

پروختی کی یاساگانی ئیسلام

عومہر نہمین عہلی

پوخته‌ی یاساکانی ئیسلام

ئاماده‌کردنی: عمر امین علی/پرانیه

پیداچوونہوی:

- ۱- بہرپرز ماموستا مہلا (محمد رسول عبدالرحمن) سہروکی لیژنہی فہتوای شہرعی (دہقہری راپہرین)، ناوچہی بیتوین.
- ۲- بہرپرز ماموستا مہلا (عوسمان عبداللہ أحمد) پیش نویژو وتارخوینی مزگہوتی (عبداللہ خہسرہو) لہرانیہ.
- ۳- بہرپرز (ماموستا مستہفا سہید مینہ) خاوہنی بروانامہی ماستہر لہزمانی کوردیی، ماموستای زانکووی راپہرین، کوئیژی زمان لہقہلادی.
- ۴- بہرپرز مافیہرودہر (یوسف اسعد اسماعیل) جیبہجیکار (المنفذ العدلی) لہبہرپوہبہرایہتی جی بہجیکردنی دہشتی ہولیر، بکلوریوس لہکوئیژی یاسای زانکووی موصل / خہیر لہ قہسامی شہرعی).
- ۵- بہرپرز لیژنہی فہتوای شہرعی، یہکیہتی زانیانی ئیسلامی کوردستان / لقی رانیہ. پشتگیری ژمارہ (۹۹)، بہرواری (۲۰۱۴/۴/۱۵).

ناوی کتیب: پوخته‌ی یاساکانی ئیسلام
ناوی نووسەر: عمر امین علی / رانیه
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
چاپ: ناوهندی هزر بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه.
سالی: ۲۰۱۶ میلادی

له‌به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۹۲)
سالی (۲۰۱۵) ی دراوه‌تی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا..

(۳ المائدة)

...﴿...ئەمرو ئايىنه كەم بۆتەواو كوردن و، نازونىعمەتەكانى خۆم بەتەواوى بۆناردن و، رازى بووم بەوھى كەئىسلام ئايىنى ئىوھبىت...﴾.

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

(۸۵ ال عمران)

﴿...ھەر كەس ئىكش پەپرەوى و (ئارەزوى) ئايىنىكى تىرىكات جگە لەئىسلام، ئەوھ لىي وەرناگىرىت و، ئەوكەسە لەدواپوژدا لەزەر مەندەكانە﴾.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (۴۴ المائدة)

﴿...ھەر كەس ئىكش كار بەو ياسايانە نەكات كەخوا ناردونىيە خوارەو، ئەوا ئەوانە بىباوھرن﴾.

ياساكانى خواپه رستى

پيگهاته‌ى ياساكانى خواپه رستى له ئايينى ئيسلامدا پينج بابته، به دواى يه كدا دين، بهومانايه‌ى هر بابته‌يك نه كه ويته بوارى جيبه جى كردنه وه، بابته‌كانى دواى خو‌ى كاريان پى ناكريت، ئه وانيش برىتين له:

باوه رهيئان، نويز كردن، به پوزووبوون، زهكات دان، حج كردن.

(پيغه مبه‌ر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تى: ئيسلام له سهر پينج بابته بنيات نراوه، (يه كه م): باوه رهيئان به وه‌ى كه خوا تاك و ته نهايه و محمه ديش رهوانه كراوى شه وه، (دوهم): نه جامداني نويزه كان، (سييه م): زهكات دان، (چاره م): به پوزووبوون، (پينجه م): حج كردن). (١)

بابته تى يه كه م

باوه رهيئان

باوه رهيئان به خواو به فريخته‌كانى و به پيغه مبه‌ره‌كانى و به كتيبه‌كانى و، جياوازى نه خستنه نيوان هيچ كام له پيغه مبه‌ره‌كانى و، باوه رهيئان به مردن و زيندووبوونه وه، هه موو نه مانه له و ويرده‌ى خواره ودا رهنگ ده‌ده‌نه وه، كه باوه رهيئانه به تاك و ته نهايه‌ى خواو، باوه رهيئانه به محمه ديش كه له لايهن خواوه نييردراوه:

(أشهد ان لا اله الا الله وأشهد ان محمدا رسول الله).

واته: هه موو تاكيكى نيو كوومه لگا بوئه وه‌ى بييته نه نداميك له نيو ئايينى ئيسلامدا، پيوسته سه‌ره‌تا دان به م راستيه به لگه نه ويسته‌دا بنيت و بليت: شايه دى ده‌ده‌م كه له خوا زياتر هيچ په‌رستراويكى تر نييه، شايه ديش ده‌ده‌م كه محمه د رهوانه كراوى شه و خوايه يه.

پيغه مبه‌ر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تى: كاملتين باوه‌رى خاوه‌ن باوه‌ره‌كان شه و يانه كه خاوه‌نى جواترين ره‌وشته). (٢)

باوه رهینان به خوا

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
(۱۰۲ الانعام)

﴿ئەو ئەو خاویەیه که پەروردگاری ئیوویه، هیچ پەرستراویک نیه تهنه ئەو نەبیّت، دروستکەری هەموو شتیکیه، جا بیپەرستن، بەرپووەبردنی هەموو شتەکانیشی له ئەستۆی خۆی گرتووه﴾.

خوا هەبوویهکی زیندووی بەردەوامه، وەنەوزو خەو نایباتەوه، پەوشەنی پروناکی ئاسمانەکان و زەوییه، تاک و تەنهایه، جیگەیی نیازو ئومیدە، کەس لەو نابیّت، لەکەسیش نەبووه، هەرگیز کەسیکیش وەکو ئەو نابیّت، فراوانیی دەسەلاتەکەشی ئاسمانەکان و زەوییی گرتۆتەوه، بەسەر هەموو شتیکیدا بەتوانایه، ئەو خاویە بزۆی دەدات بە هەموو ئەوانەیی له ئاسمانەکان و زەویدان، ئەو خاویەیه هەموو شتەکانی (لە کەرەسە خاوەکان) دروستکردووه، داهینەری کەرەسە خاوەکانیشە لە نەبوونەوه بۆ بوون، نەخشەدانەری شتەکانیشە (پیش دروستکردنیان)، ئەو خاویە چەندین ناوی پیرۆزی هەیه، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویشدان پاک و بیگەردیی بۆ دەر دەبرن، ئەو خاویەشە خاوەنی هیژو دەسەلاتیکی بی وینەیه و کاردرۆسته، دادوهریکی زانایه، لەناوبەر و فەوتینەرە، بە بەزەیی و لیبوردیه، هەژارەکان دەولەمەند دەکات و دەولەمەندەکان هەژار دەکات، دەسەلاتدارە بەرزەکان نزم دەکاتەوه، ژێردەستهکانیش بەرزو دەسەلاتدار دەکات، ئەو خاویەیه (مردووەکان) زیندوو دەکاتەوه، (زیندووەکانیش) دەمرینیت و بۆلای ئەویش دەگەریننەوه بۆ لیپرسینەوهی پۆژی دوايي.

بەندەکان بە هیچ شیوێهە تەوانای بینینی خاویان نیه، چونکە خوا بۆخۆی دەفەر مویّت:

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (۱۰۳) (الانعام).

﴿چاوه‌کان دهرکی پی ناکن و نایبینن، ئەو دهرک به چاوه‌کان دهرکات و دهیانبینی، چاکه‌کارو شاره‌زایه﴾.

خوا (۹۹) ناوی هه‌یه، هه‌ریه‌که‌یان تواناو دهرسه‌لات و په‌وشتیکی دهرده‌خه‌ن، ئەو ناوانه ئەوه‌نده پیروژن، مروّقه‌کان دهرتوانن به پشتبهرستن به‌م ناوانه زور کارو فرمان ئەه‌نجام به‌دن، بو خرمه‌تی خو‌یان و نه‌ته‌وه‌کانیان و هه‌موو مروّقیه‌تی.

(ئه‌وه‌ی عهرشی به‌لقیسی بو سلیمان هینا، ناوی (آصف ی کوپی برخیا) بو، عائشه (په‌زای خوای لیبیت) دهربارهی ئەو ده‌گیڕیته‌وه که پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: گه‌وره‌ترین و پیروژترین ناوی خوا که (آصف) (په‌رحمه‌تی خوای لیبیت) داوای پی له خوا کرد(بو هینانی ته‌ختی به‌لقیس)، (یا حی یا قیوم) بو). (۳)

ناوه پیروژه‌کانی خوا:

الله الذي لا إله إلا هو: (الرحمن): به‌خشنده‌یه، (الرحيم): خاوه‌ن به‌زه‌ییه، (الملك): خاوه‌نی دهرسه‌لاته، (القدوس): بیگه‌رده، (السلام): ناشتی په‌روه‌ره، (المؤمن): خاوه‌ن په‌نایه، (المهيمن): بالاً ده‌سته، (العزیز): خاوه‌ن هیژه، (الجبار): زورلیکه‌ره، (المتكبر): خو‌به‌گه‌وره‌زانه، (الخالق): دروستکه‌ره، (البارئ): به‌دییه‌ینه‌ره، (المصور): نه‌خشه‌دانهره، (الغفار): چاوپوشیکه‌ری هه‌له‌کانه، (القهار): خه‌فه‌ت دهره، (الوهاب): به‌خشهره، (الرزاق): پزق و پوزی دهره، (الفتاح): ئاوه‌لآکه‌ره، (العليم): زانایه به‌هه‌موو شته‌کان، (القابض): ده‌سته‌سه‌ره‌داگره، (الباسط): ده‌ست ئاوه‌لآکه‌ره، (الخافض): نزم که‌ره، (الرافع): به‌رزکه‌ره، (المعز): پزنده‌ره، (المذل): په‌سواکه‌ره، (السميع): گو‌یبه‌سته، (البصير): بینهره، (الحكم): ناویژکه‌ره، (العدل): داده‌وه‌ره، (اللطيف): نه‌رم‌ونیانه، (الخبير): شاره‌زایه، (الحليم): په‌شوودریژه، (العظيم): پیروژه، (الغفور): لیبوورده‌یه، (الشکور): سوپاسمه‌نده، (العلي): به‌رزه،

(الكبير): گه وره يه، (الحفيظ): پاريزه ره، (المقيت): وزه به خشه، (الحسيب):
 ليپرسه ره وه يه، (الجليل): پاك و پوخته، (الكريم): خاوه ن پريزه، (الرقيب):
 چاوديره، (المجيب): وه لامده ره وه يه، (الواسع): خاوه ن دهسه لاتيكي فراوانه،
 (الحكيم): كاردرسته، (الودود): دل نهرمه، (المجيد): خاوه ن پله و پايه يه،
 (الباعث): نيوره ره، (الشهيد): ناگاداره، (الحق): راستييه، (الوكيل): جيگه ي
 خو پيسپاردنه، (القوي): به هيژه، (المتين): پته وه، (الولي): رابه ره، (الحميد):
 ستايش كراوه، (المحصي): هه ژماركهرى هه موو شته كانه، (المبدئ):
 دهس تيپي كهره، (المعيد): گيپره ره وه ي هه موو دروست كراوه كانه، (المحيي):
 زيندوو كهره وه يه، (الميمت): مرينه ره، (الحي): زيندوو وه، (القيوم): پراوه ستاوه
 به سهر كاروباره كانه وه، (الواجد): هه ميشه دهوله مه نده، (الماجد): خاوه ن
 ره وشته، (الواحد): يه كه، (الأحد): ته نهايه، (الصمد): جيگه ي نياز، (القادر):
 به توانايه، (المقتدر): بالآ دهسته، (المقدم): پيشخه رى پروداوه كانه، (المؤخر):
 دواخه رى پيشهاته كانه، (الأول): يه كه م هه بووه، (الأخر): له كو تايدا هه ر ئه و
 ده مي ني، (الظاهر): خاوه نى شته دياره كان، (الباطن): خاوه نى شته
 نادياره كان، (الوالي): پشتيواني كهره، (المتعالي): به رزتره به سهر هه موو
 شته كانه وه، (البر): چا كه كار، (التواب): توبه وه رگره، (المنتقم): توله سي نه،
 (العفو): به خشه ره، (الرؤف): دلوقانه، (مالك الملك): خاوه نداريه تى هه موو
 دهسه لاته كانه، (ذو الجلال والإكرام): خاوه نى گه وره يى و پريزي نانه، (المقسط):
 به ويژدانه، (الجامع): كو كه ره وه يه، (الغني): دهوله مه نده، (المغني):
 دهوله مه نده كهره، (المانع): قه ده غه كهره، (الضار): داهي زهره، (النافع): سوود
 به خشه، (النور): ره وشه نى پروناكييه، (الهادي): ري نيشانده ره، (البديع):
 داهي نه ره، (الباقي): هه ر ده مي ني، (الوارث): ميراتگره، (الرشيد): كامله،
 (الصبور): دانبه خو داگره.

بِیَغْه مَبْر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَه فَر مَوَى: بَى گومان خوا نه وه دو نو ناوی هه یه، له سه د یه کهم، هه ر که سَنَک بیا نَر مَیْرَى و له به ریا ن بکات و (کاریا ن پَى بکات)، دَه چَیْتَه به هه شته وه). (٤)

ئهو خوا یه ئه وه نده لیمانه وه نزیکه، ئه گه ر ئیْمه ده روونمان پاک بیْت و به راستی بیپه رستین، ئه و داوا ی هه ر شتیکی لى بکه ی ن به دهن گمانه وه دیت:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (١٨٦) البقرة

﴿ئهی محمه د﴾، ئه گه ر به نده کانم ده رباره ی من پرسیا ریا ن لی کردی، ئه و من نزیکم، به دهن گ داوا ی هه موو داوا کار یکه وه ده چم کاتیک که بانگم بکات، با ئه وانیش با وه پم پیبینن، به لکو به و با وه ره یان نه یان ریگه ی راستیا ن نیشا ن ده د ریت ﴿.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمَا تُوْسُوْسُ بِهٖ نَفْسُهٗ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهٖ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ (١٦) قاف

﴿به دلنیا ییشه وه ئیْمه ئاده میزادمان دروست کردو ئاگادارین به و ختوکانه ی که ده روونه که شی ده یده ن و له ره گی شاده ماریشی لیبه وه نزیکترین﴾.

باوهرهينان به فریشته‌کانی خوا

فریشته‌کان دروستکراوی په‌روه‌ردگارن، له په‌وشه‌نی پروناکیه‌که‌ی خو‌ی دروستی کردوون، نیرو مییان نییوه‌و زاو‌زی ناکه‌ن، فریشته‌خواه‌ن باله‌کانی کردوون به‌په‌یام‌به‌ر، که‌خواه‌نی دووبال‌و سی‌بال‌و چوار‌بالن، له‌نیو فریشته‌کاندا هه‌ندیکیان زور له‌باره‌گای په‌روه‌ردگاروه‌نزیکن، وه‌کو: (جبرائیل) لیپرسراوی گه‌یاندنی وته‌کانی خواجه‌بو پیغه‌مبه‌ره‌کان(سه‌لامی خویان نییت)، میکائیل لیپرسراوی بزئوی گیان له‌به‌رانه، (عزرائیل) لیپرسراوی گیان کیشانه، (اسرافیل) لیپرسراوی فوو پیداکردنی ئامیری (صوره‌که‌دووجار لیده‌دریت، جاریکیان بو‌نه‌مان و تیچ‌چوونی بوونه‌وه‌رو جاری دووه‌میش بو زیندوو‌بوونه‌وه، (مالیک) لیپرسراوی دۆزه‌خه، به‌خو‌یه‌وه (۱۹) فریشته‌ن به‌سه‌ر دۆزه‌خه‌وه‌دانراون، (رعد) فریشته‌یه‌کی خواجه‌لیپرسراوی جووله‌ی هه‌وره‌کان و باران بارینه، هه‌ندیک له‌فریشته‌کان تایبه‌تن به‌و ئاده‌میزاده‌وه‌که‌له‌گه‌لیدان و ئه‌و نایان بینیت، هه‌موو کارو کرده‌وه‌کانی ده‌نوسن بو‌پوژی لیپرسینه‌وه، دوو فریشته‌ی ناسراو هه‌ن به‌ناوی(نکیرو منکر) لیپرسراوی پرسیارکردنه‌کانی نیو گوپن، هه‌شیانه‌لیپرسراوی سزادانه‌کانی نیو گوپه، (رضوان)یش سه‌رده‌سته‌ی فریشته‌کانی به‌هه‌شته‌و، (زبانیه‌ش ده‌سته‌ی سزا تایبه‌تیه‌کانن، فریشته‌کان بو‌چاوتروکانیکیش له‌فرمانه‌کانی خوا یاخی نابن و، ئه‌وه‌ی که‌پییان ده‌گوتریت جیبه‌جی ده‌کن.

چاوی ئاده‌میزاده‌کان توانای بینینی فریشته‌کانی نیه، به‌لام چاوی که‌له‌شیر توانای بینینی فریشته‌کانی هه‌یه.

ئه‌و توانایه‌ی که‌چاوی گیانه‌وه‌رو بالنده‌کان شته‌کانی پی‌ده‌بینن، له‌چاو توانای بینینی چاوی مروقه، له‌فه‌رمووده‌یه‌کی راست و دروستی پیغه‌مبه‌ردا(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌رده‌که‌ویت که‌ئه‌بوهوره‌په‌ره‌(په‌زای خوی نییت) گپراویه‌تیه‌وه‌ده‌لیت: ئه‌گه‌ر گویتان له‌ده‌نگی که‌له‌شیر بوو، ئه‌وا داوای چاکه‌و

پاداشت له خوا بکن، له بهرئوهی که له شیره که فریشته یه کی خوی بینوه،
 نه گهر گویشتان له زهری کهر بوو، نهوا خوټان له په نای خوا بگرن، (بَلِّينَ:
 (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم)، له بهرئوهی که ره که شهیتانیکی بینوه). (ه)
 (له عايشه وه (خوی لی رازیبت) گو تویه تی: پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموی:
 (فریشته کان له په وشه نی پووناکی دروست کراون، جن دو که کانیش له گری
 ناگریکی بی دوکل دروست کراون، ناده میزادیش وا دروست کراوه وه کو بوټان
 باسکراوه). (ب)

خوا له باره ی فریشته کانه وه ده فه رمویت:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا
 وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٣٠) البقرة
 ﴿هُی محمه ده وه وش بینه وه بیر﴾ که په روه ردگاری تو به فریشته کانی گوت:
 من له زه ویدا جیندیشینیکم بوخوم داناوه، (فریشته کان) گوتیان: خواجه نه وه
 که سه ی تییدا داده نیی که خراپه کاری تییدا ده کات و خوینی تییدا ده ریژیټ؟
 ئیمه ش پاک و بیگه ردی و ستایشی تو ده کهین و ریرو پیروزیی ده دهین
 به توو (ئیمه شایسته ترین به وه هر که)، (خواش) فه رموی: نه وه ی من دهیزانم
 ئیوه نایزانم.

واته پییش دروستکردنی ئادم، فریشته کان هه بوون، له ژبانی
 ناده میزاده کانیشدا فریشته کان هر یه که ی بو مه بهستیک راسته وخو به شدارن،
 خوا له م باره یه وه ده فه رمویت:

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (١٠) كِرَامًا كَاتِبِينَ (١١) يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ (١٢) الانفطار
 ﴿به راستی به سهر ئیوه شه وه کارمه ندی پاریزهر هه ن، (نه و کارمه ندانه)
 به ریزن و کرده وه کانتان دهنووسن، ده شزانن ئیوه چی ده که ن﴾.
 وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ (٢١) قاف

﴿له پوژی دوا بيشدا﴾ هه موو كه سيك ليخو پرو شاهيديكي له گه ندا ديت (بو) مهيداني لپيرسينه وه) ﴿﴾.

فريشته كان ناچنه مائيكه وه سه گ و په يكه ري تيدابيت.

(پيغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموي): (فريشته كان ناچنه مائيكه وه سه گ و

په يكه ري تيدابيت). (٦)

له پال فريشته كانيشدا، دروستكراوي تري په روه ردگاريش هه ن، كه كارى گه ريبان بو سه ر ژيانى ئاده ميزاد هه يه، ئه وانيش جندوكه كانن، چاوى مروقه تواناي بينيني فريشته وه جندوكه ي نيه، به لام ئه وان ئاده ميزاد ده بينن، جندوكه كان له ئاگرىكي بى دوكله دروست كراون، موسولمان و بيباوه رپيان هه ن، نيرو ميبان هه يه و زازوزى ده كهن، زور جارانش له گه ل ئاده ميزادا له مال و سامان و منداله كانيدا تيكله ده بن، بويه وا پيويست كراوه له كاتى جووتبونى نيرومى ئاده ميزاده كان بلين: (بسم الله الرحمن الرحيم، اللهم جنّبنا الشيطان و جنّب الشيطان مارزقتنا)، چونكه جندوكه كان به بيستنى ئه م وي رده ده و ربه ركه چول ده كهن و به سه لامه تى تووه كه به كيلگه كه وه ده كريت، پيوسته كه سى خاوه نباوه ر به هوى دوو سووره ته كاني كوتايى قورئانى پيروزه وه، خووى له كيشه وه دنه دنه كاني جندوكه وه ئاده ميزاده خراپه كاره كان پياريزت. خوا له باسى جندوكه كاندا ده فه رمويت:

قُلْ أُوجِي إِلَيَّ إِنَّهُ اسْتَمَعَ نَقْرَ مِنَ الْجِنَّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (١) الجن

﴿ئهى محه مه د﴾، بلى په يامم له لايه ن په روه ردگار وه بو هاتووه به وهى (كاتيك

له نويژدا قورئانم ده خويند) ده سته يه كه له جندوكه كان گويبان له وه قورئان

خويندنه بوو، (جا كاتيك گه پرانه وه بو لاي جندوكه كاني تر) گوتيان: ئيمه

گويمان له قورئانيكى سه رسوورهيته ر بوو) ﴿﴾.

له نيو جندوكه كانيشدا خه لكاني موسولمان و خه لكاني بيباوه ر هه ن، هه روه كو

خوا ده فه رمويت:

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا (١٤) الجن

﴿جندوکه‌کان گوئیان﴾: له‌نیو ئی‌مه‌شدا که‌سانی موسلمان و که‌سانی خراپه‌کاریش هه‌ن، جا که‌سیک که‌ خوئی بداته ده‌ست هی‌زو ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار، ئە‌وا ئە‌وکه‌سه‌ ریگه‌ی راستی گرتۆته‌به‌ر.

جندوکه‌کان له‌ پیش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی قورئاندا ده‌یانتوانی له‌ ئاسمانی یه‌که‌م نزیک بکه‌ونه‌وه‌ گوئی بگرن بوئه‌وه‌ی زانیارییه‌کیان ده‌سته‌که‌ویت بیهی‌ننه‌وه‌ بو‌سه‌ر زه‌وی که‌لکی لی‌ببینن، خوا له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا (٩) الجن

﴿ئیمه﴾ (پیش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی قورئانیش) و ابو‌وین بو‌گوئی گرتن له‌ شوینی تایبه‌تی داده‌نیشتین (له‌ ئاسماندا)، جا ئیستا هه‌ر که‌سیک (بجیت له‌وی) گوئی بگریت، خوئی ده‌بینیته‌وه‌ که‌ کراوه‌ته‌ نیشانه‌ی ئە‌سته‌یره‌یه‌کی ئاگره‌او‌یز.

جندوکه‌کانیش کو‌مه‌نگایه‌کن داب و نه‌ریتی تایبه‌تی خو‌یان هه‌یه‌و ژن و ژنخو‌ازی ده‌که‌ن و مندالیان ده‌بی‌ت، په‌یوه‌ندیش له‌گه‌ل ئاده‌میزاده‌کان په‌یدا ده‌که‌ن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رمو‌یت:

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا (٦) الجن

﴿په‌یوه‌ندی نی‌وان ئاده‌میزادو جندوکه‌ش وه‌ابوو﴾ که‌سانیک له‌ ئاده‌میزاده‌کان هانا‌یان بو‌به‌ر که‌سانیک له‌ جندوکه‌کان ده‌برد، به‌لام زیاتر تووشی نا‌ر‌ه‌ه‌تیان ده‌کردن.

له‌نیو جندوکه‌کاندا که‌سانی لاشه‌ زل و فیله‌ته‌ن هه‌ن کاری زور ئە‌سته‌م ئە‌نجام ده‌دن، له‌م باره‌یه‌وه‌ خوا ده‌فه‌رمو‌یت:

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (٣٨) قَالَ عِفْرِيْتُ

مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ (٣٩) النمل

﴿سَلِيمَانَ﴾ گوتی: ئه‌ی خه‌لکینه، کامه‌تان ته‌خت و تاراجه‌که‌ی به‌لقیسم بۆدینی، پیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌موسلمانان بین بۆلام؟ لاشه‌زلیک له‌جندوکه‌ گوتی: من بۆت ده‌هینم پیش ئه‌وه‌ی له‌شوینه‌که‌ی خۆت هستی و، منیش بۆ هینانی ئه‌و ته‌خت و تاراجه‌که‌سیکی به‌هیزو ده‌ستپاکم. ﴿جندوکه‌کان له‌حیه‌ی ئه‌سپ ده‌ترسن و ئه‌و شوینانه‌جیده‌هیلن که‌ئه‌سپی لی بیت.﴾

وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ
وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ... ٦٠ الانفال

﴿خۆشتانیان بۆ ئاماده‌ بکه‌ن، ئه‌وه‌ی له‌توانا‌تاندا‌یه‌ له‌کو‌کردنه‌وه‌ی هیزو له‌ئه‌سپی دابه‌ستراو که‌دو‌ژمنه‌کانی خۆتان و دو‌ژمنی خوای پی‌ ده‌ترسی‌ن، بی‌جگه‌ له‌وان ده‌سته‌یه‌کی تریشی پی‌ ده‌ترسی‌ن که‌ئیه‌و نایاناسن خوا ده‌یاناسیت...﴾

ئه‌وانه‌ جندوکه‌کانن، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌حیه‌ی ئه‌سپه‌کان هه‌ل‌دین و، نزیک‌ی مایکیش ناکه‌ونه‌وه‌ که‌ئه‌سپی تیدا‌بیت. (٧)

هه‌موو که‌سیک جندوکه‌یه‌کی له‌گه‌ل‌دا‌یه‌، هاو‌وینه‌ی خۆیه‌تی خوا به‌ (قرین) ناوی ده‌بات، کاریگه‌ری زۆری له‌سه‌ر ئه‌و ئاده‌میزاده‌هیه‌و، له‌ژیانی دنیاو نیو‌گۆرو زیندوو بوونه‌وه‌شدا له‌گه‌ل‌دا‌یه‌، له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریشدا شایه‌دی له‌سه‌ر کاروکرده‌وه‌کانی ئه‌و که‌سه‌ ده‌دات، له‌م باره‌یه‌وه‌ خوا ده‌فه‌رمو‌یت:

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدِيَّ عَتِيدٌ (٢٣) قاف

﴿هاو‌وینه‌که‌شی ده‌لیت: هه‌موو کرده‌وه‌کانی له‌لای من و ناماده‌ن﴾

(پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمو‌یه‌تی: (که‌سیک نیه‌ له‌ئیه‌و هاو‌وینه‌یه‌کی خۆی له‌جندوکه‌ له‌گه‌ل‌دانه‌نرابیت). (٨)

باوه پرهینان به کتیبه کانی خوا

(پیغهمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: خوا حهوت سوورپه ته دریزه که ی له جیگه ی تهورات داوه به من، ئەوانه ش که پییان دهگوتریت (مئین) له جیاتی ئینجیل دراون به من، ئەوانه ش که پییان دهگوتریت (المثانی) له جیاتی زه بوور دراون به من، پهروه دگاریشم منی به وه بهرتر نرخاندوه ئەو سوورپه تانه ی پی به خشیوم که به (المفصل) ناسراون، (ئهم پوون کردنه وه یه له ته فسیری (البغوی) وه رگیاوه).

کتیبه کانی خوا به هوی جبرائیله وه هاتوون بو پیغهمبره کان (سهلامی خویان لینیت)، (۱۰) ده نووسراویان بو ئاده م هاتووه و، پهنجایان بو (شیث) هاتووه و، (۳۰) سی بو ئیدریس هاتووه و، (۱۰) ده بو ئیبراهیم هاتووه و، تهورات بو موسا هاتووه و، زه بوور بو داوود هاتووه و، ئینجیل بو عیسیای کوری مریه م هاتووه و، قورئانیش بو محمه د هاتووه.

ئینجا له قورئاندا باسی هه موو ئەو کتیبانه ی پیش خوی دووباره بوونه وه، بویه قورئانه که به سه رچاوه یه کی یاسادانان داده نریت بو هه موو خاوه ن کتیبه کان، له لایه کی تریشه وه قورئان کتیبیکی زانستییه، باسی هه موو زانسته کانی تیادیه له فیزیوا کیمیوا بو ماوه زانی و ژمیریاری و هه نده سه و کشتوکال و بازرگانی و پیشه سازی و فه له ک ناسی و هه نده سه ی جینات و زانستی ئیستنساختی به شه ری، ته نانه ت له سوورپه تی یوسفدا وه لامی چه ندین پرسیار ده ست ده که ویت بو که سی که له باره ی بابه تی که وه پرسیار بکات، ههروه کو په ره دگار ده فهرمویت:

(لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَلِّينِ) (یوسف)

﴿به دلنیا ییه وه (له چیروکی) یوسف و براکانیدا چه ندین به لگه ونیشه نه هه ن بو ئەوانه ی (که به دوا ی مه به ستیکدا) پرسیار ده که ن﴾.

تۆ ئەگەر دەتەوئیت پېرسىت داخوا ژنىك باشتره يان دوو ژن، ئەوا پەرودرگار ديمانەكەت دەخاتە بەرچاۋ كە بەرەى دوو داىك ئاژاۋە دەكەوئىتە ناويانەوہ وەكو يوسف و براكانيان لئيدت، يان تۆ پرسیارى ئەوہ دەكەيت كە دەتەوئیت گەنمىك بۆماوہى حەوت سالّ عەمبار بکەيت، ئەوا پئیت دەلئیت لەنيو گولەكەيدا هەلى بگرەو هەلى مەوهرينە، چونكە بەهۆى تويكلّ و داسوہكانەوہ هيچ وردە جانەوهرىك ناتوانئیت نزيكى بئيتەوہ، يان كاتىك دەتەوئیت شوپرشىك بەرپا بکەيت، ئەوہ وەلامەكە لە سوورپەتەكەدا دەلئیت: دەبيت بارىكى ئابوورى پتەو دەسەلاتىكى بەهيزت لە پشت بيّت، ئينجا دەتوانيت پشتى زۆردارى بشكىنى، هەرودەكو چۆن يوسف بەو بارە پتەوہى ئابوورى و بە پشتيوانى پاشا تواناي دەسەلاتى ئامون نەهيلىت و خواپەرستى جىگەى بگريتەوہ، يان لە ليكدانەوہى خەونەكاندا، مانگا ماناي سالّ دەگەيەنى، و خۆر ماناي باوك و مانگيش ماڤاي داىك و ئەستېرەش ماناي برا دەگەيەنيّت، بۆيە باوهرپوون بە كتيبەكانى خوا هەنگاويكە بۆ باوهرهينانى تەواوہتى بەخوا.

لە قورئاندا هەموو ئەو ويّراندە ديارىكراون بۆ ئاسانكارى كردنى بارى ژيانت، بۆنمونه: لەسوورپەتى (الكهف) دا خوا دەفەرموئیت:

وَأَذْكُرُ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشْدًا (٢٤) الكهف

..... يادى پەرودرگار پشت بکەوہو ئەگەر شتىكىشت لەبیرچۆوہ، ئەوا بلى: خۆزیا خوا پىگەيەكم نیشان دەدات بۆئەوہى لەو شتە نزيك بکەومەوہ كە لەبیرم چۆتەوہ (يان ليم بزبووہ).

ئەم ئايەتە بەهيزکردنەوہى بىرى مروّقە، بەوہى چەند جارىك بيخويئيت بىرکردنەوہكەت بەهيز دەبيت و شتە بزبووہكە دەدۆزيتەوہ.

لە بوارە زانستىەكاندا بۆمان روون دەكاتەوہ كە مانگ و خۆر هەريەكەيان خولگەى خويان هەيەو شەويش هەرگيز پيش پوژ ناکەوئىتەوہ، هەرودەكو لە سوورپەتى (يس) هاتوہ:

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (۳۹) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ
تُدرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (۴۰)یس

❖ مانگیشمان به پیپی پیگهکانی ئەندازەگیری کردووه، ههتا دهگه پێتهوه وهکو
لاسهکه خورمای وشک (دهرده که ویت)، نه خۆر بۆی دهکری بگاته مانگو، نه
شه ویش پيش پوژ دهکهوی، ههريه که شيان له خولگه ی خوياندا مه له دهکن. ❖
له باره ی ورده کاربیه کانى قورئانه که خوا ده فهرمویت:

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ (۱۳۸) ال عمران

❖ ئەم قورئانه روونکردنه ویه بو خه لکی و، پێگا رووناک که ره وه و پى
نیشانده ره بو ئەوانه ی له خوا ده ترسن. ❖

ئەم قورئانه به شیوه یه کی گشتی روونکردنه وه ی تیکرای شته کانه بو هه موو
مرو قایه تی و، به شیوه یه کی تایبه تیش پێگا رووناک که ره وه و پى نیشانده ره بو
ئەوانه ی له خوا ده ترسن.

باوه رهینان به پیغه مبه ره کانی خوا

خوا له نیو ئاده میزاده کاند که سانیک هله ده بژیریّت و ئاماده یان ده کات که توانای وهرگرتنی په یامه کانی ئهویان هه بیّت و بینه ریبه ری بهرنامه که ی خوا له سهر زهوی، خوا له باره ی پیغه مبه ره کانه وه ده فهرمویت:

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نوحَ وَالنَّبِيِّينَ مِن بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا (۱۶۳) النساء

﴿نیمه په یامان بو تو کرد، ههروه کو چون په یامان بو نووح و پیغه مبه ره کانی دوا ی ئه ویش کرد، په یامیشمان کرد بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و، دوا زده به ره بابه که ی نه وه کانی یه عقوب، (په یامیشمان کرد بو) عیسا و ئه یووب و یوونس و هارون و سلیمان و، زه بووریشمان بو داود هیئا﴾.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا (۱۶۴) النساء

﴿چیرۆکی زور له و پیغه مبه ره انه ی پیشووشمان بو باس کردی و، پیغه مبه رانیش هه ن که بو مان باس نه کردوی، خواش به قسه کردن له گه ل موسا هاته دوان﴾.

بو یه پیغه مبه ره کان (سه لامی خویان لیبت) که سانیکن تایبه تمه ندیی خویان هه یه له ره وشت به زیی و راستگویی و به به زه یی بوون و خوږاگریی، ته نانه ت خاک که توانای هه لوه شان دنه وه ی لاشه ی هه موو زینده وه ریکی هه یه، ناتوانیت لاشه ی پیغه مبه ره کان له به ری هه هه لوه شیینی، هه موو گه ل و نه ته وه یه که له لایه ن په روه ردگاره وه پیغه مبه ریکی بو نیرواره به زمانی خویان بو ئه وه ی بهرنامه و ئایینه که ی خویان پی بگه یه نیّت و بو یان پوون بکاته وه، به لای په پره وانی ئایینی ئیسلامه وه، هیچ جیاوازییه که له نیوان پیغه مبه ره کانی خوادا نیه، چه نده ری ز له محمد ده گیریّت، ئه وه نده ش ری ز له عیسا و موسا و یه حیا و

ئیدریس و لووت و یوسف و یه عقوب و ئیسحاق و ئیسماعیل و ئیبراهیم و پیغهمبهره کانی تریش دهگیریت، (سهلامی خوا له هه موویان بیت).

خوا له باره ی پیغهمبهره یه تی محهمه ده وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت:

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

(۵۵) المائدة

﴿به پرستی خواو پیغهمبهره و نه وانه ی باوه پریان هیناوه، رابه ری ئیوهن، نه و خاوه نباوه پرانه ی که نویره کانیان به پرئوه ده بهن و زه کات ده دن و ملکه چی ده نوینن بو پهروه دگاریان﴾.

له باره ی پرزی هه موو پیغهمبهره کانیس ده فهرمویت:

أَمَرَ الرَّسُولَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ... (۲۵۸ البقرة)

﴿پیغهمبهره و خاوه نباوه پره کان، باوه پریان هینا به وه ی که له لایهن پهروه دگاریانه وه بویان هینراوه ته خواره وه، هه موو باوه پریان هینا به خواو فریشته کانی و پیغهمبهره کانی و (گوتیان): جیاوازی ناخهینه نیوان هیچ کام له پیغهمبهره کانی خوا...﴾.

له باره ی محهمه دیشه وه بانگی خاوه ن باوه پره کان ده کات و ده فهرمویت:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

(۵۶) الاحزاب

﴿به پرستی خواو فریشته کانی پرۆزیی دهرده برن بو پیغهمبهره و دروودو سهلامی بو ده نیرن، نه ی نه وانه ی باوه پرتان هیناوه، ئیوهش پاک و پرۆزیی بو پیغهمبهره دهر برن و، دروودو سهلامی بو بنیرن و، به ته و اوه تیش خوتان بدن به ده ست ده سه لاتی خواوه﴾.

کهواته: به پیی ده سه لاتی ئایه ته قورئانیه که، سه لآوه ت دان له سه ر

پیغهمبهره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه رشانی خاوه ن باوه پره کان پیویست کراوه.

باوه‌په‌هینان به قه‌زاو قه‌ده‌ر

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (٤٩) القمر

﴿ئیمه هه‌موو شتی‌کمان به ئەندازه دروست‌کردووه﴾.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ

تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ (١٤) السبا

﴿جا کاتی‌ک که بریاری مردنی سلیمانان دا، هیچ که‌س جندوکه‌کانی ئاگادار

نه‌کردووه، تنه‌ها مۆرانه‌ی زه‌وی نه‌بی‌ت، کاتی‌ک گۆچانه‌که‌ی سلیمانی ده‌خوارد،

جا کاتی‌ک که (لاشه‌که‌ی سلیمان) به‌ربۆوه، (به‌هۆی ئه‌وه‌ی که گۆچانه‌که‌ی

مۆرانه خواردبووی)، بۆ جندوکه‌کان ده‌رکه‌وت (ئه‌وان هیچ له‌باره‌ی دنیای

نادیاره‌وه نازانن)، ئە‌گه‌ر له‌باره‌ی دنیای نادیاره‌وه شتی‌کیان زانیبا، ئە‌وا

(سالی‌ک) له‌نیۆ سزای پیسواکه‌ردا نه‌ده‌مانه‌وه (له‌کاتی‌کدا که سلیمان سالی‌ک

بوو مردبوو، ئە‌وانیش نه‌یانده‌زانی که مردووه)﴾.

واته: باوه‌په‌هینان به‌وه‌ی که خوا‌خواه‌نی هه‌موو بریاره‌کانه‌و ئەندازه‌گری بۆ

هه‌موو شته‌کانیش داناوه، خه‌لکانی‌ک به‌هه‌له‌ لیکدانه‌وه‌یان بۆ ئە‌م باب‌ه‌ته

کردووه، له‌کاتی پووداوی‌کدا به‌بی‌چوونه‌ نی‌و هۆکاره‌کانی پووداوه‌که‌وه،

یه‌کسه‌ر ده‌گوت‌ری‌ت ئە‌م پووداوه قه‌زاو قه‌ده‌ره، خوا ژبانی دروست کردووه،

ئەندازه‌ی بۆ هه‌موو ئە‌و شتانه‌ش داناوه که په‌یوه‌ندیان به‌و ژبانه‌وه هه‌یه،

بۆنمونه: خوا شه‌وو پۆژی داناوه، پۆژ بۆ کارو کاسپی و شه‌ویش بۆ

پیشوودان، جا ماوه‌ی ئە‌و شه‌وو پۆژه‌ی به‌ (٢٤) کات‌ژمی‌ر داناوه،

ئه‌وه (قه‌ده‌ر) هه‌که‌یه به‌ مانای (ئەندازه‌گیران)، جا که ماوه‌که‌ی بۆ دیاری

کردوون، له‌ خالی‌کی دیاری‌کراوی ئە‌و شه‌ش پۆژه‌وه که ئە‌و بوونه‌وه‌ره‌ی تی‌دا

دروست‌کرد، فه‌رمانی به‌ شه‌وو پۆژ کردووه ده‌ست به‌کاربن و ملکه‌چی

فه‌رمانه‌که‌ی خوابن تا کاتی‌کی دیاری‌کراو، ئە‌مه‌شیان فه‌رمانی جیبه‌جی

کردنه که یه که مانای (قضی) ده گه یه نیټ، خوا ئاده میزادی دروستکردووه له یه گرتنی تووی باوک و هیلکه ی دایک، پریگه ی راستیشی نیشاندووه، له هه مان کاتیشدا سه ربه سستی کردووه باوه پینټ یان بیباوه پینټ، به لام له یه کیک له قوناغه کانی نیو مندا لانداندا، دوی چوار مانگ له پریگه ی فریشته یه که وه، هندیک بریاری به سهر ئه و کورپه یه دا داون، وه کو فرمان کردن به کورپه که به وه ی بکه ویته جووله، ئه مه جیبه جی کردنی فرمانیکی خویه مانای (قضی) ده گه یه نیټ، ئینجا دیاری کردنی ماوه ی به رده وام بوونی ئه م جووله یه ش، پیویسته ئه ندازه گیری بو بکریټ و له کاتیکیدا کوتایی پییټ که مه به سستی (قه در) ده گه یه نیټ، لیره شدا جیبه جی کردنی فرمانیکی تری خوا دست پیده کات، که مردنی ئه و ئاده میزاده یه دوی ته واو بوونی ئه و ماوه دیاری کراوه ی که بو ی دانراوه، له عیلمی ئیستینساخدا، به هو ی ناوکه ترشی (DNA) یه وه توانراوه هندیک له نه پنیه کانی رابردوی ئه و زینده وهره بزانیټ، بو نمونه: که ئیستینساخ له سهر مانگایه که کرا له ته مه نی (٦) شه ش سالیدا، ئه و گو یلکه ی که له دایک بو له هه مان ته مه نی (٦) شه ش سالیدا بوو، مرو ؤه هر ئه و نده ی زانیاری پی دراوه تا ئه و کاته که تییدایه تی زانیاریه کان له سهر خو ی بزانیټ، زانیاری ئه وه ی نه دراوه تی که بزانیټ به یانی چی به سه ردیټ:

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (٣٤) لقمان

﴿هیچ که سیکیش نازانیټ به یانی چی دست ده که ویټ و، هیچ که سیکیش نازانیټ له چ خاکیکدا ده مریت، به راستی خواش زانایه (به هه موو شتیټ) و شاره زاشه (به شته دیارو نادیاره کان)﴾.

که واته: به پیی ئه م پرگه یاساییه بنپره، ده بیټ مرو ؤه باوه ری به تواناو ده سه لاتی خوا هه بیټ ده رباره ی رابردو ئیستا و داها تووی دروستکراوه کانی.

باوه پرهینان به مردن و زیندوو بوونه وه

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (هه) طه

له خاک دروستمان کردوون، بوئاو ئه ویش ده تانگی پینه وه، له ویشدا جاریکی تر دهرتان ده هیئینه وه.

دیاره مروژ له هیلکه ی دایک و تووی باوکه وه له نیو مندالدانی دایکیدا پیکهاتوو وه قوناغ به قوناغ گه شه ی کردوو وه پاشان هاتوته دهر وه، ئینجا ئه گهر که میک بگه پینه وه دوا وه، بوئاو پوون ده بیته وه که تووی باوک هیلکه ی دایکه کانمان له و به رو بو مانه وه پهیدا بوون که له خاکه وه وهرگیراون، که واته ئه و که ره سه خاوانه ی ئیمه ی لی دروست کراوین له خاکه وه وهرگیراون، ئینجا که له دایک بووین بو کاتیکی دیاریکراو، له سه ر ئه م خاکه ده ژیه یین و پاشان دهرمین، که واته ههروه کو چوون سه ره تا که ره سه ی خاو بووین و له نیو خاکدا بووین، دوا ی مردنیش ده گه پینه یینه وه نیو ئه و خاکه و له به ری هه که هه لده وه شیئریینه وه، ته نها کلینچه که مان ده میئینه وه، ئینجا که کاتی زیندوو کردنه وه مان هات، ئه و ا پهروه دگار زیندوو مان ده کاته وه بو لیپرسینه وه، پاشان ئه نجامه کانمان وهرده گرینه وه یان به ره و دوزه خ یان به ره و به هه شت. که واته باوه پوون به زیندوو بوونه وه، باوه په که ت به تواناو ده سه لاته کانی پهروه دگار پته وتر ده کات.

جا کاتیک له باری که سایه تیه که تدا ئاماده بیه کی ته وات هه بوو، پابه ند بوونی خو ت به تاک و ته نهایی خواو به پیغه مبه رایه تی محمد (صلی الله علیه وسلم)، دهرده پریت، به وه ی پوژانه له په یوه ندی دابیت له گه ل ئه و پهروه دگار وه له به رانه بریدا ئه رکه کانی سه رشانت جیبه جی بکه یت و داوا ی یارمه تی و پیویسته یه کانتی لی بکه یت، ئه وه ش له سییبه ری بابه تی دو وه مدا خو ی ده بیئینه وه، که نو یژ کردنه.

بابه تی دووهم

نویژ

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا (۱۰۳) النساء

﴿بهراستی نویژکردن له سهر خاوه نباوه پرده کان نووسراو و پیویستکراو یکه کاتی بو داتراوه له لایه ن خواوه﴾.

(جابر گپراویه تیه وه که گوئی له پیغه مبه ر بووه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: له نیوان مروّ و بیباوه ر بوون و هاوبه شی دانان بو خوادا، نویژ نه کردنه). (۹)
له کاتی کدا دهر و نت بو پرستنی په روه ر دگار پاک و ناماده بو، نه وا پیویسته هه ول بدهیت جهسته که شت پاک و ناماده بیّت بو نه نجامدانی هه نگاوه کانی تر، بو نموونه: پیویسته مروّ شته پاکه کان و شته پیسه کان بناسیّت و نه و شتانه ش بناسیّت که پاکه ره وهن و پیسیه کان لاده بن.

نه و شتانه ی ره وان و نه وانه ش که قه دهغه ن

یه که م: ناوری شم، بو پیاوان قه دهغه یه بیپوشن یان نویژی له سهر بکه ن، به لام نافرته تان ریگه یان پیدراوه بیپوشن و نویژی شی له سهر بکه ن.

دووهم: زیپر له پیاوان قه دهغه یه و بو نافرته تان ره وایه:

(پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: زیپرو حهریر بو میینه کانی نومته که م ره واکراون و، له نیرینه کانیش قه دهغه کراون). (۱۰)

سییه م: نه و ناژه لانه ی خواردنی گوشته که یان ره وایه، ده توانیّت پیسته که یان دوا ی پاکر دنه وه یان وه کو جل و بهرگ به کار به نییّت، به لام نه و ناژه لانه ی وه کو سه گ و بهراز که خواردنی گوشته که یان حرامه، به هیچ شیوه یه ک پیسته کانیان پاک نابنه وه و به کارنا هیئرین.

شويئە قەدەغە كراوھەكان

ئەو شويئانەنى نابىت نوپۇزىيان تىدا بىكرىت، ھەوت شويئان:

يەكەم: قەسابخانە، شويئى سەرىپىنى ئاژەل ۋ بالئە.

دووم: زىلدان، شويئى كۆكردنە ۋەى خاشاكى پۇژانە.

سېيەم: گۇرستان.

چوارەم: مۇلگاي حوشترو ئاژەل.

پېنچەم: ھەمام، شويئى خۇشردن.

شەشەم: سەرەپى، شويئى ھاتن ۋ چوونى خەلك.

ھەوتەم: سەربانى كەعبە.

شە پيسەكان

پرگەى يەكەم:

لە گيانە ۋەرە زىندو ۋە كاندا قەدەغەيە ئادەمىزاد دەست لە جەستەى سەگ ۋ بەرازو ۋە چەكانيان بدات، ھەموو بەشىكى جەستەى ئەو گيانە ۋەرەنە بە مردووى يان بە زىندووى پيسن، ھەركاتىك بەر جەستەى ئادەمىزاد كەوتن ئەو شويئە گلاو دەبىت ۋ پىويستە پاك بىكرىتە ۋە، ئەمجورە پاك كىردنە ۋە يەش بە ۋە دەبىت كە ھەوت جار بشورىت، جارى يەكەم بە قوپا ۋ جارەكانى تر بە ئاويكى پاك، قوپا ۋە كە دەبىت بە ھوى گلىكى پاك ۋە بىت بۇ ھىچ مەبەستىك بەكارنە ھىنرابىت، ئاوى قوپا ۋى پروبارىك يان جۇگەيەك دەشىت لە جياتى تىكەك كىردنى خۇل ۋ ئا ۋ بەكار بەپىنرىت.

پرگەى دووم:

ھەموو گيانلە بەرىكى مردار بو پيسە، تەنھا جەستەى مردار بووى ئادەمىزادو ماسى ۋ كوللە نەبىت، ھەر ۋەھا پىست ۋ خورى ۋ تووك ۋ پەرو مووى ھەموو ئەو

زىندەۋەرانە كە مرداردەبنەۋە پىيسن، تۆۋى ھەموو زىندەۋەرىك پىيسە، تەنھا ئادەمىزادو ئەو گىيانەۋەرانە نەبن كە گۆشتەكەيان دەخورىت.

پرگەى سىيەم:

ھەموو خواردن و خواردنەۋەيەك رەق بىت يان شل يان گازى بىتتە ھۆى لەھۆشچونى ئادەمىزاد ھەرامە، مەگەر بۆ كاتىكى دىيارىكراو بۆ تىيەپراندى نەخۆشىيەك بە پىرىارى پزىشكىكى باۋەپىكراو.

پرگەى چوارەم:

ھەرشتيك خۆى پىيس بىت بە ھىچ شتيك پاك نابىتتەۋە، ۋەكو پىست و تووكى سەگ و بەراز، بەلام شتيك خۆى خاۋىن بىت ۋەكو پىستى مەر كە مردار بۆۋە سەرنەبىردا، دەكرىت پىستەكە بەھۆى ھەندىك توخمەۋە پاك بىكرىتەۋە ۋاى لى بىكرىت بۆ پىشەسازى بەكاربەينىت، ئەم پاك كىردنەۋەيەى پىستىش پىى دەگوتىت: (دەبغ كىردن).

پرگەى پىنجەم:

مىزو پىسايى ئادەمىزادو گىياندارەكان پىيسن، دەبىت خۆيان لى پاك بىكرىتەۋە. تەنھا مىزى حوشتر بۆ چارەسەرى نەخۆشىيەكان بە توخمىكى پاك دادەنرىت، (دەستەيەك لە خەلكى (عەرىنە) لە بەھرەين، ھاتن بۆلاى پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) بارى ژيانى خۆيان بۆ دەربىرى كە تووشى نەخۆشى بوون، ئەۋىش فەرموۋى بىرۆن بۆلاى ئەو مىگەلە حوشترەى كە بۆ خىرو چاكەكىردن دانراۋە لە شىرو مىزەكانيان بخۆنەۋە، جا كاتىك كە خواردىانەۋە چاك بوونەۋە). (۱۱)

پرگەى شەشەم:

ئەگەر پىسايىيەك بە شتيكەۋە نووسا، ئەۋا پىسايىيەكە لادەدىت و بەپىى جۆرى پىسايىيەكەش شوپنەكە دەشورىت، ئەگەر شوپنەۋارى سەگ و بەراز بوو، ئەۋا جارىك بە قورۋو شەش جار بە ئاۋ دەشورىت، ئەگەر مىزو پىسايى ئادەمىزادو گىيانەۋەرەكانى تر بوو، ئەۋا تەنھا جارىك دەشورىت، ئەگەر مىزى مندالىكى

شیره خۆرهى مېينهش بوو، به هه مان شيوه شوينه كه ده شوريت، به لام نه گهر
مىزى منداليكى نيرينهى شيره خوره بيت، نهوا شوينه وارى ميزه كهى شوردى
ناويت، ته نانه ت ناوه كهى به سهردا ده پرژينيت، به مهرچيك نهو منداله بيچگه
له شير هيچ خواردينكى ترى نه خوارديت.

برگه‌ى حه‌وته‌م:

نه گهر شتيكى پيس كه‌وته نيو رونيكى مه‌يو يان په‌نير يان ماسته‌وه، نه‌وه
ته‌نها نه‌وه به‌شه‌ى كه‌ه پيسيه‌كه‌ى پيوه‌لكاوه فرى دهرىت و نه‌وه‌ى كه
ده‌ميينيه‌وه پاكه، به‌لام نه‌گهر رونه‌كه زه‌يت بيت، يان ههر شتيكى شله‌مه‌نى
بيت، نه‌گهر پيساييه‌كى كه‌وته ناوه‌وه هه‌مووى پيس ده‌بيت و به‌هه‌چ شتيك
پاك نابيته‌وه.

برگه‌ى هه‌شته‌م:

خوين پيسه، به‌لام نه‌وه به‌شه‌ه خوينه‌ى كه‌ه به‌سهر گوشته‌وه ده‌ميينيه‌وه
گوشته‌كه پيس ناكات، نه‌گهر نه‌ششوريتيه‌وه ههر پاكه.

برگه‌ى نويه‌م:

هه‌موو كرميكي ميوه هه‌تا له‌نيو ميوه‌كه‌دا بيت بوخوى پاكه و ميوه‌كه‌ش پيس
ناكات، ميشه‌هه‌نگوينه‌ى مردووش له‌نيو هه‌نگويندا نابيته‌وه‌ى پيسبوونى
هه‌نگوينه‌كه، ميش و ميشوله‌وه هه‌نگ و زه‌رده‌واله‌وه په‌پووله نه‌گهر بكه‌ونه نيو
خواردن و شله‌مه‌نيه‌كه‌وه پيسى ناكه‌ن، ته‌نها دهرده‌هينرين و فرى دهرين،
ميش كه‌ه‌وته نيو شله‌مه‌نيه‌كه‌وه له‌ويدا جاريك نقوم ده‌كرىت و پاشان فرى
ده‌درىته دهره‌وه‌وه خواردن يان خواردنه‌وه‌كه پيس ناكات، به‌لام جانه‌وه‌ره‌كانى
وه‌كو مشك و مار، نه‌گهر كه‌وته‌نه خواردينكه‌وه‌وه تيبدا مردن پيسى ده‌كه‌ن،
هه‌روه‌ها ته‌پرى پيبه‌كانى مشكيك خواردينك پيس ناكه‌ن كه‌ه مشكه‌كه به
زيندووى به‌ناويدا تيبه‌رىت، دوكه‌لى ته‌پاله‌وه قشپل نابنه‌وه‌ى پيسبوونى نه‌وه
نانه‌ى له‌ته‌ندوورا به‌هوى ناگرى نه‌وه ته‌پاله‌وه قشپلانه‌وه‌وه ده‌برژيت، له‌كاتى

مەرپو بزىن دۆشىنىدا ئەگەر قىشپىل كەوتە نىپو دەفرى شىرەكەو، ئەوا شىرەكە پىس ناكات.

جا لەكاتىكدا كە شتە پىسەكان ناسران، پىپوئىستە ئەو ھۆكارانەش بزىن كە پىسەكان لادەبەن، ئەوانىش دوو ھۆكارى سەرەكى دروستبوونى ئەم بوونەوەرەن: ئاوو، خۆل.

ئاو

پرگەى يەكەم:

ئاو يەككىكە لەو پىكەتاتانەى پىسەكان پاك دەكاتەو، ئاويك كە خۆى پاك بىتت و پاك كەرەو بىتت، جا ئاوى باران يان بەفر يان تەرزه بىتت، ئاوى دەريا يان رووبار بىتت. خوا دەفەر موئت:

وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ (۱۱ الانفال)

... له ئاسمانەو ھە ئاوى بارانتان بەسەردا دەبارىنى بۆئەو ھى پاكتان بكاتەو ھى پىسەكانى شەيتانتان لەسەر لابات... ❁

پرگەى دووھم:

ئاويك شتىكى پىسى تىكەوتىبىت و بووبىتە ھۆى گۆرانى ئاوەكە، ئەو ئاوە خۆشى پىسەو پىسىش پاك ناكاتەو.

پرگەى سىيەم:

ئاويك شتىكى پاكى تىكەوتىبىت بووبىتە ھۆى گۆرانى ئاوەكە، ئەو ئاوە پاكە بەلام پاك كەرەو نىە، ئەگەر نەشگۆر بىتت ئەو پاكىشەو پاك كەرەو شە.

پرگەى چوارەم:

قوله تەين، پىوانەيەكە بۆ ئاويكى وەستاو كە درىژى و قولى و پانى ئاوەكە لە شىوھى شەش لایەكدا بىتت درىژى لایەكى بال و چارەگىك بىتت، كە دەكاتە دوو بست و نىو بە بستى ئادەمىزاد، بە كىشانەش دەكاتە (۵۰۰) پەتلى بەغدادى،

ئەوا ھەر ئاويكى دەستاۋ كە گەيشتبييت بەۋ ئەندازەيە ھىچى تى ئەكەوتبييت، يان شتيكى پيس يان پاكي تيگەوتبييت بەلام نەيگوربييت، ئەۋە ئەۋ ئاۋە پاك و پاك كەرەۋەيە، بەلام ئەگەر ئاۋەكە لەۋ ئەندازەي قولىتەين كەتر بوۋ، ئەگەر شتيكى پيسى تيگەوتبييت ئاۋەكەي گوربييت يان نەيگوربييت، ئەۋە ئەۋ ئاۋە بە پيس دادەنرپت و، ئەگەر شتيكى پاكي تيگەوتبييت و ئاۋەكەي گوربييت، ئەۋە خۇي پاكە بەلام پاكەرەۋە نيە، ئەگەر شتە پاكەكەش ئاۋەكەي نەگوربييت ئەۋە پاك و پاك كەرەۋەيە ھەرچەند لە قوللەتەينيش كەتر بييت.

ھەر پرتليكى بەغدايي = ۱۳۰ درھەم، ھەر درھەميك = ۳،۵ گرام
 كەۋاتە ھەر پرتليك = ۳،۵ × ۱۳۰ = ۴۵۵ گرام.

قوللەتەين = ۵۰۰ رەتلى بەغدايي

كەۋاتە قوللەتەين = ۵۰۰ × ۴۵۵ = ۲۲۷۵۰۰ گرام = ۲۲۷،۵ كىلو ئاۋ.

خۇل

ئەگەر ئاۋ دەست نەكەوت، ئەۋا خۇل بەكارديت بۇ پاكردەنەۋە:

﴿ئەگەر ھاتوۋ نەخوشيش بوون، يان لە گەشت كردن دابوون، يان يەكيكتان لە ئاۋدەست ھاتەۋە، يان چوونە پال خيزانەكانتانا (بۇكارى جووت بوون) و، ئاۋتان دەست نەكەوت خۇتانی پى پاك بەكەنەۋە، ئەۋا گليكى چاك بە مەبەست بگرن (لەجياتى ئاۋ)، جا (بەۋ گلە) دەستىكى تۇزاۋى بە دەم و چاۋو دەستەكانتانا بيئن...﴾. (۴۳) النساء

ۋاتە: نيەتى تەيەمموم بيئن و تەنھا دەستىكى تۇزاۋى لەۋ گلە پاكە بە دەم و چاۋو دەستەكانتانا بيئن، دەستنويزەكە پيك ديت.

(لە ئيين عەباسەۋە (رەزاي خويان لبييت)، دەلى: لە رپوشوينى پيغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم) كە بە تەيەمموميك لە نويزيكي سوننەت زياتر نەكرپت و بۇ نويزى داھاتووش جاريكى تر تەيەمموم بكرپتەۋە). (۱۲)

پابه‌ندبوون به داب ونه‌ریتته زگماکیه‌کانه‌وه

(الفطرة)

(پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه‌تی: داب ونه‌ریتته زگماکیه‌کان ده دانه‌ن:

یه‌که‌م: ئاو له دهم وهر کردن.

دووه‌م: ئاو له لووت وهر کردن

سییهم: سیواک کردن

چوارهم: کورترکردنه‌وهی سمیل.

پینجه‌م: نینۆک کردن.

شه‌شه‌م: شو‌ردنی نیو په‌نجه‌کان.

حه‌وته‌م: لی‌کردنه‌وهی موی بنه‌نگل.

هه‌شته‌م: پا‌کردنه‌وهی شوینی می‌زوو پی‌سای‌ی جه‌سته به ئاو.

نۆیه‌م: خه‌ته‌نه کردن.

ده‌یه‌م: به‌ر تاشین). (۱۳)

(ئه‌نه‌سی کورپی مالیک گوتویه‌تی: پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه‌وه‌ماوه‌یه‌ی وا

بو‌ دیاری کردین که کورترکردنه‌وهی سمیل و نینۆک کردن و به‌ر تاشین و

هه‌لکه‌ندنی موی بن‌ه‌نگل، له چل پوژ تینه‌په‌ریت). (۱۴)

خه‌ته‌نه‌کردنیش له‌سه‌ر موسولمانان پی‌ویسته، نی‌رین یان می، خوا ده‌فه‌رمویت:

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۳) النحل

﴿پاشان (ئه‌ی محمه‌د)، په‌یاممان بو‌ کردی، به‌ شیوه‌یه‌کی راست شوین ری‌بازو

ئایینی ئی‌براهیم بکه‌وه، ئی‌براهیمیش له‌ها‌وبه‌شدانه‌ره‌کان نه‌بوو بو‌خوا﴾.

ئی‌براهیمیش یه‌که‌م که‌س بوو که خو‌ی خه‌ته‌نه کرد:

(پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فەر موویه‌تی: (ئی‌براهیم پیغهمبهر (سه‌لامی خ‌وای لی‌بیت)،

خه‌ته‌نه‌کرا به‌ (القدم) و ئه‌و له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا سالان بوو). (القدم: نوک تیژیکی

په‌یکه‌ر تاشینه). (۱۵)

(ئافه رەتیک خەتەنەى مېيىنەکانى دەکرد، پېغەمبەریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پېیى
فەرموو: (زیادەرەوى تېدا مەكە، ئەو خەتەنە کردنە، بۆ چارەو بەختى
ئافه رەتەكە باشتەرەو بۆ مېردەكەشى خوشترە). (١٦)

بەپېیى فەرموودەكەى پېغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لەو (دە) شتەدا باسى ریش
نەهاتوو، لەبەرئەوہى مرووقەكان سەر بەستەن لە هېشتنەوہى یان تاشینى،
چونكە لە قورئاندا ئایەتیک نیه هېشتنەوہكەى فەر زىكات، یان تاشینەكەى
قەدەغە بکات.

بانگدان

بانگدان سوننەتیکى پېغەمبەرە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، شیعاریكى ئىسلامیە، بۆ
ئاگادارکردنەوہى خەلك بۆ زانینى هاتنى كاتى نوێژو، كۆبونەوہى خەلك بۆ
ئەنجامدانى، سوننەتە ئەو كەسەى بانگ دەدات دەنگى خوش بیئت، بانگدان
تەنھا بۆ نوێژە فەرزەكان ئەنجام دەدریئت، بەم شیوہیەى خوارەوہ:

الله اكبر... الله اكبر، الله اكبر... الله اكبر

أشهد ان لا اله الا الله... أشهد ان لا اله الا الله...

أشهد ان محمداً رسول الله... أشهد ان محمداً رسول الله...

حي على الصلاة... حي على الصلاة...

حي على الفلاح... حي على الفلاح....

الله اكبر... الله اكبر

لا اله الا الله...

لە بانگدانى نوێژى بەیاناندا، لە دواى (حى على الفلاح) دووجار دەگوتریئت:
(الصلاة خير من النوم: نوێژ لە خەو چاکترە)، ئینجا بە دوايدا بانگەكە تەواو
دەكریئت.

بانگدان سوننه ته، به لأم بو که سیکی موسلمان که گوئی لیبیت، له سه ری پیویست ده بیټ که پرگه پرگه وه لأمی بانگه که بداته وه، وه لآمدانه وه که ش بهم شیوه یه ده بیټ:

له سه ره تا وه پرگه پرگه وه کو خوئی وه لأمی بانگه که ده ده یته وه، هه تا ده گه یته (حي على الصلاة)، له وه لأمی دوو جار (حي على الصلاة)، تو ش دوو جار ده لیټ: (لا حول ولا قوة الا بالله)، هه روه ها له وه لأمی دوو جار (حي على الفلاح) تو ش دوو جار ده لیټ: (لا حول ولا قوة الا بالله)، له نوژی به یانیدا، له وه لأمی دوو جار (الصلاه خير من النوم)، تو ش دوو جار ده لیټ: (صدقت وبررت وبالحق نطقت)، نه وانه ی دواتریش وه کو خویان ده لیټته وه، بهم پییه کو تایی به بانگه که دیت.

ئینجا که بانگه که ته و او بوو سوننه ته هه ردووک ده سته کانت به رز بکه یته وه و روو بکه یته که عبه و بلیټ: (اللهم صلّ وسلم وبارک یارب ی علی النبی الکریم و اله واصحابه، اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة، آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفیعة العلیة، وابعثه مقاماً محموداً الذی وعدته انک لا تخلف الميعاد). هه ر که سیکی ش نه و دوعایه بخوینیټ دوا ی بانگه که هه ر ده که ویټه بهر پارانه وه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پوژی دوا ییدا. (۱۷)

پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فه رموویه تی: پارانه وه ی نیوان بانگ و قامه ت ره تبوونه وه ی نیه له لایه ن خوا وه. (۱۷ ب)

به لأم بانگدان بو نه و نوژیانه ی که فه رز نین، وه کو بانگی نویره فه رزه کان نیه، بانگدان بو نوژی مانگ و پوژ گیران و نوژی باران بارین، بهم شیوه یه بانگ که ریک بانگ رادیلی و، ده لیټ: (ئه ی خه لکینه، نوژی جه ماعه ته، نوژی جه ماعه ت، ره حمه تی خواتان لیبیت وهرن بو نوژی باران بارین).

وه کو شیعیاریکی ئیسلامیش بانگ به سه ر مندالیکدا ده خوینریټ که تازه له دایک بوویټ بوئه وه ی گوچی که کانی به بانگی خوا ئاشنابن، له کاتی شه ری

کافرو موسلمانہ کانیشتدا بانگو قامت لیڈہدریت وکو هیژیکی دہروونی بو ہاندانی جہ ماوہری موسولمانہکان دژی بیباوہرہکان، ہہروہا لہ کاتی کارہساتی لافاوو ناگرکہوتنہوہدا بانگ دہدریت، بوئہوی کومہلی موسولمانان بہ ہانایانہوہ بیئن، ئەگەر کہسیکیش بو حہج و عومرہ، یان بو فیرویونی زانست، سہفہریکی کہوتہبہر، گونجاوہ بانگیکی بو لیبدریت، یان بہسہر کہسیکی خہفہتبارو بہریشاندا، یان بہسہر کہسیکی فیڈاردا، گونجاوہ بانگیان بہسہردا لیبدریت، بہ شیوہیہک ہہموو ئەم بانگانہ ولآمدانہوہیان پیویست نیہ.

لہ نویژہ فہرہکاندا، لہدوای پارانہوی دوای بانگانہکہ ئیمام و نویژکہرہکان نویژیکی سوننہتی دوو پرکاتی ئەنجام دہدن، ئینجا کہ نویژہ سوننہتہکہ تہواو بوو، ئەوا بانگدہریک، بانگ رادیلیت بو نامادہبوون بو دەستپیکردنی نویژہ فہرہکہ، ئەم بانگ راہیشتنہ پیی دہگوتریت: قامت، ئەویش بہشیوہی بانگان تہنہا بو نویژہ فہرہکان دہکریت.

قامت: کورتکراوہی بانگہ، بہم شیوہیہ دہگوتریت:

اللہ اکبر... اللہ اکبر،

أشهد ان لا اله الا الله...

أشهد ان محمداً رسول الله...

حي على الصلاة...

حي على الفلاح...

قد قامت الصلاة... قد قامت الصلاة...

اللہ اکبر... اللہ اکبر

لا اله الا الله...

ولآمدانہوہی قامہتیش پیویستہ برگہ لہدوای برگہ بیٹ، وکو ولآمدانہوہی بانگہکو کہ گہیشتیتہ سہرئہوہی دوو جار بگوتریت: (قد قامت الصلاة)، ئەوا

پيويسته توّش دوو جار وه لّام بدهيته وه بلييت: (اقامها وادامها وجعلنا من صالحى اهله)، ههروهها سوننه تيشه دواى قامه ته كه شه هه مان دوعاى دواى بانگدانه كه جاريكى تر بيلييته وه: (اللهم صلّ وسلم وبارك يا ربي على النبي الكريم و اله واصحابه، اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة، آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفيعة العلية، وابعثه مقاماً محموداً الذى وعدته انك لا تخلف الميعاد).

ئينجا لهه باره دا ئه گهر نويژه كه به كۆمه لّ ئه نجام بدرييت، ئه وا په يره وى ياساكانى نويژى به كۆمه لّ دهكرييت كه له باسى ئيمامهت و نويژى به كۆمه لّ دا خراونه پروو.

نویژکردن

په یوه نډیه کی گیانییه له نیوان خواو بنده کهیدا، ئه رکه کانی سهرشانت له بهرانبه ری خوادا جیبه جی ده کهیت و، داوای مافه کانی خوشت ده کهیت.

خو ناماده کردن بو نویژکردن

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرموویه تی: که سیك دستنویژه که ی به و شیوه یه بشوات که خوا فهرمانی پی کردوه، ئه و (ئه نجامدانی) نویژه فهرزه کان ده بنه هو ی پاککردنه وه ی گونا هه کانی ماوه ی نیوان نویژه کان). (۱۸)

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ریگه ی به که سیك نه داوه ته نگاو بیټ و نویژه که ی (ئه نجام بدات). (۱۹)

له ئایینی ئیسلامدا بو دستکردن به جیبه جی کردنی هه نډیک له ئه رکه کان، پیویسته دستنویژ بگریټ، وه کو: هه ستان بو نویژکردن، یان سورانه وه به ده وری که عبدا، یان هه لگرتن و کردنه وه ی قورئان، ئینجا بو خویندنه وه بیټ، یان بو گواستننه وه ی بیټ، یان بو سویند خواردن بیټ.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: دست له قورئان مه ده، ته نها ئه وکاته نه بیټ که پاکیت). (۲۰)

جا بو جیبه جی کردنی دستنویژه که، و اچاکه سهره تا مروټه بچیت دست به ئاو بگه یه نیټ و، خو ی له پاشه پرۆکان به تال بکات و، پاش و پیښی خو شی جوان به ئاو پاک بکاته وه، ئه گه ر ئاویشی دست نه که وت، ده توانیټ (۳) سی به رد به کار بیټ بو خو پاککردنه وه، به مه رجیک پیساییه که به شوینه که یه وه وشک نه بو بیټه وه، واش باشتره بو ئه نجامدانی ئه م کارانه دهستی چه پ به کار به یټ ریټ، پاککردنه وه ی کو می ئاده میزاد پیویست نیه له کاتی ده رچوونی بایه ک یان کر میک، ئه گه ر ته پراییه کی که می ش له داوی خو یان جیه یلن، له ره وشته کانی پیغه مبه ریشه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له وکاته دا که نیازت

وايه بچيته ژووری ئەدەبخانەكە، ئەگەر ئونگوستیلەت لەدەستدا بێت داینییت، ئەگەر شتیکیشت پببیت ناوی خوای لی نووسراپیت، ئەوا نەیبەیتە ژوورەو، قاچی چەپ بەریتە ژوورەوو بلییت: (بسم الله اللهم اني اعوذ بك من الخبث و الخبائث): بەمانای: (بەناوی خوا، ئەهی پەروردگاری من، خۆم لە پەنای تۆدا دەگرم لە جندوکەهی نیرومی)، لە کاتیکیشدا کە دیتەدەرەوو قاچی راست بەاویتە دەرەوو بلییت: (الحمد لله الذي اذهب عني الازى وعافاني): بەمانای: (سوپاس بۆ ئەو خوایە شتە خراپەکانی لەسەر لابرەدم و تەندروستی پیدام)، هەرەها واگونجاو لە چۆلەوانیدا، پروت یان پشتت لە قیبلە و مانگ و پوژ نەکەیت.

(پێغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: ئەگەر چوون بۆ ئاودەست، پشت و

پرووی خۆتان مەکەنە قیبلە). (٢١)

هەرەها لە خراپەکاریەکانە ئەگەر یەکیک لەکاتی دەست بەئاوگەیانندان، ناوی خوا ببینیت، یان قسە بکات، ئەگەر لە چۆلەوانیش بوویت، وا پبویست دەکات ئەوەندە دوور بکەویتەو کەس هەست بە بۆن و دەنگەکان نەکات، هەرەها لە چۆلەوانیدا نابیت میزو پیسایى بکرینە ئاویکی وەستاوو، نابیت میز بکریتە ناو کونی جانەوەرەکانی زەویەوو، نابیت بە پیچەوانەى ئاراستەى (با) میز بکریت، هەرەها قەدەغەیه، پیسایى کردن لەسەر پێگایەکی گشتی، یان لەشوینی کۆبوونەوی خەلکی، یان لە بن داریکی بەردار، گونجاو نیە میزو پیسایى بە پیووە بکرین، زۆر پبویستە مروڤە خووی لە پڕیشکی میزەکان پپاریزیت و، دواى میزکردنیش هەول بەدات ناو ئەندامی میزکردنەکەى زۆر بەجوانی خاوین بکاتەوو پاشان بیشوات، واش باشترە لە کاتی پیسایى کردندا، مروڤەکە خو بەلای چەپدا داگریت، چونکە ئاسانکاریى دەکات بۆ هاتنەدەرەوی پاشەپوڤکەکان و زۆر نامینیتەوو،

(پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فيرى كردين: ئەگەر چووينە ئاودەست،
خۇمان بەلای چەپدا داگرين). (۲۲)

گونجاونیه يەككە لە شوینی خوشردنەكەيدا ميز بکات و پاشان دەستنوویژیش
هەر لەو شوینە هەلگرت.

(پيغەمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: با کەسیک لەئێوە لە شوینی
خوشردنەكەى ميز نەکات و پاشانیش هەر لەهوی دەستنوویژەلگرت،
لەبەرئەهوی زۆرینەى دلەراوکیکان لەو کارەوین). (۲۳)

(پيغەمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: خۇتان لە ميز پاک کەنەو، چونکە
زۆرترينی سزاکانى ناو گۆر بەهوی ميزەوین). (۲۴)

دەستنوویژ

واچاکە ئەو ئاوهی دەستنوویژی پى دەشۆریت نەخریتە بەر تیشکی خۆر بە
مەبەستی گەرم کردنى.

(عائشە(بەزای خواى لیبیت) ئاوى لەبەر خۆر گەرم کردبوو بۆ دەستنوویژ،
پيغەمبەريش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (ئەى سپیلکۆکە، وامەکە ئەو گەرى
بەدواى خۆيدا دىنى). (۲۵)

ئەو هەنگاوانەى کە پيوستن بۆ ئەنجامدانى دەستنوویژ بە تەواوى، شەشن:

یەكەم:

نیەت هیئان بۆ ئەنجامدانى دەستنوویژ، لە پەوشتەکانى پيغەمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ)، سەرەتا (بسم الله) بکەیت ئینجا لە دلای خۇتا، یان بە دەنگەو دەلییت:
نیەتم وەهایە بى دەستنوویژی لەسەر خۆم لادەبەم، یان دەلییت: نیەتم وایە
ئەرکی دەستنوویژ بەجییهینم، گرنگ نیە ئەو شوینەى دەستنوویژەكەى لى
هەلگرت پروت یان تەنیشتت یان پشتت لە قیبلە بیّت، ئینجا هەردووک
دەستەکانت و ناو پەنجەکانت بە جوانى دەشۆیت.

(يَبْغِهِمْ) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: (ئەگەر یەکیک لە خەو هەستا، با یەكسەر دەست نەخاتە دەفری ئاوی دەستنویژەكەوہ پێش ئەوہی سی جارن بیانشوات، چونكە ئیوہ نازانن لەكاتی خەوتنەكە تاندا دەستەكانتان لەكوئی جەستەكە تان بوون). (٢٦)

ئینجا ئاو لە دەم و لووت وەر دەکریت.

دووەم:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ.... (٦ المائدة)

ئەو ئەوانە ی باوەرتان هیناوە، ئەگەر هەستان بۆ نوێژکردن و (دەست نوێژتان نەبوو)، ئەوا پرۆی خۆتان و دەستەكانتان تا ئانیشكەكان بشۆن، دەستی تەریش بەسەرتاندا بینن، قاچەكانیشتان تا گویزینگەكان بشۆن (وہکو چۆن دەستەكان تا ئانیشكەكان دەشۆن)....

شۆرینی پرۆی ئادەمیزاد لە سەرەتای توکی سەریەوہ بۆ ژیر چەناگە ی، بە پانی ئەو پرۆبەری کە دەکەوێتە نیوان گویچکەکانیەوہ، ھەر وہا لە کاتی شۆرینی پرۆی ئادەمیزادا پێویستە ھەموو بەشەکانی وەکو لووت و برۆ سمیل و کولمەکان بشورین و ئاو لە لووت و دەم وەر بکریت و پەنجە بەناو دەم و ددانەکاندا بەھیندریت و بە پەنجەش پێشەوہ و پاشەوہ ی گویچکەکان خاویں بکرینەوہ، لە پرەوشتەکانی پێغەمبەریشە (صلی اللہ علیہ وسلم) لە ئەنجامدانی ھەموو ئەم کارانەدا لای راست بخریتە پێش لای چەپەوہ.

ئینجا کە لە شۆردنی دەموچاوی بۆوہ بلیت: (خوایە ئەو پۆژە ی کە پرۆەکان رەش دەکەیت پرۆی من سپی بکە).

سییەم:

شورردنی ھەردوو دەستەکانە تا مەچەک و ئانیشکەکان، بەروپشتی دەستەکان و ناو پەنجەکان بە جوانی دەشورین و دەستی بەردراوہش ئەوہندە ی

دهشوریت که ماوه ته وه ههتا ئانیشکی، به پهنجهی دهسته کانیشت ته پرای سی ئاو به ناوه و دهره وهی گویچه کاندای دینیت، له هه موو بواره کاندای شور دنه کان له سی جار که متر نین و له سی جاریش تینا په رن.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستنوویژی هه لگرت، هه ر ئه ندامه ی سی جار ان دهشرد، جا که لیبۆوه فه رمووی: ئه وه ی بینیتان دهستنوویژ بوو، جا هه ر که سیك لیی زیاد بکات یان لیی که م بکاته وه، ئه وه خراپه کاری و سته می کردو وه). (۲۷)

له کاتی شورینی دهسته کان تا ئانیشکه کان و اچا که شور دنه که له دهسته کانه وه به ره و ئانیشکه کان بییت و بلییت: (خوایه نامه ی کرداره کانم بده دهستی راستم).

چاره م:

پیدا هیانی دهستیکی ته ر به سه ر سه ردا، ئه گه ر له باتی ئه و دهسته ته ره ش، ئه و که سه هه موو سه ری بشوریت، ئه وه باشتره، ئینجا بلییت: (خوایه پرچ و پیستم له ئاگر بیاریزه)، یان سه له وات له پیغه مبه ر بدات(صلی الله علیه وسلم).

پینجه م:

شور دنی هه ردووک پییه کانه هه تا گویزینگه کان، وای پیویسته نیو پهنجهی پییه کان به جوانی بشورین و کرداری شور دنی پییه کانیشت هه تا سه رووی گویزینگه کان بگریته وه، ئینجا بلییت: (خوایه قاچه کانم له سه ر ریگه ی راست جیگیر بکه).

له نایه ته که دا ئه و(و) واهه ی پیش (و ارچکم) باسی قاچه کان هه تا گویزینگه کان ده باته وه بو دوا ی ئه و باسه ی که به خو ی ده چیت (دهسته کان هه تا ئانیشکه کان) که پیویسته کراوه بشورین، که واته لییره دا مه به ست له شور دنی قاچه کانه هه تا گویزینگه کان.

((عه مروی کوپر عه بسه) ده لئیت: گوتم ئەی پیغه مبهری خوا ده ستنویژ چۆنه؟
 فەرمووی: ده ستنویژ ئەو هیه کاتیك که تو دهسته کانت شردن و پاکت کردنه وه،
 تاوانه کانت له نیوانی نینۆکه کان و په نجه کانتدا ده چنه ده ری، ئەگەر ئاوت له
 دەم و لووتی خۆت وەر کردو دەم و چاوی خۆت شردو باسکه کانت هەتا
 نانیشکه کان شردن و دەستیکی تەرت بە سەرتدا هیناو قاچه کانت هەتا
 گوینگیه کان شردن، ئەوا له هەموو تاوانه کان خۆت پاک کردۆته وه، جا ئەگەر
 پرووی خۆت بکەیه خوا، ئەو له هەموو تاوانه کانت پرزگارت دەبیئت و وەکو ئەو
 پوژەت لیدیتە وه که له دایک بووی). (۲۸)

له کاتی سەفەر کردن یان چوون بۆ جەنگ دەکریت ئەوانه ی کاله یان له پێیه که
 ده ستنویژیان هەلگرت و قاچیان خستنه ناو کاله کانه وه، بۆ ماوه ی سێ شەوو
 سێ پوژان، ئەگەر جاریکی تر ده ستنویژیان هەلگرتە وه، ئەوا پێویست بە
 شۆردنی قاچه کان ناکات، تەنها دەتوانریت دەستیکی تەرت بە سەر کاله کاند
 بهینریت، بە مەرجیک کاله کان له کونی په تەکانیا نه وه تەپایی و پێسایی
 دانه دهنه ناو قاچه کانه وه به تەواویش هەموو بەشی قاچه کان داپۆشن، جا
 ئەگەر کاله کان بۆخویان پێسییه کیان پێوه بیئت، ئەو مەسحیان لە سەر
 ناکریت و له و کاتدا ئەو ده ستنویژە به مەسحی سەر کاله کان پیک نایەت، ئەگەر
 کاله کان له پێستی سەگ و بەراز دروست کرابن، ئەو هەر گونجاو نیه له پی
 بکرین، ئەگەر له پێستی مالاتی مرداوه ره وه بووش دروست بکرین دروست نیه
 نوژیان پێوه بکریت ئەگەر دهباغ نه کرابن، پێستی شیریش ئەگەر توکی پێوه
 نه مابیت و خۆش (دەبغ) کرا بیئت، ئەو گونجاوه نوژی پێوه بکریت، پێستی
 ئەو گیانه وەرانه ش که گوشتیان دەخوریت دوا ی سەر برینیان دەتوانریت بکرین
 به کاله و ئەگەر خۆشیش نه کرابن ده کریت نوژیان پێوه بکریت، بۆ که سیکیش
 که له نیو مال و حالی خۆیدا بیئت، ئەوا ماوه ی شەوو پوژیک بۆی هیه له جیاتی
 شۆردنی قاچه کانی مەسحی سەر کاله کانی بکات، که سییک که خۆشردنی لە سەر

پېويست بوو، پېويسته کاله کانی دانیت و قاچه کانیسی له گهل هموو
جسته کهیدا بشوات، له پیکردنی گوره وی شوینی کاله کان ناگریته وه، به لام
ده تواریت گوره وی له پی بکریت و له سهر ئه ویشه وه کاله کان له پی بکرین، له
هموو باره کانداهنه کاله کان مه سح ده کرین.

شه شه م:

پېويسته هم پینج ههنگاوانه ی سهر وه، یه که له دوا ی یه که نه نجام بدرین، جا
نه گهر که سی که نیه تی ده ستنویره هی ناو خوی هه لدا یه ناو ئاوی که وه و
هاته دهر وه، نه و ده ستنویره که ی پیک دیت، به لام له ژیر دوشیکدا پېويسته
نیه تی ده ستنویره بهینریت و به ته رتیب له سهر وه بو خواره وه نه ندامه کانی
ده ستنویره بشورین، نه وسا ده ستنویره که پیک دیت، به لام نه و که سه ده بیته
وریا بیته له کاتی خو وشک کردنه وه دا له پی دهستی بهر پاش و پیشی خوی
نه که ویت، نه نا ده ستنویره که ی ده شکیت، له ره وشته کانی پیغه مبه ره (صلى الله
عليه وسلم) دوا ی ده ستنویره هه لگرتن، روو بکاته قیبله و بلیت: (اشهد ان لا اله الا
الله وحده لا شريك له، وان سيدنا محمداً عبده ورسوله، اللهم اجعلني من
التوابين و اجعلني من المتطهرين، سبحانك اللهم وبحمدك، اشهد ان لا اله الا
انت استغفرک واتوب اليك)، ئینجا دهسته کانی دابگریته و سووره تی (انا انزلنا)
بخوینی. (۲۹)

پېويسته مروه ئاگاداری خوتخوته ی شهیتان بیته له کاتی ده ستنویره گرتندا.
(پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رموویه تی: ده ستنویره شهیتانیکی هه یه
ناوی (ولهان ه)، جا خوتان له خوتخوته ی ئاوی پاریزن). (۳۰)

ھۆيەكانى نەمانى دەستنويز

يەكەم: خەوتن، يان لەھۆشچوون.

دووم: بەريەك كەوتنى پيستی نىرو مى تەنھا ئەوانە نەبن كە لە يەكتى قەدەغەكراون و بە يەكتى ناشين.

سييم: ھاتنەدەرھەوى ھەر شتيك لە پاش يان لە پيشەھەوى ئادەمیزاد، شل بيت يان توند يا گان.

(پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەبارەى (المذى): (ئەو شلەيەى لە كاتى دەستبازيدا لە دامينى پياو ديتە دەرھەوى)، پرسىارى ليكرا: (ئايا دەستنويز دەشكينييت يان نا)؟ ئەويش فەرھەوى: دەبيت دەستنويزى بۇ بگريتەھەوى، لە ھاتنەھەوى تويشدا، دەبيت خۇ بشوردريت). (۳۱)

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرھەوى: (كەسيك دەستنويزى ھەبيت، دەنگى (تريك) يان بۇنى (فسيك) دەبنەمايەى ئەھەوى دەستنويزەكەى ھەلگريتەھەوى). (۳۲) واتە بوونى جوولەيەك يان قۆرەقۆريك لەناو زگدا، كە نەبيتە مايەى ھاتنە دەرھەوى باوبزەكە لەسەر شيوەى تر يان فس، نايبتە ھوى نەمانى دەستنويزەكە.

چوارەم: بەريەك كەوتنى پيستی پياو ژن دەستنويز دەشكينييت، لە برگەى پينجەمدا ئەم بابەتە پروتتە دەرھەكەويت.

پينجەم: بەركەوتنى دەست و پەنجەكانى مروقيك نير بيت يان مى بە دامينى خوى، دەستنويزى دەشكيني.

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرھەوى: ئەگەر يەكيك لەئيوە دەستى بە دامينى خوى بگەويت، با دەستنويزەكەى ھەلگريتەھەوى). (۳۳)

كەواتە دەستنويز شكانەكە لە بەركەوتنى جوړى پيستەكانەھەوى پرودەدات، تەنانەت پيستی ناو لەپى دەستەكانيشت ئەگەر بەر دامينت بگەويت، دەتوروزينييت، پيستی ئافرەتيش لەو جوړەيانەيە كە وروژينەرە، بويە

به دُنیا بیه‌وه بهرکه وتنی پِیستی نیرینه به پِیستی مِیینه دستنویژه که ده‌شکینیت، مه‌گر له باری بی ناگاییدا بیّت و نه‌زانریت که بهر یه‌کتری که وتون.

(ئومه‌یمه‌ی کچی ره‌قیقه ده‌لیت: له‌گه‌ل چهند ئافره‌تیکدا هاتین بۆلای پیغهمبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆئه‌وه‌ی به‌ رابه‌ری خۆمانی هه‌لبژیرینه‌وه، پیی فهرمووین: من ده‌ستم ناخه‌مه‌ ناو ده‌ستی ئافره‌تانه‌وه، (بۆئه‌وه‌ی په‌یمانتان لی وهر‌بگرم)، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پیتان ده‌کریت و له‌تواناتان دایه‌ تیکوشن). (٣٤)

(عائیشه‌ ره‌زای خوی لیبیت) ده‌لیت: سویند به‌ خوا هه‌رگیز پیغهمبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ستی به‌ ده‌ستی ئافره‌تیک نه‌که‌وتوو، که ده‌شها‌تن بۆلای بۆئه‌وه‌ی به‌ رابه‌ری خویان هه‌لبژیرنه‌وه، ئه‌وه‌ ته‌نها به‌ قسه‌کردن هه‌لیان ده‌بژارده‌وه). (٣٥)

شه‌شه‌م: خوینی بی نویژی مانگانه‌و خوینی زه‌یستانی دوا‌ی مندال بوون، ئافره‌ت بی به‌ش ده‌که‌ن له‌ دستنویژ هه‌لگرتن.

(پیغهمبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر خوینی مانگانه‌هات، ئه‌وا نویژه‌کان وازیان لی ده‌هینرین). (٣٦)

خۆشردن

وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا..... (٦ المائدة)

...ئەگەر ھاتوو لە شىشتان پىس بوو، ئەوا خۇتان پاك بکەنەوہ..... ﴿﴾

لای ھەرکەمى خۆشردن، تەپرکردنى جەستەو دەست پىداھىنانى ئەندامەکانە. ئەو ھۆکارانەى دەبنەھۆى ئەوہى ھەموو جەستەى ئادەمیزاد بشۆریت، شەشن: **یەكەم:** مردن، ھەر كەسێك مرد دەبیت بشۆریت، مەگەر كەسێك لە پىناوى خوادا لە شەپرى بىباوەرەكان شەھید كرابیت، ئەوہ شووردنى ناویت.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرمانى كرد كوژراوەكانى شەپرى ئوحوود بە خويىن و

جل و بەرگەوہ بنیژرین و نەشۆرین و نوێژىشى لەسەر نەکردن). (٣٧)

دووہم: پاكبوونەوہى ئافرەتە لە خويىنى بى نوێژى مانگانە(حەيز)، ئەو خويىنە لە ميبينەدا بەلای كەمبەوہ لە تەمەنى نوسالانە دەردەكەویت و لە زۆرىنەيەكيشدا لە تەمەنى بيست سالان پەيدا دەبیت و ميبينەى وەھاش ھەيە لە تەمەنى (٦٢) شەست و دوو سالى ئەو خويىنەى لى دەردەكەویت، ماوہ ھەرە دريژەكەى ئەم خويىن ھاتنە لە(١٥)پازدە شەو و پوژ تىناپەریت، زۆرىنەى ئافرەتانىش شەش تا حەوت پوژ تووشى دەبن، كەمترين ماوہى نيوان دوو خويىن پىداھاتنىش ھەرگىز لە پازدە پوژ كەمتر نايبیت، جا ئەگەر دوو خويىن بە ميبينەيەكدا ھاتن ماوہى نيوانيان (١٥)پوژ كەمتر بوو، ئەوا بەدنيايىيەوہ يەكێك لەو خويىنانە حەيز نىيە، پيوستە پياوان لە ماوہى بى نوێژيدا نزيك ئافرەتەكانيان نەكەونەوہ بۆكارى جووت بوون تا پاك دەبنەوہ، ھەر وەكو خوا دەفەر مویت:

فَاعْتَرِلُوا الْبَسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ

أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ (٢٢٢) البقرة

﴿﴾ لەكاتى حەيزدا دەست لە ئافرەتەكانتان بکيشنەوہ(بۆ كارى جووت بوون) و،

نزيكيشيان مەكەونەوہ تا پاك دەبنەوہ، ئينجا ئەگەر پاك بوونەوہ، بچنە لايان

بهو شیوهیهی که خوا فەرمانی پی کردون، بهراستی خوا تۆبهکارهکانی خوښ دویت و، ئەوانهشی خوښ دویت که خوڤان پاک دهکهنهوه.

پیاوهکان تهنهها بۆ کاری جووتبوون ژنهکانیان ئی قهدهغه کراون، لهسهروی ناوک و خوارووی ئەژنۆکانهوه بۆیان ههیه لهزهت لهیهکتری وهرگرن:

(پێغه مبهەر) (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویهتی: له ماوهی خوینی مانگانه وهکو ژن ومیرد هه موو هه لسهوکه وتیک بکهن تهنهها بۆ جووت بوون نزیکی یهکتر مهکهونهوه). (٣٨)

خوینی چهیزیش پهنگی پهشه، بۆیه به پهنگهکهی له خوینهکانی تر جیا دهکریتهوه، ههروهها ئەم ئافرهتانه لهو ماوهی خوین پیداهاتندا ناتوانن قورئان ههلبگرن و بیکه نهوهو بیخویننهوهو ههتا پاکیش نهبنهوه ناتوانن سوپانهوهکانی دهوری کهعبه ئەنجام بدن.

سییه م: پاک بوونهوهی ئافرهته له خوینی زهیستانی (النفاس) دواى منداڵ بوون، له زۆرینهی ئافرهتاندای منداڵ بوونهکه ماوهی چل پوژ دهخایه نیت، بهلام خوین بهربوونیک ههیه پئی دهگوتریت (الاستحاضة) بههوی نهخوشییهوه له دامینی ئافرهتهوه دینه دهرهوه، هاتنه دهرهوهی ئەو خوینه خوشردن لهسهر ئەو ئافرهته پیویست ناکات، تهنهها دهستنوێژهکهی دهشکینی، حوکمهکهی وهکو حوکمی چرکه میزه وایه دهبیته یهکسهر دواى بانگدان دهستنوێژهکه ههلبگریته و لۆکهی پیوه بهسهتریت و لهگهڵ هه موو نوێژیکدا شوینهکهی پاک بکریتهوهو دهستنوێژیکى تازهی بۆ ههلبگریتهوهو به پهله نوێژهکهی بکات.

(پێغه مبهەر) (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویهتی: خوا هیچ نوێژیک وهرناگریته که نوێژکه رهکه خووی پاک نهکردبیتهوه). (٣٩)

چوارهم: جیا بوونهوهی منداڵ له ئافرهتیک که هیچ خوین و تهرییه کیشی لهگهڵ نهبیته، ئەوا پیویسته ئەو ئافرهته خووی بشوریت.

پېنجه م: به هؤی چوونه ناوه وهی سه ری زه کهری نیړینه بو ناو دامینی ئافره ت، ئەوا خو شردن له سه ر هه ردووکیان پیو یست ده بی ت، ئەگه ر پیا وه که توویشی نه ها تیبته وه، جا ئەگه ر ها توو که سی ک سه ری زه کهری به ردرا بوو، ئەوا له وهی که ما وه به ئەندازه ی سه ره به ردرا وه که ئەگه ر کرایه دامینی میبینه که، ئەوا خو شردن پیو یست ده کات له سه ر هه ردووکیان، به لأم ئەگه ر ها توو زه کهره به ردرا وه که به جیا به کاره ی نرا بو ناو دامینی میبینه یه که، ئەوا خا وه ن زه کهره به ردرا وه که خو شردنی له سه ر نیه ته نها میبینه که له سه ریه تی.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: ئەگه ر دوو ئەندامه خه ته نه کرا وه که به یه که گه یشتن و سه ری ئەندامی نیړینه که دیار نه ما(چوو ه ناو خه ته نه کراوی ئافره ته که وه)، ئەوا خو شردنه وه پیو یست ده بی ت(له سه ر هه ردووکیان)).(۴۰)

به لآ ئەگه ر ها توو نیړینه که جوو تبوونه که ی ئەنجام داو، ویستی بو جاری دو وه مییش ئەنجامی بداته وه، ئەوا جوو تبوونه که ی جاری یه که م خو شردنه وه ی ناوی ت، ته نها ده ست نو یژیک ده گری ت و ده ست به جوو تبوونی جاری دو وه ده کات.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: ئەگه ر یه کی که له ئیوه چوو ه لای خیزانه که ی و کاره که ی ئەنجام داو ویستی بو جاری دو وه کاره که ئەنجام بداته وه، ئەوا با ده ست نو یژیک بشوات ئینجا ده ست به جاری دو وه بکات). (۴۱)

ئەگه ر ها توو له داوی جوو تبوونه کانی ش ویسترا نان بخوری ت پی ش خو شردنه وه، ئەوا ده ست نو یژیک ده شو ری ت.

(عائشه (ره زای خوا ی نبی ت)، ده لی: پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (داوی جوو تبوون)، ئەگه ر له شی پاک نه بایه و ویستبای خوار دنی ک بخوات، ئەوا ده ست نو یژیک (ده شرد). (۴۲)، (۴۳)

شه شه م: ده ر چوونی توو (مه نی) له جه سه تی نیړینه، مه نی: تووی نیړینه هه ر کاتی ک به شیوا زه که ی خوی ها ته ده ره وه، ئەوا خو شردن پیو یست ده کات له سه ر

خاوهنهكەى، ئىنجا ئەم ھاتنەدەرەوھىيە بەھۆى جووتبوونەوھ بىت لەگەل مېينەھىكدا، يان بەھۆى خەونەوھ بىت، يان بەھۆى بىننى دىمەنىكى سەرنج راکىشەوھ بىت، ھەركاتىك تۆوھكە بە تەكان ھاتەدەرەوھ لەزەتىكى دا بە خاوهنهكەى، ئەوا خۆشردن پىويست دەبىت، جا لەكاتىكدا كە تۆوھكە كرايە دامىنى مېينەھىكەوھو مېينەكەش دواى جووتبوونەكە خۆى شرد، پاشان ئەو تۆوھى لەنىو دامىنەكەيدايە وردە وردە ھاتەوھخوارەوھ، ئەوا جارىكى تر خۆشردنەوھ پىويست نابىت لەسەر ئەو ئافرەتە، بەلام پياوھكە پىويستە پىش خۆشردنەوھ مېزىك بكات، بۆئەوھى ھىچ تۆوىك لەنىو رپرەوھكەدا نەھىلىت ئىنجا خۆى بشوات، چونكە ھاتنەخوارەوھى ھەر پاشماوھىيەكى ئەو تۆوھ دەبىتەھۆى ئەوھى جارىكىتر خۆشردنى لەسەر پىويست بىت، لەبەرئەوھى ئەسلى خۆشردنەكە بەھۆى تۆوھ بەسەرىدا سەپىراوھ.

ئافرەتانىش ئەگەر بەھۆى خەونەوھ يان بەھۆى بىننى دىمەنىكەوھ ئاويان بىتەوھ، خۆشردنىان لەسەر پىويست دەبىت، ئەگەر پياويشيان نرىك نەبووبىتەوھ.

(داىكى سولەيم ھات بۆلاى پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) گوتى: ئەى پىغەمبەر، خوا شەرم لە دەربىرنى راستى ناكات، ئايا ئەگەر ژنىك لە خەودا شەيتانى بوو، خۆى بشواتەوھ؟ فەرمووى: بەلى كە ئاوى ھاتەوھ با خۆى بشواتەوھ). (٤٤)

حەج و عومرە ھىنانەوھ بە خۆشردنىكى تايبەت دەست پىدەكەن، ھەرەھا خۆشردنى پىش نوپىزى ھەينىش لە رەوشتەكانى پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم). تىبىنى: لە ماوھى ھاتنەخوارەوھى خويىنى حەيزو خويىنى نەفاسدا، نىرەو مېيەكان لەيەكترى قەدەغە دەكرىن ھەتا خويان دەشۆن و پاك دەبنەوھ.

پیکھاتہو جیبہ جیٰ کردنی نویژ

نویژ لہ سہر بہ نندہ کان پیویست کراوہ، ئەگەر لە کاتی خویدا بویان نہ کرا، ئەوا بە سہریانہوہ دەبیئت بہ قہرز.

(پیغہ مہبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہ تی: کہ سیئک خەوی لیکہ وتبوو یان لە بیری کرد نویژیکی ئەنجام بدات، ئەوہ کہی بیری کہ وتہوہ با نویژہ کہی بکات). (٤٥)

تہنہا ئەو نویژانہی ئافرەت کہ بہ ہوی خوینی بیٰ نویژییہوہ لییان بیبہش دەبیئت نابن بہ قہرز بہ ئەستویہوہ:

(عائشہ (ہمزای خوی لیبت) دەلی: لە سہر دەمی پیغہ مہبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تووشی خوینی بیٰ نویژی دەبووین، پاشان پاک دەبووینہوہ، ئەویش فہرمانی پیٰ دەکردین پۆژوہ کانمان بگرینہوہو فہرمانیشی پیٰ نہ دەکردین نویژہ کانمان بکہینہوہ). (٤٦)

بو ئەنجامدانی ہەر نویژیکی فہرز پینج مہرج ہہیہ:

یہ کہم: زانینی ہاتنی کاتی نویژہ کہ، تہ نانہت سوننہ تی پیش نویژہ کہش ہەتا کاتی نویژہ کہ نہیەت جیبہ جیٰ ناکریت.

دووہم: رووکردنہ قبیلہ، لەم بارہیہوہ پەرہردگار لە سوورہ تی بہ قہرہدا دەفہرمویت:

قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوْهُكُمْ شَطْرَهُ (١٤٤) البقرة

﴿جا رووی خووت بکہ ئاراستہی (مسجد الحرام) و لەہەر شوینیکی بوون ئەوا رووی خووتان بکہنہ ئاراستہی مژگہ وتہ کہ...﴾

قبیلہی موسولمانان: مالہ چوارلایہ کہی خویہ بہ کہعبہ ناسراوہو بہردیک لە بہہشتہوہ ہیئراوہ لە سووچیکی ئەوما لەدا جیگیر کراوہ، جا بہہوی ئەوہی لە بہہشتدا کات نیہ، مردن و لە دایک بوون نیہ، بویہ لەسەر پیکھاتہکانی بہہشتیش کات نیہ، بہ بەردہوامیش کات لەسەر ئەم بەردہ سفرہو پۆژہ لآت و

پوژئاوای زهوی و کاتی شوینهکانی تر بههوی ئەم بەردەوه دیاری دەکریڻ. کەعبە بە (بیت الحرام) ناسراوه، گەورەترین و پیرۆزترین مزگەوت و قیبلە ی سەرەکیی مسوڵمانانە، بەدوای ئەودا مزگەوتی پیڤغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دیت بە پلە ی دووهم و ریزیک ی تایبەتی هەیهوهو بە فەرموودە ی پیڤغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، (٤٠) نوێژی جەماعەت بەدوای یەکدا، واتە هەشت شەوو پوژ نوێژکردن لەو مزگەوتەدا دەبیتههوی رزگاربوونی ئەو کەسە لە ئاگری دۆزەخ. مزگەوتی (القدس) مزگەوتیکی ریزدارو پیرۆزەو بەوه ناسراوه لە میژوودا یەکەم قیبلە ی مسلمانەکان بووه، بە پلە ی سییەم دیت، لە یاساکانی ئیسلامدا بەسەر کەسدا نەسەپیئراوه ئەگەر نەچیت بو مزگەوت بە تاوانبار دابنریت، گرنگ ئەوهیه هەموو موسوڵمانیک لە ماوه ی شەوو پوژیکدا پینج نوێژە فەرزەکە ئەنجام بدات، ئینجا لە مالهوه بیت یان لە مزگەوت یان لە دەشت وەر، بەلام بەدئنیاییهوه، بە چوونە مزگەوت لە (٢٧) لاوه خیری زیاتری بو دیت وەک لەوه ی کە نوێژەکە بەتەنها بکریت.

(پیڤغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: هەندیک لە نوێژەکانتان لە مالهکانتاندا جیبه جیان بکەن و، مالهکانیشتان مەکەن بە گۆر). (٤٧)

دەبیت لەکاتی نوێژ دابەستندا مروۆ جیگیربیت بەرانبەر قیبلەکە ی خو ی، بەلام دابەستنی نوێژی فەرز لەنیو کەشتی و شەمەندەفەر و هەر هۆکاریکی تری گواستنهوهدا گونجاوه، بەمەر جیک کاتی دابەستنی نوێژەکە پروت لە قیبلە بووبیت، ئینجا پاشان گۆرینی ئاراستە ی کەشتیهکە یان شەمەندەفەرەکە بگۆریت کار لە نوێژەکەت ناکات.

سییەم: داپۆشین ی عەرەت بو نوێژکردن بە پۆشاکیک کە عەرەتی لیوه نەبینریت، بو پیاوان لەنیوان ناوک و ئەژنوی دایه، بو ئافرەتانی ش هەموو لەشیەتی تەنها دەم و چاوو دەستی نەبیت هەتا مەچەکی.

(پیغمبر صلی الله علیه وسلم) فہر موویہ تی: دامینی پیاو له نیوان ناوکی و ئه ژنوئی
(دایه). (۴۸)

له باره ی عه وره تی ئافرده تانیسه وه خوا ده فہر مویت:

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا (۳۱ النور)

﴿جوانیه کانی خوشیان به در نه خه ن، مه گهر ته نها ئه ونده ی که به دره وه یه﴾.
ئه وه ی که به دره وه یه دم و چاوو ده سته کانن، چونکه بو مامله و کپین و
فروشتن و اپیویست ده کات پروه کان بنا سرین و ده سته کانیش بو وهرگرتن و
به خشین کالاکان به دره وه بن.

بو پیاوان نابیت ده میان داپوشن و ئافرده تانیس نابیت له نویتژا پرویان
داپوشن، چونکه درخستنی پرو له نویتژا بو ژنانیش وه کو پیاوانه.

(پیغمبر صلی الله علیه وسلم) ریگه ی نه داوه به پیاوان له نویتژا کردندا ده مامکی
خویان بکه ن). (۴۹)

هروه ا پیاوان بو یان نیه له سه ر به رمالی ئاوریشم نویتژه کانیا ن بکه ن، چونکه
له بنه رتدا ئاوریشمیا ن لی قه ده غه کراوه، به لام ئافرده تان بو یان هیه له به ریشی
بکه ن و نویتژیشی پیوه بکه ن، چونکه له بنه رتدا ریگه یان پیدراوه ئاوریشم
به کارینن.

چوارهم: پاکیی له له ش پیسی و بی نویتژی، جا ئه گهر له نویتژه که دا به هر
هویه که وه ده ست نویتژه که ت له ده ستدا، ئه وا پیویسته نویتژه که جیهیلایت و
به زویی بجیت ده ست نویتژه که ت تازه بکه یته وه، نویتژه که بکه یته وه.

پینجه م: پاکیی له ش و پو شاک و جیگه ی نویتژ.

ئهو هوکارانه ی که نویتژ به تال ده که نه وه دوا ی دابه ستنی نویتژه که:

یه که م: هر قسه کردنی که ئه گهر یه که پیتیش بیت به مه به ستی ئه وه ی
ده ر و به ره که ت له شتی که ناگادار بکه یته وه، نویتژه که ت ده چرینیت، مه گهر
ناگادار کردنه وه ی ئیمام بیت له هله یه که که به سه ریدا تیپه ربوو بیت، ئه وا

نیڙینه ده توانیٔ بلیت: (سبحان الله)، میینه ش بهری دهستی راستی له پشتی دهستی چه پی ددات و وهکو دهنگی چه پله ئیمامه کی پی ناگادار دهکاته وه.

دوهم: هر کوخین و گریان و پیکه نینیک له نویژدا نویژکه به تال دهکاته وه، مه گهر کوخینه که به هوئی نه خوشیه وه بیٔت، هه موو جووله یه کی خه لکی به به رده می که سی نویژکه ردا، نویژکه کی لی به تال دهکاته وه، بویه واپیویسته نویژکه ره که نویژکه کی له شوینیکی وها دابه ستیٔت خه لک به به رده میدا نه یه ن، شه گهر یه کی کیش به به رده میدا هات، شه و بوی هیه به نامازه یه که له خوئی دورخاته وه.

سییه م: هه موو خواردن و خواردنه وه یه که نویژ به تال دهکاته وه، ته نانه ت مانه وه ی پاشماوه ی خواردن له نیو دمدا که له کاتی نویژدا هه ست به تامه کی بکریٔت، نویژکه به تال دهکاته وه، بویه له ره وشته کانی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) له سه ره تای هه موو نویژیکدا سیواک به کاربیٔت که ده بیٔته هوئی پاک کردنه وه ی دم و ددانه کان.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: سیواک کردن پاک که ره وه یه بو دم و رازیکردنی په روه ردا گره). (۵۰)

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: نویژیک سیواکی تیٔدا بکریٔت باشتره له حه فتا نویژی بی سیواک). (۵۱)

چواره م: هه موو جووله یه کی ناسروشتی که شوینی نویژکردنه که بگوریٔت، نویژکه به تال دهکاته وه، مه گهر شه و رده جوولانه نه بن که له کاتی هه ستانه وه و کړنووش بردنه کاندای شوینی پییه کان ده گورپین، یان خوراندنی شوینی که وات لیٔبکات له نویژکه ت بی ناگابیت، هه روه ها جووله یه کیش که که سیٔک ده یکات و هه نگاؤیک ده چیٔته پیٔشی ریزیکه وه بؤته وه ی له نویژی تاکه وه بیکن به نویژی جه ماعت، شه و شه و هه نگاوه ی که شه و که سه دهینیٔت

بۆئەوہی بچیتە پېشەوہو ببیت بە ئیمام، نویرژەکەى بەتال ناکاتەوہ، بەلام ئەگەر ئەم جوولانەش لە سى جار تىپەرىن، ئەوا نویرژەکە بەتال دەکەنەوہ.

پینجەم: بى ناگایى و هوش لەخۆ نەبوون، دەبیتە بچرانى نویرژ، بۆنموونە: تو لە نویرژەکەتدا بىرت لەشوینىكى ترییت، ئەوا نویرژەکەت بەتالە، یان لەنیو نویرژەکەتدا لەهوش خۆت چووی، یان خەوت لیكەوت، ئەوا دەستنویرژەکەشت دەشکیت و نویرژەکەشت بەتال دەبیتەوہ.

پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: (خوای گەرەو پیرۆز دەفەرەموى: نویرژم لە نیوان خۆم بەندەکەمدا بە دووبەشى وەکوێهەك دابەش کردووە، جا نیوہى بۆ منەو نیوہى بۆ بەندەکەمە، بۆ بەندەکەشم ھەيە ئەوہى داواى دەکات). (۵۲)

(پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ((لە خویندنى) سوورەتى (فاتحە)دا چاکبوونەوہى ھەموو دەردیک ھەيە). (۵۳)

دواى ئەوہى کە بە تەواوى دەستنویرژت ھەلگرت، لە شوینىكى پاکدا لەسەر شتىكى پاک یان لەسەر زەوى، پرووى خۆت دەکەیتە قیبلەو نیەتى جیبەجى کردنى ئەو نویرژە دینیت کە نیازت وایە بیکەیت، بۆنموونە: دەتەویت نویرژى نیوہرۆ بکەیت، ئەوا بەرەو قیبلە لە بارىكى تايبەتى خۆتدا دەوہستت، بەشیوہیەك نیوان قاچەکانت بە ئەندازەى درىژى پىیەکت لەیەکتريیەوہ دوور بن، مەرج نیە پەنجەکانت بە پەنجەى کەسەکانى تەنیشتتەوہ بنووسىنى، ناشبیت بۆشایىەكى وەھا لەنیوانتاندا ھەبیت، کە پزەکە شلوق بکات، ئینجا دەستەکانت بەرز دەکەیتەوہ دەلییت: (نیەتم وایە چوار پکاعەت نویرژى نیوہرۆ دەکەم فەرزە لەسەر من بۆ خوای گەرە (اللہ اکبر))، لەگەل (اللہ اکبر)ەکەدا دەستەکانت دەھینیتە خواریوہو لەسەر ناوکت لەژیر ئیسکەکانى سینگەوہ جیگىریان دەکەیت، دەستى راستە لەسەر دەستى چەپو بە ئەدەبەوہ دەوہستت، پىویستە ئەو (اللہ اکبر)ە بە دەنگىكى نیمچە بەرز بگوتریت،

له بهرئوهی کۆدی دابهستنی نوێژه کهیه، نه گهر نه گو تریت، نه وا په یوه نندییه که له نیوان خواو بهنده کهیدا گری نادریت.

(پینغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: کلیله ی نوێژکردن دهستنوێژه، چوونه ناوه وهشی (الله اکبر) کردنه، هاتنه دهره وهشی سه لام دانه وهیه). (٥٤)

ئینجا چاوه کانت له سهر شوینی سوچه بردنه که جیگیر ده کهیت و بهم پارانه وهیه دهست به نه جامدانی نوێژه کهت ده کهیت و ده لییت:

(وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ):

❖ من به دلپاکي و موسولمانه تیه کی ته واوه وه پر وی خوّم له و که سه کرد که ناسمانه کان و زه وی به دی هیناوه، له هاوبه شدانه رهکانیش نیم، به پرستی نوێژکردن و خواپهرستی و ژیان و مردنم ته نها بو پرره دگاری جیهانیانه، (خوا) هیچ هاوبه شیکی نیه، منیش به وه فرمانم پیکراوه (که هاوبه شی بو دانه نییم)، له و که سانه شم که خویان داوه ته دهست ده سه لاتی خوا.

ئینجا به تیروانی بیرو هوشه وه ده لییت:

(اعوذ بالله من الشيطان الرجيم) و سوپهرتی (فاتیحه) ده خوینییت:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (١) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٢) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (٣) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (٤) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (٥) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (٦) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (٧)

❖ به ناوی خواي به خشنده ی میهره بان، سوپاس وستایش بو پرره دگاری جیهانیان، (نه و پرره دگاره ی که) به خشنده ی میهره بانه، خاوه نی پوژی دوا ییه، (نه ی پرره دگاری جیهانیان)، ئیمه هه ر تو ده پره ستین و داوا ی یارمه تی هه ر له تو ده که یین، (توش) پریگه ی راستمان نیشان بده، پریگه ی نه وانه ی نازونیه مه تی خو ت به سه ر داداون، نه ک پریگه ی نه وانه ی رق و قینی

خوت به سهر دادا ون، نهك ريگه ي ئهوانهش گومرا بوون (له ريگه ي راست لايانداوه).

(بسم الله الرحمن الرحيم) ئايه تيكي سوورته ي فاتيحيه، ئه گهر نه خوينايت نويزه كه بيك نايهت.

له ره وشته كاني پيغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دواي خوينايتني (الفاتحه) بگوترييت: ئامين، ئه گهر له نويزي به كومه ليشدا بيت نويزه كه ره كان له گهل ئيما مه كه يان به دهنگي بهرز بويا ن هه يه بليين: ئامين.

(پيغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموي: (ئه گهر پيشه واي (نويزه كه ره كان گوتي): (غير المغضوب عليهم ولا الضالين)، ئه و ئيوهش بليين: ئامين، جا كي گوته كه ي له گهل گوته ي فريشته كان ريك كه وت، له هه موو تا وانه كاني ده بورديت كه پيشتر كرد ووني). (٥٥)

ئامين: وي رديكي داخوازي كردنه بو گه يشتن به ئامانجيك، كه ره زامه ندي په روه ردا گره له سهر داوا كاري به نده كاني.

(پيغه مبه ري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموي: نويزي كه سيك قبول ناييت كه سوورته ي (الفاتحه) ي تي دا نه خوينايت). (٥٦)

ئينجا سوورته يكي كورت ي وه كو سوورته ي (الاخلاص) ي به دوا دا ده خوينايت: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ (١) اللّٰهُ الصَّمَدُ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ (٤)

به ناوي خواي به خشنده ي مي ره بان، بلي خوا تاك و ته نهايه، خوا جيگه ي نيازو ئوميده، كه س له و ناييت، له كه سيش نه بووه، هه رگيز كه سيكيش وه كو ئه و ناييت.

ئينجا (الله اكبر) يك ده كه يت و خوت ده چه مي نيته وه و ده سته كانت له سهر ئه ژنوكانت گير ده كه يت، پشتت به شيويه كي وه ها ده چه ميته وه ئه گهر شتيكي له سه ردا بنرييت بولا ي دووا وه بروت، ئينجا كه له م باره جيگير بوويت، ئه و

ئەوئەندە دەمىننېتەوہ كە (۳) جار بلىيت: (سبحان ربي العظيم وبحمده)، ئىنجا خۆت راست دەكەيتەوہو دەستەكانت نىمچە بەرز دەكەيتەوہو دەلىيت: (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمَدَهُ)، كە بە تەواوئىش جىگىر بوويت لە راستبۇنەوہكەتدا، ئەوا دەلىيت: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْد).

چوونە ركوع و سووجدە بردن لە پىويستىكراوہكانى نوپىژن، لەم بارەيەوہ خوا دەفەر مويت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ... (۷۷) الحج

ئەي ئەوانەي باوہرتان هيئاوہ، بەچۆكدا وەرن و كپنوش بەرن و خواي خۇشتان بپەرستن.

(پيغەمبەر) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گەل (الله اكبر) نويژ دابەستن و، له گەل (الله اكبر) چوونەناو ركوع و، لە سەر بەرز كردنەوہي دواي ركوعدا، دەستەكانى تا ئەندازەي شانەكانى بەرز دەكردەوہ. (۵۷)

ئىنجا (الله اكبر) دەكەيت و دادەبەزىتە سەر ئەژنۆكانت و كپنوش دەبەيت و ناوچاوانت دەخەيتە سەر زەوى و قورسايى لەشت لە حەوت خالدا لەسەر زەوى جىگىر دەبييت، نيوچاوان ، هەر دووك دەستەكان و دوو ئەژنۆكان و هەردووك قاچەكانىش لە دواوہرا پەنجەكانيان لە زەوى گيردەكرىت و (۳) جار دەگوترييت: (سبحان ربي الاعلى وبحمده)، ئەگەر لە نوپىژى بە تەنھاش دابوو دەتوانيت ئەوہش بلييت: (اللهم لك سجدت، وبك امنت، ولك اسلمت، سجد وجهي للذى خلقه وصوره وشق سمعه وبصره، تبارك الله احسن الخالقين)، واچاكە سەرەتا ئەژنۆكان بخريئە سەر زەوى، پاشان دەستەكان بە تەريبي جەستەكە لە پىكى شانەكان بخريئە سەر زەوى بە ئاراستەي قبيلە، ئىنجا (الله اكبر) دەكەيت و تا ناوہراستى لەشت پىك دەكەيتەوہو لەسەر قاچەكانت دادەنيشيت، دانىشتنىك كاتىكى كەم ئارامى تيدا دەگيرىت و، دەتوانيت بلييت: (ربي اغفر لي وارحمني واجبرني وارفعني واهدني وعافني)، ئىنجا بە (الله

اکبر) يٰڪ بۇ جارى دووم دهچيتهوه كړنوش بردنهوهكهوه همان ويړدهكاني جارى يهكهه دهخوينى، ئينجا به(الله اكبر) يٰڪ خوت راست دهكهيتهوهوه هه لدهستيتهوه، وچاكه دهستهكان پيش نه ژنوكان لهسهر زهوى هه لگيرين.

(پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم) كه سوجهى دهبرد له پيشدا نه ژنوكاني داده نانه سهر زهوى ئينجا دهستهكاني، كه له سوجهش هه لدهستياهوه، دهستهكاني پيش نه ژنوكاني لهسهر زهوى بهرز دهكردنهوه). (٥٨)

ئينجا دهستهكانت لهسهر ناوكت دهگريتهوهوه، پكاهه تي دوومهى نويزهكه دهست پيدهكهيت له شيوهى پكاهه تي يهكه مده هه تا دهگهيت به دوو كړنوش بردنهكان، لهويډا له دواى كړنوشى دووم، (الله اكبر) يٰڪ دهكهيت وهه لدهستيتهوه، بهلكو پيى چهپت رادهخه لدهسهرى جيگير دهبيت و پيى راستت لهسهر په نجهكان دهچه قينى و، په نجهكاني دهستى راستت لهسهر راني راستت خر دهكهيتهوهه ته نها په نجهى شايه دمان نه بيت، په نجهكاني دهستى چه پيش لهسهر راني چهپت رادهخهيت، ئينجا تهحياتي يهكهه دهخوينيت كه كهيشتيته سهر (اشهد ان لا اله الا الله)، له دهستى راستت په نجهى شايه تمانت بهرز دهكهيتهوه به نه دازهى نهوهى بولوه ترييهكى به بندا بروات، وهكو نيشانه يهك بۇ باوه رهينان به تاك وته نهايى خوا، گونجاو نيه جووله جول به په نجهى شايه تمان بكرت، ته نها جارى يهكهه نه بيت له دواى گريدانى په نجهكاني تروهه تا دهستى راستت لهسهر رانت نارام دهگريت، تهحياتي يهكهه فهز نيه بهلكو سوننه ته، بهم شيوهيه دهخوينريت:

(التحيات لله، السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد).

ئينجا به(الله اكبر) يٰڪ راست دهبيتتهوهوه دهستهكانت دهگريتهوهوه دهست دهكهيت به ركاتي سييه، ركاتي سييه مپش به شيوهى ركاتي يهكههوه دووم دهكرت،

به لأم دوای سوورہتی (فاتحہ) سوورہتی کورتی قورئانی ناویت، ئینجا که دوو کرپنوشه کهی پرکاتی سییہمت تهواوکرد، ئەوا به (الله اکبر) یك هه لدهستیته وهو دهسته کانت دهگریته وهو دهست به پرکاتی چوارهم دهکهیت له شیوهی پرکاتی سییهمدا ههتا دوو کرپنوشه کان تهواو دهکهیت، ئەوسا (الله اکبر) یك دهکهیت و لهسه ر قاچه کانت داده نیشیت و قاچی چهپ راده خهیت و قاچی راست لهسه ر په نجه کان دهچه قینیت، په نجه کانی دهستی راستت لهسه ر پانی راستت خرپ دهکهیته وه تهنا په نجهی شایه دمان نه بیئت، په نجه کانی دهستی چه پیش لهسه ر پانی چه پت راده خهیت و ته حیاتی دووهم دهخوینیت، که گه یشتیته سه ر (اشهد ان لا اله الا الله) له دهستی راستت په نجهی شایه تمانت به رز دهکهیته وه به ئەندازهی ئەوهی بۆلوه ترییه کی به بندا بپروات، بهم شیوهیه ته حیاتی دووهمیش دهخوینیت و دهلییت:

(التحيات لله، السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد).

ته حیاتی دووهم فه رزه، ده بیئت بکریت، سوننه ته له پاش ته حیات ئەو دو عایانه بخویندرین که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دوای ته حیاته که خویندوونی، وهکو: (اللهم اغفر لي ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت وما اسرفت وما انت اعلم به مني، انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت)، يان بلیت: (اللهم اني اعوذ بك من عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات، ومن فتنة المسيح الدجال)، يان بلیت: (ربي اني ظلمت نفسي ظلما كثيرا كبيرا، ولا يغفر الذنوب الا انت، فأغفر لي انك انت الغفور الرحيم).

ئینجا ئاو پرک به لای شانی راستدا ده دریته وهو ده گوتریت: (السلام عليكم)، يان: (السلام عليكم ورحمة الله)، پاشان ئاو پرک به لای شانی چه پیشدا ده دریته وهو هه مان ویرد دووباره ده کریته وهو، نوێژکردنه که کو تایی پیدیت،

مزگه و ته که گه وره بیټ یان بچووک، سه لامدانه وهی یه که م واجب وه
سه لامدانه وهی دووهم سوخته ته.

ئهو شه وهی که پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له لایهن په روه ردگار وه له عه رشدا
پیشوازی لیکرا، خواو پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه وه نده له یه کتری نزیک
بوونه وه ئه م دیمانه یه پرویدا که ئیستا له نویژه کانمان یادی ده که ینه وه به ناوی
(التحیات)، پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه کو سه ربازیک پرووی کرده په روه ردگار و
فه رموی: (التحیات لله)، په روه ردگاریش وه لأمی دایه وه: (السلام عليك ايها
النبی ورحمة الله وبركاته)، جا پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ویدا بوئه وهی
چا که کاره کانیش بیبش نه بن له و رحمت و به زه ییه ی په روه ردگار، بویه
فه رموی: (السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين)، فریشته کانیش به ریز له
دهوری عه رش وه ستا بوون، کاتی که گو ییان لیبوو محمه د له باره گای
په روه ردگاریش چا که کاره کانی له بیر نه چوون، گو تیان: (اللهم صل على محمد
وعلى ال محمد كما صليت على ابراهيم وعلى ال ابراهيم انك حميد مجيد).
زیندوو راگرتنی ئه م مه راسیمه نیشانه ی پته ویی باوه ری به نده یه به خواو
پیغه مبه ره که ی(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا
(٧٨) الاسراء

﴿نویژه کان به رپوه به رن(له سه ره تای پوژه وه) تاکاتی خوړئاوا بوون، له خوړ
ئاو ابوونیش وه تا به شی یه که می تاریکی شه و، نویژو قورئان خویندنی
به ره به یانیش به رپوه به رن، به راستی نویژو قورئان خویندنی به ره به یان
فریشته کانی شه و فریشته کانی پوژ به شداری تییدا ده کن﴾.
هر له هه مان شه ودا، له عه رشی خوا، نویژه کان وه کو پینج نویژی دیاریکرا و
له سه ره په روه وانی ئایینی ئیسلام پیویست کران.

نویژی بهیانی

نویژیکی دوو پرکاتییه، به جهماعهت به دهنگهوه دهخویندرییت، به تهنیاش گونجاوه نویژکه ره که به دهنگهوه نویژکه که ی ئه نجام بدات.

کاته که ی: له کازیوهی به ربه یانه وه دست پیده کات، که هیلی سپی پروناکی له تاریکایی کو تایی شه وه که دا دهرده که وییت، هه تا خو ره له اتن.

له نویژی بهیانی و نیوه پرودا، له دوا ی (فاتحه)، له و سووره تانه دهخوینرییت که نایه ته کانیا ن کورتن، وه کو سووره تی (الحجرات) هه تا سووره تی (عم).

له نویژی بهیانی پوژی هه یینیدا، له دوا ی (فاتحه) ی پرکاتی یه که م، سووره تی (الم السجده) و له پرکاتی دووه می شدا سووره تی (هل اتی علی الانسان) دهخوینرییت.

سوننه ته قنوو له هه ستانه وه ی رکوعی پرکاتی دووه می نویژی بهیانی دا بکرییت، دوا ی ئه وه ی که به ته وای ئارام ده گرییت، دهسته کانت تا ئاستی شان کانت به رز ده که یته وه ده لییت: (اللهم اهدنی فیمن اهدیت، وعافنی فیمن عافیت، وتولنی فیمن تولیت، وبارک لی فیما اعطیت، وقنی شرّ ما قضیت، فأنک تقضی ولا یقضی علیک، وانه لایذل من والیت، ولا یعز من عادیت، تبارکت ربنا وتعالیت، فلك الحمد علی ما قضیت، استغفرک واتوب الیک).

ده کرییت له نویژی به کو مه لدا ئیمام هه موو ئه و دوعایانه به شیوهی کو بخوینیته وه و نویژکه ره کانیش له دوا ی ئه و بلین ئامین، هه تا (وقنی شرّ ما قضیت)، ته واده کات و ئه وه ش که ما وه له دوعایه که نویژکه ره که ده توانییت له گه ل ئیمامه که ی بیخوینییت، سوننه ته قنوو بکرییت له دوا پرکاتی هه موو نویژیکی فه رزدا له کاتی بوونی شه پرو ترس و دهر دو به لا و مهینه تی و نه خوشیدا، بو دا واکردنی خپرو به ره که ت، له پی دهسته کان پرویان له ئاسمان ده کرییت، بو لا بردنی دهر دو به لا و نه خوشیه کانیش هر له سه ره تایی قنوو ته که وه دهسته کان له ئاستی شان کاندایا پشتیان له ئاسمان ده کرییت و له په کان پرویان

لهزهوی دهبیټ، یان دهسته کانت پروویان لهسه ره وه بیټ، که گه یشتیتته (وقنی شر ماقضیت) هه لیان دهگپریتته وه پروویان له زهوی دهکه یت.

(جابر (ره زای خوی لیبیت) دهلی: پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی گوترا: کام نویژهیان باشته؟ فهرمووی نهو نویژهی قنوته که ی دریژ بیټ). (۵۹)

سوننه ته دوا ی نویژ بگوتریټ: (استغفر الله... استغفر الله... استغفر الله العظيم من كل ذنب و اتوب اليه)، هه ره ها سوننه ته بگوتریټ: (اللهم انت السلام، ومنك السلام، تباركت يا ذا الجلال والاکرام) و دواتریش نایه تی (الکرسی، نایه تی ۲۵۵ ی سوورپه تی به قهره) بخویزریټ و پاشر سی و سی جار (سبحان الله) و سی و سی جار (الحمد لله) و سی و سی جار (الله اکبر) و ده جار (لا اله الا الله) بکریټ و پاشان له خوا پپاریټته وه، داوای پاداشتی دنیا و قیامت بکریټ، پاشریش سه لاوت له پیغهمبهر بدات (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

سوننه ته له پارانه وه ی نویژی به یانی و مه غریب دا (۱۰) ده جار به دهنگیکی هیواش بگوتریټ: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، بيده الخير، وهو على كل شيء قدير).

نویژی به یانی له سه ره تایی پوژه که وه، نویژی عه سر له کوتایی پوژه که، فریشته کانی شه و پوژ به شداری تیډا دهکن.

(پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: مه لاییکه ی شه و مه لاییکه ی پوژ به نوبه دینه ناوتان و، هه ردووکلایان به یه که وه به شداری نویژی عه سرو نویژی به یانی دهکن، پاشان نه وانیه که له گه لتان مابوونه وه به رز دهنه وه بو ناسمان، خواش هه رچه نده له وان زانا و ناگادارتره، به لام پرسیاریان لیډه کات: نایا چوون به نده کانی منتان جیهیشت؟ نه وانیش ده لیټن: که هاتین بو لایان نویژیان ده کرد که به جیشمان هیشتن، هه نویژیان ده کرد). (۶۰)

نویژی نیوه پړو

نویژیکی چوار پړکاتیه.

کاته که ی: سهره تاي نویژه که له و کاته وه دست پیده کات که خور له ناوه پراستی ناسمان لاده دات، تا ئه و کاته ش به رده وام ده بیټ که سیبهری هه موو شتیک به قهده خوی لیدیت.

(پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموی: جبریل دوو جار ان له لای دهر گه ی مرکز هوتی بهیت پیش نویژی بۆ کردم، جار یکیان که خور له ناوه پراستی ناسمان لاید ابوو سیبهریش له ریکی نه عله کانی قاچم بوو، جاری کوتا ییش که سیبهری هه موو شتیک به قهده خوی لیها تیبوو). (۶۱)

نویژی نیوه پړو نویژی عه سر به تا ک بکریں یان به کو، نابیټ به دنگه وه نه نجام بدرین.

نویژی عه سر

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ (۲۳۸) البقرة

پار یز گاری بکه ن له سه ر (کات و چو نیه تی به ریوه بردنی) نویژه کانتان (به گشتی) و نویژی عه سر به تاییه تی، له پیناوی خواشدا هه ستن به (نه نجامدانی) نویژه کانتان به ملکه چی و بیدهنگی و (قوولبوونه وه له نیویاندا).

(ئیبین عه باس (ره زای خویان لیټیت) گپراویه ته وه که پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

فه رموویه تی: (الصلاة الوسطی) واته: نویژی عه سر). (۶۲)

نویژیکی چوار پړکاتیه.

کاته که ی: سهره تاي نویژه که له کوتایی نویژی نیوه پړوه دست پیده کات تا ئا و ابوون و دیار نه مانی خور.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموی: جبریل دوو جارانیش پیشنویژی نویژی عهسری بۆ کردم، جاریکیان که سیبهری ههموو شتیك بهقهده خوی بوو، جاری کوتاییش که سیبهری ههموو شتیك دوو ئهوهندهی خوی بوو). (٦٣)

ئههمه کاته دیاریکراوهکانی نویژی عهسرن، بهلام بۆ کهسیك که له ئههجامدانی نویژهکهی دواکهوتبیئت، تا خۆر ئاوابوون گونجاوه نویژهکهی ئههجام بدات.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموی: ههرکهسیك له ئیوه فریای سوجهیهکه کهوت له نویژی عهسر پییش خۆرئاوا بوون، یان فریای سوجهیهکی نویژی بهیانی کهوت پییش خۆرئهلاتن، ئهوه با نویژهکهی تهواو بکات). (٦٤)

له نویژی عهسرو عیشادا، لهدوای (فاتحه)، لهو سوورهتانه دهخوینریئت که نایهتهکانیان کورتن، وهکو سوورهتی(عم) ههتا سوورهتی (الضحی).

کهسیك وان له ئههجامدانی نویژی عهسر بیینیئت، ههموو کارو کردهوهو خواپههستییهکهی تییدا دهچیئت.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموی: ههرکهسیك وان له ئههجامدانی نویژی عهسر بیینیئت، ئهوه ههموو کردهوهکانی تییداچوون). (٦٥)

نویژی شیوان(مهغریب)

نویژیکی سی پکاتییه، به جهماعهت دوو پکاتی به دهنگهوه دهخوینریئت، به تهنیاش گونجاوه نویژکهههکه به دهنگهوه نویژهکهی ئههجام بدات.

کاتهکهی: لهدوای ئاوابوونی گۆی خۆرو نهمانی سوورایی لهلای پۆژههلاتی ناسمانهوه دهست پییدهکات تا بزبوونی شهفهقی سووری خۆرئاوا بوون، کاتهکهی زۆر کهمه تهنها بهشی ئهوهنده دهکات یهکیک دهست به ئاو بگهیهنیئت و دهستنویژ هه لگریئت و بانگ بدریئت و قامهت بگریئت و نویژهکه تهواو بگریئت.

نویژیکی مه‌غریب که له کاتی خویدا دابه‌ستریت، گونجاوه به‌هوی قورئان خویندنی ناو نویژه‌که‌وه دریزه‌بکیشیت، به‌لام ئەوه مانای ئەوه نیه دوا خستنی نویژه‌که بو ئەو کاته دره‌نگه دروست بییت، به‌لام ئەگەر ئیمامیک له‌گه‌ل بانگی ئیوارهدا نویژی دابه‌ست و سوورپه‌تیکی وه‌کو (اعراف)ی له نویژه‌که‌دا خویند، ئەوه بواریک هه‌یه بوئه‌وانه‌ی که دواکه‌توون فریاکه‌ون له‌گه‌ل ئیمامه‌که‌دا نویژه‌که‌یان ئەنجام بده‌ن.

(عائشه (په‌زای خوای لیبتت)، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی مه‌غریبدا سوورپه‌تی(اعراف)ی به‌ دووبه‌ش خویند، هه‌ر پکاته‌ی به‌شیک). (٦٦)

له زۆربه‌ی کاته‌کانیش له نویژی مه‌غریب دا، له‌دوای (فاتحه)، له‌و سوورپه‌تانه ده‌خوینریت که ئایه‌ته‌کانیان کورتن، وه‌کو سوورپه‌تی(الضحی) هه‌تا سوورپه‌تی(الناس).

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموی: کاتی نویژی مه‌غریب ده‌مینیت هه‌تا سوورپه‌تی خوړئاوا بوون مابیت). (٦٧)

نویژی خه‌وتنان(العشاء)

نویژیکی چوار پکاته‌یه، به‌جه‌ماعه‌ت دوو پکاته‌ی به‌ده‌نگه‌وه ده‌خوینریت، به‌ته‌نیاش گونجاوه نویژه‌که‌ره‌که به‌ده‌نگه‌وه نویژه‌که‌ی ئەنجام بدریت.

کاته‌که‌ی: له‌دوای کۆتایی هاتنی کاتی نویژی مه‌غریبه‌وه ده‌ست پیده‌کات، واته‌له‌دوای نه‌مانی تیشکی سووری شه‌فه‌قی خوړ ئاوابوونه‌وه ده‌ست پیده‌کات تا ده‌رکه‌وتنی کازیوه‌ی به‌ربه‌یان.

(پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ریگه‌ی نه‌داوه پیش نویژی خه‌وتنان بخه‌ویت و دوای نویژه‌که‌ش بمینیته‌وه به‌قه‌سه‌کردنه‌وه سه‌رقال بیت). (٦٨)

ئهو نویژانه‌ی که ده‌که‌ونه نیو تاریکاییه‌که‌نه‌وه، پکاته‌ی یه‌که‌م و دووه‌میان ده‌نگیان تیدا به‌رز ده‌کریته‌وه، ئهو نویژانه‌ش که ده‌که‌ونه ناو پروناکیه‌کانی

پوژوهه، وهكو نيوهپووه عهسر، نهوا به شيويههكي هيدي و ئارامي دهخوينرين به شيويههك كه خوٽ گوٽ له دهنگي خوٽ بيت، نوٽي ههينيش كه له شويني نوٽي نيوهپووي پوژهكاني تر نهجام دهدريت، دوو وتار دهچنه جيگهي دوو پكاتي نوٽهكه، دوو پكاتهكي تريش بهدهنگي بهرز دهخوينرين، پوژي ههيني تايبهتمندي خوي ههيه، پشووي ههفتانهي موسولمانهكانه، له پيش نوٽي ههينيدا خويندني سوورهتي (الكهف) له پيشوويني پيغهمبيري ئيسلام بووه (صلى الله عليه وسلم)، له پوژي ههينيدا له سهرهتاي كاتي نوٽهكهوه بو ماوهي كاترميريك دهركاي ئاسمانهكان دهكرينهوه، بويه واباشه مروٽه وهندي بوي دهكرت لهو پوژهدا خواپهرستي بكات و له خوا بپارٽهوه.

له نوٽي جهماعهتدا دهبيت نيهتي نهوه بهينريت كه نوٽهكه به جهماعهت دهكات لهدوای نهو ئيمامهوه، كه ئيمام نوٽهكهي دابهست نوٽهكه رهكesh دوای ئيمام (الله اكبر) دهكات، له نوٽي نيوهپووه عهسر دا دوای الله اكبري نوٽه دابهستن لهگهله ئيمام، فاتيحو سوورهتيكي كورت له قورئان دهخوينريت و لهگهله ئيمامدا دهچيته ركوع و سجودو دانيشتن بو تهحياتهكان، نابيت نوٽهكه له ئيمامهكي دوا بكهويت، دوای سهلامدانهوهي ئيماميش، نهو يش سهلام دهداتهوه، بهلام له نوٽي ئيواران و عيشاو بهياناندا، له دوو پكاتهكاني پيشهوهدا فاتيحو سوورهتهكي پاشتري به دهنگي بهرز دهخوينرين، دوای دابهستني نوٽو خويندني دوعاي (وجهت وجهي....) نوٽهكه له دوای ئيمامهوه چاوهري دهكات، ههتا ئيمام فاتحهكي تهواو دهكات و دهليت: (ولا الضالين)، نهوسا ههموو نوٽهكه رهكان لهگهله ئيمامهكيان به دهنگيكي نيمچه بهرزوه دهلين (ئامين)، دوای نهوه نوٽهكه رهكان فاتحهكانيان و سوورهتهكي دوای فاتيحو دهخوينن و چاوهري دهكهن تا ئيمام له قورئان خويندنهكي دوای فاتحاهكه دهبيتوه، ئينجا لهگهله وهدا دهچنه ركوعهوهو بهدوای نهودا ههنگاو ههنگاو نوٽهكهكيان تهواو دهكهن، گونجاونيه نوٽهكه ره له

هیچ برڱه یه کی نویژکردنه کهیدا پښ ئیمامه کهی بکه ویته وه، که سیك له گهل
 ئیمامدا فریانه کهوت نویژکه کهی دابه ستیت، ئهوا ده بییت یه کسه ر بیته
 ریزه که وه و نیهت بینیت و نویژ دابه ستیت، ئه گهر نویژکه ره که له رکوعی
 رکاتی کدا فریای ئیمامه کهی کهوت، ئهوا ئه و رکاته ی بو حساب ده کریت
 هر چه نده فاتحشی نه خویند بییت، له گهل ئیمام نویژکه کهی ته واو ده کات، ئینجا
 ئه گهر و ابو له رکوعی رکاتی دووهدا فریای ئیمام کهوت، واته رکاتی یه که می
 فه و تاوه، بویه دوا ی سه لامدانه وهی ئیمام، نویژکه ره که سه لام ناداته وه و به
 ته نها هله ده ستیت وه رکاته فه و تاوه کهی ته واو ده کات و ته حیات ده خوینیت و
 سه لام ده داته وه، وا باشه ئیمام بواریک به نویژکه ره کان بدات بوئه وهی به لای
 که مه وه فریای رکوعی ئه و رکاته بکه ون که نویژکه کهی تیدا داده به ستن.
 ئه گهر نویژکه ری که به ته نها نویژ بکات و پاشان نویژکه ری کی تر هات ئه و
 نویژکه ره بکات به ئیمامی خو ی و له دوا ی ئه وه وه نویژکه که ی بکات، ئه وا
 نویژکه ره که ی دوا وه نویژکه ره که ی پیشه وه ناگادار ده کات وه به وهی که ئه و
 بووه به ئیمام، به وهی که ده ستی کی له شانی بدات، یان به ده نگ ی کی نیمچه
 به رز نیه ته که ی به نویژی جه ماعت دینیت، بوئه وهی نویژکه ره که ی پیشه وهی
 پی ناگادار بکاته وه، به م پییه نویژکه که له نویژی کی تاکه وه ده بییت به نویژی کی
 جه ماعت، چه ند که سی تریش بین له دوا ی هه مان ئیمامه وه ده توانن
 نویژکه یان دابه ستن، جا که ئیمامه که سه لامی دایه وه، هر نویژکه ری که چهن دی
 له نویژکه که ی فه و تابیت له دوا ی ئیمامه که وه، ئه وا دوا ی سه لامدانه وهی
 ئیمامه که، ده بییت نویژکه ره که هه ستیت وه وه نویژکه که ی به ته نیا ته واو ده کات.

نوڤڙي ههيني

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٩) فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (١٠) الجمعة

﴿ئهي ئهوانهي باوه پرتان هيئاوه، كاتيڪ بو نوڙي ههيني بانگ درا، ئهوا ههول و تيكوشان بڪن بو يادكردنه وهى خوا، كرپن و فروشتنيش ليگه رپن، ئهوه بو ئيوه باشره، ئهگه دهزانن (ئو نوڙهي ههيني چهند پيروزه)، جا كه نوڙه كه تهواو بوو، به زهويدا بلاوبينه وهو ههولي دهسكه و تني چاكو به خشينه كاني خوا بدن، زوريش يادي خوا بڪن، به لكو سهرفران دهن﴾.

(پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم) فهرمويه تي: كه سيڪ باوه رى به خواو روڙي دوايي هه بيٽ، نوڙي ههيني له سهه ر پيوسته، ته نها ئافرهت و گه شتيارو كويله و خه لڪي نه خووش نه بيٽ). (٦٩)

جيبه جي ڪردني نوڙي ههيني له ڪومه لگاي ئيسلاميڊا، نايٽ ژماره نوڙه ڪره كان له چل كهس كه متر بن، كه موسلمان بن، خويان ناسيبيٽ، ژيرو هوشمهند بن، نيرينه بن، (ديل و كويله) نه بن، سه ره ست و نه ترس بن له وهى هه ڪه م و ڪورپيه ڪ بخه نه روو، به م پيه هه ڪه سيڪ موسلمان نه بيٽ نوڙي ههيني نايگريٽه وه، ههروهه هه ڪه سيڪ خوي نه ناسيبيٽ، نوڙي ههيني نايگريٽه وه، ههروهه ڪه ساني شيٽ و بي عه قل نوڙي ههيني نايانگريٽه وه، ههروهه ميبينه كان به هيچ شيوه يه ڪ نوڙي ههيني نايانگريٽه وه، به لام له كاتيڪدا ڪه باري ته ندروستي ئه ميبينانه رپگر نه بيٽ بو چوونه ناو مرگه وت و جماعه ته ڪانه وه، ئهوا سه ره ستيان پي دراوه به ئاره زووي خويان به شداري بڪن يان نه ڪن، ههروهه ده بيٽ هه رتاڪيڪ له تاڪه كاني ئه و پوله موسولمانه ي ڪه به شدارييان له م نوڙه دا ڪردوه ڪه ساني سه ره ست و نه ترس

بن و بویرانه کهم و کورپیهکانی ناو کۆمه‌لگا بخه‌نه به‌رده‌م ده‌سه‌لآت، یان به واتایه‌کی تر ده‌بیئت ده‌سه‌لآت ئه‌وه‌نده سینگی فراوان بیئت پڕیگه له هیچ به‌شداربوویه‌ک نه‌گرتی له‌م کۆبوونه‌وه هه‌فتانه‌یی‌ه‌دا نه‌ترسانه که‌م و کورپیه‌کان به‌خاته‌ پوو، به‌پیی یاساکانی ئیسلام ده‌سه‌لآت ناتوانیئت ئه‌و مافی سه‌ره‌ستییه له به‌شداربوویه‌کی نوێژی هه‌ینی زه‌وت بکات که خوا پیی به‌خشیوه، بۆیه هه‌رکاتیئک ئه‌و مه‌رجانه ناماده نه‌بوون، ئه‌وا نوێژی هه‌ینی کاریگه‌رییه‌که‌ی خۆی له‌ده‌ست ده‌دات.

پیرۆزی پۆژی هه‌ینی به‌ شیوه‌یه‌که وه‌کو حه‌جی هه‌ژاره‌کان و جه‌ژنی خاوه‌نباوه‌ره‌کان داده‌ندریئت، بۆیه خۆش‌ردن و له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی جوان بۆ به‌شدار‌ی کردنی ئه‌و نوێژه له‌ ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بووه (صلی الله علیه وسلم)، ئینجا هه‌ر که‌سیک گویی له بانگدانی نوێژی هه‌ینی بیئت، ده‌بیئت یه‌کسه‌ر ده‌ست له کاروپیشه‌که‌ی هه‌لگرت و خه‌ریکی یادی خوا بیئت، له‌شوینیکدا ئه‌گه‌ر نوێژی هه‌ینیشی تییدا ئه‌نجام نه‌دریئت له‌به‌ر نه‌بوونی ئه‌و مه‌رجانه‌ی سه‌ره‌وه، ئه‌وا پێویسته تاکه‌کان، له‌گه‌ل بانگدانی نیوه‌پۆدا ده‌ست له کارو کاسپی و بازرگانی کردن هه‌لگرن و ده‌ست‌نوێژ بشۆن و نوێژی نیوه‌پۆیان دواخه‌ن تا کاتی ئه‌نجامدانی نوێژی هه‌ینی ته‌واو ده‌بیئت، له‌و نیوانه‌شدا بیر له توانا و ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگاره‌که‌یان بکه‌نه‌وه و لیبی بپارێنه‌وه، ئینجا دواتر نوێژه‌که‌یان وه‌کو نوێژی نیوه‌پۆ به‌ تاک یان به‌ کۆمه‌ل ئه‌نجامی بدن، به‌لام ئه‌گه‌ر له شوینیکدا مه‌رجه‌کانی ئه‌نجامدانی نوێژی هه‌ینی هه‌بوون، ئه‌وا نوێژه‌که‌ وه‌کو نوێژی هه‌ینی به‌پێوه‌ده‌چیی، له‌ کۆنترین و گه‌وره‌ترین مرگه‌وتی ئه‌و شوینه‌دا، ئه‌گه‌ر نوێژی هه‌ینی له شاریکدا له چه‌ند مرگه‌وتییکدا ئه‌نجام درا، ئه‌وا ته‌نها له مرگه‌وته سه‌ره‌کیه‌که‌دا نوێژی نیوه‌پۆ ناکریته‌وه، ده‌نا ده‌بیئت مرگه‌وته‌کانی تر هه‌موویان دوا‌ی ئه‌نجامدانی نوێژی هه‌ینی به‌ جه‌ماعه‌ت چوار رکات نوێژی ئه‌و نیوه‌پۆیه بکه‌نه‌وه، ئه‌مه‌ش هه‌ر بۆئه‌وه‌یه ئه‌و کۆبوونه‌وه

جه ماوریه هموو خه لکی ناوچه که به شداری تییدا بکات و خه لکه که هموو بهیه که وه کیشه کانی ههفته ی رابردوویان تییدا چاره سهر بکن.

ئه گهر وارپیکه وت یه که م پرۆژی جه ژنی که وته پرۆژی ههینیه وه، ئه وا نویره که ی جه ژن له بری نویره ئه وهینیه داده نریت، بو ئه و خه لکانه ی که له گونده کانی دهر وه دینه شاره کانه وه بو ئه نجامدانی نویره ههینی، له بهر ئه وه ی ههر دوکیان کو بوونه وه ی جه ماوهرین، مادام نویره جه ژنه که زوتر ئه نجام دهریت، ئه وا نویره ههینیه که پیوست نابیت.

(معاویه ی کوری ئه بو سوفیان پرساری له زهیدی کوری ئه رقم کرد: ئایا وا ریکه وتوه له گهل پیغه مبه ر بوویت (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو جه ژن که وتبنه پرۆژیکه وه؟ زهید گوتی: به لئ، معاویه گوتی: چون ئه دوو جه ژنه ی بهیه که وه گونجاندن؟ زهید گوتی: نویره جه ژنی کرد، مؤله تیشی دا نویره ههینی نه کریت، پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووشی: (ئه گهر یه کیکیش ویستی جومعه که ی بکات، با بیکات)). (٧٠)

سه ره تای کاتی نویره ههینی وه کو سه ره تای نویره نیوهرۆ وایه، که بانگ درا، وه لامی بانگه که دهریتته وه به ته نیا دوو پرکات نویره سوننه ت ئه نجام دهریت و سه لام دهریتته وه به یادی خواو پارانه وه وه له شوینی خۆتا دمینیته وه، یان خه ریکی قورئان خویندن ده بیت، یان گوی له قورئان خوینیک ده گریت، هه تا بانگده ریک بانگیک رادیلیت و به خه لکه که راده گه یه نیت که: (خویندنه وه ی دوو وتار له بری دوو پرکاتی نویره که ئه نجام دهریت، جا بویه ئه گهر وتار خوین چوو ه سهر مینه به ره که، با کهس له ئیوه قسه نه کات، ئه گهر که سیک له کاتی وتاره کاندای قسه بکات، ئه وه دهنگه دهنگ دروست ده کات، هه رکه سیکیش دهنگه دهنگ دروست بکات، ئه وا نویره که ی به تاله، جا خۆتان ریکخن و گوی بگرن په حمه تی خواتان لیبت)، ئینجا ئیمام ده چیتته سهر مینه به ره که و پوو له خه لکه که ده کات و ده لیت: (السلام علیکم ورحمة الله)،

بانگدره که و خه لکه که وه لآمی دهنه وه ده لئین: (وعلیکم السلام ورحمة الله
 وبرکاته)، ئینجا بانگدره که به بانگیک وه کو بانگدانی یه که م بانگ دعات، له م
 ماوه یه دا ئیمام له سهر مینبه ره که داده نیشیت تا بانگدانه که ته واو ده بیئت،
 نه و سا هه لده ستیته وه دوو وتار به دوا ی یه کدا ده خوینیتته وه، له هه ردووک
 وتاره که دا سوپاس و ستایشی خوا ده کریت و سه لآوات له سهر پیغه مبه ر
 لیده دریت و بابه ته کان ده خرینه پروو، پاشان ناموزگاری خه لکه که ده کریت
 بوئه وه ی پابه ندبن به نایینی ئیسلام و له خوا بترسن، ئینجا له وتاری یه که مدا
 به نایه تیکی قورئان کو تایی به وتاره که ده هینریت و له وتاری دووه میشدا به
 دوعا و پارانه وه کو تایی به وتاره که ده هینریت، پیویسته له دوا ی وتاری یه که م
 ئیمام نه وه نده دانیشیته وه که کاته که ی به شی خویندنی سووره تیکی
 (الخلاص) بکات، له و ماوه یه شدا خه لکه که دوعا ده کات و ده پاریتته وه، ئینجا
 ئیمام هه لده ستیته وه بو وتاری دووه م، نه م وتارانه بوئه وه یه خه لکی لییان
 تیبگات و که لکیان لی وهر بگریت، بوئه پیویسته به زمانی خه لکه که
 بخویندرینه وه، ته نها نایه ته کان و سه لآواته کانی ناو وتاره کان به زمانی عه ره بی
 ده خویندرینه وه، ئینجا که وتاری دووه م ته واو بوو، ئیمام له سهر مینبه ره که ی
 دیته خواره وه بانگدره که ش قامه ت ده کات و خه لکه که ش له به رخویه وه وه لآمی
 قامه ته که دعاته وه و چاوه ری ده کن ئیمام نویره که دابه ستییت، نه وانیش
 نییه تی دوو رکات نویره ی هینی ده هینن و له دوا ی (الله اکبر) ی ئیمام وه (الله
 اکبر) ده کن و نویره که یان داده به ستن، نویره ی هینی وه کو دوو رکاتی نویره ی
 به یانی به ده نگه وه ده خوینریت، که نویره که دابه ستر خه لکه که چاوه ری ئیمام
 ده کن هه تا فاتیحه ته واو ده کات، ئینجا که ئیمام گو تی: (ولا الضالین) نه وه
 خه لکه که هه موو پیکه وه ده لئین نامین و، دست ده کن به خویندنی سووره تی
 فاتیحه، له دوا ی فاتیحه ش خویندنی سووره تی قورئانی ناویت، چونکه
 ئیمامه که سووره ته که ده خوینیت، لی ره دا ئیمام بواریک دعات به نویره که ره کان

ههتا فاتيحاكانيان تهواو دهكهن، ئهوسا به دهنگهوه له پركاتي يهكه مدا سوپه تي (الجمعه) يان (الاعلى) دهخوينييت و له پركاتي دووه ميشدا سوپه تي (المنافقون) يان (الغاشيه) دهخوينييت و، نويزه كه تهواو دهكات و به دهنگيكي بهرز سه لام ده داته وهو، به دوايدا نويزه كه ره كانيش سه لام ده دهنه وه، ئينجا ئيمام سي جار (استغفر الله) دهكات و (آية الكرسي) دهخوينييت، پاشان له لايه ن ئيمامه وه يان له لايه ن بانگده ره كه وه، پيوره سمى خويندنى ويرده كانى دواى نويزه كه ده ست پييده كات، هه ر ويديك (٢٣) جار به دهنگيكي ئاسايى ده گوتريينه وه، كه ئه م ويردانه ن: (استغفر الله، سبحان الله، الحمد لله، لا اله الا الله، الله اكبر)، پاشان سي سه لاوات له سه ر پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ليده درين و له لايه ن ئيمامه كه وه يان له لايه ن بانگده ره كه وه ده رگايه كي پارانه وه ده كريتته وه، بو نمونه: ده گوتريت: (ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار)، ئينجا خه لكه كه ده ست ده كه ن به پارانه وه دوعا كردن، تا ئيمامه كه كو تايى به دوعا كردنه كه ده هينييت، به وهى كه سه لاواتيك له سه ر پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده دات و بلا وهى لى ده كريت، ئه وهى بشيه وييت بو خواپه رستى ده مينيتته وه.

(پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) له دواى هه موو نويزيكي فه رن، ده يفه رموو: هه يچ په رستراويك نيه ته نها خوا نه بييت، هه يچ هاو به شيكي نيه، ده سه لات و ستايش هه ر بوئه وهو، به سه ر هه موو شتيكي شدا به توانايه، ئه ي خوايه، كه س ناتوانييت به خشيديك بگيريته وه كه تو بيده يت، كه سيش ناتوانييت شتيك به خشييت كه تو مه يلت لى نه بييت، چاره و به خت و سامانى هه يچ كه سيك دادى نادات، له ناست چاره و به خت و ده سه لاتى تودا). (٧١)

ئىمامەت و نوپۇزى بەكۆمەل

لەبارەى ئىمامەتەوہ پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)دەفەر مويت:

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيفەر موو: ئىمام مسۆگەر کردنى ئەنجامدانى نوپۇزەكەى لە ئەستۇدایە، جا ئەگەر بە چاکی ئەنجامى بدات، ئەوہ بو خویى و بو نوپۇزەکانیشە، ئەگەر بە خراپیش ئەنجامى بدات ئەوہ زیانەكەى بوخویەتى و بو نوپۇزەکانیش زىانى نیه). (۷۲)

لەبارەى نوپۇزى بە كۆمەلىشەوہ:

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيفەر موو: نوپۇزى بە جەماعەت بە بیست و حەوت پلە لە نوپۇزى تاك باشترە). (۷۳)

لەبارەى رېكخستنى ریزەکانیشەوہ:

(پيغەمبەرى(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویەتى: ریزەکانتان رېكخەن، لەپراستیدا رېكخستنى ریزەکان بەشیکە لە دابەستنى نوپۇزەكە). (۷۴)

ئەو کەسەى پيشنوپۇزى بو موسولمانان دەکات بە(ئىمام)ناسراوہ، ئەوہى نوپۇزى ھەينیش بەرپوۋەدەبات بە(ئىمام و تارخوین)ناسراوہ، ئىمامىك بەشىوۋەكەى فەرمى بو مزگەوتىك دانرايىت، ئەوا ئەو ئىمامە بەرپرسىيارە بەرانبەر ئەنجامدانى نوپۇزەکان بە جەماعەت و وشيارکردنەوہى خەلکەكە بە ئاداب و رەوشتەکانى ئىسلام، ھەرکاتىكیش ئەوئىمامە چوو بو سەفەرىك، ئەوا ئەگەر ئىمامى دووہ ھەبوو، ئەو دیتە شوینی، ئەگەر ئىمامى دووہمیش نەبوو، ئىمامە یەكەمەكە خوی كەسىك دەستنىشان دەکات بو پيشنوپۇزى کردنى خەلکەكە، ئەگەر ئىمامەكەش وەھا بوو نەگونجا لەگەل خەلکەكەدا، ئەوا بەرپۇزەوہ داوادرکیت ئىمامىكى تریان بو بەينریت، ئەگەر لەکاتى نوپۇزىكیشدا ئىمام نەبوو، ئەوہ لەنیو خەلکەكەدا کامەیان لە ھەموویان زیاتر قورئانیان لەبەرە ئەو دەبیٹ بە ئىمام، ئەگەر دوو کەسیش وەکو یەك قورئانیان لەبەر بوو، ئەوہ بە تەمەنەكەیان دەکریت بە ئىمام، ئەگەر دوو کەسیش لە قورئانەكەش و لە

تەمەنەكەشيان وەكو يەك بوون، ئەو و ئەو يان دەكرىت بە ئىمام كە دەنگى خۆشتر و پاك و خاوينتر، لە بواری ئىمامەتدا هەتا كەسى شارەزا لە دىندا هەبىت، هىچ حسابىك بۆ پلە و پايە و بنەمالە و عەشیرەتەكان ناكرىت، ئەگەر گەرەى موسولمانان لە شوينىكدا نامادە بوو بۆ نويزكردن دەكرىت بىت بە ئىمام، بە مەرجىك بە راستى گەرەى موسولمانەكان بىت، (نەك سەردەستەى گروپىك، يان سەرۆكىك بىت كە حكومەتەكەى كار بە ياساكانى ئىسلام نەكات)، ئەوكەسەى كە نويز لە دواى ئىمامىكەو دەكات، ماناى واىە ئەوكەسە خۆى داووتە دەست ئەو ئىمامە، بۆىە زۆر پىويستە كەسى نويزكەر ئىمامەكەى چاك بناسىت، دەنا لە ماندوو بوون زياتر هىچى بۆ نامىنيتەو، بۆنموونە: لە هەموو نويزە بە دەنگ و بى دەنگەكاندا، (بسم الله الرحمن الرحيم) پىويستە لە سەرەتاي سوورەتى (فاتحە) بخوینرىت، جا كە ئىمامىك نەخوینىت، ئەوا نويزى هەموو خەلكەكەش بەتالە، لە بەرئەو وى ئايەتىكە لە فاتىحە، جا كە ئىمامىك لە نويزى مەغرىب و عىشاو بەياناندا (بسم الله الرحمن الرحيم) نەخویند بە بيانوى ئەو وى لە نىو دلى خویدا يان بە هىواشى خویندوو وىەتى، ئەو دەروست نىە، چونكە (بسم الله الرحمن الرحيم) ىش وەكو بەشەكانى ترى فاتىحاكە واىە دەبىت بە دەنگەو دەربەردىت، ئىمامىش نابىت چاوى لەو دەبىت كە نويزكەرەكان زەكات و سەرفترەى بدەنى، بەلام شايستەى ئەو شە لەلايەن خەلكەكەو رىزى لى بگىرىت و ئاسانكارى بۆ بكرىت و يارمەتىش بدرىت، ئىنجا ئەگەر لە بىروبوچوونى تودا ئىمامەكە كەسىكى شىاوبوو كە ببىتە پىشەواى تۆ بۆ ئەنجامدانى نويزەكە، ئەوا چەند مەرجىك دىنە پىشەو:

يەكەم: دواى ئەو وى ئىمام بە (الله اكبر) نويزەكەى دابەست، دەبىت نويزكەرەكە نىەتى ئەو وى بىنيت كە پابەندە بە هەلسوكەوتەكانى ئەم ئىمامەو بۆ ئەنجامدانى ئەو نويزە، بۆنموونە: لە نويزى عەسردا ئەوكەسە دەلىت: (نىەتم

وايه چوار پركات نويژى عسر دهكهم به جهماعهت له دواى ئيمامه، له سهرم پيويستكراوه بؤ خواى گهوره (الله اكبر)).

دووم: دهبيت ئهوكهسه به دواى ئيمامدا بپرات له نويژهكيدا، بؤنمونه: نويژكهر كه له دواى ئيمامه وه نيه تي هيناو دهستي كرد به دوعاى سهره تاى نويژهكه و سوورپه تي (فاتححه) و سوورپه تي كه قورئانى خوينا، نايبت يهكسه ره له خويه وه بچيئه ركوعه وه، دهبيت چاوه ري بكات تا ئيمام دهچيئه ركوعه وه، ئينجا ئه ويش به دوايدا بچيئه ركوعه وه، نايبت له ركوع ههستيته وه هه تا ئيمام هه لئه سستيته وه، نويژكهر له قورئان خوينا كاني دواى فاتححه دا بؤى هه يه پيش ئيمام بكه ويته وه، به لام له جووله كاندا بؤى نييه پيشى بكه ويته وه، هه تا ئيماميش سه لام نه داته وه، نويژكهر كه بؤى نيه سه لام بداته وه.

سييه م: نايبت ئهوكهسه ئه وه نده له ئيمام دوا بكه ويته كه پريزي نويژكهره كان بشيوينيته:

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ (٤) الصَّف
به پراستي خوا ئه وانه ي خوش ده ويته به يه كپريزي له پيناوى ئه ودا ده جهنگن، وه كو ديواريك وان كه (خشته كاني) به يه كه وه نووسابن.

چواره م: پيويسته ئيمام ره چاوى ئه وه بكات كه له وانه يه خه لكىكي نه خوش له جهماعه ته كه دا بن، بويه وچا كه نويژه كان زور دريژ نه كرينه وه و سوورپه ته كورته كان بخويندريين.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) به كورتي نويژه كه ي ته واو ده كرد). (٧٥)
هه روه ها كاتي كه نويژه كهره كان له نويژه كانياندان و له ده ور به ره كه رووداويك روويدا، پيويسته نويژكردنه كه په له ي تي دا بكره يته بؤنه وه ي فرياي چاره سه ري رووداوه كه بكه ون.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تي: من كه گويم له گريانى منداليك ده بيت خيرا نويژه كه تي ده په رينم). (٧٦)

پینجه‌م: وا چاکه ئیمام له‌دوای دابه‌ستنی نوێژه‌که‌ی بواریک بدات بوئه‌وانه‌ی فریا نه‌که‌وتوون، بوئه‌وه‌ی له‌ پێش‌پکوعی پکاته‌کاندا نوێژه‌که‌یان دابه‌ستن و ئه‌و پکاته‌یان لێ نه‌فه‌وتییت.

شه‌شه‌م: راوه‌ستان له‌ ریزی یه‌که‌م خیری له‌ هی دووهم زیاتره‌و هی دووهمیش خیری له‌ هی سییه‌م زیاتره‌.

پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر ده‌تانزانی ریزی یه‌که‌می جه‌ماعه‌ت چیه‌، ئه‌وا تیروپشکته‌ن بو‌ ده‌کرد). (٧٧)

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: خواو فریشته‌کانی سه‌له‌وات له‌سه‌ر ریزی یه‌که‌م لی‌ده‌ده‌ن). (٧٨)

بو‌ ئافره‌تانیش وه‌ستان له‌ ریزی پاشه‌وه‌ خیری زیاتره‌.

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: باشترین ریزی ئافره‌تان ئه‌وه‌ی هه‌ره‌ پشته‌وه‌یانه‌، ئازاوه‌ترینیشیان ریزی یه‌که‌میانه‌، باشترین ریزی پیاوانیش ئه‌وه‌ی یه‌که‌میانه‌، ئازاوه‌ترینیشیان ریزی پشته‌وه‌یانه‌). (٧٩)

حه‌وته‌م: نوێژی به‌ کۆمه‌ل به‌ دوو که‌س یان زیاتر پیکدی‌ت، یه‌کیان ده‌بی‌ت به‌ ئیمام و ئه‌وه‌ی تریان له‌دوای ئیمامه‌که‌وه‌ له‌لای راست ده‌وستی‌ت، ئه‌گه‌ر که‌سی سییه‌میش هات، ئه‌وا له‌لای چه‌پی ئیمامه‌که‌وه‌ ده‌وستی‌ت، به‌ به‌رده‌وامیش ئافره‌تان له‌دوای پیاوه‌کانه‌وه‌ ده‌وستن، بو‌نموونه‌: ئه‌گه‌ر دوو که‌س نوێژیان دابه‌ست، ئه‌گه‌ر ئافره‌تی‌ک هات، نایه‌ته‌ ته‌نیش‌ت که‌سی دووهم، که‌ له‌دوای ئیمامه‌وه‌یه‌، به‌لکو له‌دوای که‌سی دووهمه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی داده‌به‌ستی‌ت، به‌م پێیه‌ ئافره‌تان به‌ به‌رده‌وامی له‌ریزه‌کانی دواوه‌ن.

(مووسای کو‌ری ئه‌نه‌س ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژی به‌ من و به‌ ئافره‌تی‌ک کرد، منی له‌لای راستی خو‌یه‌وه‌ وه‌ستاندو، ئافره‌ته‌که‌ش له‌دوای ئیمه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی کرد). (٨٠)

ههشتهم:

ههتا ريزيک تهواو نهبيت نويزي ريزهکهي دواي خوئي قبول ناييت.

نوئيم:

کسه نهخوشهکان که ناتوانن نويزهکانيان به پيوه نهنجام بدن، بويان ههيه نويزهکانيان به دانيشتنهوه نهنجام بدن.

ئهو کاتانهي که دروست نيه نويزيان تييدا بکريت

جگه له شاري مهککه، پينج کات ههيه دروست نيه بهبي هو نويزيان تييدا بکريت:

يهکه م: دواي نويزي بهياني.

دووه م: دواي نويزي عهسر ههتا خور ناوا دهبيت.

سييه م: نهو کاتهي که خوري تييدا دهردهکهويت ههتا بهرزدهبيتهوه.

چاره م: له کاتي نيوهپودا ههتا خور لادهدات، جگه له پوزاني ههيني.

پينجه م: له کاتي زهردهي دواي ناوابوون.

تيبيني: مهبهست لهو نويزانهيه که هيج هوئهک نهبيت بو نهجمدانيان، بهلام نهگهر هوئهک ههبيت وهکو: سوننهتي دهستنويز، يان چوونه ناو مزگهوت، يان نويزي مردوو، يان قهزاکردنهوه، نهوه له ههموو کات و شوينيکي شياو دروسته نهنجام بدرين.

نويزی سوننهت:

ئەو نويزانەن كە خوا لەسەر ئادەمیزاد پيويستی نەكردون، بەلام وەكو رەوشتيک پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) کردونی، دەكریت بەينیک بخريته نيوان نويزیكى فەرزو نويزیكى سوننهتەو، وەكوئەوہی كە لە نويزە فەرزەكە بويتهو شويئەكەت بگوازيتهو، بەلام لە نويزی بەيانيدا ئەگەر لە شويئیکدا دانیشیتت بۆ يادی خوا، ئەو سوننهتە تا خۆرکەوتن لەو شويئە بمنيتهو، لەبەرئەوہی مانەوہ لەو جيگەيەدا لەوکاتەدا خیری حەج و عومرەيەکی هەيە.

نويزی سوننهت دەكرين بە دوو بەشەو:

يەكەم: ئەو نويزە سوننهتەنەي كە پيويست ناکات بە جەماعەت بكرين.

وەكو سوننهتەکانی پاش و پيش نويزە فەرزەکان، كە ناسراون بە: (الرواتب) وەكو نويزی ناسایی وەهان، لەو نويزانەدا ئەوہی كە پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) زۆر سوربووہ لەسەريان و خيريان زۆر، ئەو نويزانەن كە بە(مؤكدة) ناسراون: دوو پکاتی پيش بەيانی، دوو پکاتی پيش نيوەرۆ، دوو پکاتی دواي نيوەرۆ، دوو پکاتی دواي مەغريبو، دوو پکاتی دواي عيشا، ئەوانەشيان كە پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) بۆخوی کردونی و بەلام زۆر پيی دانەگرتووہ لەسەر کردنيان، لەلایەن خاوەن باوەرەکانەوہ بە(غير مؤكدة) ناسراون: دوو پکاتی تری پيش نيوەرۆ، دووی تری دواي نيوەرۆ، چواری پيش عەسرو، دوو پکاتيش لە پيش مەغريبو دووانيش پيش عيشا، نويزی هەينيش وەكو نويزی نيوەرۆ تەماشا دەكریت، واباشە سوننهتەکانی پيش نويزی بەيانی و مەغريبو عيشا بە كورتی ئەنجام بدرين، واش گونجاوہ لە پکاتی يەكەمی سوننهتی نويزی بەيانيدا سوورپەتی (الكافرون) بخويندريت و لە پکاتی دووهميشدا سوورپەتی (الاخلاص) بخويندريت، هەوہا خويندنی ئەم دوو سوورپەتە سوننهتن لە هەر نويزیكدا كە سوورپەتی تايبەت بەخوی بۆ دانەنرابيئت، هەروہا گونجاويشە لە سوننهتی پيش نويزی بەياناندا لە پکاتی

یه که مدا سوورپه تی (الانشراح) بخوینریت و، له پکاتی دوو میدا سوورپه تی
(الفیل) بخوینریت.

نویرتی ووتر:

نویرتی که له نیوانی نویرتی عیساو نویرتی به یانیدا نه نجام ددریت، لای هره
که می پکاتی که و لای هره زوری (۱۱) پکاته، شیوه ناساییه که ی (۳) سی پکاته، له
کوئایی هه موو دوو پکاتی که ساهلام ددریت هه و پکاتی کوئاییش به ته نها
نه نجام ددریت و ته حیاتی تییدا ده خوینریت و سه لامی تییدا ددریت هه و، و
پیویسته له سی پکاتی کوئایی سوننه تی و هترا، له یه که میان سوورپه تی
(الاعلی) و له دوو میان سوورپه تی (الکافرون) و له سییه میان
سوورپه تی (الاخلاص، الفلق، الناس) بخوینرین، دوا ی سه لام دانه و هاش و اباشه
(۳) سی جار بگوتریت: (سبحان الملك القدوس).

سوننه تی ئیشراق: سوننه تی خو ره لآتن، له گه ل هه تا و که و تن نه نجام
ددریت، ماوه که ی هه تا نویرتی نیوه پویه و دوو پکاته.

سوننه تی چیشته نگاو: له پاش بهرزبوونه و ه ی خو ره به نه ندازه ی رمبیک یان
زیاتر هه تا کاتی نیوه پو نه نجام ددریت، له دوو رکاعه ته و ه بو هه شت پکات،
دوو دوو نه نجام ددرین و سه لامیان تییدا ددریت هه و، له پکاتی یه که مدا
سوورپه تی (الشمس) و له پکاتی دوو مدا سوورپه تی (الضحی) ی تییدا
ده خوینریت، نه گه ره له دوو پکاتیش زیاتر بوو، نه و سوورپه تی (الکافرون) و
(الاخلاص) ی تییدا ده خوینریت.

(عائشه) ره زای خوی لبیت ده لی: پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چوار پکات نویرتی

چیشته نگای ده کرد، نه و هنده ی خواش مه یلی لبیا زیاتری ده کرد. (۸۱)

(پیغه مبه ره) (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: هه رکه سیک (پوژانه) دوا زده پکات

نویرتی چیشته نگا نه نجام بدا، کوشکیکی له زیپر بو دروست ده کریت له

به هه شتدا. (۸۲)

سوننه تی (الواوین): له نیوانی مه غریب و عیشادا، له دوو پرکاته وه بو چوارو بو شهش و ههتا بیست پرکات ده کریت.

سوننه تی (صلاة التسبیح): له هه موو کاتیکیدا ده کریت، چوار پرکاته نه گهر له شه ودا بکریت دوو دوو نه نجام دهرین، نه گهر له پرژدا بکریت ههر چوار به سه ریه که وه نه نجام دهرین، له هه موو پرکاتیکیدا (۷۵) جار ده گو تریت: (سبحان الله والحمد لله ولااله الا الله والله اکبر)، له پاش فاتیحه (۱۵) جار، له رکوعدا (۱۰) جار، له پر استی بونه وهی دوا ی رکوع (۱۰) جار، له ههر سو جده یه کدا (۱۰) جار، له نیوان سو جده کاندا (۱۰) جار، له دانیشتنی پیش ته حیاتدا، یان له جیگیر بوونی هه ستانه وهی دوا ی سو جده ی دووهدا (۱۰) جار، به شیوه یه کی تریش ده بیست، پیش فاتیحه (۱۵) جارو (۱۰) جاری دوا ی سو جده کانیش ده هی نریته دوا ی فاتیحه و نه وانیه تریش وه کو خویان ده خوی نرینه وه، نه گهر له نویژه که شدا ته سبیحاته که نه کریت، نه و نویژه که ی له (صلاه التسبیح) دهر ده چیست، نه گهر هه ندیک له ته سبیحاته که شی تییدا بکریت و هه ندیکی نه کریت، نه وه گونجاوه به لام خیری که متره، له پرکاتی یه که می نه و نویژه دا سو وره تی (الکافرون) ده خوی ندریت و له پرکاتی دووهدا سو وره تی (الاحلاص) ده خوی نریت.

شه و نویژ: دوا ی نویژی عیشاو سوننه ته کان، نه و که سه ی که ده خه ویست، دوا ی هه ستانه وه له خه و، چه ندی بو بکریت له نویژ به شه و نویژ داده نریت، لای که مه که ی دوو پرکاته.

سوننه تی توبه کردن: لای که می نه و نویژه دوو پرکاته، کاتیک مروقه خوی به تاوانبار زانی له ناستی کاریکا که به نه زانی کردوویه تی، نه و ده ستنویژ هه لده گریت و دوو پرکات نویژ ده کات به نیه تی نه وه ی جاریکی تر به لای نه و کاردا نه چیته وه.

نویژنی گه‌شت کردن (صلاة السفر): دوو پرکاته، پيش ده‌ستپيکردنی سه‌فه‌ره‌که نه‌نجام ده‌دریت، له پرکاتی یه‌که‌مدا دواي فاتيحه سوورپه‌تی (الكافرون) و له پرکاتی دوو‌مه‌یشدا سوورپه‌تی (الاخلاص) ده‌خویندرین.

صلاة القدوم: سوننه‌تی گه‌رانه‌وه له سه‌فه‌ر، کاتيک موسولمان له سه‌فه‌ره‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، سوننه‌ته دوو پرکات نویژ نه‌نجام بدات.

نویژنی پیداو‌یستی‌ه‌کان (صلاة الحاجه): دوو پرکات نویژه، له کاتيکدا نه‌نجام ده‌دریت نه‌وه‌سه پی‌ویستی‌ه‌کی هه‌بیته‌و بوی نه‌نجام نه‌دریت، دواي نویژه‌که له خوا ده‌پاریته‌وه‌و دواي نه‌وه ده‌کات کاره‌که‌ی بۆ نه‌نجام بدریت. (صلاة الاستخاره):

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (۱۵۹) ال عمران

﴿نه‌گه‌ر له‌سه‌ر جیبه‌جیکردنی نه‌رکیکیش جیگیر بووی، نه‌وا پشت به‌خوا بیه‌سته، به‌راستی خوا نه‌وانه‌ی خو‌شده‌ویته‌که پشتی پی‌ده‌به‌ستن﴾. کاتيک که نه‌توانی بریاری کاریک به‌هیت، دوو پرکات نویژنی هانا‌بردن ده‌که‌یت، که دواي یارمه‌تی له خوا ده‌که‌یت ریگه‌ت نیشان بدات بۆ نه‌نجامدانی نه‌وه کاره، ئینجا خوا یان له ریگه‌ی خه‌ونه‌وه ری‌نوما‌یت ده‌کات، یان بیرو هوش‌ت رووناک ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی کاره‌که به‌که‌یت یان نه‌یکه‌یت، نه‌گه‌ر به‌جاریک نه‌نجامت نه‌بوو، دووباره ده‌کرپه‌ته‌وه‌و چاوه‌پری ده‌کرپه‌ت، نه‌گه‌ر نه‌نجام نه‌بوو بۆ جاری سییه‌مو.... چهند جاریک دووباره ده‌کرپه‌ته‌وه.

نویژه‌که دوو پرکاته سوننه‌ته، وه‌کو هه‌ر نویژنیکی ئاسایی ده‌کرپه‌ت، نیه‌تی نویژنی (هانا‌بردن) ی لیدینی، دواي فاتيحه‌ی پرکاتی یه‌که‌م سوورپه‌تی (قل یا ایها الکافرون) و له‌دواي فاتيحه‌ی پرکاتی دووهم: (قل هو الله احد) ده‌خویندریت، سو‌جده‌کان ده‌برین و ته‌حیات ده‌خویندریت و سه‌لام ده‌درپه‌ته‌وه، ئینجا سه‌له‌وات له‌پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌دریت و ده‌سته‌کان به‌رز ده‌کرپه‌ته‌وه‌و نه‌م دووعایه ده‌خویندریت: (خوایه من به‌هوی زانسته‌که‌ته‌وه هانا بۆتو دینم،

به هوی توانا که ته وه تیترا ده بینم هه موو کاریک نه نجام بدهی، له چاکه و پی به خشینه کانیشته داوای یارمه تیت لی ده کهم، تو خاوه ن توانایت و من بی توانام، بی زانیاریم و توش زانیاریت به دنیای نادیار هه یه، نهی خواجه، نه گهر ده زانی (نه و ئیشه) خیری بو من تیدایه له ئیستا و داهاتوویدا، یان خیری بو خوم و ئایینه کهم و چاره نووسه کهم تیدایه، نه و نه و کاره م بو دابین بکه و کارناسانیم بو بکه و پیروزی خوتی بخره ناوه وه، نهی خواجه، نه گهر ده زانی (نه و ئیشه) نازاوه یه بو ئیستا و داهاتوی خوم و ئایینه کهم و پاشه پروژه کهم، نه و لی می دوور بخره وه، نهی خواجه، خیر و چاکه م بو دیاری بکه و وام لی بکه پیی رازیم).

سوننه تی زاوایه تی: دوو رکات نویژه، پیش نه وهی زاوا بچیته لای بووک. سوننه تی ئیحرام: دوو رکاته، له کاتی پویشینی بهرگی حه ج یان عومره کردن. سوننه تی سوپانه وه به دهوری که عبه دا: دوو رکات نویژه، داوی ته وافه که. سوننه تی ده ستنویژ: دوو رکاته داوی ده ستنویژ ه لگرتن نه نجام ده دریت. تحیه المسجد: ریژنان له مزگه وت: دوو رکات نویژه، وه کو ریژیک بو نه و شوینه که مالی خواجه، که چوویته ناو مزگه وتیکه وه بهر له هه موو شتی که نه و دوو رکات نویژه نه نجام ده دهیت.

به لام ناگادارین، هه موو شوینی کیش مزگه وت نیه، مزگه وت نه و شوینه یه له سه ر بنه مای خواجه رستی بنیات نرابیت، نه ک له سه ر بنه مای بهر ژه وه ندیی گروپیک یان تاکه که سی که، له سه ر ده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) که مزگه وتی موسولمانه کان له قه دو لاسک و په لکی خورما دروستکرا بوو، بیباوه ره کان مزگه وتیکیان دروستکرد، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) زور دلی به و مزگه وت ه خو ش بوو، به لام کاتی که ته و اوکرا و داوا له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کرا بچیت دوو رکات نویژی تیدا بکات، نا له ویدا خوا وه کو ماده یه کی یاسایی بنبر فهرمووی:

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْوَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۰۷) لَا تَقُمْ
 فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
 يَتَّطَّهَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ (۱۰۸) التوبة

﴿نهوانهش که بیباوهر بوون و مزگه و تیکیان دروستکرد بو زیان گه یاندن و
 جیاوازی خستنه ناو خاوه نباوهره کان و (به کارهینانی نهو مزگه و ته وه کو)
 سه نگه ریکی نیشانه گری بو نهو که سانه ی که پیشتر دژایه تی خواو
 پیغه مبه ره که یان ده کردو (له دروستکردنی مزگه و ته که شد) سویند ده خون که
 نهو هی مه به ستمان بووه ته نها چا که کاری بووه، خواش شایه دی ده دات به وهی
 که نهوان درو ده کن، (نه ی محمه د) هه رگیز لهو مزگه و ته دا مه مینه وه، بو تو
 ره واتره له مزگه و تی کدا بمینیته وه که له یه که م پرژه وه له سه ر بناغهی
 خواپه رستی دروست کرابیت، که لهو مزگه و ته دا خه لکیکی تیدا بیت پییان
 خوشه هه رده م خو یان پاک بکه نه وه، خواش خو پاکه ره وه کانی خوشده ویت﴾
 نابیت گوری پیغه مبه ران و پیاوچاکان بکرین به مزگه و ت:

(پیغه مبه ر) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهِرْمُوِيَه تِي: خُوا جوله که کان له ناو به ریّت، گوری
 پیغه مبه ره کانیان کردوون به مزگه و ت). (۸۲)

دووم: نهو نویژه سوننه تانه ی که پیویسته به جه ماعت بکرین.

نویژی ته راویح

نه م نویژه ته نها له شه وه کانی مانگی ره مه زاندا نه نجام ده دریّت، له دوا ی
 سوننه ته که ی نویژی عیشا وه ده ست پیده کات، هه تا هاتنی کاتی نویژی
 به یانی، به ته نیاو به جه ماعتیش ده کریّت، له مزگه و ت و له ماله وهش ده کریّت،
 هیهچ فه رز کردنیک نیه به وهی نهو نویژه به جه ماعت فه رز بکات و له
 مزگه و تیشدا بکریت، پیغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له (۳) سی شهوی (۲۳، ۲۵،
 ۲۷) ی مانگی ره مه زاندا، (۸) هه شت پرکاتی لهو نویژه له مزگه و تا کردووه،

نویژه‌کەشی وەکو تاک ئەنجام داوه، پاشتر موسولمانەکان ئه‌ویان کردوه به ئیمام و نویژه‌کانیان له‌پاش ئه‌وه‌وه دابه‌ستوه، پاشان گه‌راوه‌ته‌وه ماله‌وه‌وه به (٨)ه‌شت پرکاته‌که‌ی مزگه‌وته‌وه (٢٠)پرکاتی له‌ ماله‌وه‌ ته‌واو کردوه، بۆیه‌ش ئه‌وه‌ی کردوه هه‌تا نه‌بی‌ت به‌ فه‌رز به‌سه‌ر موسلمانەکان، موسولمانەکان سه‌ربه‌ستن به‌ جه‌ماعه‌ت بیکه‌ن یان به‌ ته‌نیا، له‌ ماله‌وه‌ بیکه‌ن یان له‌ مزگه‌وت، ئەم نویژه‌ به‌پێی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (٨)ه‌شت پرکاته، به‌پێی هه‌لوێستی زۆرینه‌ی ئه‌سحابه‌کان و زانایان له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه(صلى الله عليه وسلم) (١٢) پرکاته‌وه دوو ئه‌نجام ده‌دری‌ن و سه‌لام ده‌ری‌ته‌وه.

نویژی جه‌ژنه‌کان

جه‌ژنه‌کان له‌ ئیسلامدا پڕیوهره‌سمی تایبه‌تیان هه‌یه، شه‌وو پوژه‌کانی به‌ پیرۆز راده‌گیرین و، خوشردن بۆ پوژنی جه‌ژنیش سوننه‌ته، ئەم نویژانه له‌ ئاوا‌ییه‌کدا ده‌بی‌ت به‌ری‌وه‌به‌ری‌ن، هه‌رکه‌سیک بیه‌وی‌ت خیری پی‌ بگات ده‌بی‌ت ئاماده‌بی‌ت، چونکه له‌ گوته‌ی سه‌ره‌کی شه‌رعدا سوننه‌تی کیفایه‌نین، سوننه‌تی عه‌ینن، ئەگه‌ر ئیواره‌ی دوا‌پوژنی په‌مه‌زان مانگی تازه‌ بینرا، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که دوا‌پوژنی په‌مه‌زان شه‌وه‌که‌ی که‌وتو‌ته مانگی شه‌واله‌وه، که ده‌لین جه‌ژن مه‌به‌ست له‌و شه‌وه‌یه که په‌مه‌زانی تی‌دا به‌ کو‌تا هاتووه‌وه، به‌(الله اکبر... الله اکبر.. لااله الاالله... والله اکبر الله اکبر والله الحمد) پێشوازی له‌ پوژنی جه‌ژن ده‌کری‌ت و ته‌راو‌یحی تی‌دا نا‌کری‌ت، پوژه‌کانی جه‌ژنیش له‌ کازیوه به‌ربه‌یانه‌وه ده‌ست پیده‌که‌ن تا خو‌رئا‌وا بوون.

نویژی جه‌ژنی په‌مه‌زان و نویژی جه‌ژنی قوربان دوو نویژی سوننه‌تن، دوو پرکاتین، له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی که خو‌ر به‌ ئەندازه‌ی پرمبیک له‌ که‌له‌وه به‌رز ده‌بی‌ته‌وه، ئەو نویژانه به‌ری‌وه‌ده‌چن، جه‌ژنی په‌مه‌زان له‌ به‌ربه‌یانی پوژنی یه‌که‌می مانگی شه‌وال و، جه‌ژنی قوربانیش له‌ پوژنی (١٠)ده‌یه‌می مانگی(ذی الحجة)ئەنجام ده‌دری‌ن، هه‌رکه‌سیک نویژی فه‌رز قه‌رزدار بی‌ت، ئەوا کاتی‌ک که نویژیکی

سوننه تهنه نجام ده دات، ده بییت نیه تی جیبه جی کردنی نویژیکی فه وتاوی به یانی بیییت و له گهل ئیمامه که دا نویژه که ی ته واو بکات و پابه ند نه بییت به هندیکی تایبه تمه ندی تایبه تی ته و نویژه، بو نمونه: که سیکی نویژی به یانی قهرزداره و رژی جه ژن هاتوو له گهل موسولمانه کان به جه ماعت نویژی جه ژن ته نجام بدات، ته وا ته و که سه له نیو ته و جه ماعت ته دا نویژه فه وتاوه که ی خوی ده گریته وهو، (الله اکبر) کان ناکات و ده ستیش به رز ناکاته وه و نویژه که ی وه کو نویژیکی به یانی ته نجام ده دات، به لام ته گهر که سیکی هیچ نویژیکی قهرزدار نه بوو، ته وا له گهل ئیمامه که دا سوننه تی نویژی جه ژن ته نجام ده دات، له رکاتی یه که مدا دوی نویژ دابه ستنه که و خویندن (وجهت وجهی....) ده ست به رز ده گریته وه و حوت جار ده گوتریت (الله اکبر)، له نیوان ههر (الله اکبر) یکدا و اباشه بگوتریت: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر)، پاشان فاتحه ده خویندن ریته و به دوایدا سووره تی (قاف یان سووره تی الاعلی) ده خویندن ریته و رکاته که ته واو ده کریت، له گهل هه ستانه وه بو رکاتی دووهم، به هه مان شیوه ی رکاتی یه که م ده سته کان به رز ده کرینه وه و پینج جار (الله اکبر) ده کریت و له نیوانیشیاندا ته م و یرده: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر) ده گوتریته وه و فاتحه ده خویندن ریته و سووره تی (اقتربت) یان (هل اتاک) ده خویندن ریته و نویژه که ته واو ده کریت و سه لام ده دریتته وه و ئیمام هه لده ستیته وه بو پیشکه شکردنی دوو وتار، له سه ره تای وتاری یه که مدا نو جار به سه ره یه که وه (الله اکبر) و له وتاری دووهمیشدا حوت (الله اکبر) به سه ره یه که وه ده یان لیته، و اباشه له وتاره کانی مانگی ره مه زاندا باسی زه کاتی سه رفتره و، له وتاری جه ژنی قوربانیشدا باسی قوربانی کردن بکریت، ته گهر رژی یه که می یه کیکی له و دوو جه ژنه که وته رژی هه نییه وه، ته وا نویژی جه ژن جیگه ی نویژی هه ینی ده گریته وه و موسولمانان ده توانن نویژه که ی هه ینیان وه کو نویژیکی نیوه رو ته نجام بدن.

نويژى مانگ و پۇژ گيران

ئەم نويژانە سوننەتن، ھەرۈھا سوننەتیشە بە جەماعەت ئەنجام بدرين، سوننەتیشە لە پاش نويژەكەدا دوو كورته وتار بخوينرينەو، ھانى خەلكى بدات بۇ چاكەكردن و پەشيمان بوونەو لە تاوانەكان، ئەم نويژە لەو كاتەدا بەپيوە دەبريت كە خۆرو مانگ پرووناكيان لى دەبريت لە ئەنجامى سوپانەوھى مانگ بە دەورى زەويدا يان سوپانەوھى مانگ و زەوى بە دەورى خۆردا، كە مانگ دەكەويتە نيوان خۆرو زەوييەوھو بەرى تيشكى خۆر دەگريت و لەوبەشەى سەرزەويى نيمچە تاريكى داديت، ئەمە بە خۆرگيران ناسراوھو نويژەكەى بە بیدەنگى ئەنجام دەريت و كاتەكەشى بە پروناك بوونەوھى دەوروبەرەكە كۆتايى پيديت، ئەگەر مانگيش كەوتە بواريكەوھ، كە لە زەويەوھ تيشكدانەوھەكانى خۆرى بەرنەكەويت، ئەوھ مانگ بە تاريكى دەردەكەويت، ئەم بارە بە مانگ گيران ناسراوھ، ئەم نويژە بە دەنگەوھ ئەنجام دەريت و، كاتەكەشى بە پەوشەن بوونەوھى پرووى مانگ كۆتايى ديت.

ئەم نويژە بە (۳)سى شيوە ئەنجام دەريت:

شيوەى يەكەم:

نيەتى نويژى سوننەتى پۇژگيران يان مانگ گيران دەھينيت و دوو پكات نويژى ئاسايى وەكو نويژى بەياني دەكەيت و سەلام دەدەيتەوھ.

شيوەى دووھم:

نيەتى نويژى سوننەتى پۇژگيران يان مانگ گيران دەھينيت و بە(الله اكبر)يك نويژەكەى دادەبەستيت و فاتيحە و سوپرەتيكى كورت دەخوينيت و داديتەوھ بۇ پكوع، كە بەرز دەبيتەوھ لە پكوع، بەپراوہستاوى دەميينيتەوھو جاريكيت فاتيحە و سوپرەتيكى كورت دەخوينيت، پاشان دەچيپتەوھ پكوع، كە راست بووھ، داديتە سەر ئەژنۆكانى و دووجار كپنوش دەبات، ھەتا ئيرە ئەمە پكاتى

یه که مه، دواى کر نووشه کان هه لده سستیته وه و پرکاتی دووه مییش به شیوهی پرکاتی یه که مه ته و او ده کات و ته حیات ده خوینی و سه لام بداته وه.

شیوهی سییه م:

هه مان شیوهی دووه مه، به لام له دواى خویندنی فاتیحهی یه که مه، هه موو سوورپه تی به قهره یان به ئەندازهی ئەو سوورپه ته له سوورپه ته کانی تر ده خوینریت، له دواى فاتیحهی دووه می پرکاتی یه که مییشدا به ئەندازهی (۲۰۰) دووسه د ئایه ت له (البقره) ده خوینریت، له فاتیحهی یه که می پرکاتی دووه مییشدا به ئەندازهی (۱۵۰) سه دو په نجا ئایه ت له (البقره) ده خوینریت و له دواى فاتیحهی دووه می پرکاتی دووه مییشدا به ئەندازهی (۱۰۰) ئایه ت له سوورپه تی (البقره) ده خوینریت، له رکوعی یه که می پرکاتی یه که مدا به ئەندازهی (۱۰۰) ئایه تی سوورپه تی (البقره) بگوتریت: (سبحان ربی العظیم و بجمده)، له پرکوعی دووه می پرکاتی یه که مدا ئەوه ندهی (۸۰) هه شتا ئایه ت له (البقره) و له پرکوعی یه که می پرکاتی دووه مداو ئەوه ندهی (۷۰) حه فتا ئایه ت له (البقره) و له پرکوعی دووه می پرکاتی دووه مدا ئەوه ندهی (۵۰) په نجا ئایه ت له (البقره) ده خوینرین، له هه ر سووجه یه کیشدا ئەوه ندهی پرکوعه که ی پییش خوئی (سبحان ربی الاعلی و بجمده) بخوینی و پاشان ته حیات بخوینیت و سه لام بداته وه.

نوێژی باران بارین

ئهم نوێژه سوننه ته، له کاتی بی بارانیدا به کۆمه ل ئەنجام ده دریت، داواکردنی باران بارین به سی شیوه ئەنجام ده دریت:

شیوهی یه که م: پارانه وهی خه لکه له پهروه رداگاره که یان، بوئه وهی بارانیان بو ببارینیت، جا ئهم پارانه وهیه به تاك بیئت یان به کۆمه ل.

شیوهی دووه م: پارانه وه له پهروه رداگار له دواى نوێژه فه رزه کان و پارانه وهش له وتاره کانی نوێژی هه یینیدا، بوئه وهی بارانیان بو ببارینیت.

شیوهی سییهم: گه وره‌ی موسولمانان بۆ مه‌به‌ستی ئەنجامدانی نوێژی باران بارین، فه‌رمان ده‌کات خه‌لکی ناوچه‌که هه‌موویان سی پوژ به‌پوژووبن و، تۆبه بکه‌ن و گه‌ردنی یه‌کتی ئازاد بکه‌ن و له‌ تاوانه‌کانیان په‌شیمان ببه‌وه، جا له‌ پوژی چواره‌مدا پیرو گه‌نج و مندال به‌ زمانی به‌پوژووه‌وه له‌ به‌رگیکی هه‌ژارانه‌و بی ده‌سه‌لاتیدا هه‌ندیک له‌ ئاژهل و مه‌روما‌لاته‌کانیان له‌گه‌ل خویان به‌رن و بچنه‌ دهره‌وه‌ی ئاواییه‌که‌وه له‌وی به‌ نیه‌تی نوێژی باران بارین دوو پرکات نوێژ له‌ شیوه‌ی نوێژی جه‌ژن ئەنجام ده‌ده‌ن و له‌ پرکاتی یه‌که‌مدا (۷) هه‌وت جار (الله اکبر) و له‌ پرکاتی دووه‌مدا (۵) پینج جار (الله اکبر) ده‌کریت و له‌دوای فاتیه‌ی پرکاتی یه‌که‌م و دووه‌مدا سووپه‌تی (نوح) ده‌خوینریت و پاشان رکوع و سوچه‌کان ده‌بری‌ن و ته‌حیات ده‌خوینریت و سه‌لام ده‌دریته‌وه، دوا به‌دوایش ئیمام دوو وتار ده‌خوینریته‌وه، وتاری یه‌که‌م به‌ (۹) جار (استغفر الله) کردن به‌دوای یه‌کدا ده‌ست پیده‌کات و ئەم دوعایه‌ ده‌خوینیت: (اللهم اسقنا غیثاً مغیثاً هنیئاً مریئاً غدقاً مجلاً سحاً طبقاً دائماً، اللهم اسقنا الغیث ولا تجعلنا من القانطين، اللهم انا نستغفرك انك كنت غفارا، فأرسل السماء علينا مدرارا)، دوای که‌میک وتاری دووه‌م به‌ (۷) جار (استغفر الله) کردن ده‌ست پیده‌کات و، ئیمامه‌که پروده‌کاته قیبله‌و چه‌ندی بۆی بکریت ده‌پاریته‌وه بۆئه‌وه‌ی خوا بارانیان بۆ ببارینیت، سونه‌ته له‌ کاتی ئەم پارانه‌وه‌یه‌دا ئیمام و نوێژکه‌ره‌کان به‌رماله‌کانی سه‌ر شانیان سه‌ره‌وژێرو راست و چه‌پ بکه‌ن و به‌م شیوه‌یه‌ بگه‌رینه‌وه ناو ئاوه‌دانیه‌که‌یان.

نوویژی مردوو

پیش پروونکردنه‌وهی چۆنیه‌تی نوویژی مردوو، پیویسته هه‌ندیك له ئادابه‌کانی پیش مردن و، دوا‌ی مردن و، شوردن و کفن کردن و، نوویژی مردوو، خستنه ناوگۆر پوون بکرینه‌وه. هه‌ر موسولمانیک له‌کاتی نه‌خۆشی یان ته‌ندروستیدا، پیویسته دان به‌خۆداگرییت و په‌شیمان ببیته‌وه له‌و تاوانانه‌ی که کردوونی و، مافی خه‌لکی بداته‌وه و تویشویه‌ک ئاماده‌ بکات بۆ گه‌شتیکی له‌په‌ر که به‌ مردن ناسراوه، ئه‌وانه‌ی باسکران بۆ که‌سانی نه‌خۆش پیویستترن، جا ئه‌وه‌که‌سه که هه‌ستی به‌خۆی کرد که نه‌خۆشیه‌که‌ی رۆژ به‌رۆژ لیبی توند ده‌کات و به‌ره‌و مردنی ده‌بات، پیویسته له‌م کاته‌دا، له‌لای که‌سیکی باوه‌رپییکراو وه‌سیه‌ت بکات، له‌باره‌ی ئه‌و قه‌رزانه‌ی له‌سه‌ریه‌تی، یان ئه‌و قه‌رزانه‌ی که داویه‌تی به‌ خه‌لک و کاتی وه‌رگرتنه‌وه‌یان نه‌هاتوو، یان له‌باره‌ی ئه‌و ئه‌مانه‌تانه‌ی که لای دانراون، یان له‌باره‌ی ئه‌و چاکه‌کاریانه‌ی که ده‌یه‌ویت دوا‌ی مردنی بۆی بکرین، هه‌روه‌ها سوننه‌ته خزم و ناسیاو و ده‌روجیران، سه‌ردانی نه‌خۆش بکه‌ن و دلی بده‌نه‌وه‌و هیوا‌ی چاکبوونه‌وه‌ی بۆ بخوازن و ئه‌وه‌نده‌ش له‌لای نه‌میننه‌وه که ببیته بارقورسیه‌ک به‌سه‌ر نه‌خۆشه‌که‌وه، مه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌که‌ خۆی ئاره‌زووی دیداری که‌سیک بکات و بیه‌ویت ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌گه‌لیدا بمینیته‌وه، جا له‌کاتی‌کدا نه‌خۆشیه‌که بووه هۆی ئه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌که بگاته قۆناغی گیاندان، ئه‌وا پیویسته ده‌وره‌ی چۆل نه‌کریت و به‌ره‌و قیبله‌ دریژ بکریت و هان بدریت به‌وه‌ی چه‌ندجار ویردی (لا اله الا الله) بلیته‌وه و قورئان خوینیکیش سووپه‌تی (یس)ی به‌سه‌ردا بخوینیت، جا کاتیکی گیانی ده‌رچوو، ده‌ستیکی به‌سه‌ر پیلوی چاوه‌کانیدا ده‌هیئیریت و، چاوه‌کانی داده‌خرینه‌وه‌و هه‌ولده‌دریت به‌زوتترین کات بشۆریت و کفن بکریت.

جلکه‌کان له‌به‌ر مردوو‌که داده‌که‌نرین و له‌سه‌ر شوینیکی نیمچه به‌رزدا دریژ ده‌کریت که تایبه‌ته به‌ مردوو شردنه‌وه، سه‌ره‌تا مردوو شۆره‌که نیه‌تی شوردن

مردووکه دهیښت و هر پیسیهک له سهر هر شوینیکې جهسته ی مردووکه دا هبیت لاده بریت و به ئاوکی شیله تین پاک ده کریته وه.

ده کریت نینوکی مردووکه بکرین و ریش و بهرو بنهنگلی پاک بکریته وه، ئینجا له سهر وه بو خواره وه جهسته ی مردووکه ده شوریت و دست به له شیدا ده هیښت و ئاو ده گه یه نریته هه موو به شه کانی له شی، ته نانه ت نه گهر که سیك خه تهنه نه کرابیت، هه ولده دریت پیستی سهری زه کهری هه لدریته وه و بشوریت، مهرجه له م شور دنانه دا ئه ندامه کانی لای راست بخرینه پیش لای چه پ، ئه م شور دنانه سی جار دوا ی یه ک دووباره ده کرینه وه، ئه م شور دنه به سه بو پاک بوونه وه ی نافرته تیکې مردووی زه یستان یان خاوه ن هیز، و گونجاوه که سی نیرینه مردووی نیرینه بشوات و، که سانی میینه ش مردووی میینه بشوات، گونجاونیه ته ماشای عه ورته ی مردو و بکریت، گونجاویشه ژن به شدار بیت له شور دنی جهسته ی میړده مردووکه یدا، نه گهر ئه و ژنه له ماوه ی حه یزو زه یستانیشدا بیت، هه روه ها گونجاویشه میړد به شدار بیت له شور دنی ژنه مردووکه یدا، به مهرجیک له هه ر دوک باره کاند ا مردو و شورده که دسته وانه یه ک له دست بکات، نه هیلیت پیستی که سه زیندووکه به پیستی مردووکه بگه یه نیت، پاشان ده ستنو یژیک به مردووکه هه لده گیریت و ناماده ده بیت بوئه وه ی کفنه که ی تیوه بیچریت.

نه گهر که سیك شه هید بیت له ریگه ی خوادا، نه وا به رگه که ی له بهر دانا که نریت و ناشوریت، نو یژیشی له سهر ناکریت و ده خریته گوږه وه، نه گهر که سیك به هو ی کاره ساتیکه وه جهسته که ی وای لیها تبوو که نه شوریت، نه وا پیویسته ته یه مومی بو بکریت.

هه موو پارچه یه کی بر دراوی جهسته ی ئاده میزاد، وه کو جهسته که ی وایه به مردووی، ده بیت بشوردریت و نو یژی له سهر بکریت و بخریته گوږه وه، نه گهر مندالیکی له بهر چوو هیچ ناکاریکی مروقی تیدا دهرنه که وتبیت، نه وا شور دن و

نويز له سهرکردنى ناويت، تهنه له پارچه جليکه وه ده پيچرييت و ده خريته ژير خاكه وه، به لام نه گهر شيوهى مروقى و هرگرتبوو، نيشانهى ژيانى پيوه ديار نه بوو، نه وه ده شورديت و كفن ده كريت و ده خريته ژير خاكه وه، به لام نه گهر به ته واوى شيوهى ئاده ميزادى هه بييت و شوينه وارى جووله و دهنگى پيوه دياربييت، يان به واته يه كى تر ته مهنى له چوار مانگ زياتر بييت و، گيانى به بهردا كرابييت، نه وه ده بييت بشورديت و كفن بكرديت و نويزى له سهر بكرديت و بخريته گوپه وه.

نه و كه سهى كه مردو وه كه ده شوات دواى نه وهى له شردنه كه بووه، پيوسته وه كو سوننه تيك خووى بشواته وه.

(پيغه مبهرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موويه تى: كه سيك كه مردوويه كى شرد، با

دواتر بوخوشى خووى بشواته وه). (٨٤)

جا كه مردو وه كه شورا، ئينجا كفن ده كريت، كفن پوشاكيكه بو داپوشينى عهيب و عارى مردو وه كه، له كو مه لگاي ئيسلامدا كفن قوماشي كه له لو كهى سروشتى دروست ده كريت، پيى ده گوتريت (خام)، كه رهنگه كهى له نيوان سپى و زهرديكي كال دايه، مردو وه ده ده بييت كفن بكرديت، نه گهر خووى مال و سامانى له دوا به جيما، نه وه له مال و سامانه كهى خووى پارهى كفن كه ده دريت، نه گهر خووى مال و سامانى نه بوو، نه وا له سهر كه سه نزيكه كانيه تى وه كو باوك و براو باپير، نه گهر نه وان ههش نه يانبوو، له وه شه ماله و هر ده گيريت كه له لايه ن موسولمانانه وه ته رخانكراوه بو كرپينى كفى خه لكى بى درامه ت، نه گهر نه و ماله ههش نه بوو، نه وا له پارهى خه زينهى ده وه له ت نه و كفن ده كرديت، نه گهر ده وه له تيش تواناي نه بوو، نه وا ده وه له مه نديكى خاوه ن توانا نه و نه ركه ده گريته نه ستو، كار يكي ناگونجا وه مروقه پيش وه خت جوړيك له قوماش دانيت بو كفن كردنه كهى.

مردوو مافی ئەو هی ههیه به سی بەرگ کفن بکریت له ته پللی سه ریه وه بو ژیر پیکانی، به لام ئەگەر خووی وه سیه تی کردبوو کفنه کهی ته نها بهرگیك بییت، ئەوا ته نها به یه که بهرگ کفن ده کریت، ئەگەر له نیو میراگره کانیشدا مندالی وها نه بن که هه تیوبن، ئەوه بو نافره تان و اباشتره ژماره ی کفنه کان بکرین به پینج، دوو بهرگ له سه ریه ک وه کو پینچه ره وه (لفاف)، له سه ریه وه بو ژیر پینیه کانی، بهرگی سییه م: پارچه یه که به دوری له شیدا، له نیوان ناوکیه وه بو سه ر ئەژنوکانی (ازار)، بهرگی چواره م: کراسیک (قمیص) که شانەکانی تا کو پینیه کانی بگریته وه، سه رپینچیک (خمار) که به دوری سه رو پرچیدا ببه ستریت، جا که کفنه کان کرانه بهری مردوو که، ئینجا به پارچه ی باریکی قوماشی کفنه که له لای سه ری و له خوار قاچه کانی و له لای پینیه کانی و له لای ئەژنوکانی و له سه ر باسکه کانی، به توندی ده پینچرین و، که خرایه گوپره وه ئەم پارچه قوماشانه ده کرینه وه، ئینجا له دیمه نیکی شایسته دا ده خریته ناو دار جه نازیه که وه به سه لاوات لیدان له سه ر محه مه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده هیئریت بوئه وه ی نویژی مردوو ی له سه ر بکریت:

(پینغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: هه ر موسولمانیک بمری و موسولمانان

به سی ریز نویژی له سه ر بکه ن، ئەوه به هه شتی مسوگه ره). (٨٥)

ئەم نویژه به هیچ جوړیک له سه ر که سانی بیباوه ر ناکریت:

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا

وَهُمْ قَاسِفُونَ (٨٤) التوبة

❦ که یه کیکیش له وان (له بیباوه ر په کان) ده مریت، هه تاهه تایه نویژیان

له سه ر مه که، له سه ر گوپره که شی مه وه سته، ئەوانه بیباوه ر یان نواند به رانبه ر به

خواو پینغه مبه ره که ی، به شیوه یه کیش مردوون که له ریگه ی راست لایانداوه .

نویژی مردوو به ته نها و به جه ماعه ت ئەنجام ده دریت، نویژکه ره کانیش هه تا له

خزمه نزیکه کانی بن باشتره، ئەگەر به جه ماعه ت بوو و اباشتره به سی ریز

بووهستن، نیه‌تی نوژی مردوو ده‌هینریٚت و (الله اکبر)ی نوژیٚت دابه‌ستن به ده‌نگیکی نیمچه به‌رز ده‌گوتریٚت و، سوورپه‌تی فاتحه ده‌خوینریٚت و (الله اکبر)ی دووهم ده‌گوتریٚت و سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر لیٚده‌دریٚت به‌م شیویه (اللهم صلّ علی محمد وعلی آل محمد)، ئینجا (الله اکبر)ی سییه‌م ده‌گوتریٚت و دو‌عا بۆ مردوو‌که ده‌کریٚت به‌م شیویه ده‌گوتریٚت: (خوایه به‌زه‌بیٚت پیٚدا بیٚته‌وه)، یان (خوایه لیٚی خو‌ش‌بیه)، دو‌عای تریش هیه وه‌کو ئه‌وه‌ی بلیٚت: (ئه‌ی خوایه خو‌ش‌به له‌ زیندوو له‌ مردوو‌کانمان، له‌ نیرو له‌ مییه‌کانمان، له‌ وانه‌شمان که ئیستا لیٚرن و له‌ وانه‌شمان که ئاماده‌ نین، ئه‌ی خوایه ئه‌وانه‌ی له‌ ئیمه‌ که زیندوو یان ده‌که‌یته‌وه، له‌سه‌ر ئاینی ئیسلام زیندوو یان بکه‌وه، ئه‌وانه‌ی ناو ئیمه‌ش که ده‌یانمریٚت، به‌ باوه‌رپه‌وه بیانمریٚنه). ئینجا (الله اکبر)ی چواره‌م ده‌گوتریٚت و ئه‌م دو‌عایه ده‌خویندریٚت: (خوایه بیٚه‌شمان مه‌که له‌ پاداشته‌و....) پاشان سه‌لام ده‌دریٚته‌وه و کو‌تایی به‌ نوژیٚته‌که دیٚت و ده‌که‌ونه‌پریٚ به‌ره‌و گوٚرستان.

له‌ سیٚ کاتدا گونجاو نیه‌ مردوو بخریٚته‌ گوٚره‌وه:

یه‌که‌م: به‌یانیان که خۆر له‌ که‌له‌وه ده‌رده‌که‌ویٚت هه‌تا به‌رز ده‌بیٚته‌وه.

دووهم: نیوه‌پۆیان کاتیٚک له‌ ناوه‌پراستی ئاسماندا بیٚت.

سییه‌م: ئیواران که به‌ره‌و ئاوابوون ده‌پروت.

(پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر جه‌نازه‌یه‌کتان بینی بۆی

هه‌ستنه‌ سه‌رپیٚ هه‌تا لیٚتان تیٚده‌په‌ریٚت). (٨٦)

(پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمانی پیکردووین به‌وه‌ی سه‌ردانی نه‌خو‌شه‌کان

بکه‌ین و به‌دوای ته‌رمی مردوو‌کانیشه‌وه بین بۆ گوٚرستان). (٨٧)

مردن کو‌تایی پریٚه‌وی بوونی زینده‌وه‌ره‌کان نیه‌، ئه‌وان له‌ نه‌بوونه‌وه‌ که‌ره‌سه

خاوه‌که‌یان دروستکرا، ئینجا په‌روه‌ردگار له‌م که‌ره‌سه‌ خاوانه‌ ئاده‌می

دروستکرد، ئینجا له‌ ئاده‌مه‌وه‌ هه‌وای وه‌کو میٚینه‌یه‌که‌ دروستکرد، ئینجا له‌

له تووی ئادەم و له هیلکەى حەواو و هەچەکانیانى هینانە ژيانەو و بۆ کاتىكى ديارىکراو، لەوکاتە ديارىکراوەدا دەسلەلتى بينىن و بيستىن و ئاخافتىن و بۆن کردىن و پۆششتىن و بېرىاردان و هەستکردن و ... هەموو دەسلەلتەکانى تىرى پيیدا، چەندىن چاودىرى ناديارىشى بەسەرەو و دانا کە هەموو گەرەو و بچوکىكى ژيانى ئەم ئادەمىزادەيان لە کات و شوپىنى ديارىکراو و تۆمار دەکرد و دەيانخستە سەر ديسکىكى و هېرهينانەو و لە شىوہى (فلاش ميمورى) کە بە کلينچە ناسراو و دوا بېرپەرى ئادەمىزادەو گىل تىواناى شىکردنەو و ئەم کلينچەيەى نىە، لەکاتىکدا کە هەموو جەستەى زىندەو وەرەکان شى دەکاتەو و بۆ ئەو کەرەسە خاوانەى کە لىيى دروستبوون، جا کە کاتە ديارىکراو کەى ژيانى تەواو بوو، ئەو جارىکىتر دەسلەلتەکانيان لى دەستينىتەو و دەيانمرينىتەو، تا لە دواپۆژدا لە کلينچەکەيانەو جارىکىتر زىندوويان دەکاتەو و بۆ لىبەرسىنەو، ئىنجا ئەو کلينچەيە بە هەموو ئەو زانىارىيەى کە تىيدا کۆکراو تەو و لەسەر ئەم ئادەمىزادە، پىويستە بە ئەمانەتەو و هەلبگيرىت، بۆيە مردووەکە دەخرىتە گۆرەو و لەویدا لاشەکەى لەبەر يەک هەلدەو و شىتەو و تەنھا کلينچەکەى لە کاردا دەمىنىت، ئەو کلينچەيە تىواناى جوولەى نىە، تىواناى بينىنى نىە، تىواناى ئاخافتنى نىە، بەلام تىواناى بيستنى هەيە، بۆيە پىويستە لەسەرت کاتىک کە بەلای گۆرستانىکدا تىدەپەرىت بلىيت: (سلاوتان لىبىت ئەى موسولمان و خاوەنباوەرى خەلکى ئەم ئاوايىە، بە پشتىوانى خوا ئىمەش بە ئىو دەگەين)، ئىنجا لەسەر ئەم بنەمايە چالىک هەلدەکەندرىت، بەپيى سەردەمەکان، لەم سەردەمەى ئىستادا پانىەکەى نزىکەى (۸۰) هەشتا سانتىمەترو، درىژىەکەى نزىکەى (۲) مەترو قولیەکەشى نزىکەى (۲) مەتر دەبىت، لەناو وەدا بە تەختە بەردى شاخەکان، يان بە پارچەى داپىژراوى کۆنکرىتى بە قولیەکى (۵۰) سانتىمەتري لەشىوہى سىندوقىکدا ناو وەى قەبرەکە رىک دەخرىت و تەرمەکەى دەخرىتە ناو وە، سوننەتە ئەوکەسەى

مردووه که داده هیلیته ناو گوږه که وه بلّیت: (بسم الله و من الله وعلى ملة رسول الله)، له کاتی دانانی تهرمه که دا سوننه ته کفنه که له سهر نیوچاوانی مردووه که لابدریت و که سیک سی چنگ خول ه لگریت و به سهر یه که میاندا بلّیت (منها خَلْفَانُكُمْ) ئینجا ه لیداته لای سهری مردووه که وه، چنگی دووم ه لگریت و بلّیت: (وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ)، ئه ویش ه لداته ه همان شوین، جهنگی سییه میش ه لگریت و بلّیت: (وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) ئه ویش ه لداته ه همان شوین، هروها سوننه ته که سیکی قورئان زان چهنگیک خول ه لگریت و حوت جار سوورتهی (انا انزلناه في ليلة القدر) ی به سهر دا بخوینی و خوله که بکاته سهر کفنه که، پاشان به ه همان تاشه به رد سهری لاشه که داده پوشریت و گوږه که پرده کریته وه له خول، ئینجا دوو به رد له وسهره و سهری قه بره که وه قیت ده کریته وه به کیله قه بر ناوده برین، ئینجا خوله که ده په ستریت ته وه و ئه وشیه وه ه رده گریت که له گوږستانه کانا ده بیینین، ئینجا که سیکی زانا دیت، پشت له قیبله ده کات و لای سهری مردووه که وه داده نیشیت و دهرسیکی مردووه که داده دات زیندووه کان که لکی لی و رده گرن، ئه و دهرسه پیی ده لین (تهلقین)، که ئه و زانیه به ناوی دایکیه وه بانگی مردووه که ده کات و ده لیت: (ئهی فلانی کوری فلان) (بو نیرینه)، یان (ئهی فلانی کچی فلان) (بو میینه)، ئه و په یمانه بینه وه بیری خوت که له دنیا دا له سهری بوویت، ئه ویش دان پیدانانه به تاک و ته نهایی خوا و نه بوونی هاو به ش و، دان پیدانانه به وهی که محمه د رهوانه کراوی خویه، ئه وه ش بینه وه بیری خوت که زیندو و کردنه وهی پوژی دواپی و به هشت و جهه ندهم حه ق و راستین، ئه وه ش بینه وه بیری خوت که کاره ساتی دواکاتی بوونه وهر گومانی تیدا نیه و له هاتن دایه و له پوژی دوایشدا خوا مردووه کان له گوږه کانیان زیندو و ده کاته وه، ئه وه ش بینه وه بیری خوت، که تو له ژیانی دنیا دا ره زامه ندیت نواند به وهی که خوا په روه ردگارت بیت و ئیسلام نایینت بیت و محمه د (صلی الله علیه وسلم) پیغه مبهرت

بَيْت و، قورئان پيشهوات بَيْت و كه عبه قيبلهت بَيْت و خاوه نباوه ركهكان خوشك و
 برات بن، په روه ردگارى من نه و خوايه يه كه هيچ په رستراويك نيه ته نها نه و
 نه بَيْت، پشتم به و به ستووه و هر نه ويشه خاوه نى عرشى پيرون، سوننه ته
 نه مه سى جار دووباره بكرته وه، ئينجا دواى نه م ته لقينه ئيمامه كه داواى
 پارانه وهى بو دهكات و ده لَيْت: (ئهى خوايه زمانى جيگيركه له سهر
 وه لامدانه وهى نه و پرسيارانهى له لايهن دوو فريشته كانه وه لىي دهكرين)،
 خه لكه كهش به ئامين وه لامى ده دهنه وه و، ئيمام به هديه كردنى سووره تيكي
 فاتيحه كوتايى به مه راسيمه كه دينيت، سوننه ته خه لكانيكى نزىكى مردووه كه
 چهند خوله كيك به سهر گوږه كه وه بميننه وه و پاشان به جيى بهيلىن، قهبر دوا
 مالى قوناغى ژيانى سهر زهويه و يه كه م مالى مردووه كه يه له ماله كانى دواى
 ژيان، بويه ريز له گوږه كان ده گرييت و سهر دانيان ده كرييت، نه گهر دؤستيك
 سهر داني گوږى دؤستيكى خوى كرد، نه وه لاي مردووه كه نه م سهر دانه زور
 پيروزتره له دنيا و له وهى له دنيا دايه، سهر داني گوږى پيغهمبه ركانيش (سه لامى
 خوايان لىيبت) پيروزى خويان هيه و، سهر داني گوږى پيغهمبه رى
 ئيسلاميش (صلى الله عليه وسلم)، مزگينيه كى خوشى پيوه يه، به وهى هر كه سيك
 سهر داني گوږه كه ي بكات، شايسته ي نه وه ده بَيْت كه بهر پارانه وه كانى
 بكه وييت، مردووه كان به به رده وامى چاويان له وه وه يه كه زيندووه كانيان
 خيريان بو بكه ن و بويان بنيرن، دروسته قورئان خويندن و هديه كردنى
 سوورته ي فاتيحه بو پيغهمبه رو كه س و كارى پيغهمبه ر (صلى الله عليه وسلم) و بو
 مردووه كه و بو مردووى هه موو موسولمانه كان، هه ريه كه يان خيرى خوى
 ده گاتى، نابيت گوږه كان بكرين به ريبازو نابيت به هه نكاوانان به سهر ياندا
 بپه رينه وه، نابيت گوږه ستانه كان به رله لا بكرين و نابيت بهيلىريت نازله كان به سهر
 گوږه كاندا برون، هه موو گريان و شين و له خودانيش هه رامه، له سهر گوږه كان
 بَيْت يان له هه ر شوينيكى تر.

(پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: ئەگەر یه کیك سهره خوشی له كه سیك بكات كه تووشی كارساتیك بوویت، ئەوه پاداشتی ئەو سهره خوشیکه ره وهكو پاداشتی ئەو كهسه وایه كه كارساتهكه ی به سهر هاتوه). (۸۸)

له مه راسیمی ماته مینی ماله مردوویه كدا، نابییت خواردن دروست بكرییت، به لام دهوروبه رو جیرانه كانیان، بۆیان ههیه خواردن دروست بکهن و بۆیان بهن، شین و بابهرۆو له خۆدان به بنپری قهدهغهیه، تازیه دانان و له بهرکردنی جلی رهش، له سی پۆژ زیاتر حه رامه، مه گهر ژنیك له ماته مینی میرده كهیدا، چوار مانگ و ده پۆژان له تازیه داریدا بمینیته وه، خوی نه پازینیته وه و چاوه ری بكات بزانییت له و ماوه یه دا هیه شتیك له مندالدا نیدا دروست بووه یان نا، جا ئەگهر دوا ی ئەو چوار مانگ و ده پۆژه، ده ركوت ئەو ئافره ته دوگیان نیه، ئەوه مافی خویه تی و بۆی ههیه یه كسه ر شوو بكات وه، ئەگهر ئافره ته كهش نه چوو بیته لای میرده كه ی و نه گوازیابیته وه، ئەوه فه رمانی خوایه ده بییت ئەو ئافره ته چوار مانگ و ده پۆژه كه تازیه دار بییت.

نوڙی فہرذ لہ کاتی ترسیکدا

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ... (۱۰۲)
النساء

﴿جا (ئہی محہمد)، کہ تو لہ ناویاندا بووی و نوڙہ کہت ئہ نجامدا، با دستہ یہ کیان لہ گہل توڊا نوڙہ کہ دابہ ستیت و چہ کہ کانیشیان لہ لاییت...﴾
واتہ: جیبہ جی کردنی نوڙ لہ کاتی کدا کہ دستہ ی موسلمانان مہ ترسیان
ہہ بیٹ لہ ہیرشی دووژمنہ کانیان، ئہ ویش بہ پیی ہیرو ناراستہ ی دوژمن بہ
چہ ند شیوہ یہ ک دەبیٹ:

یہ کہم: ئہ گہر مہ ترسی دوژمن ہہ بوو لہ وہی لہ ناراستہ ی قبیلہ وہ ہیرش بکات،
ئہوا ئیمام دە توانیت خہ لکہ کہ بکات بہ دوو بہ شہ وہو لہ گہل ہہر بہ شہ یاندا بہ
جیا نوڙہ کہ ی بکات، لہ ہہر دوو جارہ کاندا، بہ شیک نوڙ دہ کات و بہ شیکیش
پاسہ وانہ.

دو وہم: ئہ گہر مہ ترسی دوژمن ہہ بوو لہ وہی لہ ناراستہ ی قبیلہ وہ ہیرش
بکات، ئہوا ئیمام دە توانیت خہ لکہ کہ بکات بہ دوو پریزہ وہ بہ یہ کہ وہ نوڙ
دادہ بہ ستن، کہ گہ یشتنہ سو جده ی پکاتی یہ کہم، پریزی پیشہ وہ لہ گہل ئیمامدا
دہ چیتہ سو جده وہو پریزی دواوہ بہ وہ ستاوی دە میننہ وہ بو پاسہ وانی کردن،
جا کہ ئیمام و پریزی یہ کہم راستبوونہ وہ بو پکاتی دو وہم، پریزہ کہ ی دواوہ
دہ چنہ سو جده ی پکاتی یہ کہم وہو ہہ لدہ ستنہ وہو دہ گنہ وہ بہ ئیمام، کاتیک
ئیمام دہ چیتہ سو جده ی پکاتی دو وہم وہو، ئہ مجاریان پریزی پیشہ وہ دہ بن بہ
پاسہ وان و پریزی دواوہ لہ گہل ئیمام دہ چنہ سو جده وہو، ئینجا کہ ئیمام و
پریزہ کہ ی سہریان لہ سو جده بہ رز کردہ وہو دانیشتن بو تہ حیات، ئہوا پریزی
پاسہ وان دادینہ وہو سو جده کہ یان دہ بن و تہ حیاتہ کہ یان دہ خوینن و ئیمام
بواریکیان دە داتی و سہلام بہ ہہ موویان دە داتہ وہ.

سییہم: له کاتیځدا دهکریټ ناراسته‌ی دوژمن له‌گه‌ل ناراسته‌ی قیبله‌دا نه‌بیټ، نه‌وا ئیمام نویژکه‌ره‌کان دهکات به‌ دوو پوله‌وه، له‌گه‌ل هه‌رپوله‌ی به‌شه نویژکی له‌گه‌ل‌دا دهکات، بۆنموونه: ئیمام له‌گه‌ل به‌شیکیان نویژ داده‌به‌ستیت، که ئیمام پرکاتی یه‌که‌می ته‌واو کرد، پۆلی یه‌که‌م له‌دلی خویاندا نیه‌تی جیابوونه‌وه بیټن له ئیمام و به‌ ته‌نها نویژکه‌ه‌یان ته‌واو بکه‌ن و پاشان ببن به‌ پاسه‌وانی ئیمام و پوله‌که‌ی تر، پۆلی دووه‌میش دین له‌ پشتی ئیمامه‌وه نویژکه‌ه‌یان داده‌به‌ستت، کاتیکیش ئیمام داده‌نیشتیت بۆ ته‌حیات نه‌وان به‌رز ده‌بنه‌وه‌و پرکاتی دووه‌میان ته‌واو ده‌که‌ن و ئیمامیش له‌ چاوه‌روانیادا ده‌بیټ هه‌تا ته‌حیاته‌که‌یان ده‌خوینن، پاشان ئیمام سه‌لامیان پی‌ دداته‌وه، و‌اچاکه‌ له‌ نویژی مه‌غریبدا ئیمام دوو رکاعه‌ت له‌گه‌ل پۆلیکیان بکات و پرکاتیکیش له‌گه‌ل پوله‌که‌ی ترو له‌ نویژی به‌یانیشدا هه‌ر پوله‌ی پرکاتیکی و له‌ نویژه‌ چواریه‌کانیشدا ده‌توانریت نویژکه‌ره‌کان بکرین به‌ دوو پۆل یان چوار پوله‌وه.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
البقرة (۲۳۹)

﴿جا له‌ کاتیځدا که ترستان هه‌بوو(نه‌تانویرا له‌ ترسی دوژمنه‌کان وه‌کو نه‌و شیوه‌یه‌ی سه‌ره‌وه نویژکه‌کانتان بکه‌ن)، نه‌وا به‌ پیاده‌یی یان به‌ سواری بیانکه‌ن، جا که دلنیا بوونه‌وه(له‌ مه‌ترسی دوژمن)، نه‌وا یادی خوا بکه‌نه‌وه‌و نویژکه‌کانتان بکه‌ن، به‌و شیوه‌یه‌ی که فییری کردن که پیشتر ئیوه‌ نه‌تان ده‌زانین﴾.

چوارهم: نه‌گه‌ر شه‌ر ده‌ستی پیکردو پرژانه‌ ناو یه‌که‌تریه‌وه، له‌م باره‌دا چۆن بگۆنجیت نویژکردنه‌که‌ دروسته‌و ږووکردنه‌ قیبله‌ی ناویټ و بۆیان هه‌یه‌ له‌ کاتی رکوع و کړنوشه‌کاندا شیرو ږمبه‌کانیان بوه‌شینن، نه‌م جوړه نویژکردنه‌ قه‌زاکردنه‌وه‌شی ناویټ.

نوێژی که سیك كه نه خووش بیټ

برگه‌ی یه‌که‌م: ئەگەر که سیك نه خووش بوو نه‌یتوانی به‌پیوه نوێژه‌کانی بکات، ئەوا ده‌توانیټ به‌ دانیشتنه‌وه بیکات، به‌ کۆمه‌ل یان به‌ تاک.

برگه‌ی دووهم: ئەگەر که سیکی نه خووش نه‌یتوانی به‌ دانیشتنه‌وه نوێژه‌که‌ی بکات، ئەوه ده‌توانیټ به‌ پالکه‌وتوویی بیکات.

برگه‌ی سییه‌م: ئەگەر به‌ دانیشتنیشه‌وه نه‌یتوانی به‌ ته‌واوی سوچه‌ به‌ریټ، ئەوا ده‌توانیټ سه‌رینیك دابنیټ و سوچه‌ی له‌سه‌ر به‌ریټ.

برگه‌ی چوارهم: ئەگەر هه‌ر نه‌شیتوانی، ئەوا ملی پریك راده‌گریټ و پروو له‌ قیبله‌ ده‌کات و له‌ شوینه‌که‌ی خۆیه‌وه نوێژه‌که‌ ده‌کات.

برگه‌ی پینجه‌م: ده‌توانیټ له‌ ماوه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌دا نوێژه‌کانی کۆ بکاته‌وه، به‌لام ناتوانیټ کورتیان بکاته‌وه.

برگه‌ی شه‌شه‌م: نوێژی هه‌ینی له‌ماوه‌ی نه‌خۆشکه‌وتندا له‌سه‌ر نه‌خۆشه‌که‌ پیویست نابیټ.

سوچه‌ی سه‌ه‌وو

ئهم سوچه‌یه‌ دوو جار سوچه‌ بردنه‌ وه‌کو سوچه‌ بردنه‌کانی ناو نوێژ، دوا‌ی ته‌حیاتی دووهم پینش سه‌لامدانه‌وه جیبه‌جی ده‌کرین، ئهم سوچه‌یه‌ پارسه‌نگه‌ بو‌هه‌له‌یه‌که‌ له‌ نوێژدا ده‌کریت، یان له‌ بیرده‌کریت که جیبه‌جی بکریت، وه‌کو خویندنی (فاتحه‌)، یان له‌بیرچوونی دانیشتن بو‌خویندنی ته‌حیاتی یه‌که‌م، یان له‌بیرچونی یه‌کیك له‌ سوچه‌کان یان رکوعه‌کان، جا ئەگەر هاتوو هه‌له‌یه‌که‌ کراو ئیمام زۆر به‌ زوویی هه‌ستی به‌خۆی کرد، یان یه‌کیك له‌ موسولمانه‌کان به‌ (سبحان الله) کردنیك ئیمامی ئاگادار کرده‌وه، ئیمامیش یه‌کسه‌ر گه‌رايه‌وه بو‌ شوینی هه‌له‌که‌ یان شوینی له‌بیرچوونه‌که‌، ئەوه سوچه‌ی سه‌ه‌وی ناویټ، بو‌نموونه‌: ئیمام له‌ نوێژه‌که‌دا بیری بیته‌وه که نیه‌تی نه‌هیناوه، ئەوه یه‌کسه‌ر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ره‌تای نوێژه‌که‌و نیه‌ت ده‌هیننیټ و سه‌رله‌نوێ نوێژه‌که‌ی ده‌ست

پیده کاته وه و ئه وهی پیشتر کرد و یه تی حساب ناکریت و بهردهوام ده بیئت تا سه لام دده اته وه و پیویست به سوجه دی سه هوو ناکات، یان وه کو ئه وهی له کوتایی نویژه که دا له بییری نه بیئت سه لام بداته وه، یه کسه ره هستییت و بروت، ئه وه که بییری که وته وه یان به بییری هیئرایه وه یه کسه ره ده گه ریته وه ناو نویژه که وه سه لام دده اته وه و پیویست به سوجه دی سه هووش ناکات، به لام ئه گهر له پرکاتی دووهمدا له دوای سوجه کان له بییری نه بیئت دانیشییت بو ته حیاتی یه کهم و یه کسه ره هستایه وه دهستی به پرکاتی سییهم کرد، ئه گهر له وییدا خوئی به بییری بیته وه یان له لایهن موسولمانیکه وه ناگادار بکریتته وه، ئه وه تازه ناگه ریته وه سه ره ئه و ته حیاته و بهردهوام ده بیئت له سه ره نویژه که ی، به لام پیش سه لام دانه وه دوو سوجه دی سه هوو ده بات له بری ئه و هه له یه ی که کرد و یه تی، ئینجا نویژکه ره کان په پره وی ئیمامه که یان ده که ن ئه گهر سوجه کانی سه هو ی برد ئه وانیش له گه لیدا سوجه کان ده بن، به لام له کاتی کوتایی نویژه که دا ئه گهر ئیمام هه له یه کی کرد و هه ستایه وه بو ئه نجامدانی پرکاتیکی تر، ئه وه گونج و نییه موسولمانه کان شوینی که ون، به لکو به (سبحان الله) یه ک ناگادار ده کریتته وه، ئه گهر نه گه رایه وه، ئه وه موسولمانه کان پیویستیان به نیه ت هیئانی جیا بونه وه نیه له ئیمام، به لکو خوئیان راسته خو سه لام دده نه وه و نویژه که یان ته واو ده که ن، ئه و شتانه ی که کردنیان نویژ به تال ده که نه وه، به سوجه دی سه هو چاره سه ره ناکرین، سوجه دی سه هووش پارسهنگی (الله اکبری) سه ره تایی نویژ دابهستن ناکات.

هه له کردن له خویندنه وهی قورئاندا له نویژدا نابیته هوئی بردنی سوجه دی سه هوو، به لکو که سیکی شاره زا له نویژکه ره کان ئه گهر ههستی به هه له یه که کرد، به دهنگیکی بهرز هه له که راست ده کاته وه، ئیمامیش ده گه ریته وه ئه و شوینه و، به راستی و دروستی بو جاری دووهم ده یخوینیته وه.

ئەگەر ئىمام لە نوێژى مەغرىبدا پركاتى يەكەمى تەواو كردو هەستايەوه بۆ پركاتى دووهم و يەكسەر دەستى كرد بە قورئان خوێندن و لەبىرى نەبوو فاتىحه بخوینیت و ويستی دابینتەوه بۆ ركوع، لەوكاتەدا نوێژكەرىك (سبحان الله) يەكى كرد، ئەوا ئىمامەكە دەگەرپیتەوه بارى پراوەستاوى سەرەتای پركاتى دووهم، جا ئەگەر بەبىرى هاتەوه كە فاتىحهى لەبىر چوو، ئەوه لە فاتىحهوه دەست پێدەكاتەوه، ئەگەر بەبىرى نەهاتەوه چى لەبىر چوو، ئەوا ئەو نوێژكەرەى كە (سبحان الله) كەى كردوو بە دەنگىكى نيمچە بەرز دەلێت: (بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين...) جا كە ئىمام بىرى كەوتەوه، نوێژكەرەكە پێدەنگ دەبیت و ئىماميش لە سەرەتاوه فاتىحهكە دەخوینیت و بەردەوام دەبیت و نوێژكەى تەواو دەكات و بەبى سوجدەى سەهوو سەلام دەداتەوه، بەلام ئەگەر هاتوو، لەدواى سوجدەكانى پركاتى دووهم ئىمام دانەنشت بۆ تەحياتى يەكەم و يەكسەر هەستايەوه بۆ پركاتى سێهەم، جا ئەگەر لە سەرەتای هەستانەوه كەيدا كە ئیستا نەكەوتۆتە سەر قاچەكانى هەستى بە هەلەكە كرد، ئەوه بۆى هەيه بگەرپیتەوه شوینى خۆى و سوجدەى سەهووشى ناوێت، بەلام ئەگەر هاتوو تەواو راست ببۆوه ئەوه بۆى نيه جاريكتر بگەرپیتەوه، هەرچەند كەسيكيش (سبحان الله) ي بۆ بكات، لەوكاتەدا ئىمام نوێژكەى تەواو دەكات و پيش سەلام دانەوه دوو سوجدەى سەهوو دەبات، دەبیت نوێژكەرەكانيش پەيرەوى ئىمامەكەيان بكەن.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: ئەگەر لە پركاتى دووهمدا ئىمام لەبىرى كرد تەحيات بخوینیت و ويستی هەستيتەوه، ئەگەر پيش ئەوهى هەستيتە سەرپييان بىرى كەوتەوه، با دانیشيتەوه نوێژكەى تەواو بكات، بەلام ئەگەر وابوو تەواو هەستا بۆوه، ئەوه نابیت بگەرپیتەوه، لە كۆتايى نوێژكەيدا دوو سوجدەى سەهوو دەبات). (٨٩)

مروؤكە كاتى سوجدە بردندا لە هەموو كاتەكانى تر لە خواوه نزىكترە.

(ئەبوھورەيرە) (رەزای خوی لیبیت)، دەلیت: پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: بەندە لە کاتی سوژدە بردندا لە ھەموو کاتەکانی تر لە پەرورەدگارە کە یەوہ نزیکترە، جا (ئیوہش) لە کاتی سوژدە بردندا زۆر بپارێنەوہ). (٨٩ب)

سوژدە بردن لە کاتی خۆیندەوہی ئەو ئایەتە تانە ی باسی سوژدە بردن دەکەن:

لە قورئانی پیرۆزدا لە (١٤) شویندا ئەم سوژدە بردنە ناویان ھاتووە:

یەكەم: سوورەتی العلق

كَلَّا لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ (١٩)

﴿نەخیر، گوێرایەلی ئەو کەسە مەبەو، کپنوش بو پەرورەدگاری خۆشت بەرەو لیبی نزیک بەوہ﴾.

دووەم: سوورەتی الانشاق

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ (٢١)

﴿کاتیکیش قورئانیان بەسەردا دەخوینریتەوہ، کپنوش بو پەرورەدگاریان نابەن﴾.

سێیەم: سوورەتی النجم

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا (٦٢)

﴿جا (مادام پێدەکەن و ناگرین و بی ئاگان، ھەتا زووە) کپنوش بو پەرورەدگارتان بەرن و بیپەرستن﴾.

چوارەم: سوورەتی فصلت

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ (٣٨)

﴿ئەگەر (بیباوہرەکانیش) خویان بە گەرەزانی (لە پەرستنی پەرورەدگادا)، ئەو ئەو فریشتانە ی کە لە ی پەرورەدگاری تۆن، بە شەو و پۆژ، پاک و بیخەوشی بو دەردەپرن و، بیزاریش نابن﴾.

پینجەم: سوورەتی الم السجدە

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (١٥)

﴿به پرستی ئەوانەى كاتىك بەلگە و نىشاكانى ئىمەيان بىر دەهینرىتەوه باوەریان پى دەهینن و بە خاکدا دەكەون و كرنووش دەبەن و بە سوپاس و ستایش كردن پاك و بىخەوشى بۆ خوا دەردەپرن و خۆشيان بە گەوره نازانن﴾.

شەشەم: سوورەتى النمل

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (٢٦)

﴿خوا ئەو پەرستراوێهە هەيچ پەرستراوێكى تر نىه تەنها ئەو نەبىت، خاوەنى عەرشى پىرۆزە﴾.

حەوتەم: سوورەتى الفرقان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا (٦٠)

﴿ئەگەر بەو بىباوەرانهش گوترا: كرنووش بۆ (الرحمن) بەرن، ئەوا لە وهلامدا دەلین: الرحمن كىيە؟ ئايا ئىمە كرنووش بەرىن بۆ ئەوكەسەى كە تۆ فەرمانمان پىدەكەيت كرنووشى بۆ بەرىن؟ ئەم داوا لىكردنەش واى لىكردن كە ئەوهندەى تر دوور بكەونهوه﴾.

هەشتەم: سوورەتى مريم

.....إِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِنَّ آيَاتِ الرَّحْمَنِ حَرُّوا سُجَّدًا وَنُكِيًّا (٥٨)

﴿ئەوانە ئەو پىغەمبەرانەن كە خوا نازونىعمەتى خۆى بەسەردا پرشتوون لە نەوهكانى ئادەم و لەوانەى لەگەل نووح (لە كەشتىه كەدا) هەلمانگرتن و لە نەوهكانى ئىبراهيم و لە نەوهكانى يەعقوب، لەوانەى كە پىگەى رەوشەنى خۆمان نىشاندان و هەلمان بژاردن، كاتىك كە بەلگە و نىشانەكانى (الرحمن) يان بەسەردا بخوینرىتەوه بە كرنووش بردن و گریانەوه خۆيان بە زهويدا دەدن﴾.

نۆيەم: سوورەتى الاسراء

وَيَخْرُونَ لِلَّذِينَ يَبْغُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا (١٠٩)

﴿بەسەر دەم و چەنەگەياندا خوۆ لە زەوى دەدەن و دەگرىەن و(فرمىسكىش دەريژن)، خویندەنەوى ئەم قورئانەش بەسەرياندا وایان لى دەكات كە زیاتر بو خوا ملكەچ بن﴾.

دەيەم: سوورەتى النحل

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (٥٠)

﴿لە سەروى خوۆشيانەو لە پەرەردگارى خوۆيان دەترسىن و، ئەوئەى فەرمانيشيان پى بگريت جيىبەجيى دەكەن﴾.

ياز دە: سوورەتى الرعد

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَظِلالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (١٥)

﴿هەموو ئەوانەش كە لە ئاسمانەكان و زەويدان و سيىبەرەكانيشيان لە كاتى بەيانيان و ئيواراندا پييان خوۆشبيت يان پييان ناخوۆشبيت كرنووش بو خوا دەبەن﴾.

دواز دە: سوورەتى الاعراف

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ (٢٠٦)

﴿بەراستى ئەو فريشتانەى لای پەرەردگارتن لە پەرستنى پەرەردگاريان خوۆيان بەگەورە نازانن و پاك و بيگەردىي بو دەردەبەن و كرنووشى بو دەبەن﴾.

سيژ دە: سوورەتى الحج

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعِدَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (١٨)

﴿ئایا ئەو نابینى هەرچى لە ئاسمانەكان و هەرچى لە زەويدايەو پوژو مانگو ئەستىرەكان و چياكان و دارو درەختەكان و جوولەدارەكان و زۆرىنەيەكيش لە خەلكى كرنووش بو خوا دەبەن؟ زۆرىنەيەكيشيان سزای خوۆيان بەسەردا

سه پیئراوه، هەر که سیکیش خوا سوک و پرسیوی بکات، که س ناتوانیٓت
ریژداری بکات، به راستی خوا ئه وهی بیهویٓت دهیکات.

چوارده: سوورتهی الحج

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٧٧)

ئهی ئهوانهی باوه پرتان هیئاوه، به چو کدا وهرن و کپنووش بهرن و
پهروه دگارتان بپهستن و خپرو چاکهش بکهن بهو هیوایهی سهرفرازو
سهرکه وتوو دهبن.

سوجهیه که هیه له سوورتهی (ص) دا، ئه وه سوجهی خویندنه وه نیه به لکو
سوجهی شوکرانه یه بو خوا، ئه وکه سهی که قورئانه که ده خوینی ئه گهر
گه یشته ئه و شوینهی که ناوی سوجهه کی تیادیه، ئه و له وی قورئان
خویندنه که راده گریت و سوجهیه که ده بات وه کو سوجهی نوپژو سه لام
ده داته وه، له م باره دا ئه و که سهش که گوپی له قورئان خویندنه که یه، ئه ویش
ده توانیٓت نیه تی ئه و سوجهه بردنه بینیت و له جیگهی خویه وه پرو بکاته
قیبله و (الله اکبر) بکات و بجیته سوجهه وه و پاشان (الله اکبر) بکات و سه ری
راست بکاته وه و سه لام بداته وه، ئه گهر ئیمام له نوپژه که یدا قورئانی خویندو
گه یشته ئه و شوینه و بو سوجهه بردن داهاته وه، و اپیویست ده کات هه موو ئه و
خاوه نباوه رانه ی له دوا ی ئه و ئیمامه وه نوپژه کانیا ن دابه ستوون، هه موویان
په پیره وی ئیمامه که ی خو یا ن بکه ن و، ئه و انیش سوجهه که بهرن و، نیه ت
هیئانی شی ناویٓت، له بهر ئه وه ی سوجهه بردن و قورئان خویندنه که ش خو یا ن
به شیکن له نوپژه که، له م باره دا هه ر که سیکن په پیره وی ئیمامه که نه کات
نوپژه که ی به تال ده بیٓت، بو نمونه: ئه گهر له باریکی ئاوه هادا ئیمام
سوجهه که ی نه بر دو یه کیکن له نوپژه که ره کان سوجهه که ی برد، ئه و ئه و که سه
نوپژه که ی له گه ل ئه و ئیمامه دا ده پچریت، ئه وه ی له سوجهی نوپژدا فه رزه له م
سوجهیه شدا فه رزه، له نوپژدا بیٓت یا ن له دهره وه ی نوپژ، سو ننه ته له م سوجهه

بردنه‌دا بلییت: (سجد وجهی للذي خلقه وصوره و شق سمعه و بصره بحوله و قوته، فتبارك الله احسن الخالقين)، گونجاویشه دواى ئه‌وه بیده‌نگ بیت، یان به شیوه‌یه‌کی باشر یادی خوا بکه‌یت، ئه‌م سوجه‌یه له دهره‌وه‌ی نویژیشدا، ئه‌گهر ئه‌و که‌سه خوی قورئانه‌که بخوینیت، یان وه‌کو گوئگریک گوئی گرتبیت، پیویستی به ده‌ستنوئژ هیه.

سوجه‌ی شوکرانه

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ (۷) ابراهیم

﴿ئه‌وه‌ش بیننه‌وه‌بیری خوئان﴾، کاتیک که په‌روه‌ردگار تان رایگه‌یاند: ئه‌گهر بیت و سوپاسی من بکه‌ن، ئه‌وا نازونیمه‌ته‌کانی خوئتان بو زیاد ده‌که‌م، ئه‌گهر بیباوه‌پیش بووبن، ئه‌وا به راستی سزای من توندو تیره‌ه.

مه‌به‌ست له‌م سوجه‌ بردنه، سوپاسکردنی خواجه له‌لایه‌ن به‌نده‌که‌یه‌وه، ئه‌م سوجه‌یه له‌نویژدا نابریت، به‌ئکو له دهره‌وه‌ی نویژدا ده‌کریت له‌هه‌موو کاتیک و له‌هه‌موو شوینیکی پاکدا، ده‌توانیت ویرده‌کانی ناو سوجه‌ی نویژ بلییت، هه‌روه‌ها ده‌توانیت، ئه‌وه‌ی ناو سوجه‌ی خویندنه‌وه‌ی قورئان بلییت، هه‌روه‌ها ده‌توانیت هه‌موو ئه‌و شته‌ چاکانه بلییت که پیزو سوپاس و ستایشن بو خواو به‌نده‌یی و ملکه‌چین بو به‌نده‌که‌ی، پوو ده‌کریته‌ قیبله‌و به‌نیه‌ت هیئانیک ده‌ست پیده‌کات و ده‌لی: (نیه‌تم وایه سوجه‌یه‌کی شوکرانه ده‌به‌م بو خوای خووم، الله اکبر، سوجه‌که ده‌به‌یت و به‌الله اکبر) یک سه‌رت به‌رز ده‌که‌یته‌وه‌و سه‌لام ده‌ده‌یته‌وه‌و چه‌ندی بو‌ت ده‌کریت ده‌پاریتته‌وه‌).

کورت کردنه‌وهی نویژ

وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا (النساء ۱۰۱)

﴿ئەگەر بەسەر زه‌ویشدا پ‌و‌یشتن، مه‌ترسی ئە‌وه‌تان ه‌ه‌بوو بی‌با‌وه‌پ‌ره‌کان له‌ کاتی نویژکردن تووشی ناژا‌وه‌یه‌کتان ب‌که‌ن، ئە‌وا تا‌وانتان له‌سەر نی‌یه‌ نویژه‌کانتان کورت ب‌که‌نه‌وه‌، به‌پ‌راستی بی‌با‌وه‌پ‌ره‌کان دوژمنی‌کی ئاشکران بوئیه‌وه‌.﴾

مه‌به‌ست له‌ کورت کردنه‌وهی نویژه‌ فه‌رزه‌کانه‌، به‌خشی‌نی‌که‌ له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ بو‌ به‌نده‌کانی، بوئیه‌وه‌ی له‌کاتی سه‌فه‌ر کردندا به‌ه‌وی نویژه‌کانه‌وه‌ تووشی نا‌پ‌ه‌ه‌تی نه‌بن، ئە‌م کورتکردنه‌وه‌یه‌ش بو‌ نویژه‌ چ‌وار پ‌کاتی‌ه‌کانه‌، مه‌رچیک‌ ه‌یه‌ بو‌ گ‌ه‌یشتن به‌ ئامانجیک‌، مه‌رجه‌که‌ ئە‌وه‌یه‌: ده‌بی‌ت مرو‌قه‌ ب‌که‌وی‌ته‌ سه‌فه‌روه‌ ئینجا ده‌گات به‌ ئامانجیک‌ که‌ مافی کورتکردنه‌وه‌ی نویژه‌ چ‌وار پ‌کاتی‌ه‌کانی ده‌بی‌ت، بوئیه‌ له‌ کاتی سه‌فه‌ردا نویژی فه‌وتاوی ناو ماله‌کان ناتوانی‌ت به‌ کورتکرا‌وه‌ی ب‌گیردین‌ه‌وه‌، به‌لام نویژی فه‌وتاوی سه‌فه‌ره‌کانی پی‌شت ده‌توانی‌ت له‌م سه‌فه‌رده‌ا به‌ کورتکرا‌وه‌یی ب‌گیردین‌ه‌وه‌، جا کاتی‌ک که‌ مرو‌قه‌ نی‌ه‌تی سه‌فه‌ری ه‌ینا‌و، ئە‌گەر مه‌یلی لی‌بو‌و دو‌و پ‌کات نویژی سوننه‌تی سه‌فه‌ر ب‌کات و ئینجا له‌ شاره‌که‌ی ب‌رواته‌ ده‌روه‌، ده‌بی‌ت له‌ سه‌فه‌ره‌که‌یدا ئە‌م مه‌رجانه‌ی خوا‌روه‌ بی‌نه‌دی، ئە‌وسا مافی کورتکردنه‌وه‌و کو‌کردنه‌وه‌ی نویژه‌کانی ده‌بی‌ت:

یه‌که‌م: ده‌بی‌ت سه‌فه‌ره‌که‌ له‌ (۱۶) فه‌رسه‌خ، یان له‌ (۴۸) میلی هاشمی یان له‌ دو‌و قو‌ناغ پ‌ی‌گه‌ که‌مه‌تر نه‌بی‌ت، که‌ ده‌کاته‌: (۸۸,۷۰۴ کیلو متر).
(ويعادل الفرسخ الواحد (۵۵۴۴متر)، فعلى هذا تكون أقل مسافة القصر (۱۶ فرسخا) = (۸۸,۷۰۴ کیلو متر)

دووم: دەبیئت سەفەرەکه بۆ مەبەستیکی حەلال بیئت، وەکو بازرگانی و چوون بۆ فیربوونی زانست و سەردانی خەڵکانیکی ناسیاو، ئەو بۆیان پەوا دەبیئت نوێژەکانیان کورت و کوۆ بکەنەو، ئەگینا ئەگەر بۆ ئارەزووبازی و کەیف و سەفا بیئت، ئەوا ئەو مافەیان نادریتی.

سییەم: کە لە سنووری شارەکەت چوویتە دەرەو، مافی ئەوەت هەیه نوێژەکان کورت بکەیتەو، پێویستیت بە برینی (١٦) فەرسەخەکە نیە، ئەگەر واریککەوت ھۆکاری گواستنەو، کە کاتی نوێژی نیوہ پۆدا پانەو، ئەوا پێش ئەو کاتی نوێژەکە بەسەر بچیت پێویستە نوێژەکەرەکە بە دل نیەتی ئەو بێنیئت کە نوێژی نیوہ پۆ دەخاتە پال نوێژی عەسر، جا کە کاتی نوێژی عەسر هات، ئەوا دەتوانیت نوێژەکە بە کورتکراوی لەگەل کورتکراوی نوێژی عەسر دا کوۆ بکریتەو، لەم بارەشدا دوو پرکاتەکی نیوہ پۆ دەکریت ئینجا بەدوایدا دوو پرکاتەکی عەسر دەکریت، بە پێچەوانەشەو ھەر دروستە، لەبەرئەو کاتی ئەنجامدانی ھەردوو نوێژەکە هاتوو.

چوارەم: پێویستە نوێژەکەرەکە لەسەرەتای نوێژەکانیدا نیەتی کورتکردنەو بەھینیت، بۆنموونە: لە نوێژی نیوہ پۆدا ھەر کە دەستنویژی ھەلگرت و پرووی کردە قیبلە، دەلیت: نیەتم وایە دوو پرکات نوێژی نیوہ پۆ دەکەم بە کورتکراوی بۆ خوای گەرە (اللہ اکبر)، ئینجا دوو پرکاتە تەواو بکات و سەلام بداتەو.

پینجەم: ئەگەر نوێژەریک ویستی نوێژەکە بە کورتکراوی بە جەماعەت بکات، ئەوا دەبیئت ئیمامەکەشی لە سەفەر دابیئت، نوێژ لەدوای ئیمامی نیشتەجیوہ کورت ناکریتەو.

شەشەم: بۆ کورتکردنەو نوێژ نابیئت نوێژەر بە ھیچ شیوہیەک نوێژ لەدوای ئیمامیکەو دابەستیئت کە نەزانیت ئەو ئیمامە نوێژ کورت دەکاتەو یان نا،

نویژکه‌ر له سه‌فه‌ریشدا ده‌توانیٔ نویژکه‌کانی به‌جماعت له‌دوای ئیما می‌که‌وه بکات به‌کورت نه‌کراوه‌یی.

حه‌وته‌م: نویژیک که‌نیه‌تی کورت‌کراوه‌ی لی هی‌نرابیٔت و له‌نویژکه‌دا نویژکه‌ره‌که‌ب‌ریاری ئه‌وه‌بدات نویژکه‌کی به‌چوار پکاتی بکات، یان دوو دل‌بیٔت له‌وه‌ی که‌ئاخو سه‌فه‌ره‌کی ته‌واو بووه‌و گه‌یشتوت‌ه‌وه‌شاره‌کی خو‌ی یا نا، ئه‌وا نویژکه‌کی به‌تال نابیٔته‌وه، ئه‌و پکاتانه‌ی که‌کردونی بو‌ی حیسابه‌و ده‌بیٔ به‌دوایاندا نویژکه‌کی ته‌واو بکات وه‌کو نویژیکی ئاسایی.

هه‌شته‌م: پیویسته نویژکه‌ره‌که‌شاره‌زابیٔت له‌ئه‌نجامی کورت‌کردنه‌وه‌ی نویژدا، ئه‌گه‌ر که‌سیک شاره‌زا نه‌بیٔت نویژ کورت بکاته‌وه، ئه‌وا نویژکه‌کی دانامه‌زریٔت. هه‌موو که‌سیکی نویژکه‌ر بی‌جگه‌له‌و پوژهی که‌سه‌فه‌ره‌که‌ده‌کات و بی‌جگه‌له‌و پوژه‌ش که‌ده‌گه‌رپٔته‌وه، بو‌ی هه‌یه‌ماوه‌ی (١٩) پوژ به‌به‌رده‌وامی نویژکه‌کانی کورت بکاته‌وه، جا که‌سیک که‌ماوه‌یه‌کی زیاتر مایه‌وه، ئه‌وا وه‌کو نیشته‌جیی ئه‌و شوینه‌مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرٔت هه‌تا ئه‌و پوژهی ده‌گه‌رپٔته‌وه.

(ئین عه‌باس (به‌زای خویان لیٔت) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) که‌له‌شوینیک ده‌مایه‌وه، (١٩) پوژان نویژکه‌کانی دوو پکات دوو پکات ده‌کردن، ئیمه‌ش ئه‌گه‌ر (١٩) پوژان مابینه‌وه نویژکه‌کانمان دوو پکات دوو پکات ده‌کردن، ئه‌گه‌ر زیاتریش مابینه‌وه، ئه‌وا نویژکه‌کانمان چوار پکات ده‌کرد). (٩٠)

ئه‌که‌ر که‌سیک نیه‌تی مانه‌وه‌ی چوار پوژهی هی‌نا له‌جیگایه‌ک، ئه‌وا به‌گه‌یشتنی به‌و شوینه‌سه‌فه‌ره‌کی کؤتایی دیٔ.

نویه‌م:

ده‌بیٔت بزانیٔت سه‌فه‌ره‌که‌به‌ره‌و کو‌ییه‌و ولاتیکی دیاریکراو ده‌ستنیشان کرابیٔت و بزانیٔت دواین شوین کو‌ییه‌که‌بو‌ی ده‌چیت، واته: کاتیک به‌دوای هه‌لاتوویه‌که‌ده‌که‌ویت، ئه‌گه‌ر (١٦) فه‌رسه‌خیشٔت زیاتر ب‌پ‌ریت، ئه‌وه‌ناتوانیٔت نویژکه‌کانت کورت بکه‌یته‌وه.

كورتكدنەوہو كۆكردنەوہى نوپژ

پرگەى يەكەم:

ئەو كەسەى سەفەر دەكات سەرەتا نىەتى سەفەر كردن بىننيت و دوو پركات نوپژى سەفەر كردن ئەنجام بدات، ئىنجا دەست بە سەفەرەكەى بكات.

پرگەى دووہم:

كۆكردنەوہى نوپژەكان.

(يېغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ئەگەر لە پۇيشتنەكەيدا پەلەى بايە، ئەوا نوپژى

مەغريب و عيشاى كۆ دەكردەوہ). (۹۱)

دەكرىت لە كاتى سەفەردا دوو نوپژى دواى يەك كۆ بكرىنەوہ، بۆنمونه: لەكاتى سەفەردا دەكرىت نوپژى نيوەرۆ لەگەل نوپژى عەسردا جووت بكرىن، ئىنجا ئەگەر تەنھا كۆ كردنەوہى نوپژەكان بىت، ئەوا بەم شىوہىە دەبىت:

يەكەم: نوپژى نيوەرۆ عەسر

تۆ كە لە سەفەر دابوويت سەرنج دەدەيت كە كاتى نيوەرۆ سەرقال نيت و كاتى عەسر بوارت نابىت نوپژەكەت ئەنجام بدەيت، ئەوا لەم كاتەدا، دەكرىت نوپژى عەسر بىننيتە گەل نيوەرۆو سەرەتا نىەتى نوپژى نيوەرۆ بىننيت و بلىيت: (نىەتم وايە چوار پركات نوپژى نيوەرۆ دەكەم بە كۆكراوہى، بۆ خواى گەورە (الله اكبر))، جا كە سەلامت دايەوہ يەكسەر ھەستەوہو نىەتى نوپژى عەسر بىننەوہو بلى: (نىەتم وايە چوار پركات نوپژى عەسر دەھىنمە پيش بە كۆكراوہى لەگەل نوپژى نيوەرۆدا فەرزە لەسەر من بۆ خواى گەورە (الله اكبر))، ئىنجا نوپژەكەت تەواو دەكەيت.

جا كاتىك كە زانيت كاتى نوپژى نيوەرۆيەو بەلام سەرقالىت و ناتوانيت نوپژەكەت ئەنجام بدەيت، يان لە ريگەدايت و لە ھاورپىكانت دوا دەكەويت، ئەوا دەتوانيت نوپژى نيوەرۆ بنىريتە پال نوپژى عەسر، ھەرئەوہندە لە كاتى نوپژەكەدا دەبىت بلىيت: (ئەوہ نوپژى نيوەرۆم بردە پال نوپژى عەسر)، جا كە

بانگی عهسريدا، سه ره تا نيه تي نويزي نيوه پو دينيت و دهلييت: (نيه تم وايه چوار پكات نويزي نيوه پو به هه لگيراوي دهينمه پال نويزي عهسر، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، جا كه نويزي نيوه پوت ته واو كرد يه كسه ر هه لده ستيته وه و دهلييت: (نيه تم وايه چوار پكات نويزي عهسر ده كه م، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، چوار پكات نويزه كه ت ته واو ده كه يت و سه لام ده ده يته وه.

دووم: نويزي مه غريب و عيشا.

له نيوان نويزي مه غريب و عيشادا به پيي كاته كه ي خوت له سه فه ره كه تدا، ده توانيت پاش و پيش به نويزه كان بكه يت، بونموونه: ده تواني نويزي عيشا پيش بخريت و بهينريته دواي مه غريب، له م باره دا دواي بانگي مه غريب نيه تي نويزي مه غريب دهينيت و دهلييت: (نيه تم وايه سي پكات نويزي مه غريب ده كه م، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، ئينجا كه نويزه كه ت ته واو كرد، يه كسه ر هه لده ستيته وه و دهلييت: (نيه تم وايه چوار پكات نويزي عيشا دهينمه پيش به كو كراوه يي له گه ل نويزي مه غرييدا ئه نجامي ده دم، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، جا نويزه كه ت ته واو ده كه يت و سه لام ده ده يته وه.

ئهمه له باري كدا يه ته نها كو كردنه وه يه، بو سه فه ريش ئه نجام ده دريت بو هه نديك باري تا يبه تي نيشته جيكانيش ئه نجام ده دريت، بونموونه: ئه گه ر له شار ي كدا كاتي نويزي نيوه پو به فرو باران و توف بو، ئه وا ئيما مه كه ده تواني نويزي عه سريان بو بينيته پيش له گه ل نويزي نيوه پو دا ئه نجامي بدات، يان نويزي عيشا يان بو بينيته پيش له گه ل مه غرييدا ئه نجامي بدات، به و شيوه يه ي كه له سه ره وه باسكرا، ئه ويش به مه رجيك ده بيت ئيما مه كه بو خوي يان ني در او يكي خوي دواي نويزه يه كه مه كه يان بيته ده ره وه و دننيا بيت له وه ي باو بارانه كه به رده وامه يان نا، ئه گه ر بارانه كه به رده وام بو، ئه وا كو كردنه وه كه

ئەنجام دەدرېت، ھەر ھا بۇ ئەخۇشكىش كە پزىشكىكى باۋەپپىكراۋ بىرىارى بۇ دابىت دەتوانىت نوپۇزەكان كۆ بىكاتەۋە، بەلام ناتوانىت كورتىان بىكاتەۋە.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) نوپۇزى نىۋەپۇۋ عەسرى بە يەكەۋە كرد، مەغرىب و عىشاشى بە يەكەۋە كرد، بەبى ئەۋەى لە سەفەردا بىت يان ھىچ مەترسىيەكى ھەبىت). (۹۲)

پرگەى سىيەم:

كورتكردنەۋە كۆكردنەۋە.

لە كاتىكدا تۆ لە سەفەرىكى خىرىت، ۋا پىۋىست دەكات نوپۇزەكان كورتىش بىكەيتەۋە كۆشيان بىكەيتەۋە، ۋەكو بارى حاجىيەكان لە نىۋەپۇۋى عەرەفەۋە بۇ بەربەيانى جەژن، دەتوانىت، نىۋەپۇۋ كورت بىكەيتەۋە بىكەيت بە دوو پركات و بەم شىۋەيە نىتەكەى بىنىت و بلىيت: (نىتەم ۋايە دوو پركات نوپۇزى نىۋەپۇۋ دەكەم بە كورتكراۋەى لەگەل نوپۇزى عەسردا، فەپزە لەسەر من بۇ خۋاى گەۋرە(الله اكبر))، ئىنجا دوو پركاتەكە تەۋاۋ دەكەيت و ھەلدەستىتەۋە دەلىيت: (نىتەم ۋايە دوو پركات نوپۇزى عەسەر بە كورتكراۋەى و بە كۆكراۋەى دەھىنمە گەل نوپۇزى نىۋەپۇۋ، فەپزە لەسەر من بۇ خۋاى گەۋرە(الله اكبر))، ئىنجا دوو پركات نوپۇزەكەت تەۋاۋ دەكەيت، يان لە شۋىنىكدا ۋاپىۋىست دەكات نوپۇزى عىشا بە كورتكراۋەى و بە كۆكراۋەى بەھىنرىتە پال مەغرىب، ئەۋا نوپۇزى مەغرىب بە ھىچ شىۋەيەك كورت ناكرىتەۋە تەنھا كۆ دەكرىتەۋە، بەم شىۋەيە نىتە دەھىنيت: (نىتەم ۋايە سى پركات نوپۇزى مەغرىب دەكەم، فەپزە لەسەر من بۇ خۋاى گەۋرە(الله اكبر))، ئىنجا سى پركاتەكە تەۋاۋ دەكەيت و سەلام دەدەيتەۋە، يەكسەر ھەلدەستىتەۋە دەلىيت: (نىتەم ۋايە دوو پركات نوپۇزى عىشا بە كورتكراۋەى و بە كۆكراۋەى دەھىنمە پال نوپۇزى مەغرىب، فەپزە لەسەر من بۇ خۋاى گەۋرە (الله اكبر))، جا دوو پركات نوپۇزەكەيت و سەلام دەدەيتەۋە.

پرگه‌ی چواره‌م:

ده‌کریٔ نوٲژه‌کان به کورت‌کراوه‌یی و به کۆکراوه‌یی به کۆمه‌ل بکرین، به مه‌رجیک ئیمامه‌که‌شیان له سه‌فه‌ردا بیٔت، واته‌که‌سیک له سه‌فه‌ردا بیٔت ناتوانیٔ نوٲژه‌کانی له دوا‌ی ئیمامیکی نیشته‌جی ئەنجام بدات.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ده‌رچوون له سنووری ئەوشوینه‌ی لیی نیشته‌جیٔت و بزانیٔت ئەو شوینه‌ی بو‌ی ده‌چی دوو قو‌ناغ یان (٤٨) میلی هاشمیه، مافی ئەوه‌ت ده‌ده‌نی نوٲژه‌کانٔ کورت بکه‌یته‌وه‌و کۆیان بکه‌یته‌وه‌.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

که‌سیک ماوه‌ی مانه‌وه‌که‌ی دیاری بکات به چوار پو‌ژ، ئەوا ته‌نها له ریگا مافی کورت‌کردنه‌وه‌ی هه‌یه، که‌گه‌یشته شوینه‌که‌ وه‌کو نیشته‌جی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کریٔت، وه‌کو ئەو حاجیانه‌ که له ده‌ره‌وه‌ی مه‌که‌وه ده‌چنه‌ناو مه‌که‌که، بو‌یان هه‌یه دوا‌ی چه‌که‌که‌سی پو‌ژ له مه‌که‌دا بمی‌ننه‌وه، ئەگه‌ر بوو به چوار پو‌ژ مافی کورت‌کردنه‌وه‌و کۆکردنه‌وه‌یان نامی‌نیٔت.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: مانه‌وه‌ی کۆچکه‌ره‌کان له شاری مه‌که‌که‌دا له‌دوا‌ی جیبه‌جی کردنی پو‌پوره‌سمی چه‌که‌که‌یان سی پو‌ژه). (٩٣)

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

بو‌ ئەوانه‌ش که چاوه‌رپین ئیمپرو‌یان سبه‌ی کارکه‌یان ته‌واو بیٔت و له‌ گه‌شته‌که‌یاندا ماوه‌ی مانه‌وه‌یان دیاری نه‌کرد، ده‌توانن نۆزه پو‌ژ نوٲژه‌کانیان کورت بکه‌نه‌وه‌و کۆیان بکه‌نه‌وه، بیجگه‌ له‌و پو‌ژه‌ی که ده‌گاته ئەوی و ئەو پو‌ژه‌ش که تییدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

(ئیبین عه‌باس (ره‌زای خوا‌یان لیٔبیٔت) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) نۆزه پو‌ژان مایه‌وه نوٲژه‌کانی کورت ده‌کردنه‌وه، ئیمه‌ش ئەگه‌ر سه‌فه‌ریکمان کردبا نۆزه

پۇرژان نوپۇزەكانمان كورت دەكردنهوہو ئەگەر زياتریش ماباينەوہ، ئەوا نوپۇزەكانمان بەتەواى ئەنجام دەدان). (۹۴)

پرگەى ھەشتەم:

كەسپك گەشتەكەى بە نيازى ئەوہ بوو ماوہىەكى زۇر لەو شوپنەدا بىمىننەتەوہ، وەكو ئەوہى قوتاببەك بۇ خویندن بچىت بۇ شوپنیک يان ولاتىك، ئەوہ تەنھا ماوہى پرگاكە مافى كورتكردنهوہو كۆكردنهوہى نوپۇزى ھەيە، ھەر كە گەيشتە شوپنەكەى وەكو جىنیشىنىكى ئەو شوپنە دادەنریت.

پرگەى نوپۇم:

ئەگەر لە گەشتەكەدا بۇ شارىك گەشتىكى تر ھا تە پىشەوہ بۇ شارىكى تر، ئەوا كورتكردنهوہو كۆكردنهوہكان بەردەوام دەبن، تا ماوہى نۆزدە پۇژەكە تەواو دەبىت.

مانەوہ لەمزگەوتەكان بۇ خواپەرستى

(الاعتكاف)

پرگەى يەكەم: مانەوہى ناو مزگەوتەكان يەكپكە لە خواپەرستىەكان، بەلام پەرورەدگار خاوەنباوہرەكانى سەرپەست كردوہ لەوہى ئەنجامى بدەن يان نا، مانەوہش لە مانگى پەمەزاندە پاداشتەكەى زۇر زياترە، بە تايبەتى لە دە پۇژى كۆتايى مانگەكەدا.

(پىغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) دە پۇژى كۆتايى پەمەزان لەمزگەوتەدا دەمايەوہ). (۹۵)

پرگەى دووہم:

تەنھا موسولمانانى خاوەن ژىرى بۇيان ھەيە واز لە ھەموو شتىك بىنن و خويان تايبەت بکەن بە خواپەرستىەوہ، لە مزگەوتەكاندا.

بەرگه‌ی سېیه‌م:

نافرەت بەبى پىرسى مېردەكەى ناتوانىت بۆ ماوہىەك خۆى تايبەت بكات بە
خواپەرستىيەوہ لە مزگەوتەكاندا.

بەرگه‌ی چوارەم:

كۆيلە بەبى پىرسى خاوەنەكەى ناتوانىت بۆ ماوہىەك خۆى تايبەت بكات بە
خواپەرستىيەوہ لە مزگەوتەكاندا، مەگەر كۆيلەكە لەوانەبىت كە نامەى پىدراوہ
بەرامبەر ئەوہندە مالە ئازاد دەكرىت.

بەرگه‌ی پىنجەم:

واگونجاوترە موسولمان لە كاتى خۆ تايبەتمەند كردن بۆ خواپەرستى لە
مزگەوتەكاندا بە پۆژو شەو بىت.

بەرگه‌ی شەشەم:

موسولمانەكان لە ھەر كاتىدا بيانەويت دەتوانن خۆيان تايبەتمەند بكەن و بۆ
ماوہىەك لە مزگەوتەكاندا خەرىكى خواپەرستى بن.

بەرگه‌ی ھەوتەم:

مانەوہى دە پۆژ، واتە مانەوہى دە شەو پۆژ بە بەردەوامى، مانەوہى پۆژىكىش
واتە لە دواى نوێژى بەيانىيەوہ ھەتا خۆر ئاوابوون، مانەوہى شەويكىش واتە
لە دواى خۆرئاوابوونەوہ ھەتا دواى نوێژى بەيانى.

بەرگه‌ی ھەشتەم:

ئەم مانەوہىە لە مزگەوتەكاندا پىويستى بە نىەت ھىنان ھىيە، بەوہى ھەر لە
سەرەتاوہ بلىت: نىەتم وايە ئەوہندە پۆژە لە مزگەوتدا بمىنمەوہ بۆ
خواپەرستى.

بەرگه‌ی نۆيەم:

لەماوہى مانەوہدا بۆى نىيە بە بى ھۆيەك مزگەوت جىھىلىت، بەلام ئەگەر بە
ھۆيەكەوہ بوو كە ھەر دەبوو بۆماوہىەك بىتە دەرەوہ، ئەوہ گونجاوہ، وەكو

ئەوھى بۇ نانخواردن بېتەۋە مائەۋە پاشان بگەپتەۋە، ھەرچەندە دەتوانىت لە مزگەوتىشدا خواردنەكەى بخوات، يان بەھۆى نەخۆشپەكەۋە ناچارىت مزگەوتەكە جېھىلىت، يان بچىت بۇ نوپىزى ھەينى، يان لە مزگەوت بېتە دەروە بۇ بانگدان، يان بۇ نوپىزىكردن لەسەر مردوۋىيەك، ئەۋە گونجاۋە، بە مەرجىك پىشتىر خۆى برىارىكى ۋەھى نەدەبىت كە بۇ سەردانى نەخۆش يان بۇ نوپىزى مردوۋ مزگەوت جى نەھىلىت.

پرگەى دەيەم:

ئەگەر ئافرەتېك لە مزگەوتدا مابوۋە توۋشى خوينى بى نوپىزى ھات، ئەۋا ماۋەى مانەۋەكەى دەپچرىت ۋە دەبىت مزگەوت جېھىلىت.

پرگەى يازدە:

ئەگەر كەسىك لە بى ئاگايى مزگەوتى جېھىشت ۋە ھاتە دەروە، ئەۋە ماۋەى مانەۋەكە ناچرىت.

(پېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموۋىيەتى: گوناحى ھەلەكردن ۋە شت لەبىرچوۋن ۋە نەجامى ئەۋ كردهۋانەش كە بە تۆبىزى بە مروۋ دەكرىن، لەسەر ئوممەتەكەى من ھەلگىراون). (۹۶)

پرگەى دوازدە: ئەگەر بەھۆى ترسىكەۋە ھاتە دەروە ۋە خۆى شاردهۋە، ئەۋە ماۋەى مانەۋەكەى ناچرىت.

پرگەى سىزدە:

ئەگەر لەۋ ماۋەى مانەۋەدا چوۋە پال خىزانەكەى، ئەۋا ماۋەكە دەپچرىت، ھەرۋەك خوا دەفەرموۋىت:

وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ... (البقرة ۱۸۷)

...مەچنە لاي خىزانەكانىشتان لە كاتىكدا ئىۋە لەنىۋ مزگەوتەكاندا خۇتان بۇ خواپەرسى ھىشتوتەۋە... ﴿﴾

پرگه‌ی چوارده:

ئەگەر كەسێك مانەوه‌كه‌ی له ئەستۆی خۆی گرتیییت و به هۆیه‌كه‌وه نه‌یتوانی بمینیته‌وه، ئەوا پێویسته له كاتیكى تردا دووباره‌ی بكاته‌وه.

(ئەنەسى كۆپى مالیک (پەزای خۆی لیبیت) دەلی: پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) له ده رۆژی كۆتایی پەمەزاندای له مزگەوتدا دەمایه‌وه، سالیکیان نه‌یتوانی بمینیته‌وه، بۆیه سالی داها‌توو بیست رۆژ مایه‌وه). (۹۷)

بابه تی سییه م

زهکات

خوا دهفه رمویت:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (البقرة) (۲۷۷)

به پرستی ئه وانه ی باوه پریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیان کردون و نویژه کانیان به جیهیئاون و زهکاتیان داوه، پاداشتیان له لای پهروه دگاریان ههیه و ترسیان له سهر نییه و خهفه تبار نابن.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: باشتین به خشین یان باشتین چاکه (ئه وه یه که ئه وکه سه ی ده به خشیت) له باری دهوله مهندی دابییت و له سهر تییری بییت، دهستیکیش که له سهروه یه و (ده به خشیت)، له دهستیکی باشته که له ژیره وه یه و (وه رده گریت)، به وانه ش دهست پییکه که به خیویان دهکیت). (۹۸)

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: دهوله مهندی به زوربوونی مال و سامان نییه، به لکو دهوله مهندی، دهوله مهندی دهروونه). (۹۹)

ئه وه ی دهروونه که ی دهوله مهنه ند بییت واده زانییت هه موو دنیا هی ئه وه له بهرئه وه ئه وه نده ی پیی بگریت خیره چاکه دهکات، ئه وه ش که دهروونه که ی هه ژاره ئه گهر هه موو دنیا ش هی ئه و بییت واده زانییت هیچی نیه و چاوی له مال و سامانی زیاتره و هه رگیز نایگاتی.

(صاع) پیوه ریکی تایبه تی شاری مه دینه یه، دانه ویله ی پی ده پیوریت جیگه ی (۴) چوار (مد) ده بیته وه،

هه ر (مد) یکه دهکاته (۲ / ۴) رتلی به غدادی = ۲۲،۱ رتلی به غدادی،

هه ر رتلیکی به غدادی = ۱۳۰ درهه م

واته هه رمه دیک = ۱،۳۳۳ × ۱۳۰ درهه م = ۱۷۳،۳۳ درهه م،

هه ر درهه میک = ۳،۵ گرام

واته ههريهك مهه = $173,23 \times 3,5 = 606,666$ گرام

كهواته ههرصاعيك = $606,666 \times 4$

= $2426,66$ گرام

﴿الوسق = 60 صاع = باری حوشتريك . (الصاح 721)﴾

= $60 \times 2426,66$ گرام = $145,6$ كيلو خورما.

﴿الواقية = چل درههم له زيو . (الصاح / وقى / 722)﴾

= $40 \times 3,5$ گرام = 140 گرام زيو.

ئهوانه‌ی زهكاتيان پييدهدریت:

خوادفهرویت:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ

وَالْعَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنِ السَّبِيلُ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (60) (التوبة)

﴿به‌راستی زهكات بو ئهوانه‌یه كه (خه‌لكی) لات و گه‌دان، بو ئهوانه‌ش له

كوكرندنه‌وه‌ی زهكات كار ده‌كهن و، بو نووی موسولمانه دل راگیراوه‌كان و، بو

به‌نده‌و (كويله‌و)، بو قهرزداره‌كان و، بو (خه‌رجکردنی) له ریگه‌ی خواداو، بو ئه‌و

ریبوارانه‌ش كه له ریگادا توویشویان لی ده‌پریت و ناگه‌نه‌وه جیگه‌ی خویان،

(زهكات له‌سه‌ر په‌یره‌وانی ئایینی ئیسلام) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه پپیویست

کراوه، به‌راستی په‌روه‌ردگار زاناو شاره‌زاو کاردرسته﴾.

برگه‌ی یه‌که‌م: (لات) واته: كه‌سیك له مال و سامان هیچ شتیکی نه‌بییت.

برگه‌ی دووه‌م: (گه‌دا) واته: كه‌سیك له مال و سامان شتیکی هه‌بییت به‌لام به‌شی

نه‌كات.

بو زیاتر پوونکردنه‌وه‌ی برگه‌ی یه‌که‌م و برگه‌ی دووه‌م په‌یره‌وی ئه‌م خالانه‌ی

خواره‌وه ده‌کریت:

خالی یه کهم:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا خانوویه کی هه بیټ که تیایدا نیشته جی بیټ به مهرجیک خانوو که بگونجیټ له گهل باری لاتیه که یان گه داییه کهیدا، ههرچه نده واش گونجاییټ خوټان له خانووی به کریټدا دانیشته بن و له خانوو که ی خوټاندا نه بن، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی دووهم:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا کتییی زانستی و ئایینیان هه بیټ ههرچه نده زوریټش بن، به و مهرجه ی له سالیټ کدا جاریک پیویستی به و کتییانه هه بیټ، یان چه ند دهسته جل و بهرگیان هه بیټ بو که سایه تی وه کو خوټان دهست بدن، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی سییه م:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا مال و سامانیکی وایان هه بیټ به لام دهستیان پیی نه گات، یان قهرزیکیان هه بیټ واده ی وهرگرته وه ی نه هاتیټ، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی چوارهم:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا پیشه یه کی وها بزائن که خوټانی پی بزیه نن به لام ئیستا نه توانن بیکه ن، یان بتوانن به لام شایسته ی که سایه تی ئهوان نه بیټ، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی پینجه م:

ماموستا و قوتابی لات و گه دا ئه گهر توانای کارکردنیان هه بیټ، به لام ئه م کارکردنه ریگه له وانه گوتنه وه که یان یان خویندنه که یان بگریټ، ئهوا وه کو لات و گه دا ته ماشا ده کریټ و زه کاتیان دهریټی.

خالی شه شه م:

ئەگەر كەسى لات يان كەسى گەدا بەھۆى خەرىك بوون بە نوپۇز كوردن يان قورئان خويۇندىنەوہ كارى پى نەدەكرا، ئەوا زەكاتى نادىرىتى و ناچار دەكرىت كار بكات، چونكە ئىسلام زەكات بە كەسىك نادات بە ئارەزووى خۆى كار ناكات.

خالى ھەوتەم:

ئەگەر كەسىك ژيانى لەسەر كەسىكى تر بىت و ئەو پىژىوہى كە دەيدىرىتى بەشى دەكرد، وەكو ئافرەت كە مېردەكەى دەيژىەنى، يان دايك و باوك كە كوپ دەيانژىەنىت، ئەوا بەو پىژىوہ لە لات و گەداىى دەردەچن و زەكاتيان پى ناشىت، بەلام ئەگەر ئەم پىژىوہ كە دەيدرايە بەشى نەدەكرد، ئەوا وەكو لات و گەدا زەكاتيان دەدريتى.

خالى ھەشتەم:

ئەگەر كەسىك پىژىوى لە يەكك وەردەگرت كە پىويست نەكرابوو لەسەرى ئەم پىژىويە بدات، وەكو پىژىوى دان بە براو خوشك و برازاو خوارزا، ھەموو ئەم خوشك و براو برازاو خوارزايانە زەكاتيان دەدريتى.

خالى نۆيەم:

باوك بۆى ھەيە زەكات بدات بە كوپرەكەى بۆ دابىنكردنى پىداويستىيەكانى ھاوسەرەكەى، يان ئەگەر كوپرەكەى خەرىكى خويۇندىن بىت بۆ كرپىنى كتىب و پىداويستىيەكانى، ھەر وەھا دروستە باوك زەكات بدات بە پۆلەكانى خۆى نەك لەبەرئەوہى لات يان گەدان، بەلكو لەبەر ھەر ھۆيەكى تر كە زەكات بە مروۇق رەوا دەكات.

برگەى سىيەم:

فەرمانبەرانى كۆكردنەوہى زەكات.

ئەو كەسانە دەگرىتەوہ كە فەرمانرەوا دەستنىشانىان دەكات و دەسەلاتيان دەداتى بۆ ئەم مەبەستە، ئەم فەرمانبەرانە ھەرچەندە خوشيان خاوەنى مال و سامان بن زەكاتيان ھەر دەدريتى.

بۇ دەستىنىشانى كىردى ئىم فەرمانبەرلەنە پىۋىستە پەپىرەۋى ئىم خالانە بىكىت:

خالى يەكەم:

پىۋىستە ئىم فەرمانبەرلەنە كەسانى شارەزاۋ دەست پاك و خاۋەن پەۋشتى بەرزىن.

خالى دوۋەم:

ئىم فەرمانبەرلەنە ھىچ مافىكىان نىيە لەسەر خاۋەن مال و سامانەكە، بەۋەى كە داۋاى زىادەى لى بىكىت لە ئەندازەى بىرە زەكاتى دىارىكراۋ.

خالى سىيەم:

ئىم فەرمانبەرلەنە لە ھەموۋ بارىكدا ئەگەر باۋەپىان بە خاۋەن مال و سامانەكە نەكرد، بۇيان ھەيە سەرزىمىرى مال و سامانەكە بىكەنەۋە، خاۋەن مال و سامانى راستگۆش باۋەپى پى دەكىت.

خالى چۈرەم:

ئىم فەرمانبەرلەنە دەبىت بە زمانىكى شىرىن لەگەل خاۋەن مال و سامانەكەدا بدوین و، بۇيان نىيە بىن بە ئەركىكى قورس بەسەرىانەۋە، مەگەر بە پەزىمەندى خاۋەن مالەكە.

بىرگەى چۈرەم: قەرزدار.

ۋاتە: ئىم كەسەى كە مال و سامانى لە كەسىكى تر ۋەگرتىبىت بۇ ماۋەيەكى دىارىكراۋ بە بى قازانچ و زەرەر.

ئەگەر كاتى دانەۋەى قەرزكە ھات و ئىم قەرزدارە نەبىۋو بىداتەۋە، ئىم پەپىرەۋى ئىم خالانەى خۈرەۋە دەكىت:

خالى يەكەم:

ئىم قەرزە كە كىردوۋەتى لە پىگەى خىراپەكارىدا خەرجى نەكىرىبىت، يان ئەگەر لە پىگەى خىراپەكارىدا خەرجى كىرىبىت و پاشان پەشىمان بوۋىتەۋە، ئىستاش نەبىبىت قەرزكە بىداتەۋە، ئىم زەكاتى دەكىت.

خالى دووهم:

ئەگەر كەسىڭ بۇ قازانچى كۆمەل قەرزدار بو، وەك ئاشت كىردنەوھى دوو كۆمەل يان دوو كەس كە شەپرو ئازاۋەيان لەنيواندا بوويىت، يان لە دروستكىردنى قوتابخانە و نەخوشخانە و پردو پىگەويان توشى قەرزكىردن بوويىت، يان بۇ ميواندارى و ناندان بە خەلك قەرزى كىردىت، ئەوھ دروستە ئەوھندە زەكاتەى بدىتتى كە ھەموو قەرزەكەى پى بداتەوھ، مەبەست لەم جۆرە زەكاتە ئاۋەدان كىردنەوھى ولات و گەشانەوھى پەروشت و ھاندانى موسولمانانە بۇ چاكەكىردن.

خالى سىيەم:

ئەگەر كەسىڭ قەرزدار بىت وەكو ئەوانەى لە خالى يەكەم و دووھمدا پرونكرانەتەوھ بەلام مال و سامانى تىرى ھەبىت كە بتوانىت قەرزەكەى پى بداتەوھ، ئەو ئەو كەسە ناچىتە پىزى ئەو قەرزدارانەى كە زەكاتيان پىدەشىت.

پىرگەى پىنچەم: پىبوار:

واتە: كەسىڭ خەلكى ئەم ولاتە، يان ھى دەرەوھى ئەم ولاتە بىت، لە گەشت دا بىت يان بىەويىت بۇ مەبەستىك گەشتىك بكات.

بۇ دىارىكىردنى ئەم مەبەستە پىويستە پەپىرەوى ئەم خالانەى خوارەوھ بكىرىت:

خالى يەكەم:

ئەگەر ئەو پىبوارە گەشتەكەى بۇ گەپان بە دوای فىربوونى بىروباۋەرو ئادابى ئايىنى ئىسلامدا بىت، ئەو زەكاتى دەدىتتى، ئىنجا گەشتەكە دوو قۇناغ پىگە زىاتىر بىت يان كەمتر بىت.

خالى دووهم:

ئەگەر ئەو پىبوارە گەشتەكەى بۇ فىربوون و شارەزابوونى كارو پىشەك بىت كە كۆمەلگەى موسولمانان كەلكى لى وەرىگىرن، زەكاتى دەدىتتى، ئىنجا گەشتەكە دوو قۇناغ پىگە زىاتىر بىت يان كەمتر بىت.

خالی سییهم:

ئەگەر ئەم پڕیوارە گەشتەکەى بۆ سەردانى خزم و دۆستان يان بۆ چارەسەرکردنى نەخۆشى بێت، بە مەرجیک نیازی کاری نادروستی نەبێت، زەکاتى دەدریٲى، ئینجا گەشتەکە دوو قوئاغ پڕگە زیاتر يان کەمتر بێت.

خالی چوارەم:

ئەو پڕیوارەى بە بى مەبەست دەسوورپێتەو زەکاتى نادریٲى.

پرگەى شەشەم: بەندەى نامە پیدراو

مەبەست لەو مروقەیه کە بەندەیه (عبد) کە لەلایەن خاوەنەکەیهو نامەیهکی پیدراو، تییدا پروونکراو تەو ئەگەر ئەم بەندەیه بە جاریک يان بە چەند جاریک ئەو پرە ماله دیاریکراو ی بۆ بەریت ئەوا ئازادى دەکات، زەکات بە تەواوى دەدریٲ بەو بەندەیه بۆئەو پزگارى بێت لە بەندایەتى.

پرگەى حەوتەم: تازە موسولمانى دلپراگراو:

ئەو موسولمانانە دەگریٲتەو کە تازە هاتوونە سەر بەرنامەى ئایینی ئیسلام و بە تەواوى رانەهاتوون و دل ناسکن، زەکاتیان دەدریٲى بۆئەو پتوانن خویان رابگرن و بەردەوام بن و، زەکات دانەکەش زیاتر سەرنجى خەلکى تر رابکیشیٲ بۆ هاتنە ناو ئایینی ئیسلامەو.

پرگەى هەشتەم: خەرج کردنى زەکات لە پیناوى خوادا:

ئەو موسولمانانە دەگریٲتەو کە لە پیناوى خوادا تیدەکووشن بى ئەو پى مووچەيان بۆ پراپیٲتەو، ئەوانە ئەوئەدیان زەکات دەدریٲى کە بەشى خویان و مال و مندالیان بکات تا لە ئەنجامدانى کارەکەى تەواو دەبێت، ئەو سەربازو ئەفسەرەنەش کە سنوورى ولات دەپاریزن و زەکات نەدەر دەترسیئن و بەرپەرچى مشەخۆرو کەللەرەقى ناوخۆ دەدەنەو ناهیلن زیادەرەوى بکەن، زەکاتیان دەدریٲى.

مه رجھه كانی زه كاتده رو زه كات وهر گرو ئه و ماله ی كه ده دریت به زه كات.

ئه و كه سه ی زه كات ده دات

فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦٠) التوبة

﴿زه كات له سه ر په پره وانی ئایینی ئیسلام﴾ له لایه ن په ره درگاره وه پیویست

كراوه، په ره درگاریش زاناو شاره زاو كار دروسته ﴿

برگه ی یه كه م:

پیویسته زه كات دهر مروفیكی موسولمانی سه ره به ست و ئازاد بییت و باوه ری به به جیه یانی هر پینچ بابه ته كانی خوا په رستی هه بییت و راستگو بییت، كه واته كه سیك كه باوه ری به خواو پیغه مبه ره كانی و كتیبه كانی و فریشته كانی و پوژی دواپی نه بییت و نویژ نه كات و به پوژو نه بییت و باوه ری به سه ردانی مالی خوا نه بییت، ئه گهر هه موو دنیاش هی ئه و بییت زه كاتی لی وهر ناگیریت و، ئه و كه سه له پیزی موسولمانان دانانریت.

برگه ی دووه م:

ئهو زه كات دهره ی پابه ند بوو به مه رجی برگه ی یه كه مه وه، ئه و ئه و زه كاته ی كه له ماله كه ی ده يدات ده بییت ته نها بو په زامه ندی خوا بییت نه ك بو به رزكردنه وه ی پله و پایه ی خو ی.

برگه ی سییه م:

نابییت زه كاتده ر پوژیک له پوژان له به رچاوی كو پوكو مه ل به چاوی زه كات وهر گری دابداته وه كه زه كاتی داوه تی.

برگه ی چواره م:

پیویسته زه كاتده ر ئه و بره زه كاته ی كه هه یه تی بیدات به (بیت المال) دابه شی بكات، ئه گهر (بیت المال) نه بوو، ئه و ئه و كه سه ده توانییت خو ی دابه شی بكات به مه رجیک زه كات دانه كه ئه و كه سانه بگریته وه كه زه كاتیان ده دریتی.

پرگه‌ی پینجه‌م:

زه‌کات‌دهر ئه‌گهر ویستی ده‌توانیّت که‌سیکی تر بکات به وه‌کیلی خوئی بو دابه‌شکردنی بره زه‌کاته‌که‌ی له کاتی‌کدا که (بیت المال) نه‌بیّت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

زه‌کات‌دهر ده‌توانیّت سه‌ره‌تا زه‌کات بدات به خرم و که‌س و کاره نزیکه‌کانی خوئی له‌وانه‌یان که زه‌کات‌دانه‌که ده‌یانگریته‌وه‌و پیویسته زه‌کات‌دانه‌که له کاتی خویدا جیبه‌جی بکریّت و دوا نه‌خریّت.

مه‌رجه‌کانی زه‌کات وهرگر

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْعَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ (٦٠) التوبة

به‌پراستی زه‌کات بوئه‌وانه‌یه که (خه‌لکی) لات و گه‌دان، بوئه‌وانه‌ش له‌کوکردنه‌وه‌ی زه‌کات کارده‌که‌ن، بو تازه موسولمانه دل راگیراوه‌کان و، بو به‌نده‌و (کوئله‌و)، بو قه‌رزداره‌کان و، (بو خه‌رجکردنی) له‌پرگه‌ی خواداو، بوئه‌و ری‌بوارانه‌ش که له‌پرگادا توویشویان لی‌ده‌پریت و ناگه‌نه‌وه جیگه‌ی خویان.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

پیویسته زه‌کات وهرگر مروقیکی موسولمان بیّت و باوه‌ری به به‌جی هی‌نانی هه‌ر پینچ پایه‌که‌ی ئیسلام هه‌بیّت و پراستگوییّت، که‌واته که‌سیک باوه‌ری به خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی و کتیبه‌کانی و فریشته‌کانی و پوژی دوا‌یی نه‌بیّت و نویت نه‌کات و به‌پوژوو نه‌بیّت و باوه‌ری به سه‌ردانی مالی خوا نه‌بیّت، زه‌کاتی نادریتی و ئه‌وه‌که‌سه‌ش له‌پریزی موسولمانان داناندریّت.

پرگه‌ی دووه‌م:

ده‌بیّت ئه‌وه‌که‌سه‌ی که زه‌کاته‌که وهرده‌گریّت یه‌کیک بیّت له‌وانه‌ی له به‌شی دووه‌مدا پروون کراونه‌ته‌وه‌و که‌سیکی کامل و ژیر بیّت، له‌به‌رئه‌وه زه‌کات نادریّت به مندال و شیّت.

پرگه‌ی سییهم:

نابیٔ زهکات وهرگر له نه‌وه‌کانی (هاشم و عبدالمطلب) بن، یان کهسانی هه‌تیو (بی باوک) بن، ئافره‌تی خاوه‌ن هه‌تیو ئه‌گه‌ر له‌وه‌که‌سانه بیٔ که زهکات ده‌یانگریته‌وه ده‌توانیٔ زهکاته‌که وهرگریٔ و وه‌کو مالی خوی بو منداله‌کانی خه‌رج بکات، زهکاتیش ده‌دریٔ به سه‌رپه‌رشتی که‌ری هه‌تیوه‌کان بوئه‌وه‌ی بو هه‌تیوه‌کانی سه‌رف بکات و به هیچ شیوه‌یه‌که راسته‌وخو نادریٔته ده‌ست هه‌تیوه‌کان.

پرگه‌ی چواره‌م:

زهکات وهرگریکی لات یان گه‌دا بو‌ی هه‌یه راسته‌وخو داوا له زهکات دهر بکات بوئه‌وه‌ی به‌شه زهکاتی بداتی و هیچ نه‌نگیه‌کی تی‌دانیه‌وه داوای شاهیدو سویند‌خواردنی لی ناکریٔ.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سیکی خاوه‌ن مال و سامان وای راگه‌یانده‌مال و سامانه‌که‌ی فه‌وتاه‌وه داوای زهکاتی کرد، ئه‌وا ده‌بیٔ به شاهید بیسه‌لمینیٔ که مال و سامانه‌که‌ی فه‌وتاه‌وه.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سیکی زهکات وهرگر وای راگه‌یانده‌که مندال و خیزانی زوری هه‌یه‌وه هیچ زانیاریه‌که له باره‌یه‌وه نه‌ده‌زانرا، ئه‌وا ده‌بیٔ به شاهید بیسه‌لمینیٔ، بوئه‌وه‌ی پری زیاتر زهکاتی بدریٔتی.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

له کاتی‌که‌دا که (بیت المال) هه‌بیٔ، ده‌بیٔ لات و گه‌دا ئه‌وه‌نده‌یان زهکات بدریٔتی زورینه‌ی ته‌مه‌نیان له (۶۰ - ۷۰) سال پیی بژین، به‌م جو‌ره‌ی ئه‌گه‌ر توانای کاسپی کردنیان هه‌بوو سه‌رمایه‌یان بو دیاری ده‌کریٔ، بوئه‌وه‌ی کاسپی پیوه

بەن، ئەگەرتواناي كاسپى كردنیشيان نەبوو، ئەوا باخىك يان دوكانىك يان چەند مالاتىكيان بۇ دەكردىت تا بە بەروبومەكەى بژىەن.

بەرگەى هەشتەم:

زەكات وەرگەر دەتوانىت راستەوخۆ زەكاتەكە لە زەكاتدەر يان لە وەكىلى زەكاتدەر وەرېگرىت، هەروەها بۆى هەيە ئەويش وەكىلىك بۆخۆى دابنىت زەكاتەكەى بۆ لە زەكاتدەر يان وەكىلى زەكاتدەر وەرېگرىت.

مەرجهكانى ئەومالەى كە دەردىت بەزەكات

بەرگەى يەكەم:

دەبىت ئەو مالەى بۆ زەكات جيا دەكرىتەو لەهەمان بەروبومى زەكاتدەرەكە بىت و نەگۆرابتەو بە جۆرو بابەتى تر، گەنم لە جياتى گەنم، جۆ لە جياتى جۆ، زىر لە جياتى زىر، زىويش لە جياتى زىو، مەر لە جياتى مەر، بزن لە جياتى بزن و بەم پىيە.

بەرگەى دووهم:

دەتواندىت لەلایەن زەكاتدەرەكەو پارە بخەملىنىت بەرانبەر نرخى ئەو مالەى بۆ زەكات دانداو بەپىيى نرخى ئەو پۆژەى كە زەكاتەكەى تىدا پىويست بوو، بەمەرجىك ئەو پارەيەى لەبرى ئەم بەر زەكاتە دەردىت پارەيەكى پاكى بە رەواجى ئەم ولاتە بىت.

بەرگەى سىيەم:

ئەو مالەى كە بۆ زەكات ديارىكراو لە شارىكەو بۆ دابەشكردى لە شارىكى تر، يان لە ولاتىكەو بۆ ولاتىكى تر ناگوازىتەو مافى خەلكى ئەو ناوچەيەى، بەلام ئەگەر بارىكى سەخت لە ژيانى موسولمانانى شوينىك روويدا دەتوانىت زەكات لە شوينەكانى ترەو بەگوازىتەو بۆ ئەو شوينە بۆ فرىاكەوتن و يارمەتى دانيان.

پرگه‌ی چوارهم:

ئەو مالەى كە بۆ زەكات جيا دەكریتەوه دەبیئت لەشوینى شیاودا هەلبگیریت تا دابەش دەكریت و دەگاتە دەستی زەكات وەرگر.

ئەو سامان و سەرەتانه‌ی زەكاتیان لى وەرده‌گیریت

زەكاتى ئالتوون و زیو:

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (٣٤) التوبة

...ئەوانەش كە زیو دادەكەن و نایبەخشنەوه لەپرگه‌ی خوادا، جا مزگینیان بدیه بە سزایه‌كى ئازارای.

پرگه‌ی یه‌كه‌م:

برى ئەو ئالتوونەى كە زەكاتى لى وەرده‌گیریت دەبیئت لە (٢٠) بیست مسقال كەمتر نه‌بیئت.

پرگه‌ی دووهم:

برى ئەو زیوه‌ى كە زەكاتى لى وەرده‌گیریت دەبیئت لە (٢٠٠) دره‌م یان (١٤٠) مسقال كەمتر نه‌بیئت.

پرگه‌ی سێیه‌م:

سه‌نگى مسقال بە (٥) پینچ گرام دادەنریت.

سه‌نگى دره‌م: هەر (١٠) دە دره‌م یه‌كسانه‌ به‌حه‌وت مسقال،

(٧) حه‌وت مسقال = $٥ \times ٧ = ٣٥$ گرام،

كه‌واته كیشى يه‌ك دره‌م = $٣٥ \div ١٠ = ٣,٥$ گرام.

هه‌موو كاتیك: (١) يه‌ك دره‌م + $٣/٧$ ى دره‌ميك = مسقاليك،

واته: $٣,٥$ گرام + ($٣/٧ \times ٣,٥$) گرام = $٣,٥$ گرام + $١,٥$ گرام

= ٥ پینچ گرام = يه‌ك مسقال.

هه‌موو كاتیك: (١) يه‌ك مسقال - $٠,٣$ ى مسقاليك = دره‌ميك

واته: (۵) گرام - (۵ گرام × ۰,۳) = (۵) گرام - (۱,۵) گرام

= (۳,۵) گرام = يهك درههم. (بنه‌ماي ئەم زانباريانه له‌كتيبي مغني المحتاج الي معرفة معاني الفاظ المنهاج ص ۵۲۴ الجزء الاول) وەرگیراوه.

برگه‌ی چواره‌م:

ئەو ئالتوون و زیوه‌ی که گه‌یشتنه ئەندازه‌ی وەرگرتنی زه‌کات وەکو له‌ برگه‌ی یه‌که‌م و دووه‌مدا پروون کراوه‌ته‌وه، ئەوا بۆ هەر چل مسقال له‌ ئالتوون یان له‌ زیو، (۱) يهك مسقال زه‌کات دهرییت.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئالتوون یان زیو ئەگەر کانزایه‌کی تری له‌گه‌ل تیگه‌ل کرابییت و داریژرابییت، ئەوا ته‌نها ئەندازه‌ی ئالتوونه‌که یان زیوه‌که ده‌کیشرییت بۆ پیویستبوونی گه‌یشتن به ئەندازه‌ی زه‌کاتدان و، کانزاکه ناکه‌ویته ژیر یاسای زه‌کات دانه‌وه.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

ئەو ئالتوون و زیوه‌ی که زه‌کاتی لی دهرده‌کرییت، ده‌بییت لای خاوه‌نه‌که‌ی سالیکی ته‌واوی به سالی کۆچی (هجری) به‌سه‌ردا تیپه‌ربووی.

برگه‌ی چه‌وته‌م:

خشلی ئافره‌تان ئەگەر زیاده‌ره‌وی تییدا نه‌کرییت زه‌کاتی له‌سه‌رنیه، واته ئەوه‌ی که باوه له‌نیو کۆمه‌لدا وەکو ملوانکه‌ی زیرو گه‌ردانه‌و دوگمه‌و دۆلاب و بازن و گواره‌و ئونگوستیله‌و ئەلقه‌ی ده‌ست، بۆ زیاتر پروونکردنه‌وه‌ی ئەم برگه‌یه پیویسته په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه بکرییت:

خال‌ی یه‌که‌م:

که‌وش و نه‌علی زیرو زیوو تاجه‌ی زیپینه‌و ئەو لیره‌ی زیرو زیوانه‌ی که نه‌کراون به‌ خشلی ژنان، زه‌کاتیان لی دهرده‌کرییت.

(ئایینی ئیسلام دنه‌ی په‌یره‌وه‌کانی ده‌دات له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا که که‌سانی ساده‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی مامناوه‌ند بن و له‌ ژیا‌نتاندا زیاده‌ره‌وی نه‌که‌ن،

که واته ده بیټ سنوړیک هه بیټ بو خشلی ژنان بوئه وهی هه رنه بیټ هه ست و سوژی ژنای بی دهرامه ت بریندار نه کریټ که توانای کرینی خشلی زیرو زیو جوانکاریه کانی تریان نیو، بوئه وهی مال و سامانه کان نه به سترینه وهو بخرینه گهرو داها تی تریان پی پهیدا بکریټ بوئه وهی هه موو کو مه ل به هه ژارو دهوله مهنده وه که لکی لی وهر بگرن و، پته ویی باوه ری نافرته تانیس به خواو روژی دوا یی باشتین پارسه ننگن بو دیاریکردنی نه و خشل و جوانکاریه یانه .

خالی دووهم:

نه و خشله ی که پیاویک بو خیزانه که ی ده کریټ، یان نافرته تیکی خاوه ن مال و سامان بوخوی ده یکرپیټ به پاره یه که به مه به ستی نه وهی له کاتی زه کاتی نه م پاره یه دا مال که ی خشلی ژنان بیټ بوئه وهی زه کات نه یگریټه وه، دوا ی تیپه ربوونی واده ی زه کاتدانه که ش نه و زیړه بفروشیټه وه، نه و نه و زیړه ناچیټه ریزی خشلی نافرته تانه وه، نه و زیړه وه کو هه موو به شیک له مال و سامانی نه و که سه مامه له ی له گه لدا ده کریټ و زه کاتی لی وهرده گیریټ به پیی برکه کانی زه کاتی زیرو زیو.

خالی سییهم:

دورو یا قووت و پیروزه و موروه به هاداره کانی تر، زه کاتیان له سه ر نییه .

برگه ی هه شتم:

هه موو که ره سه یه که له ئالتوون یان زیو دروست کرابیټ و به کارهیټانی له ئیسلامدا چ بو پیاوان و چ بو نافرته تان قه دهغه کرابیټ وه کو قاپ و که وچک و که ل و په ل و لغاوی نه سپ، یان پشتین و بازن و پاوانه بو پیاوان، یان زیاده روی له خشلی نافرته تان زه کاتیان لی وهرده گیریټ.

برگه ی نوههم:

پاره له زهكاتدا وهكو ئالتوون و زيو ته ماشا دهكړيټ، واته: هه موو پاره ي كه سيك كه گه يشته نه ندازه ي (٢٠) بيست مسقال ئالتوون، ئه وا له هه ر چل دينار يه ك دينار زهكاتي لي و هره ده گيريټ كه ده كاته ريژه ي (٢,٥٪) له سه دا دوو دينارو نيو.

پرگه ي ده يه م:

كه ل و په لي بازرگاني به پاره ده خه ملي نريټ و زهكاتي لي و هره ده كړيټ.

پرگه ي يازده:

هه موو مال و ساماني كه سيك به يه كه وه سه ر ژمي ر ده كړيټ بو گه يشتن به نه ندازه ي زهكاتدان.

پرگه ي دوازه:

له ماله بازرگانيه كاندا پيوسته نه م خالنه له به رچا و بگيريټ:

خال ي يه كه م:

هه ر ماليك بو كرين و فروشتن بيټ زهكاتي لي و هره ده گيريټ.

خال ي دووه م:

هه ر ماليك بو خزمه تي مال و مندا ل و پاپه پاندي كاره كاني بيټ، نه گه ر زياده ره وي تي دا نه كړيټ زهكاتي لي و هره نا گيريټ.

(پيغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموويه تي: كويله و نه سپي كه سي موسلمان ياساي زهكات نايان كړيټه وه). (١٠٠)

خال ي سييه م:

نه گه ر مالي بازرگاني به ميرات بو كه سيك به جيما، نه وا سالي زه كاته كه ده پچريټ و له و پوژه وه كه ده كه ويټه ده ست ميرات گره كه سالي تازه ي بو دياري ده كړيټ.

خال ي چواره م:

ئەو مالە ماوەی سالیك بېت لەژېر دەستی خاوەنەكەیدا بېت.

خالی پینجەم:

دوكان و خانوو گەراج و مەیدان و زەوی ھەروەھا ئامرازو ئامیرو ئۆتۆمۆبیل بۆ كری، زەكاتیان لی وەرناگیریت لەبەرئەوێ زەكات لە بەرپۆمەكانیان وەردەگیریت.

خالی شەشەم:

ئەگەر ھاتوو كەسیكی خاوەن مال و سامان، پیش تەواو بوونی سالی زەكاتەكە، مایكی لەو مالانە كپی كە لە خالی پینجەمدا پوون كراوەتەو، بۆئەوێ پارەكانی لە یاسای زەكاتدان دەرباز بكات و، دوا تییەپوونی سالی زەكاتەكە مالاكە فرۆشتەو، ئەوا ھیچ بواریك نیە بۆ دەربازبوون لە زەكاتدانەكە لە كۆتایی سالی دیاریكراوی زەكاتی مال و سامانەكەیدا.

خالی ھەوتەم:

ئەو مالانەكە لە خالی پینجەمدا پوون كراوەتەو، یان ھاوینەكە ئەو مالانە دوا فرۆشتنەو یان یەكسەر زەكاتیكان لی دەردەكریت و ئەو بپارەییەكە لەدوا زەكاتدانەكە دەمینیتەو سالی تازە زەكاتدانی بۆ دادەندریتەو لەو پۆژەو كە مالاكە دەفرۆشیت.

بەرگە سیزدە:

ئەگەر مندال و شیت مال و سامانیكان ھەبوو دەگەیشتە ئەندازە زەكاتدان، ئەوا بەخیو كەرەكەیان ئەم ئەركە دەگریتە ئەستوو زەكاتەكەیان بۆ دەردەكات.

بەرگە چواردە:

مایكی بزبوو، یان داگیركراو، كە ئەندازەكە لەگەل مال و سامانەكە تردا دەگەیشتە ئەندازە زەكاتدان، ئەوا كاتیک كە دەدۆزیتەو، یان وەردەگیریتەو، زەكاتی ھەموو سالەكانی رابردووی لی دەردەكریت.

بەرگە پازدە:

مارهیی ئافرهت زهکاتی لی وهردهگیریت سالانه تا ئهوهنده کهم دهبیتهوه دهگاته ژیر بیست مسقال، ئهوسا بهپیی برگهیی یهکهم له بهشی یهکهم لهم یاسایه زهکاتدان نایگیرتهوه، ئهگهر سالانهش زهکاتهکهی نهدابیت، ئهوا وهکو قهرز له ئهستویدا دهمین.

مه بهست له زهکاتی مارهیی ئافرهت زهکاتی ئهو بره پارهیهیه که ماوه تهوه له ئهستوی میرده کهیداو نهیدراوهتی دوا ی شووکردنی، کهواته ئهم بره مارهیهیه قهرزه بهسه مێرده کهیهوه کهی دهستی بکهوئتهوه دهبیتهوه هه موو ئهوه زهکاتانهی سالانی پیشووی لی بدات، یان له سه ره تاوه خوی له سه ر (۱۹) نۆزده مسقال ماره بکات، بوئه وهی زهکاتدان نه یگیرتهوه و خیزانه کهی نه خاته ژیر باریکی قورسه وه، ئهوه پیشه کهیهی ئافرهت له مارهیهیه کهیدا وهری دهگیریت زهکاتی له سه رنیه هه رچهنده بگاته ئه ندازهی زهکاتدانیش له بهرئه وهی سالیکی به سه ردا تینه په ریوه لای ئافره ته که، جا که له ماوهی ئهم ساله دا ئه و ئافره ته ئه و پارهیه ی به ئاره زووی خوی خه رج کرد، ئه و له کو تایی سالی زهکاته که دا هیچی نه ماوه هه تا زهکاتی لی ده ربکات، به لام ئه گهر هاتوو ئه و ئافره ته، ده ستکاری پاره که ی نه کردبوو یان خه سته بویه ئیشیکه وه، ئه و دوا ی ته و او بوونی سالیک ئه گهر هاتوو پاره که به ئه ندازه ی خوی یان به و قازانجه وه که کردویه تی ده گه یشته ئه ندازه ی زهکاتدان، ده بیته زهکاتی لی ده ربکات، ئهم یاسایه له لایه ن په ره رده گاره وه بو به یزکردنی باری ئابووری خیزانه کانه، بوئه وهی هه ر له سه ره تای ژیا نیانه وه نه که ونه ژیر باری قهرزداریه وه و مافی ئافره ته کانیش نه فه وتیته .

برگه ی شازده:

له زهکاتی مالی (وقف کراو) پیوسته په پیره یی ئهم خالانه بکریته:

خالی یه کهم:

مالیك یان پارهیهك بو کاریکی چاکه‌ی وه‌کو دروستکردنی مزگه‌وت و قوتابخانه‌و نه‌خوشخانه‌و پردو ریگه‌وبان وه‌قف کرابییت، زه‌کاتیان لی وه‌رناگیریت.

خالئ دووهم:

مالیك یان پارهیهك، له‌سه‌ر مندالیك وه‌قف کرابییت كه له زگی دایکیدابییت، زه‌کاتی لی دهرناکرییت تا مندالکه له‌دایک ده‌بییت و سالی زه‌کاتی بو داده‌ندرییت.

خالئ سییهم:

مالیکی وه‌قف کراو له‌سه‌ر که‌سیک یان چه‌ند که‌سیک و به‌شی هه‌مووشیان به‌یه‌که‌وه ده‌گه‌یشته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کاتدان، ئەوا زه‌کاتدان له‌و ماله‌دا پیویست ده‌بییت دوا‌ی تیپه‌ربوونی سالیك له‌ خاوه‌نداریه‌تیان بو ماله وه‌قف کراوه‌که.

زه‌کاتی ئالتوون و زیوی شاراوه‌ی دیرین

برگه‌ی یه‌که‌م:

پیویسته ئەم ئالتوون و زیوه‌ دۆزراوه‌یه دروستکراو و نه‌خشینراوی ده‌ستی مروّق بییت.

برگه‌ی دووهم:

ئه‌گه‌ر ئالتوون یان زیوه‌که‌ هی سه‌رده‌می پیش ئیسلام بییت، ئەوا په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کرییت:

خالئ یه‌که‌م:

ماله‌ دۆزراوه‌که ده‌بییت به‌ مالی ئەو که‌سه‌ی که دۆزیویه‌تیوه‌، ئە‌گه‌ر له‌ ویرانه‌یه‌کی بی‌ خاوه‌ن یان خاکیک که ئەو که‌سه‌ ئاوه‌دانی کردیته‌وه‌ بدۆزریته‌وه‌.

خالئ دووهم:

ئەگەر ئەو مائە لە شوپىنىكى گىشتى وەكو مزگەوت يان نەخۇشخانە.....
دۆزرايەو، ئەوا وەكو مالى دۆزراو تەماشى دەكرىت و پىويستە پەپرەوى
بەرگەكانى مالى دۆزراو بكرىت لە ياساكانى ئىسلامدا.

بەرگە سىيەم:

ئەگەر ئالتوون و زىوەكە ھى سەردەمى ئىسلام بوون، ئەوا پەپرەوى ئەم
خالانەى خوارەو دەكرىت:

خالى يەكەم:

ئەگەر زانرا خاوەنەكەى كىيە، دەيدرىتەو خاوەنەكەى زەكاتى ھەموو ئەو
سالانەى لى دەرەكات كە لى بزر بوو.

خالى دووھم:

ئەگەر نەزانرا خاوەنەكەى كىيە، ئەوا وەكو مالى دۆزراو تەماشى دەكرىت و
پىويستە پەپرەوى بەرگەكانى مالى دۆزراو بكرىت لە ياساكانى ئىسلامدا.

بەرگەى چوارەم:

زەكاتى ئەم ئالتوون و زىوە دۆزراو يە پىنج يەكە، ئەو پۆژەى كە زەكاتەكە
دەدرىت دەبىت بە سەرەتاي سالى زەكات بۇ ئەو بەرەى كە لەو مائە دۆزراو يە
ماوئەتەو، ئەم بەشەش كە دەمىنىتەو لەدواى پىنج يەكەكە، دەچىتە پال
سامان و سەرەوتى ئەوكەسە بۇ زەكاتى سالى داھاتوو، سەرەتاي سالى
زەكاتىشى لەو پۆژەو بۇ دادەنرىت كە مائەكەى تىدا دۆزىوئەتەو.

زەكاتى كانگەكان

برگه‌ی یه‌که‌م:

ئەگەر کەسێک یان کۆمەڵێک لە خاکیکی تاییبەت بەخۆیاندا کانیکی ئالتوون یان زیویان دۆزییەوهو ئەندازە‌ی ماله دۆزراوه‌که دەگە‌یشتە ئەندازە‌ی زە‌کاتدان، یە‌کسەر پێ‌ویستە بە یە‌کجار زە‌کات لە هە‌مووی دەر‌بکری‌ت و، ئە‌و پوژە دە‌بی‌ت بە سەر‌هتای سالی زە‌کاتی ئە‌وماله، لە زە‌کاتدانە‌که‌شدا پە‌پرە‌وی ئە‌م خالانه‌ی خوار‌ه‌وه دە‌کری‌ت :

خال‌ی یه‌که‌م:

ئە‌گەر ئە‌و‌کە‌سه‌ی لە دەر‌هینانه‌وه‌ی ئە‌وماله‌دا توشی هیلاکی و ماندوبوونیکی زۆر بوو، ئە‌وا لە چل بە‌ش بە‌شیکی دە‌دری‌ت بە زە‌کات.

خال‌ی دوو‌ه‌م:

ئە‌گەر ئە‌وماله‌ بە ئاسانی بە‌بی ماندوبوون کە‌وته دە‌ست، ئە‌وا لە پینچ بە‌ش بە‌شیکی دە‌دری‌ت بە زە‌کات.

خال‌ی سێ‌یه‌م:

پێ‌ویستە ئە‌و ئالتوون و زیوه، کە‌رە‌سه‌ی خاوی ئالتوون و زیوی ناو زه‌وی بن، ئە‌ک دروست‌کراوی دە‌ستی مرو‌ة.

خال‌ی چوار‌ه‌م:

ئە‌گەر ئە‌و ب‌رە ماله دۆزراوه‌یه‌ی کە دەر‌هینراوه، نە‌دە‌گە‌یشتە ئە‌ندازە‌ی پێ‌ویست بوونی زە‌کاتدان و، لە‌بەر هۆیه‌ک کاره‌که وه‌ستا، دوا‌ی دە‌ست پیکردنه‌وه‌ی کاره‌که، هە‌موو ئە‌و ئالتوون و زیوه‌ی کە دە‌دۆزری‌ته‌وه، دە‌خری‌ته پال ئالتوون و زیوه دۆزراوه‌که‌ی یە‌که‌م جار، ئینجا کە گە‌یشتە ئە‌ندازە‌ی زە‌کات هە‌مووی بە‌یه‌که‌وه زە‌کاتی لی دەر‌ده‌کری‌ت.

زە‌کاتی حوشتر

برگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌ندازه‌ی زۆروکه‌می حوشره‌کان که زه‌کاتیان تیدا پئویست ده‌بیت (۵) سه‌ره.

برگه‌ی دووه‌م:

بو زانینی ئه‌ندازه‌ی زه‌کاتدان، پئویسته په‌په‌وه‌یی ئه‌م خالانه بکریت:

خال‌ی یه‌که‌م:

له‌هه‌ر (۵) پینچ سه‌ر حوشر، کاوړیکی ته‌مه‌ن (۱) یه‌ک سال ددریت له زه‌کاتیان، (شه‌ش وحه‌وت وهه‌شت ونو) هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت. ئه‌گه‌ر کاوړیکی یه‌ک ساله ده‌ست نه‌که‌وت، ده‌توانریت بزنیکی (۲) دوو ساله‌ی نیریان می بدریت.

خال‌ی دووه‌م:

که ژماره‌یان بوو به (۱۰) ده سه‌ر، (۲) دوو کاوړی ته‌مه‌ن یه‌ک سال ددریت له زه‌کاتیان. (یازدهو دوازدهو سیازدهو چوارده)، هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت.

خال‌ی سینیهم:

که ژماره‌یان بوو به (۱۵) پازده سه‌ر، (۳) سی کاوړی ته‌مه‌ن یه‌ک سال ددریت له زه‌کاتیان. (شازده وحه‌قده و هه‌ژده و نۆزده) هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت.

خال‌ی چواره‌م:

که ژماره‌یان بوو به (۲۰) بیست سه‌ر، (۴) چوارکاوړی ته‌مه‌ن یه‌ک سال ددریت له زه‌کاتیان. (بیست ویه‌ک و بیست و دوو بیست و سی و بیست و چوار)، هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت.

خال‌ی پینجه‌م:

که ژماره‌یان بوو به (۲۵) بیست و پینچ سه‌ر، (۱) یه‌ک به‌چکه حوشری مییه‌ی ته‌مه‌ن (۱) یه‌ک سال ددریت له زه‌کاتیان.

ئەگەر بەچكە حوشتری مېیەى تەمەن (۱) یەك سال دەست نەكەوت، ئەوا دەتواند ریت بەچكە حوشتری نیرەى تەمەن (۲) دووسال بد ریت له زەكاتیان. ئەگەر بەچكە حوشتری مېیەى تەمەن (۱) یەك سال و بەچكە حوشتری نیرەى تەمەن (۲) دووسال دەست نەكەوتن، ئەوا دەتوانریت نیرى تەمەن (۳) سى سال بد ریت له زەكاتیان، هەتا (۳۵) سى و پینچ سەر، هەمان زەكاتیان لى وەردەگیریت.

خالى شه شه م:

كه ژماره یان بوو به (۳۶) سى و شهش سەر، (۱) یەك بەچكە حوشتری مېیەى تەمەن (۲) دوو سال دەریت له زەكاتیان، هەتا (۴۵) چل و پینچ سەر هەمان زەكاتیان لى وەردەگیریت.

خالى حەوتە م:

كه ژماره یان بوو به (۴۶) چل و شهش سەر، (۱) یەك بەچكە حوشتری مېیەى تەمەن (۲) سى سال دەریت له زەكاتیان، هەتا (۶۰) شهست سەر هەمان زەكاتیان لى وەردەگیریت.

خالى هەشتە م:

كه ژماره یان بوو به (۶۱) شهست و یەك سەر، (۱) یەك حوشتری مېیەى تەمەن (۴) چوار سال دەریت له زەكاتیان، هەتا (۷۵) حەفتا و پینچ سەر هەمان زەكاتیان لى وەردەگیریت.

خالى نۆیە م:

كه ژماره یان بوو به (۷۶) حەفتا و شهش سەر، (۲) دوو بەچكە حوشتری مېیەى تەمەن (۱) یەك سال دەرین له زەكاتیان، هەتا (۹۰) نەو دە سەر هەمان زەكاتیان لى وەردەگیریت.

خالى دەیە م:

که ژماره‌یان بوو به (۹۱) نه‌ودو یهک سهر، (۲) دوو به‌چکه حوشتري مییهی ته‌من (۳) سی سال ددرین له زهکاتیان، هه‌تا (۱۲۰) سهر هه‌مان زهکاتیان لی ودرده‌گیریت.

خالی یازده:

که ژماره‌یان بوو به (۱۲۱) سه‌دو بیست و یهک سهر، (۳) سی به‌چکه حوشتري مییهی ته‌من (۱) یهک سال ددرین له زهکاتیان.

خالی دوازده:

که ژماره‌یان له (۱۲۱) سه‌دو بیست و یهک سهر زیاتر بوو، ئەوا په‌یره‌وی یه‌کیک لهو شیوانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت به مهرجیک کامه‌یان له به‌رژه‌وندیی هه‌ژاران دابیت ئەوه‌یان جیبه‌جی ده‌کریت:

شیوه‌ی یه‌که‌م:

ههر (۴۰) چل سهر حوشتري (۱) یهک به‌چکه حوشتري مییهی ته‌من (۱) یهک سال ددریت له زهکاتیان.

شیوه‌ی دووهم:

ههر (۵۰) په‌نجا سهر حوشتري، (۱) یهک به‌چکه حوشتري مییهی ته‌من (۳) سی سال ددریت له زهکاتیان.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گهر خاوه‌نی حوشتره‌کان به‌چکه حوشتري وه‌های نه‌بوو به ئەندازه‌ی زهکاته‌که بیټ، ئەوا په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خالی یه‌که‌م:

ئه‌گهر ئەو به‌چکه حوشتري له‌بری زهکاته‌که دراوه، له ئەندازه‌ی زهکاته‌که زیاتر بوو، ئەوا خاوه‌نی حوشتره‌کان بۆ هه‌یه داوای ئەو زیاده‌یه بکاته‌وه.

خالی دووهم:

ئەگەر ئۇ بەچكە حوشترەى لەبرى زەكاتەكە دراو، لە ئەندازەى زەكاتەكە كەمتر بوو، ئۇوا كارمەندانى كۆكردنەوەى زەكات بۆيان ھەيە داواى ئۇ بەشە ماوەى لى بكن، لە ھەردووك خالەكاندا ھەردووك لا پابەندى خەملاندن دەبن بە پارە يان بە ئازەلى بچوكتر.

بەرگەى چوارەم:

حوشترى نەخۇش لەبرى زەكاتى حوشترە نەخۇشەكان و حوشترى ساغيش لە جياتى برە زەكاتى حوشترە ساغەكان وەرەگيرين.

زەكاتى پەشەوولاخ

بەرگەى يەكەم:

بۆ زانينى ئەندازەى زۆروكەمى ئۇ پەشە و لاخانەى كە زەكاتيان لى دەردەكريت و ئەندازەى ئۇ برە زەكاتەى كە وەرەگيريت، ئۇوا پەپرەوى ئەم خالانەى خوارەوہ دەكريت:

خالى يەكەم:

ئەندازەى ئۇ پەشە و لاخانەى زەكاتيان لى دەردەكريت (۳۰) سى سەر، (واتا تىكرا ئەگەر بوون بە سى سەر، زەكاتيان تيبدا وەرەگيريت).

خالى دووہم:

لە (۳۰) سى سەر پەشە و لاخ ھەتا (۳۹) سى و نو سەر، گوپرەكە نيپرەكى تەمەن (۱) يەك سال دەدريت لە زەكاتيان.

خالى سيبەم:

لە (۴۰) جل سەر ھەتا (۵۹) سەر پەشە و لاخ، (نينگونىكى) گوپرەكە ميپەى تەمەن (۲) دووسال دەدريت لە زەكاتيان.

خالى چوارەم:

له (٦٠) شهست سهر پرشه ولاخ ههتا (٦٩) شهست و نو سهر، (٢) دوو گویرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال ددرين له زهكاتيان.

خالى پينجهم:

له (٧٠) حهفتا سهر پرشه ولاخ ههتا (٧٩) حهفتا و نو سهر، گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال و (نينگونى) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى شهشم:

له (٨٠) ههشتا سهر پرشه ولاخ بو (٨٩) ههشتا و نو سهر، (٢) دوو (نينگون) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى چهوتهم:

له (٩٠) نهوهد سهر پرشه ولاخ بو (٩٩) نهوهد و نو سهر، (٣) سى گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال ددرين له زهكاتيان.

خالى ههشتهم:

له (١٠٠) سهد سهر پرشه ولاخ بو (١٠٩) سهد و نو سهر، (٢) دوو گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال و (١) يهك (نينگون) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى نويهتم:

له (١١٠) سهد و ده سهر پرشه ولاخ بو (١١٩) سهد و نوزده سهر، (١) يهك گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال و (٢) دوو (نينگون) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى دهيهتم:

له (١٢٠) سهدويست سهر پرشه ولاخ، (٤) چوار گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال ددرين له زهكاتيان.

خالى يازده:

ئەگەر ژمارەى پەشە و لاخەكانىش لە (۱۲۰) سەر زياتر بوون، ئەوا ئەندازەى بېرە زەكاتەكە بە يەككە لەم شىوانەى خوارەو دەبێت، بە مەرجك كامەيان لە بەرژەوئەندى هەژاراندە بێت پەپرەوى ئەو شىوئەبەيان دەكرێت:

شىوئەى يەكەم:

بۆ هەر (۳۰) سى سەر پەشە و لاخ، گوێرەكە نىرێكى تەمەن (۱) يەك سال دەدرێت.

شىوئەى دووئەم:

بۆ هەر (۴۰) چل سەر پەشە و لاخ، (نېنگوونىكى) گوێرەكە مېئەى تەمەن (۲) دوو سال دەدرێت.

بېرگەى دووئەم:

پەشە و لاخەكان ئەگەر مالى بازركانى بوون و ژمارەكەيان نەدەگەيشتە (۳۰) سى سەر بەلام لەو پۆژەدا نرخەكەيان دەگەيشت بە ئەندازەى زەكاتدان، ئەوا ئەم بېرگەى وەكو مالى بازركانى مامەلەى لەگەلدا دەكرێت، واتە: دەخەملێنرێن بە پارەو زەكات لە پارەكەيان وەردەگيرێت.

بېرگەى سېئەم:

هەموو بەروبوومىكى ئەم پەشە و لاخە، لە شىرو ماست و پەنېرو قەيماغ، وەكو پارە مامەمەلەى لەگەلدا دەكرێت.

بېرگەى چوارەم:

ئەو پەشە و لاخەنى كە ئالىك خۆرن و بۆ ئىش و كار بەكار دەهينرێن، وەكو گای جوت و گای گېرە كردن زەكاتيان لى وەرناگيرێت.

زهكاتی مهرو بزن

برگه‌ی یه‌که‌م:

ده‌بیټ ژماره‌ی مهرو بزنه‌کان بگات به (٤٠) چل سهر.

برگه‌ی دووه‌م:

بو زانینی ئەندازه‌ی شهو زه‌کاته‌ی که وهرده‌گیریت پیویسته په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه بکریت:

خالئ یه‌که‌م:

له (٤٠ - ١٢٠) چل تا سه‌دو بیست سهر مه‌ر یان بزن، کاوړیکئ ته‌مه‌ن (١) یه‌ک سال یان چیتیر بزنیکی (٢) دوو‌سال ددریت له زه‌کاتیان.

خالئ دووه‌م:

له (١٢١ - ٢٠٠) سه‌دو بیست ویه‌ک بو دووسه‌د سهر مه‌ر یان بزن، (٢) دوو سهر ددریت له زه‌کاتیان، مه‌ر له جیاتی مه‌ر و بزن له جیاتی بزن.

خالئ سییه‌م:

له (٢٠١ - ٣٠٠) دوو سه‌دو یه‌ک بو سی سه‌د سهر مه‌ر یان بزن، (٣) سی سه‌ر ددریت له زه‌کاتیان، مه‌ر له جیاتی مه‌رو بزن له جیاتی بزن.

خالئ چواره‌م:

له (٣٠١ - ٤٠٠) سی سه‌دو یه‌ک بو چوار سه‌د سهر مه‌ر یان بزن، (٤) چوار سهر ددریت له زه‌کاتیان، مه‌ر له جیاتی مه‌ر و بزن له جیاتی بزن.

خالئ پینجه‌م:

ئه‌گهر ژماره‌که‌یان له ژماره‌ی خالی چواره‌م زیاتر بوو، ئەوا بو هه‌ر (١٠٠) سه‌د سهر، (١) یه‌ک سهر زه‌کات ددریت.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گهر مالآته‌که تی‌که‌ل بوو، ئەوا په‌یره‌وی ئەم دوو‌خاله‌ ده‌کریت:

خالئ یه‌که‌م:

ئەگەر ھەردووك جۆرەكە وەكو يەك بوون، ئەوا زەكاتی ھەموویان لەو جۆرەیان وەردەگیریت كە لە بەرژەوەندیی ھەژارانە.

خالی دووھم:

ئەگەر جۆریکیان لە جۆریکیان زیاتر بوو، ئەوا زەكاتی ھەموویان لە جۆرە زۆرەكەیان وەردەگیریت.

پرگەى چوارەم:

مالاتی نەخۆش و عەیبدار بۆ زەكات قبول ناکریت، مەگەر ھەموو میگەلەكە كە زەكاتەكەى لى دەردەكریت نەخۆش و عەیبدار بیّت، ھەروەھا مالاتی نیّره نادریت لەبرى زەكات، مەگەر ھەموو مالاتەكە نیّره بن.

پرگەى پینجەم:

كارو بەرخ كە دواى سالى زەكاتى دایكەكانیان پەیدا دەبن، زەكاتیان لەسەر نیه و لەو پۆژەوہ سالى زەكاتیان بۆ دادەندریت كە لەدایكیان دەبن.

پرگەى شەشەم:

گونجاوہ كاروبەرخ لەزەكاتى كاروبەرخ دا بدرین، بەھەمان ریزەى باوانەكانیان.

پرگەى ھەوتەم:

ئەو مالاتانەى كە بە بەخشین، یان بە كپین دەست دەكەون، لەو پۆژەوہ كە دەكەونە دەست خاوەنەكانیان، سالى زەكاتیان بۆ دادەندریت.

پرگەى ھەشتەم:

دەبیّت مالاتەكان شوانیان ھەبیّت و، زۆرینەى كاتەكەیان لە لەو پەردابن بەبى ئەوہى لەلایەن خاوەنەكەیانەوہ ئالف بدرین، دەنا زەكاتیان لى وەرنەگیریت.

پرگەى نۆیەم:

ھەموو بەرووبوومی ئەو مەرو بزنانە لە شیرو ماست و پەنیرو قەیماغ و كەشك و كەرەو دوو خورى و پیست كە دەست خاوەنەكەى دەكەوى و بە پارە دەفرۆشرى وەكو زەكاتى پارە مامەمەلەى لەگەلدا دەكریت.

زەكاتى ميوەو دانەوئەلە

بەرگەى يەكەم:

بۇ زانىنى ئەو ميوەو دانەوئەلەنى كە زەكاتيان تېدا وەر دەگىرېت و، ئەندازەى گەيشتن بە زەكات و بېرى ئەو زەكاتەى كە لېيان وەر دەگىرېت، پېويستە پەپرەوى ئەم خالانەى خوارەو بەكەين:

خالى يەكەم:

زەكات لە دانەوئەلەدا، لەهەموو ئەوجورانەدا هەيە كە بۇ ژيان بەكار دېن وەكو: (گەنم، جو، برنج، نيسك، نوک، ماش، فاسوليا، باقلە، گەنمەشامى، هەرزن) و هەموو دانەوئەلەيەكى تر.

خالى دووهم:

زەكات لە ميوەو تەنھا لە خورما و ترى وەر دەگىرېت و يەكلاکراو تەو لە هېچ ميوەيەكى تر دا وەر ناگىرېت.

خالى سېيەم:

ئەندازەى دانەوئەلەو ميوە بۇ گەيشتن بە زەكاتدان (۵) وسقە.

يەك وسق = ۶۰ صاع.

كەواتە (۵) وسق = $۶۰ \times ۵ = ۳۰۰$ سى سەد صاع.

يەك صاع = ۶۹۳,۲۲ درهەم.

يەك درهەم = ۳,۵ گرام.

كەواتە: يەك صاع = ۶۹۳,۲۲ درهەم \times ۳,۵ گرام = ۲۴۲۶,۶۶ گرام

كەواتە: پېنج وسق = ۲۴۲۶,۶۶ گرام \times ۳۰۰ صاع = ۷۲۸ كىلوگرام.

واتە هەر كاتيك كېشى هەموو دانەوئەلەكە گەيشتە ئەو ئەندازەيە، ئەوا زەكاتى

لى دەردەگىرېت. (بنەماى ئەم زانىارىيانە لەكتىبى مغنى المحتاج الى معرفة معانى الفاظ المنهاج ص ۵۱۴

، ۵۲۴ الجزء الاول) وەرگىراو.

خالى چوارەم:

بۇ زانىنى ئەو خورمايە تەپرى كە دەھىلدېرىتەو بۇئەوھى بە خورمايى بخورىت و ئەو تىرىيەى كە دەھىلدېرىتەو بۇئەوھى بىكرىت بە مېوژ، ئەوا ئەندازەى پېويست بوونى زەكاتەكە لەسەر خورما ھەلگىراو مېوژەكە (۵) پېنچ وسقە، دەنا لىكۆلېنەو ھەملاندن دەكرىت بۇئەوھى بزاندېرىت چەند خورماى تەپرو تىرى (۵) پېنچ وسق خورماى وشك و مېوژيان لېو پەيدا دەبىت و لەسەر ئەو بنەمايە مامەلە لەگەل زەكاتەكەدا دەكرىت.

خالى پېنچەم:

بۇ زانىنى بېرى زەكات لە مېوھو دانەوئىلەدا، بە پېى شېوھى بەرھەمھېنانيان، پېويستە پەپرەوئى ئەم خالانە بىكرىت:

يەكەم:

بېرى زەكات لە مېوھو دانەوئىلەدا (۱/۱۰) يەك لەسەر دەى بەرھەمەكەيە بۇ ئەو بەرھەمانەى كە پشت بە باران بارين دەبەستن، يان بەھۆى كارىزو ئاوى چەم و جوگاي ھەلگىراوھە ئاودەدرين.

دووم:

بېرى زەكات لە مېوھو دانەوئىلەدا (۱/۲۰) يەك لەسەر بېستى بەرھەمەكەيە بۇ ئەو بەرھەمانەى بەھۆى كرىنى ئاوى يان بەھۆى ناعور يان بەھۆى ھەر ھۆكارىكى دەستكردەوھە ئاوبدرين.

سېيەم:

ئەگەر شېوھى بەرھەمھېنان لەنيوان خالى يەكەم و دوومى سەرەوھدا ھاوبەش بوو، ئەوا پەپرەوئى ماوھى پەيدا بوونى بەرھەمەكە دەكرىت لە سەرەتاي ئامادە كىردنېوھە تا بەرھەمھېنانى، بە پىژە مامەلە لەگەل ئەم ماوھىەدا دەكرىت لەنيوان خالى يەكەم و دوومدا.

بۇنمونە: ئەگەر دانەوئىلەيەك، يان مېوھىيەك، بە ھەشت مانگ ھاتە بەرھەم، چوار مانگى يەكەم پشت بە شېوھى خالى يەكەم بەستراو، چوار مانگى دووم

به ناچاری پشت به شیوهی خالی دووم بهسترا، واته ماوهی بهرههه هیئاکه نیوه به نیوه بوو، ئەوا پرە زهکاتی دیاریکراو لهو بهروبوومه‌دا (چوار له‌سه‌ر سیی)ی ده‌یه‌که‌که ده‌بیئت، که پڕژه‌که‌ی ده‌کاته (۱/۱۳، ۳۳) ی کو‌ی گشتی به‌روبوومه‌که‌و، ئەگەر ماوهی ئاودانه‌کان له‌هه‌ردووک شیوهی یه‌که‌م و دوومه‌دا نه‌زانان، ئەوا بری خالی یه‌که‌م (۱/۱۰) له‌گه‌ل بری خالی دووم (۱/۲۰) کو‌ده‌کرینه‌وه‌و دابه‌شی (۲) دوو ده‌کرین ده‌بیئت به: $1/10 + 1/20 = 1/15$ ی کو‌ی گشتی به‌روبوومه‌که‌ که پرە زهکاتی شیوهی خالی سییه‌مه.

برگه‌ی دووم:

هه‌ر دانه‌ویله‌یه‌که له توێک‌دا هه‌لنه‌گیریت، وه‌کو (گه‌نم و‌جو)، ئەوا ده‌بیئت به پاکراوی بگاته ئەندازه‌ی زه‌کاتدان، ئینجا زه‌کاتی ل‌ی ده‌ربکریت، به‌لام هه‌ر دانه‌ویله‌یه‌که وه‌کو برنج که به توێک‌ه‌وه ده‌توانریت هه‌لبگیریت، ئەگەر پاکرانه‌وه له توێک‌ه‌کانیان، ئەوا ئەندازه‌ی گه‌یشتن به زه‌کات (۵) پینچ (وسق) ه، به‌لام ئەگەر پاک نه‌کرانه‌وه، ئەوا ئەندازه‌ی گه‌یشتن به زه‌کات به (۱۰) (وسق) داده‌نریت.

برگه‌ی سییه‌م:

له دانه‌ویله‌و میوه‌دا بۆ گه‌یشتن به ئەندازه‌ی زه‌کاتدان توخمیک ناخریته‌ سه‌ر توخمیکی تر، وه‌کو گه‌نم ناخریته‌ سه‌ر جو، به‌لام جو‌ریک ده‌خریته‌ سه‌ر جو‌ریکی تر، وه‌کو گه‌نمی قه‌نده‌هاری ده‌خریته‌ سه‌ر گه‌نمه‌ زه‌رده، یان جو‌ی سپی ده‌خریته‌ سه‌ر جو‌ی ره‌ش.

برگه‌ی چواره‌م:

میوه‌ی ئەمسال ناخریته‌ سه‌ر میوه‌ی سالیکی تر، به‌لام دوو میوه‌ی سالیک هه‌رچه‌نده له‌یه‌که کاتیشدا پی نه‌گه‌ن ده‌خرینه‌ پال یه‌که بۆئه‌وه‌ی بگه‌ن به ئەندازه‌ی زه‌کاتدان.

پرگه‌ی پینجه‌م:

له زه‌کاتی دانه‌ویله‌و میوه پشت به کاتی دروینه‌و رنینه‌وه‌یان ده‌به‌س‌تریت، (واته تا کاتی پیگه‌یشتن و دروینه یان رنینه‌وه‌یان نه‌یه‌ت کاتی زه‌کات دانیان نایه‌ت) و، له زه‌کاتی میوه‌شدا که سه‌ره‌تای پیگه‌یشتنی میوه‌که ده‌رده‌که‌ویت، نابیت هه‌ولی خواردنی بدریت له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌شی هه‌ژارانی لی دیاری نه‌کراوه. نه‌گه‌ر خاوه‌ن میوه‌که‌ش ویستی لیی بخوات، یان رنینه‌وه‌که‌ی دوابخات، نه‌وا پیویسته هه‌موو به‌ره‌مه‌که‌ بخه‌ملینریت له پیش نه‌وه‌ی که هه‌ر ده‌ست تیوه‌ردانیکی تیدا بکریت، به مه‌رجیک خاوه‌ن میوه‌که‌ رازی بیت به خه‌ملاندنه‌که.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

زه‌کاتی دانه‌ویله‌ له و کاتوه پیویست ده‌بیت که ده‌نکه‌کانی ره‌ق بن و خوی بگریت و هیچ بواریک نیه بو خه‌ملاندن، له‌به‌رئه‌وه‌ دروست نیه خاوه‌ن مال ده‌ستی تیوه‌ربدات، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ناچاری، چونکه حه‌قی زه‌کات به هه‌موو به‌شیکی نه‌م دانه‌ویله‌وه‌یه.

پرگه‌ی هه‌وته‌م:

هه‌موو خه‌رجیه‌که له کیلانی زه‌وی و چاندن و دروینه‌و کیشانه‌وه‌و شه‌نه‌و خه‌رمان و چنینه‌وه‌و گواستنه‌وه‌و وشک کردنه‌وه‌و عه‌مبارکردنی، له نه‌ستوی خاوه‌ن به‌ره‌مه‌که‌دایه‌و، به هیچ شیوه‌یه‌که نه‌ندازه‌یه‌کی دیاریکراو له‌بری نه‌م خه‌رجیانه هه‌لناگیریته‌وه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

مولکانه که خاوه‌ن زه‌وی به‌شیک له به‌روبوومی داهاته‌که به‌ریت له جیاتی به‌کریدانی زه‌ویه‌که له یاساکانی ئیسلامدا به به‌کریدانی به‌تال داده‌ندریت، له باره‌دا په‌یره‌وی نه‌م خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خال‌ی یه‌که‌م:

ئەگەر خاوەن زەوی بەبى پەزىمەندى خاوەن تۆۋەكە ئەندازىيەك لە بەرھەمەكەى برد، ئەوا بەشە زەكات لە مائە بردراۋەكە وەكو زەكاتى مائى زەوتكراۋى لىدئىت، كەى دەستى كەوتەۋە خاوەن تۆۋەكە پىۋىستە زەكاتى ئەوماۋەيەى لى دەرىكات كە لىي زەوت كراۋە.

خالى دوۋەم:

ئەگەر خاوەن تۆۋەكە بە ئارەزۋى خۆى ھەندىك لەو بەروبومەى دا بە خاوەن زەوى، ئەوا زەكاتى ھەموو بەرھەمەكە دەكەۋىتتە ئەستۋى خاوەن تۆۋەكە.

زەكاتى مائى ھاۋبەش

پەرگەى يەكەم:

لە مائى ھاۋبەشدا لەنىۋان دوۋكەس (يان زىاتر)، لە ھەموو بارىكدا ھەموۋمال و سامانە ھاۋبەشەكە (ھەموو بەشەكان)، وەكو يەك مال زەكاتى لى دەردەكرىت.

پەرگەى دوۋەم:

بۇ پىۋىست بوۋنى زەكات لە مائى ھاۋبەشدا، پىۋىستە پەپرەۋىيى ئەم خالانى خوارەۋە بكرىت:

خالى يەكەم:

پىۋىستە ھەموو خاوەن مائەكان كە بەشدارن لەو مائە ھاۋبەشەدا، موسلمان بن ﴿لە پەپرەۋانى ئايىنى ئىسلام بن﴾.

خالى دوۋەم:

لە كاتىكدا كە بەشى ھەر يەككە لە ھاۋبەشەكان ديارو زانراۋ بوو لە مائە ھاۋبەشەكەدا، بارىكى ۋەھاش نەپرەخسا كە بىتتە ھۆى جياكردنەۋەى مائەكە وەكو ئەم شىۋانەى خوارەۋە:

شیوهی یه کهم:

ئه گهر له میگه لی مالاتی هاوبه شدا، شوینی ئاو خواردنه وه و له وه پرگا و شوان و جیگه ی دوشین و جیگه ی شهوو نیرییان یه ک بیټ.

شیوهی دوهم:

له مالی بازرگانی هاوبه شدا، دوکان و پاسه وان و مهن پیوو ته رازوو کی شکردن و کیسه و قاسه و هه لگرتنی پاره یه ک بیټ.

شیوهی سییه م:

له کشتوکالی هاوبه شدا ئاودییری و دروینه که رو خهرمان یه ک بن و، له میوه ی هاوبه شدا په رزین و باخ و شوینی وشک کردنه وه ی میوه که یه ک شوین بیټ.

خالی سییه م:

له هر سامانی کدا که پیویست بیټ بو زه کاتدان سالی به سه ردا تیپه پریت، ده بیټ هاوبه ش کردنی به شدار بووه کان له ماوه ی سال که متر نه بیټ.

خالی چواره م:

له به روبوومی کشتوکالدا پیویسته هاوبه شکردنی به شدار بووه کان له سه ره تای چاندنی کشتوکاله که وه هه تا کاتی کو کردنه وه ی بیټ.

خالی پینجه م:

له به روبوومی میوه ی هاوبه شدا، پیویسته هاوبه شکردنی به شدار بووه کان به لای که مه وه له سه ره تای پیگه یشتنی میوه که دا بیټ.

خالی شه شه م:

له میگه لی مالاتی هاوبه شدا، پیویسته مالاته کان له یه ک جوړ بن، یان له دوو جوړی وه هابن که زه کاتدان یان له یه که وه نزیک بیټ وه کو مه رو بز.

خالی هه وته م:

هر کاتی که نه و پینج خاله ی سه ره وه جیبه جی نه کرا، نه و مال که وه کو زه کاتی مالی هاوبه ش مامه له ی له گه لدا ناکریت.

برگه‌ی سییهم:

له هه‌موو شیوازیکی مائی هاوبه‌شدا به‌شه‌کان دیارین یان دیار نه‌بن، هه‌تا ماله‌که نه‌گاته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات دان، زه‌کاتی لی وهرناگیریت و بو زیاتر پروون کردنه‌وه‌ش په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خالئ یه‌که‌م:

ئه‌گهر ماله‌که گه‌یشته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات دان، ئەوا به‌پیی زه‌کاتدانی جووری ماله‌که زه‌کاتی لی دهرده‌کریت.

خالئ دووهم:

ئه‌گهر ماله‌که نه‌ده‌گه‌یشته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات، به‌لام یه‌کیک له هاوبه‌شه به‌شداربووه‌کان (یان ههر یه‌کیک له هاوبه‌شه به‌شدار بووه‌کان) که مال و سامانی تری هه‌بییت، ئەوا ئەو به‌شه‌ی خوئی له ماله هاوبه‌شه‌که ده‌خریته پال مال و سامانه‌که‌ی خوئی بوئه‌وه‌ی هه‌موو مال و سامانه‌که‌ی به‌یه‌که‌وه بگاته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات، ئەوسا هه‌موو ماله‌که‌ی خوئی که هه‌یه‌تی به‌یه‌که‌وه له‌گه‌ل به‌شه هاوبه‌شه‌که زه‌کاتی لی دهدات.

برگه‌ی چواره‌م:

له کاتی‌کدا که (بیت المال) هه‌بییت، هه‌موو بره زه‌کاتی ماله هاوبه‌شه‌که ده‌دریت به‌(بیت المال) و، ئەگهر (بیت المال) نه‌بوو، ئەوا ههر یه‌کیک له هاوبه‌شه به‌شداربووه‌کان ده‌توانییت بره زه‌کاتی دیاریکراوی خوئی دابه‌ش بکات، به‌سه‌ر ئەو هه‌شت پۆلانه‌ی که زه‌کاتیان ده‌دریتی.

زهکاتی مالی تالانکراو

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَإِنَّ السَّبِيلَ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ... (٤١) (الانفال)

﴿بشزانن ههر شتیکتان (له کاتی جهنگدا) دستکوت، نهوه به دنیاییهوه
پینچ یهکی نهوماله (دهستکوتوه) بو خواو پیغه مبهرو کهس وکاری پیغه مبهرو
هه تیوو هه ژارو ریوارانه، نه گهر نیوه باوهرتان به خوا هیناوه﴾.

پرگهی یه کهم:

پیویسته نهو ماله به تالان هینراوه له شه ری نیوان موسلمانان و
بیباوهره کاندا دستکوت بییت، بو زیاتر روون کردنه وه پیویسته په پرهوی نهو
خالانهی خواره وه بکریت:

خالی یه کهم:

ده بییت نهو شه ره که ده کریت له پیناوی خواو نایینه پیروزه کهیدا بییت و، به هیچ
شیوه یه که نابییت له پیناوی نه ته وه یه که یان سه رکده یه که یان دهسته یه کهدا بییت.

خالی دووهم:

نهو شه ره به هیچ شیوه یه که له گهل گهل و نه ته وهی موسولماناندا ناکریت، نه گهر
کراش دستدریژی کردنه بو سه ریزو حورمه تی هه موو موسلمانان، نهو
ماله ش که دست ده که وییت ناچیته ریزی مالی تالانکراو، ده بییت ماله که بو
خاوه نه کانی بگه ری نریته وه و دستدریژ که ریش سزا بدرییت.

پرگهی دووهم:

هیچ مالیکی تالانکراو نه ندازهی گه یشتن به زه کاتدانی نیه، واته نه وهی که
هینراوه زه کاتی لی وهرده گیرییت.

پرگهی سییه م:

بری زه کاتی پیویست له مالی تالان کراو دا (۱/۵) پینجیه کی ماله که یه، له لایهن
نهو که سه وه ددرییت که ماله تالان کراوه که ی هیناوه.

برگه‌ی چوارهم:

بۆ دابه‌شکردنی ئەو پینجیه‌کە‌ی زه‌کاتی مائی تالان کراو، پێویسته‌ په‌یره‌ویی ئەم به‌شانه‌ی خواره‌وه‌ بکریت:

به‌شی یه‌که‌م:

له‌ ریگه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) خه‌رج ده‌کریت.

به‌شی دووهم:

بۆ که‌س و کاری پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) (له‌ نه‌وه‌کانی هاشم و عبدالطلب) خه‌رج ده‌کریت، که‌ برگه‌ یاساییه‌کانی زه‌کاتی مال و سامانه‌کان نایانگریته‌وه‌، ئەم زه‌کاته‌ فه‌قیرو ده‌وله‌مهنده‌کانیان ده‌گریته‌وه‌و، نی‌رینه‌یان دوو ئەوه‌نده‌ی میینه‌کانیان ده‌دریته‌و، به‌ری مییه‌کانیان ئەم یاسایه‌ نایانگریته‌وه‌ ئەگه‌ر له‌ نه‌وه‌کانی(هاشم و عبدالطلب) نه‌بن.

به‌شی سییه‌م:

بۆ هه‌تیوه‌ بی‌ باوکه‌کان خه‌رج ده‌کریت، که‌ برگه‌ یاساییه‌کانی زه‌کاتی مال و سامانه‌کان نایانگریته‌وه‌و، له‌ سنووری یاسای هه‌تیوی دان.

به‌شی چوارهم:

بۆ ئەو موسوڵمانه‌ لاتانه‌ خه‌رج ده‌کریت، که‌ له‌ مال و سامانی دنیا هیچیان نیه‌.

به‌شی پینجه‌م:

بۆ ئەو ری‌بوارانه‌ خه‌رج ده‌کریت که‌ له‌ گه‌شتدان و به‌م ولاته‌دا تیده‌په‌رن، یان له‌م ولاته‌وه‌ ده‌یانه‌ویت گه‌شتیک ساز بکه‌ن بۆ سه‌ردانی خزم و دوستان یان بۆ فی‌ربوونی پیشه‌و زانستیک، ئەم برگه‌یه‌ ئەو ری‌بوارانه‌ ناگریته‌وه‌ که‌ به‌ره‌لان و به‌ بی‌کاری ده‌سو‌رینه‌وه‌ یان گه‌شته‌که‌یان بۆ کاری خراپه‌یه‌.

ياسای ئەو سامانەى بەبى شەر دەكەوئتە دەست موسولمانان

پرگەى يەكەم:

ئەگەر بىباوەران لە ترسى موسولمانان سەرو مالى خويان جيهيشت و هەلاتن، ئەوا هەموو مال و سامانەکانيان دەبیت بە هی خواو پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) کەس و کاری پيغەمبەر و هەتیوو هەژارو ريبواران، لەم بارەيەوه خوا دەفەر مویت:

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُوجِفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ (٦) الحشر

﴿ئەو مال و سامانەى ئەوان (بەنو نەزیر) کە خوا بۆ پيغەمبەرى گيپراوئەوه، ئیوه هیچ ناپەرەحتیەکتان پيوه نەدی بوو، نە بە سواری ئەسپ و نە بە سواری حوشتریش بە پەلە نەيگەيشتونى، (ئەو دەسکەوتە شەرى تیدا نەکرا)﴾.

پرگەى دووهم:

ئەو سامانەش کە بەبى شەر لە بىباوەران دەست دەكەوئت، وەكو سەراندەو دەيەكى بازرگانی و مالى کەسيكى ناموسولمان کە لە ولاتی ئيسلامدا بمريت و ميراتگری نەبیت، هەموو ئەم مالانە دەکرین بە پينج بەشەوه بۆ خەرچکردنى لەرپى خواو پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) کەس و کاری پيغەمبەر و هەتیوو هەژارو ريبواران، بەلام ئیستا کە پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) لەژياندا نەماوه، کەس نیه ميراتی بگریت، بۆیە دەخریتە خەزینەى موسولمانانەوه، تەنانەت لەسەردەمی خۆشیدا پازى نەبووه کە سامانەکەى بەسەر ميراتگرەکاندا دابەش بکريت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموویەتى: ئەوهى جيم هيشتوو خيرو خيراته نە دینارو نە درهەمیكى لى بەش ناکريت، ئەوه خەرجى ئافرەتەکانمەو بژیوی ئەو کەسانەيه کە لە کوکردنەوهى زەکاتدا کارم بۆ دەکن). (١٠١)

زهكاتی مالی به بارمته دانراو (پههن كراو)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هه‌موو مال و سامانیکی به بارمته دانراو له‌و جورانه بیټ که زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریټ و، خودی ماله به بارمته دانراوه‌که یان له‌گه‌ل مال و سامانه‌که‌ی تری خاوه‌نه‌که‌یدا بگاته نه‌ندازه‌ی پیویست بوونی زه‌کات، نه‌وا زه‌کات پیویست ده‌بیټ له‌سه‌ر نه‌و ماله به بارمته دانراوه‌و، نه‌وه‌ی که ده‌مینټه‌وه دوا‌ی نه‌وه‌ی که زه‌کاته‌که‌ی لی دهرکرا ده‌بیټه‌وه مالی به بارمته دانراو.

پرگه‌ی دووه‌م:

کاتی پیویست بوونی زه‌کاتی ماله به بارمته دانراوه‌که هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی نیه به کاتی گریبه‌ستی نیوان هه‌ردووک لایه‌نه‌که‌وه، به‌لکو ماله بارمته‌کراوه‌که له کاتی دیاریکراوی خویدا زه‌کاته‌که‌ی لی دهریټ و، ماله بارمته‌کراوه‌که وه‌کو هه‌موو مال و سامانیکی تری نه‌و که‌سه داده‌ندریټ که ماله‌که‌ی خو‌ی خستوته بارمته‌وه به‌رامبه‌ر پیداوویستی‌هک بو کاتیکی دیاریکراو.

پرگه‌ی سییهم:

هه‌ر مالیکی بارمته‌کراو نه‌گه‌ر که‌وته به‌ر ده‌سه‌لاتی پرگه‌ی یه‌که‌مه‌وه و چهند سال پیشتر زه‌کاتی نه‌دراییټ، نه‌وا بره زه‌کاتی هه‌موو ساله‌کان ده‌بیټ به‌ قه‌رز به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌وه.

پوونکردنه‌وه: که‌سیک پیویستی به‌ بریکی چاک له‌ مال و سامان هه‌یه‌و دوا‌ی قه‌رزیک ده‌کات، خاوه‌ن پاره دوا‌ی بارمته‌یه‌کی لی ده‌کات بوئه‌وه‌ی وهرگرتنه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ی مسوگه‌ر بکات له‌ کاتی دیاریکراوی خویدا، بو‌یه نه‌و که‌سه‌ی که‌ قه‌رزه‌که‌ی وهرگرتووه ناتوانیټ نه‌م بارمته‌یه‌ به‌فروشیټ تا قه‌رزه‌که‌ی نه‌داته‌وه، به‌لام بارمته‌که‌ش هه‌ر له‌ژیر ده‌سه‌لاتی خویدا ده‌مینټه‌وه‌و، نه‌و که‌سه‌ی که‌ قه‌رزه‌که‌ی داوه هیچ مافیکی نیه به‌سه‌ر داهاتی نه‌و بارمته‌یه‌وه، بو‌یه زه‌کاتی نه‌و ماله بارمته‌کراوه ده‌که‌ویټه نه‌ستوی

خاوهنه كه يه وه، هر قازانچيك له وماله بارمته كراوه بكه ويته دهست قه زده ركه،
ئه وا مامه له كه له ياساي (رهن) مالي بارمته دان دراو ده چيته دهره وه و ده كه ويته
به زه بري ياسا كاني پيبا.

سه رفته و خيرو خيرات

سه رفته

پرگه ي يه كه م:

ئه ندازه ي پيوستى سه رفته بو هر مروقيك (۱) يه ك (صاع) ه له پيژيويك كه له
شوينى پيوست بوونى سه رفته كه دا له ه موو پيژيوه كاني تر زياتر
به كار بهيئريت.

(صاعيك) = ۲۴۲۶,۶ گرام (واته نزيكه ي ۲,۵ كيلو).

(پيغه مبه ر) صلى الله عليه وسلم) زه كاتي سه رفته ي له سه ر موسولمانان به (صاعيك)
له خورما يان جو پيوست كردوه، ئه و موسولمانه به نده بيت يان ئازاد بيت
گه وره بيت يان بچووك، نيئريت يان مي، فه رمانيشى كردوه پيش ئه وه ي
خه لكى له ماله كانيان بچنه دهره وه بو نويزى جه زن ئه و سه رفته يه بدرت). (۱۰۲)

پرگه ي دووهم:

سه رفته له سه ر گه وره و بچووكى موسولمانان پيوست ده بيت دواى
خورئا و ابوونى دوا پوژى مانگى رهمه زان، (واته كه سيك پيش ته و ابوونى
مانگى رهمه زان بمرت، ئه گه ر به كاتيكي كه ميش بيت سه رفته ي له سه ر نيه و،
كه سيك دواى ته و ابوونى مانگى رهمه زان له دايك بيت، ئه گه ر به كاتيكي
كه ميش بيت سه رفته ي له سه ر نيه).

پرگه ي سيئهم:

سه رفته پيژيويكه بو فه قيرو هه ژاران، بوئه وه ي پوژى جه زن به بي خواردن
نه ميننه وه، بوئه قه ده غه يه دوا بخريت بو دواى نويزى جه زن.

پرگه‌ی چواره‌م:

بو مه‌رجه‌کانی پیویستبوونی سهرفته‌ره، پیویسته په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه بکریت:

خالئ یه‌که‌م:

پیویسته ئەو که‌سه‌ی سهرفته‌ره‌که ده‌دات پیداو‌یستی و پیژئوی شه‌وو پوژئو جه‌ژن و زیاده‌ی هه‌بیته‌ له ئەندازه‌ی ده‌سته‌جلیک بوخو‌ی و هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ژئیر سایه‌ی ئەودان، وه‌کو ژن و باوک و دایک و کوپو کچ و، خزمه‌تکاری خو‌ی و کاره‌که‌ری ژنه‌که‌ی، ئەگه‌ر به‌ نانه‌زگی و بی‌ به‌رانبه‌ر کاریان ده‌کردو، ژنی ته‌لاقدراوی دووگیانیش به‌ ته‌لاقی (رجعی)یان به‌ته‌لاقی(بائن).

خالئ دووه‌م:

پیویسته ئەو که‌سه‌ی زیاده‌ی هه‌بیته‌ له کری‌ی خانوو ئەگه‌ر له‌ خانووی به‌کریدا بوو، هه‌روه‌ها پیویسته‌ی زیاده‌ی هه‌بیته‌ له ئەندازه‌ی قه‌رزیک که‌ واده‌ی دانه‌وه‌ی هاتیبته‌.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئەگه‌ر که‌سیک لات بوو، به‌لام ژنه‌که‌ی ده‌وله‌مهند بوو، ئەوا په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خالئ یه‌که‌م:

ئەو ئافه‌رته‌ سه‌ره‌سه‌سته‌ له‌وه‌ی که‌ سهرفته‌ری خو‌ی بدات یان نه‌یدات، چونکه‌ ئەو ئافه‌رته‌ له‌ژئیر سایه‌ی می‌رده‌که‌ی دایه‌و، له‌م کاته‌شدا می‌رده‌که‌ی لاته‌.

خالئ دووه‌م:

پیویسته له‌سه‌ر ئەو ئافه‌رته‌ سهرفته‌ری مندالی هه‌ژاری خو‌ی و سهرفته‌ری کاره‌که‌ره‌که‌شی بدات که‌ به‌ نانه‌زگی و به‌بی‌ به‌رانبه‌ر کاری بو‌ ده‌کات.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

كەسى خاوهن مال و سامان، لەسەرى پيويست نيه سەرفترەى كوپو كچى دەولەمەندى خۆى بدات (جا خويان ناسيبيت يان خويان نه ناسيبيت)، لەبەرئەوى ئەوانە دەولەمەندن و سەرفترەكەيان لەسەر خويانە.

پرگەى حەوتەم:

لەسەر باوك پيويست نيه سەرفترەى بووكەكەى (ژنى كوپيكي هەژارى) خۆى بدات، مەگەر بە رەزامەندى بووكەكەى.

پرگەى هەشتەم:

لەسەر كوپ پيويست نيه سەرفترەى باوەژنى (زەر دايكى) بدات، مەگەر بە رەزامەندى باوەژنەكەى.

پرگەى نۆيەم:

لەسەر برا پيويست نيه سەرفترەى خوشكى هەژارى خۆى بدات، مەگەر بە رەزامەندى خوشكەكەى، ئەم پرگەيه بە پيچەوانەشەوه كارى پى دەكرىت.

پرگەى دەيەم:

لەسەر هەژارىك پيويست نيه بو سەرفترە قەرز بكات، هەرچەندە بە پارەى ئەم قەرەش سەرفترەكە دادەمەزرىت.

پرگەى يازدە:

ئەگەر كوپيكي هەژار سەرى خۆى هەنگرت و ديارنەما و هيچ هەوالىكى لەبارەيهوه نەدەزانرا، ئەوا پيويستە تا هەوالىكى ليوه دەزانرىت باوكەكەى سەرفترەكەى بو بدات.

پرگەى دوازده:

هەر كەسيك دەسلەتى نەبوو بە يەكجار سەرفترەى هەموو ئەوانە بدات كە لەژير سايەى دان، ئەوا لە سەرەتاوه سەرفترەى خۆى دەدات، ئينجا هى ژنەكەى، ئينجا هى مندالە بچووكەكانى، ئينجا هى باوكى، ئينجا هى دايكى، ئينجا هى مندالە گەرەكانى.

بەرگه‌ی سیزده:

هەر که سێک له توانایدا نه‌بوو سه‌رفتري خوی و نه‌وانه‌ی له‌ژیر سایه‌ی نه‌ودان له‌یه‌ك جوړ پیژنیو بدات، نه‌وا بو‌ی هه‌یه سه‌رفتري خوی له جوړه پیژنیویك و هی ژنه‌که‌ی له جوړه پیژنیویکی تر بدات، نه‌گه‌ر نه‌م که سه له‌و کاتی سه‌رفتريدا له‌نیو مال و منداله‌که‌ی خویدا نه‌بوو ده‌توانی‌ت هه‌ریه‌که‌یان پیژنیوی نه‌و شوینه بده‌ن له زه‌کاتی سه‌رفتري.

بەرگه‌ی چوارده:

سه‌رفتري به‌نده (عبد) له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌تی.

بەرگه‌ی پازده:

دروسته له جیاتی پیژنیو پاره به‌خه‌ملینری‌ت به‌پیی نرخ و نه‌ندازه‌ی نه‌م بره پیژنیوه‌ی که دیاریکراوه بو زه‌کاتی سه‌رفتري له‌وکاته‌دا که سه‌رفتريکه پیویست ده‌بی‌ت له‌سه‌ر موسولمانان.

پروونکردنه‌وه: خه‌ملاندنی بری نه‌وپاره‌یه‌ی که له‌جیاتی نه‌ندازه‌ی بره زه‌کاتی سه‌رفتري دیاری ده‌کری‌ت، له سالی‌که‌وه بو سالی‌کی تر ده‌گۆری‌ت به‌هوی نرخ‌ی نه‌و پیژنیوه له‌و سالد‌ا، نه‌م خه‌ملاندنه له‌لایه‌ن زانایانی ئیسلامه‌وه به‌پیی نرخ‌ی نه‌م بره زه‌کاته له‌و پۆژه‌دا دیاری ده‌کری‌ت.

﴿نه‌م خه‌ملاندنه وا له‌و هه‌ژارو بی‌ ده‌رامه‌تانه ده‌کات، به‌ نه‌ندازه‌ی پاره خه‌ملینراوه‌که به‌ ئاره‌زووی خویان پیژنیوی پۆژی جه‌ژنی پی‌ بکرن و، ناچاری خواردنی ته‌نها خورماو جو نه‌بن﴾.

خیرو چاکه کردن

پیغمبر(صلی الله علیه وسلم) فرموده‌تی: (ئهو شه‌وه‌ی که شه‌وپرؤییم پی کرا (بو عهرشی په‌روه‌دگار)، بینیم له‌سه‌ر دهرگای به‌ه‌شت نوسرابوو: خیرو چاکه‌کردن به ده‌ئوه‌نده پاداشتیان دهریتته‌وه‌و قهرزدانیش به‌ه‌ژده‌ئوه‌نده). (۱۰۳)

واته خیروچاکه‌یه‌که له‌لایه‌ن خواو پیغمبره‌وه‌(صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ر موسولمانان پیویست نه‌کرایت، یان خیروچاکه‌یه‌که له‌ په‌وشته‌کانی پیغمبری مه‌زن بیئت(صلی الله علیه وسلم) ئاده‌میزاد سه‌ربه‌سته له‌وه‌ی بیکات یان نه‌یکات، به‌لام‌کردنه‌که‌ی په‌زانه‌ندیی خواو پیغمبره‌ی پیوه‌یه‌و راستکردنه‌وه‌ی باری که‌وتوو‌ی هه‌ژارو لیقه‌وماوانیشه، خیروچاکه‌کردن تایبته‌ نیه‌ ته‌ن‌ها به‌ موسولمانه‌کانه‌وه‌ به‌لکو تیکرای مرو‌قایه‌تی و زینده‌وه‌ران و دروستکراوه‌ دیارو نادیاره‌کانی په‌روه‌دگار ده‌گریته‌وه‌.

پیغمبر(صلی الله علیه وسلم) فرموده‌تی: (ئهی کومه‌لی ئافره‌تان، خیرو چاکه‌ بکه‌ن ئه‌گهر له‌ خشله‌کانی خوشتان بیئت). (۱۰۴)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

مرو‌قی موسولمان بو‌ خیروچاکه‌کردن ناچار ناکریت، له‌به‌رئوه‌ی له‌لایه‌ن خواو پیغمبره‌وه‌ له‌سه‌ری پیویست نه‌کراوه‌و له‌ په‌وشته‌کانی پیغمبره‌ی مه‌زنامه‌(صلی الله علیه وسلم)، گونجاوه‌ هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ند، موسولمانان و(ئه‌ه‌لی کتاب) په‌یره‌وانی ئایینه‌کانی پیش ئیسلام و ئهو بیباوه‌رانه‌ش که له‌ژیر سیبهره‌و سایه‌ی ده‌سه‌لاتی ئیسلامدا ده‌ژین، که‌لکی لی وهر‌بگرن.

پرگه‌ی دووه‌م:

خیرو چاکه‌کردن به‌نه‌ینی یان به‌ ئاشکرا له‌ هه‌موو کاتیکدا له‌ لایه‌ن په‌روه‌دگاره‌وه‌ پاداشتی خو‌ی هه‌یه، به‌تایبته‌تی له‌ مانگی په‌مه‌زانداندا بو‌ خزم و دراوسی و هه‌ژارو لیقه‌وماوان.

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفَقْرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (٢٧١) البقرة

﴿نه‌گەر خێرو چاکه‌کانتان به‌ده‌رخه‌ن ئه‌وه کارێکی چاکه‌و، نه‌گەر بشیان
شارنه‌وه‌و به‌ نه‌ینی بیانده‌ن به‌هه‌ژاران، ئه‌وه بو ئیوه پاداشتی چاکتره‌و،
تاوانه‌کانتانی پی لاده‌چن، خواش زاناو شاره‌زایه به‌وه‌ی که ئیوه ده‌یکه‌ن﴾.

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌وه‌که‌سه‌ی که خێروچاکه ده‌کات، ده‌بی‌ت ژیا‌نی خو‌ی و مال و مندال و دایک و
باوکی دای‌ن کردی‌ت، ئه‌وسا خێروچاکه‌که بکات.

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌وه‌که‌سه‌ی که خێروچاکه ده‌کات و قه‌رزداره‌، ده‌بی‌ت له‌پیشدا ئه‌رکه‌که‌ی
سه‌رشانی جیبه‌جی بکات و، ته‌واوی قه‌رزه‌که بداته‌وه‌، ئینجا خێروچاکه‌که
بکات، له‌به‌رئه‌وه خێروچاکه له‌م باره‌دا قه‌ده‌غه‌یه‌.

پرگه‌ی پینجه‌م:

خێروچاکه به‌وه‌که‌سه ده‌دری‌ت که خو‌ی داوای یارمه‌تی ده‌کات، یان که‌سیک
هیچی نییه‌و له‌رووی نایه‌ت داوای یارمه‌تی بکات، به‌تایبه‌تی که‌سایه‌تی به
سه‌نگی لیقه‌وماو و خه‌لکی پیرو خاوه‌ن خیزان و که‌سانی زانا، که بوونیان بو
ئایین و مرو‌قایه‌تی قازانج بی‌ت، به‌مه‌رجیک خێرو چاکه‌کردنه‌که ته‌نها بو
په‌زنامه‌ندیی خوای گه‌وره بی‌ت، نه‌که له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تایبه‌تی ئه‌وه‌که‌سه
که خێروچاکه‌که ده‌کات.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

هه‌موو کارێکی چاک، که ئاده‌میزاد ده‌یکات، خێرو چاکه‌کردنه‌، هه‌ر یه‌که‌یان به
ئه‌ندازه‌ی خو‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه پاداشتی هه‌یه‌.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: هه‌موو کارێکی باش خێرو

سه‌ده‌قه‌یه‌). (١٠٥)

بۇ زياتر روونكردنه وهى ئەم بېرگه يه پەيرەوى ئەم خالانەى خواره وه دەكرىت:

خالى يەكەم:

دروستكردنى مزگەوت بەمەرجىك خواپەرستىي تىدا بكرىت، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند كەس كەلك لەو مزگەوتە وەر بگرن بۇ خواپەرستى، ئەو ەندە خىرو چاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو مزگەوتەى دروست كردوه، ەتا ئەو مزگەوتەش ەبىت، ئەم خىرە بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنىشى.

خالى دووم:

دروستكردنى قوتابخانەيەك بەمەرجىك بۇ فىركردنى ئادابى دىن و زانست و خوشەويستى نىشتيمان بىت، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند قوتابى كەلك لەو قوتابخانەيە وەر بگرن بۇ فىربوونى زانستەكان، ئەو ەندە خىروچاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو قوتابخانەيەى دروستكردوه، ەتا ئەو قوتابخانەيە ەبىت، ئەو خىروچاكەيە بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنىشى.

خالى سىيەم:

دروستكردنى نەخوشخانەيەك بۇ مروڤان ئاژەل يان بالندە، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند نەخوش كەلك لەو نەخوشخانەيە وەر بگرن بۇ چارەسەرى نەخوشىەكانيان، ئەو ەندە خىروچاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو نەخوشخانەيەى دروست كردوه، ەتا ئەم نەخوشخانەيەش ەبىت بۇ چارەسەرى نەخوشەكان، ئەم خىرو چاكەيەش بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنىشى.

خالى چوارەم:

دروستكردنى پردو پىگاوبانىك بەمەرجىك بۇ ئاوەدان كردنەوى ولات بكرىت نەك بۇ شەرو ئاژاوهو كاولكارى، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند كەس كەلك لەو پردو پىگاوبانە وەر بگرن بۇ مەبەستى ئاسانكارى ھاتوچۆكردنيان ئەو ەندە

خېرو چاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو پردو پړېگاوبانەى دروستكردووه، هەتا ئەم پردو پړېگاوبانەش هەبن بۇ ئاسانكارىيى هاتوچۆ، ئەم خېروچاكەيش بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنیشى.

خالى پېنجەم:

هەلكەندى بېرىك كە ئادەمیزادو ئازھل و پروهك و هەمووخاوەن گيانىك كەلكى لى وەرېگرىت، ئەوئەندە خېروچاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەم بېرەى وەكو خېرو چاكەىەك هەلكەندووه، هەتا ئەو بېرەش هەبىت ئەو خېرو چاكەيش بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنیشى.

خالى شەشەم:

پەرورەدەكردنى مندالىك بە پەرورەدە كردنىكى رېك ودروست بۆئەوہى لە پاشەرۆژدا ببىت بە نمونەى چاكە كردن و پياوہتى، ئەوا هەموو ئەو خېرو كردەوہ چاكانە كە ئەو مندالە دەيكات لە درىژايى ژيانيدا بۇ باوكەكەش دەنوسرىت و لە پړېگەى باوكەكەشەوہ بۇ هەموو باپىرانى دەنوسرىت كە پشت بە پشت كارىگەرىيان لەم چاكەكارىەدا هەبووہو، ئەم خالە بە پېچەوانەشەوہ مامەلەى لەگەلدا دەكرىت.

خالى حەوتەم:

چاپ كردنى قورئانى پىرۆز، يان كتيبيكى ياساكانى ئىسلام يان فەرموودەكانى پېغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)، يان باس و بەسەرھاتى ژيانى پېغەمبەران (سەلامى خوايان لەسەرىت)، يان ھەر كتيبيكى زانستىيى سوودى بۇ مروقايەتى هەبىت، يان كتيبيكى ميژوويى راستىەكان بۇ خەلكى پوون بكاتەوہ، ئەوا هەتا ئەو كتيبانە هەبن و كەلكيان لى وەرېگرىت ئەوئەندە خېرو چاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەم كتيبانەى چاپ كردوون، دواى مردنى خاوەنەكەشيان، ئەم خالە بە پېچەوانەشەوہ مامەلەى لەگەلدا دەكرىت.

خالى ھەشتەم:

فیرکردنی خه لکی به زانستیك یان داهینانیکی زانستی یان پیشه یه كه كه خزمهت به مروقاییه تی بگه یه نیّت، چهند كه لك لهم زانست و داهینانه زانستییه وهر بگریّت ئه وهنده خیرو چاكهش بو خاوه نه كه ی دهنووسریّت له لایهن پهروهردگار وهو، ههتا كه لکیان لی وهر بگری، خیرو پاداشته كهش بهرده وامه دوا ی مردنی خاوه نه كانیشیان، ئهم خالّه به پیچه وانه شه وه مامه له ی له گه لدا ده کریّت.

خالی نۆیه م:

فریدانی هه ر پاشماوه یه كه نه بیته هوی پیسبوونی ژینگه و له پیکهاته كه یدا خوراکیکی تییدا بیّت بو بالنده و ئارژه له کیویه كان و گیانه وهرانی ناو زهوی، له ریگه ی خوادا بو ئهم مه بهسته فری بدریّت، جا ئاو بیّت یان خوراك، ئه وا هه ر بالنده و ئارژه لیك چهند كه لك لهم ئاوو خوراكه فریدراوه وهر بگریّت، ئه وهنده خیرو چاكهش بو خاوه نه كه ی دهنووسریّت.

برگه ی هه وته م:

ئه ندازه و كاتی خیرو چاكه كردن دیاریكراو نییه و تایبهت نیه به شوینیکی دیاریكراوه وه، به لكو به ئاره زووی ئه وكه سه یه كه خیرو چاكه كه دهكات له هه ر خاك و ولاتیكدا بیّت یان له نیو هه ر گه ل و نه ته وه یه كدا بیّت، ئه گه ر به نهینی بكریّت و ته نها بو ره زامه ندی پهروهردگار بیّت پاداشتی زیاتره، مه گه ر ئه وكه سه ی كه خیرو چاكه كه دهكات مه بهستی ئه وه ی هه بیّت كو مه لانی خه لکی چاو له و بكه ن و خیرو چاكه زورتر بدریّت به هه ژارو كه م دهرامه ته كان.

برگه ی هه شته م:

جیبه جی كردنی ئه ركه كو مه لایه تییه كان له لایهن ئه ندامانی كو مه له وه له لای پهروهردگار وه كو خیرو چاكه دهنووسریّن به مه رجیك له سنووری ریگه پیدراو تیینه په رن، وه كو سه ردانی نه خوش و سه ره خوشی كردنی مردو، دلدا نه وه ی خه لکی لات و هه ژارو زه ره ر پیکه وتوو، دلخوش كردنی كه سیك به هه والیکی

خوش، لادانى بەردىك لەسەر پرىگەي گىشتى يان تايبەتى، راستکردنەۋەي
ھەلەيەكى كۆمەلەيەتى لەنيۇ كۆمەلداۋ ئاشتکردنەۋەي دوو كەس يان دوو
خىزان يان دوو كۆمەل، دلدانەۋەي مندالى(ھەتيو)ى بى باوك.

پرگەي نۆيەم:

خىروچا كە كردن تەنھا بۇ رەزامەندى پەرودىگار، مروۋ دەپارىزىت لە ئاگرى
دۆزەخ، ھەرچەند خىروچا كە كردنەكە لەتە خورمايەك يان وتەيەكى خوشيش
بيت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ھەريەكك لە ئيوە ئەگەر بۆي بكرىت
خوى لە ئاگر بپارىزىت ئەگەر بە بەخشينەۋەي لەتە خورمايەكيش بيت، با
بيكات). (۱۰۶)

پرگەي دەيەم:

ھەر ھەلويستەيەكى چاك لە دەرونى ئادەمىزادا كە بەرژەۋەندىي گىشتى تىدا
بيت، لەلايەن پەرودىگارەۋە بە چاكەيەك بۇ خاۋەنەكەي دەنوسرىت، جا
ئەگەر ھاتوو ئەۋكەسە ئەم ھەلويستەي خوى بەراستى جىبەجى كرد، ئەۋا
چاكەيەكى تر لەلايەن پەرودىگارەۋە بۇ خاۋەنەكەي دەنوسرىت.

پرگەي يازدە:

ھەر ھەلويستەيەكى خراب لە دەرونى ئادەمىزادا كە بەرژەۋەندىي گىشتى
تىدا نەبيت، ھىچ خراپەكارىەك لەلايەن پەرودىگارەۋە بۇ ئەۋ ئادەمىزادە
نانوسرىت تا ھەلويستەكەي بە ئەنجام دەگەيەنيت، ئەۋسا تەنھا يەك خراپەي
بۇ دەنوسرىت، ئەگەر ھاتوو لە ھەلويستەكەشى پەشيمان بۆۋە، ئەۋا لەلايەن
پەرودىگارەۋە چاكەيەكى بۇ دەنوسرىت ۋەكو پاداشتىك بۇ گەرانەۋەي
بۆسەر پرىگەي راست.

پرگەي دوازدە:

داواکردن و هانا بردن بۆ پەروردگارو یادکردنەو و ناوھینانی ناوہ
پیرۆزەکانی و قولبوونەو و بیرکردنەو لہ چۆنیەتیی دروستکردنی
دروستکراوہکانی ھەر یەکەیان خیرو چاکە یە بۆ دەروونەکە ی خۆت و
پاداشتەکەش لای پەروردگارە.

پرگە ی سیزدە:

ئەگەر کەسیک مال و سامانی ھەبوو فریانهکەوت خیرو چاکە یە ک بکات و مرد،
ئەوا ئەگەر کەسوکارەکە ی خیرو خیراتی بۆ بکەن پیی دەگات.

(پیاویک ھات بۆلای پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) گوتی: ئە ی پیغەمبەری خوا
دایکم کتوپر گیانی خو ی لە دەستداو مرد، وەسیەتیشی نەکردو، و
ھەستدەکەم ئەگەر فریا کەوتبا قسە بکات، ئەوا وەسیەتی دەکرد خیرو چاکە ی
بۆ بکریت، جا ئایا ئەگەر من ئەو خیرو چاکە یە ی بۆ بکەم پاداشتی بۆ دەبییت؟
فەرمووی: بەلی). (۱۰۷)

پرگە ی چواردە:

ھەر کەسیک خیرو چاکە یە ک بکات شایستە ی ئەو یە سە لاوہتی لەسەر بدرییت.
(عبداللہ ی کوپی ئەبی ئەوفا دەلی: پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) ئەگەر قەومیک
سە دەقەکە یان بۆ ھینابا دەیفەر مو: اللھم صلّ علیھم). (۱۰۸)

بابەتى چوارەم

بەپۇژووبوون

واتە خۇگرتنەوہ لە خواردن و خواردنەوہ پابەند بوون بە یاسا و ئادابە ئیسلامیەکانەوہ، ھەرۆھکو چۆن کۆئەندامی ھەرس خۆی لە خواردن و خواردنەوہ گرتۆتەوہ، بەھەمان شیوہ دەبیئت زمانیش خۆیشی لە قسەى بى کەلک بگريتەوہ، نایبىت باسى خەلکى پى بکريت، چاوەکان دەبیئت بەپۇژووبن، نایبىت تەماشای شتە قەدەغەکراوەکانیان پى بکريت، دلەکان دەبیئت بەپۇژووبن، ملکەچ بن بۆ یادی خوا، گوێچکەکان دەبیئت پابەندبن و گوێ لە لۆمە و لۆمەکارى خەلکى نەگرن، جوولەى دەست و پەنجە و قاچەکان، دەبیئت بۆ یادی خوا و چاکەکارى بیئت.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ئەگەر یەکیك خۆی نەگريتەوہ لە قسەى درۆ و کارکردن پيى، ئەوا خوا پيويستی بەوہ نبيیە کە ئەوکەسە تەنها خۆی لە خواردن و خواردنەوہ بگريتەوہ). (۱۰۹)

بەپۇژووبوون لەلایەن خواوە بەسەر پەیرەوانى ئایینەکان پيويست کراوە، مانگی رەمەزانیش بۆ بەپۇژووبوونى پەیرەوانى ئایینى ئیسلام کاتیكى دیاریکراوە، لەو مانگەشدا هیچ پۇژوویەكى تر ناگريت لەبەرئەوہى کاتەکەى تايبەت کراوە بە پۇژووی مانگی رەمەزان.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ئەگەر مانگی رەمەزان ھاتەناوہوہ، ئەوا دەرگای ئاسمانەکان دەکرينەوہ و دەرگاكانى جەھەندەم دادەخرين و شەیتانەکانیش زنجير دەکرين). (۱۱۰)

ئەو خواپەرستىیەى کە لەو مانگەدا دەکريت تايبەتە بە پەروردگارەوہ، بۆیە پيغەمبەرى مەزنامان دەفەرمويت:

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ھەرکەسێک شەوى قەدر بە باوہرەوہ لەپيئاوى خوادا بمينيئەوہ، ئەوہ لە ھەموو ھەلەکانى رابردووی دەبوردريت،

هەر که سیکیش به باوه پهوه له پیناوی خوادا په مهزان به پوژوو بیټ، له هه موو هه له کانی رابردووی ده بوردریټ که پیشتر کردوونی). (۱۱۱)

پرگه یه که م:

پوژوو مانگی په مهزان له لایه ن خواوه پیویست کراوه له سهه هه موو موسولمانیکی کاملی عاقلی پاکی به توانای جینیشین.

پرگه ی دووهم:

که سی بیباوه پر له و پوژوه پوژوو له سهه پیویست ده بیټ که از له بیباوه په که ی دینیت و دیته ناو ئایینی ئیسلامه وه، پوژوو کانی پیشتریشی نابنه قهرز به سهه ریوه وه ده که ویته بهر لیبوورده یی په روه ردگار، هه روه ک خوا ده فهرمویت:

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأُولِينَ
(۲۸) الانفال

﴿به وانه بلی که بیباوه پر بوون: نه گهر از له بیباوه په که یان بیین، نه وا خوا له تاوانه رابردوو کانیان خوش ده بیټ، نه گهر بگه پرینه وه سهه ری، نه وه به دلتیابییه وه (وادهو په یمان بیټ) نه و شیوازه ی به سهه ری پیشینه کانمان هینان و تیپه ری (به سهه ری ئیوه شیدا دینین)﴾.

پرگه ی سییه م:

که سی که موسولمان بیټ پاشان بگه ریته وه بو بیباوه ری و دواتریش په شیمان بیټه وه و بیته وه سهه ری ئایینی ئیسلام، نه وا هه موو پوژوو له ده ستچوه کانی ماوه ی بیباوه په که ی ده بن به قهرز به سهه ری وه ده بیټ دواتر بیانگریته وه.

پرگه ی چواره م:

مندالیک که خوی نه ناسی بیټ یان که سی که له هوش خوی نه بیټ یان که سیکی شیت، پوژوو یان له سهه ری، به لام هه ول ده دریت منداله کان له سهه ری سالییه وه فییری به پوژوو بوون بن بوئه وه ی له کاتی خو ناسینیاندا ئاسان بیټ له سهه ری یان.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: (پینووس لەسەر مندال و شییت و کہسی نووستو ھەلەدەگیریت). (۱۱۲)

پرگە ی پینجەم:

کاتی بەرپۆژووبووتان مانگی پەمەزانە، کہ قورئانی تیدا ھاتۆتە خواری، کہ ریگە ی پەوشەنکراوە ی خوایە بو ئادەمیزادەکان، بەلگە ی پوون کراوەن بو سەر ریگە ی راست، بەلگە ی پوون کراوەن بو ئاشکرکردنی راستی و ناراستیەکان، پیویستە موسولمانەکان لە سەرەتای یەکەم پۆژی مانگە کەوہ نیەتی بەرپۆژووبوون بینن، یان ئیواران دوای نویژی خەوتنتان نیەتی بەرپۆژووبوونی بەیانی بینن.

پرگە ی شەشەم:

کی لە سەرەتای مانگە کەدا مانگی دیت، با بەرپۆژو بییت، ئەگەر ئەو پۆژە مانگ نەدیتر، ئەوہ وا دادەنریت ئەو پۆژە تەواوکاری مانگی شەعبانەو بو پۆژی دواتر یەکەم پۆژی پەمەزانە.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: بەھوی بینینی مانگەوہ بەرپۆژووبن و بەھوی بینینی مانگی شەوہ پۆژوہ کانتان بشکینن، جا ئەگەر وابوو لە سەرەتادا نەتان دیت، ئەوا مانگی شەعبان بکەن بە (۳۰) پۆژ. (۱۱۳)

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: مانگی بیست و نو شەوہ ی (شەعبان)، ئیوہ بەرپۆژو مەبن ھەتا دەیبینن، جا ئەگەر لیتان دیار نەبوو، ئەوا مانگی شەعبان بکەن بە (۳۰) پۆژی تەواو. (۱۱۴)

پرگە ی ھوتەم:

کی نەخۆش بوو یان لە سەفەر دابوو، با لە پۆژەکانی دوای ئەم مانگە پۆژوہەکانی بگریتەوہ، بەم بەرپۆژووبوون و مۆلەتدانە خوا ئاسانکاری بۆتان دەویت، تەنگانەو ناپەھەتی بۆتان ناویت، ئەو ئاسانکاریەش بوئەوہ ی ماوہ ی

دياريكراوى به پۇرۇتووبوونەكە تەواو بكنەن، لە ھەموو بارەكانيشدا بە پۇرۇتووبوون باشتەر لەبەر پيرۇزى ئەو مانگە.

بەرگەى ھەشتەم:

ئەى ئەوانەى باوەرتان ھىناو، لە ياساى بە پۇرۇتووبووندا، بە پۇرۇتووبوونتان لەسەر نووسراو، ھەر وەكو چۆن لەسەر ئەوانەى پيش ئىوھش نووسرابوو، بەلكو بەم بە پۇرۇتووبوونەتان لە خوا دەترسىن و خۇتان لە سزاكانى دەپارىزن.

بەرگەى نۆيەم:

پۇرۇتووگرتن چەند پۇرۇتووكى ژميرراوى لەدواى يەكن، جا ھەر كەسيك لەئىوھ لە كاتى بە پۇرۇتووبووندا نەخۇش بوو، يان لە سەفەر دابوو، ئەوا چەند پۇرۇتووبە پۇرۇتوونەبوو بە لە پۇرۇتووكانى مانگەكانى دواتر پۇرۇتووكانى بگريتەو.

(پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بەلای كەسيكدا تىپەرى لە سىبەرى داريكدا ئاويان پيدا دەكرد، فەرمووى ئەوھ ئەو ھاوپرپىيەتان چىەتى؟ گوتيان: بە پۇرۇتووبە ئەى پىغەمبەرى خوا، جا فەرمووى پۇرۇتووگرتن لە كاتى گەشت كردندا باش نيە، ئەركى سەر شانيشتانە ئەو مۇلتەتى خوا قبوول بكنەن كە مۇلتەتى پيداون (لەسەفەردا بە پۇرۇتوونەبن)). (۱۱۵)

بەرگەى دەيەم:

ياساكەش لەسەر ئەوانەى بە دريژى ماوھى بە پۇرۇتووبوونەكە ناتوانن بە پۇرۇتووبىن بەھوى پيرى تەمەنيانەوھ يان بەھوى نەخۇشەوھ، لەبرى ھەر يەك پۇرۇتووگرتن خواردنى ھەژاريكيان لەسەرە بيدەن، ئافرەتى دووگيان و ئافرەتى شيردەريش ئەگەر پۇرۇتووگرتنەكە كار بكاتە سەر خويان دەتوانن بە پۇرۇتووبە بن و لە كاتەكانى تردا پۇرۇتووكە بگرنەوھ، بەلام ئەگەر پۇرۇتووگرتنەكە يان تەنھا كاريگەرى لەسەر كۇرپەكەيان ھەبوو، دەتوانن بە پۇرۇتوونەبن و لەبرى ھەر پۇرۇتوويەكيش خواردنى ھەژاريك بەدەن و لە كاتەكانى تردا پۇرۇتووكانيان بگرنەوھ.

پرگه‌ی یازده:

(جا کی وه‌کو خو به‌ختکردن خیریک بکات، له خواردنی هه‌ژاریک زیاتر بییت، ئەوه خیره‌که بوخویه‌تی، له هه‌موو باره‌کانیشدا به‌راستی ئەگه‌ر ئیوه ده‌زانن کاتی ئەم به‌پۆژوو بوونه چه‌ند پیروژه، ئەوا به‌پۆژوو بوونتان چاکتره‌ بوئیوه).

پرگه‌ی دوازده:

شهو‌ی ئەو پۆژه‌ی که تیایدا به‌پۆژوو ده‌بن، بۆتان ره‌واکراوه‌ بچنه‌لای خیزانه‌کانتان، ئەوان پۆشاکن بوئیوه‌و ئیوه‌ش پۆشاکن بوئه‌وان.

پرگه‌ی سی‌زده:

له‌دوای پۆژوو شکانده‌وه‌ بۆتان هه‌یه‌ بخۆن و بخۆنه‌وه‌ هه‌تا له‌ به‌ره‌به‌یاندا هیلێ سپی پووناکی له‌ هیلێ ره‌شی تاریکایدا ده‌رده‌که‌ویت.

پرگه‌ی چوارده:

له‌ به‌ره‌به‌یانیشه‌وه‌ له‌سه‌ر پۆژوو‌که‌تان به‌رده‌وام بن تا شه‌و دادیت، له‌کاتی‌کدا له‌نیو مزگه‌وته‌کانیشدا ده‌مینه‌وه‌ بو‌خواپه‌رستی نه‌ به‌ شه‌وو نه‌ به‌ پۆژ مه‌چنه‌ لای خیزانه‌کانتان.

پرگه‌ی پازده:

ئهو هۆکارانه‌ که کار له‌ پۆژوو‌که‌ ده‌کن:

یه‌که‌م: هه‌ر ته‌ماشاکردنی‌ک دلی مرو‌ف ببزویینیت به‌ره‌و کاری جووت بوون، ئەوه‌ پۆژوه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه، واته‌ خیره‌که‌ی نامینی.

دووه‌م: گوپراگرتن له‌ شتی‌ک که‌ خواپه‌رستی و قورئان خویندن و نیشاندانی ریگه‌ی راست نه‌بییت بو‌خه‌لکی، ئەوه‌ پۆژوه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه‌و خیره‌که‌ی نامینی.

سییه‌م: هه‌ر قسه‌کردنی‌ک ده‌رباره‌ی قورئان و ئیسلام و چاکه‌کاریه‌کان نه‌بییت، له‌ به‌های پۆژوو‌که‌ که‌م ده‌کاته‌وه، کورد گوته‌نی: زۆرگوتن قورئان خوشه‌.

چوارەم: لە کاتی بەربانگدا هیچ پەردەیهک نامینیت لەنیوان پەروردارو بەنەدەکهیدا، ئەوەی بەندە داوای بکات هەر بۆی جیبەجی دەکات.

پینجەم: خوین بەربوون، پۆژوو ناشکینیت، بەلام خوین بەربوونی مانگانەى ئافرەتان نوێژکردنی لى قەدەغە دەکات هەتا پاک دەبیتهوه، که نوێژیش قەدەغەکرا پۆژوو قبوول ناییت، بۆیه ئافرەت لەم کاتانەدا بەپۆژوو ناییت، بەلام وەکو قەرز لە ئەستۆیدا دەمیننەوه دەبییت لە کاتەکانی تردا پۆژووکانی ئەوماوەی بى نوێژیه بگریتهوه.

شەشەم: تف قوتدان پۆژوو ناشکینیت، بەلکو چوونەژووڕەوهی شتیکی دەرەوهی جەستەى مروڤ جگە لە هەوا، دەبیتههوى پۆژوو شکاندن، سیواک کردن پۆژوو ناشکینیت، ئاو لە دەم وەرکردن هەتا نوێژی نیوهرپۆش گونجاوه بۆ کەسى بەپۆژوو، لە داوی نیوهرپۆوه ناگونجاوه، بەلام لە کاتەکانی دەستنوێژ گرتندا سوننەتە ئەگەر بەپۆژووش بییت، بە مەرجیک کەمتەرخەم نەبییت لەوهی شتیك بچیتە خوارەوه.

هەوتەم: رشانەوهی بە عەمدی پۆژوووەکە دەشکینیت، شت بگریتهوه بۆ ناوهوه یان نەگریتهوه، بەلام ئەگەر عەمدی نەبییت و شت نەگریتهوه ناوهوه، ئەوا پۆژوووەکە ناشکیت.

هەشتەم: جووتبوونی نیرو می پۆژوو دەشکینیت و سزادانیشی لەسەرە، سزاکەش ئەوهیه هەرکەسیک بە جووت بوون لەگەل ئافرەتەکهیدا پۆژوووەکەى بشکینیت، ئەوا لەسەرشانى پیویست دەبییت: بەندەیهک ئازاد بکات، بەلام ئەگەر مال و سامانی نەبوو بەندەیهک ئازاد بکات، ئەوا دەبییت دوومانگ لەسەر یەک بەپۆژوو بییت بەبى ئەوهی بچیتە لای ئافرەتەکەى، ئەگەر نەشیتوانی دوومانگ لەسەریهک بەپۆژوو بییت، ئەوا پیویستە نانی شەست هەژار بدات لەو خواردنانەى کە کەس وکارەکەى خوێ پى نان دەدات، جا هەر پۆژیک لە

پۆژەکانی مانگی پەمەزان ئەو کردەوویە دووبارە بکاتەووە ئەو هەمان سزا دەدریتهووە، چونکە هەر پۆژەیی حسابی خۆی هەیه.

نۆیەم: هەر کردەوویەك له خەودا پروویدات پۆژوو ناشکیئیت، هەر هەلسوکەوتیکی له کاتی به خەبەریدا ئەگەر بەبی ناگایی پروویدات، پۆژوووەکه ناشکیئیت، وەکوئەووی نەزانیئ بەپۆژوووە و ئاویك بخواتەووە، یان خواردنیك بخوات، ئەو هەچ دووادییهکی ناویئ دیاری خویه پیئ بەخشاووە، بە سەر بەرزیه و پۆژوووەکه تەواو دەکریئ.

(پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: کەسیك له بییری کرد که بەپۆژوووە، شتیکی خوارد یان خواردەووە، با پۆژوووەکهی تەواو کات، ئەووە خوا نان و ئاوی پی داو). (۱۱۶)

دەیهەم: ماچکردنی هاوسەرەکهت ئەگەر ئارەزووەت نەجووئینیت، پۆژوووەکهت ناشکیئیت، ئەگەر ماچکردنەکه له دەمیشەووە بیئ.

(عائیشە (پەزای خۆی لیبیئ) دەلی: پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) یه کیك له ژنه کانی ماچ دەکرد، له کاتیکدا که بەپۆژوو بوو). (۱۱۷)

یازدە: هەر هەلسوکەوتیك ببیتەهووی چوونە ژوووەووی شتیك بوئووە جەستە وەکو بنیشت جوون و جگەرەکیشان، پۆژوو دەشکینن، بەلام مەلەکردن هەرچەند فینکایەتیش دەدات بە جەستە، ئەگەر ئاو نەچیئە نیوو دەمەووە، ئەوا پۆژوووەکه ناشکیئیت.

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ..... (۷۸ الحج)

﴿(خوا) له ئاییندا هەچ نارهەتی و تەنگەبەریهکی بو دانەناون،﴾

دەرزى لیدانیش پۆژوو ناشکیئیت، بە مەرجیک بو ئاو میشک و بو شایى زگ نەبیئ و چارەسەری بیئ بو نەخوشییەکه.

بەرگەى شارزە:

واچاڪه دواى بانگى مه غريب، به ئاويان به سى قل خورمايان به هر شيرينى و خواردنيكى رهوا پوژووه كه بشكينيٽ، به لام خورماكه له همموو شتيك چاڪتره، له به رئه وهى ئه و جوړه شه كرهى كه له نيو خورمادايه، يه كسه له نيو دهمه وه دمژيټه ناو خوينه وه، پوژووه وان دواى خواردنى قلى يه كه م ههست به بوژانه وه دهكات، خراپه كارييه پوژوو شكانده كه دوا بخريٽ، قه دهغه شه به هوى جووتبوونه وه پوژوو بشكينيٽ.

(پيغهمبر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: ئه گهر يه كيك له ئيوه (له به بانگ) پوژووه كه ي شكاند، با به خورما بيشكينيٽ، ئه گهر خورماش دهست نه كه وت با به ئاويشكينيٽ، ئاويش پاڪه). (۱۱۸)

پرگه ي حه قده:

هه تا پوژوى ئيمرو نه شكينيٽ، ئه و به پوژووبوونى پوژى دواتر قبول ناكريٽ.

پرگه ي هه ژده:

پارشيو كردن پيروزي و خيرو به ره كهت ده خاته پوژووه كانه وه.

(پيغهمبر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: پارشيو بكن، چونكه پارشيو كردن خيرو به ره كهتى پيوه). (۱۱۹)

پرگه ي نوزده:

زيندوو راگرتنى شهوى قه در كه يادى هاتنه خواره وهى قورئانه پاداشتيكى زورى تيدياه، ئه وشه وه دياري نه كراوه، بويه واچاڪه موسولمانه كان همموو شه وه كانى ره مه زان به خواپه رستيه وه خه ريكن، هه رچه نده دهستنيشاني ئه وش كراوه كه يه كيكه له شه وه تاكه كانى ده پوژى كوئايى مانگه كه، دهسكه وتنى خيبرى ئه وشه وه له خيبرى هه زار مانگى خواپه رستى باشته، خوا دهفه رمويٽ:

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳) القدر

﴿خېرو پاداشتی خواپه رستی﴾ شهوی قه در، له خېرو پاداشتی هزار مانگی
(کاته کانی تر) با شتره ﴿﴾.

(پيغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: له پوژه تاکه کانی ده پوژى
کو تايی رهمه زاندا بو شهوی قه در بگه رین). (۱۲۰)
برگه ی بیست:

کەسیک بمریت و پوژووی له سه رییت، جینیشینه که ی یان خزمیکی له جیاتی
ئەو پوژووه کان ده گریته وه.

(پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: کەسیک که مردبییت و پوژووی
رهمه زان قه رزدار بییت، ئەوا جینیشینه که ی پوژووه کانی بو ده گریته وه). (۱۲۱)

پوژووه سوننه ته کان

مروقه کان له م پوژووانه دا سه ره به ستن، به لام به پوژووبونیا ن خېرو پاداشتیکی
زوری تیدایه.

یه که م: به پوژووبوونی شهش پوژ له دوای جه ژنی رهمه زان له مانگی شه وال دا.
(پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: هه رکه سیک هه موو رهمه زان
به پوژووبییت و شهش پوژیش به دوایدا له مانگی شه وال به پوژووبییت، وه کو ئەوه
وایه هه موو ساله که به پوژوو بووییت). (۱۲۲)

پاداشتی چاکه کان یه که به ده یه، واته پاداشتی مانگه که ده مانگه، پاداشتی
شهش پوژه که شهس شهست پوژه، ده کاته دوو مانگ، واته پاداشتی
به پوژووبوونی رهمه زان و شهش پوژه که ی شه وال ده کاته $(۲+۱۰) = (۱۲)$ مانگ.

دووه م: به پوژووبه نی عاشورا، نویم و دهیمه ی مانگی موچه رهم
(پيغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: به پوژووبوونی پوژى عاشورا،
تاوانه کانی سالیکی پییش خو ی ده سپریته وه). (۱۲۳)

(پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ تی: ئەگەر ھەتا عاشورای داھاتوو
بمیینم، ئەوہ پۆژی نۆیەمیش بەپۆژوو دەبم). (۱۲۴)

سییەم: بەپۆژووبوونی پۆژانی دووشەممەو پینچ شەممە لە ھەفتەدا.

(پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم) ھەموو دووشەممەو پینچ شەممان بەپۆژوو دەبوو،
لەم بارەییەوہ پرسسیاری لیکرا، فہرموویہ تی: کارو کردەوہ کانی خەلکی لە
پۆژانی دووشەممەو پینچ شەممەدا دەخرینە بەردەم پەرەردگار). (۱۲۵)

چوارەم: بەپۆژووبوونی پۆژی عەرەفە.

(پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ تی: بەپۆژووبوونی پۆژی عەرەفەش،
تاوانەکانی دوو سال دەسپێتەوہ: سالیکی لەپیش خۆیەوہ کہ تیپەریوہ و ئەو
سالەش کہ بەدوایدا دیت). (۱۲۶)

پینجەم: بەپۆژووبوونی سیژدەو چواردەو پازدەوی ھەموو مانگیکی عەرەبی.

(ئەبوھورەیرە (رەزای خوای لیبیت)، دەلی: خۆشەو یستەکەم (صلی الله علیه وسلم) سی
راسپاردەوی پیدام، لە ھەر مانگیگدا سی پۆژ بەپۆژوو بێو، (پۆژانە) دوورکاتی
نویژی چیشتەنگا و ئەنجام بەدەم، (شەوانەش) پیش ئەوہی بخەوم سوننەتی
وہتر بکەم). (۱۲۷)

شەشەم: لەو پۆژووہ سوننەتانەدا گونجاونیە پۆژی ھەینی بە تەنھا بەپۆژوو
بیت، پێویستە پۆژیک لەپیشیەوہ یان لەپاشیەوہ بەپۆژوو بیت.

(پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم)، فہرموویہ تی: کہ سیک با تەنھا پۆژی ھەینی
بەپۆژوو نەبیت، مەگەر پۆژیک لەپیشیەوہ یان لەدوایەوہ بەپۆژوو بیت). (۱۲۸)

ھەوتەم: پۆژانی جەژنی پەمەزان و قوربان و ئەو پۆژوانەش کہ دەکەونە ناو ئەو
جەژنانە، ئەو پۆژەش کہ جیگەوی گومانە لەوہی کہ یەکەم پۆژی پەمەزانە یان
نا، گونجاونیە تییاندا بەپۆژوو بیت.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، پيى نہ داوہ يەكەم پوژانى جەژنى پەمەزان و جەژنى قوربان بە پوژووبن). (۱۲۹)

هەشتەم: بە پوژووبونى ناوہ پراستى شەعبان.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموويەتى: ئەگەر شەوئى نيوەى شەعبان ھاتە پيش، ئەوا شەوہەكەى بميننەوہ بو خواپەرستى و پوژەكەشى بە پوژووبن، خوا لە خورئاو بوونەوہ ديتە ئاسمانى يەكەم و ھەتا بەرەبەيان دەفەر مويت: ئەوہ تۆبەكارىك نيه داواى تۆبەم لى بكات، ھەتا تۆبەى لى قبول بکەم؟ ئەوہ كەسيك نيه داواى رزق و پوژيم لى بكات ھەتا رزق و پوژى پى ببەخشم؟ ئەوہ خاوہن گرفتىك نيه داوام لى بكات ھەتا لە گرفتەكەى رزگارى بکەم؟ ئەوہ كەسيك نيه شتىكى بوويت... ئەوہ كەسيك نيه شتىكى بوويت؟). (۱۳۰)

نۆيەم: گونجاو نيه ژن بەبى پرسى ميڤدەكەى پوژووە سوننەتەكان بە پوژوو بيت.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموويەتى: ھەر ئافرەتتيك ميڤدەكەى لە لای بيت، لە پوژووى مانگى پەمەزان بەدەر بەبى مۆلەتى ميڤدەكەى پوژووەكانى تر بە پوژوو نابيت). (۱۳۱)

بابه تی پینجه م

حه ج کردن

برگهی یه که م:

حه ج پشت به و کات و شوینه دیاریکراوه ده به ستیّت که بوی دیاریکراوه تییدا
نه جام بدریّت.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ (البقرة ۱۸۹)

﴿نه ی محمه د﴾، له باره ی شیوه کانی مانگه وه پرسیارت لیده که ن، بلی:
دهرکه وتنی شیوه کانی مانگ (به شیوه ی جیا جیا) دیاریکردنی کاته کانن بو
ئاده میزاده کان و زانینی کاته کانی حه ج کردنه... ﴿...﴾. (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ وَهِيَ جَمْع
هلال هی مواقیّت للناس والحج)، تفسیر الواحدی / جزء (۱) ص (۱۵۳).
حه ج کردن له سه ره تای مانگی (ذالحجة) یه.

برگهی دووه م:

حه ج کردن و سه ردانی مالی خوا له سه ره موسولمانان پیویست کراوه:

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا (۹۷) ال عمران

﴿سه ردانی مالی خواش پیویست کراوه له سه ره خه لکی، نه وه ی توانای هه بوو
به ریگایه ک بچیّت بوئه وی﴾.

(پیغهمبه ر) (صلی الله علیه وسلم) پرسیاری لیکرا: ئایا حه ج کردن هه موو سالیکه:

فهرمووی نه خیر ته نها یه ک جاره). (۱۲۲)

مه رجه کانی حه ج کردن یان سه ردانی مالی خوا، پینج مه رجن:

یه که م: نه وکه سه ده بیّت موسولمان بیّت.

دووه م: نه وکه سه ده بیّت خاوه ن عه قلّ بیّت.

سییه م: نه وکه سه ده بیّت گه بییته قوئاغی خوئاسین.

چواره م: نه وکه سه ده بیّت له هه موو پروه کانی ژیانه وه سه ره به ست بیّت.

پېنجەم: ئەو كەسە دەبىت تۈنەي مالى ھەبىت لەسەروى ئەركەكانى سەر شانپەو ۋە ئەركە جىبەجى بىكات.

كەسىك خۇي ھەجى لەسەرىپت، ناتۈنەيت ھەج لەجىياتى يەككىكى تر بىكات. ئافرىتەش ئەگەر نىرىنەيەكى لەگەلدا نەبىت لە كەسوكارە نىركەكانى ۋەكو مىردو باوك ۋە مامو خال ۋە براۋ برازا، نابىت بەتەنھا بچىت بۇ ھەج.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ئافرىتەك باۋەرى بە خۋاۋ پۈژى دۋايى ھەبىت بۇي رەۋا نىبە ماۋەي يەك پۈژە پى بەتەنھا گەشتىك بىكات بەبى ئەۋەي نىرىنەيەكى نىركى خۇي لەگەلدا بىت). (۱۳۳)

كەسىك نىەتى ھەبىت بچىت بۇ ھەج دەبىت پىشتەر خۇي بۇ ئامادە بىكات، دەبىت ئەۋ قەرزەنەي لە ئەستۈيدان بىانداتەۋە، دەبىت گەردنى خۇي ئازاد بىكات بە كەس ۋە كارەكەي ۋە خزم ۋە دۈست ۋە ئەۋانەي مامەلەي لەگەل كىردون. كەسىك بىەۋىت ھەج بىكات يان سەردانى مالى خۋا بىكات، سۈننەتە دوو پىكات نۈيژ بىكات، دۋاي پۈشىنى بەرگى ھەج.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): لەناۋچەي (ذو الحليفة) دوو پىكات نۈيژى كىرد، پاشان بەرگى ھەجى پۈشى). (۱۳۴)

ئىنجا پىۋىستە خۇي بگىرەتەۋەۋە پابەند بىت بە داب ۋە نەرىتە ئىسلامىەكانەۋە، بۇ ئەم مەبەستە پىۋىستە خۇي بىشۋات.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): بۇ ئىحرام بەستەن خۇي شىردوۋە). (۱۳۵)

پاش خۇشردن ۋاچاكە خۇي بۇن خۇش بىكات ۋە بە پۈشاكىكى نەدرواۋ جەستەكەي خۇي داپۈشىت.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ھەرىەككى لە ئىۋە با بەرگى ئىحرامەكەي بە دوو پارچە قوماش ۋە دوو تاك نەعلەۋە بىت، پارچەي يەكەم لە سەروى ناۋكىەۋە سىنگ ۋە پىشتى داپۈشىت، پارچەي دوۋەمىش لە خۋار ناۋكىەۋە ھەتا ئەژنۋى داپۈشىت). (۱۳۶)

وا باشه ئەم دوو پارچە قوماشە پەنگیان سپی بیټ.

پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: باشترین بۆشاکە کانتان ئەوانەن کە

پەنگیان سپییە، جا بیپۆشن و مردووەکانیشتانی پێ کفن بکەن. (۱۳۷)

ئینجا بلیټ: لبيك اللهم عمرة، او حجا، او حجا وعمرة، بەمانای: ئەى پەرەردگاری من بە دەنگ داواکەى تۆوە هاتم، سەردانیکی مالهکەت بکەم، یان ئەى پەرەردگاری من بە دەنگ داواکەى تۆوە هاتم کە پێپۆرەسى حەج جیبەجی بکەم، یان ئەى پەرەردگاری من، بەدەنگ داواکەى تۆوە هاتم، سەردانیکی مالهکەت بکەم و پێپۆرەسى حەجیش جیبەجی بکەم.

ئەو کەسەش لەکاتی حەج کردندا سەردانی مالى خوا دەکات، بۆى هەیه بە سى شیواز ئەرکەکانى جیبەجی بکات:

یەكەم: (التمتع) ئەو دەگەیهنیټ کە کەلك لەکاتی حەج کردنەکەى وەرگریټ، بۆ جیبەجی کردنى سەردانیکی مالهکەى خواو پاشان دەرچوون لەو پێپۆرەسمە، دوابەدواش پابەند بوون بە پێپۆرەسى حەج کردنەو، واتە: لەکاتی حەجدا، سەرەتا عومرەکە جیبەجی دەگریټ، ئینجا کۆتایی بە عومرەکە دەهینریټ و یەکسەر مەراسیمی حەج کردنەکە دەست پێدەکات.

دووەم: (الافراد) ئەویش ئەوێه عومرەکە نەگریټ و بە تەنها پێپۆرەسى حەجەکە جیبەجی بگریټ، جا دواى عومرەکە بکات.

سپییەم: (القرآن): واتە جیبەجی کردنى هەردووک پێپۆرەسمەکان بەیەکەو بەگریټ، یان سەرەتا عومرەکە بگریټ و پێش ئەوێ تەوافەکەى بگریټ، پێپۆرەسى حەجەکەشى بخریټە سەر.

ئەۋشانەى لەكاتى پابەندبوونى حەج و عومرەدا قەدەغە دەكرىن لەسەر ئەو
كەسەى حەج يان عومرەكە دەكات

يەكەم: موو تاشين.

دووەم: نينۆك كردن.

سېيەم: لەبەرکردنى جل و بەرگى درواو، ھەروەھا نايىت دەرزى و قۆچەو ئەو
ھۆكارانە بەكاربەھيئىن كە پۇشاكەكانى ئىحرام بەيەكەو بەستىتەو.

چوارەم: بۆندارکردنى جەستەى يان بۇشاكەكانى.

پېنجەم: داپۆشيني سەر بۆ پياوان، ژنانيش ھەر لەبنەرەتدا سەر داپۆشينيان
لەسەر پېويستكراو.

شەشەم: راوکردن بە ھەموو جۆرەكانىھەو، تەنانەت نايىت ھيلىكەى بانئە
كوركەكانيش بشكينيىت.

ھەوتەم: ژن مارەكردن بۆ پياوان، يان شووكردن بۆ ژنان.

ھەشتەم: كارى جووتبوون لەگەل ھاوسەرەكەيدا.

نۆيەم: لادان لە ياساكانى ئىسلامو دمبەدمانى و قەرەقەر.

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجِّ
(البقرة ۱۹۷).

﴿كاتى﴾ حەج چەند مانگىكى زانراون، ھەر كەسيك لەو مانگانەدا جيىبەجى
كردنى حەجى لەسەرخۆى پېويست كرد، ئەوا چوونە لای ئافرەتانو لادان لە
ياساكانى ئىسلامو دمبەدمانەو قەرەقەرکردن لە حەجدا نىھ... ﴿﴾.

ئىنجا ھەندىك لەو قەدەغەكراوانە ئەگەر بەبى ئاگايى كران، ئەوا بۆ پاك
بوونەو ھيان دەبيىت شتىك لەبريدان بدرىت، بۆنمونه: مووتاشين و نينۆك
كردن و سەردا پۆشين و لەبەرکردنى جل و بەرگى درواو، لەبريدانەكەيان
سەربېرىنى مەريكە، يان سى پۆژ بەرپۆژو بوون، يان ناندانى شەش ھەژارە،
بەپيى تواناي گيانى و مالى ئەوكەسە، ھەروەھا لەبريدانى راوکردن ئەوھيە كە

گیانہ وھریکی وھکو گیانہ وھرہ کوژراوھ کہ بکریتھوہ، ئه گھر گیانہ وھریکی له و شيوہ یه ش دەست نه کهوت، ئه و نرځه که ی دیاری ده کریت به پاره ده دریت، هروها له بریدان بو هه لبراردنی شیوازی (التمتع) یان (القران) مه ریکه بو ئه و که سه ی که هه یییت، یان ده پوژ به پوژوو بوونه، سیانیان له ماوه ی حه ج که دا، حه وتیشیان دوا ی گه رانه وه ی.

ئه وشوینانه ی که ده که ونه سنووری پابه ندبوون به پوړه سمه کانی حه ج هوه (المواقیت)

یه که م: (ذو الحلیفة) که (۲۸) کیلومه تر له مه که وه دووره، که وتوته باشووری خوړه لات ی مه دینه.

دووه م: (الجحفة) گوندیکه (۱۰) کیلومه تر له ده ریای سوره وه دووره، ئیستا به سه ری هه کدا پووخواوه، خه لکی ئیستا له ناوچه ی (راځ) جل و به رگی حه ج ده پوژن که (۱۸۶) کیلومه تر له مه که وه دووره، له باکووری پوژئاوای شاری مه که که.

سییه م: (یللم) دۆلیکه له سه ر ریگه ی یه مه ن، (۱۲۰) کیلومه تر له مه که وه دووره، خه لکی ئیستا له گوندی (السعدیه) به رگی حه ج ده پوژن، له باشووری شاری مه که که.

چواره م: (قرن المنازل)، ئیستا پیی ده گوتریت: (السیل الکبیر)، (۷۵) کیلومه تر له مه که وه دووره، ده که ویته پوژه لات ی شاری مه که وه.

پینجه م: (ذات عرق)، ئیستا چۆله و هیچ ریگایه کی به سه ره وه نیه، که وتوته پوژه لات ی شاری مه که که.

ئینجا ئه و شارانه ی ده که ونه ناو ئه و سنووره، وھکو مه که و جده، ئه و له شوینه کانی خوینانه وه به رگی حه ج کردن ده پوژن.

ئەمانە سنووری دیاری کراون، بۆ حەج و عومرە، ناتوانیت بێیتە ناو ئەو سنوورەو بەبێ پۆشینى بەرگی حەج، بەلام دەکریت لە ولاتەکەى خۆتەو بەرگی حەج بپۆشیت، یان لەنیو فرۆکەدا کە گەیشتنە ئەوشوینانە بەرگی حەج بپۆشن.

ئینجا دواى بەرگ پۆشینەکە واباشە بە بەردەوامى هەستى خۆت دەربەرى کە بە دەنگ داواکەى خواو هاتوى و بلییت: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، ان الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك).

(پێغەمبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویەتی: جبریل هات بۆلام و گوتی: ئەى محەمەد: بە هاوڕێکانت بلی: لە دەربەرىنى بەدەنگەو هاتنى خوادا، با دەنگى خۆيان بەرز بکەنەو، لەبەرئەوہى ئەم بەدەنگەو هاتنە لە دروشمەکانى حەج کردنە). (١٣٨)

گەیشتن بە شارى مەککە

عومرە هینانەو لەسەر موسولمانان پێویست نەکراو، بەلام کردنەکەى پاداشتیکی زۆرى تێدايە:

(پێغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) پرسىارى لیکرا: ئایا عومرە لەسەر موسولمانەکان پێویستکراو؟ فرموی: نەخیر، بەلام کردنەکەى خیرى بۆتان هەيە). (١٣٩)

ئەو کەسەى بە مەبەستى ئەنجامدانى حەج و عومرە، پۆشاکى حەجى پۆشیووە لە سەفەرەکەیدا گەیشتنە شارى مەککە، ئەوا سەردانى مزگەوتى کەعبە دەکات و لەبەردەم دەرگا کەیدا دەلیت: (اللهم أنت السلام ومنك السلام فحينا ربنا بالسلام وأدخلنا الجنة دار السلام تبارکت ربنا وتعالیت يا ذا الجلال والإکرام. اللهم افتح لي أبواب رحمتك ومغفرتك وأدخلني فيها. بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله).

که چووه ژووره‌وه به پرووی به‌رده په‌شه‌که بچیته پی‌شه‌وه و ده‌ستی راستی پیدا بخشینی و ماچی بکات و بلیت: (الله اکبر)، نه‌گه‌ر بۆشی نه‌گونجا ماچی بکات، نه‌وا له‌پی ده‌ستی پیدا‌بینی و پاشان ناوله‌پی ده‌سته‌که‌ی خو‌ی ماچ بکات، نه‌گه‌ر هر نه‌شیتوانی بیگاتی، نه‌وا به‌رانبه‌ری راده‌وه‌ستی و ده‌ستی راستی بۆ دریژ بکاو بلی: (الله اکبر).

ئینجا له‌و سوچه‌وه که به‌رده‌که‌ی لییه به‌ پیاده‌یی ده‌ست بکه به‌سورانه‌وه به‌ ده‌وری ماله‌که‌ی خوادا، کاتیك ده‌گه‌یته سوچه‌که‌ی باشوور که به‌ (روکنی یه‌مانی ناسراوه)، نه‌وا ده‌ستی راستت ده‌گه‌یه‌نیته نه‌و سوچه‌وه به‌رده‌وام ده‌بیته له‌ سوپانه‌وه‌که‌ت هه‌تا ده‌گه‌یته‌وه به‌رده په‌شه‌که‌وه‌لی ماچ کردن و ده‌ست‌لیدانی ده‌ده‌یت و (الله اکبر) ده‌که‌یت، نه‌گه‌ر نه‌شتتوانی بگه‌یته‌وه به‌رده‌که‌، نه‌وا له‌ دووره‌وه راده‌وه‌ستیت و پرووی تیده‌که‌یت و ده‌ستی بۆ دریژ ده‌که‌یت، به‌م پییه‌هوت جار به‌ ده‌وری که‌عبه‌دا ده‌سورپیته‌وه، ده‌توانریت له‌نیوان به‌رده په‌شه‌که‌وه‌ روکنی یه‌مانیدا نه‌م دو‌عایه بخویندریت: (ربنا اتنا فی الدنيا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار).

نه‌گه‌ر که‌سیک له‌کاتی ته‌وافه‌که‌دا که‌وته گومانه‌وه که‌ سی جاری کردووه یان چوار، نه‌وا به‌ لایه که‌مه‌که‌وه پابه‌ند ده‌بیته.

ده‌ست خشاندن له‌ به‌رده په‌شه‌که‌وه ماچ کردنی، یان ده‌ستگرتن به‌ روکنی یه‌مانی، له‌ په‌وشته‌کانی پیغه‌مبه‌رن (صلی الله علیه وسلم)، خوا له‌سه‌ر خاوه‌ن باوه‌په‌کانی فه‌رژ نه‌کردووه، بۆیه نه‌گه‌ر که‌سیک نه‌یتوانی نه‌نجامیشیان بدات، نه‌وا هیچ تاوانیکی له‌سه‌ر نیه، مه‌رجه ده‌ست‌نوویژه‌که‌ت دروست بیته، نه‌گه‌ر ده‌ست‌نوویژه‌که‌ت نه‌ما، ته‌وافه‌که‌ه بیچ‌پینه‌وه برۆ ده‌ست‌نوویژه‌که‌ت بگه‌ره‌وه‌وه بگه‌رپوه ته‌وافه‌که‌ت ته‌واو بکه، له‌سه‌ره‌تای هر سوپانه‌وه‌یه‌کیش بلی: (خوایه به‌ناوی تو، که‌ له‌ هه‌موو که‌س گه‌وره‌تری و، وه‌کو باوه‌رپیک به‌ قورنانه‌که‌ت و وه‌فاداریه‌ک بۆ واده‌وه‌ پیمانانه‌کانت و وه‌کو په‌یره‌وی کردنیك بۆ

ره‌وشته‌کانی پیغمبره‌که‌ت، من ئەم سوورانه‌وه‌یه به دەوری ماله پیرۆزه‌که‌تدا ده‌که‌م)، مەرجه حاجی له سی ته‌وافی یه‌که‌مدا که می‌ک له رۆیشتنه‌که‌ی خیرا بی‌ت و، له چواره‌کانی تریشدا ئاسایی ببیته‌وه.

جا که هه‌وت جارکه ته‌واو بوو، ده‌چپته (مه‌قامی ئیبراهیم) ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی خوا ده‌لیته‌وه: (واتخذوا من مقام ابراهیم مصلی)، ئینجا له‌پاش مه‌قامه‌که‌وه دوو پرکات نوێژ ده‌کات، له یه‌که‌میاندا (قل یا ایها الکافرون) و له دووه‌میشیان (قل هو الله احد) ده‌خوینی‌ت، جا ئەگه‌ر له‌به‌ر قه‌ره‌بالغی نه‌یتوانی نوێژکه‌ له‌ پاش مه‌قامی ئیبراهیمه‌وه بکات، ئەوا له‌هه‌ر شوینیکی ئیو مزگه‌وته‌که‌دا بیکات دروسته.

پاشان ده‌چپیت هه‌ندی‌ک ئاوی زمزم ده‌خواته‌وه‌و به‌ره‌و به‌رده‌ پرشه‌که ده‌گه‌رپیته‌وه‌و هه‌ولی ئەوه ده‌دات ده‌ستی راستی بگه‌یه‌نی‌تی، به‌لام ئەگه‌ر بۆی نه‌کرا خۆی بگه‌یه‌نی‌تی، ئەوه کاریکی ئاساییه.

ئینجا له‌ ده‌رگای (باب الصفا) وه به‌ره‌و ته‌پۆلکه‌ی (سه‌فا) ده‌پوات، بۆ یادکردنه‌وه‌ی ئیسماعیل و هاجه‌ره‌ی دایکی، هه‌ر که لێی نزیک بۆوه ئەم نایه‌ته بخوینی‌ت:

(إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ)

پاشان بلیت: (نبدأ بما بدأ الله به)، وچاکه حاجی سه‌رکه‌ویته سه‌ر ته‌پۆلکه‌که‌و پرووی له قیبله بکات و ده‌سته‌کانی به‌رز بکاته‌وه‌و به‌ده‌نگه‌وه بلیت:

(الله أكبر الله أكبر الله أكبر، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده).

ئینجا به‌و شیوه‌یه‌ی که خۆی ئاره‌زووی لێیه‌تی به‌ نه‌ینی له‌ خوا ده‌پاریته‌وه، پاشان بۆ جاری دووه‌م هه‌مان وێردی پیشو ده‌لیته‌وه‌و جاریکی تریش به‌

نهینى له خوا دهپارېته وه بهو شیوهیه ی که خوې دهیه ویت، ئینجا بو جارى سبیه هممان ویردی پيشو دهلیته وه، ئه مجاره یان بهی ئه وه ی دوعا بکات، دیته خواره وه بهره و ته بولکه ی (مهروه) دهروات، پویشتنه که ی به شیوه ی نهرمه غار یان گورگه لوقه ده بیت، تا ده گاته گردولکه که، له ویش سرده که ویت و پروده کاته قبیله و دهسته کانی بهرز ده کاته وه هممان ویردو دووعا کانی سهر ته پولکه ی (سه فا) دهلیته وه، بهم شیوهیه حهوت جار له نیوان ئه م دوو ته پولکه یه دا دیت و ده چیت، واباشه له م هاتن و چووانه دا به بهرده وامی یادی خوا بکات و لیى بپارېته وه، به لام که جارى حهوته می ته و او کردو گه پرایه وه بو ته پولکه ی (سه فا)، پیویست ناکات ئه م ویردو پارانه وانه ئه نجام بدات، ئه گهر وا ریکه حهوت له کاتی هاتو چونه که دا بانگ درا بو نویژکی جهامعت، ئه وا هاتو چونه که از لیده هیئت و جهامعت ته که ت ده که یت، که ی نویژه که ته و او بوو، ده گه پریته وه بو ته و او کردنی هاتو چوونه کانت له نیوان سه فا و مهروه دا.

ئینجا پیاوان سهریان ده تاشن یان کورتی ده که نه وه، ئافره ته کان سهر تاشینیان له سهر نیه به پیى فه رموده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم): (لیس علی النساء حلق إنما علی النساء التقصیر)، بویه ئافره تان بو کوتایى هیئانی عومره که یان، و اچا که له ههر به ریکه وه به ئه ندازه ی په نجه یه که له قژیان بپرن، ئه وانه ی که بو عومره هیئانه وه ده چن، لیره دا کوتایى به ئه رکه کانی سهر شانیان دیت، ئه وانه ش که نیه تی ئه وه یان هیئاوه حه ج بکه ن، ئه وا پوژی هه شتی مانگ بهرگه کانیان ده پوژن بو جیبه جی کردنی ریوره سمه کانی حه ج.

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: عومره هیئانه وه یه که له ره مه زاندا، وه کو حه ج کردنیك وایه). (۱۴۰)

پوژی هه شتی مانگ حاجیه کان ده که ونه ری بو (منی)، نویژی نیوه پوو عه سرو مه غریب و عیشاو نویژی به یانی پوژی نو ی مانگ له و ی ده که ن، به شیوه یه که

نویژەکانیان لە کاتەکانی خۆیاندا ئەنجام دەدەن، بەلام نوێژە چوار پکاتیەکان بۆ دوو پکات کورت دەکریڤنهوه.

پینغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: حەج کردن نامادەبوونە لە چیاى عەرەفات، جا کى گەیشتە عەرەفات پيش نوێژى بەیانی، ئەو بە حەجەکەى گەیشتووه). (١٤١)

واتە کەسێک پۆژى نۆى مانگ فریا نەکەوت بگاتە عەرەفات، ئەوا هەتا نوێژى بەیانی پۆژى جەژن، کەى فریاکەوێت، حەجەکەى قبوولە.

جا کە خۆرى پۆژى نۆى مانگ هەلآت، ئەوا بەرەو عەرەفە دەکەونە پرى، کاتى وەستان لە عەرەفات لە نیوهرۆى نۆى مانگەو دەست پیدەکات هەتا نوێژى بەیانی پۆژى جەژن، بەلام لە پرەوشتەکانى پینغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) کە لە نیوهرۆو لە عەرەفات بوەستیت هەتا خۆر ئاوا دەبییت.

کاتیکیش کە بانگی نیوهرۆیدا، نوێژى نیوهرۆو عەسر بە کورتکراوہیى و بە کۆکراوہیى بە ئەنجام دەگەيەنن، وچاکە حاجیەکان لەپاش چیاى عەرەفەوہ روو لە کەعبە بکەن و لە هەول و تیکۆشاندا بن بۆیادى خواو پارانەوہى گونجاو، سوننەتە سوورپەتى(قل هو الله احد) و سوورپەتى(الحشر) بخوینریت و، ئایەتى (ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة، وقنا عذاب النار) بلێتەوہو (لبیک اللهم لبیک)بکات و سەلوات لەسەر پینغەمبەر بدات.

پینغەمبەر لەم بارەيەوہ فەرموویەتی: لە پۆژى عەرەفەدا باشتەرىن پارانەوہو چاکترین وتەى من و پینغەمبەرەکانى پيش من ئەوہیە کە بلێیت:

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، وهو على كل شيء قدير).

تُمْ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (١٩٩)البقرة
﴿پاشان(دواى تەواوکردن و کۆکردنەوہى نوێژەکانى شیوان و خەوتنان و پارانەوہ لە خواو بواریک بۆ پشوودان)، دابەرژین هەرەکو چۆن خەلکى پيش

ئىۋە (لە موزدەلىفەۋە) دارژان (بەرەۋ(منى) بۆ پەجم كىردنى شەيتانى گەرە)، داۋاي لىيوردنىش لە خوا بىكەن، بەراستى خوا لىيوردەو خاۋەن بەزەبىيە.

حاجىيەكان تا خۆر ئاۋابوون لە عەرەفە دەمىننەۋەو پاشان بەرەو موزدەلىفە دادەپژىن، ھەر كە گەيشتنە ئەۋى، نوپژى مەغرىب دوا دەخەن و لەگەل نوپژى عىشادا بە كۆكراۋەيى و بە كورتكراۋەيى ئەنجاميان دەدەن، لەۋى دەمىننەۋە ھەتا نوپژى بەيانى دەكەن، زۆر پىۋىستە حاجى كەمىك پال بىكەۋىت و سەرخەۋىك بىشكىنىت، بۆ يادو بىرەۋەرىي ئادەم و ھەوا، كە يەكەم كارى ژن و مېردايەتتەيان لەم شوپنەدا ئەنجامدا، كە بە (المشعر الحرام) ناسراۋە، پاشان بەرەو شوپنە پىرۋزەكە (المشعر الحرام) دەپۆن و لەۋى پوۋ لە قىبىلە دەكەن و ھەتا خۆر ھەلدەت بە ئارامى و ھىدى و ھىمنى دەپارپنەۋە.

ئەۋجا بەرەو (منى) دەكەو نەپرى، كەسىك كە ئافرەتى لەگەل بىت يان نەخوشى ھەبىت دەتوانىت داۋاي تىپەپىۋونى دوو بەشى شەۋەكە بەرەو (منى) بىكەۋىتەپرى، بەلام باشتەر وايە حاجىيەكان تا خۆرھەلات لە (المشعر الحرام) بىمىننەۋە، ھەر كەسىك شەۋەكە لە موزدەلىفە نەمىننەۋە، دەبىت لەبرى نەمانەۋەكەى ئازھەلىك سەربىرپىت، ئىنجا لە موزدەلىفە، يان لە (منى)، چۆن كونجا، ھەندىك وردەبەرد كۆدەكەنەۋە بۆ بەردباران كىردنى شوپنى شەيتانەكان.

جا حاجىيەكان داۋاي خۆرھەلاتى پوژى جەژن، بۆ يادو بىرەۋەرىي ئىبراھىم و ھاجەر و ئىسماعىل، بەرەو شوپنى پەجم كىردنى شەيتانەكان دەچن لە (منى)، لە رىگەدا بە بەردەۋامى بەدەنگەۋەھاتنى خۇيان رادەگەيەنن بۆ داۋاكەى خواۋ دەلئىن: (لبىك اللهم لبىك، لبىك لاشريك لك لبىك، ان الحمد والنعمه لك والملك، لاشريك لك).

جا كە گەيشتە ئەۋى سەرھەتا ھەوت بەرد دەگرىتە شوپنى شەيتانى گەرە، كە بە (جمرە العقبە) ناسراۋە، مەرچە ھەر ھەوت بەردەكە بىكەۋنە ناۋ شوپنە

دياريكراوه كه وه، ئەگەر بەردیك لايدا، پيويسته بەردیكي تری له جیگه بهكاریینیت، لهگهڵ ههڵدانی هەر بەردیكدا حاجی دەستی بەرز دهكات وه وه دهلیت: (الله اكبر)، ئینجا حاجی دهگهڕیته وه وه دهچیت قوربانیه كه ی سهردهپریت، واباشه قوربانیه كان پيش خورئاو ابوونی پوژی یه كه می جهژن سه ربهرین، دواي تپیه پبوونی پوژانی جهژنیش، ماوه ی قوربانى كردنه كه به سه ره دهچیت، سه ربهرینی ئەم قوربانیه یادی ههولئى سه ربهرینی ئیسماعيله له لایه ن باوكیه وه، جا ئەگەر كه سیك مال و سامانی نه بوو قوربانیه كه سه ربهریت، ئەوا (١٠) پوژ به پوژوو ده بییت، سیانیان له ماوه ی حه جه كه دا، واباشه له سی پوژه كانی پيش عه ره فه بن، حه وته كه ی تریش دواي گه پرانه وه ی بو ناو مال و منداله كه ی.

ئینجا حاجی له ههنگاوی یه كه مدا بو دهرچوون له پابه ند بوون به پویره سمی مه راسیمی حه جه كه دا، سه ره ده تاشیت یان كورتی دهكات وه، هه موو ئەو شتانه ش كه لیی قه دهغه كرابوون بو ی ره وا ده بنه وه، ته نها ئەوه نه بییت كه ناتوانیت بچیت له لای ئافره ته كه ی.

ئینجا حاجی خو ی پاك و بو ن خو ش دهكات و به ره وه كه عبه دهچیت بو به شداری كردن لهگهڵ تیکرایی حاجیه كان له سوورانه وه یه کی حه وت جاریدا به دهوری كه عبه دا، كه به (طواف الافاضة) ناسراوه وه هه موو حاجیه كان تیکرا به دهنگ داواكه ی خواوه ده چن و ده لین: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لاشريك لك لبيك، ان الحمد والنعمة لك والملك، لاشريك لك).

وَأذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ أَنْتَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (٢٠٣) البقرة

یادی خواش بکه نه وه له چه ند پوژیکى ژمیرراو و دیاریکراو دا (که پوژانی جهژن و دواي جهژن دهگهڕیته وه)، جا هه ره كه سیك په له ی كرد بو گه پرانه وه له دوو پوژی دواي جهژندا، ئەوه تاوانی له سه رنیه و، هه ركه سیکیش له وانیه كه

خویان ده پاریزن و پړزی ئه م شوینه پیرۆزه ده گرن ئه گهر خووی دواخست و زیاتر مایه وه، ئه وا تاوانی له سه رنیه، له خواش بترسن و بزانن (پوژیک دیت) ئیوه بۆلای ئه و کوډه کرینه وه.

جا که ئه م ته و افه ته واو بوو، حاجی به ته واوی ئازاد ده بیئت له هه موو ئه و مه رجانیه که پیانیه وه پا به ندبوو به هوئی مه راسیمی چه جه که وه و بۆی هه یه بچیته پال ئافره ته که شی، ئینجا حاجیه کان ده چنه وه بۆ (منی)، ئه وانیه که په لیانه ده یانه ویت بگه رینه وه، له پوژیی دووه می چه جه وه تا ئیواره ی پوژیی سییه م له وی دمینه وه، ئه وانیه ش که په لیان نیه، له پوژیی دووه مه وه سی شه وو پوژ له وی دمینه وه، له و ماوه یه دا شوینی هه رسیک شه ی تانه که به چه وت به رد په جم ده که ن، سه ره تا شوینی شه ی تانی بچوک په جم ده کریت وه کو بیره وه ریه که بۆ یادی ئیسماعیل، که شه ی تان ویستی هه لی بخله تیئی و بی فه رمانی باوکی بکات، ئه ویش په جمی کرد، واچا که حاجی له کاتی هه موو رجم کردنه کاندای پرووی له قیبله بیئت و داوی ته واو کردنی په جم کردنه که دوعا و پارانه وه بکات، دواتر وه کو بیره وه ریه که بۆ ها جه ره، حاجی ده چیئت شه ی تانی ناوه راست په جم ده کات، پاشتریش وه کو بیره وه ریه که بۆ ئیبراهیم، حاجی ده چیئت شه ی تانی گه وره په جم ده کات، له ماوه ی ئه و پوژانه ی که حاجی له (منی) دمینه یته وه، پوژیی جاریک شه ی تانه کان په جم ده کات.

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَدِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ (٢٠٠) البقرة

جا که رپوره سمه کانتان به ته واوی به جیهینان، ئه وا ئه وکاته یادی خوا بکه نه وه، وه کو یاد کردنه وه ی باوانه کانتان یان یاد کردنه وه یه کی توندو به هیتر، جا له نیو خه لکیدا ئه وه ی که ده لیئت: ئه ی په روه ردگاری ئیمه له دنیا دا (سامان و سه روه تمان پی ببه خشه) و، له داپوژیشدا هیچ به شی که بۆ ئه وکه سه نیه (له به ره ئه وه ی خووی داوای داپوژیی نه کردوه).

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (٢٠١) البقرة ﴿لەنيو خەلكيشدا﴾ ئەوەيان كە دەلييت: ئەي پەرەردگارى ئيمە لە دنيا دا چا كە مان پى ببه خشه و لە دوا پورژيشدا چا كە مان پى ببه خشه و لە سزاي ئاگریش بمان پاريزه.

جا دواي ئەوەي كە هەموو شتيكي تەواو كردو بپريارى گە پرا نە وەي دا، پيوسته بو مال ئاوايي تەوا فيكي مالى خوا بكات، بە پروي بەر دە كە دا پاشه و پاش لە مزگە و تە كە بيتە دەر وە، ئا فرە تي حەيز دار ئەم تەوا فەي لە سەر نيه.

ئەمە ئەو بركە ياساييه پيوست كرا وانە بوون بو جي به جي كردنى مەراسيمي حەج و عومرە، بە لām چە ندين رپورە سمى پيروزو شايسته ش هەن كە پيوست نە كراون ئە نجام بدرين، بە لām ئە نجام دانيان لە بە هاي حە جە كە و پاك بوونە وەي ويزداني مرو ف زياد دە كە ن لە وانە:

بە كە م: سەردانى گوري پيغە مبه ر(صلى الله عليه وسلم) لە شارى مەدينە.

(پيغە مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فەر موويه تي: كە سيك سەردانى گورە كە م بكات، دە كە و يته بەر شە فاعە تي منە وە). (١٤٢)

سەردانيكي پيوست كرا و نيه لە سەر موسولمانە كان، بە لām بو كە سيكي موسولمان كە چووبيت بو حەج، يان ريگەي كە و تبيته ئەو شارە، زور مە به سته سەردانى مەدينە بكات و لەو مزگە و تە دا كە گورە كە ي پيغە مبه رى(صلى الله عليه وسلم) تيدايە، نويزو خوا پە رستى ئە نجام بدات، چونكە پيغە مبه ر(صلى الله عليه وسلم) دە فەر مويت: (نويزيك لە مزگە و تي كە عبە دا، وە كو سە د هە زار نويزي مزگە و تە كانى تر وە هايە، نويزيكيش لە مزگە و تە كە ي مندا، وە كو هە زار نويزي مزگە و تە كانى تر وە هايە، نويزيكيش لە مزگە و تي قودس، وە كو پينج سە د نويزي مزگە و تە كانى تر دا وە هايە)، جا هەر كە سيك كە ويستى ئەم سەردانە جي به جي بكات، ئەوا خو ي پاك دە كاتە وە و پرو لە مزگە و تە كە دە كات و كە دە چي ته ژور وە بەر و مە زارە كە ي بروت و لە نيوان گورە كە و مينبەرە كە دا دوو

پركات نوپژى (تحية المسجد) ئەنجام بدات، ئىنجا دواى نوپژەكە بروات بۆلای گۆرەكەو سلاوى لى بكات، سلاواتى لەسەر لى بدات و چۆنى ئارەزوو لىيە بە نزمى لە خوا بپارپىتەو و دوعا بۆ خۆى و كەس و كارو تىكپراى موسولمانان بكات، بۆنموونە دەتوانىت بلىيت: (خوايە بۆ خاترى پىروژى و خوشەويستى ئەم پىغەمبەرەت (صلى الله عليه وسلم) بەزەيىت پىماندا بىتەو و لە تاوانەكانمان خوشەبە)، گونجاوونىە مروّفە خۆى بە شوورەى گۆرەكەو بەگريت و بىكات بە شىن و بابەرۆيان دەزىحەكەى بۆ پىروژى لە شورەكە بخشىيىت، پاشان ھەنگاويك بەرەو لای راست دەگەيتە پىكى گۆپرى ئەبوبەكرى صديق (بەزاي خواى لىيىت)، سەلامىكىش لە ئەبوبەكر دەكەيت و ھەنگاويكى تر بەرەولای راست دەرويت، دەگەيتە ئاستى گۆرەكەى عمرى كورى خەتاب (بەزاي خواى لىيىت)، سلاويكىش لە عمر دەكەيت و پىشتاوپىشت دەگەريتەو بۆ دەرەوھى مزگەوتەكە، ھەر كاتىكىش كە ويستت مەدينە جىھىيىت، بۆ خوا حافىزى دىيىتەو ناو مزگەوتەكەو دوو پركات نوپژەكەت دەكەيت و خوا حافىزى لە پىغەمبەرەو ئەبوبەكرەو عمر دەكەيت و چەندەى بتەويت دەپارىيىتەو و بە ئەدەبەو مزگەوتەكە جىدەھىيىت.

دووم: سەردانى گۆرستانى (جنة البقيع):

سەردانى ئە گۆرستانە لەسەر موسلمانان پىويست نىە، بەلام پەوشتىكى پىغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم)، سەردانى ئەو گۆرستانەى دەكردو دەچوو سەر گۆپرى ئەو ھاوپىيانەى لە پىناوى ئىسلامدا شەھىد بوون و لەوى نىژراون، بۆيە گونجاو بۆ كەسيك پىگەى كەوتە مەدينە بۆ زيارەتى گۆپرى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، بچىت سەردانىكى ئەو ھاوپىيانەشى بكات و بۆ خۆى و بۆ موسولمانان زىندوو مردووھەكان لە خوا بپارپىتەو.

سپىيەم: سەردانى مزگەوتى (قوبا).

یەكەم مزگەوتە كە لە سەردەمی ئیسلامدا دروستكراوە، دەكەوێتە باشووری
رۆژئاوای شاری مەدینە، پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، زوو زوو سەردانی ئەو
مزگەوتە ی دەکردو لە بیرە ئاوەكە ی دەستنوویژی هەلەدەگرت و نوویژی لی دەکرد،
بۆیە گونجاوێ مرۆقی موسلمان سەردانی ئەو مزگەوتە بكات و لە كانیەكە ی ئاو
بخواتەوێ دەستنوویژ هەلگریت و نوویژی تییدا بكات.

چوارەم: ئەشكەوتی (الحراء).

ئەو ئەشكەوتە یە كە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، بۆ خواپەرسەتی پرووی
تییدەكردو، یەكەم ئایەتی قورئانی لەو ی بۆ هاتە خوارەو، لە چیای (النور)
دەكەوێتە باكووری رۆژەلایەتی مزگەوتی كەعبەو.

ئەگەر كەسێك مردو، لە تەمەنیدا نەیتوانی حەج بكات، ئەو پێویستە
كەس و كارەكە ی دوای خۆی حەجەكە ی بۆ ئەنجام بدەن.

(ئافره تیک هات بولای پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) گوتی: دایکم مردو حەجی
نەكرد، دەگریت من حەجەكە ی بۆ بكەم؟ پیغەمبەریش (صلی اللہ علیہ وسلم)
فەرمووی: (بەلی تۆ لە جیاتی ئەو حەجەكە بكە). (١٤٣)

ئەو رېپورەسمە سووننەتانەى كە پەيوەندييان بەكاتى حەجەوۋە ھەيە
بۆئەوانەى لەحەج كەردن نىن و لەولاتەكانى خۆيانن

بەرگەى يەكەم:

بەرپۆژووبوونى نۆ پۆژەكەى سەرەتاي مانگى (ذو الحجە).
خو لە سوورەتى (الفجر) سويند بەو دەشەو دەخوات كە نۆ پۆژەكەى
سەرەتاي مانگى (ذى الحجە) دەكەونە نىوانيانەو، پيغەمبەريش (صلى الله عليه
وسلم)، فەرموويەتى: (خو لەسەرخۆى كەردۆتە مالّ لەبرى بەرپۆژووبوونى پۆژى
عەرەفە لە تاوانە (بچووكەكانى) سائىك لەوۋە پييش و سائىك لەوۋە پاشى
ئەوكەسە خۆش بىيىت).

بەرگەى دووهم:

قوربانى كەردن.

قوربانى كەردن پيويست نەكراو لەسەر كەسيك كە لە حەجدا بىت يان لە
حەجدا نەبىت، پەوشتيكى پيغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم) دەتوانىت بيكەيت و
دەتوانىت نەيكەيت، بەلام حاجيەكان لەوانەيە لە رېپورەسمى حەجكەردنەكەدا
تووشى فيديه دان بىن، بۆيە پيويستە بيكەن، ئەگەر بۆخۆت پيشتەر بىريارت
دابىت ئەم جەژنە قوربانىيەك بكەيت، ئەو لەسەرت پيويست دەبىت، ئەگەر
نەشت كەرد، دەبىت بە قەرز بەسەرتەو، لەم بارەشدا ئەوكەسە نابىت بۆخۆى لە
گۆشتەكەى بخوات، ئەم گۆشتە تايبەتە بە ھەژارەكان، بەلام ئەگەر پيشتەر
بىريارت نەدابىت و پۆژى جەژن قوربانىيەكت كەرد، ئەو بۆخۆت و دەوروبەر،
تەنانەت خەلكى دەستپويشتوش بۆيان ھەيە لە گۆشتەكەى بخۆن، قوربانى
كەردن بىرەوهرى ھەولى سەربىرىنى حەزرتى ئىسماعيلە لەلایەن باوكيەو،
وەكو ئەوۋە وايە تۆ لە ھەمان پۆژدا، لەبرى سەربىرىنى كۆرەكەت لە پيئاوى
خوادا، قوربانىيەك بكەيت.

چەند پۈۈنكردنەۋەيەك لەبارەى قوربانى كىردنەۋە:

يەكەم: ئەۋ كەسەى قوربانىيەكە دەكات، دەبىت موسلمانىكى كاملى ژىر بىت، ئەۋەندەى لە مال و سامان ھەبىت لە بژىۋى خۆى و مال و خىزانى زىادىت.

دوۋەم: قوربانى كىردن لەلەين كەسىكەۋە، پاداشتەكەى مال و مندالەكەشى دەگرىتەۋە، دروستە ھەر ئەندامىكى ناو خىزانىش قوربانىيەكى تايبەت بەخۆى بىكات.

سىيەم: ئەۋ ئازەلەى كە پىشتىر بۇ قوربانى دەستنىشان دەكرىت، ئەگەر مېيىنە بوو نابىت بەھۆى ئاوس بوۋنىەۋە لەپو لاواز بوۋبىت، ھەرۋەھا نابىت مامەلەى كرىن و فرۇشتن، يان گۆرپىنەۋە، يان بەخشىنى پىۋە بكرىت، دەبىت ئازەلەىكى تەندروست و تەۋاۋ بىت، ئازەلى لاواز كويرو سەرشىت و گوى و دونگ بىراۋ بىرىندار بۇ قوربانى ناشىن، بەلام ئەگەر ئازەلەىك لە زگماكدا گوان يان دونگ يان كلكى نەبىت، ئەۋە زىانى نىە.

چۈارەم: لە ئازەلەكاندا، حوشترو گاو مەپرو بىزن بۇ قوربانى كىردن دەستنىشان كراۋن، نىر بن يان مى جىاۋازى نىە، مەپرو بىزن بۇ كەسىك و گاو حوشترو بۇ ھەۋت كەس دەكرىن بە قوربانى، حوشترو دەبىت پىنج سالى تەۋاۋ كىردىت، چوۋبىتە سالى شەشەمەۋە، گاو بىزنىش دەبىت دوو سالىان تەۋاۋ كىردىن، كەۋتبنە سالى سىيەمەۋە، مەپرىش دەبىت سالىكى تەۋاۋ كىردىت و كەۋتبىتە سالى دوۋەمەۋە، ئەۋ ئازەلەنەش كە بۇ قوربانى دەستنىشان كراۋن، خواردىنى بەرۋوبوۋمەكانىان بۇ خاۋەنەكانىان رەۋايە تا ئەۋ پۇژەى سەردەپىردىن.

پىنچەم: ۋاباشە ئەۋ كەسەى كە قوربانىيەكە دەكات خۆى سەرى بىرىت، ئەگەر نەكرا ۋەكىلەىك بۇ سەربىرىنى قوربانىيەكە بۇخۆى دابنىت، لە كاتى سەربىرىنەكەشدا ناۋى خۋاى لى دەھىنرىت.

شەشەم: كەسىكى مردوو خۆى وەسىەتى كىرىپىت دەپىت قورىانى بۆ بىرىت، ئەگەر وەسىەتىشى كىرىپىت و ھىچى لەپاش جىنەماپىت، قورىانىپەكەى پى بىرىت، ئەو گونجاو ھىراتگرەكانى قورىانىپەكەى بۆ بىكەن، بەلام ئەو كەسى كە قورىانىپەكە دەكات، بۆى نىپە لەو گۆشتە بخوات، قورىانىپە بۆ كەسىكى زىندوو ناكىرىت كە يەككى نەپىت لە ئەندامانى خىزانەكەت، مەگەر رەزامەندىى ئەو كەسى لەسەرىپىت و پىسى پى كىرىپىت، دروستە ھەموو خىرىكىپە بۆ مردوو بىرىت و پى دەكات.

بىرىكى سىپەم:

بەرز نىرخاندنى مەراسىمى جەژن و بەشدارى كىرىنى نوپىرى جەژن: نوپىرى جەژن بۆ تاكەكان سوننەتە بىرىت، ھەر كەس بىكات خىرى پى دەكات، ئەو ھى نىكات لەسەرى لاناچىت، جا تاك بىت يان كۆمەل، چونكە سوننەتى كىفاپە نىپە.

ياسای خواردن و خواردنه و هکان

خواردن و خواردنه و هکان له دوو سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کییه‌وه به‌ده‌ست دین: گیانه‌وه‌ریه‌کان و پروه‌کیه‌کان، گیانه‌وه‌ریه‌کانیش ده‌کرین به دوو به‌شه‌وه: گیانه‌وه‌ری و شکایی و گیانه‌وه‌ری ئاویی، گیانه‌وه‌ری و شکاییش ده‌کرین به دوو جوړه‌وه: پاک و پیس.

خواردنه و هکان

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هموو سه‌رخو‌شکه‌ریک پیسییه له پیسیه‌کانی شه‌یتان، به‌و مانایه‌ی نه‌که ته‌نها هه‌ر جه‌سته‌که‌ت، به‌لکو دل و ده‌رونیشت پیس ده‌کات، خواردنه‌وه‌یان له موسولمانان قه‌ده‌غه‌یه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٩٠) المائدة

﴿ئهی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه، به‌راستی خواردنه‌وه‌ی سه‌رخو‌شکه‌رو قومارکردن و بت په‌رستی و دابه‌شکردنی شته‌کان به‌ تیرو پشک، پیسین له کرده‌وه‌ی شه‌یتان، لییان دوورکه‌ونه‌وه، به‌و هیوایه‌ی سه‌رفرازین﴾.

پرگه‌ی دووه‌م:

(بیره‌و شه‌رپاب و عه‌ره‌ق) و ئه‌و مه‌شروباتانه‌ش که به‌هوی گه‌نین و پیکه‌اته‌ی کحوولیه‌وه په‌یدا ده‌بن، هه‌موو ماده‌ هۆشبه‌ره‌کانیش به‌ شل و توندو گازیانه‌وه، که ده‌بنه‌مایه‌ی هۆشبردنی ئاده‌میزاد، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌که له مروقی موسولمان قه‌ده‌غه‌ن، چونکه ده‌بنه‌هوی داپرانی که‌سه‌که‌و ئاگا له‌خۆنه‌بوون له یادکردنه‌وه‌ی خواو جیبه‌جی کردنی نوێژه‌کان، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ... (٩١) المائدة

﴿به پراستی شهیتان دهیه ویت له خواردنه وهی سه رخۆشکه رو قوماز کردندا
دوژمنایه تی و رقتان بخاته نیوانه وه، ریگه شتان لی بگریت له یادکردنه وهی
خواو جیبه جی کردنی نویژه کان،﴾.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گه‌ر دکتۆریک شه‌پرابیکی هۆشبه‌ری وه‌کو چاره‌سه‌ری بۆ که‌سیکی نه‌خۆش
دانا، ئه‌وه نه‌خۆشه‌که نابیت پابه‌ند بیت به‌ قسه‌ی دکتۆره‌که‌وه، دنا تاوانبار
ده‌بیت و سزای داری هه‌ددی لیده‌ریت.

برگه‌ی چواره‌م:

ریگه‌ نادریت به‌ که‌س بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیک شه‌پرابیکی هۆشبه‌ر بخواته‌وه، مه‌گه‌ر
که‌سیک پارویه‌گی له‌ قورگی گیرابیت و ئاوی ده‌ست نه‌که‌ویت پاروه‌که‌ی پی
قوت بدات.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌وه که‌سه‌ی که‌ مه‌شروبه‌که‌ دروست ده‌کات، ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یفروشیت، ئه‌وه‌ش
که‌ خزمه‌تکاریی له‌ پيشکه‌ش کردنه‌که‌یدا ده‌کات، ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یگوازیته‌وه،
ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یخواته‌وه، هه‌موویان له‌ به‌رانبه‌ر سزاکانی خوادا یه‌ک
چاره‌نووسیان هه‌یه.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

پیاویکی موسولمانی مه‌شروب خۆر ئه‌گه‌ر خواردنه‌وه‌که‌ی به‌لاوه‌ حه‌رام بیت،
ده‌توانیت ئافره‌تیکی موسولمان ماره‌ بکات، ئافره‌تی مه‌شروب خۆریش له
پیاوی موسولمان ماره‌ ده‌کریت، ئه‌گه‌ر مه‌شروبه‌که‌ی له‌لا حه‌لال نه‌بیت و به
حه‌رامی بیخواته‌وه.

برگه‌ی هه‌هته‌م:

شه‌ربه‌تی میوه‌کان ئه‌گه‌ر نه‌گه‌نیبیت، خواردنه‌ویان دروسته.

برگه‌ی هه‌شته‌م:

هەنگوین خواردنەوہیەکی پاکە بە مەرجیەک نەگەنیبیت، بۆ چارەسەری نەخۆشیەکان بەکار دیت.

يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلَفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ... (٦٩) النحل

﴿لەنبیو زگی میشه هەنگوینەدا خواردنەوہیەک (هەنگوینیەک) دیتەدری کە پرەنگەکانی جیا جیان، (ئەم هەنگوینە) چاکبوونەوہی نەخۆشیەکانی تێدایە بۆخەلکی...﴾

پرگەى نۆیەم:

لە گەنینی شتەکانەوہ خواردنەوہ سەر خۆشکەرەکان پەیدا دەبن.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: هەموو سەر خۆشکەریک شەپرابە، هەموو شەپرابییکیش قەدەغەییە). (١٤٤)

پرگەى دەیەم:

خواردنەوہی ئەو خواردنەوانەى سەر خۆشکەرن پابەند نیە بەوہی کە زۆریان کەم بخوریتەوہ، بەلکو خواردنەوہ لویچییکیش قەدەغەییە، لەبەرئەوہی پیکھاتەییەکی پیسە.

پرگەى یازدە:

لە خورماو گەنم و جوو هەنگوین، بەھۆی گەننیانەوہ جوو کەکانی شەپراب دروست دەکرین، بۆیە خواردنەوہی ئاوی گەنیوی گەنم و ئاوی گەنیوی جوو گەنینی هەنگوین لە مروقی موسولمان قەدەغەن.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: لە خورما شەرابییک دەردەھینریت، لە گەنمیش شەرابییک دەردەھینریت، لە جووش شەرابییک دەردەھینریت، لە هەنگوینیش شەرابییک دەردەھینریت). (١٤٥)

پرگەى دوازدە:

هەموو موسولمانیکی کاملی ژیر، ئەگەر خواردنەوہ سەر خۆشکەرەکان بخواتەوہ، وەکو تەمببێ کردن دەبییت سزا بدرییت، سزادانەکەشی چل شواریکە.

ياسای خواردنه‌کان

پرگه‌ی یه‌که‌م:

خواردنی گۆشتی کۆرپه‌ی نازئه‌له‌کان که دوا‌ی سه‌ربرینی دایکه‌کانیان له‌نیو مندالدا‌نی دایکه‌کانیان ده‌مرن، چه‌لآئه.

أَجَلْتُ لَكُمْ بِهَيْمَةِ الْأَنْعَامِ... (١) المائدة

... (خواردنی گۆشتی) به‌چکه‌ی نازئه‌له‌کانتان بۆتان په‌واکراوه (که دوا‌ی سه‌ربرینی دایکه‌کانیان له‌نیو زگی دایکیاندا ده‌مرن).

پرگه‌ی دووه‌م:

حَرَمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالذَّمَّ وَالْحُمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ.....

لێتتان قه‌ده‌غه‌کراوه گیانه‌وه‌ری مردارو خوی‌ن و گۆشتی به‌رازو، ئەو گیاندا‌ره‌ی که بیجگه‌ له‌ خوا له‌ پینا‌وی که‌سیکی تردا سه‌رده‌په‌ری....

وَالْمُنْحَبِقَةَ وَالْمَوْقُوذَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّعْجُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ....

لێشتان قه‌ده‌غه‌کراوه گیانه‌وه‌ریک که خنکی‌نرابی‌ت و، گیانه‌وه‌ریک به‌ لیدان مردبی‌ت و، گیانه‌وه‌ریک هه‌لدی‌رابی‌ت و مردبی‌ت و، گیانه‌وه‌ریک له‌ شه‌ره‌ قوچدا مردبی‌ت و، ئەو گیاندا‌ره‌ش که درنده‌ خواردی‌ه‌تی، مه‌گه‌ر ئەوه‌ی نه‌مردبی‌ت فریای بکه‌ون سه‌ری بپن و پاکی بکه‌نه‌وه....

وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ.....

... ئەو گیانه‌وه‌رانه‌شتان لی قه‌ده‌غه‌ کراون که له‌سه‌ر بته‌کان سه‌رده‌په‌رین.

پرگه‌ی سییه‌م:

..... فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٣)

...جا کی له‌ پوژیک‌ی گرانی و برسیه‌تی‌دا ناچاربوو له‌و قه‌ده‌غه‌کراوانه‌ بخوات به‌ مه‌رجیک‌ به‌ مه‌به‌ستی مه‌یلی تاوانکاری نه‌بی‌ت، ئەوه‌ به‌په‌راستی خوا لیبورده‌و خاوه‌ن به‌زه‌ییه‌.

ته‌نها ئەوه‌نده‌ بخوات که له‌ برسان نه‌مری.

پرگه‌ی چوارهم:

هممو و ئه‌و نېچيره‌ه لالانه‌ی به‌هۆی بالنده‌و گيانه‌وهره‌ه پراوکه‌ره‌كانه‌وه‌ه ده‌ست خاوه‌نه‌كانيان ده‌كه‌ون، يان ئه‌و گيانه‌وهره‌و بالنده‌ه لالانه‌ی به‌هۆی تيروكه‌وانه‌وه‌ه پراو ده‌كرين، يان ئه‌و بالنده‌و گيانه‌وهره‌ه لالانه‌ی به‌هۆی ته‌له‌و داوه‌وه‌ه ده‌گيرين، يان به‌هۆی به‌رد تيگرته‌وه‌ه ده‌كوژين، نه‌گه‌ر زيندوو بن چه‌لالن، به‌لام نه‌گه‌ر مرداربووينه‌وه‌ه چه‌رامن.

فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاَتَّقُوا اللَّهَ... (٤) المائدة

...جا بخون له‌و نېچيرانه‌ی بو ئيوه‌يان ده‌گرن و، له‌كاتي سه‌رپرنيشيان ناوي خويان لي بينن و، له‌ خواش بترسن.

پرگه‌ی پينجه‌م:

هممو گيانه‌وهره‌يكي ناوي به‌بي سه‌رپرني گوشته‌كه‌ی ده‌خورئ، زيندوو بئ يان مردوو، به‌ مه‌رجيك بوگه‌ني نه‌كردبئ.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا..... (١٤) النحل

ئه‌و خوايه‌يه‌ه ده‌رياشي ملكه‌چ كردوو بو ئه‌وه‌ی گوشتيكي تازه‌ی ليوه بخون.

واته: خواردني زينده‌وه‌ره‌كاني نيو ئاو هه‌مويان چه‌لالن. (١٤٦)

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌و گيانه‌وه‌ره‌و بالندانه‌ی له‌ وشكاييدا دژيه‌ن و ريگه‌ به‌ خواردني گوشته‌كانيان دراوه‌، پيوسته سه‌ربردرين و كه‌ول بكرين، ئه‌وسا گوشته‌كانيان بو خواردن ئاماده بكرين، ته‌نها كوله‌ نه‌بئ سه‌رپرني ناوئ.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

سه‌گ و به‌رازو پشيله‌و گورگ و شيرو پلينگ و چه‌قه‌ل و وچ و جرج و مشك و دوو پشك و مارو كه‌رکه‌ده‌ن و مه‌يمون، گوشتيان ناخورئ.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

هه‌موو ئه‌و بالندانه‌ی نینۆك یان دهن‌دووكه‌كانیان قولاپ دارن‌و، بو‌پراو به‌كارده‌هینرین، وه‌كو بازو شاهین‌و هه‌لو، گوشته‌كانیان ناخوری‌ت.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

هه‌ر گیانه‌وه‌ریك ژه‌هردار بی‌ت، وه‌كو مارو دووبشكه‌و جالجالۆكه، ناخوری‌ت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ورده‌جان‌ه‌وه‌ری زه‌وی، وه‌كو كرم‌و قالۆچه‌و میروله‌ ناخوری‌ن، هه‌روه‌ها په‌پووله‌و زه‌رده‌واله‌و جوژه‌كانی می‌ش‌و می‌شه‌هه‌نگوینه‌ ناخوری‌ن.

پرگه‌ی یازده:

گوشتی هه‌ر گیانه‌وه‌ریکی وشکانی، كه‌ به‌ زیندوویی حه‌لال بی‌ت، به‌ مرداره‌وه بوویی حه‌رامه، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ناچاریی.

پرگه‌ی دوازده:

بار هه‌لگه‌ره‌كانی وه‌كو ئیسترو كه‌رو بارگین‌و فیل گوشتیان ناخوری‌ت، به‌لام گوشتی ئه‌سپ‌و ماین له‌ هه‌موو كاتیكدا ده‌خوری‌ت.

پرگه‌ی سی‌زده: گوشتی كه‌متیارو پیوی و سمۆره‌و كه‌روی‌شك‌و (ابن عرس‌و) (الوبر) و ژیشك‌و بزن مژه‌و كوله‌ ده‌خوری‌ت.

پرگه‌ی چواره‌ده: په‌پو سلیمان‌ه‌و په‌په‌سیلکه‌ نابی‌ت پراو بکری‌ن و گوشته‌که‌یان ناخوری‌ت.

پرگه‌ی پازده:

ئه‌گه‌ر گیانه‌وه‌ریك شیر یان گورگ په‌لاماری دابی‌ت و نه‌مردبی‌ت، ئه‌وا ناوی خاوی لی ده‌هینریت و سه‌په‌ده‌په‌ردی‌ت ئه‌و به‌شهی كه‌ شیره‌كه‌ یان گورگه‌كه‌ ده‌می تیناوه‌ لاده‌بری‌ت و پاك ده‌كریته‌وه، ئه‌گه‌ر لاش نه‌بری‌ت هه‌ر پاكه، له‌به‌رئه‌وه‌ی شیرو گورگ پاكن، به‌لام نابی‌ت گیانه‌وه‌ره‌كه‌ مردار بووی‌ته‌وه، چونكه‌ له‌م باره‌دا هه‌موو جه‌سته‌ی ئه‌و گیانه‌وه‌ره‌ مردار بووه، حه‌رامه.

پرگه‌ی شازده:

هموو گیانه‌وه‌ریک که بو خواردنی گوشته‌که‌ی سهرده‌بپردریت، پیویسته پرووی له قیبله بکریت و، ناوی خوای لی بهینریت و به چه‌قویه‌کی تیز سهر‌بپردریت، به‌شیوه‌یه‌ک که قورگ و سورینچکی بپردریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌هوی برینی نه‌و دووانه‌وه، گیانه‌وه‌ره‌که گیانی دهرده‌چییت و، خوینه‌که‌شی دیته‌دهره‌وه، هر به‌چکه‌یه‌کیش به‌هوی سهر‌برینی دایکه‌که‌ی له زگی دایکیدا بمریت، گوشته‌که‌ی وه‌کو گوشتی دایکه‌که‌ی وایه و حه‌لاله.

ياسای باری که سایه‌تی

دهرو و ازهی یه کهم

هاوسه رگیری

پرگهی یه کهم: خوازینی.

خوازینی قوناغی یه کهمی دروستکردنی په یوه ندیی خیزانی یه، بوئه ده بیټ له و په پری نهینیدا نه انجام بدریټ.

هه موو نیړینه یه کی باغی عاقل، بوئی هه یه میینه که ده ستنیشان بکات بوئه وهی بیکات به هاوسه ری خوئی و خیزان پیک بهینیت، بهم مهرجانه ی خواره وه:

یه کهم: نهو نیړینه یه توانای جیبه جی کردنی نه رکی ژن و میردایه تی هه بیټ.

دوهم: نهو نیړینه یه توانای جیبه جی کردنی نه رکی به خپوکردنی خیزانه کهی هه بیټ.

سییه م: پیویسته نهو میینه یه له ته مه ن و پله و پایه دا له ئاستی نیړینه که دا بیټ.

(نه بوبه کرو عومهر (په زای خویان لیټت)، **خوازینی فاتیمه یان کرد، پیغه مبه ریش**

(صلی الله علیه وسلم) **فه رمووی: فاتیمه بچو وکه، ئینجا عه لی (په زای خوی لیټت)**

خوازینی کرد، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) لیی ماره کرد. (۱۴۷)

چاره م: پیویسته خوازینی کردنه که به هوئی شیوازیکی گونجاوه وه له که سوکاری میینه که بکریټ، که سوکاری میینه کهش به بیی پرسی کچه که مافی نه و هیان نیه خوازینی کردنه که رهت بکه نه وه، یان به باریکی تایبه تی کو مله لایه تیه وه بیبه ستنه وه، وه کو ژن به ژنه یان گه وره به بچو وک یان شیربایی.

پینجه م: به له بهر چا وگرتنی به رژه ونندی دوو بنه مال، ده توانریټ که سوکاری

نیړینه که، خوازینی کچیکی ته مه ن شش سالان بکن بو نیړینه یه کی مندالی خوئیان، جا که گه وره بوون و خوئیان ناسی، نه گهر هه ردو وکیان به یه کتری پازی

بوون، ئەوا بەپێی یاساكانی ماره‌برین ماره ده‌کریڤ، ئەگەر پازیش نه‌بوون، ئەوه وه‌کو هیچ پووی نه‌دابێت، ئەو کۆره هیچ مافیکی له‌سه‌ر ئەو کچه نابێت. **شه‌شه‌م:** نابێت که‌سوکاری مێینه‌که به‌ شیوازی ناشیرین وه‌لامی لایه‌نی خوازینی که‌ر بداته‌وه، به‌لکو ده‌بێت شیوازی که‌ر به‌کاربه‌یتریت هه‌ستی خوازینی که‌ری تێدا بریندار نه‌کریت، نه‌وه‌ک ئەم ره‌فتاره ئازاوه‌ی لی بکه‌ویته‌وه.

حه‌وته‌م: کۆپو کچه‌که پیش خوازینی، بۆ مه‌به‌ستی سه‌رنج دانه‌یه‌کتی و ره‌زامه‌ندی ده‌رپڕین بۆ خوازینی کردن، ده‌توانن یه‌کتی ببینن.

(ئهبو هوریره (ره‌زای خوی لیبیت) ده‌لی: له‌لای پیغه‌مبه‌ر بووم (صلی الله علیه وسلم) پیاویک هات بۆلای: پێی راگه‌یاندا که: ژنیکی له‌ ئەنساره‌کان خواسته‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: ته‌ماشات کرد؟ گوتی: نه‌خیر، ئەویش فه‌رمووی: بپۆ ته‌ماشای بکه، چونکه له‌ چاوی ئەنساره‌کاندا شتیکی هه‌یه). (١٤٨)

هه‌شته‌م: پیاویک ده‌توانیت به‌دوای که‌سیکی چاکدا بگه‌ریت، بۆ ئەوه‌ی کچیکی به‌ته‌مه‌نی خوی لی ماره‌ بکات.

(عومه‌ری کۆری خه‌تاب (ره‌زای خوی لیبیت) هات بۆلای عوسمانی کۆری عه‌فان (ره‌زای خوی لیبیت) پێی گوت: ئەگەر ده‌ته‌ویت حه‌فسه‌ت لی ماره‌ ده‌که‌م، دوای چه‌ند پوژیک عوسمان وه‌لامی دایه‌وه: له‌وکاته‌ی ئیستادا ژن ناهینم، جا عومه‌ر چوو به‌ ئەبویه‌کری گوت: ئەگەر پازی بیت حه‌فسه‌ت لی ماره‌ ده‌که‌م، ئەبویه‌کریش وه‌لامی نه‌دایه‌وه، دوای چه‌ند پوژیک پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) حه‌فسه‌ی ماره‌کرد، ئەبویه‌کریش هاته‌وه بۆلای عومه‌رو پێی گوت: من ده‌مزانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) حه‌فسه‌ ماره‌ ده‌کات، نه‌شم ویست نه‌ینیه‌که‌ی ناشکرا بکه‌م، بۆیه وه‌لام نه‌دایته‌وه، ئەگەر ئەویش ماره‌ی نه‌کردبا، من ماره‌م ده‌کرد). (١٤٩)

برگه‌ی دووهم: ماره‌کردن

ماره‌کردن، په‌یمانیکه له‌نیوان پیاوو ژندا بو پیکهینانی خیزان، که له‌و په‌یماندا ماف و ئه‌رکی ئیستا و داهاتووی هه‌ردووک لای تییدا دیاری ده‌کریت، ئه‌و په‌یمانده به‌ته‌لاقدان، یان به‌مردنی یه‌کیکیان دوا‌ی وه‌رگرتنی مافه‌کانیان کۆتایی پیدیت، پیویسته مه‌رجی ته‌مه‌ن و باری کۆمه‌لایه‌تی هه‌ردووکلا له‌به‌رچاو بگریت، بۆیه گونجاوینییه کچیکی بچووک له‌ پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن ماره‌ بگریت، چونکه هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌رک به‌وه‌ ده‌کریت که پیاوه‌که نه‌توانیت ئاره‌زووه‌کانی ئافره‌ته‌که جیبه‌جی بکات و بییته‌هۆی ئه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که توشی خراپه‌کاری بییت، کچ له‌ ته‌مه‌نی نو‌ سالیه‌وه‌ بو‌ کاری جووت بوون ئاماده‌ ده‌بییت.

خوا له‌باره‌ی ماره‌یی نیوان نیرو میوه‌ ده‌فه‌رمویت:

...وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (٢١) النساء

﴿ئهو ژنانه‌ش له‌کاتی شوو کردندا، په‌یمانیکي پته‌وو توندوتۆلیان له‌ ئیوه‌ وه‌رگرتووہ﴾.

ئهم ئافره‌تانه‌ی له‌ پیاو ماره‌ ناکرین

یه‌که‌م: دایکی خۆی، دایکی دایکی و دایکی باوکی، واته‌ نه‌نکه‌کانی.

دووهم: زږ دایکه‌کانی، دوا‌ی ته‌لاقدانیان یان مردنی باوکیان.

سییه‌م: کچه‌کانی.

چوارهم: خوشکه‌کانی.

پینجه‌م: پووره‌کانی، خوشکی دایک و خوشکی باوک.

شه‌شه‌م: ئه‌و دایه‌نه‌ی شیری پیداوه‌.

حه‌وته‌م: هه‌موو کچه‌کانی ئه‌و دایه‌نه‌ی که ئه‌وه‌که‌سه‌ شیری لی‌ خواردوو، جا

له‌پیش خۆیه‌وه‌بن یان له‌گه‌ل‌ خۆیدا بووبن یان له‌دوا‌ی خۆیه‌وه‌بن.

ههشتهم: دايكى هاوسهرهكهى(خهسووى)، يان دايكى خهسووى.

نۆيهه: خوشكى خيژانهكهى، ههتا خيژانهكهى له سييههري مارهي پياوهكهدا بيٽ.

دهيهه: كچى ئه و ئافرهته بيوهژنهى كه پياوهكه مارهى كردوتهوه و له گه ليشيدا جوت بووه.

يازهه: بووكهكان، (ژنى ئه و كورانهى كه له پشتى خويانن).

دوازدهه: پوورى خيژانهكان، (خوشكى دايكى يان خوشكى باوكى خيژانهكهى). ههتا ژنهكه له سييههري پياوهكهدا بيٽ ئه و پووران هه قهدهغه ن له و پياوه.

(پيغه مبهري خوا(صلى الله عليه وسلم) فهرموويهتى: ئافرهتيك شوو به پياويك ناكات كه يهكيك له پورهكاني ژنى ئه و پياوهبن). (١٥٠)

سييزدهه: هه موو ئافرهتيكى خاوه ن مييرديش ههتا ته لاق نه دريٽ، يان مييردهكهى نه مريٽ، قهدهغهيه له كهسيكى تر ماره بكرٽ.

بو ماره كردنى ئافرهتيك له پياويك، په پرهوى ئه م خالانهى خوارهوه دهكريٽ:

يهكهه: ده بيٽ به خيوكهري ئافرهتهكه و دوو شاهد له بهردهم ئه و كهسه ئاماده بن كه له يهكيان ماره دهكات.

(پيغه مبهري خوا(صلى الله عليه وسلم) فهرموويهتى: هيچ ماره برينيك پيئ نايهت، مهگه ر سه په رشتيكهري مييينه كه ئاماده بيٽ). (١٥١)

به لام ئه گه ر ئافرهتهكه بيوهژن بوو، ئه و مه رجه دانانريٽ كه رهزامه نديى به خيوكه رهكهى وه ر بگيريٽ، به و مانايهى بيوهژنهكان له شوو كردنه و ياندا سه ربه ستن، چونكه جاريكيتر به م تاقيكردنه و يه دا تييه پريون و چا كه و خراپه ي خويان ده زانن.

(پيغه مبهري خوا(صلى الله عليه وسلم) فهرموويهتى: بيوهژن ههتا پراويژى پي نه كريٽ ماره ناكريٽ، كچيش ههتا خوى رهزامه ندى دهرنه بريٽ ماره ناكريٽ،

گوتیان ئەى پيغەمبەرى خوا، رەزەمەندىيەكەى چۆنە؟ فەرەموى ئەويە ئەگەر
پرسىياري ليكرا بيدهنگ بيت). (۱۵۲)

بەو مانايەى ئەگەر پرسىياري ليكراو بى دەنگ بوو، واتە پازىيە.

دووم: لەلایەن مارەكەرەكەو پرسىيار لە ھەردووکیان دەكریّت، ئايا بە يەكترى
پازىن؟ دەبيّت ھەر يەكیکیان پرسىياري لى بكریّت و وەلاميش بىداتەو و
شاھىدەكانيش گوويىستى پرسىيار و وەلامەكان بن، ئەگەر ھەركامیکیان پازى
نەبى، ئەو مارەكردنە سەرنەگريّت، بۆيە كچى بچوك لەسەر بييشكە بە ھىچ
شيۆيەك مارەيى نايەت، چونكە نەگەيوەتە ئەو قوئاغەى مەرچەكانى
رادەربىرین و قبوول كوردنى تیدا بيت.

سييه: دەبيّت ھەردووکیان لەوانەبن كە باوھريان بە ئايىنى ئىسلام ھەيەو، بە
ياساكانىيەو پابەندن، بەلام ئەگەر پىياوىكى موسولمان لەگەل ئافرەتییكى
جوولەكە يان مەسىحى لەسەر ھاوسەرگىرىي ريك كەوتن، ئەو لەيەكترى مارە
دەكرين، بەو ھىوايەى لە دواپوژدا ئەو ئافرەتە بەھوى ھەلسوكەوتى
مىردەكەى و خووشەويستىي مندالەكانى بيتەناو ئايىنى ئىسلامەو، بەلام
ھەرگىز ئافرەتى موسولمان لە پىياوى جوولەكە يان مەسىحى مارە ناكريّت.

چوارەم: دەبيّت شاھىدەكان لەو كەسانەبن كە راستگۆن و راستى و نھىنيەكانى
مارەبىرینەكە پىيارىزن، بو ئەم مەبەستە پىويستە دوو پىياو لە مەراسىمى
مارەكردنەكە بەشداربن، لە ژن مارەكردندا ئافرەت ناكريّت بە شاھىد.

پىنجەم: پەيمانەكەش لەسەر كاغەز بنوسريّت و، حەقە مارەيەكەى تیدا
ديارى بكریّت و، ژن و پىياو مارەكەرو شاھىدەكان واژوى لەسەر بكەن و
بەروارەكەى ديارى بكریّت.

شەشەم: كچەكە يان كورەكە دەتوانن خويان ئامادەنەبن و وەكىلەكانيان لە
جىياتى ئەوان ئامادەبن، بەمەرجىك پىيشتر بەنوسراو، يان بەرادەربىرین، لە

به رده می ماره کەرو شاهیدەکاندا پەزمامەندییان لەسەر ئەم هەلۆیستە ی خۆیان دەربەربێت.

حهوتەم: هەر مارەکردنێک لە ژێر باری ترس و تۆقاندن و هەپەشەدا بێت، ئەوا ئەو مارەپەڕینە پێک نایەت.

هەشتەم: لە ئایینی ئیسلامدا شیربایی حەرامە، ژن بەژنەش ئەگەر وەکو مەرچیکێ مارەکردنەکه بێت، ئەوا قەدەغەیه، بەلام ئەگەر برای بووک و خوشکی زاوا، یان پیاویکی خزمی بووک و کچیکی خزمی زاوا دلایان بەیەکهو بوو، ئەوا دەتوانن مارەپەری بکەن، بە شیوێهێک نەبێتە مەرچیک پەیوهندیی بە مارەپەڕینی بووک و زاواکهو هەبێت.

(پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) ژن بەژنە ی قەدەغەکردو، ژن بەژنەش ئەوێه که یەکیک بە یەکیکی تر بلیت: کچەکت، یان خوشکەکه تم لی مارە بکە، هەتا منیش کچەکه م، یان خوشکەکه تم لی مارە بکە م، هەقە مارەبیشیان لەنیوانیاندا نەبێت). (۱۵۳)

نۆیەم: ئەگەر کەسیک توانای ژن هیئانی ئافرەتی سەر بەستی نەبێت، دەتوانیت کەنیزەیهکی خاوەن باوەر مارە بکات، لەبەرئەوێ کەنیزە نیوێ مافەکانی مێیینە ی سەر بەستی هەیه بەسەر هاوسەرەکه یهوه له مارەکردن و تەلاقدانیشدا. **دەیه م:** ئافرەت ئافرەتیکی تر بە شوو نادات و، ئافرەتیش بەبی پرسی کەسوکارەکی ناتوانیت خۆی بەشوو بدات.

(پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: ئافرەت مافی بە شوودانی ئافرەتیکی تری نییە، ئافرەت بوخۆشی ناتوانیت خۆی بە مێرد بدات، ئەوێ ئافرەتە داوین پێسهکانن بوخۆیان خۆیان بە مێرد دەدەن). (۱۵۴)

یازدە: مەراسیمەکەش بە خۆیندنی سوورەتی (الفاتحه) و سەلاوات لێدان لەسەر پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) کۆتایی پی دەهیئریت و، شیرینی تیدا دەخوریتەوه و بە فەرمی مارەکردنەکه رادەگەیه نریت.

دوازده: گونجاوه دواى ماره‌کردنه‌که ناهه‌نگ بگيريريت و، گوراني تيدا بگوتريت و، ده‌فهي تيدا لى بدریت، به مهرجيك له سنوورى ياساكانى ئيسلام تينه‌په‌ريت.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) به هه‌نديك شويني مه‌دينه‌دا تپه‌په‌رى، له ته‌نيشتيكيه‌وه گوپى لیبوو، ئافره‌تان ده‌فه‌كانيان ليده‌دان و ده‌يانگوت: ئيمه كچانى به‌نى نه‌چارين، ئاي له‌وخوشييه‌ى له‌گه‌ل محمد ئيمه جيرانين، پيغه‌مبه‌ریش(صلى الله عليه وسلم) فه‌رموويه‌تى: ((ئهى خه‌لكى مه‌دينه‌)، خوا ده‌زانيت منيش ئيوهم خوش ده‌ويت). (۱۵۵)

(عائشه(ره‌زاي خواى ليبيت)، كچيكي خرمى خوى به شوودا به يه‌كيك له ئه‌نسه‌ره‌كانى مه‌دينه، پيغه‌مبه‌ریش(صلى الله عليه وسلم) هات، فه‌رمووى: ئاردا‌تان بو ماله مي‌رده‌كه‌ى؟ گوتيان: به‌لى، جا پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم)، فه‌رمووى: ئه‌دى كه‌ستان له‌گه‌ل نه‌نارد، له‌وانه‌ى گوراني ده‌لين؟ عائشه گوتى: نه‌خير، جا پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم)، فه‌رمووى: ئه‌نسه‌ره‌كان نه‌ته‌وه‌يه‌كن ئه‌وه‌يان له‌نيودايه، كه به‌سه‌ر ئافره‌ته‌كانياندا هه‌ل‌ده‌ن، جا ئه‌گه‌ر يه‌كيكتان له‌گه‌ل ئاردا‌بايه كه گوتباى: (أتيناكم فحيانا وحياكم)). (۱۵۶)

(له كورده‌واريشدا ده‌گوتريت: هاتينه‌وه هاتينه‌وه بو‌كمان هي‌ناو هاتينه‌وه).

سي‌زده: گونجاوه پيرو‌زبايى له بوك و زاوا بكریت.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) كه پيرو‌زبايى لى ده‌کردن، ده‌يفه‌رموو: (خوا به پيرو‌زى بگيريت و پيرو‌زى خواشتان به سه‌روه بي‌ت و له خير و چا‌كه‌دا يه‌كتان خات). (۱۵۷)

چوارده: ده‌كریت ده‌عوت و ده‌عوه‌تكارى بكریت.

(ئه‌نه‌سى كورى ماليك(ره‌زاي خواى ليبيت)، ده‌ليت: پيغه‌مبه‌رم(صلى الله عليه وسلم) نه‌بينيوه له ژن هي‌نا‌نه‌كانيدا ده‌عوه‌تيكى وه‌هاى كرديت، وه‌كو ئه‌وه‌ى بو زه‌ينه‌بى كرد، له‌وه‌ده‌عوه‌ته‌دا مه‌ريكى سه‌ره‌برى). (۱۵۸)

پيويسته ٺه و كه سه ش كه ده عودت ده كريت، بچيت بو ده عودته كه.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: ٺه گهر يه كيگ له ئيوه بو نان و خوانيكي

ژن گواستنه وه بانگ كرا، با به دهنگ داوا كه وه بچيت). (١٥٩)

پازده: له كاتي گواستنه ودا، ٺه گهر بوو كه كه كچ بيت، ده بيت مي رده كه ي حوت

شه و له گه ليدا بمينيته وه، ٺه گهر بيوه ژن يش بيت سي شه و.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: بيوه ژن حقي سي شه وي هه يه

له گه ليدا بمينيته وه و، كچ يش حوت شه و). (١٦٠)

شازده: له كاتي جووت بو ودا، ژن و پياوه كه سه ربه ستن به پروتي له گه ل يه كتر

جووت بن، به لام نابيت نازه لانه به ناشكرا جووت بوونه كه ٺه نجام بدرت). (١٦١)

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: ٺه گهر يه كيگ له ئيوه چووه لاي

هاوسه ره كه ي، با خو ي په نادات، با وه كو كه ره كيويه كان خو ي به ره لا

نه كات). (١٦٢)

حه فده: مي بينه يه كه له پياويك ماره ناكريت، كه پووري ٺه و مي بينه يه ژني ٺه و

پياوه بي.

پرگه ي سي به م: ژن و مي ردايه تي

(ٺه بو هو پريره (ره زاي خوي لبيت) ده لبيت: پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي:

ژني چاك ٺه و ژنه يه، پياو كه ده بيني، پيي دلخوش ببيت و، كه فه رمان ي

پي كرد، فه رمانه كه ي جيه جي بكات و، كه لييه وه دوور بوو، له (خيانه تي) خو ي و

(له ده ستداني) ماله كه ي بپياريزيت). (١٦٣)

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: ژياني دنيا له زهت وه رگرتنه،

خوشترين له زهت وه رگرتن يش ٺه ويه پياو ژنيكي باشي هه بيت). (١٦٤)

پياوان بو يان هه يه خاوه ني چوار مي بينه بن له يه كه كاتدا، به لام ٺه گهر بو ي نه كرا

له نيوانياندا دادگهر بيت، ٺه و يه كه ئافره تي سه ربه ست، ٺه گهر نه شيتواني

ئافره تيكي سه ربه ست به نييت، ٺه و كه نيزه يه كه ده كاته هاوسه ري خو ي.

فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتْنِي وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا (۳) النساء

﴿چه ندتان پی خوشه له ژنان بخوازن، دوو، سی، چوار، نه گهر مه ترسیشتان هه بوو له وهی نه توانن له نیوان ژنه کاندای دادگهر بن، نهوا یه ک ژن بخوازن، یان یه کی له و که نيزانه ی له ژیر دهسه لاتی نیوه دان، نهو هس که مترین شته بو نه وهی تووشی سته م نه بن﴾.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: نهو کهسه ی که نيزه که ی نازاد ده کات و، پاشان مارهی ده کات، دوو پاداشتی ده ست ده که ویت). (۱۶۵)

به پیی دهسه لاتی نایه ته که، له هه موو باریکدا ژمارهی هه ره زوری ژنه کان ناییت له چوار ژن زیاتربن، نه مه یاسایه کی بنږه، به لام که نه گهریک هاته پیشه وه، پیاو که نه توانییت له نیوان ژنه کاندای دادگهر بییت، نهوا ژماره که یان که م ده کریته وه بو یه ک نافرته ی سه ربه ست، یان که نيزه یه که له وانه ی له ژیر دهسه لاتی نیوه دان. که واته ژمارهی که نيزه کانیش بو کاری ژن و میردایه تی هه له سنووری چوار ژنه که دایه.

ژن و میردایه تی نه ر ک و مافن به سه ر یه که تریه وه، ده بییت هه ردووک لایان پیان ه وه پابه ندبن، له وانه:

یه که م: نافرته ده بییت گویریایه لی میرده که ی بییت، له به ران به ریشدا میرده که ی ده بییت پابه ند بییت به به خپوکردنی هاوسه رو منداله کانی و به پړیوه بردنی کاروباری ژیانیان.

دووهم: نافرته ده بییت ناره زووه کانی میرده که ی جیبه جی بکات و له پیخه فه که ی نه تورییت.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: سویند به وکهسه ی گیانی محمه دی به دهسته، نافرته ناتوانییت مافه کانی خوا به ته واوه تی جیبه جی بکات، هه تا مافی میرده که ی جیبه جی نه کات). (۱۶۶)

(پيغەمبەر(صلى الله عليه و سلم) فەرموويه تى: (ئەگەر ئافرەتتەك شەۋىك لە شوينىك مایەوہو پىخەفى ھاوسەرەكەى جیھیشتبوو، ئەوا فریشتەكانى خوا تا بەرەبەیان نەفرینى لى دەكەن). (۱۶۷)

سېيەم: پېۋىستە پیاوہكە حەقى ئافرەتەكە بدات لەكاتى ئەنجامدانى كارىك كە ئەرکی ئافرەتەكە نىہ، وەكو جل شوڤردن و نان كردن و شیردان بە كۆرپە، ئەگەر واش رېككەوتن لەنىو خۆياندا حسابىكيان بۆ ئەم لىكدانەوہیہ نەكرد، یان بارى ژيانیان وەھا بوو كە بىر لەوشتانە نەكەنەوہ، ئەوہ پېۋىستە ئافرەتەكە گەردنى پیاوہكەى ئازاد بكات.

چوارەم: لە كارى جووت بووندا، پېۋىستە پیاوہكان ئازەلانە خۆيان بە ژنەكانياندا نەدەن، بەلكو پېۋىستە سەرەتا دەستبازى لى گەل يەكترى بکەن، بۆئەوہى كارى جووت بوونەكە خوشترو ئاسانتر بىت و، ھەردووکیان لەزەتى لى وەر بگرن، بۆشيان ھەيە چۆنيان ئارەزوو لىيە ئاوەھا كارى جووت بوونەكە ئەنجام بدەن، بە مەرچىك مەبەستەكە شوينى ديارىكراو بىت بۆ زاوژى كردن.

پىنجەم: لەعەنتى خوا لەو كەسەيە كە بۆ كارى جووت بوون كۆمى ژنەكەى بەكار دىنئىت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه و سلم) فەرموويه تى: (خوا نەفرینى لەو كەسە كردوہ كە لەدواوہو دەچىتە لای ئافرەتەكەى خۆى). (۱۶۸)

شەشەم: ئافرەت مافى رەواى خۆيەتى مالى تايبەتى خۆى ھەبىت، چونكە لە بنەرەتدا ھەوا بۆئەوہ دروستكرا ھەتا ئادەم لەلای نىشتەجى بىت، بەلام ئەگەر ھەردووکیان پازى بوون بەو شىۋەيەى بۆ خۆيان دەيانەوئىت، ئەوہ سەرەستەن.

ھەوتەم: پېۋىستە ئافرەت باوہرى بەو بركە شەرعیە ھەبىت كە ئەگەر ژنىك بەشى ئارەزووہكانى مېردەكەى نەكرد، ئەوا مېردەكەى بۆى ھەيە بىكات بە دوو یان سى یان چوار ژن، بۆئەوہى لە كارى بەدپەرەشتى دوور بکەوئتەوہو بىتە مایەى ئەوہى مندالى زۆرىش پەيدا بىن و ئوممەتى محمد(صلى الله عليه و سلم)

زیاد بن، ئەگەر ژنه‌که‌ش هه‌ستی به‌وه کرد که می‌رده‌که‌ی ناتوانی‌ت ته‌واوی
ناره‌زوه جنسیه‌کانی تی‌ر بکات، ئە‌وا بۆ‌ی هه‌یه له‌لای گه‌وره‌ی موسولمانان
دا‌وای جیا‌بوونه‌وه بکات، نه‌وه‌ک تووشی کاری به‌د‌پ‌ره‌وشتی ببیت.

هه‌شته‌م: ئە‌رکی سه‌رشانی ئافره‌ته، مال و سامان و شه‌ره‌فی می‌رده‌که‌ی
پیا‌ری‌زی‌ت و، مندا‌له‌کانی به‌په‌روه‌رده کردنی‌کی دروست بۆ‌ په‌روه‌رده بکات.

نۆیه‌م: دا‌وای مردنی پیا‌وه‌که، ئافره‌ته‌که بۆ‌ی هه‌یه دا‌وای چوار مانگ و ده‌ پوژ
شو بکاته‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ (البقرة ٢٣٤)

﴿ئهو پیا‌وانه‌تان که ده‌مرن و، له‌دا‌وای خۆیان ها‌وسه‌ره‌کانیان جی‌ده‌هی‌لن، ئە‌وا
ئهو بی‌وه‌ژانه چوار مانگ و ده‌ پوژان چا‌وه‌پ‌ری ده‌که‌ن (له‌ می‌ردکردنه‌وه‌یان)، جا
کاتی‌ک گه‌یشتنه‌ کو‌تایی ما‌وه‌ی دیاری کرا‌ویان، ئە‌وا تا‌وان له‌سه‌ر ئی‌وه نیی‌ه
به‌وه‌ی که ئە‌و بی‌وه‌ژانه به‌ شی‌وه‌یه‌کی چاک و دروست ده‌یان‌ه‌و‌یت بیکه‌ن (له
شو کردنه‌وه‌یاندا).﴾

ده‌یه‌م: دا‌وای مردنی می‌رده‌که‌ی، ئافره‌ته‌که هه‌چ فشاری‌کی نا‌خ‌ری‌ته‌سه‌ر، خوا
له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدْ لَكُمْ أَنْ تَرْتَبُوا النِّسَاءَ كَرْهًا.... (١٩ النساء)

﴿ئهی ئه‌وانه‌ی با‌وه‌رتان هه‌ینا‌وه، بۆ‌تان په‌وا نیی‌ه به‌ زۆره‌ملی ژنه‌کان (دا‌وای
مردنی می‌رده‌کانیان) بکه‌ن به‌ میراتی خۆتان...﴾

هه‌روه‌ها نایب‌ت ئافره‌ته‌که دا‌وای مردنی می‌رده‌که‌ی، له‌ ماله‌که‌ی ده‌ری‌ک‌ری‌ت، خوا
له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
(٢٤٠)البقرة

﴿ئەو پىياوانەشتان كە دەمرن و، لەدوای خۆيان ھاوسەرەكانيان جىدەھيئەن،
 (لەسەريان پىيوستە) راسپاردەيەك بۆ ھاوسەرەكانيان ديارى بكن(بە پرىك لە
 مال و سامان) بۆ لەزەتى ژيانيان بۆ ماوەى سائىك، (لەو ماوەيەشدا)
 لەمالەكانيان دەركرەن، جا ئەگەر خۆيان مالەكانيان بەجىھىشتن (بۆ
 شووكرەنەو)، ئەو تەوان لەسەر ئىو نىيە بەوەى ئەو ئافرەتەنە بۆخۆيانى
 ديارى دەكەن (لە مێردكردنەو) بە رىگەى چاك، خواش خاوەن دەسەلات و
 لىزانە (لە وەرگرتنەو) تۆلە لەو كەسانەى ئەم بېرىارە جىبەجى ناكەن﴾.

ياز دە: بۆ پتەوكردنى خۆشەويستى نىوان ژن و مێرد ئەو پىاوەكە بۆى ھەيە
 مەمكى ژنەكەى بمرئىت.

(ئافرەتەك ھات بۆلای پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا لە
 دەموچاوى(ئەبى حوزەيفەى) مێردمدا رِق و قين دەبينم، پىغەمبەر(صلى الله عليه
 وسلم) فەرمووى: مەمكەكانتى بەدەيە بيانمرئىت، ئافرەتەكە گوتى: چۆن دەبىت
 ئەو پىاوئىكى پىرەو مەمكەكانى بەدەمى بيمرئىت؟ پىغەمبەرىش(صلى الله عليه
 وسلم) پىكەنى و فەرمووى: (دەزانم ئەو پىاوئىكى پىرە)، جا ئافرەتەكە دواى
 ئەوەى مێردەكەى لە شەرى بەدر گەرايەو، مەمكەكانى خۆى داىە بيانمرئىت،
 پاشان ھاتەو بە پىغەمبەرى (صلى الله عليه وسلم)، گوت: لەدواى ئەوەو كە
 مەمكەكانم داىە، ھىچ شتىكم لەرووى (ئەبى حوزەيفەدا) نەبينىو، كە رِقم لىيى
 بىتەو). (١٦٩)

لىرەدا مرئىنەكە بۆ مەبەستى شىرخواردن نىە، بەلكو بەھوى مرئىنى
 مەمكەكانەو ھەموو دەمارەكانى ھەست و سۆزى ئەو ئافرەتە دەجوولئىن
 بەرانبەر ئەو كەسەى مەمكى دەمرئىت.

دەرووازەى دووھم

مندال بوون

لە ئەنجامى جووتبوونى نىرومىدا، تۆ دەكرىتە نىو مندالدىنى ئافرەتەو، پىاو خاوەنى تۆوھكەيە، ئافرەتیش خاوەنى كىلگەكەيە، بۆيە كۆرپەكە لە نىوان ھەردووكاندا ھاوبەش دەبىت، كۆرپەى نىر يان مى، لە تۆوھكەى باوكەو ھەردەكەوئىت، كامەيان زووتر خۆى گەياندە ھىلكەكە، ئەوھ كۆرپەكە لەو رەگەزە دەبىت، ئىنجا لە كاتى جووتبوونەكەدا ئەگەر پىاوھكە زووتر ئاوەكەى ھاتەو، ئەوا شىوھى كۆرپەكە دەچىتەوھ سەر شىوھى مالمە كامەكانى، بەلام ئەگەر ئاوى ئافرەتەكە زووتر ھاتەو، ئەوا شىوھى كۆرپەكە دەچىتەوھ سەر مالمە خالەكانى.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ئاوى پىاو خەست و سىپى يە، ئاوى ژنىش پوون و زەردە، كامەيان پىش ئەوھى تریان پزئا، ئەوھ شىوھى كۆرپەكە بۆلاى خۆى دەبات). (۱۷۰)

قۇناغەكانى دروستبوونى كۆرپە:

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: بەر بەست لە نىوانى جندوكەو دامىنى ئادەمىزادا كاتىك دەچىتە پەرزىنى جووتبوونەوھ، ئەوھى كە بلىت: بسم الله). (۱۷۱)

كاتىك كە تۆوھكە دەگاتە ھىلكەكە، ئەگەر ھەموو ھۆكارە بۆماوھى و ھەنووكەيىھەكان يارىدەدەر بوون، ئەوا پىتئىن پوودەدات و، ئەم ھىلكە پىتئىنراوھ، بەچەند قۇناغىكدا تىدەپەرىت:

قۇناغى يەكەم:

لە ئەنجامى پىتاندىنى ھىلكەكە لەلایەن تۆوھكەوھ، ھىلكە پىتئىنراوھكە لە ماوھى چل پۆژدا لە گەشەو دابەشبوون و زیادكردن بەردەوام دەبىت.

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (۱۳)

﴿پاشان كردمان به ئاويك له ئارامگهيهكي پاريزراودا(له جيگهيهكي ئارام و پتهودا)﴾.

قوناغى دووهم:

پيگهاتهيهكي تازه دروست دهبييت پيى دهليين(علقه)، واته: خووهلواسهر كه له شيويهى پارچه خوينيكي مهييو دايه، خووى به ديوارى مندالدانهوه ههلهواسييت و، پهيوهندييهكي لهگهلهدا پهيدا دهكات، ئەم قوناغه ماوهى چل رۆژ دهخايهنييت.

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْقَةَ عَلَقَةً.....

﴿ئينجا له و ئاوه پارچه خوينيكي مهيومان دروست كرد،...﴾.

قوناغى سييههه:

دواى چل رۆژ له گهشه، ئەم خووهلواسهره دهبييت به پارچه گوشتيک كه بتوانرييت بجووريت (مضغه)، بهردهوام دهبييت لهگهشهکردن تا ماوهى چل رۆژ.

فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً.....

﴿ئينجا له و پارچه خوينه مهييوه، پارچه گوشتيکمان دروستکرد(وهكو ئەههگوشتيهى كه بجووريت)﴾.

قوناغى چوارهه:

ئەهه پارچه گوشته دهبييت به ئيسك و، بۆ ماوهى چل رۆژ له گهشه بهردهوام دهبييت.

فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا.....

﴿ئينجا له و پارچه گوشته جووراهه ئيسقانهكانمان دروست كردن﴾.

قوناغى پينجهه:

پارچه ئيسكهكه گهشه دهكات و، گوشتى پيوه دروست دهبييت و، پهروهردگار شيويهى ئادهميزادى دهواتى و، فريشتهيهكى بۆ دهنييريت، گيانى بهبهردا دهكات،

فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (۱۴) المؤمنون

پاشان ئىسقانه كانمان به گوشت داپوشين، ئىنجا به شيوه‌ي دروستكراويكى تر دامان مه‌زراند، جا پيروزيى بو ئه و خوايه‌ي له‌نيوان ويئه‌كيشه‌كاندا، باشتري وينه‌كيشه.

له و كاته‌دا ته‌مه‌نى كوړپه‌كه چوار مانگو ده پوژه، هر له‌سه‌ر ئه و بنه‌مايه‌شه دريژتري ماوه‌ي ماته‌ميني، بو ئافره‌تيك هاوسه‌ره‌كه‌ي مردبیت چوار مانگو ده پوژه، بوئه‌وه‌ي له و ماوه‌ي‌دا پرون بييتوه كه ئافره‌ته‌كه دووگيانه يان نا.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه‌تي: هر يه‌كيك له‌ئيوه، له ماوه‌ي چل پوژدا دروستكردنه‌كه‌ي له زگي داكي‌دا كوډه‌كريته‌وه، ئىنجا وه‌كو ئه و له و كوډاويه له ماوه‌ي چل پوژدا (علقه) يه (مضغه) پيكديت، ئىنجا وه‌كو ئه و له ماوه‌ي چل پوژدا له و (علقه) يه (مضغه) پيكديت، ئىنجا فريشته‌يه‌كه ده‌نيردريت گياني به به‌ردا ده‌كاتو، چوار برياري به‌سه‌ردا ده‌سه‌پيښت له باره‌ي ئه‌وه‌ي كه بو‌ي نووسراوه له پزق و پوزيه‌كه‌ي و، كاروپيشه‌كه‌ي له ژيانداو، كاتي مردنه‌كه‌ي و، خوښي و ناخوښي ژياني). (۱۷۲)

قوناغى شه‌شه‌م:

كوړپه‌كه تا ماوه‌ي دياريكراوى ته‌واو ده‌بييت، له گه‌شه‌كردن به‌رده‌وام ده‌بييت، ئه‌وسا له دايك ده‌بييت، هر كه له دايك بوو، ده‌ست ده‌كات به گريان.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه‌تي: هر منداليك له دايك بيت، له كاتي له‌دايك بووندا، شه‌يتان هر ده‌ستي ده‌داتي، جا به‌هو‌ي ئه‌م ده‌ست ليډانه‌وه ده‌ست به‌هاوار ده‌كات، ته‌نها مريه‌م و كوره‌كه‌ي نه‌بييت(له كاتي له دايك بوونيان، شه‌يتان نه‌يتوانيوه ده‌ستيان بداتي). (۱۷۳)

پيوسته مندال كه له‌دايك بوو، يه‌كسه‌ر بانگيكي وه‌كو بانگي نويزكردنى به گويي راسته‌دا بخوينريت و قامه‌تيك به گويي چه‌پيدا بخوينريت، له‌به‌رئه‌وه‌ي

ھەر مندالېك له دايك دەبېت لەسەر بنەما بنەرەتتەكەى مروڤايەتى لە دايك دەبېت، كە سەرەتا لەسەر ئەو بنەمايە دروستكراوە كە خوا بپەرستى.

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ھەر كۆرپەيەك لە دايك بېت مەگەر ھەر دەبېت لەسەر داھینانە يەكەمىەكەى پەروردگار لە دايك بېت، پاشان فەرمووى: ئەم ئايەتە بخویننەوہ: ﴿داھینانە يەكەمىەكەنى پەروردگارن كە ئادەمیزادى لەسەر داھینان، ھېچ گۆرانكارىەك بۆ دروستكراوەكانى خوا نىيە، ئەوہ ئايىنى راست و دامەزراوہ...﴾. (ئايەتى ۳۰ سوورەتى الروم). (۱۷۴)

ئىنجا كۆرپەكە لەلایەن كەسىكى شارەزاوہ، بەھۆى خورمايەكى نەرمەوہ، مەلأشووى ھەلدەدریئەوہ، بۆئەوہى فېرى خواردن بېت، چونكە تا ئەوكتە كۆرپەكە دەمى بۆ خواردن بەكارنەھيئاوہ، بۆيە ئەو مەلأشووہ بەھۆى شتېكى شىرىنەوہ بەرز دەكریئەوہ بۆئەوہى مندالەكە فېرى خواردن بېت.

(مندالیان بۆ پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) دەھيئان، ئەويش دوغای پېرۆزى و بەرەكەتى بۆ دەكردن و مەلأشووى ھەلدەدانەوہ)). (۱۷۵)

وا باشە كۆرپەكە ھەر لەھەفتەى يەكەمدا خەتەنە بكریئ.

ئىنجا بۆ ناسىنى كۆرپەكە، ناويكى لیدەنریت، ناوہكان كامەيان خوشن؟ كامەيان ناوى بەھیزو بەختەوہرن؟ كامەيان پەروردگار خوشى دەون؟

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: (ئىيوہ پۆزى دوایى بە ناوى خۆتان و باوكەكانتەنەوہ بانگ دەكریئ، جا ناوى چاك بۆخۆتان دابنېئ)). (۱۷۶)

كەواتە: ناويش يەكېكە لەو تايبەتمەندىيانەى مروڤ، كە بۆ قوناغى بوونى پۆزى دوایى دەگوازىئەوہ.

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: (مندالەكانتەن) بە ناوى پيغەمبەرەكانەوہ ناوبنېئ و، ناوہكانى عبداللەو عبدالرحمن خوشەويستىن ناون لەلای خواو، راستىنیشيان(حارث و ھامان)، (حەرب و موپرە)ش ناخۆشترين و بەد ترىنيان)). (۱۷۷)

ياساسى ديارىكردىنى ماوهى زگپرىيى

بىرگەي يەكەم: لايەنى كەمى ماوهى زگپرىيى شەش مانگە.
بىرگەي دووهم: لايەنى ھەرە زۆرى ماوهى زگپرىيى چوار سالە.
بىرگەي سىيەم: ماوهى زگپرىيى لەلەي زۆرىنەي ئافرەتان، نۆ مانگە و چەند پوژىكە.

ياساسى شىر پىدانى كۆرپە

بىرگەي يەكەم:
ماوهى شىر پىدانى كۆرپە، دوو سالى تەواوہ.
بىرگەي دووهم:
دايكەكە دەتوانىت دايەنىك بۆ مندالەكەي بگرىت بۆئەوہى شىرى بداتى.
بىرگەي سىيەم:

لەكاتى شىرخواردنى كۆرپەيەكى ساوا لە شىرى دايەنىك، ھەموو ئەو كۆرپانەي كە لە شىرى ئەو ئافرەتە دەخون، يان پىشتر خواردويانە يان دواتر دەيخون، دەبن بە براو خوشكى ئەو كۆرپەيە لە شىرخواردندا، بۆ كارى جووتبوون لەيەكتى قەدەغە دەكرين، دايەنە شىردەرەكەش وەكو دايكى كۆرپەكە مامەلەي لەگەلدا دەكرىت.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ئەوہى لە پەيوەندىەكانى خزمايەتيدا رىگەي پى نەدراوہ، لە پەيوەندىەكانى شىرخواردنىشدا رىگەي پى نادرىت). (۱۷۸)

بىرگەي چوارەم:
جەمىك يان دوو جەم، مژىك يان دوو مژ شىر خواردن، نابىتە ھۆي سەپاندنى دەسەلاتى بىرگەي سىيەم، كە لەسەرەوہ باسماں كرد.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرمويەتى: جەمىك يان دوو جەم، مژىك يان دوو
مژ شىر خواردن، نابىتتە ھۆى ئەھەى كە داينەنەكە، يان كچى داينەنەكە لەو
مندالە قەدەغە بىرئىن). (۱۷۹)

بىرگەى پىنجەم:

كرىى داينەنەكەو بەخىوكردىنى كۆرپەكە، لەسەر باوكى كۆرپەكەيە، بە ئەندازەى
ئەھەى كە لە توانايداىە.

ماوہى زەىستانى

لەگەل مندالبوونەكە، ئافرەتەكە توشى ئىش و ئازارىكى زۆر دەبىت، بۆيە بۆ
ماوہىكە دواى مندالبوونەكە، خويىن لە ئافرەتەكە دىتەخوارەو، ئەو خويىنە بە
خويىنى زەىستانى ناسراو، كە نويژو پۆژو لە ئافرەتەكە قەدەغە دەكات،
كەمترىن ماوہى زەىستانى چاوپوقاندىكە، درىژترىن ماوہى شەست پۆژە،
لە زۆرىنەى ئافرەتانىشدا (چل)پۆژە، وەكو ماوہى قوناغىك لە قوناغەكانى
گەشەى كۆرپەكە لەنىو مندالداندا، مەرج نىيە خويىنەكە بۆماوہى چل پۆژ
بەردەوام بىت، بەلام بۆ ماوہى چل پۆژ نابىت مىردەكەى نىكى بكويتەوہ بۆ
كارى جووت بوون، چونكە لە ماوہى ئەو چل پۆژەدا، كوئەندامەكە دەگەرىتەوہ
بارى ئاسايى خۆى و، ئامادە دەبىتەوہ بۆ سەرەتاي زگىربوونىكى تازە.

(لە(ابن عباس)ھوہ (رەزاي خوايان لىبىت)، دەلى: (ئافرەتە زەىستانەكان چل پۆژ يان
دەوروبەرى چل پۆژ چاوپەروان دەكەن (لە جىبەجى كرىدى ئەركەكانى
سەرشانىان بۆكارى خاوپەرىستى و جووت بوون تا پاك دەبنەوہ). (۱۸۰)

دهروازهی سییهم

ته لاق

ته لاقدان، هه لوه شانده وهی گریبهستی ماره پینه له نیوان ژن و میرددا، بویه پیش هوهی کار بگاته هوهی ته لاقدان په پرهوی بکریت، پیویسته هندیك ههنگای چاکسازی بندرین، له وانه:

ههنگای یه کهم:

ثاموژگارییان بکهن.

وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ....

﴿نه و ژنانهش که مهترسی هوه تان لیپانه خویمان له نیوه به گه وره تر بزانون، رقه به رایه تی و یاخی بوونیان نواند، جا هه وانه ثاموژگارییان بکهن﴾.

ههنگای دووهم:

له سهر جیگه له گه لیان مه خه ون.

وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ.....

﴿... (نه گهر چاک نه بوون)، له جیگه ی نووستنه که تان له گه لیاندا مه خه ون﴾.

ههنگای سییهم:

لیدان به مه بهستی ته میی کردن.

وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيماً كَبِيراً (۳۴) النساء

﴿دوای هوه، نه گهر چاک نه بوون)، لیپان بدن، جا نه گهر گوپرایه لیان کردن، هوه نیوهش ریگه یه کی وه ایان له گه ل مه گرنه بهر که سته میان لی بکهن، به راستی خوا گه وره و به رزو پیروژه، (نه کهن سته میان لی بکهن دهنا سزاتان ده دات)﴾.

ههنگای چوارهم: په پره ویکردنی ناشته وایی.

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزاً أَوْ إِعْرَاضاً فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحاً

وَالصُّلْحُ خَيْرٌ..... (۱۲) النساء

﴿ئەگەر ئافرىدە تىڭ ترسا لە دژايەتى و رقه بەرايەتى مېردەكەى، ئەو تەوا نىيان لەسەر نىيە ئەگەر نىوانەكەيان چاك بكنەو، چاك كوردنەو، نىوانەكەش باشتە...﴾

هەنگاوى پىنجەم: ناوېژى كردن.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَنِيهِمَا فَأَبْغُتُوا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا (۳۵) النساء

﴿ئەگەر مەترسىشتان هەبوو لەو هەى لە يەكترى جيا ببنەو (دوژمنايەتى و ناخەزى كەوتە نىوانيانەو)، ئەوا ناوېژىوانىك لە كەس و كارى پياو كەو ناوېژىوانىك لە كەس و كارى ژنەكە بنىرنە لايان، ئەگەر مەبەستيان چاك كوردنەو، نىوانەكە يىت، خوا سەر كەو توويان دەكات، بە پراستى خوا (بە هەموو شتىك) زانا يەو، (لە چارەسەرى كيشەكاندا) شارەزايە﴾.

هەنگاوى شەشەم:

ئەگەر هەر چارەسەر نەكرا، بە ناچارى هانا بو بەر (يەك) تە لاقدان دە بريت، بو ئەو هەى بواريك بىمىنىت بو گەرانهو هەى ئافرىدەكە بو لای مېردەكەى، خوا دە فەر موى:

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ

﴿تە لاق (ليك جيا بوونەو هەى ژن و مېرد) دوو قوناغە، ئىنجا يان بە شىو يەكى باش دەهينرىتەو، يان بە ريزەو نازاد دەكرى...﴾.

لەنايەتەكەدا دوو دەسەلاتى شەرىعى دەردەكەون:

دەسەلاتى يەكەم:

تە لاقەكان سى دانەن، لە ماو يەكى ديارى كراودا جيبەجى دەكرين، بە لە دەستدانى دووانيان، بوارى ئەو هەيە ژن و مېردەكە بگەرپنەو هەى بو لای يەكترى و بەردەوام بن لە ژن و مېردايە تيدا، تە لاقى سىيەميش يەكلايى كەرەو يە، گەرانهو هەى تيدا نىيە.

دەسەلاتى دووھم:

تەلاق دوو قۇناغە، قۇناغى يەكەم ئەو كاتەيە كە ناوى تەلاقدانەكەى تىدا دەھىنرەت، ئافرەتەكە لە پياوھەكە قەدەغە دەكرىت بۇماوھەيەكى ديارىكراو، ئەو ماوھ ديارىكراوھ بە(ثلاثة قروء) دەستنىشان كراوھ، كە ماوھى سى پاكبوونەوھو سى خويىنى بى نوپىژى دەگەيەنەت بەسەريەكەوھ، بوئەوھى بزائرىت ئافرەتەكە دووگيانە يان نا، ئەو ماوھەش لە ئافرەتەكەوھ بو ئافرەتەكەى تر زيادو كەم دەكات، خوا لەم بارەيەوھ دەفەر موويت:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ (١ الطلاق)

ئەى پىغەمبەر، ئەگەر (ويستتان) دەست لە ژنەكانتان بەردەن، ئەوا لە ماوھى ديارىكراوى خويدا دەستيان لى بەردەن و، ماوھ ديارىكراوھكەش بژميرن....

بەرگەى يەكەم:

پياو بوى ھەيە بە دوو قۇناغ لە ھاوسەرەكەى جيايىتەوھ:

قۇناغى يەكەم:

ئادەمیزاد بوى ھەيە، سى جار ژنەكەى تەلاق بەدات، جارى يەكەم: بوى ھەيە لە ماوھى ديارىكراوى تەلاقدانەكەدا بىگىرپتەوھ، جا ئەگەر گىرايەوھ، ئەوھ تەلاقىكى كەوتووھ، ئەگەر دواى ماوھەكە بو جارى دووھم تەلاقدايەوھ، ئەوا لەم بارەشدا لە ماوھ ديارىكراوھكەدا بوى ھەيە بىگىرپتەوھ، بەلام ئەگەر تەلاقى سىيەمى دا، ئەوا بوارى گەرانەوھى نىە، بەلام ھەر دەبيت ماوھى ديارىكراوى تەلاقدانەكە تەواو بكات، بوئے ئەگەر يەكەى سى جار ژنەكەى تەلاقدا، ئەوھ بوارى گەرانەوھى نىە، بەلام ھەر دەبيت قۇناغى دووھمى تەلاقدانەكە تەواو بكات بوئەوھى بزائرىت ئافرەتەكە دووگيانە يان نا. (١٨١)

ئاوھىنانى ھەرسىك تەلاقكەش بە يەكەوھ بە جارىك، وەكو ئەوھى بگوتريت: ھەرسىك تەلاق كەوتبيت، ئەوھ ھەرسىك تەلاقەكان دەكون، بەلام ھەر دەبيت ماوھ ديارىكراوھكە تەواو بكرىت، بوئەوھى بە يەكجارى لە يەكترى جيايىنەوھ.

(فاتمەى كچى قەيس دەلى: بە پىغەمبەرى خوام گوت (صلى الله عليه وسلم):
مىردەكەم سى بەسى تەلاقى داوم، ئىستاش مەترسى ئەووم ھەيە
دەستدرىژى بىكەتە سەرم، پىغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم) ھەرمانى پىكرىد كە
لەلاى نەمىنى و بگوازىتەوہ بۇ شويىنىكى (تر). (۱۸۲)

قۇناغى دووم: ماوہكەى برىتىيە لە تىپەپوونى ماوہى سى جار بى نويزى و
پاكبوونەوہ، لەو پۇژەوہ ھەژمار دەكرىت كە ناوى تەلاقدانەكەى تىدا ھىنراوہ،
بوئەوہى لەو ماوہىدا پروون ببىتەوہ ئاخۇ ئافرەتەكە دووگىانە يان نا، ئەگەر
ئافرەتەكە نەشزانىت كە تەلاقداوہ، ئەوہ ماوہكەى لەو پۇژەوہ دەست پىدەكات
كە مىردەكەى تەلاقى داوہ.

برگەى دووم:

ئەگەر دواى قۇناغى دووم پروون بووہ كە ئافرەتەكە دووگىانە، ئەوا ماوہى
دىارىكراوى تەلاقدانەكە دوادەكەوئىت بۇ دواى مندال بوونەكە.
وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ... (۴ الطلاق)

...ئەو ئافرەتەنەش كە دووگىانن، ئەوا ماوہى دەست لىك بەردانەكەيان
دانانى زگەكانىانە....

برگەى سىيەم:

ئەگەر دواى قۇناغى دووم، پروون بووہ كە ئافرەتەكە دووگىان نىە، ئەوا
پىاوہكە بۇى ھەيە يەككىك لەو دوو رىگايە بگريتە بەر:
رىگەى يەكەم: دەستبەردارى ئافرەتەكە ببىت و ھەقە مارەيىيەكەى بداتى و
بەپريژەوہ بەپرى بىكات.

رىگەى دووم: لە جارى يەكەم و دوومى تەلاقدانەكەدا، دەتوانىت لە
بپىارەكەى قۇناغى يەكەمى پەشىمان ببىتەوہ و ژنەكەى بگپريتەوہ لاي خوئى،
بە مەرجىك دەبىت مارەى بىكاتەوہ، لەبەرئەوہى ماوہ دىارىكراوہكە تىپەپىوہ.

به لّام له ته لّاقدانى جارى سيّيه مدا، دواى ته واو بوونى ماوهى ديارىكراوى ته لّاقدانه كه، به هيچ شيّوه يهك پياوه كه بوى نيه ژنه كه بگيرّيته وه لاي خوئى و ده بيت دست ليك به رده ن.

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ (٢ الطلاق)

﴿جا نه گهر گه يشتنه کاتى ديارىكراوى خوئان، يان به چا که کارى بيانگر نه وه لاي خوئان، يان به چا که کارى ليئان جيا ببنه وه (ده ستیان لى به رده ن)....﴾

برگه‌ی چواره م:

نه گهر له دواى قونّاغى دووهم پرون بووه که نافرته ته که دووگيانه، نه وا ته لّاقدانه که دوا ده خريّت بو دواى مندا لّ بوونه که، ئينجا نه گهر ته لّاقدانه که دواى مندا لّ بوونه که نه نجامدرا، نه وا پيوسته پياوه که حقه ماره ييه کهى بداتى و به پريزه وه به پري بکات، مندا له کهش له لاي دايكى ده مينّيته وه به مهر جيک دايکه که شوو نه کاته وه، باوکه کهش نه رکی شیر پيدان و به خيو کردنى مندا له که ده دات به ژنه ته لّاقدرا وه که، نه گهر هر دوو کيشيان ريککه وتن له سهر نه وهى دايه نيکى بو بگرن، نه وا هه موو نه رکه که له سهر باوکه که يه.

برگه‌ی پينجه م:

له کوئايى قونّاغى دووهم مدا، نه گهر ته لّاقدانه که ته لّاقىک يان دوو ته لّاق بيت، نه وا پياوه که خاوه ن مافتره له هيئانه وهى ژنه کهى، واته: نه گهر پياوه که پازى بيت ژنه کهى به ينيّته وه، نه وا هيچ مافيک بو نافرته ته که نامينيّت نه گهر پريته وه ژير سايه و سيّبه رى ميّرده کهى، به مهر جيک ماره بکريته وه، که سيکى تريش که نيازى هه بوو بيت نه و ژنه ته لّاقدرا وه ماره بکاته وه، نه و مافه لى و هر ده گيرّيته وه، به هوئى په شيما ن بوونه وهى ميرده کهى له ته لّاقدانه که.

وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا (٢٢٨ البقرة)

﴿ميردى نه و ژنانه مافدار ترن (له خه لى تر) به گيرّانه وه يان، نه گهر ويستيان به ينه که يان چا ک بکه نه وه....﴾

پرگه‌ی شه‌شهم:

نه‌گهر پیاوه‌که ژنه‌که‌ی ته‌لا‌قدا، هیچ مافیکی به‌سه‌ر نه‌و نافرته‌وه نامینیت و، نابی‌ت ریگر بی‌ت له شوو کردنه‌وه‌ی، پیویسته ه‌ردوو‌کلا به‌ریزه‌وه له‌یه‌کتری جیاب‌بنه‌وه‌و ژنه‌که‌ش حه‌قه ماره‌بییه‌که‌ی خو‌ی به‌ته‌وا‌وی ده‌سته‌که‌وی‌ت.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ... (۲۲۲ البقرة)

نه‌گهر ژنه‌کانیشتان ته‌لا‌ق‌دان و، ماوه‌ی دیاری‌کراوی خو‌یان ته‌وا‌و‌کرد، ته‌نگیان پی‌مه‌لمه‌چن و ریگه‌یان لی‌مه‌گرن شوو بکه‌نه‌وه به‌و هاوسه‌رانه‌ی (که خو‌یان ده‌ست‌نیشان‌یان ده‌که‌ن)، نه‌گهر له‌نیوان خو‌یاندای پازی بوون به‌چاکه‌کردن له‌گه‌ل‌یه‌کتری....

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

له‌ماوه‌ی نیوان قوناغی یه‌که‌م و دووه‌مدا، نافرته‌که‌لای می‌رده‌که‌ی ده‌می‌نیت‌ه‌وه، به‌لام بو‌کاری ژن و می‌ردایه‌تی نزیک‌ی یه‌کتری ناکه‌ونه‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت:

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ.. (۶ الطلاق)

نه‌و نافرته‌تانه‌ی چاوه‌پروانی ماوه‌ی دیاری‌کراوی خو‌یان ده‌که‌ن، ئیوه له‌کوی نیشته‌جی بوون نه‌وانیش له‌وی نیشته‌جی بکه‌ن، به‌پی‌توانای خو‌تان، زیانی‌شیان پی‌مه‌گه‌یه‌نن، به‌وه‌ی ته‌نگیان پی‌ه‌لچنن، نه‌گهر هاتوو (نه‌و نافرته‌تانه) دوو‌گیانی‌ش بوون، نه‌وا (مال و سامانیان) پی‌به‌خشن ه‌تا زگه‌کیان داده‌نیین....

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

که‌سیک نافرته‌تی‌ک ماره‌بکات و، پی‌ش نه‌وه‌ی بچیته‌لای ته‌لا‌قی بدات، نه‌وه ماوه‌ی دیاری‌کراوی ناو‌یت، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ

عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعَّوَهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا (٤٩) الاحزاب

﴿ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوە، ئەگەر ئافەرته خاوەنباوەرەکانتان مارە کردن، پاشان تەلاقانندان پێش ئەوەى بچنەلایان، ئەوا ئیوە هیچ مافیکتان بەسەریانەو نیه، بەوەى ماوەى دیاریکراوى جیابوونەو هیان بو بژمیڤن، حەقە مارەییەکەشیان بە تەواوەتى بدەنى و سەرەستیان بکەن، بە سەرەست کردنیکی جوان﴾.

(ئەگەر کەسیک ئافەرەتیکی مارەکردو پاشان تەلاقیدا، پێش ئەوەى چووبیتەلای بو جوت بوون، ئەوا ئەو تەلاقدانە دیاریکردنی ماوەى تەلاقدانى ناویت و، یەكسەر تەلاقەكە دەكەویت و، ئافەرەتەكە بۆی هەیه راستەوخو دواى تەلاقدانەكە شوو بکاتەوه، ئەگەر حەقە مارەییشى بو دیاریکرا بوو، ئەوا نیوەى حەقە مارەییەكەى دەدریتی، ئەگەر مارەییشى بو دیاری نەکرا بوو، ئەوا ئەو کەسە بەپێى توانای خوێ یارمەتى دەدات و، بە پێزەوه دەستى لى بەر دەدات، (ئەم روونکردنەو یە لە تەفسیری (الطبری) وەرگیراوه).

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ (٢٣٧) البقرة

﴿ئەگەر هاتوو تەلاقیشتان دان پێش ئەوەى بچنەلایان، پێشتریش (پێش نیازی تەلاقدانەكە)، ئەگەر شتیکتان بەسەر خۆتانەوه دیاری کردبیت بویان، ئەوا دواى تەلاقدانەكە نیوەى ئەندازەى ئەو پرە مالهیان دەكەویت كە خۆتان بوتان دیاری کردوون...﴾.

پرگەى نوێەم:

ئەو ئافەرەتانەش كە خوینیان پێدا نایەت، یان لە خوین پێداهاتن وەستاو نەوه، ماوەى تەلاقدانەكە یان سى مانگە، لەم بارەیهوه خوا دەفەر مویت:

وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ... (٤ الطلاق)

﴿ئەگەر دوودلېش بوون له ماوهی دەست لیک بەردانی ئەو ئاfrهتانهی له خوینی بی نویتزی بی هیوا بوون، یان ئەو ئاfrهتانهی که خوینیان پیدای نههاتوو، ئەوه ماوهکه یان سی مانگه....﴾

پرگهی دهیهه:

ئەو ئاfrهتانهی میردهکانیان دەمرن و، کاری جوتبوونیان لهگه‌ل میردهکانیان کردوو، له‌دوای چوار مانگ و ده پوژ له مردنی میردهکانیان مافی ئەویان هیه شوو بکه‌نهوه، له دیاریکردنی ئەوماوه دیاریکراوه‌شدا مەبه‌ستیک هیه، بوئەوهی بزانی‌ت ئاfrهته‌که دووگیانه یان نا، خوا له سوورپه‌تی (البقره) دا ده‌فرموویت:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا (٢٣٤)

﴿له‌نیو ئیوه‌شدا، ئەو پیاوانه‌ی که دەمرن و له‌دوای خویان هاوسه‌ره‌کانیان جیده‌هیئن، ئەوا ئەو بیوه‌ژنانه، (له‌ میرده‌کرده‌وه‌یاندا) چوارمانگ و ده پوژان چاره‌ی ده‌که‌ن﴾

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه و سلم) فرموویه‌تی: په‌وا نییه‌ بو ئاfrهتیک باوه‌ر به‌ خواو پوژزی دوایی بینی و له‌ سی پوژ زیاتر ماته‌مینی دانیت له‌سه‌ر مردوویه‌ک، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر میرده‌که‌ی چوار مانگ و ده پوژان). (١٨٣)

پرگهی یازده:

له‌وماوه دیاریکراوه‌ی که تییدا ده‌رده‌که‌ویت ئاfrهته‌که دووگیانه یان نا، ئەگه‌ر پیاوه‌که، یان ژنه‌که بمریت، ئەوا میرات له‌ یه‌کتری ده‌گرن، به‌ مه‌رجیک له‌ قوناغی یه‌که‌مدا هه‌رسیک ته‌لاقه‌که‌ی به‌کارنه‌هینابیت، یان جاری سییه‌می ته‌لاقدان نه‌بی‌ت.

برگه‌ی دوازده:

ئەو ئافەرەتانه‌ی که می‌رده‌کانیان بی سەروشوینن، دەبیئت چوار سال چاوه‌پرسی می‌رده‌کانیان بکن.

(عومەر و عوسمان (پەزای خویان لیبیت) فەرمووایە: ژنی پیاویکی بی سەروشوین، چوار سالن چاوه‌پرسی (گەڕانەوه‌ی می‌رده‌که‌ی) دەکات، پاشان چوار مانگ و دە روژان ماوه‌ی دەست لیک بەردانەکه‌ی دەژمی‌ریت، ئینجا شوو دەکاتەوه. (١٨٤)

برگه‌ی سیزده:

ئەگەر پیاویک دوای تەواوبوونی ماوه دیاریکراوه‌که ژنه‌که‌ی خۆی تەلاقداو لەیه‌کتری جیابوونه‌وه، ئەوه بۆی نیه ماره‌ی بکاتەوه، هەتا ئەو ژنه شوو بە پیاویکی تر نه‌کاتەوه، ئینجا ژنه‌که‌ی دوای مردنی می‌ردی دووه‌می، یان تەلاقدانی لەمی‌ردی دووه‌می، ئەگەر له‌گەڵ می‌ردی یه‌که‌می رازی بوون، دەتوانن بە گریبه‌ستیکی نوێ هاوسەرگیری بکەن‌وه، خوا لەم باره‌یه‌وه دەفەرمویت:

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَّكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ (٢٣٠) البقرة

﴿جا ئەگەر پیاوه‌که، ژنه‌که‌ی تەلاقدا، ئەوا لە دوای تەلاقدانه‌که‌وه ئەو ژنه بۆ ئەو پیاوه‌که‌ه‌لال ناییت، تا ژنه تەلاقداوه‌که می‌ردیکی تر نه‌کات بە پیاویکی تر، جا ئەگەر ئەو پیاوه‌ی دووه‌م، ئەو ژنه‌ی تەلاقدا، ئەوا تاوان لەسەر می‌رده‌کۆنه‌که‌و ژنه‌که‌ش نیه، ئەگەر بگه‌رینه‌وه بۆلای یه‌کتری و (جاریکی تر به‌پیی یاسا‌کانی ئیسلام ببنه‌وه به ژن و می‌رد)، ئەگەر زانییان که به‌راستی دەتوانن سنووری یاسا‌کانی خوا دایین ده‌کن.﴾

لەم برگه‌ یاساییه‌دا هیچ فیل و پروبیانویه‌ک ناکریت، قەدەغەیه‌ پیاوه‌که‌ له‌گەڵ پیاویکی تر دا پیکه‌ویت، به‌وه‌ی ژنه تەلاقداوه‌که‌ی خۆی لێ ماره‌ بکات، پاشان ئەو پیاوه‌ ژنه‌که‌ی بۆ تەلاقداوه‌وه، ئەو جاریکی تر له‌خۆی ماره‌ بکاتەوه، هیچ مه‌جالیکی تیدا نیه، هەردەبیئت پیاوی دووه‌م ژنه تەلاقداوه‌که‌

ماره بکات و له‌گه‌لیدا جووت بیټ، جا ئه‌وکاته ژنه‌که ئه‌گهر می‌رده‌که‌ی بمړیټ
یان ته‌لاق بدریټ، ئه‌وه ده‌توانیټ شوو به می‌رده‌که‌ی یه‌که‌می بکاته‌وه، هه‌ر
یه‌کیک له‌ پیاوی یه‌که‌م و پیاوی دووهم، ئه‌گهر بیان‌ه‌ویټ به فیلیک ئه‌م کاره
ئه‌نجام بدن، ئه‌وا هه‌ردووکیان ده‌که‌ونه به‌ر له‌عنه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ر.

**(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) له‌عنه‌تی له‌و که‌سه‌ه کردوو که ژنه‌که‌ی به جاش
ماره ده‌کاته‌وه، له‌و که‌سه‌ه‌ش که کاری جاش‌یه‌تیه‌که‌ی بو ده‌کات). (۱۸۵)**

پرگه‌ی چوارده:

ئه‌گهر ژنه‌کانیشتان ته‌لاق‌دان، ئه‌وه ده‌بیټ دوو شاهد هه‌بیټ له‌ نیوانتان، له‌م
باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویټ:

وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ (۲) الطلاق

﴿دوو شاهیدی‌ش بگرن له‌وانه‌ی له‌نیو خوتان به دادپه‌روه‌ر ناسراون، (که بوون
به شاهیدی‌ش)، به‌پراستی و دروستی شاهیدی‌ی بو خوا بدن، ئه‌و(شاهیدی‌دانه)
بو ئیوه، په‌ندو ئامۆزگارییان لی وهرده‌گیری، بو که‌سیک که باوه‌ر به خواو
روژی دوا‌یی دینی...﴾

پرگه‌ی پازده:

ئه‌گهر پیاوه‌که ژنه‌که‌ی ته‌لاق‌دا، مافی ئه‌وه‌ی نیه‌ ئه‌وه‌ی که پیشتر داویه‌تی به
ژنه‌که‌ی، لیی وهر‌بگریته‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویټ:

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِطْرًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا (۲۰) النساء

﴿ئه‌گهر ویستیشتان ژنیک ته‌لاق بدن بوئه‌وه‌ی له‌جیی ئه‌و ژنیک‌ی تر بینو،
مال‌وسامانیکی زوریشتان دابوو به یه‌کیک له‌و ژنانه(که ده‌تان‌ه‌ویټ لیی
جیا‌ببنه‌وه)، ئه‌وا هیچیان لی وهرمه‌گرنه‌وه، ئایا به بوختان بوئه‌له‌بستن
تاوانیکی ئاشکرا ئه‌م ماله‌یان لی وهرده‌گرنه‌وه؟﴾

پرگه‌ی شازده:

ئەگەر كەسێك لە بەرخۆیەوه ژنەكەى تەلأقدان، لای كەس باسى نەكرد، ئەوا یاساكەى بەسەردا ناسەپیت، وەكو بەخشینیك لەلایەن خواوە.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: (خوای بۆ ئوممەتەكەى من، گوێ ناداتە ئەوێ كەسێك لە بەرخۆیەوه بپاریك بدات، مادام ئیش بە بپارەكەى نەكات و بە زمان نەیلێ، لەنیو خەلكى بلاوی نەكاتەوه). (١٨٦)

پرگه‌ی حەقده:

ناوھینانى تەلأق لەكاتى رق ھەستان و توورە بووندا، نابیتە ھۆى كەوتنى تەلأقەكان.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: (لە كاتى رق ھەستان، تەلأقدان و كوێلە ئازاد كردن، كاریان پێ ناكړیت). (١٨٧)

پرگه‌ی ھەژدە:

ئەگەر كەسێك ژنەكەى بە شیوھىەك تەلأق بدات، ناوی چەندجارەى تەلأقەكانى تێدا نەھینیت، وەكو ئەوێ بلیت: یەكجاری تەلأق دایت، یان بۆ ھەتاھەتایی تەلأق دایت، پێویستە پرس بە پیاوھكە بكریت، مەبەستى لە قسەكەى چى بوو، جا ئەگەر پیاوھكە دانى پێدانا كە مەبەستى ھەرسێك تەلأقەكە بوو، ئەوا تەلأقەكە دەكەوێت، بەلام ئەگەر پیاوھكە وای راگەیاندا كە مەبەستى تەلأقى یەكەم بوو، ئەوا لەسەر راستى و ناراستى قسەكەى، سویند دەدریت، جا دواى سویند خواردنەكە، مافى ئەوێ دەبیت ژنەكەى بۆ لای خوێ بگەڕینیتەوه. (١٨٨)

پرگه‌ی نوژدە:

ئەگەر سویند خواردنیك بەناوی تەلأقەوھ بییت، وەكو ئەوێ بلیت: بەتەلأق من ئەو كارەم نەكردوو، ئەو بە (كینایە) دادەنرى، واتە سویند خواردنەكە بۆ تەلأقدان نیە بەلكو بۆ پاكانیە لەوێ كە ئەو كارەى نەكردوو، بۆیە بەم جورە سویند خواردنە تەلأقى ناكەوێت، ئەگەر لە دلدا مەبەستى تەلأقدان نەبیت.

پرگه‌ی بیست:

ئەگەر كەسێك تەلەقدا ئەكەى وەكو سویندێك بە مەرجێكەو بەستەو، وەكو ئەوێ بلیت: هەرسێك تەلەق كەوتبن، ئەگەر هاتوچوێ ماله جیرانەكەمان بكەیت، بە چوونی ژنەكە بۆ ماله جیرانەكە، هەرسێك تەلەقەكان دەكەون، بەلام بە ئەچوونی ژنەكە بۆ ماله جیرانەكە، هیچ تەلەقی ناكەوێت.

پرگه‌ی بیست و یهك:

ئەو كەسەى بە هاوسەرەكەى دەلى: تۆ بۆمن وەكو پشیتی داىكم وای، ئەو تەلەقی ناكەوێت، بەلام پێویستە ئەوكەسە حەقە سزای پەفتارەكەى وەربرگرت، هەرۆك لە یاسای سزادانەكاندا پروون كراو تەو.

پرگه‌ی بیست و دوو:

ئەو پیاوێ سویند لە ژنەكەى دەخوات، لە چوار مانگ زیاتر لەگەلى جوت نەبیت، ئەو ژنەكە ئەو ماوێهە چاوەرێ دەكات، دواى چوار مانگ لەلای دادوهر سكالای لەسەر تۆمار دەكات، جا ئەگەر لەو ماوێهەدا، پەشیمان بۆو، ئەو دەبیت حەقە سزای سویندەكەى بدات، ئەگەر پەشیمانیش نەبۆو، ئەو دەكەونە بەر یاسای تەلەقەو، هەرۆك لە یاسای سزادانەكاندا پروون كراو تەو.

پرگه‌ی بیست و سێ:

لەلای خوا تەلەقدان رقاویتی شتە حەلەلەكانە كە داویەتى بە بەندەكانى. (پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتى: (تەلەق رقاویتی ئەو مافانەیه كە خوا بۆ ئادەمیزادى حەلەل كردهون). (۱۸۹)

ياسای ليک دامالين

(الخلع)

شيووازيكى ترى ته لاقدانه، به مانای ليک داماليني ژنو و ميرد.

(پيغهمبر(صلى الله عليه وسلم) فرموييه تي: (بوئی به ههشت له ئافره تيك

قهده غيه، كه به بى هيچ كي شهيه كه داواى ته لاق له ميرده كهى دهكات). (١٩٠)

برگه يه كه م:

ئهم ياسايه ته واو كارويه بو ياساي ته لاق، له ياساي ته لاقدا بريار له دهستي

پياوه كه دايه كه ژنه كهى ته لاق بدات يان نا، به لام له م ياسايه دا بريارى

جيا بوونه وه كه له دهست ئافره ته كه دايه، به رهامه ندى ههردو وكلا.

برگه ي دووهم:

ژنيك شه گهر پياوه كهى خوئى به دل نه بوو، جا له بهر هه رهويه كهى گونجاو بييت،

ئوه ده توانييت واز له حقه ماره ييه كهى بيني و، مال و سامان و خشله كانى

بداته وه به ميرده كهى و جيا بييته وه، به مهرجيك رهامه ندى ميرده كهى

له سه ريبيت.

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ... (٢٢٩ البقرة)

...جا كه ترسان له وهى سنوورى ياساكانى خوا دا بين نه كرين، ئوه تاوان

له سه ره هيچ كاميان نيه، شه گهر ژنه كه ماره يى و مال و سامانه كهى بداته وه به

پياوه كه، به ران بهر شه وهى ئازاد بييت و ليى جيا بييته وه... ❁

برگه ي سيبه م:

له هه موو باريكدا ده بييت ليك دامالينه كه به ئاره زوى ئافره ته كه بييت و، هيچ

فشاريكي نه خرابيته سه ر و رهامه ندى پياوه كه شى له سه ريبيت.

برگه ي چوارهم:

شه گهر ئافره ته كه كاريكى داوينپيسى كرد، شه وا ميرده كهى بوئى هه يه ئافره ته كه

ناچار بكات واز له حقه ماره يى و مال و سامانه كهى بينييت، له به ران بهر شه وهى

نازاد بکریټ، چونکه له م باره دا، نه گهر میړده که په پره وی یاسای ته لاقدان بکات، زهره رهنه د ده بیټ، چونکه میړده که ته لاقدانی نه ویستوه و، تاوانی نافرته که یه نه م باره ی هیناو ته پیش، خوا له م باره یه وه ده فرمویت:

وَلَا تَعْلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ (١٩) النساء

❖ ته نگیشیان پی هه لمه چنن به وه ی هه ندیک له وه ی پیتان داون (به ناوی ماره یی) لییان وهریگر نه وه، مه گهر (نه و نافرته تانه) به د پره و شتیبه کی ناشکرا بکن.

پرگه ی پینجه م:

نه گهر ژنه که نه یه ویت ته لاق بدریټ و، داوا ی جیا بونه وه که له لایه ن پیا وه که وه بیټ، نه وه ده که ویت ته وه بهر یاسای ته لاق، لیړه دا ده بیټ پیا وه که ته واوی حقه ماره ییبه که بدات به ژنه که ی و، نه و زیرو مال و سامانه ش که داویه تیه لیی وهرنه گریټه وه، له م باره یه وه خوا ده فرمویت:

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا (٢٠) النساء

❖ نه گهر ویستیشتان ژنیک ته لاق بدن بوئه وه ی له جیی نه و ژنیک تر بین و، مال و سامانیک زوریشتان دابو به یه کی له و ژنانه (که ده تانه ویت لیی جیا بینه وه)، نه و هیچیان لی وهرمه گرنه وه، ثایا به بوختان بوئه لبه ستن و تاوانیک ناشکرا نه م مالیه یان لی وهرده گرنه وه؟

پرگه ی شه شه م:

ده کریټ ژن و میړده که له سهر هه رشیوازیک ریکه ون بو جیا بونه وه یان، له سهر بنه مای نه وه ی ژنه که شتیټ بدات به پیا وه که، وه کوئه وه ی پیا وه که به ژنه که بلیت: نه و به پینج هه زار دینار ته لاقم دایت، ژنه که ش بلیت: نه و قبولم کرد، یان نافرته که بلیت: شه ش هه زارت ده ده می ته لاقم بده، پیا وه که ش بلیت: نه و ته لاقم دایت.

برگه‌ی حه‌وتهم:

بۆ جیابوونه‌وه له‌یه‌کتری، له‌م یاسایه‌شدا ده‌بیټ په‌په‌وه‌ی ماوه‌ی دیاریکراوی جیابوونه‌وه‌که بکریټ، جا هه‌ر شیوه‌یه‌که بیټ له‌ ماوه‌ی دیاریکراوه‌کان، بۆئوه‌ی بزانریټ هیچ کۆرپه‌یه‌که له‌نیو مندالدا نی ئافره‌ته‌که‌دا دروست نه‌بووه، واته ئافره‌ته‌که‌که دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل پیاوه‌که‌ی بریاری لیټ دامالین ده‌دات، ده‌بیټ ئه‌و ماوه‌ی دیاریکراوه‌ی چاوه‌په‌ری بکات بزانریټ زگی هه‌یه‌ یان نا، ئه‌گه‌ر زگی هه‌بوو، ئه‌وه‌ی چاوه‌په‌ری ده‌کات هه‌تا منداله‌که‌ی ده‌بیټ، ئه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌ی زگی‌شی نه‌بوو، ئه‌وا مافی خۆیه‌تی شوو بکاته‌وه.

یاسای ده‌رکردنی ژنان له‌لایه‌ن می‌رده‌کانیان‌وه

(اللعان)

اللعان: واته‌ ده‌رکردن، یان به‌ له‌عه‌ته‌کردنی ژنیټ له‌لایه‌ن می‌رده‌که‌یه‌وه.

برگه‌ی یه‌که‌م:

پیاویټ که ژنه‌که‌ی بی‌نی له‌گه‌ل که‌سیټکی تر‌دا داوینپییسی ده‌کرد، بۆی هه‌یه‌ ده‌ریکات، یان بی‌ده‌نگ بیټ، بۆئوه‌ی به‌ یاسای لیټ دامالین لیټ جیاببیټه‌وه.

برگه‌ی دووه‌م:

ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که‌ بۆخۆی دانی نا به‌ تاوانه‌که‌دا، یان هه‌واله‌که‌ بلا‌بووه‌ که‌ ئه‌و ئافره‌ته‌ داوینپییسی ده‌کات، ئه‌وه‌ پیاوه‌که‌ بۆی هه‌یه‌ تاوانباری بکات، یان لیټی بی‌ده‌نگ بیټ، بۆئوه‌ی به‌ یاسای لیټ دامالین لیټ جیاببیټه‌وه.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ ژنه‌که‌ی تۆمه‌تبار کرد به‌وه‌ی داوینپییسی کردووه‌و، چوار شایه‌دیشی ده‌ست نه‌که‌وت پشتیوانی لیټ بکه‌ن، ئه‌وا پیویسته‌ هه‌ردووکیان بیسه‌لمیټن، له‌ قسه‌کانیاندا راستگۆن، ئه‌وه‌ش به‌ سویند خواردن ده‌بیټ، خوا له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمویټ:

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦) وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٧)

﴿نهوانهش به کرداری داوینپییسی هوسهرهکانی خویمان تاوانبار دهکنو،
لهخویمان زیاتر هیچ شاهیدیکی تریان نیه، جا شایه دیدانی ههریهکیک لهوان
ئهوهیه: چوار جار سویند بخوات به خوا، بهوهی که نهو له راستگوکانه (که
دهلیت: ژنهکه م داوینپییسی کردوه، بهچاوی خوئی دیتوویهتی)، سویندی
پینجهمیش نهوهیه که بلیت: نهفرینی خوام لهسه ریبت نهگهر له دروژنهکانم﴾.
وَيَذْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (٨) وَالْخَامِسَةَ أَنَّ
غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٩) النور

﴿نافرهتهکش سزاکهی لهسه ر خوئی لادهدات، نهگهر چوار جار سویند بخوات
بهوهی که (میردهکهی) له دروژنهکانه، سویندی پینجهمیش نهوهیه که بلیت:
رقوقینی خوام لهسه ریبت نهگهر هاتوو (میردهکه م) له راستگوکان بیت﴾.
لیردها دوا سویند خواردنهکه، پیاوهکهو ژنهکه له یهکتری جیادهبنهوه، بهبی
نهوهی نافرهتهکه هیچ حهقه مارهییهکی دهستکهویت.

برگهی چواره م:

ژنومیرد بهم شیوازی جیابوونهوهیه، جاریکیت ناتوانن ببنهوه ژن و میرد. (١٩١)

برگهی پینجه م:

نهگهر هات و نافرهتهکه دووگیان بوو، نهوا مندالهکهی لهگهل خوئی دهمینیتتهوه،
مندالهکش لهناو خه لکیدا بهناوی دایکیهوه بانگ دهکریت. (١٩٢)

برگهی شه شه م:

میراتی نهو منداله، بو دایکی و میراتگرهکانه، باوکی نادیاره، بویه میرات
نایگریتهوه. (١٩٣)

برگهی حهوته م: نهو ژن و میردهی بهو شیوازه جیادهبنهوه، بهدانیاییهوه
یهکیکیان دروژنه. (١٩٤)

دهرووازه‌ی چوارهم

بژئوی کهس وکار

(پیغمبر(صلی الله علیه وسلم) فرمویه‌تی: (باشترینتان ئهو کهسه‌یه که بۆ کهس وکاره‌کی باشبیّت، منیش له هه‌مووتان باشترم بۆ کهس وکاره‌که‌م). (۱۹۵)
برگه‌ی یه‌که‌م:

جۆرو ئه‌ندازه‌ی بژئویه‌کان به‌پیی باری ژیانی به‌خپۆکه‌ره‌که دیاری ده‌کریت.
لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا... (۲۳۳ البقرة)

﴿هیچ کهس باریکی وای ناخریته سه‌رشانی مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌توانایدایه‌﴾.
برگه‌ی دووه‌م:

بژئوی ژن ده‌که‌ویته ئه‌ستۆی میرده‌که‌ی، هه‌تا له‌ژیر رابه‌رایه‌تی میرده‌که‌یدا بیّت، ئه‌گه‌ر هاتوو به‌بی پازیبوونی میرده‌که‌ی ماله‌که‌ی جیه‌یشت، یان سه‌فه‌ری کرد، ئه‌وا حه‌قه بژئویه‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆی میرده‌که‌یدا نامیئت.
برگه‌ی سییه‌م:

بژئوی منداله‌کان، یان مندالی منداله‌کان، ده‌که‌ویته ئه‌ستۆی باوکیان.
برگه‌ی چوارهم:

بژئوی دایک و باوک و نه‌نک و باپیره‌کان، ده‌که‌ویته ئه‌ستۆی پۆله‌کانیان، یان نه‌وه‌کانیان.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَهِمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (۲۳) الاسراء

﴿په‌روه‌دگارت پریاری داوه که له‌و زیاتر که‌سی تر نه‌په‌ستن و، له‌گه‌ل باوانه‌کانیشتان چاکه‌کار بن، ئه‌گه‌ر دایکت و باوکت یه‌کیکیان یان هه‌ردووکیان له‌لای تو ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی پیری، ئه‌وا دلایان مه‌شکینه‌و پییان مه‌لی: ئۆف له‌ده‌ست ئیوه، قسه‌ی چاک و ریزداریشیان له‌گه‌لدا بکه‌﴾.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌وکه‌سه‌ی که باری ژیان‌ی باشه، ده‌بیٚت بٚری (٢) مه‌د خۆراک بدات به هه‌ریه‌کیک له‌وانه‌ی بژیویان له‌سه‌ر ئه‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌ژاریش بوو، ئه‌وه پوژی یه‌ک (مه‌د)ه، مه‌دی‌ک نزیکه‌ی ٦٠٠ گرامه، ده‌بیٚت خۆراکه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتزیدا بگونجین و پوژانه بدرین وه‌کو: نان و گوشت، یان نان و پوژ، یان نان و زه‌یت، هه‌روه‌ها جلوبه‌رگیش سالی دوو‌جار، ده‌بیٚت خانووی نیشته‌جی بوون بو مال و منداله‌کانی دیاری بکریٚت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئافره‌ته ته‌لاق‌دراوه‌کان که دوو‌گیانن هه‌تا زگه‌کانیان داده‌نین، ژیانیان له‌سه‌ر می‌رده‌کانیان، ئه‌گه‌ر دوا‌ی زگ دانانه‌که‌ش، ئه‌و ئافره‌تانه منداله‌کانیان به‌خپو‌کردن و شیریان پیدان، ئه‌وا کریٚی به‌خپو‌کردنه‌که له‌سه‌ر باوکه‌کانه.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ.... ٢٣٣ البقرة

❖ دایکه‌کانیش دوو‌سالی ته‌واو شیر دده‌ن به منداله‌کانیان، بو ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌ویٚت شیر پیدانه‌که ته‌واو بکه‌ن، ئه‌وپیاوه‌ی که خاوه‌نی منداله‌که‌شه پپو‌سته بژیوی و پوژاکی ئه‌م ژنه شیرده‌رانه به‌چاکی و ریک‌ویکی بدات... ❖
أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ .. (٦ الطلاق)

❖ ئه‌و ئافره‌تانه‌ی چاوه‌روانی ماوه‌ی دیاری‌کراوی خویان ده‌که‌ن، به‌پپی توانای خۆتان، ئیوه له‌کو‌ی نیشته‌جی بوون، ئه‌وانیش له‌وی نیشته‌جی بکه‌ن، زیانیشیان پی مه‌گه‌یه‌نن به‌وه‌ی ته‌نگیان پی هه‌لچنن، ئه‌گه‌ر هاتوو (ئه‌و ئافره‌تانه) دوو‌گیانیش بوون، ئه‌وا (مال و سامانیان) پی به‌خشن هه‌تا زگه‌کیان داده‌نین.... ❖

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

كوئيله‌و كه‌نيزه‌ك، له‌ئه‌ستۆي هه‌ركه‌سي‌كدابن، به‌خيو‌كردن‌نيشيان له‌ ئه‌ستۆي ئه‌و كه‌سه‌دايه‌.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

خاوه‌نداره‌تي كه‌سي‌ك بو‌ ئاز‌ه‌له‌كان، ده‌بيته‌ هۆي ئه‌وه‌ي به‌خيو‌كردني ئاز‌ه‌له‌كاني بكه‌ويته‌ ئه‌ستۆوه‌.

پرگه‌ی نۆيه‌م:

به‌خيو‌كردني خزمه‌ نزيكه‌كان (ئه‌وانه‌ي نه‌ اصولن و نه‌ فروعن)، ناچيته‌ ياساي نه‌فه‌قه‌وه‌، به‌لكو ده‌كه‌ويته‌ به‌ر ياساي يارمه‌تيدان و زه‌كات و خيرو چا‌كه‌كردن.

ياساي له‌خوگرتن

(الحضانه)

پرگه‌ی يه‌كه‌م:

له‌كاتي جيا‌بو‌ونه‌وه‌ي ژن و مي‌ردا، بو‌ئه‌وه‌ي منداله‌كانيان به‌ره‌لا نه‌بن، يه‌كي‌ك له‌خويان ده‌گريته‌ بو‌ به‌خيو‌كردنيان، به‌لام ئه‌گه‌ر ژن و مي‌ردي‌ك ته‌لاق‌دران و كورپي‌كي ژيريان هه‌بوو خۆي ناسيبوو، ئه‌وه‌ پيوست به‌ كه‌س ناكات له‌خۆي بگريته‌، و اچا‌كه‌ كورپه‌كه‌ لييان دانه‌بريته‌ و له‌ چا‌كه‌كانيشي دا‌يك و باوكه‌كه‌ي بي‌به‌ش نه‌كات، به‌لام ئه‌گه‌ر منداله‌كه‌ له‌ ته‌مه‌ني ژير حه‌وت سالان بوو، ئه‌وا پيوسته‌ يه‌كي‌ك بي‌گريته‌خۆي بو‌ به‌خيو‌كردن و په‌روه‌ده‌كردني.

پرگه‌ی دووه‌م:

نزيكترين كه‌س كه‌ گونجا‌بيته‌ بو‌ به‌خيو‌كردني كورپه‌يه‌كه‌، دا‌يكه‌تي، كه‌ دوا‌ي ته‌لاق‌داني شووي نه‌كردبيته‌وه‌.

(نافره‌تي‌ك به‌ پي‌غه‌مبه‌ري (صلي الله عليه وسلم) گوت: ئه‌وه‌ كورپي منه‌، زگم شويني هه‌لگرتني بوو، مه‌مه‌كه‌كانم جي‌گه‌ي شيرپيداني بوون، باوه‌شم شويني

حهوانه وهى بوو، باوكى ته لاقيدام، ده شيه ويټ منداله كه م لى بستين يته وه،
پيغهمبيريش (صلى الله عليه وسلم) فهرمووى: (ئه گهر ميټر نه كه يته وه تو له همموو
كه س شايسته ترى كه به خيوى بكه يت). (١٩٦)

دواى ئه ويش نه نكى، دايكى دايكى، دواى ئه ويش، نه نكى (دايكى باوكى).
پرگه ي سيبه م:

ئه گهر دايكى و نه نكى (دايكى دايكى) و نه نكى (دايكى باوكى) ده ست نه كه وتن،
ئه وا خوشكى له ئه ستوى ده گريټ، ئه گهر خوشكيش ده ست نه كه وت، ئه وا
پوورى (خوشكى دايكى) له ئه ستوى ده گريټ، ئه گهر پوور (خوشكى دايكى)
ده ست نه كه وت، ئه وا پوور (خوشكى باوكى) له ئه ستوى ده گريټ.

(پيغهمبير (صلى الله عليه وسلم) له به خيوكردنى كچه كه ي همزه دا، برياريدا: پوورى
خوشكى دايكى بيگريټه ئه ستو، فهرمووشى: پوور خوشكى دايك له جيگه ي
دايكدايه). (١٩٧)

پرگه ي چواره م:

كه سى كويله و، كه سى بيباوه رو، كه سى كه م عه قل و، كه سيك كه له ئاين
لايدايټ، مافى له خوگرتنى كوړپه يه كيان نيه، به لام كاتيڪ كويله كه نازاد
بكريټ، يان بيباوه ركه موسولمان بيټ، يان كه م عه قل كه بيټ به خاوه ن
عه قل، يان لادهر كه له دينداريدا بيټه وه سهر ريگه ي راست، ئه و مافه يان
ده ست ده كه ويټه وه كه كوړپه له خو بگرن، بو به خيوكردنى.

پرگه ي پينجه م:

ئه گهر ئا فره تان ده ست نه كه وتن بو ئه و ئه ركه، ئه وا له نيو پياوه كان باوك له
پيش همموانه، به دوايدا باپيره كان دين، ئينجا خزمه نزيكه كان به دواى يه كدا.

پرگه ي شه شه م:

له نيوان دايك و باوكدا، دايك مافى ئه وه ي هيه منداله كه ي له ئه ستو بگريټ،
به و مهرجه ي دواى ته لاقدانه كه ي شوو نه كاته وه.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

ئه‌گه‌ر ژن و پیاویک له یه‌کتری ته‌لاقدران و، مندالیکی چه‌وت یان هه‌شت سالانه‌یان هه‌بوو، کی‌شه‌یان بوو له‌سه‌رئه‌وه‌ی کامه‌یان منداله‌که ده‌گریته ئه‌ستۆ، ئه‌وا منداله‌که سه‌ربه‌ست ده‌گریته، دایکی یان باوکی هه‌لبژیریته، ئه‌گه‌ر هه‌ردووکیانی هه‌لبژارد، یان هیجیانی هه‌لنه‌بژارد، ئه‌وا ده‌سته‌یه‌ک هه‌لبژاردن ده‌کهن له‌نیوان دایک و باوکه‌که‌دا، به‌ختی کامه‌یان سه‌رکه‌وت، ئه‌وا ئه‌وه‌یان منداله‌که ده‌گریته ئه‌ستۆ.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گه‌ر منداله‌که له‌لای یه‌کیکیان بوو، ئه‌وا بینین و سه‌ردانی منداله‌که له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تریان قه‌ده‌غه‌ ناکریته، یان له‌کاتی نه‌خۆشیدا منداله‌که سه‌ردانی بکات و له‌کاتی مردندا به‌شداری مه‌راسیمی پرسه‌که‌ی بکات.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

ئه‌گه‌ر منداله‌که له‌لای یه‌کیکیان بوو، ئه‌وه‌یش ویستی سه‌فه‌ریک بکات و منداله‌که له‌گه‌ل خۆیدا به‌ریته، سه‌فه‌ره‌که‌ش مه‌ترسیدار بوو له‌سه‌ر منداله‌که، ئه‌وا پیاویسته منداله‌که لای ئه‌وه‌یان بیته که نیشته‌جی یه، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌شته‌که که‌متر بوو له‌ماوه‌ی کورته‌کردنه‌وه‌ی نوێژ، ئه‌وا باوکه‌که بۆی هه‌یه منداله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا به‌ریته.

دهرووازه‌ی پینجه‌م

یاسای میرات

میرات، واته: ئەو مال و سامانه‌ی دوا‌ی مردنی که سێک، به‌جی دەمینیٔت.

میرات له‌سه‌ر موسولمانه‌کان پیوستکراوه.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا (٧) النساء

﴿بۆ پیاوان به‌شی خۆیان هه‌یه له‌و (ماله‌ی) که دایک و باوک و خزمه نزیکه‌کان جییان هیشتوو، بۆ ژنانیش به‌شی خۆیان هه‌یه له‌و (ماله‌ی) که دایک و باوک و خزمه نزیکه‌کان جییان هیشتوو، ئەو مال‌ه کهم بیٔت یان زۆر، به‌شیکی پیوستکراوه (ده‌بیٔت بدریٔت)﴾.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

بنه‌ماکانی میرات.

یه‌که‌م: میرات دهر.

ئەو کهسه‌یه که مردوو و مردنه‌که‌شی به‌ بینین یان بیستن دسه‌لمینیٔت.

دووهم: میراتگر.

ئەو کهسه‌یه که یاسا‌کانی میرات ده‌گریٔته‌وه، له‌دوا‌ی مردنی میرات دهره‌که له ژیاندا‌یه.

سێیه‌م: مالی به‌جیماو.

هه‌موو ئەو مال و سامانانه ده‌گریٔته‌وه که دوا‌ی مردوو‌که جیده‌مینن.

پرگه‌ی دووهم:

مه‌رجه‌کانی میرات

یه‌که‌م: مردنی میرات دهر

واته ده‌بیٔت بسه‌لمینیٔت که میرات دهره‌که مردوو و له ژیاندا نه‌ماوه.

دووهم: به‌رده‌وامی له‌ژیاندا‌بوونی میرات وهرگر.

واته دەبیت چاودیڤری ئەوه بکریت که میراتگره که بۆ چرکه یه کیش له ژياندا بووه دواى مردنى میرات دهره که، به لام ئەگەر میرات دهره میرات وەرگر هەردووکیان له یه کاتدا به هۆی پروداویکه وه تیداچوون، وه کو نقوم بوونی کهشتیه که یان به ربوونه وه ی فرۆکه یه که ئەوه مادام نه زانراوه کامه یان پيش کامه یان مردووه، له م باره دا هیچیان میرات له یه کتری ناگرن.

سییه م: هه بوونی په یوه ندی خزمایه تی یان ژن ومیردایه تی له نیوان میرات دهره میرات وەرگر.

چوارهم: نه بوونی هۆکارێک له هۆکاره کانی بی به شکردنی میرات وەرگر له میراتی میرات دهره که دا.

برگه ی سییه م:

هۆکاره کانی میرات وەرگرتن

یه که م: کوشتن

ئەگەر که سییک یه کییک له وانه بکوژیت که له په یوه ندیه کانی میراتدا هاوبه شن، ئەوا بکوژه که بهری دەبیت له میراتی کوژراوه که.

دووهم: کویلایه تی

میراتی که سی کویله نادریت به میراتگره کانی، به لکو ددریت به خاوه نه که ی، یان به و که سه ی که نازادی ده کات.

سییه م: جیاوازی ئایین

له نیو ئەوانه دا که میرات له یه کتری ده گرن، جیاوازی ئایینه که یان ده بیته هۆی ئەوه ی میرات له یه کتری نه گرن.

برگه ی چوارهم:

ئەوانه ی میرات له مردوویه که ده گرن:

یه که م: ژنی پیاویکی مردوو، له هیچ باریکدا مافی هیچ کام له میراتگره کان نایبته هۆی ئەوه ی ئەو ژنه له میراته که دوور بخریته وه، ریزه که شی به پیی

به‌شدارى مى‌رآتگره‌كان ده‌گۆرپٖت له چواريه‌كه‌وه بۆ هه‌شتيه‌ك، ئه‌گه‌ر مردووه‌كه له ژنٖكيشى زياتر هه‌بوو، ئه‌وا هه‌موويان هاوبه‌شن له‌و چواريه‌ك يان هه‌شتيه‌كه‌دا.

دووهم: مٖردى ژنٖكى مردوو، له هه‌يچ بارٖكدا مافى هه‌يچ كام له مى‌رآتگره‌كان نابٖتته هۆى ئه‌وه‌ى ئه‌و مٖرده له مى‌رآتكه دوور بخړٖتته‌وه، رٖژه‌كه‌شى به‌پٖى به‌شدارى مى‌رآتگره‌كان ده‌گۆرپٖت له نيوه‌وه بۆ چواريه‌ك.

سٖيه‌م: باوكى كه‌سٖكى مردوو، له هه‌يچ بارٖكدا مافى هه‌يچ كام له مى‌رآتگره‌كان نابٖتته هۆى ئه‌وه‌ى باوكى مردووه‌كه له مى‌رآتكه دوور بخړٖتته‌وه، رٖژه‌كه‌شى به‌پٖى به‌شدارى مى‌رآتگره‌كان ده‌گۆرپٖت، بوونى باوكى مردووه‌كه له‌ناو مى‌رآتگره‌كاندا، ده‌بٖتته‌هۆى ئه‌وه‌ى هه‌موو مى‌رآتگره‌كانى تر دوور خاته‌وه جگه له ژن و مندال و (مندالٖ) و داٖكى مردووه‌كه.

چوارهم: داٖكى كه‌سٖكى مردوو، له هه‌يچ بارٖكدا مافى هه‌يچ كام له مى‌رآتگره‌كان نابٖتته هۆى ئه‌وه‌ى داٖكى مردووه‌كه له مى‌رآتكه دوور بخړٖتته‌وه، رٖژه‌كه‌شى به‌پٖى به‌شدارى مى‌رآتگره‌كان ده‌گۆرپٖت، بوونى داٖكى مردووه‌كه‌ش له‌ناو مى‌رآتگره‌كاندا، نه‌نكه‌كان بٖبه‌ش ده‌كات له مى‌رآتكه‌ه.

پٖنجه‌م: مندالٖه‌كانى كه‌سٖكى مردوو، به‌ نٖرو مٖيانه‌وه، له هه‌يچ بارٖكدا مافى هه‌يچ كام له مى‌رآتگره‌كان نابٖتته هۆى ئه‌وه‌ى مندالٖى مردووه‌كه له مى‌رآتكه دوور بخړٖتته‌وه، رٖژه‌كه‌شيان به‌پٖى به‌شدارى مى‌رآتگره‌كان ده‌گۆرپٖت، به‌ بوونى مندالٖه نٖرٖنه‌كانى مردووه‌كه‌ش له‌ناو مى‌رآتگره‌كاندا، هه‌موو مى‌رآتگره‌كانى تر ده‌كرٖنه ده‌ره‌وه جگه له ژن و مندال و داٖك و باوكى مردووه‌كه.

شه‌شه‌م: باپٖره‌كانى كه‌سٖكى مردوو، واته: (باوكى باوك، هه‌تا به‌ره‌و سه‌ره‌وه هه‌لكشٖن)، بوونى باوكى مردووه‌كه له‌ناو مى‌رآتگره‌كاندا، ده‌بٖتته‌هۆى بٖبه‌ش كردنى باپٖره‌كان له مى‌رآتكه‌ه، جا ئه‌گه‌ر هات و كه‌سه مردووه‌كه پٖشتر باوكى مردبوو، به‌لام باپٖره‌كانى مابوون، ئه‌وا به‌شه مى‌رآتكه‌ى باوكى بۆ باپٖره‌كانى

دەبىت، بوونى باپىرەش لەناو مېراتگرەكاندا، ھەموو مېراتگرەكانى تر دەكرىنە دەروە جگە لە ژن و دايك و مندال و (مندالى مندالەكانى) مردووەكە.

حەوتەم: نەنكەكانى كەسىكى مردوو، (دايكى دايك، يان دايكى باوك، ھەتا بەرەو سەرەو ھەلكشىن)، بوونى دايكى مردووەكە لەناو مېراتگرەكاندا، دەبىتەھۆى دوور خستنەھۆى نەنكەكان، جا ئەگەر ھاتوو، دايكەكەش پېشتەر مردبوو، ئەو بەشە مېراتكە دەدرىت بە نەنكەكان.

ھەشتەم: خوشكىك لە دايك و باوكى مردووەكە، يان تەنھا لە باوكى بىت، ئەو ياساى مېرات دەىگرىتەو، بەلام بوونى مندال و (مندالى مندالى نىرىنە) و باوكى كەسە مردووەكە لەناو مېراتگرەكاندا، ئەو خوشكە لەو مېراتە دەكاتە دەروە.

نۆيەم: خوشكىك تەنھا لە دايكى كەسە مردووەكە بىت، بەشە مېرات دەىگرىتەو، بەلام بوونى مندال و (مندالى مندال) و باوكى كەسە مردووەكە لەناو مېراتگرەكاندا، ئەو خوشكە لەو مېراتە دەكاتە دەروە.

دەيەم: براىەك لە دايك و باوكى كەسە مردووەكە، يان تەنھا لە باوكى بىت، بەشە مېرات دەىگرىتەو، بەلام بوونى مندال و (مندالى مندال) و باوكى كەسە مردووەكە لەناو مېراتگرەكاندا، ئەو براىە لەو مېراتە دەكاتە دەروە.

يازدە: براىەك لە دايكى كەسە مردووەكە بىت، بەشە مېرات دەىگرىتەو، بەلام بوونى مندال و (مندالى مندال) و باوكى كەسە مردووەكە لەناو مېراتگرەكاندا، ئەو براىە لەو مېراتە دەكاتە دەروە.

دوازدە: كچى كوپى كەسىكى مردوو، ھەتا بەرەو خوار بېرات، ياساى مېرات نايانگرىتەو ھەتا باوكەكانيان لەژياندا بن، جا ئەگەر وابوو پېش مېراتكە باوكى ئەو كچانە مردبىت، ئەو كچەكان لەگەل براكانيان شوينى باوكيان دەگرنەو لە مېراتكەدا، ھاتنە ناوھۆى ئەو كچانەش بو ناو مېراتكە، دەبنە ھۆى دوورخستنەھۆى براو خوشكەكانى كەسە مردووەكە كە تەنھا لەدايكىنى.

سيزده: كوپرى كوپرى كه سيكى مردوو، ههتا بهرهو خوار بپروات، ياساى ميرات نايانگريتهوه ههتا باوكه كانيان له ژياندا بن، جا ئهگهر وابوو پيش ميراتهكه باوكى ئه و كورانه مردبىت، ئهوا كوپرهكان له گهل خوشكه كانيان شوينى باوكيان دهگرتهوه له ميراتهكهدا، هاتنه ناوهوهى ئه و كورانesh بو ناو ميراتهكه، دهبيتته هوى دوورخستنهوهى هه موو مامو ئاموزاو خوشك و براكانى كهسه مردوو كه وه نه وه كانيشيان.

چوارده: كوپرهكانى برايهكه له دايك و باوكى، يان تهنها له باوكى كهسه مردوو كه بن، ميرات دهيانگريتهوه، بهلام بوونى مندالى نيرو، (مندالى مندالى نيرينه) و باوكى مردوو كه له ناو ميراتگرهكاندا، ئه و كوپرى برايانه له و ميراته دهكاته دهرهوه.

پانده: ماميك كه له نهك و باپيرى كهسه مردوو كه بيت، يان تهنها ههر له باپيرى بيت، هه رهها كوپرو، كوپرى كوپرى ئه و مامانه، ههتا بهرهو خوارهوه برون، ميرات دهيانگريتهوه، بهلام بوونى مندالى نيرو، (مندالى مندالى نيرينه) و باوك و خوشك و براى كهسه مردوو كه له ناو ميراتگرهكاندا، ئه و مامو ئاموزايانه له و ميراته دهكاته دهرهوه.

برگه ي پينجه م:

ريژه ي ديارىكراوى ميراتهكان بهم شيوهيهى خوارهوهيه:

نيوهى ميراتهكه: ئه م ميراتگرانهى خوارهوه دهگرتهوه:

۱- ميړدى ژن، ئهگهر ژنهكه مندالى نه بن، له و پياوه يان له پياويكى تر.

۲- كچيكى تاقانهى كه سيكى مردوو.

۳- كچيكى تاقانهى كوپرى كه سيكى مردوو، ئهگهر مافى ميراتگرى تر نه بنه هوى ئه وهى ئه و كچه له ميراتهكه دوور بخرينهوه.

۴- خوشكى كه سيكى مردوو، كه له دايك و باوكى بيت، ئهگهر مافى ميراتگرى تر نه بنه هوى ئه وهى ئه و خوشكه له ميراتهكه دوور بخرينهوه.

۵- خوشکی که سیکی مردوو، که تهنه له باوکی بیټ، ئەگەر مافی میراتگری تر نهبنه هۆی ئەوهی ئەو خوشکه له میراتهکه دوور بخړینهوه.

دووسییهکی میراتهکه: ئەم میراتگرانهی خوارهوه دهگریتهوه:

۱- دوو کچی کهسه مردووکه، ئەگەر خوشک و برای تریان نهبن، ئەوا به هردووکیان دوو لهسەر سیی میراتهکه دهگرن.

۲- دوو کچی کوری کهسه مردووکه، به هردووکیان دوولهسەر سیی میراتهکه دهگرن، ئەگەر مافی میراتگری تر نهبنه هۆی ئەوهی ئەو دوو کچه له میراتهکه دوور بخړینهوه.

۳- دوو خوشکی کهسه مردووکه که له دایک و باوکی بن، به هردووکیان دوو لهسەر سیی میراتهکه دهگرن، ئەگەر مافی میراتگری تر نهبنه هۆی ئەوهی ئەو دوو کچه له میراتهکه دوور بخړینهوه.

۴- دوو خوشکی کهسه مردووکه که تهنه له باوکی بن، به هردووکیان دوو لهسەر سیی میراتهکه دهگرن، ئەگەر مافی میراتگری تر نهبنه هۆی ئەوهی ئەو دوو کچه له میراتهکه دوور بخړینهوه.

سییهکی میراتهکه: ئەم میراتگرانهی خوارهوه دهگریتهوه:

۱- دایکی مردووکه، ئەگەر مردووکه مندالی نهبن، یان ژمارهیهک له خوشک و برای نهبن.

۲- دوو خوشکی مردووکه که له دایکینی و له باوکی نین، ئەگەر مردووکه مندال و باوکی له پاش بهجی نه مابن.

۳- دوو برای مردووکه، که له دایکینی و له باوکی نین، ئەگەر مردووکه مندال و باوکی له پاش بهجی نه مابن.

چواریهکی میراتهکه: ئەم میراتگرانهی خوارهوه دهگریتهوه:

۱- ژنهکانی پیاویکی مردوو، ئەگەر مندالی یان مندالی کورهکانی له پاش بهجی نه مابن.

۲- میردی ئافرته تیکی مردوو، که ئافرته که مندالی له پاش به جی مابن، جا ئهو مندالانه لهو میرده بن، یان له میردیکی تر.

شه شیه کی میراته که: ئەم میراتگرانی خواره وه دهگریته وه:

۱- باوکی مردوو که، ئەگەر مردوو که مندالی هەبن، یان مندالی کورە که ی هەبن.

به لام ئەگەر هات و باوکی که سه مردوو که له گەل تاقه کچیکی که سه مردوو که ی میراته که یان دهگرت، ئەوا ئهو زیاده یی ده مینیتته وه ددریت به باوکه که.

۲- دایکی مردوو که، ئەگەر مردوو که مندال و خوشک و برای هەبن.

۳- باپیری مردوو که (له شوینی باوکی مردوو که)، که مردوو که مندالی هەبن.

۴- نهنکه که کان، دایکی دایکی بیته، یان دایکی باوکی بیته، (له شوینی دایکی مردوو که).

۵- تاقه برایه که ته نه له دایکی مردوو که بیته، ئەوا شه شیه کی میراته که ی بهرده که ویت، به مه رجیک بوونی میراتگریکی تر نه بیته هو ی ئهو ی تاقه برایه بجیتته ریزی میراتگره که نه وه.

۶- تاقه خوشکیک که ته نه له دایکی مردوو که بیته، ئەوا شه شیه کی میراته که ی بهرده که ویت، به مه رجیک بوونی میراتگریکی تر نه بیته هو ی ئهو ی تاقه خوشکه بجیتته ریزی میراتگره که نه وه.

۷- خوشکیک که له باوکی مردوو که بیته، خوشکیکی تری له گەلدا بیته که له دایک و باوکی مردوو که بیته، ئەوا ئهو خوشکه ی ته نه له باوکیه تی شه شیه که دهگریته.

۸- کچی کوری مردوو که که تاقه کچیکی مردوو که ی له گەلدا بیته، ئەوا ئهو کچی کورە شه شیه که دهگریته. (۱۹۸)

ههشتیه کی میراته که: تاییه ته به ژنه کانی که سه مردوو که:

بۆ ژنه كانى پياويكى مردووه كه مندالى، يان مندالى كوپره كەى لەدواى خۆى جيهيشتبەن، جا ژنيك بيت يان دوو، سى و چوار، بە هەموويان هەشتيه كيان هەيه.

پرگه‌ى شه‌شه‌م:

لە دابه‌شكردى ميراتدا، منداله‌كانى كەسە مردووه‌كە، نيرينه‌يه‌ك دوو ئەوه‌نده‌ى ميبينه‌يه‌كى بەرده‌كه‌ويت.

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ

﴿خوا لەبارەى منداله‌كانتان راتان دەسپيريت، بۆ نيرينه‌ك وه‌كو چاره‌و بەختى دووميبينه‌وايه﴾.

واته سه‌ره‌تا بەشه‌ ميراتى دايك و باوك و هاوسه‌ره‌كه‌ دەرييت، ئەوه‌ى ماشه‌وه‌ بۆ منداله‌كانه، هەر نيرينه‌يه‌ك دوو ئەوه‌نده‌ى ميبينه‌يه‌كى بەرده‌كه‌ويت.

ئەم پرژەى دابه‌شكرده‌ى للذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ ئەمانەى خواره‌وه‌ش دەگریتەوه:

يه‌كه‌م: هەموو ئەو خوشك و برايانەى لەدايك و باوكيكن.

دووه‌م: هەموو ئەو خوشك و برايانەى كە تەنها لە باوكيكن و دايكيان جيايه.

سييه‌م: كوپى كوپر لەگەل كچى كوپر.

پرگه‌ى چه‌وته‌م:

ئەگەر هاتوو منداله‌كانى كەسە مردووه‌كە تەنها ميبينه‌ بوون، ئەوا دابه‌شكردى ميراتەكە بەم شيوه‌يه‌ى خواره‌وه‌ دەبيت.

يه‌كه‌م: ئەگەر دوو ميبينه‌ يان زياتر بوون، ئەوا بە هەموويان دوو لەسه‌ر سيى ميراتەكەيان بەرده‌كه‌ويت.

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ ائْتْنَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثًا مِمَّا تَرَكَ

﴿جا ئەگەر هاتوو (مندالى ئەو پياوه‌ مردووه‌)، دوو كچ (دوو ميبينه‌)يان زياتر بوون، ئەوا دووبەش لەسى بەشى ماله جيهيلراوه‌كه‌ بۆ ئەوانه‌...﴾. ئەوه‌ى كە دەشمييتەوه‌ بۆ ميراتگره‌كانى تره‌.

دووه م: ئەگەر تەنھا يەك مېيىنە بېت، ئەوا نيوەى مىراتەكە دەگريت.

وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا التَّصْفُ

..... ئەگەر هاتوو (مندالەكانى ئەو پياوہ مردووش)، تەنھا يەك كچ (يەك مېيىنە) بوو، ئەوا نيوەى ماله جيهيلراوہكەى بەردەكەويت.... ئەوہى دەشميىنيتەوہ بو مىراتگرەكانى ترە.

پرگەى ھەشتەم:

وَلَأَبُوئِهِ لَكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

..... بو دايك و باوكيشى، ھەريەكەيان شەشيەكى ماله جيماوہكەى بەردەكەويت، ئەگەر هاتوو پياوہ مردووەكە مندالى ھەبوو....

پرگەى نۆيەم:

فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلَأُمِّهِ الثُّلُثُ

..... جا ئەگەر وابوو پياوہ مردووەكە مندالى نەبوو، دايك و باوكى مىراتەكەيان دەگرت، ئەوہ سى يەكى مالهكە بو دايكيەتى.... بەپيى ئەم پرگە ياساييە، ئەگەر مردووەكە ژنى ھەبىت، ئەوا سىيەك بو دايكيەتى و چوارىەكيش بو ژنەكەيەتى و، ئەوہى دەشميىنيتەوہ بو باوكيەتى.

پرگەى دەيەم:

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ

..... جا ئەگەر وابوو پياوہ مردووەكە (مندالى نەبوو، دايك و باوكى مىراتيان دەگرت)، بەلام براو خوشكى ھەبوون، ئەوا شەش يەكى مالهكە بو دايكيەتى، دواى (جيبە جيكرەنى) پاسپاردەيەك كە مردووەكە راى دەسپيريت يان (دانەوہى) قەرزىك (كە لە ئەستوى مردووەكەدايە)....

بەپيى ئەم پرگە ياساييە، شەشيەكى مالهكە بو دايكيەتى، ئەگەر ژنيشى ھەبىت، چوارىەكى مالهكە دەگريت، ئەوہى دەشميىنيتەوہ بو باوكيەتى، (ليردا مادام باوكى مردووەكە ھەيە، براو خوشكەكان نايەنە ناو مىراتەكەوہ).

برگه‌ی یازده:

پیاو نیوه‌ی مالی ژنه‌که‌ی دست ده‌که‌وئیت، ئەگەر ژنه‌که‌ی مندالی نه‌بن.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ

﴿پیاوه‌کانیش﴾، نیوه‌ی ئەومالەتان بەرده‌که‌وئیت که ه‌اوسەرەکانتان (دوای

مردنیان) جییان هیشتوو، ئەگەر ئەو ئافرەتانه مندالیان نه‌بیّت... ﴿﴾.

مه‌به‌ست له هه‌موو منداله‌کانی ئەو ئافرەته‌یه له‌و پیاوه‌بن یان له‌ پیاویکی تر.

برگه‌ی دوازده:

پیاو چواریه‌کی مالی ژنه‌که‌ی دست ده‌که‌وئیت، ئەگەر ژنه‌که‌ی مندالی هه‌بن.

فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

﴿...جا ئەگەر وابوو مندالیان هه‌بوون، ئەوا چواریه‌کی ئەومالەتان هه‌یه که

دوای مردنیان جییان هیشتوو، دوای (جیبه‌جی کردنی) پاسپارده‌یه‌که

که‌مردوو که رای ده‌سپیریت، یان (دانه‌وه‌ی) قهرزیک (که له‌ ئەستوی دایه) ... ﴿﴾.

برگه‌ی سیزده:

ژن چواریه‌کی مالی می‌رده‌که‌ی بەرده‌که‌وئیت، ئەگەر می‌رده‌که‌ی مندالی نه‌بن.

وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ

﴿...ه‌اوسەرەکانیشتان﴾، چواریه‌کی مالی ئیوه‌یان هه‌یه، ئەگەر ئیوه‌ مندالتان

نه‌بیّت... ﴿﴾.

به‌پیی ئەم برگه‌ یاساییه، مادام مردوو که مندالی نین، واته ژنه‌کانی، یه‌که بیّت

یان دوو یان سی یان چوار، ئەوه به هه‌موویان چواریه‌کیان بەرده‌که‌وئیت و،

دایکیشی سییه‌کی بەرده‌که‌وئیت و ئەوه‌ی ماشه‌وه بو باوکی ده‌بیّت.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

﴿...به‌لام ئەگەر مندالتان هه‌بیّت، ئەوا ژنه‌کان هه‌شتیه‌کیان هه‌یه،

دوای (جیبه‌جی کردنی) پاسپارده‌یه‌که که پاتان سپاردوو، یان (دانه‌وه‌ی)

قهرزیک (که له‌ ئەستوتان دایه) ... ﴿﴾.

به پيی ئەم پرگه ياساييه، مادام مردوو كه مندالی هەن، كه واته ژنه كانی، جا ئەگەر يەك بیټ، يان دوو، يان سی، يان چوار، ئەوه به هه موویان، هه شتیه كیان بهرده كه ویټ و، هه ریه كه له دایك و باوكی شه شییه كیان بهرده كه ویټ و، ئەوه ی دەشمیټیته وه بو منداله كانیه تی، هه نیرینه ك دوو ئەوه نده ی میینه یه کی بهرده كه ویټ.

پرگه ی چوارده: ياسای (كلاله) بابته ی یه كه م:

(كه لاله) واته: كه سیکی مردوو باوك و مندال و (مندالی مندالی.....) له پاش به جی نه مایټ.

ئەگەر پیاویك یان ژنیك بمریټ و باوك و (باپیر) و مندال و (مندالی مندالی) نه بیټ، ئەوا خوشك و براكانی ياسای میرات ده یانگریټه وه، دابه شكردنی میراته كه ش به سه ر ئەو خوشك و برایانه دا كه له دایك و باوكی كه سه مردوو كه ن، يان ته نها له باوكینی، به م شیوه یه ی خواره وه ده بیټ:

یه كه م: ئەگەر كه سه مردوو كه یه ك خوشکی له پاش به جیما كه له دایك و باوكیه تی، يان ته نها له باوكیه تی، ئەوا ئەو خوشكه، نیوه ی میراته كه ده گریټ.

إِنْ أَمْرٌ هَلْكَ لَيْسَ لَهُ وَدَّ وَلَهُ أَخْتٌ فَلَهَا نِصْفٌ مَا تَرَكَ

..... ئەگەر كه سیك مردو هیچ مندالیکی (نه نیر نه می) ی له پاش به جی نه ماو، خوشکیکی هه بوو (له دایك و باوكی يان له باوكی)، ئەوا ئەو خوشكه نیوه ی مالی به جیماوی براكه ی ده گریټ.

دووهم: ئەگەر كه سه مردوو كه، یه ك برای له پاش به جیما، كه له دایك و باوكیه تی، يان ته نها له باوكیه تی، ئەوا ئەو برایه هه موو میراته كه ده گریټ.

وَهُوَ يَرْتُّهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَدَّ

براكه ش ئەگەر خوشكه كه ی بمریټ و، هیچ مندالیکی (نه نیر نه می) و دایك و باوكی له پاش به جی نه ما، ئەوا ئەو برایه، هه موو مالی به جیماوی ئەو خوشكه ی ده گریټ.....

سیہم: ئەگەر کەسە مردووہ کە دوو خوشکی لە پاش بە جیمان، کە لە دایک و باوکین، یان تەنھا لە باوکین، ئەوا ئەو دوو خوشکە، دوو لەسەر سیی میراتە کە دەگرن.

فَإِنْ كَانَتْ أُمَّتَيْنِ فَلَهُمَا التُّنْثَانِ مِمَّا تَرَكَ

﴿.... جا ئەگەر (خوشکەکان) دوودانە (یان زیاتر بوون)، ئەوا بە هەردووکیان، دوو لەسەر سیی ماله بە جیماوەکە (برا بێ منداڵەکیان) دەگرن....﴾

چارەم: ئەگەر کەسە مردووہ کە چەند خوشک و برابەرەکی لە پاش بە جیمان، کە لە دایک و باوکین، یان تەنھا لە باوکین، ئەوا هەموو میراتەکیان بەسەردا دابەش دەکرێت، هەر نۆرینەیکە دوو ئەوەندە میینەیکە بەردەکەوێت، لەدوای ئەوەی کە بەشی دایک و هاوسەرەکی لی دەدرێت.

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رَجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ

﴿.... ئەگەر هاتوو (ئەوانە ی لە پاش ئەو کەسە مردووہ بێ منداڵەش بە جیمان)، چەندین برا و خوشک بوون، ئەوا هەر نۆرینەیکە دوو ئەوەندە میینەیکە بەردەکەوێت....﴾ لەدوای ئەوەی کە بەشی دایک و هاوسەرەکی لی دەدرێت.

پرگە ی پازدە:

ياسای (کلاله)، **بابەتی دووہم:**

ئەگەر پیاویک یان ژنیکی بمیرێت و باوک و (باپیرو) منداڵ و (منداڵی منداڵی....) نەبێت، ئەوا خوشک و براکانی یاسای میرات دەیانگرتەو، دابەشکردنی میراتەکش بەسەر ئەو خوشک و برابەرەدا کە تەنھا لە دایکی کەسە مردووہ کەن، بەم شیوہیە خواروہ دەبێت:

یەكەم: یەك برا، یان یەك خوشک لە دایکی کەسە مردووہ کە، هەر یەكەیان شەشیەکی میراتە کە دەگرت.

وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ

.....﴿...﴾ ئەگەر هاتوو پیاویکیش یان ژنیك (مرد)، بی مندال و (مندالی مندال) و باوک و (باپیر) بوو، ئەو پیاوه، (یان ئەو ژنه)، براهه یان خوشکیکی ههبوو (له دایکی)، ئەوا شهشیهکی مالهکی بهردهکهوئیت...﴿...﴾.

دووم: ئەگەر چەند براو چەند خوشکیك بن له دایکی کهسه مهردووکه، ئەوا ههموویان هاوبهشن له سبیهکی میراتهکه، نیرو می و هکو یهکیان بهردهکهوئیت.

فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ (۱۲) النساء

﴿...﴾ جا ئەگەر هاتوو ژماره یان لهوه زیاتربوو، ئەوا ئەوان هاوبهشن له سبیهکی مالهکهدا، دوا (جیبه جی کردنی) پاسپاردهیه که مهردووکه رای دهسپیریت، یان (دانهوهی) قهرزیک (که له ئەستوی دایه)، که زهره به میراتگرهکان نهگهیهنیت، (ئهم یاسایه) پاسپاردهیه که له لایه ن خواوه (بو خواوه نباوه پرهکان)، خواش زانایه (بهوهی که ئیوه دهیکه ن و)، پشوودریژه (له تۆله سهندنه وهدا) ﴿...﴾.

برگه ی شارده:

ئەگەر پیاویك یان ژنیك بمیئت و باوک و (باپیر) مندال و (مندالی مندالی) نهبیئت و، خوشك و براشی نه بن نه له دایک و باوکی و نه له دایکی، به لام کوپی برای ههبوو، ئەوا:

کوپی ئەو برایانه میراته که دهگرن، که له دایک و باوکی کهسه مهردووکه ن، ئەگەر ئەو برایانهش کوپیان نه بوون، ئەوا:

ئەو بهشهی که ماوه تهوه له میراته که بهسهر کوپی ئەو برایانهدا دابهش دهکریت که تهنها له باوکی کهسه مهردووکه ن، ئەگەر هه موو براکانی کهسه مهردووکهش کوپیان نه بوو، ئەوا:

ئەو بهشهی ماوه تهوه له میراته که، دهریئت به مامهکان که له گه ل باوکی مهردووکهدا له دایک و باوکیکن، ئەگەر ئەو مامانهش نه بوون یان له ژیاندا نه ما بوون، ئەوا:

میراته که ددریّت به مامهکان که باوکیان له گهّل باوکی که سه مردووه که دا تهنها له باوکه وهیه، ئەگەر ئەوانیش له ژیا دا نه مابوون، ئەوا:

به شه میراته که ددریّت به و نامۆزایانه ی که باوکیان له گهّل باوکی که سه مردووه که دا له دایک و باوکه وهیه، ئەگەر ئەوانیش نه بوون یان له ژیا دا نه مابوون، ئەوا:

میراته که ددریّت به کوپی ئەو مامانه ی که باوکیان له گهّل باوکی که سه مردووه که دا تهنها له باوکه وهیه و دایکیان جیا به.

پرگه ی چه ئده:

ئەگەر که سیك بمیّت و، هیچ کام له و میراتگرانه ی سه ره وه ی له پاش به جی نه ما، یا خود هه ندیک خاوه ن به شی دیاری (ذوي الفروض) هه بوون، به لام شتیکی زیاد له به شه که یان ده مایه وه، ئەوا ئەگەر (بيت المال) پیک نه خرابوو، مال و سامانه که ی ددریّت به خزمی به ری (ذوي الارحام)، که ئەم که سانه ی خواره وه ده گریته وه:

یه که م: باوک و باپیره کانی که میرات به ری هه می شه یی نین، وه کو: باوکی دایک و، باوکی باوکی دایک و، باوکی دایکی باوک و، دایکی باوکی دایکی که سه مردووه که.

دووه م: مندالی کچی که سه مردووه که، جا کوپن یان کچ.

سییه م: کچی برای که سه مردووه که، جا ئەو برایانه له دایک و باوکی بن، یان تهنها له باوکی بن، یان هه ره له دایکی بن.

چواره م: کوپی برای دایکی.

پینجه م: مندالی خوشکی مردووه که، جا نیربن یان می.

شه شه م: مامی دایکی.

حه وته م: کچی مام، هه ره مامیک بیّت.

هه شته م: خوشکی باوک.

نویسه: خوشکی دایک.

دهیه: برای دایک.

یازده: ئەو کەسانەى کە دەگەن بە مردوووە کە بەهۆى یهكێك لهو پهيوه‌ندیانەى سه‌ره‌وه.

بۆ میرات گرتنى خزمى به‌رى، ده‌بى (خزمه‌كه‌ى به‌رى)، له‌جى ئەو كەسه دابنرى كە به‌هۆى ئەوه‌وه ده‌گاته مردوو‌ه‌كه‌و، بۆته‌هۆى ئەوه‌وه‌ى له‌ میراته‌كه بیبەش بكریت.

كە ئەو (خزمانەى به‌رى) ش نه‌بوون، ئەوا ماله‌كه ده‌دریت به‌ پیاوچاكانى ناوچه‌كه، بۆته‌وه‌ى بۆ به‌رژه‌وه‌ندى موسولمانان خه‌رجى بكەن، یان ده‌خریته (بيت المال) و له‌ریگای خوادا بۆ به‌رژه‌وه‌ندى موسولمانان خه‌رج ده‌كرى. (١٩٨ب)

عائشه (په‌زای خواى بییت) ده‌لیت: كۆيله‌یه‌كى ئازادكرای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) مرد، شتیكى له‌دواى خوى جیهیشت و نه‌ مندال و نه‌ خزمى نه‌بوو، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه و سلم) فه‌رموى: میراته‌كه‌ى بده‌نه‌ پیاویكى خه‌لكى گونده‌كه‌ى). (١٩٩)

پرگه‌ى هه‌ژده:

له‌كاتى دابه‌شكردنى میراته‌كاندا، ئەگه‌ر خزمى نزیک و هه‌تیوو هه‌ژاره‌كان ئاماده‌بوون، پیویسته‌ نان بدرین و به‌ نه‌رمى مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بكریت.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (٨) النساء

﴿ئەگه‌ر له‌كاتى به‌شكردنى ماله‌كه‌شدا، خزمى نزیک و هه‌تیوو هه‌ژاره‌كان ئاماده‌ بوون، ئەوا له‌و ماله‌ بژێویان پى‌ بده‌ن و، به‌قسه‌ى چاكیش له‌گه‌لیان بدوین﴾.

خزمى كافرو موسولمان، میرات له‌یه‌كترى ناگرن.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: موسولمان میرات له کافر ناگریت و،
کافریش میرات له موسولمان ناگریت). (۲۰۰)

برگه ی نوزده:

ئه گهر که سیک له ژیانیدا وای راگه یاند که مندالی که سیک تر، میراتی لی
دهگریت، ئه و ئه و منداله وه کو هه موو منداله کانی تری ئه و پیاوه مردوه،
به شه میراتی به رده که ویت.

برگه ی بیست:

ئه گهر له جاری یه که مو دووه می ته لاقداندا، پیاوه که پیش ماوه ی دیاریکراوی
ته لاقدانه که بمریت، واته ته لاقدانه که ته لاقی (رجعی) بیته، ئه و ژنه که بیبهش
ناییت له میراتی می رده که ی، به لام ئه گهر به ته لاقی (بائن) بیته، له جاری
سییه می ته لاقدانه که دا بیته یان سی به سی ته لاق درابیت، ئه و ئه گهر پیش
ته و او بوونی ماوه ی دیاریکراوی ته لاقدانه که ش پیاوه که بمریت، ئه و ژنه
بیبهش ده بیته له میراتی می رده که ی.

برگه ی بیست و یه:

ئه گهر دوو که س میرات له یه کتری بگرن و، یه کیکیان ئه و ی تر بکوژیت، ئه و
بکوژه که هیچ میراتیک له کوژراوه که ناگریت.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: پیاوکوژ هیچ مافیکی له میراتی
کوژراوه که دا نیه). (۲۰۱)

برگه ی بیست و دوو:

ئه و منداله ی به هو ی داوین پیسییه وه له دایک ده بیته، میرات له باوکه که ی
ناگریت.

برگه ی بیست و سی:

ئه گهر پیاویک مردوو ژنه که ی دووگیان بوو، ئه و به شکردنی میراته که
دواده که ویت تا منداله که له دایک ده بی، جا ئه گهر منداله که به مردووی له دایک

بوو، ئەوا هیچ میراتیکی لە باوکەکەى ناکەوێت، بەلام ئەگەر بە زیندووێی لەدایک بوو، پاشان مرد، ئەو میرات لە باوکەکە دەگرێت.

پرگەى بیست و چوار:

لەکاتی هەبوونی خاوەن بەشیک، یان لە کاتی هەبوونی کەسیک لەوانەى لە پشتی مردوووەکەو شۆرپوونەو (عصبه)، ئەم پەيوەندییە خێزانیانەى خوارووە میرات لە مردوووەکە ناگرن:

یەكەم: پووری (خوشکی باوک) و، پووری (خوشکی دایک).

دووەم: مندالی کچەکەى، کورپن یان کچ.

سێیەم: کچی برا.

چوارەم: کچی مام.

پرگەى بیست و پینج:

هەر میراتگریک ئەو بره میراتەى کە بەرى دەکەوێت، ئەو پۆژەى کە بەشە میراتەکە وەر دەگرێت، دەبێت بە سەرەتای سالی زەکاتدانى ئەومالەو، دواى تەواو بوونی سالیک لە خاوەنداریەتى ئەم مالە، دەبێت زەکاتى لى دەربکات.

پرگەى بیست و شەش:

کەسى نیرەموک کە هەردووک کۆ ئەندامى نیرەو مێیەى هەیه، تەماشای دەکریت ئاخۆ زیاتر بەلای نیردایە یان بەلای مێدا، جا ئەگەر زیاتر بەلای نیردایەو، ئەو بەشە میراتى وەکو نیرینهیهک بەردەکەوێت و، ئەگەر زیاتریش بەلای مێیایەتى دابوو، ئەو بەشە میراتى وەکو مێینهیهک بەردەکەوێت، ئەگەر نیرایەتى و مێیایەتیهکەشى تیکەل بوو، ئەو وەکو مێینهیهک دادەنرێت لە بەشە میراتەکەدا.

پرگەى بیست و حەوت:

لە دابەشکردنى میراتەکەدا پێویستە پەچاوى ئەم قوناغانەى خوارووە بکریت:

قۇناغى يەكەم: پابەندبوون بەو بەشە میراتانەوہ کہ خوا دەستنیشانى کردوون و لە پلەى يەكەمى میراتەكەدان، وەكو بەشە میراتى دايك و باوك و ھاوسەرو مندالەكان، ھەر يەكەك لەوانە بەپيى رېژەى ديارىكراوى خوى میراتەكەى دەدریتى، بەشداربووانى ئەم قۇناغە لە پلەى پېشەوہن ھەتا ئەوان ھەبن بەشداربووانى قۇناغەكانى تر میراتەكە نایانگريتەوہ.

قۇناغى دووہم: بەھوى نەمانى يان نەبوونى مندال و (كوپى كوپر....) و باوكى و (باپىرى) مردووہكەوہ ياساى (كەلالە) دیتە ناو میراتەكەوہ، ھاتنە ناوہوہى ياساى (كەلالە) ش كارناكاتە سەر بەشە میراتى ھاوسەرو دايكى مردووہكە لەقۇناغى يەكەمدا، جا ئەوہى لە بپرى میراتى قۇناغى يەكەم دەمینیتەوہ، دابەش دەكریت بەسەر خوشك و براكاندا، ئەو خوشك و برايانەى كە لە دايك و باوكى مردووہكەن يان تەنھا لە باوكينى، دوو لەسەر سىيان بەردەكەويت و ئەو خوشك و برايانەش كە تەنھا لە دايكينى، ئەگەر دوودانە يان زیاتر بوون، سىيەكەكيان بەردەكەويت، ئەگەر يەك دانەش بیت شەشپەكى بەردەكەويت، بەلام ئەگەر ھاوو میراتگرەكانى قۇناغى يەكەم كەسيان لەژياندا نەمابوون، ئەوا خوشك و براكان بەپيى رېژەكانى خويان ھەموو میراتەكە دەگرن.

قۇناغى سىيەم: بەھوى نەمانى يان نەبوونى مندال و (كوپى كوپر....) و باوك و (باپىر) و خوشك و براى مردووہكەوہ، ئەوا مام و ئاموزا نیرینەكان دیتە ناو میراتەكەوہ.

(جابرى كوپرى عبدالله دەلیت: ئافرەتيك لەگەل دوو كچەكانى ھات بە پیغەمبەرى (صلی اللہ علیہ و سلم) گوت: ئەو دوو كچانە كچى سابتى كوپرى قەيسن، لە شەپرى ئوحد لەگەل تۇدا بوو كوژرا، مامەكەشيان ھەموو مال و میراتەكەى بوخوى بردووہو ھیچى بو جى نەھيشتوون، خوا دەيزانى ئەگەر مال و سامانىشيان نەبیٹ میردیان دەست ناكەويت، پیغەمبەرىش پيى گوت: خوا

پرپاری له سهر دهدات، (ئوهوندهی پی نه چوو) نایه تی (یوصیکم الله فی اولادکم) له سووره تی (النساء) هیئزایه خواره وه، پیغه مبه ریش فهرمووی ئافره ته که وه که سه شم بو بانگ بکه ن که له گه لیدایه، جا به مامه که یانی گوت: دوو له سهر سیی ماله که بده به کچه کان و، هه شتی هکیش بده به ژنه که وه،
ئوه وهی ماشه وه بوخوت). (۲۰۲)

پرگه ی بیست و هه شت:

میراتی که سیکی دیل یان بی سه روشوین، دابهش ناکریت هه تا ماوه یه کی وای به سه ردا تی نه په پریت که که سانیک ی وه کو ئه وه له ته مه ندا نه مابن، جا ئه گهر مردنه که ی به ته وای پوون نه بییت، ئه واهه شیکی میراته که به پیی یاساکانی میرات به سه ر میراتگره کاندایه دابهش ده کریت و به شیکیشی ده مینیت تا به ته وای ئاشکرا ده بییت که مردووه.

پرگه ی بیست و نو:

یاسای گه راندنه وه (الرد)

هه رکاتی که بری میراته که زیاتر بوو له ریژه ی دیاریکراوی میراتگره کان، ئه واهه ئه وهی ده مینیت ه وه جاریکی تر به سه ر میراتگره کاندایه دابهش ده کریت ه وه، به و مهرجانه ی خواره وه:

یه که م: نابیت کوچکردووه که میراتگری پشتی هه بن.

دووهم: ده بییت له میراتگرته که دا خاوه ن فه رزیک هه بییت که خوا برپکی دیاریکراوی بو ته رخان کرد بییت.

سییه م: ده بییت پرک له میراته که مایته وه دوای دابهش کردنی به سه ر میراتگره کاندایه.

بو نمونه: پیاویک مرد ته نها چوار کچی له پاش به جیمان، به پیی یاساکه به هه ر چوار کچه که دوو له سه ر سیی میراته که ده بن، واته یه که له سه ر سیی میراته که ده مینیت ه وه، جا ئه گهر هات و له ناو خزمه کانیدا میراتگریکی وه ها نه بوو که

میراتی لی بگریّت، ئەوا ئەو بەشە ماوەیە جاریکی تر بەسەر کچەکانیدا دابەش دەکریتەوه، واتە کچەکانی هەموو میراتەکه دەگرن، ژن و میردیش ئەم برگە شەریعیە نایانگریتەوه و لە بەشی دیاریکراوی خۆیان زیاتریان بەرناکهوئیت.

برگە ی سی:

یاسای عەول

ئەگەر لە دابەشکردنی هەر بەشە میراتیکیش گرفتیک دروست بوو بەهۆی زۆری میراتگرەکانەوه، ئەوا سەرەتا بری دیاریکراوی بەشە فەرزهکان دەدریّت، ئەوسا ئەوانە ی که به دواياندا دین، وهکو لهم نمونه‌یه‌دا:

ئافره‌تیك مرد مندالی نه‌بوو، می‌ردوو دایک و دوو خوشکی له دایک و باوکی و دوو خوشکی له دایکی به‌جیمان، می‌رده‌که‌ی نیوه‌ی ده‌که‌وئیت، دایکه‌که‌ی شه‌ش یه‌کی ده‌که‌وئیت، خوشکه‌کانی له دایک و باوکی دوو له‌سەر سییان ده‌که‌وئیت، خوشکه‌کانی له دایکی یه‌که له‌سەر سییان ده‌که‌وئیت، ئەگەر میراتەکه به پپی پزێه‌کان به‌ش بکرین، ئەوا میراتەکه به‌شی هەموو میراتگرەکان ناکات، ئەگەر ژماره‌ی به‌شه‌کانیش زیاد بکه‌ین، ئەوا می‌ردو دایکه‌که به‌شه‌که‌یان که‌م ده‌کات، له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عومه‌ردا (ره‌زای خ‌وای لیبیّت) کی‌شه‌یه‌که دروست بوو له‌سەر دابەشکردنی میراتەکه، بۆیه به‌پپی کرداریکی ژمی‌ریاری په‌نایان بو‌ زیادکردنی پشکه‌کان بردو ئەم کرداره‌یان ناولینا (عەول)، زۆرینه‌ی هاو‌پیکانی پی‌غه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) په‌په‌روه‌ییان کرد، به‌لام ابن عباس (ره‌زای خ‌وای لیبیّت) به‌م کرداره‌ رازی نه‌بوو له‌به‌ره‌ئوه‌ی له‌ به‌شه‌ فەرزه‌کانی دایک و می‌ردی ئافره‌ته‌ مردوو‌ه‌که‌ی که‌م ده‌کرده‌وه، بۆئه‌وه‌ی خوشک و برا‌کان به‌شیان به‌ریکه‌وئیت، ئی‌مه‌ پشتیوانی له‌ بۆ‌چوونه‌که‌ی ابن عباس ده‌که‌ین (ره‌زای خ‌وای لیبیّت)، که‌ نابیت هیچ گۆ‌رانکارییه‌که به‌سەر به‌شه‌ میراتە فەرزه‌کراوه‌کاندا بیت، به‌پپی ده‌سه‌لاتی ئایه‌ته‌که‌ی قورئان که‌ ده‌فه‌رمووئیت:

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ

.....جا ئەگەر وابوو پياوه مردووهکه (مندالی نهبوو، دايك و باوكى ميراتيان دهگرت)، بهلام براو خوشكى ههبوون، ئەوا شەش يەكى مالهەكە بۆ دايكەتە، دواى (جيبه جىكردى) پاسپاردەيەك كە مردووهكە پراى دەسپيريت يان (دانەهوى) قەرزىك (كە لەئەستۆى مردووهكەدايە)....

به پيى ئەم بېرگە ياساييه، شەش يەكى مالهەكە بۆ دايكەتە، ئەگەر ژنيشى هەبيت، چوار يەكى مالهەكە دهگريت، ئەوهى دەشمينيته وه بۆ باوكەتە، (ليزەدا مادام باوكى مردووهكە هەيه، براو خوشكەكان نايەنە ناو ميراتهكە وه.

بهلام ئەگەر باوكى مردووهكە لە ژياندا نەمابوو، ئەوا براو خوشكى مردووهكە دینە شويى باوكيان و لەو بېرە ماوه يە ميرات دەگرن كە لە هاوسەرو دايكى مردووهكە زياد دەبيت، هاتنە ناوهوى براو خوشكەكان بۆ ناو ميراتهكە، هيج لە ميراتى هاوسەرو دايكەكە كەم ناكاتە وه، بهلام ئەگەر هات و مردووهكە كەسى لەپاش بەجى نەمابوو، ئەوا خوشك و براكانى به پيى ياساى كەلالە هەموو ميراتهكە دەگرن، هەر يەكەيان بە ريزەى خۆى به پيى نزيكان لە مردووهكە وه. (لەسەر ئەم بنەمايەش بوو پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) لە كيشەى كچەكانى سابتى كورپى قەيس بە مامەكەيانى گوت: دوو لەسەر سيى مالهەكە بدە بە كچەكان و، هەشت يەكيش بدە بە ژنەكەو، ئەوهى ماشەوه بۆخوت)، وهكو لە قوناغى سييه مى بېرگەى بيست و حەوتيشدا خستوو مانەتە پروو، ماميش بەهوى نەبوونى باوك و خوشك و براو، كورپى براى مردووهكە وه ديته ناو ميراتهكە وه شويى باوكى مردووهكە دهگريتە وه.

بۆيە لە نموونەكەى سەرەو دا پيويستە سەرەتا بەشى ميژدەكەو دايكەكە جيا بكرتە وه، ئەوهى ماشەوه بۆ خوشكەكانى دەبيت، لە ژميريار يەكەشدا پيويستيمان بە(عەول) نايبت. (عەول) وهكو ئەوه وايە چەند ريبواريك هەر يەكە خواردنى تايبەتى خۆى پيبيت و لە كاتى نان خواردندا هەموويان لەسەر خوانيك كۆببنە وه هەريەكەيان لە خواردنى ئەوهكەى تر دەخوات، بەم پييه

هه موو پيواره كان تيڙده بن، به لام ئه و تيڙبوونه له سهر حسابي ئه وه يه كه هه نديكيان خوارده نه باشه كاني خويان له ده ست دهن و هه نديكي تريشيان له جياتي خوارده نه خراپه كاني خويان، خوارده نه چا كه كاني هاوريكانيان ده خون. به لام ياساي ميرات ريكه و تن نيبه له سهر دابه شكردي ميراته كه، به كو له لايه ن خواوه هر به شيك دياريكراوه و سه پيئراوه، هه روه كو خوا ده فرمويت:

أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
(١١) النساء

.. ئيوه نازانن باوانه كاتان يان منداله كاتان كامه يان زياتر سوودتان پيډه گه يه نن و (ليتانه وه نزيكن)، (دابه شكردي ميرات) پيويستكراويكه (له سهر خاوه نباوه ره كان) له لايه ن خواوه، به راستي خوا زاناو كار دروسته.

نمونه يه كه له سهر په پره وي كردني شيوازي عهول، كه پيويسته له سهر رهامه ندي هه موو ميراتگره كان ئه نجام بدريت:

نافره تيك مرد، ميږدو دايك و باوك و كچيكي و كچيكي كوره كه ي و (٣٠) مليون ديناري له دوا به جييمان.

ميږده كه چواريه كه ده گريټ، دايكه كه شه شيه كه ده گريټ، باوكه كه شه شيه كه ده گريټ، كچه كه نيوه ي ميراته كه ده گريټ، كچي كوره كه ي شه شيه كي ميراته كه ده گريټ، ئه گهر هه موو ئه و به شاننه كوښه ينه وه بچوكترين كوكه ي هاوبه شيان بو هه لبريږين، ده بينين: به شه كان زياترن له پري ماله جيماوه كه:

$$\frac{15}{12} = \frac{2 + 6 + 2 + 2 + 3}{12} = \frac{1}{6} + \frac{1}{2} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{4}$$

كه واته ده بيت ماله كه بكرټ به (١٥) پشك:

واته (٣٠) مليونه كه ده بكرټ به (١٥) پشكه وه، هر پشكه ي ده كاته:

(۳۰) ملیون ÷ ۱۵ پشک = (۲) ملیون بهشی هر پشکیک.

ئینجا پازده پشکهکه بهم شیوهیهی خوارهوه دابهش دهکریت:

میږدهکه (۳) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته: $۲ \times ۳ = (۶)$ ملیون دینار.

دایکهکه (۲) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۲ = (۴)$ ملیون دینار.

باوکهکه (۲) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۲ = (۴)$ ملیون دینار.

کچهکه (۶) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۶ = (۱۲)$ ملیون دینار.

کچی کوږهکه (۲) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۲ = (۴)$ ملیون دینار.

بو راستی ژمیږیاریهکesh هموو پشکهکان کوډهکهینهوه:

(۶) ملیونی میږدهکه + (۴) ملیونی دایکهکه + (۴) ملیونی باوکهکه + (۱۲) ملیونی

کچهکه + (۴) ملیونی کچی کوږهکه = (۳۰) ملیون، کهواته ئهجامهکه تهواوه.

ئهم لهکاتیڤدا بهپی حوکمی نایهتهکه پیاوکه چواریهکی سی ملیونهکی

بهردهکهوئیت له میراتی ژنهکهیدا که دهکاته: (۷,۵۰۰ ملیون).

چهند نمونهیهکه لهسهردابهشکردنی میرات بهسهر میراتگرهکاندا:

نمونهی بهکه:

پیاویک مرد، دایک و باوک و دوو براو دوو خوشک و هاوسهرو دوو کوږو دوو

کچو، بری (۵۰) ملیون دیناری لهپاش بهجیماو، (۴) ملیون دیناری خه لکیش

قهزدار بوو، بو دابهشکردنی میراتهکه پیویسته پهیرهوی ئهم ههنگاوانه

بکریت:

ههنگاوی بهکه: مادام له میراتگرهکاندا مندال و دایک و باوک و هاوسهری ههیه،

کهواته براو خوشکهکان دوور دهخرینهوه.

ههنگاوی دووه: مادام پیاوه مردووهکه مندالی هه، کهواته دایک و باوکی

ههریهکهیان شهشیهکی مالهکهیان بهردهکهوئیت.

ههنگاوی سییه: مادام مندالی هه، کهواته ژنهکهکی ههشتیهکی مالهکهکی

بهردهکهوئیت.

ههنگاوی چوارهم: مادام قهرزداره، كهواته (٤)مليون قهرزه كه له پارهي ميراته كه دهردهكريت و دهرديتته وه به خاوه نه كه ي، واته: ئه و ماله ي كه ده كه ويته بهر ياسا كه بريتي ده بيت له: $(٤٠ - ٤ = ٤٦)$ مليون.

ههنگاوی پينجه م: ئه و (٤٦) مليونه دابهش دهكريت به سه ر شه شدا، بو دياريكردني به شي هه ريه كه له دايك و باوكي:

$$٧,٦٦٦,٦٦٦ = ٦ \div ٤٦,٠٠٠,٠٠٠ \text{ به شي هه ريه كي كه له دايك و باوكه كه.}$$

ههنگاوی شه شه م: ئه و (٤٦) مليونه دابهش دهكريت به سه ر هه شتدا، بو دياريكردني هه شتويه كي ژنه كه ي:

$$٥,٧٥٠,٠٠٠ = ٨ \div ٤٦,٠٠٠,٠٠٠ \text{ مليون}$$

ههنگاوی هه وه م: به شي دايك و باوك و ژنه كه كو ده كريتته وه له بهر ميراته گشتيه كه دهردهكريت، ئه وه ي كه ده مينيتته وه به شي منداله كانيه تي:

$$\text{به شي باوك } ٧,٦٦٦,٦٦٦ + \text{به شي دايك } ٧,٦٦٦,٦٦٦ + \text{به شي ژنه كه ي } ٥,٧٥٠,٠٠٠ = ٢١,٠٨٣,٣٣٢ \text{ مليون}$$

$$٢٤,٩١٦,٦٦٨ = ٢١,٠٨٣,٣٣٢ - ٤٦,٠٠٠,٠٠٠ \text{ به شي منداله كان.}$$

ههنگاوی هه شته م: به پيي ياسا كه، به شي كورپك وه كو به شي دوو كچ وايه، واته: ئه گه ر به شي كچي ك (س) بيت، ئه وا كورپك (٢س) ي به رده كه وي ت، ئينجا به دواي نرخی (س) دا ده گه رپين، بو دياريكردني هه ر به شي ك له به شه كان، بو يه پيوسته به شي هه موو كورپو كچه كان كو بكري نه وه:

$$\text{كورپي يه كه م (٢س) + كورپي دو وه م (٢س) + كچي يه كه م (س) + كچي دو وه م (س) = ٦س}$$

$$\text{ئه و پارهي يه كه ما وه ته وه } ٢٤,٩١٦,٦٦٨ \div (٦س) \text{ ده كريت، به م پييه: } (٦س) = ٢٤,٩١٦,٦٦٨ \text{ مليون.}$$

$$\text{واته: س} = ٢٤,٩١٦,٦٦٨ \div ٦ = ٤,١٥٢,٧٧٨ \text{ مليون.}$$

$$\text{كهواته به شي هه ر كچي ك } = ٤,١٥٢,٧٧٨ \text{ مليون دينار.}$$

بهشی ههركوپړك = ۲س = $۲ \times ۴,۱۵۲,۷۷۸ = ۸,۳۰۵,۵۵۶$ ملیون دینار.
 جا بو دلتیابوونه وه له کرداره ژمیاریه که، هه موو به شهکان کوډه کهینه وه
 ده بیته بکاته وه (۴۶) ملیونه که:

$۸,۳۰۵,۵۵۶ + ۸,۳۰۵,۵۵۶ + ۵,۷۵۰,۰۰۰ + ۷,۶۶۶,۶۶۶ + ۷,۶۶۶,۶۶۶$
 $+ ۴,۱۵۲,۷۷۸ + ۴,۱۵۲,۷۷۸ = ۴۶,۰۰۰,۰۰۰$ ملیون، که واته کرداره
 ژمیاریه که ته واره.

نمونه ی دوهم:

پیاویك مرد، ده ملیون دینارو (۱۰) ده سهر مهرو سهاریه که و خانویه که و دوو
 ژن و دایک و باوکی و کوپو کچیکی له پاش به جیماو، ملیونیکی خه لکیش
 قهرزدار بوو، وه سیه تیشی کرد دواى مردنی بری (۳) سى ملیون دینار بو
 کاروباری گورستان خه رج بکریته، بو دابه شکردنی میراته که په پرهوی ئەم
 ههنگاوانه ی خواره وه ده کهین:

ههنگاوی یه کهم: له لایه ن دهسته یه کی زاناو شاره زاوه مهرو سهاره و خانووه که
 ده کرین به پاره، له م نمونه یه دا وای داده نیین که:

نرخى هه رمهړك = $(۲۰۰,۰۰۰)$ دووسه د هه زار دینار، که واته نرخى مهړه کان
 ده بیته: $۲۰۰,۰۰ \times ۱۰ = ۲,۰۰۰,۰۰۰$ ملیون دینار.

سه یاره که: دواى پرسىارکردن له چه نده شوینیکی پاوه پریکراو، وای داده نیین
 نرخه که ی = ۶ ملیون دینار.

خانووه که: دواى پرسىارکردن له چه نده شوینیکی پاوه پریکراو، وای داده نیین
 نرخه که ی = ۵۰ ملیون دینار

واته: پاره ی مهړه کان + پاره ی سهاره که + پاره ی خانووه که =
 $۲ \text{ ملیون} + ۶ \text{ ملیون} + ۵۰ \text{ ملیون} = ۵۸ \text{ ملیون}$.

ههنگاوی دوهم: نرخى مهرو سهاره و خانووه که له گه ل ئەو بره پاره کاشه دا
 کو ده کریته وه که مردووه که جییه یشتووه، به م شیوه یه:

۱۰میلیون پاره + ۵۸میلیونی مهرو، خانوو، سه یاره = ۶۸میلیون.

هنگاوی سییه: سه رتا قهرز که له هه موو پاره که دهرده کهین:

۶۸میلیون - (۱)میلیون قهرز = ۶۷میلیون.

هنگاوی چوارهم: بره پاره ی وهسیه تی مردوو که له باقی پاره ماوه که دهرده کهین:

۶۷میلیون - (۳)میلیونی وهسیه که ته که = ۶۴میلیون.

هنگاوی پینجه م: مادام پیاوه که مندالی هه ن، که واته: ژنه کانی هه شتی هکی ماله که یان به رده که ویت:

۶۴میلیون ÷ ۸ = ۸میلیون (به شی هه ردوک ژنه کانی)

واته به شی هه ر ژنیک = ۲ ÷ ۸ = ۴میلیون.

هنگاوی شه شه م: دیاری کردنی به شی دایک و باوکی:

مادام مردوو که مندالی هه یه، که واته دایک و باوکی هه ریه که یان شه شتی هکیان به رده که ویت:

۶۴ ÷ ۶ = ۱۰, ۶۷, ۱۰میلیون به شی هه ریه کیک له دایک و باوکی.

که واته به شی دایک و باوکی ده کاته: ۱۰, ۶۷ + ۱۰, ۶۷ = ۲۱, ۳۳۴میلیون.

هنگاوی هه وته م: به شه میراتی ژنه کان و دایک و باوکه که کۆده کهینه وهو میراته

گشتییبه که ی دهرده کهین، ئه وهی ده می نیتته وه یۆ منداله کانیه تی.

۸میلیونی ژنه کانی + ۲۱, ۳۳۴میلیونی دایک و باوکی = ۲۹, ۳۳۴میلیون.

۶۴میلیون - ۲۹, ۳۳۴میلیون = ۳۴, ۶۶۶میلیون به شی منداله کانی.

هنگاوی هه وته م: مادام پیاوه که کوریک و کچیکی له پاش به جیماوه، ئیمه وای

داده نین به شی کچیک = س

به شی کوریک دوو ئه وهنده ی به شی کچیکه، به شی کوره که ش ده بیته به:

س + س = ۲س

که واته به شی کوره که له گهل به شی کچه که = س + ۲س = ۳س

۳ = ۳۴,۶۶۶ ملیون دینار

کهواته س = ۳ ÷ ۳۴,۶۶۶ = (۱۱,۵۵۵) ملیون بهشی کچه که یه.

۳۴,۶۶۶ ملیون - ۱۱,۵۵۵ ملیونی بهشی کچه که = (۲۳,۱۱) ملیون بهشی کوره که.

جا بو دنیابو ونه وه له کرداره ژمیریاریه که، هه موو به شه کان کو ده که یه وه ده بیټ بکاته وه (۶۸) ملیونه که:

(۱) ملیون قهرز + (۳) ملیون وه سیهت + (۸) ملیون بو هه ردوک ژنه کانی + (۲۱,۳۳۴) ملیون بو دایک و باوکی + (۱۱,۵۵۵) بو کچه که ی + (۲۳,۱۱) ملیون بو کوره که ی = ۶۸ ملیون دینار، کهواته دابه شکر دنه که ته واوه.

میراتگره کانیش له نیوان خو یاندا ده توانن له سه ره وه ریك بکه ون، که به چه ند که سیکیان له بری پاره، خانووه که یان هه لېگر نه وه وه نه یفرۆشن، یان سه یاره که هه لېگر نه وه وه نه یفرۆشن، ئەگه هه مووشیان ته بابوون له سه ره وه ی که خانو یان سه یاره یان هه ر شتیکی تری مردووه که نه خه نه دابه شکر دنه وه به مه به ستی ژیان و گو زه ران، ئەوا ده توانن ته نها پاره کاشه که دابه ش بکه ن، دوا ی دانه وه ی قهرزو جیبه جی کردنی وه سیه ته که، ماله که ی تریش له ژیر ده سه لاتی ئەم دابه شکر دنه دا ده مینیته وه، که ی ویستیان له یه کتری جیا ببنه وه په پره وی دابه شکر دنه که ده کهن.

نمونه ی سییه م:

پیاویك مرد، مندالی نه بوو، (۵۰) ملیون دینارو ژنیك و دایک و باوک و خوشکیکی له پاش به جیما و، وه سیه تی کرد (۶) ملیون دینار بدریټ به خوشکه که ی و باقیه که ی به سه ر میراتگره کاندای دابه ش بکریټ، بو دابه شکر دنی ئەم بره میراتانه، په پره وی ئەم هه نگاوانه ی خواره وه ده کهن:

ههنگاوی یه که م: مادام که سیکی میراتگر هه یه، کهواته خوشکه که ی نایه ته ناو هاوکی شه که وه، به لام مادام وه سیه تی کردووه که (۶) ملیون بدریټ به

خوشكەكەي، ئەوا سەرەتا بىرى (۶) مىليۇن جىيادەكرىتتەوۋە بۇ خوشكەكەي، بە مەرچىك بىرى ۋەسىيەتەكە لەسىيەكى مىراتكە زىاتر نەبىت، يان زىاترىت بەلام مىراتگرەكان پازامەندىان لەسەرىت.

(۵۰) مىليۇن - (۶) مىليۇن بۇ خوشكەكەي ۋەكو ۋەسىيەت = (۴۴) مىليۇن دەمىنىتتەوۋە بۇ ژنەكەي ۋە دايك ۋە باوكى.

هەنگاۋى دوۋەم: مادام ژنەكەي مندالى نىيە، واتە چوارىيەكى مالىكەي دەست دەكەۋىت:

$$(۴۴) \text{ مىليۇن} \div ۴ = (۱۱) \text{ مىليۇن بەشى ژنەكەي.}$$

ئەۋەي دەمىنىتتە بۇ دايك ۋە باوكى = (۴۴) مىليۇن - (۱۱) مىليۇن = (۳۳) مىليۇن.

هەنگاۋى سىيەم: مادام مندالى نىيە، واتە دايكى سىيەكى ھەموو مىراتكەي بەردەكەۋىت، ئەۋەي دەشمىنىتتەوۋە بۇ باوكىيەتى:

$$(۴۴) \text{ مىليۇن بىرى ھەموو مىراتكە} \div ۳ = (۱۴, ۶۶۷) \text{ مىليۇن، بەشى دايكى.}$$

(۳۳) مىليۇن بىرى ئەۋەي ماۋەتەۋە دۋاي مىراتى ژنەكە - (۱۴, ۶۶۷) مىليۇنى بەشى دايكەكە = (۱۸, ۳۳۳) مىليۇن بەشى باوكى.

جا بۇ دۇنيا بوۋنەۋە لەكردارە ژمىريارىيەكە، ھەموو بەشەكان كۆدەكەينەۋە دەبىت بىكاتەۋە (۵۰) مىليۇنەكە:

(۶) مىليۇن ۋەسىيەت بۇ خوشكى + (۱۱) مىليۇن بۇ ژنەكەي + (۱۴, ۶۶۷) مىليۇن بۇ دايكى + (۱۸, ۳۳۳) مىليون بۇ باوكى = (۵۰) مىليۇن، كەۋاتە دابەشكردەكە تەۋاۋە.

نمۇنەي چۈرەم: پىياۋىك يان ژنىك مرد، (۱۲) مىليۇن دىنارى لەپاش بەجىما، نە ھاۋسەر نە مندال نە دايك نە باوكى نەبوو مىراتى لىبگرن، بەلام خوشك ۋە براىيەكى ھەبوو لە دايكى ۋ، دوو خوشك ۋە براىيەكىشى ھەبوو لە دايك ۋە باوكى، ئەۋە مىراتكە بەم شىۋەيە دابەش دەكرىت:

ههنگاوی یه کهم: ئەو براو خوشکه که له دایکینی ئەگەر تهنهها برايان خوشکێک بن، ئەوا هەر یه که یان شه شیه کی میراته که یان بهره که ویت، ئەگەر زیاتریش بوون له یه که س، ئەوا هه موویان سییه کی ماله که یان بهره که ویت: له م نمونه یه دا ئەو خوشک و برایه ی که له دایکینی به ههردووکیانان سییه کیان بهره که ویت:

$$(12) \text{ ملیۆن } \div 3 = (4) \text{ ملیۆن به شی خوشک و برایه که تهنهها له دایکینی.}$$

(12) ملیۆن - (4) ملیۆن = (8) ملیۆن ده مینیتته وه بۆ ئەو خوشک و برایانانە ی له دایک و باوکنی یان تهنهها له باوکنی، که ده کاته دوو له سهه سیی هه موو میراته که.

ههنگاوی دووهم: ئەوانه ی که له دایک و باوکنی، ئەگەر تهنهها یه که خوشک بییت، ئەوه نیوه ی مائی برا که ی ده گریت، به لام ئەگەر بوون به دوو خوشک، ئەوا به ههردووکیان دوو له سهه سیی میراته که ده گرن، ئەگەر تهنهها یه که براش بییت ئەوا هه موو میراتی خوشکه که ی ده گریت، ئەگەر دوو خوشک و برایه کی یان زاتریوون که له دایک و باوکنی یان هه ر له باوکنی، ئەوا به شه میراته که به شیوه یه که دابهش ده گریت به سهه ریاندا که هه ر نیڕینه یه که دوو ئەوه نده ی مینینه یه کی بهره که ویت:

لیڤه دا ئەوانه ی له دایک و باوکن، یان هه ر له باوکن، دوو خوشک و برایه کن، که واته دابهش کردنه که به م شیوه یه ده بییت:

$$\text{ئەو پارهیە ی که بۆ ئەو خوشک و برایانە ماوه} = (8) \text{ ملیۆن دینار.}$$

ئەگەر به شی هه ر خوشکێک یه کسان بییت به (س)، ئەوا به شی برایه که ده بییت به (2) س.

$$\text{به شی خوشکی یه کهم (س)} + \text{به شی خوشکی دووهم (س)} + \text{به شی براکه (2 س)} = (4) \text{ س.}$$

$$(4) \text{ س} = (8) \text{ ملیۆن دینار.}$$

کهواته س = ۸ ملیۆن ÷ ۴ = (۲) ملیۆن دینار، بهشی هەر خوشکیک.

کهواته بهشی براکەى = (۲) ملیۆن + (۲) ملیۆن = (۴) ملیۆن.

جا بوڤد لئیا بوونه وه له کرداره ژمیریا ریه که، هه موو به شهکان کوڤده کهینه وه
ده بیئت بکاته وه (۱۲) ملیۆنه که:

(۴) ملیۆنی ئه و برا و خوشکانه ی که ته نها له دایکنی + (۸) ملیۆنی ئه و برا و

خوشکانه ی که له دایک و باوکین یان ته نها له باوکین = (۱۲) ملیۆن، کهواته

دابه شکردنه که ته وا وه.

دهرووازه‌ی شه‌شهم

ياسای مامه‌له‌کردن

برگه‌ی يه‌که‌م:

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّيْبَ .. (٢٧٥ البقرة)

.....خوا(قازانجی) شت فروشتنی ره‌وا کردووه‌و، سوودی پارهی به
قه‌رزدراویشی قه‌ده‌غه کردووه.....

هموو مامه‌له‌یه‌ک گونجاوه، به‌مه‌رجی‌ک مامه‌له‌کردنه‌که به‌و شتانه‌وه نه‌بی‌ت که
قه‌ده‌غه کراون، له‌و سنوورانه‌ی خواره‌وش دهرنه‌چن:

یه‌که‌م: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌گوشتی سه‌گ و پشیل‌ه و به‌رازو گوشتی
گیانه‌وه‌ره باره‌لگره‌کان(جگه له بارگین و ماین و حوشت‌و)، هموو ئه‌و
خواردنانه‌ش که قه‌ده‌غه کراون له ئیسلامدا، به‌لام ریگه‌دراوه مامه‌له به‌سه‌گی
پاوه‌وه بگری‌ت، له‌به‌ر پیویستی پاوچییه‌کان، یان مامه‌له به‌سه‌گوه بگری‌ت بو
پاسه‌وانی مه‌رومال‌ت و باخ و بیستان.

دووهم: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌هموو ماده‌ه هوشبه‌ره‌کان، (له‌هیچ
سه‌رده‌می‌کی‌شدا خواردنه‌وه‌یه‌ک نه‌بووه به‌ناوی بیره‌ی ئیسلامیه‌وه)، له
خواردنه‌وه هوشبه‌ره‌کاندا، ته‌نها بوونی (الکحول) له‌به‌رچاوا ناگری‌ت، به‌لکو
کاریگه‌ری ماده‌ه‌که له‌به‌رچاوا ده‌گری‌ت، له‌سه‌رخوشکردنی تاکه‌کان، ئینجا ئه‌و
ماددانه‌شل یان توند یان گازی بن.

سییهم: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌مروقه‌ نازا ده‌کانه‌وه، ته‌نها کویله‌کان نه‌بن،
که‌نیزه‌یه‌کی‌ش که بوو به‌خاوه‌ن مندال، کرین و فروشتنی پیوه‌ناگری‌ت.

چوارهم: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌ئندامی جه‌سته‌ی زیندووه‌کانه‌وه، وه‌کو
فروشتنی گورچیله‌کان.

پینجه‌م: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌خوراکی خراب بوو ماوه به‌سه‌رچووه‌کانه‌وه
بگری‌ت، به‌لام ده‌گری‌ت مامه‌له به‌شتیکه‌وه بگری‌ت له‌بنه‌رتدا پاک بی‌ت و،

به هۆی شتیکی پیسهوه کاری لیكراییت، وهكو قوماشیك شتیکی پیسی بهسهدا پزاییت، به مهرجیك بتوانریت ئه و پیسیه لابییت، به لام ئه گهر نه توانرا پیسیه كه لابییت، وهكو پیسیبوونی زهیت یان ههنگوین كه بواری پاكردنه وهیان نیه، ئه وا كپین و فرۆشتنیان قهدهغهیه.

شه شه م: مامه له كردن قهدهغهیه به و نووسراو و پهرتووكانه وه كه دژ به ئایینی پیروزی ئیسلامن، به لام ریگه دراوه به فرۆشتنی قورئان و كتیبه ئاییینه كان، له بهرئه وهی ئه وانیهی كه نووسیویانه ته وه مافی خویانه ئهركی ماندوو بوونیان وهر بگرن.

حه وته م: شتیك كامل نه بوو بیته و نه هاتیبته بهرهم، مامه لهی پیوه ناكریت، وهكو: بهری ئه و میوانه ی به ته واوی نه پزقاوون و نازانریت كۆتاییه كه یان چۆن ده بیته.

هه شته م: مامه له كردن قهدهغهیه به كه لوپه له و كه رهسته كانی بهرژه وه ندیی گشتی.

نۆیه م: ئه گهر مامه له یك له نیوان دوو كه سدا كرا، قهدهغهیه كه سیکی تر بیته نیوانه وه و نرخى ماله كه زیاد بكات و، وهكو هه له خه له تاندنیك ماله كه له بهرچاوی كپیاره كه خۆشه ویست بكات، یان بیهویت مامه له كه ی ئه وان هه لوه شیئیته وه و خوی بیکریت، له م باره دا یه كه م كپیار خاوهن مافتره ماله كه بكریت، یان كه سیك به كپیاره كه بلیت: ئه وه نرخه كه ی زۆره، وازی لیبینه من به هه رزانت پیت ده فرۆشم، به لام ئه گهر كه سیك كه لوپه لیکی خوی خسته مه زاده وه له نیو كۆمه لیك خه لكدا، ئه وا ماله كه ده بیته به هی ئه و كه سه ی كه زۆرترین نرخى داوه، له داوی ئه و كه سیکی تر نرخه كه ی زیاد نه كردوه.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، فرموویه تی: با یه كیك له نیوه به سه ر مامه له ی یه كیكی تر تانه وه هه لنه وه سته یته). (۲۰۳)

دهیهم: نابیت فرۆشیاری ناوشارهکان کهلوپهلی گوندنیشینهکان وهر بگرن و بۆیان بفرۆشن، لهبری ئهوهی شتیکیان ههقه دهلالی دسهکهوئیت ههقی فرۆشتنهکه، با کرپارهکانی ناوشار شتهکان له گوندنیشینهکان بکپرن و بوخۆیانی بفرۆشنهوه.

(پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، فهرموویهتی: **با خه لکی نیشتهجی شتومهکی گوندنیشینهکان نه فرۆشن، با له خه لکی گه پڕین (بوخۆیان شتهکانی خۆیان بفرۆشن)، خوا له مامه لی نیو خۆیاندا پرزق و رۆزی ده داته هه مووان).** (۲۰۴)

یازده: شار دهنه وهی کهلوپه لهکان له لایهن فرۆشیاره کانه وه هیشته وهی بوئه وهی له کاتیکی تردا به نرخه بهرتر بفرۆشن، له ئیسلامدا قه دهغه کراوه. (پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، فهرموویهتی: **ئهو که سه سی کهلوپه لهکان دینیت، خوا پرزقی ده دات، ئهو که سه ش ده یانشاریته وه نه فرینی خوی له سه ره).** (۲۰۵)

دوازده: قه دهغه یه پیداهه لدان به کهلوپه لهکاندا بکریت، به مه بهستی ئه وهی خه لکی پی هه لخه له تینی.

(پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، **ناره زامه ندی دهر بپروه له سه ره به سه ردا هه لگوتنی کهلوپه لهکان).** (۲۰۶)

سیزده: قاچاگی کردن قه دهغه یه، نابیت کهلوپه له له چهرچی و بازرگانه گه پوکه کان بکریت، که له دهره وهی ناوچه که وه کهلوپه له پیچراوه کان دینن و، کهلوپه لی ناوچه که ش ده کپرن و ده یبه نه وه، چونکه ده بیته هوی تیکدانی بازاره که.

(پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، **ناره زاییه له پیشوازیی کردنی ئهو کالاً پیچراوانه ی له دهره وهی ناوچه کانه وه دینه ناوه وه).** (۲۰۷)

چوارده: له یه که کاتدا گونجاون نیه دوو مامه له به کالایه که وه بکریت، وه کو ئه وهی بگوتریت ئه م کالایه ت پی ده فرۆشم به کاش به (۱۰۰) دینارو، به قهرزیش به (۱۵۰) دینار.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)، نارەزايىيە لەوھى لە يەك كاتدا دوو مامەلە بە
كالايەكەوہ بکریت). (۲۰۸)

پرگەى دووہم:

دوو مامەلە ھەن، ھى سەردەمى نەزانين، يەككيان پيى دەگوتريت: (المنابذة)،
كە بريتيە لەوھى ھەر يەك لە كپيارو فرۆشيار بى ئەوھى مالەكە ببينن،
مالەكانيان بۆ يەكترى ھەلدەدەن، دووھميشيان پيى دەلین(الملاسة)، تەنھا
بەوھندەى دەستيان بە بەر مالەكە بکەويت، پازى دەبوون بە كپرين و
فرۆشتنەكە، ئەمەش مامەلەيەكى چەوت بوو، چونكە نەدەزانرا شيۆوہ باری
مالەكان چۆن، بۆيە لە سەردەمى ئيسلامدا قەدەغە کران.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)، نارازيىيە بەرانبەر ئەو دوو شيۆوہيەى مامەلەکردن،
كە يەككيان بە(الملاسة) ناسراوہو، تەنھا بە دەست ليدانى مالەكە مامەلەكە
پيکھاتوہ، ئەوھى تريشيان كە بە(المنابذة) ناسراوہو، مالەكان بەبى
تەماشاکردن بۆ يەكترى ھەلدراون). (۲۰۸ب)

پرگەى سيبەم:

بۆ مامەلەکردن پيويستە ئەم مەرجانە ئامادەبن:

مەرجى يەكەم: پيويستە كپيارو فرۆشيار كەسانى ژيرو كامل بن، بۆيە
مامەلەى مندال و گيل و شيت دروست نيە، ھيچ مامەلەيەكيش پيک نايەت
ئەگەر خاوەنە راستەقینەكەى خۆى يان وەكيلەكەى ئامادە نەبيت، بۆيە ھەر
مالیک خاوەنداریەتى تەواوى خاوەنەكەى بەسەرەوہ نەبيت نافرۆشريت،
ھەرەوھا بالندەيەك بە ئاسمانەوہ، يان ماسيبەك لە دەريادا نافرۆشريت،
لەبەرئەوھى خاوەنداریەتیبەكى تەواوى ئەو كەسە بەسەر بالندەو ماسيبەكەوہ
نيە، تا بتوانيت رادەستى كپيارەكەيان بکات.

مەرجى دووہم:

پېوېسته كړياړو فروشيار هردووكيان به قسه پرمزانه ندى له سهر كړين و فروشتنه كه بدن، داني بړيكي پاره كه وكو پيشه كي دروسته بو پيكه ياننى مامه له كه، به لام مادام تواناي قسه كردنيان هه يه، نهوا هردووكيان دهبيت بدوين، فروشياره كه دهبيت بليت: نهوه نهو مالهم به تو فروشت به رانبر نهو ونده پاره يه، كړياره كesh ههر دهبيت بليت: نهوه من پازى بووم به وهى نهو مال له تو بكرم بهو پاره يه.

(پيغهمبر صلى الله على وسلم)، فهرموويه تى: كړين و فروشتن به پرمزانه ندى هردووكلا پيكديت). (۲۰۹)

مه رچى سييه م:

نه گهر مامه له يه ك پيكهات، كړيار يان فروشيار ته نها له و ماوه يه دا بو يان هه يه په شيمان ببنه وه كه له گهل يه كترن، كه جيا بوونه وه بوارى په شيمان بوونه وه نامي نيت.

مه رچى چوارم:

گونجاو نيه ماليك بفروشريت به نرخيك كاتى پاره دانه كه ي ديارى نه كريت، بو يه پيوېسته پاره كه به ته واوى له لايه ن كړياره وه بدرت و مال كهesh وه رگريت، به لام نه گهر كړيارو فروشياره كان جيگه ي باوه رى يه كتر بوون، نهوا گونجاوه فروشياره كه له سهر ه نديك يان له هه موو پاره كه ي بووه ستيت بو كاتيكي ديارى كراو، نه گهر كړياره كesh له و كاته دا پاره ي به دهسته وه نه بوو، جيگه ي باوه رى فروشياره كesh نه بوو، نهوا په يره وى مامه له ي مالى به بارمته دانراو ده كن، به وهى كړياره كه ماليكي ترى خو ي وكو خانوويه ك، يان باخي ك، ده خاته نه ستوى كړياره كه وه، هه تا له كاتى ديارى كراوى خو يدا پاره كه ي ددات، له م باره شدا هيچ داهاتيكي نه م مال به بارمته دانراوه له و ماوه يه دا نابييت به هى فروشياره كه، نه گهر واش پيكهوت كړياره كه له ماوه ي

دیاریکراودا نهیتوانی پارهکه بدات، ئەوا فرۆشیارهکه ئەومالە بهبارمته دانراوه دهفرۆشیت و پارهکهی خۆی ههڵدهگریتهوهو باقیهکەش دەداتەوه به کریارهکه.

مه‌رجی پینجهم:

کریار هه‌تا مالەکهی وهرنه‌گریت، مالەکه له ئەستۆی فرۆشیاردا ده‌بی‌ت، ئەگه‌ر مالەکه تووشی هه‌ر کاره‌ساتی‌ک بی‌ت، ببی‌ته‌هۆی تی‌دا‌چوون یان خراپ بوونی، ئەوا مامه‌له‌که هه‌ڵده‌وه‌شیت‌ه‌وه، هه‌روه‌ها کریار هه‌تا مالەکهی وهرنه‌گریت بو‌ی نیه به یه‌کی‌کی تری بفرۆشیت‌ه‌وه.

(پی‌غهم‌به‌ر(صلی الله علی وسلم)، فه‌رموویه‌تی: ئەگه‌ر که‌سی‌ک له ئی‌وه خۆراکی‌کی

کری، با مامه‌له‌ی پی‌وه‌نه‌کا، هه‌تا به ته‌واوی ده‌که‌وی‌ته ده‌ستی). (٢١٠)

برگه‌ی چواره‌م:

هه‌موو مامه‌له‌یه‌ک له‌دوای بانگی نو‌ی‌ژی هه‌ینی قه‌ده‌غه‌یه، هه‌تا نو‌ی‌ژه‌که ئەنجام ده‌ده‌ری‌ت، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمو‌ی‌ت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٩)

﴿ئە‌ی ئە‌وانه‌ی با‌وه‌رتان هه‌ینا‌وه، کاتی‌ک بو‌ نو‌ی‌ژی هه‌ینی بانگ‌درا، ئە‌وا بو‌ یاد‌کردنه‌وه‌ی خوا هه‌ول و تی‌کو‌شان بکه‌ن و، کپین و فرۆشتن لی‌گه‌پین، ئە‌وه بو‌ئی‌وه با‌شته‌ره، ئە‌گه‌رده‌زانن (ئە‌و‌نو‌ی‌ژه‌ی هه‌ینی چه‌ند پیرۆ‌زه)﴾.

ياسای قازانجی پارهی به قهرزدر او

(الربا)

(الربا)، واته: قهرزیک له کاتی دانه وهیدا، زیادهیه کی له گه لدا بیئت، یان گوپینه وهی توخمیک به هه مان توخم زیادهیه کی له گه لدا بیئت.

پرگهی یه که م:

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا... (٢٧٥ البقرة)

...خوا (قازانجی) شت فروشتنی رهوا کردوهو، سوودی پارهی به قهرزدر اویشی قه دهغه کردوهو... ❁

پیغه مبه (صلی الله علی وسلم)، فهرموویه تی: هه قهرزیک قازانجیکی پیوه بیئت، ئه وه شیوهیه که له شیوه کانی ربا). (٢١١)

پرگهی دووه م:

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ

...ئه وانهی که سوودی نایاسایی پارهی به قهرزدر او دهخون (زیادهیه که وهرده گرن له پارهی به قهرزدر او)، له گوپه کانیان راست نابنه وه، مه گه راستبوونه وه که یان وه کو راستبوونه وهی ئه وانه بیئت که شهیتان تیکیداون و له نه نجامی دست وه شانندن لییان (شییتی کردون)... ❁

پرگهی سییه م:

(سوودی قازانجی قهرز، ئه وه نده سته مه له لای په روه ردگار، بویه پیغه مبه (ساوی خوی لییئت) ده فهرموویت: (دره میک له سوودی قازانجی قهرز له لای خوا، کاریگه رتره له سی و شهش کاری داوینپسی که به نه زانی بکریئت)، هه روه ها ده فهرموویت: (سوودی قازانجی قهرز، نه وه دو نو ده روه وازی هیه، ئه وهی هه ره ژیره و هیان وه کو ئه وه وایه مروقه بچیته لای دایکی خوی).

(٢١٢)

بەرگه‌ی چوارهم:

(پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم) نه‌فريني خوای له‌و كه‌سه كردوه كه قازانجی پاره‌ی به‌قه‌رز دراو ده‌خوات و، له‌و كه‌سه‌ش كه پاره‌كه وهرده‌گریت و، له‌و كه‌سه‌ش كه شاهیدی مامه‌له‌كه‌یه‌و، له‌و كه‌سه‌ش كه ده‌ینووسیٔ (٢١٣)

بەرگه‌ی پینجه‌م:

ههر توحمیك به توحمیكى وه‌كو خوی بگۆردریتته‌وه، ئه‌گه‌ر به كیشی خوی نه‌بیٔ و ده‌ست به ده‌ست و له‌یه‌ك كۆپو مه‌جلیسدا نه‌بیٔ، ده‌بیٔ به پریبا، ئه‌گه‌ر زیپر به زیپر، یان زیو به زیو، یان هه‌موو ئه‌و خۆراكانه‌ی كه ده‌خورین وه‌كو: جو به جو، یان خورما به خورما، یان خوی به خوی، بگۆردریتته‌وه و ههر بریكى زیادیان له‌سه‌ر وه‌ریگریٔ، ده‌بیٔ به پریبا، بویه ده‌بیٔ زیپه‌كه‌ی خۆت بفرۆشیت و بیكه‌ی به پاره، ئه‌وسا به‌و پاره‌یه زیپىكى تری پى بگریته‌وه كه خۆت ده‌ته‌ویٔ.

بەرگه‌ی شه‌شه‌م:

شتیك ناگۆردریتته‌وه به دووشت كه یه‌كیكیان له‌توحمی خوی بیٔ، چونكه ده‌كه‌ویٔته قالبی پریباوه، بۆنموونه، ته‌نه‌كه‌یه‌ك گه‌نمه‌گه‌وره، ناگۆردریتته‌وه به نیو ته‌نه‌كه‌ گه‌نمه‌ ورده‌و دیناریك، چونكه هه‌ردووك گه‌نمه‌كان له توحمیكن كه به گه‌نم ناسراوه، یان کیلویه‌ك خورمای خه‌ستاوی، ناگۆردریتته‌وه به نیو دینارو کیلویه‌ك خورمای زودی، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ردووکیان ههر خورمان و له‌یه‌ك ره‌گه‌زن، گه‌نمیكیش كه جوی له‌گه‌ل تیكه‌ل بیٔ ناگۆردریتته‌وه به گه‌نمیكى تر جوی له‌گه‌ل تیكه‌ل بیٔ، مه‌گه‌ر سه‌ربه‌سه‌ر، ده‌نا ههر زیاده‌یه‌ك ده‌بیٔ به پریبا. ئارديش به گه‌نم ناگۆردریتته‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی ئارده‌كه‌ش ههر توحمی گه‌نمه‌كه‌یه.

ئاگادارکردنه‌وه:

(به‌پیی یاساكه ده‌رده‌كه‌ویٔ دانانی پاره له بانكه‌كان به شیوه‌ی (التوفیر)، ده‌كه‌ویٔته به‌ر یاساكانی پریباوه، چونكه پاره دانراوه‌كه سالانه قازانجی

دیتھ سەر، لەم بارەدا حسابی (الجاری) ش تیۆ دەگلیت، چونکە پێباکەرە که بانکه که یه، هه موو ئەوانه ش که تیۆ دەگلین له عه نه تی خوايان له سه ره).
(پێغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: پوژکارێک به سه ر خه لکیدا دیت، ئەگه ر
مالی (پێبا) ش نه خوون، ئەوا له ته پوژه که یه وه ده گلین). (۲۱۴)

ياسای سه له م

سه له م، وا ته: پیدانی پاره وه کو قه رزیک، له بیری وه رگرتنی مالیکی ناسراو له کاتیکی دیاریکراو دا، سولفه شی پی ده گوتری به مه به سستی ئەوه ی له پێشه وه پاره که وه ربگریت، له بیری به ره مه میکی ناسراو دا که له کاتی پێگه یشتنیدا به ره مه که له بیری پاره که ده دریته وه به قه رزده ره که.

پرگه ی یه که م:

ئهو مامه له یه له هه موو ئەو که لوپه ل و کالایانه دا ده کریت که کرین و فروشتنیان پێوه ده کریت و ده توانریت ره وشته کانیان دیاری بکری، وه کو: زهیت، دانه ویله، جل و به رگ، به رو بوومی کشتوکال، که ره سته ی بینا، داروته خته، ئاسن، شووشه... هتد.

پرگه ی دووه م:

پێویسته پاره ده رو پاره وه رگر به ئاماده بوونی دوو شاهید له لای نووسه ریک ئەم په یمانه ی نیوانیان واژو بکه ن، که له نیو په یمان نامه که دا جووری ماله سه له م کراوه که و، کاتی ته سلیم کردنه که ی و، بپی پاره که ده خرینه روو.

پرگه ی سییه م:

ئهو وشته نه ی که ناتوانریت جو ره کانیان به وردی دابین بکری، سه له میان تیدا ناکریت، بو نمونه پێست، هه یه ئەستوره، هه یه ته نکه، ته نانه ت له پێستی کدا هه ندیک به شه کانی ته نکن و هه ندیکیان ئەستورن، به لام له کاغه زدا گونجاوه، له به رئه وه ی هه مووی یه که ئەستووری هه یه.

پرگه‌ی چوارهم:

پيويسته بری مالّه سه‌لهم کراوه‌که به کيش و پيوانه ديارى بکريّت. (۲۱۵)

پرگه‌ی پينجه‌م:

هرشتيک به‌هوی ئاگره‌وه بېرژيّت يان بکولينيّرّيّت به مهرجيک ئه‌و کولان و برژاندنه ببيته‌هوی ئه‌وه‌ی ئه‌و توخمه ههنديک له ره‌وشته‌کانی خوئی له‌ده‌ست بدات، سه‌له‌می پيوه ناکريّت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

مالي ديارىکراو بو سه‌له‌م، به بارمته (ره‌ن) وهرناگيريّت.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

ئه‌و که‌سه‌ی سه‌له‌مه‌که ده‌کات ده‌بيّت شايسته‌ی ئه‌وه‌بيّت له‌کاتی ديارىکراوی خویدا مالّه‌که بداته ده‌ست ئه‌و که‌سه‌ی که پاره‌که‌ی داوه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

نابيّت ئه‌و مالّه‌ی ده‌درّيّت له هه‌مان ره‌گه‌زی ئه‌و مالّه بيّت که وهرده‌گيريّت‌ه‌وه، بو‌نموونه: نابيّت گه‌نم بدرّيّت له‌بري ئه‌وه‌ی که به‌روبوومه‌که پيگه‌يشت گه‌نمی بو بهينيّرّيّت‌ه‌وه، يان نابيّت پاره بدرّيّت له‌بري ئه‌وه‌ی که به‌روبوومه‌که پيگه‌يشت پاره‌ی بو بهينيّرّيّت‌ه‌وه.

پرگه‌ی نو‌يه‌م:

سه‌له‌م له ماليکی به‌رده‌ستدا ناکريّت، وه‌کو سه‌ياره‌يه‌ک يان خانوويه‌ک.

ياسای قهرز

مَنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۱) الحديد
﴿كَيِّهه ئهوكهسهى قهرزىكى چاك دهدات له ريگهى خوادا؟ تا بوى چهندجاره
بكاتوه، بؤ ئهوكهسهش (لهلايهن پهروهردگاروه)، پاداشتىكى پروژ ههيه﴾.

پرگهى يهكهه:

(پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويهتى: (ههركهسيك ناخوشيهكى له
ناخوشيهكانى دنياى لهسهر موسولمانيك لاپرد، ئهوا خوا له ناخوشيهكانى
پروژى دوايى ناخوشيهكى بؤ لادهبات، خواش له پشتيوانى بهندهدايه مادام
بهنده له پشتيوانى براكهيدا بيت). (۲۱۶)

پرگهى دووهه:

ئهوكهسهى قهرزهكهى دهرىتى، دهبيت كهسيكى باغى عاقل بيت، تواناى
ئهوهى ههبيت قهرزهكه له كاتى دياريكراوى خويدا بداتهوه.

پرگهى سييهه:

پيوسته نووسهريك لهنيوان قهرزهرو قهرزهگردا به ئامادهبوونى دوو
شاهيد، ههموو وردو درشتيك لهسهر برى قهرزهكهو، ماوهى گهپانهوهكهى
بنوسيت.

وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٍ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ... (۲۸۲ البقرة)

﴿...با نووسهريكيش بهراستى و دروستى ئهوه له نيوانتاندا بنوسيت و،
گويش نه دات (به قسهى خهلكى)، بهوهى بهو شيوهيه بنوسيت وهكو خوا
فيبرى كردهوه...﴾.

وَأَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ (۲۸۲ البقرة)

﴿...دوو شاهيديش ديارى بكهه له پياوهكانتان، (بؤ شاهيدى دان لهسهر
راستى ئهه نووسراوه له نيوانتان)...﴾.

پرگه‌ی چوارهم:

دهكړيټ قهرزدهرهكه داواى مالئيكى قهرز وهگرهكه بكات، يان داواى كهفيليك بكات، بؤئوهى وهكو بارمتهيهك وايټ بهدهستيهوه، لهكاتى دياريكراوى خؤيدا مالهكهى دهسكهويټهوه.

(پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويهتى: (كهفيل بارمتهيهوه قهرزهكش پيويسته بدريټهوه). (٢١٧)

پرگه‌ی پينجهم:

قهرزدان ههمو ئهوه كهلوپهلانه دهگريټهوه كه دهتوانريټ ماملهيان پيوهبكريټ.

پرگه‌ی شهشهم:

لهوكاتهوه قهرزهكه دهريټ به قهرزوهگرهكه، سهلامهتى ماله به قهرزدرارهكهى دهكهويټه ئهستوه، ئهگهرهاتو ماله به قهرزدرارهكش، مهريك يا چهند سهر مهريك بوون، بؤئوهى قهرز وهگرهكه بؤ ماويهكى دياريكراو كهلك له شيرهكيان وهريگريټ، ئهوا ههمو خهرجيهيهكى ئهوه مهراڼه لهسهر قهرزوهگرهكهيه.

پرگه‌ی ههوتهم:

نابيټ قهرزدانهكه ببيټه مايهى دهستكهوتنى دهسكهوتيكي ماددى بؤ خاوهن قهرزهكه، دهنا دهچيټه قالبى ريباوه.

پرگه‌ی ههشتهم:

بهپيى ئهوه ريټكهوتنه كه لهنيوان قهرزدهرو قهرزوهگرده دهكريټ، گونجاوه قهرزهكه لهشاريټ بكريټ و لهشاريټى تر بدريټهوه، بهمهريجك هيچ له برهكهى زيادوكهم نهكاتو، لهكاتى دياريكراوى خؤيدا بيټ.

پرگه‌ی نويهتم:

له کاتی دانهوهی قهرزه که دا، ئه وهی قهرزه که ی داوه ده توانییت له ببری پاره که ی که لویه لی مامه له کردن له قهرز وهرگره که وهرگریته وه.

پرگه ی ده یه م:

ئه گهر قهرزداریک تووشی ته نگه بهری بوو، نه ی توانی له کاتی دیاریکراوی خویدا قهرزه که ی بداته وهو، خاوه ن قهرزه که ش کارئاسانی بو بکات، به وهی ماوه ی قهرزه که ی بو کاتیکی تر بو دریز بکاته وه، ئه وا خوا له دنیا و دواپوژدا کارئاسانی بو ئه و خاوه ن قهرزه ده کات.

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: (ئه گه که سیك کارئاسانی بو که سیك کرد که له ته نگه به ریدا بوو، ئه وا خوا له دنیا و دواپوژدا ئاسانکاری بو ئه و که سه ده کات). (۲۱۸)

پرگه ی یازده:

ئه گهر قهرزه رگر له کاتی دانه وهی قهرزه که یدا ده ست و دیاریه کی بو قهرزه رگر هیئا، ئه وه وه کو دیاری مامه له ی له گه ئدا ده کریت و خاوه ن قهرزه که تا وانبار نابیت وهری بگریت.

یاسای مالی به بارمه دانراو

(الرهن)

پرگه ی یه که م:

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ... (البقرة) ۲۸۳

ئه گهر له سه فه ریش بوون و نووسه ریکتان ده ست نه که وت نووسراویک له نیوانتان بنووسییت، ئه وا (له م باره دا په یه وهی شیوازی) بارمه تی وهرگیریا بکه ن.

واته ئه گهر له سه فه ردا بوون و نووسه ریکتان ده ست نه که وت مامه له کردنه که بنووسن، ئه وا په یه وهی ئه وه بکه ن که کریاره که له ببری پاره ی که لویه له کانی، با

شتيک له سامان و سهروه ته کانی تری به بارمته بخاته ئهستوی فروشیاره که وه،
بوئه وهی مامه له که پیک بیټ و فروشیاره که ش سامانه که ی پاریزراو بیټ.

پرگه ی دووهم:

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، بۆ خوراکي که س و کاره که ی، قه لغانیکی خوی کرده

بارمته له لای جووله که یه که، له بری (۳۰) ربه جو). (۲۱۹)

پرگه ی سییهم:

ئه گهر قهرزیک له نیوان قهرزده رو قهرز وهرگرو شاهیده کاندایا وژوی له سه ر کرا،
ئه وه قهرزده ره که مافی خویه تی داوای بارمته یه که بکات بۆ مسوگهر کردنی
وهرگرتنه وهی قهرزه که ی، چونکه جاری واهیه وازو کراوه که بزر ده بیټ، یان
شاهیده کان دهمرن.

پرگه ی چوارهم:

هه موو ده سه که و تیک که به هو ی ماله بارمته کراوه که وه ده سه که ویت له ماوه ی
بارمته کردنه که دا، بۆ خاوه نه بنه رته یه که یه تی، ئه و که سه ی ماله که ی به بارمته
وهرگرتووه، هیه چ مافیکی به سه ر داهات و ده سه که و ته کانی ئه م بارمته یه وه نیه.

پرگه ی پینجه م:

هه ر مالیک داگیر کرابیټ یان دزرابیټ، به بارمته وهرناگی ریت.

پرگه ی شه شه م:

هه ر کاتی که قهرزه که درایه وه له کاتی دیاریکراوی خویدا، ئه و ماله به بارمته
دانراوه که له ژیر یاسای بارمته دانان دیته دهره وه، خاوه نه که ی سه ربه ست
ده بیټ له مامه له کردن پیوه ی.

پرگه ی هه وته م:

که سی که مالیکی خوی به بارمته دانا له بری قهرزیک که وه ری گرتووه، ئه گهر
پیش هاتنی کاتی دانه وهی قهرزه که ئه و که سه مرد، ئه و ماله به بارمته
کراوه که له یاسای به بارمته یی دیته دهره وه، له بهرئه وهی به مردنی که سه که

پیش دابه شکردنی میراته کهی ده بیئت قهرزه کانی بدرینه وه، به لام ئه گهر که سییک قهرزیکه داو له بهرانبهردا بارمته یه کی وهرگرت، ئهوا دواى مردنى ئه وکه سه، ماله که ههر به بارمته کراوى ده مینیتته وه تا کاتى دانه وهى قهرزه که دیت و میراتگره کان ئه و ئه رکه ده گرنه ئه ستو.

پرگه ی هه شتتم:

مالی وه قف کراو ئافره تی خاوه ن مندال و سه گو به رازو خواردنیک که زوو خراب بیئت، ناشین به بارمته دابنرین له بری قهرزیک، چونکه مه به ست له بارمته که ئه وه یه ئه گهر قهرزه که نه درایه وه ئه وه قهرزه ره که ئه و بارمته یه بفروشیئت و ماله که ی خو ی ده سته که ویتته وه.

پرگه ی نۆیه م:

ئه گهر که سییک کۆیله یه کی هه بوو کاتى ئازادکردنه که ی پیش دانه وهى قهرزیک بوو له ئه ستوی خاوه نه که یدا، ئه و ئه و کۆیله یه به بارمته داناندریئت.

پرگه ی ده یه م:

ئه گهر که سییک بارمته یه کی وهرگرت له بری قهرزیک، ئه و بو ی نیه له مامه له یه کی تردا ئه و ماله بارمته یه به بارمته دانیتته وه له گه ل که سییکى تردا، مه گهر به ره زامه ندی خاوه نه بنه ره تیه که ی.

پرگه ی یازده:

ئه گهر قهرزه ریک قهرزی له لای که سییک بوو، ئه و ئه و قهرزه وه کو بارمته داناندریئت له مامه له ی نیوان خاوه ن قهرزه که وه که سییکى تردا، ههر مالیکیش که له به رده ستدا نه بیئت به بارمته داناندریئت، وه کو بالنده یه که به ئاسمانه وه یان کۆیله یه کی هه لاتوو.

پرگه ی دوازده:

ههر مهرجیک دژ به یاساکانى ئیسلام بیئت به تاله، وه کو ئه وه ی که قهرز وهرگره که بلیئت: ئه و ماله م کرد به بارمته له لای تو به و مهرجه ی، به هو ی

قهرزه كه وه نه فرۆشريت، يان بليت: ئه و مالم كرده بارمه هه موو داها ته كه ي بو تو بيت تا قهرزه كه ته دده مه وه، چونكه ئه م مهر جانه له بنه پر تدا به تالن.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهر موويه تي: هه ر مه ر جي ك ئه گه ر له كتي به كه ي خواي گه وره دا نه بيت، ئه وه به تاله، ئه گه ر سه د مه ر جيش بن). (٢٢٠)
پرگه ي سي زده:

ئه گه ر هات و بارمه دانرا وه كه كه نيزه يه ك بو، ئه وا نادريت ه ده ست قهر زده ره كه، به لكو له لاي دادهر، يان مي رده كه ي، يان له لاي ئا فره تيك ده هي لريت ه وه.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهر موويه تي: كه سي ك له ئيوه با به ته نيا له گه ل ئا فره تيدا نه مي نيت ه وه كه ئا فره ته كه يه كي ك نه بيت له وان ه ي كه لي ي قه ده غه كراون، چونكه شه يتان سي يه مينه له نيوان ئه و ژن و پا وه دا)، (٢٢١)
له وان ه يه تو وشي كاري خرا پيان بكات.

ياساي مفليس بوون

مفليس بوون، واته: به ده سته وه نه ماني مال و سامان.

پرگه ي يه كه م:

ئه گه ر كه سي ك له مال و سامانه كه ي هي چي به ده سته وه نه ماو، قه رزي كي له ئه ستودا بوو كاتي دانه وه ي نه هات بوو، ئه وا خا وه ن قه رزه كه بو ي نيه دا واي قه رزه كه ي لي بكاته وه.

پرگه ي دو وه م:

ئه گه ر كه سي ك له مال و سامانه كه ي هي چي به ده سته وه نه ماو، قه رزي كي له ئه ستودا بوو كاتي دانه وه ي نه هات بوو، ناتا و نريت پري گه ي سه فه ركردني لي بگيريت.

پرگه ي سي يه م:

ئەگەر كەسبىك لە مال و سامانەكەى ھىچى بەدەستەوہ نەماو، قەرزىكى لە ئەستۇدا بوو كاتى دانەوہى نەھاتبوو، ناتوانرئت داواى كەفلىلى لى بگرئت.

بەرگەى چوارەم:

ئەگەر كەسى موفلىس مالىكى بەدەستەوہ بوو، قەرزدارى خەلكانى ترئش بوو، واى نیشان دەدا ئەو مالە ھى خەلكى ترە كاسپى پىوہ دەكات، ئەگەر يەككە لە قەرزدارەكان داواى ئەوہى كرد لەسەر راستى قسەكانى سوئند بخوات، ئەوا سوئند نادريئت، چونكە خودى سوئنددانەكە بو ترساندنئەتى، بوئەوہى لە قسەكەى پەشىمان بيئەوہ، ئەگەر پەشىمانئش بيئەوہ، ھىچ لە كئشەكە ناگورئت، بوئە واتايەك نئبە بو سوئنددانى.

بەرگەى پئنجەم:

ئەگەر كەسى موفلىس قەرزىكى زورى بەسەر شانەوہ بوو، خاوەن قەرزەكانئش كئشەكەيان داىە دادگا، بوئەوہى دادگا دەست بەسەر مالەكەيدا بگرئت و لەژئير چاودئريدا ببھيئئتەوہ، ئەوا دادوہر سەرنج دەدات، ئەگەر مالەكەى بەشى ئەوہ بكات كە قەرزەكانى لى بداتەوہ، ئەوہ فەرمانى پئدەكات قەرزەكان بداتەوہ، ئەگەر دادوہرئش زانى مالەكە بەشى قەرزەكان ناكات، ئەوہ فەرمان دەكات بە دەست بەسەرداگرتنى مالەكەو فروشتنى، بوئەوہى قەرزەكانى لى بداتەوہ، يان مالەكە بەسەر قەرزدارەكان دابەش بكات.

بەرگەى شەشەم:

ئەگەر لەلايەن دادوہرەوہ دەست بەسەر مالەكەيدا گئرا، واباشە موفلىسەكە نامادە بيئت بوئەوہى خەلكى ناگادارى ئئفلاس كردنەكەى بن، جا گونجاوہ كەسە موفلىسەكە دواى دەست بەسەرداگرتنى مالەكەى، مامەلەيەك لەگەل كەسبىكى تردا بكات، يان قەرزىكى لى وەر بگرئت، ئەوا ئەو مامەلەيە كارناكاتە سەر مافى قەرزدارەكان، چونكە مافى قەرزدارەكان لە مالە دەست بەسەرگئراوہكە داىە.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

ئه‌گه‌ر كه‌سيك مائيكي خو‌ی به ته‌واوی لای كه‌سيكي موفلس دؤزيه‌وه، ئه‌وه ئه‌گه‌ر ماله‌كه‌هيجی لی نه‌فروشايبیت، حه‌قی خاوه‌ن ماله‌كه‌يه هه‌موو ماله‌كه‌ی خو‌ی بباته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر پيشتر هه‌نديكي له‌ نرخي ماله‌كه‌ی ده‌ستكه‌وتبووه، ئه‌وه خاوه‌ن ماله‌كه‌ش وه‌كو قه‌رزده‌ركاتي تر ته‌مasha ده‌كریت.

(پيغهمبهر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه‌تی: ئه‌گه‌ر پياويك كه‌لوپه‌له‌كاني خو‌ی له‌لای كه‌سيكي موفليس بينينه‌وه، ئه‌وا ئه‌وه له‌ هه‌موو كه‌س شايسته‌تره‌ به‌ وه‌رگرته‌وه‌ی). (٢٢٢)

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

له‌ كاتي ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌نی ماله‌كه‌يدا، دادوه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌هيئيته‌وه‌ كه‌ خو‌ی و مال و منداكه‌ی پيی بژيه‌ن.

ياساكاني قه‌ده‌غه‌كردن له‌سه‌ر شتيك

(الحجر)

پرگه‌ی يه‌كه‌م:

ئه‌گه‌ر منداييک، يان شيتيک، مال و سامانيکی هه‌بوو، ئه‌وا له‌لايه‌ن دادوه‌ره‌وه‌ قه‌ده‌غه‌ ده‌كریت هه‌لسوكه‌وت به‌و ماله‌وه‌ بكریت، مه‌گه‌ر به‌هو‌ی باوكی، يان باپیری، يان به‌خيوکه‌ره‌كه‌يه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌خيوکه‌ريش نه‌بوو، ئه‌وه‌ گه‌وره‌ی موسولمانان ئه‌وه‌ ئه‌رکه‌ ده‌گرته‌ ئه‌ستو، به‌لگه‌ش بو ئه‌مه‌ خوا ده‌فه‌رمويت:

وَإِنتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُّشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

(٦) النساء

﴿هه‌تيوه‌كانيش تاقي بکه‌نه‌وه‌(به‌وه‌ی كه‌ گيل و نه‌زان نين)، هه‌تا ئه‌گه‌ر كه‌يشتنه‌ ته‌مه‌نی جووت بوون، جا ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌ستتان پيكردن كه‌ خو‌يان ناسيوه، مال و سامانه‌كانيان بدنه‌وه،...﴾

برگه‌ی دوهم:

به‌خیوکه‌ری هه‌تیوه‌کان، ده‌توانن مالی هه‌تیوه‌کان بخه‌نه بازرگانیه‌وه.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: که‌سیک به‌خیوکردنی هه‌تیویکی له ئەستۆگرت و، هه‌تیوه‌که‌ش مال و سامانی هه‌بوو، با ئەوکه‌سه بازرگانی به مال و سامانه‌که‌وه بکات و، لی نه‌گه‌ریت زه‌کاتی سالانه وردهورده که‌می بکاته‌وه). (۲۲۳)

برگه‌ی سییه‌م:

ئهو که‌سه‌ی چاودی‌ری به‌خیوکردنی هه‌تیوه‌کان ده‌کات، دروست نیه به‌هوی مالی هه‌تیوه‌کانه‌وه چاکه و پیاوه‌تی بو‌خوی بکات، وه‌کو ئەوه‌ی به‌نده‌یه‌ک نازاد بکات یان دیارییه‌ک بدات، خوا ده‌فرمویت:

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ... (۱۵۲ الانعام)

﴿نزیک مالی هه‌تیویش مه‌که‌وه‌نه‌وه (ده‌ستکاری مالی هه‌تیو مه‌کن)، هه‌تا ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی خو‌ناسین، مه‌گه‌ر نزیک که‌وتنه‌وه‌تان به‌ شیوه‌یه‌ک بی‌ت که قازانج به مالی هه‌تیوه‌که بگه‌یه‌نیت...﴾

برگه‌ی چواره‌م:

ئهو که‌سه‌ی چاودی‌ری به‌خیوکردنی هه‌تیوه‌کان ده‌کات، پیویسته هه‌موو هه‌لسوکه‌وته‌کانی له به‌رژه‌وه‌ندی مالی هه‌تیوه‌کاندا بی‌ت.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئهو که‌سه‌ی چاودی‌ری به‌خیوکردنی هه‌تیوه‌کان ده‌کات، پیویسته له به‌خیوکردنیاندا زیاده‌ره‌وی نه‌کات و ده‌ست ته‌نگیش نه‌کات.

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (۶۷)..... أَوْلَٰئِكَ يُجْزَوْنَ

الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا (۷۵) الفرقان

﴿ئهو و خاوه‌نباوه‌رانه‌ی که له مال و سامانه‌کانی خو‌شیان به‌خشیوه‌ته‌وه و زیاده‌ره‌ویان نه‌کردوه و ده‌ست ته‌نگیشیان نه‌کردوه و، له و نیوانه‌شدا

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

پێویسته به‌خێوکه‌ره‌که‌یان دوا‌ی خۆناسینی هه‌تیوه‌کان، ماله‌که‌یان بۆ بگێرێته‌وه‌و، دوو شاهیدیشیان لێ بگریت، هه‌روه‌کو خوا ده‌فه‌رمویت:

...فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهُدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا (٦ النساء)

.....جا ئه‌گه‌ر ماله‌که‌تان دانه‌وه‌، ئه‌وا شاهیدیان لێ بگرن و، خواش به‌سه به‌وه‌ی که لێپرسه‌ره‌وه بیته‌ (له‌م کاره‌دا).

ياساكانى ئاشتکردنه‌وه

به‌و مانایه‌ی ئه‌گه‌ر دوو که‌س کێشه‌یه‌کیان هه‌بوو ده‌توانن خۆیان چاره‌سه‌ری بکه‌ن و پێککه‌ون، یان که‌سی سێیه‌م بکه‌وێته‌ نیوانیان و پێکیان بخاته‌وه‌.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سێک شتیکی لای یه‌کیکی تر بوو، یان قه‌رزیکێ لای ئه‌و که‌سه بوو، گونجاوه له‌گه‌ڵیدا پێک بکه‌وێت و حه‌قه‌که‌ی وه‌رگرێته‌وه‌، بۆئه‌وه‌ی دوژمنایه‌تی دروست نه‌بیته‌.

(پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو یه‌تی: موسوڵمانه‌کان له‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی خۆیان، پێککه‌وتنیش گونجاوه له‌ نیوان موسوڵمانه‌کان). (٢٢٤)

پرگه‌ی دووه‌م:

هه‌موو پێککه‌وتنیک گونجاوه له‌نیو موسوڵمانه‌کاندا، ته‌نها ئه‌وانه نه‌بیته‌ که شته‌ حه‌له‌له‌کانی تێدا حه‌رام بکریت، یان حه‌رامه‌کانی تێدا حه‌له‌ل بکریت.

(پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو یه‌تی: پێککه‌وتن گونجاوه له‌ نیوان موسوڵمانه‌کاندا، ته‌نها ئه‌و پێککه‌وتنه‌ نه‌بیته‌ که شته‌ حه‌له‌له‌کان حه‌رام بکات و، شته‌ حه‌رامه‌کان حه‌له‌ل بکات). (٢٢٥)

ياساكانى حهواله

برگه‌ی يه‌که‌م:

حه‌واله، واته: گۆپىنى قهرزدهر يان قهرزوه‌رگر به‌که‌سىكى تر، هۆكارىكه‌ بۆ ئاسانكردىنى وهرگرتنه‌وه‌ی قهرزه‌كان، ده‌كرىت به‌ دوو به‌شه‌وه:

به‌شى يه‌که‌م:

حه‌واله‌ی ماف، واته‌ خاوه‌ن قهرزه‌که‌ بگۆپىت به‌که‌سىكى تر.

به‌شى دووهم:

حه‌واله‌ی قهرز: واته‌ قهرزداره‌که‌ بگۆپىت به‌که‌سىكى تر.

برگه‌ی دووهم:

حه‌واله‌ مامه‌له‌يه‌كى سه‌ربه‌خۆ نيه‌، به‌لكو رىككه‌وتنىكى په‌يوه‌نديداره‌ به‌ قهرزىكه‌وه‌ که‌ پيشتر كراوه‌، له‌لايه‌ن قهرزدهرو قهرز وهرگره‌وه‌.

برگه‌ی سىيه‌م:

پىويسته‌ ههرسىك لايه‌نى قهرزدهرو قهرزوه‌رگرو كه‌سى سىيه‌ميش كه‌ قهرزه‌که‌ ده‌گرىته‌ ئه‌ستۆى خۆى، ئاماده‌بن و ره‌زامه‌ندىن له‌سه‌ر رىككه‌وتنه‌که‌.

برگه‌ی چواره‌م:

حه‌واله‌ به‌وه‌نده‌ پىكدىت كه‌ كه‌سى سىيه‌م له‌ به‌رانبه‌ر قهرزدهرو قهرز وهرگره‌که‌دا، دان به‌وه‌دا بنىت كه‌ قهرزى قهرزداره‌که‌ ده‌خاته‌ ئه‌ستۆى خۆيه‌وه‌، به‌ پىچه‌وانه‌شه‌وه‌ ده‌كرىت كه‌سى سىيه‌م ره‌زامه‌ندى بنوىنىت له‌سه‌ره‌وه‌ی كه‌ ئه‌و بىته‌ خاوه‌نى قهرزه‌که‌و قهرزداره‌که‌ ماله‌که‌ بۆ ئه‌و بگىرىته‌وه‌.

برگه‌ی پىنجهم:

له‌ هه‌موو باره‌كاندا پىويسته‌ برى قهرزه‌که‌و ماوه‌ی دانه‌وه‌كه‌ی ديارى بكرىت له‌نىوان ههرسىك لايه‌نه‌که‌دا.

برگه‌ی شه‌شه‌م: دواى رىككه‌وتن له‌ نىوان ههرسىك لايه‌كان، هىچ كه‌سىك بۆى نىيه‌ په‌شىمان بىته‌وه‌.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

به مردنی که‌سی سییهم، که قه‌رزده‌که‌ی خستوته‌ئستوی خو‌ی، ری‌ککه‌وته‌نه‌که به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و قه‌رزده‌ره‌که بو‌ی نییبه په‌شیمان ببیته‌وه، به‌لکو قه‌رزده‌که ده‌که‌ویته‌ئستوی میراتگره‌کانی که‌سی سییهمه‌وه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

هه‌رکاتی‌ک قه‌رزده‌که درایه‌وه، یان قه‌رزده‌ره‌که گه‌ردنی که‌سی سییهمی‌ئازاد کرد، یان ری‌ککه‌وته‌نیکی تر کرا له‌نیوان قه‌رزده‌رو که‌سی سییهمدا، به‌وه‌ی که که‌سی چواره‌م قه‌رزده‌که له‌ئستوی خو‌ی بگری‌ت، ئه‌وا کو‌تایی به‌و ری‌ککه‌وته‌نه‌ی پی‌شتر دی‌ت.

(پی‌غه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: سته‌مه بو‌ که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ند دانه‌وه‌ی قه‌رزیک دوابخات، جا ئه‌گه‌ر حه‌قی خاوه‌ن قه‌رزده‌کesh له‌لایه‌ن قه‌رزداره‌که‌وه بگوازیته‌وه بو‌ئستوی که‌سیکی تر که‌ توانای دانه‌وه‌ی قه‌رزده‌که‌ی هه‌بی‌ت، ئه‌وا ده‌بی‌ت خاوه‌ن قه‌رزده‌که به‌م گواستنه‌وه‌یه پازی بی‌ت).

(۲۲۶)

ياسای دابینکردنی مافهکان

دهسته به ریون (الضمان)

مه به ست له دابینکردنی مافهکان: پته وکردنی پابه نذبوونه بو نه فه وتانی قهرزه کان.

پرگه‌ی یه که م:

بو مسوگه رکردنی وهرگرتنه وهی قهرزیک، قهرزدهرکه بو یه هیه وهرگرتنه وهی قهرزه که ی دابین بکات، به وهی داوای بارمته یه که له قهرزداره که بکات، هه تا کاتی قهرزदानه وه که دیت.

پرگه‌ی دووهم:

گونجاوه خاوه ن قهرز له کاتی مامه له که دا به شیوه یه که زیاتر هه ولی دابینکردنی قهرزه که ی بدات، وه کو ئه وهی داوا له قهرزداره که بکات، مایکی بارمته و که فیلیکیشی بو دابین بکات.

پرگه‌ی سییه م:

مالی ئه مانه ت پیویستی به دابین کردن نیه، به وهی که فاله ت یان بارمته له و که سه وهر بگرییت که ماله که ی له لا داده نرییت.

پرگه‌ی چوارهم:

له یه که گریبه ستدا، که سی وه کیل ناتوانییت بییت به که فیل بو دابینکردنی مامه له که.

پرگه‌ی پینجه م:

هه موو مایکی به کری دراو، دابینکردن و بارمته ی تییدا وهر ناگرییت بو سه لامه تی ماله که، به لام له کاتی که دا سه لمینرا که کریچیه که که مته رخه م بووه له ناست سه لامه تی ماله که دا، ئه و اچا کردنه وهی که موکوریه کانی ده که ویته ئه ستو.

پرگه‌ی شه شه م:

بۆ دابینکردنی مافهكان، پيويسته گريبهستهكان بنووسرين و شاهيديان له سهر وهر بگيريت، به لام له مامهله قهدهغه كراوهكاني و هكو سوودي پارهي به قهرز دراودا، نهوه نابيت به هيچ شيويهه كه نه نجام بدريت، له بهرتهوهي مامهلهكه له بنه پرتدا قهدهغهيه، سزاي نووسهرو شاهيدهكانيش و هكو سزاي قهرزدهرو قهرز وهر گرهكه و ههايه.

برگه‌ی حه‌وته‌م:

جيبه‌جي كردني ههر سزايه‌كي شه‌رعي به‌سهر كه‌سيكدا، نه‌گهر زياده‌په‌وي تيدا نه‌كرت، پاراستني هيچ مافيك بۆ سزادراوه‌كه دابين ناكات.

ياسای مالی شه‌راكه‌ت

برگه‌ی يه‌كه‌م:

دوو كه‌س يان چه‌ند كه‌سيك، ده‌توانن هاوبه‌ش بن له پيكهيناني سامان و سه‌روه‌تيك، به‌مه‌به‌ستي بازرگاني و مامهله‌كردن، له هه‌موو زه‌ره‌رو قازانجيك شه‌ريكن، به‌پيئي پيژهي به‌شداريكردني مال و سامانه‌كانيان.

برگه‌ی دووه‌م:

ده‌توانريت دوو كه‌س بن به شه‌ريك، يه‌كيكيان به پارهو، نه‌وه‌ي تريان به راپه‌راندني ئيش و كاره‌كان، دياريكردني پيژهي شه‌راكه‌ته‌كەش به پيكه‌وتني هه‌ردوو لايان ده‌بيت، بۆ كاتيكي دياريكراو.

برگه‌ی سيبه‌م:

ههر يه‌كيك له شه‌ريكه‌كان مافي نه‌وه‌ي هه‌يه به‌پيئي پي به‌شداريكردنه‌كه‌ي سه‌ره‌رشتي كاروباره‌كان بكات.

برگه‌ی چواره‌م:

دهتوانریت که سیکی دهره وهی شهراکه ته که راپه پانندی کاره کانی پی
بسپیردریت و وهکیلی هه موویان بییت، به موچه، یان به بهش، به پیی
ره زامه ندی شه ریکه کان.

برگهی پینجه م:

مالی شه ریک له لای شه ریکه کان، وهکو مالی ئەمانهت وه هایه له ئەستویاندا.

برگهی شه شه م:

هه راکتیک مالیکی هاوبهش، له لای یه کیک له شه ریکه کان، تووشی فهوتان و
تیداچوون بوو، به هوی کاره ساته کانی وهکو ئاگرو لافاوو دزی کردنه وه، ئەوا
شه ریکه کانی تر مافی ئەوه یان نیه داوای به شه کانی خویمان له شه ریکه
بکه نه وه که ماله که ی لابوو، به لام بویمان هه یه سویندی بدن که که مته رخه م
نه بووه له پاریزگاریکردنی ماله هاوبه شه که دا.

برگهی حه وته م:

مالی شهراکهت هه موو به سه ریه که وه زه کاتی لی دهرده کریت.

برگهی هه شته م:

هه موو شهراکه تیک به مردنی یه کیک له شه ریکه کان هه لده وه شیتته وه، مه گهر ئەو
شه ریکه مردوووه خووی وه سیه تی کرد بییت، دوا ی مردنیشی میراتگره کان
به رده وام بن له شهراکه ته که.

برگهی نویه م:

له مالیکی هاوبه شدا که بهش نه کریت، وهکو سه یاره یه که، یان خانوویه که،
ئه گهر یه کیک له شه ریکه کان به شه که ی خووی بفروشیت، ئەوا شه ریکه کانی
خووی خاوهن مافتن که به هه موویان ئەو به شه بکرنه وه، جا ئەو ماله هاوبه شه
میرات بییت له نیو میراتگره کاندا، یان مالیکی هاوبهش بییت له نیوان چه ند
که سییدا.

برگهی ده یه م:

دهكړيټ شهراكت له گڼل ټه و بازرگانه جووله كه و مه سيحيانه دا بكرټ كه له ژير سيښهري ئيسلامدان، به لام هرگيز شهراكت له گڼل بيا و هردا ناكريټ.

پرگه يازده:

له لايه نوسه ريځه وه ناوهرپوكي شهراكت ته كه دنوسريټ، شهريكه كان و دوو شاهيدو داده وري ټه و شوينه واژوي له سهر دهكهن، ټه وه زياتر بو سه لامه تي شهراكت ته كه يه، دنا ته نها به په زامه ندي هردووك شهريكه كان شهركه ته كه يان پيكدټ و دروست ده بيت.

پرگه دوازده:

ټه گهر يه كيك له شهريكه كان خيانه تي له ماله هاوبه شه كه كرد، ټه وا: خوا پشتيواني خوي له و مامه له يه ده كي شي ټه وه.

پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: خوي گوره ده فهرمويت: له نيوان دوو شهريكدا، من سييه ميانم، تا ټه و كاته ي يه كيكيان خيانه ت له وه ي تريان دهكات، جا كه خيانه تي ليكرد، ټه وا من له نيوانيان دهرده چم). (۲۲۷)

پرگه سيژده:

مه رجه، پاره ي هردووك شهريكه كه يه ك پاره بيت، ناگونجيت به شي يه كيكيان تمهن بيت و، به شي ټه وه ي تريشيان دينار بيت.

پرگه چوارده:

هه موو شهراكتيكي دهسكه وتي ماندووبووني جهسته يي، له نيوان دووكه سدا قه ده غه يه، هر يه كه حقي ماندووبووني خوي بو خويه تي.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: ههر مهرجيك ټه گهر له كتيبه كه ي خوي گوره دا نه بيت ټه وه به تاله). (۲۲۸)

ياساكانى وهكالت

برگه‌ی يه‌كه‌م:

گونجاوه كه‌سيك يه‌كيكى تر بكات به وه‌كيلى خو‌ی، بو‌راپه‌راندنى كاره‌كانى.

برگه‌ی دووهم:

گونجاوه وه‌كيل هه‌بيت له هه‌موو گريبه‌سته‌كانى وه‌كو: (ره‌هن، هه‌واله،
ضمان، كه‌فالت، شه‌راكت، وه‌كالت، وديعه، اعاره، مضاربه، جعاله،
مساقات، اجاره، القرض، الهبه، الوقف، الصدقه).

برگه‌ی سييه‌م:

وه‌كيل ده‌توانيت له‌جياتى خاوه‌نه‌كه‌ی گريبه‌ستى ژن و مي‌ردايه‌تى واژو بكات.
(پيغهمبه‌ر(صلى الله عليه وسلم): له‌ ماره‌کردنى ئوم‌هه‌بيبه‌دا، عمروى كو‌رى
ئومه‌يه‌ی ئه‌لزهمه‌رى كرد به وه‌كيلى خو‌ی). (٢٢٩)

برگه‌ی چوارهم:

هه‌موو كه‌سيك ده‌توانيت وه‌كيلى هه‌بيت بو: ته‌لاقدان، يان بو‌ئازادکردنى
كو‌يله‌يه‌ك، يان ليك جيا‌بوونه‌وه‌ی ژن و مي‌رد به‌ره‌زامه‌ندى هه‌ردوو‌كيان، به‌لام
له‌ كيشه‌ی سو‌يندخواردن له‌سه‌ر جوت نه‌بوون له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ی، يان له‌ كيشه‌ی
ئوه‌وى كه‌ مرو‌ف به‌ ژنه‌كه‌ی بليت تو وه‌كو پشتى دا‌يكم وه‌هايت بو‌من، يان له
كيشه‌ی يه‌كتر به‌ له‌عنه‌ت كردن له‌ نيوان ژن و مي‌ردا، ناتوانيت وه‌كيلى هه‌بيت.

برگه‌ی پينجه‌م:

ئافره‌ت نابيت به وه‌كيلى ئافره‌تتيكى تر به مه‌به‌ستى ماره‌کردنى، به‌لام ده‌كریت
ئافره‌تيك ببیته وه‌كيلى پياويك يان ژنيك بو‌راپه‌راندنى كاره‌كانى ترى، جگه له
ماره‌کردن.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

مندال و شي‌ت، نابن به وه‌كيلى خه‌لكانى تر.

برگه‌ی هه‌هه‌م:

دەبىت كىرگەن ۋە كىل بە ۋە زامەندى ھەردووك لايىت و، بە قىسە ھەردووك لايان ۋە زامەندى خۇيان دەرىپىن، بە ۋە ھى كە كەسەكە بلىت: ئە ۋە تۆم كىر بە ۋە كىلى خۆم، ئە ۋە ىش يە كسەر ۋە زامەندى لەسەر دەرىپىت.

بىرگە ھەشتەم:

ۋە كىل ھەركىز نايىتە جىگىرە ۋە ھى كەسەكە لە ھەموو ۋەردو درشتىكى ژيانىدا، بەلام دەكرىت بگوتىت: ئە ۋە تۆم كىر بە ۋە كىلى خۆم بۆ كىر ۋە فرۆشتىنى مال ۋە سامانەكەم، يان بۆ ۋەرگرتنە ۋە ھى قەرزەكانم.

بىرگە نۆۋىم:

ۋە كىل ۋە ئە ۋە كەسەش كە ۋە كىلەكە ھى بۆخۇى داناۋە، كە ھى ۋە ىستىيان دەتوانن گرىبەستەكە ھى نىوانيان كۆتايى پىيىنن.

ياساكانى مالىكى جىھىشتراۋ

(الودىعە)

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ... (۵۸) النساء

بەپراستى خوا فەرمانتان پى دەكات ئە ۋە مالانە ھى بە ۋە ھى دەست پاكىتانە ۋە لەلاتان دانراۋن (ئە ۋە ئەمانەتە)، بىيانگەرىننە ۋە بۆ خاۋەنەكانيان، ... ﴿...﴾. الودىعە، واتە: ئە ۋە مالە ھى لاي كەسىكى تر ۋە كو ئەمانەت جىھىلراۋە، بۆئە ۋە ھى بىپارىزىت.

بىرگە يەكەم:

ۋە چاكە كەسىك كە تواناي ھەبىت بىپارىزىت، ئە ۋە مالە لاي خۇى بەلىتە ۋە، بەلام ئەگەر زانى ناتوانىت بىپارىزىت ۋە تىيدا توۋشى خىانەت دەبىت، ئە ۋە ۋە چاكە نەىگىرىتە ۋە.

پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموۋىتەتى: (ھەركەسىك ناخۇشىيەكى لە ناخۇشىيەكانى دىيىلە لەسەر موسولمانىك لابر، ئە ۋە خوا لە ناخۇشىيەكانى

رۆژى دوايى ناخۆشيهكى بۆ لادەبات، خواش لە پشتيوانى بەندەدايه مادام بەندە لە پشتيوانى براكەيدا بىت). (۲۳۰)

پرگەى دووهم:

كەسيك مالىك لاي يەكيكى تر جيھيلىت، بۆئەوھى بۆى بپاريزريت، دەبيت دەسەلاتداریهكى تەواوى بەسەر مائەكەوھەبىت، بۆيە منداليك يان گيليك، ئەگەر ويستی مالىك جيھيلىت، ئەوا لىي قبول ناكريت.

پرگەى سيبەم:

گرىبەستى (الوديعه)، وەكو گريبەستى وەكالت وەھايە، چونكە ئەوھى مائەكەى لەلا دادەنريت وەكو وەكيليك وايە.

پرگەى چوارەم:

ئەو مائەى جى دەھيلريت، هيچ بارمتەيهكى نيە، وەكو ئەمانەت وايە، ئەگەر بەبى كەموكورى لاي ئەو كەسە فوتا، ئەوا هيچ ناكەويتە ئەستوى ئەو كەسە.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): فەرموويەتى: كەسيك مالىكى خوى لاي كەسيكى

تر دانا، ئەوھە هيچ پارمتەيهكى لەبرى وەرناكريت). (۲۳۱)

پرگەى پينجەم:

مادام وەديعە وەكو مالىكى ئەمانەت وايە، كەواتە پيوستە ئەو كەسەى كە مائەكەى لەلا دادەنريت وەكو مالى خوى بپاريزريت.

پرگەى شەشەم:

ئەو كەسەى كە مائەكەى لايە، ئەگەر ويستی سەفەر بكات، پيوستە مائەكە بەگريپتەوھە بۆ خاوەنەكەى، ئەگەر نەشتوانرا، دەكریت مائەكە لەلاى دادوھر دانيت، بۆئەوھى بيداتەوھ بە خاوەنەكەى، يان تا لە گەشتەكەى دیتەوھ.

پرگەى حەوتەم:

ئەگەر كەسيك مالىك لاي كەسيكى تر دانيت، ئەويش بەبى پرسى خاوەنەكەى بردى لەلاى كەسيكى تر داينا، ئەوا ئەو مائە دەكەويتە ئەستوى ئەو كەسەوھ كە

یه که مجار ماله که ی لادانراوه، چونکه نهو به بی پرسی خاوهن ماله که نهو ی کردووه.

پرگه ی هه شتتم:

نه گهر ماله دانراوه که پارهی ورده بوو، نهو که سه ی که ماله که ی لایه له گهل پاره کانی خو ی تی که لی کردن، نهوا لهو پرژه وه که تی که لی ده کات، نهو ماله ده که ویتته نه ستوییه وه، نه گهر تووشی تی داچوونیک هات، ده بی ت حه قه که بو خاوهن ه که ی بگپریته وه.

پرگه ی نوییم:

نه گهر هات و ماله جیه پلراوه که مانگایه ک بوو، به هو ی نهو ی که ئاوو ئالیکی نه دریتی و بمری ت، نهوا حه قه که ی له وکه سه وه رد ه گپریته وه که ماله که ی لایه، چونکه که موکوپری هه بووه له به خپوکردنی مانگا که دا.

پرگه ی ده ییم:

نه گهر خاوهن ماله که داوای ماله که ی کرده وه، نهو ی که ماله که شی لایه دوایخست، نهوا حه قی ماله که ده که ویتته نه ستوی نه وکه سه وه که ماله که ی لادنراوه.

پرگه ی یازده:

نه گهر خاوهن ماله که داوای ماله که ی کرده وه، نهو که سه ش که ماله که ی له لادانراوه ئینکاری نهو ی کرد مالی نهو ی لاییت، نهوا لهم باره دا شاهیدیدان و پروونکردنه وه له حه قی خاوهن ماله که ن، سویندخواردنیش حه قیکه به سه ر نهو که سه دا سه پیئراوه که ماله که ی له لادانراوه.

پرگه ی دوازده:

نه گهر که سی ک مالی که سی کی تری له لادانراو، سته مکاری کاریک هات ویستی نهو ماله ی لی بستینیت، نهوا نه وکه سه بو پاراستنی ماله که نه گهر سویندیش بخوات بهو ی مالی که سی لا نیه، سویندی لی ناکه ویت.

ياساكانى مالى خوازراوه

برگه‌ی يه‌که‌م:

مالئیک له که‌سیک ده‌خوازریته‌وه که ده‌سه‌لانیکی ته‌واوی به‌سه‌ر ئه‌وماله‌وه هه‌بیئت.

(پینغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم): (ئه‌سیپکی له ئه‌بی ته‌لحه‌ خوازته‌وه‌و سواری بوو) (۲۳۲)

برگه‌ی دووه‌م:

هه‌ر مالئیک له ژيانی پوژانه‌دا به‌کاربه‌یئریت، ده‌توانریت بخوازریته‌وه، وه‌کو: خانوو، جلو به‌رگ، ئازهل، سه‌یاره، کتیب، به‌مه‌به‌ستی جیبه‌جی کردنی ئه‌رکه‌که‌و گه‌راندنه‌وه به‌بی که‌م وکوری.

برگه‌ی سییه‌م:

هه‌ر که‌سیک مالئیک خوازته‌وه، ئه‌وه ماله‌که‌ی ده‌که‌ویته ئه‌ستوو، پیویسته به‌سه‌لامه‌تی بیگیپریته‌وه بو‌خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر که‌سیک سه‌یاره‌یه‌کی له که‌سیک خوازته‌وه‌و له‌پریگا سه‌یاره‌که سوتا، ئه‌وا پیویسته سه‌یاره‌یه‌کی وه‌کو سه‌یاره سوتاوه‌که بکریته‌وه.

(سه‌فوان گیروایه‌تی‌وه که پینغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم)، چه‌ند قه‌لغانیکی لی خوازتوتته‌وه بو‌شه‌ری حونه‌ین، ئه‌هیش گوتویه‌تی: ئایا بردنی قه‌لغانه‌کان داگیر کردنیانه؟ پینغه‌مبهریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی، نه‌خیر داگیرکردن نیه، به‌لکو خوازتنه‌وه‌یه‌کی دا‌یین کراوه). (۲۳۳)

برگه‌ی چواره‌م:

مالی خوازراوه بو‌ئه‌وه‌یه کاریکی ژيانی خو‌تی پی جیبه‌جی بکه‌یت، نه‌که بو‌مامه‌له‌کردن به‌کاری بیئیت.

برگه‌ی پینجه‌م:

هیچ حه‌قه کرییه‌که نادریت له‌بری خوازتنه‌وه‌ی مالئیکدا، مه‌گه‌ر ماله‌که له‌وانه نه‌بیئت بو‌خوازتنه‌وه بشیئت.

ياسای مالی دۆزراوه

واتای مالیك دهگهیه نیت که به دوایدا نهگه ریئت و به ریکهوت بیدۆزیته وه.

برگهی یه که م:

ئه گهر که سیك شتیکی دۆزیه وه نابیئت وازی لیبیینیئت و له شوینی خوی جیه یلیئت.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ریژگرتن له مال و سامانی خاوه نیاوهر، وه کو ریژگرتنه له خوینه که ی). (۲۳۴)

برگهی دووهم:

ئه و که سه ی که دهیدۆزیته وه، ده بیئت به ته وای ته ماشای بکات و بزانیئت چیه و چۆنه و نیشانه کانی ده ستنیشان بکات، بوئه وه ی که خاوه نه که ی پهیدا بوو، به و نیشانه بنا سرتیه وه و ماله که ی بدریته وه.

برگهی سییه م:

ئه و که سه ی شته که ی دۆزیوه ته وه، و اباشه که سیکی دادپه روهر به شاهید بگریئت ده رباره ی شته دۆزراوه که، به لام نه یینه کانی شته دوزراوه که ش ئاشکرا نه کات.

برگهی چواره م:

هه تا ماوه ی سالیك، ده بیئت له نیو خه لکیدا باسی دۆزینه وه ی ئه وشته بگریئت، به تایبه تی ئه و شوینه ی لیی دۆزراوه ته وه و شوینه قهره بالغه کانی وه کو بازارو به رده رکی مزگه وته کان، بوئه وه ی ئه و که سه ی شته که ی لی بزبووه بیئت نیشانه کان هه لدات، ئه گهر ماله که هی ئه و بوو، به شایه دی دوو شایه د دهیدریته وه.

برگهی پینجه م:

ئه گهر دوا ی سالیك خاوه نی پهیدا نه بوو، ئه و ئه و که سه ی که دۆزیویه تیه وه تی که ل به ماله که ی خوی ده کات، به مه رجیک نیازی ئه وه ی هه بیئت هه رکاتیك خاوه نه که ی پهیدا بوو، بیداته وه.

ياساى مندالى فرېدراو

برگه‌ی يه‌که‌م:

هه‌لگرتنه‌وه‌ی مندالېكى فرېدراو ئه‌ركيكي مرويه، بويه نابيت گويي پي نه‌درېت.

برگه‌ی دووهم:

ئه‌گه‌ر پيداويستيهك يان پارهيك يان جل و به‌رگيگ له نزيك ئه‌و منداله دانراييت، ئه‌وه هي ئه‌وه.

برگه‌ی سييه‌م:

مندالى ساواى تازه له دايك بوو به موسولمان داده‌نرېت، چونكه له بنه‌ما مرويه‌كاندا به زگماك موسولمانه، په‌روه‌رده خيزانيه‌كه‌شى ده‌ستنيشاني ئه‌وه ده‌كات ده‌بيت به كافر يان به موسولمان، بويه هر مندالېكى ساواى فرېدراو وه‌كو موسلمانېك مامه‌له‌ى له‌گه‌لدا ده‌كرېت.

برگه‌ی چواره‌م:

گه‌وره‌ى موسولمانان بژيوى به‌خيوكردنى كورپه‌ى فرېدراو ده‌گرېته ئه‌ستو.

برگه‌ی پينجه‌م:

مهرج نيه هه‌موو ساوايه‌كى فرېدراو به‌هوى داوين پيسيه‌وه له‌دايك بووييت، له‌وانه‌يه له‌بهر هه‌ژارى فرېدراييت، بويه ئه‌و كورپه‌يه وه‌كو مروقيك، هيچ تاوانيكي نيه له‌وه‌لانه‌ى كه كراون، هه‌روه‌كو خوا ده‌فه‌رموويت:

وَلَا تَرُّرْ وَازِرَّةَ وَرَّرْ أُخْرَى..... (١٨ فاطر)

﴿هيچ كه‌سيكيش تاوانى كه‌سيكى ترى ناكه‌ويته ئه‌ستو،...﴾

ياساكانى قۇرغ كىردن

(الغصب)

واته: دەست بەسەرداگرتنى مالى كەسىكى تر.

پرگەى يەكەم:

ھەر مالىك ھى كەسىكى تر بىت، يان مالى گشتى بىت، داگىر كرابىت لەلايەن كەسىكەو، ئەومالە لەو كەسە ھەرامە.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: ھەر كەسىك مالى برايهكى خوى بەبى پەزنامەندى براكەى ببات، ئەو ئەو مالى بۆ ھەلال نىە). (۲۳۵)

لەم فەرموودەيەى پىغەمبەردا(صلى الله عليه وسلم) زۆر وردەكارى ياساكة ئاشكرا دەبن، واته: لە ھەموو بارەكاندا خاوەندارىەتى شت ومەك و سەرمايەكان مافى خاوەنەكانيانن، بە ھىچ شىوہيەك نابىت ئەو مافانەيان ئى داگىر بكرىت.

پرگەى دووہم:

نە بە گالتەو نە بە راستى، دەست بەسەر ھىچ مالىك يان كەلوپەلىكى خەلكىدا ناگىرىت.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: كەس لەئىوہ بە راست يان بە گالتە كەلوپەلىكى براكەى نەبات، جا ئەگەر يەكىكتان گۆچانى براكەى بردوہ، با بوى بەرىتەوہ). (۲۳۶)

پرگەى سىيەم:

ئەگەر كەسىك شتىكى كەسىكى ترى داگىر كرد، ئەو ئەو شتەى دەكەوئتە ئەستۆوہ، دەبىت بىپارىزىت.

پرگەى چوارەم:

ئەگەر مالى دەست بەسەرداگىراوہكە دەكرا بەھوى بە كرئدانىەوہ داھاتىكى پىوہبايە بۆ خاوەنەكەى، ئەوا ئەو داھاتە پىويست دەبىت لەسەر داگىر كەرى مالىكە.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گهر هات و مائه داگیرکراوه‌که لای داگیرکه‌ره‌که فه‌وتا، ده‌بیٚت یان دانه‌یه‌کی وه‌کو خو‌ی بو بکرپٚته‌وه، یان نرخه‌که‌ی دیاری ده‌کرپٚت و له‌جیاتیان پارهی ده‌درپٚتی، به‌مه‌رجیک پاره‌که ده‌بیٚت پارهی ئه‌و ولاته بیٚت که شته‌که‌ی تیٚدا له‌ناوچووه.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گهر مائه داگیرکراوه فه‌وتاوه‌که، گه‌نم و جوو دانه‌ویٚله بوو، ئه‌وا ده‌کرپٚت گه‌نم و جوو دانه‌ویٚله له‌جیاتی مائه فه‌وتاوه‌که بکرپٚدرپٚته‌وه و بدرپٚنه‌وه به‌خاوه‌نه‌که‌ی.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

ئه‌گهر که‌سیک شتیکی که‌سیکی تری زه‌وت کردو، پاشان به‌هو‌ی ئه‌وشته‌وه تووشی رووداو‌یکی کوشتن بوو، ئه‌وه هه‌موو تاوانه‌کان ده‌که‌ونه ئه‌ستوی ئه‌و که‌سه‌وه که ده‌ستی به‌سه‌ر شته‌که‌دا گرتووه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

له‌مامه‌له‌ی به‌کرپٚدانا، دوای ته‌واو بوونی ماوه‌ی گریبه‌ستی نیوان کرپچی و خاوه‌ن مولک، ئه‌گهر ویسته‌کانی خاوه‌ن مولکه‌که جیبه‌جی نه‌کرپٚت، ئه‌وا مولکه‌که ده‌که‌ویٚته قالبی مالی داگیرکراو، کرپچیه‌که‌ش ده‌بیٚت به‌داگیرکه‌ر.

پرگه‌ی نو‌یه‌م:

هه‌ر زیاده‌یه‌که به‌سه‌ر مائه سه‌پینراوه‌که‌دا بیٚت، بو خاوه‌نه‌ بنه‌ره‌تیه‌که‌یه‌تی، وه‌کو ئه‌وه‌ی مانگایه‌کی داگیرکراو بزپٚت و گوٚلکیک بیٚنیٚت، جا ئه‌و گوٚلک و مانگایه‌ هه‌ردووکیان هی خاوه‌نه‌ بنه‌ره‌تیه‌که‌نی، ئه‌گهر شتیکی‌شیا‌ن لیٚبیٚت، ئه‌وا مانگا و گوٚلکه‌که ده‌که‌ونه ئه‌ستوی داگیرکه‌ره‌که‌وه‌و ده‌بیٚ بیان‌بژپٚرپٚت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ئەگەر كەسبىك كۆمەلە ھېلىكەيەكى لە كەسبىكى تر داگىر كرد، پاش ماوئىيەك ھېلىكەكان بوون بە جوچكە، ئەو تەنھا ھېلىكەكان لە ئەستۆى داگىر كەرەكەدان، بوونە جوچكەش، واتە: گۆرانىك پروویداو لە مائە دەست بەسەردا گىراو كەدا، كە ئەم گۆرانە دەبىتتەھۆى ئەوھى خاوەنى ھېلىكەكان، تەنھا مافى ھېلىكەكانى ھەبىت، نەك ئەو گۆرانكارىيە كە بەسەرياندا ھاتووە.

بەرگەى يازدە:

ئەگەر كەسبىك زەوئىيەكى داگىر كردبوو، بەبى پىرسى خاوەنەكە دارودرەخت و خانوبەرەى تىدا دروستكرد، خاوەنە سەرەكەكەش بەم كارە پازى نەبوو، ئەو دەبىت ئەو زىادەكارىانە ھەموو لابات، بەبى پەزنامەندى خاوەن مولكەكەش، ناتوانىت بىرىكى ئاويش ھەلكەنىت.

بەرگەى دوازدە:

ئەگەر شتىك داگىر كرا، نرخەكەى بايى سەد دىنار بوو، دواى ئەوھى كە مائەكە دەگەرپىنرئىتەو بۇ خاوەنەكەى نرخى شتەكە ببوو بە پىنج ھەزار دىنار، ئەو ئەم جىاوازيە ناكەوئتە ئەستۆى داگىر كەرەكە، چونكە ئەو مائە داگىر كراو كەى وەكو خۆى گىراو تەوھ.

ياساى (شفعە)

فرۆشتنى بەشى شەرىكىك لەمولكىكدا كەبەش نەكرىت لەبەرژەوئەندىى

شەرىكەكەى تردا

بەرگەى يەكەم:

ھەموو شتىكى ھاوبەش لەنىوان دووكەسدا كە دابەش نەكرىت، ئەگەر يەككىيان ويستى بەشەكەى خۆى بفرۆشىت، ئەو مافى ئەوھى ترىانە لەپىش ھەموو كەسبىكەوھ بىكرىت، چونكە بە فرۆشتنى بەشىكىيان بەشەكەى ترىان زەرەمەند دەبىت، وەكو دىوارى ھاوبەشى نىوان دوو خانوو، يان خودى خانووكە.

پرگه‌ی دووه‌م:

ئەم یاسایە تەنھا زەوی و خانووبەرە دەگرێتەو، ئەو مالانە ناگرێتەو، ئەو دەگوازیڤنەو.

(پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: فرۆشتنی بەشی شەریکیک لە مولکیکدا کە بەش نەکریت، تەنھا لەمولک، یا دارو دیواری ھاوبەش دایە). (۲۳۷)

پرگه‌ی سییەم:

ئەگەر زەویەک دارودرەختی تێدابوو، ئەو لەگەڵ فرۆشتنی بەشیکیدا، دارو درەختەکانیش دەکەوێتە ناو یاساکەو.

ئەگەر خانوویەک دوونھۆم بوو، قاتی ژێرەوی بە بانەکەییەو، بۆ کەسیک بوو، قاتی سەرەوێشی بۆ چەند کەسیک بوو، یەکیک لەوانە ی سەرەو بەشەکی خۆی فرۆشت، ئەو بەشە فرۆشراو ناکەوێتەبەر دەسەلاتی ئەم یاسایە، خاوەنی قاتی ژێرەو ناتوانی دەسەلاتی ئەم یاسایە بەکاربێنیت بۆ کرینی ئەو بەشە کە لە قاتی سەرەو دەفرۆشیت، چونکە قاتی سەرەو بینایەکی سەرەخۆیە.

پرگه‌ی چوارەم:

ئەم یاسایە تەنھا ئەو شەریکانە دەگرێتەو کە ھاوبەشن لە مولکیکدا دابەش نەکریت، جیران و ئەو مولکە کە دەکریت بەش بکریت، ئەم یاسایە نایانگرێتەو.

ياساى پارەدان بەكەسىك بەمەبەستى كاسپى كردن

برگە يەكەم:

كەسىكى خاۋەن مال ۋ سامان، دەتوانىت پارە بداتە كەسىكى تر كە جىگەي متمانەي بىت، بۆئەۋەي كاسپى پىۋە بكات.

برگەي دوۋەم:

ئەۋ پارەيە بۆئەۋە دەدرىت كاسپى پىۋە بكرىت، پىۋىستە لەم مامەلە كەردنەدا، دوو شاھىد نامادەبنو، نووسەرىكىش لەنيوانياندا گرىبەستەكە بنووسىت، چونكە دەكەۋىتتە قالبى مامەلە كەردنەۋە.

برگەي سىيەم:

ئەۋ برە پارەيەي كە دىارى دەكرىت بۆ ئەم مەبەستە، دەبىت پارەيەكى ناسراۋ بىتو، رىژەكەي دىارىكراۋ بىت.

برگەي چوارەم:

دەبىت لەنيوانيان رىژەي قازانچ ۋ زەرەر دىارى بكرىت، بۆنمۈنە: ھەردووكيان رىك دەكەون لەسەرئەۋەي لە قازانچ ۋ زەرەردا شەرىكن، بەۋ رىژەيەي كە لەسەرى رىككەۋتوون، جا ئەگەر ۋا ھاتەپىش قازانچيان كەرد، ئەۋا قازانچەكە بەپىي رىژەكە بەش دەكرىت، ئەگەر زەرەرىشيان كەرد، ئەۋا ھەرىكەيان بەپىي رىژەكە زەرەركەي بەردەكەۋىت.

برگەي پىنجەم:

لە ھالەتلكدا ئەگەر خاۋەن پارەكە، رازى بوۋ بەۋەي قازانچى ھەموو پارەكە بۆ كاسپى كەرەكە بىت، ئەۋا ئەۋ مامەلەيە لەسنورى ئەم ياسايە دەچىتتە دەرەۋە، بە مامەلەيەكى بەتال دادەندرىتو، دەبىت خاۋەن پارەكە تەۋاۋى پارەكەي ۋەرگرىتتەۋە، دەكرىت پاشان خاۋەن پارەكە بە گرىبەستىكى نوى، بەپىي ياساى قەرز، برە پارەكە بدات بە كاسپى كەرەكە بۆ كاتىكى دىارىكراۋ.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ده‌کریٔ خاوه‌ن پارهو کهسه کاسبه‌که، له‌سه‌ر ئه‌وه پریک بکه‌ون که به‌و پارهبه ئامیریٔ بکپن، کهسه کاسب که‌ره‌که ئیشی پی بکات و، به‌په‌زامه‌ندی هه‌ردوو‌کلا مانگانه‌یه‌کیشی بو دیاری بکریٔ، بو‌گوزه‌رانی ژیانی و ئیش به‌و ئامیره‌وه بکات، هه‌موو داها‌ته‌که‌ی بداته ده‌ست خاوه‌ن پاره‌که هه‌تا نرخه‌که‌ی ته‌واو پر ده‌بیٔه‌وه‌و، خاوه‌ن پاره‌که ته‌واوی پاره‌که‌ی خو‌ی ده‌ست ده‌که‌ویٔه‌وه، ئه‌وسا کاسب کاره‌که بیٔ به‌ خاوه‌ن به‌شیک له‌و ئامیره‌دا، به‌پیٔی ئه‌و ریٔکه‌وتنه‌ی که له‌ سه‌ره‌تای کاره‌که‌دا هه‌ردوو‌کلایان له‌سه‌ری پریک ده‌که‌ون.

پرگه‌ی سه‌وته‌م:

ئه‌و کهسه‌ی پاره‌که وه‌رده‌گریٔ، ناتوانیٔ پاره‌که بدات به‌یه‌کیکی تر، بؤه‌وه‌ی ئه‌ویش به‌ به‌ش کاسپی پیوه بکات.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

له‌کاتی دابه‌شکردنی قازانجه‌کاندا، ده‌بیٔ له‌ پی‌شه‌وه پاره‌بنه‌په‌ته‌یه‌که جیا بکریٔه‌وه، ئینجا ئه‌وه‌ی مایه‌وه به‌ش بکریٔ.

پرگه‌ی نو‌یه‌م :

له‌کاتی مردنی یان شیٔ بوونی هه‌ر یه‌کیکیان، گریٔبه‌سته‌که هه‌لده‌وه‌شیٔه‌وه.

ياساى باخهوانى

له لايه ن كه سيكوه دهبيت بؤ بهرهم هيئانى بهرى رهزو باخهكان، له بهرانبه ر كرىيك يان حقه بهشيك، ئهوكهسه له خاوه ن باخهكەى وهرده گريئ.

برگه ي بهكهم:

دهكريئ ههردووك لايان له سه رئه وه پريك بكهون كه ئه و كرىكاره خزمه تي باخه كه بكات و بيهيئيتته بهرهم، له بهرانبه ردا بهشيكى له بهرهمه كه بؤ ديارى بكرئ، به مه رچيك بهشه كه ديارىكراو بيت، وهكو: نيوه، يان سييهك، يان چواريهك، به لام نابيت بهشه كه وا ديارى بكرئ له برى باخهوانيه كه سه د كيلو خورماى بدرئتي، يان ده بهرچنه ههنجيرى بدرئتي.

(پيغهمبه ر صلى الله عليه وسلم): به شيوه يهك مامه له ي له گه ل خه لكى خه يبه ردا كرد،

(له بهرانبه ر باخهوانيه كه يان)، به شيك له بهرهمى ميوه كه، يان كشتوكاله كه يان

بداتي). (٢٣٨)

برگه ي دووه م:

ئهم مامه له يه، دهكريئ به پيى پريككه وتنى خو يان مامه له كه ئه نجام بدهن، ئه گه ر به بهش پريك نه كه وتن، ئه وا ده توانن به كرى پريك بكهون، جا يا كرى مانگانه، يان كرى وه رزيك تا كو تايى بهرهم هيئانى بهرهمه، به لام شيوه ي برگه ي يه كه م باشتره، له بهرئه وه ي باخهوانه كه دهبيت به خاوه نى به شيكى بهرهمه كه، بويه زياتر خزمه تي باخه كه دهكات.

برگه ي سييه م:

پيوسته باخه كه، ديارىكراو بيت و، سنورى ههبيت له گه ل جيرانه كان.

برگه ي چواره م:

ئه گه ر كه سيك باخيكى چاندو، له گه ل باخه وانى كدا پريك كه وتن به چواريه ك بؤ ماوه ي دووسال، به لام باخه كه دواى چوار سال هاته بهر، ئه وه باخه وانه كه هيجى ناكه ويئ.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئەگەر باخەوانیەكە بە بەش بوو، ئەو خاویڤ کردنەوہی جوگەکان و، پرنینی گیاوگۆلی نیو دیراوەکان و، فریدانی میوہ پزیوہ وەریوہکان، لە ئەستۆی باخەوانەکان دان.

پرگه‌ی شەشەم:

ئەگەر کیشە کەوتە نیوانیانەوہ لەسەرئەوہی بە نیوہی یان بەسییەك بوو، ئەو سویند دەدرین، پاشان ھەردووکلا، یان لایەنیك، یان دادوہ، مامەلەكە ھەلەدوہشیننەوہ، ئیشكەرەكە حەقە کرییەکی دەدریٹی لە ھاوتای کریی ئەو ئیشە ی کە کردووہتی.

یاسای جوتیاری

المزارعہ: واتە بە کریگرتنی زەویەك بۆ داچاندنی بە كشتوكال.
المخابرہ: ھەمان (مزارعہ) یە تەنھا ئەوہندە نەبیٹ مامەلەکردنەكە بە وەرگرتنی بەشیکی دیاریکراوہ لە بەروبوومەكە.

(زەیدی کوپی سابت، دەلیت: پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم)، رای نەبوو لەسەر بە کریدانی زەوی بەشیوہی(المخابرہ)، منیش گۆتم: (المخابرہ) چیە؟ فەرمووی: ئەوہیە کە زەویەك بەکری بگریت بە نیوہی، یان بەسییەك، یان بەچاریەك). (٢٣٩)

پرگه‌ی یەكەم:

زەوی كشتوكالی بە بەش نادریت، وەكو ئەوہی بە نیوہی یان بە سییەك یان بە چاریەك بەروبوومەكە لەنیوان جوتیارو خاوەن مۆك بەش بگریت.

(پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ئەگەر یەکیك زەویەکی ھەبوو، با بۆخۆی داچیینیٹ و، بە سییەك و چاریەك یان بە بریکی دیاری کراوی خۆراکی نەدات). (٢٤٠)

پرگه‌ی دووه‌م:

ده‌کریٔ وه‌کو هه‌موو مولکیک، زه‌ویه کشتوکالیه‌که له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌که‌یه‌وه به پره‌ پاره‌یه‌کی دیاریکراو به‌کریٔ بدریٔ.

پرگه‌ی سییه‌م:

ده‌توانریٔ زه‌ویه‌کی بی‌که‌لکی بیٔ خاوه‌ن چاک بکریٔ و دابجینریٔ و، هه‌موو داها‌ته‌که‌ش بؤ ئه‌وه‌که‌سه‌یه‌ که دایچاندوه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: که‌سیک که زه‌وییه‌کی بی‌که‌لکی بیٔ خاوه‌نی زیندوو کرده‌وه و دایچاند، ئه‌وه به‌روبوومه‌که بؤ خوویه‌تی و مافی هیچ سته‌مکاریکیشی به‌سه‌روه‌ه نیه). (٢٤١)

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سیک زه‌وی که‌سیکی تر به‌بیٔ په‌زامه‌ندی خاوه‌نه‌که‌ی دابجینریٔ، ئه‌وه هیچی له به‌روبوومه‌که‌ی ده‌ست ناکه‌ویٔ، ته‌نها مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه خه‌رجیه‌کانی وه‌رگریٔته‌وه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: که‌سیک که زه‌وی که‌سیکی تری دایچاند به‌بیٔ پرسی خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌وه هیچی له به‌روبوومه‌که ناکه‌ویٔ، ته‌نها ئه‌و حه‌قه‌ی ده‌دریٔته‌وه که خه‌رجی کردوه). (٢٤٢)

یاسای حه‌قی کارکردن

واته: حه‌قی کارکردن له کاریکی په‌وادا.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هه‌رکه‌سیک کاریک بکات، له به‌رانبه‌ردا مافی خوویه‌تی حه‌قه کریٔی خؤی وه‌رگریٔت، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویٔت:

فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ (٦) الطلاق

.....جا ئه‌گه‌ر شیریان به‌ مندا‌له‌کانتان دا، ئه‌وا مافه‌کانیان بده‌نی.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): **حوجامەيەكى كىردو حەققەكەشى دا بە**
حوجامەكەرەكە). (۲۴۳)

بەرگەى دووهم:

پيويستە ئەوکارەى ئەنجام دەدریّت کارىكى قەدەغە نەبیّت، بۆنمونه:
سەرتاشین حەق دەستی سەرتاشینەكە دەدریّت، جل دروون، حەق دەستی جل
دروونەكە دەدریّت، كرىكارى كىردن پۇژانەكەى وەردەگرىّت، بەلام ناكرىّت
خاوەنى جوانەگایەك حەقى ئەو وەردەگرىّت كە جوانەگاگە خۆى هەلداتەسەر
مانگای كەسىكى تر.

بەرگەى سىيەم:

دەكرىّت كەسىكى موسولمان ئىيش بۇ كەسىكى جولەكە بكات و، حەق
دەستەكەى خۆى لى وەردەگرىّت.

(ئىمامى عەلى(پەزای خاى لىبىت)، **ئاوى بۇ ئافرەتلىكى جولەكە دەكىشا، هەر**
ستلەى بە دنكە خورمايەك). (۲۴۴)

بەرگەى چوارەم:

دەكرىّت كەسىك يەكك بەكرى بگرىّت بەرانبەر پارەيەكى دىارىكراو، بۇئەوہى
فىرى پىشەيەك يان زانستىكى بكات.

بەرگەى پىنچەم:

پيويستە پىش ئەنجامدانى كارەكە، جوړى كارەكەو، حەق دەستەكەى
بزانرىّت و، هەردووكيان رازىبن لەسەر ئەنجامدانى كارەكە.

بەرگەى شەشەم:

ئەگەر كەسىك يەكك بەكرى بگرىّت بۇ ئەنجامدانى كارىكى درىژخايەن، وەكو
رەنجبەرىك بۇ هەلسوپاندنى كارەكانى، ئەو پيويستە هەردووكلايان لەسەر
هەموو وردەكارىەكان رىك بەكون، ئەوسا دەست بە كارەكە بكرىّت، بۆنمونه:
خاوەن مەرىك كەسىك بە شوان دەگرىّت، لەسەرەتاوہ شوانەكە دەلىّت: من

ياسای به خشینه کان

(الهیات)

واته: به خشینی مال و سامانه کان، خوا له سوورده تی (ال عمران) ده فەر موویت:

لَنْ تَأْلَوْا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ (۹۲)

چاکه تان ده ست ناکه ویت هه تا له و (سامانه) نه به خشنه وه که خوشتان

ده ویت، ئەو شتهش که دهیبه خشنه وه، به پرستی خوا پیی ناگاداره.

پرگهی یه که م:

به خشینه وهی هه ر شتیك چاکه که ی بو خاوه نه که یه تی.

(پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەر موویه تی: خاوه ن به زه ییه کان، خوا

به زه یی پییاندا دیته وه، ئیوهش به زه بییتان به خه لکی زه ویدا بیته وه، ئەوهی له

ناسمانه به زه یی پییتاندا دیته وه، په یوه ندیه کانی رحم به شیکه له خوی خاوه ن

ناوی (الرحمن)، هه رکه سیك ئەو په یوه ندیانه ئەنجام بدات، ئەوه خواش له گه ل

ئەو که سه دا ئەنجامی ده دات، هه رکه سیکیش ئەو په یوه ندیانه بیچرینیت، ئەوا

خواش له گه لیدا دهیچرینیت). (۲۴۵)

پرگهی دووه م:

له کاتی به خشینی شتیكدا، به سه ر منداله کاندا، وچاکه هیچ له منداله کان

به سه ر ئەوانی تره وه دانه نرین.

(پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) فەر موویه تی: خوستان له سزای خوا بیاریزن و

په یه ره وی دادوه ری بکه ن له نیوان منداله کانتان). (۲۴۶)

پرگهی سییه م:

هه ر شتیك به که لکی فروشتن بییت، ده کریت ببه خشریته وه.

پرگهی چواره م:

هه ر مالیك نادیار بییت و له به رده ستدا نه بییت، ناگونجیت ببه خشریته وه.

پرگهی پینجه م:

به خشینه وهی شتیك به داهاتووه وه نابه ستریته وه.

پرگه ی شه شه م:

که شتیك ده به خشریته وه، پیویسته به خشره که بلیت: ئەوه ئەوهم پی به خشیت، ئەویش بلیت: ئەوه قبولم کرد، یان به کردار به جیی بینیت.

پرگه ی حه وته م:

که سیك که به خشینیك بدات به که سیکی تر، بوی نیه لیی په شیمان بییته وه، مه گهر ته نها باوک بوی هیه له پی به خشینی کوپه که ی یان کچه که ی په شیمان بییته وه.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: بۆ که سیك نابیت به خشینیك بدات به که سیك، پاشان لیی په شیمان بییته وه، مه گهر ته نها باوک بوی هیه له پیبه خشینی منداله که ی په شیمان بییته وه). (۲۴۷)

پرگه ی هه شته م:

ده کریت که سیکی به خشر به یه کیکی تر بلیت: ئەو خانووه م پی به خشیت هه تا ده مریت تییدابیت، له دوای خوشت بۆئه وانهی دوای خوٚت، ئەوه دوای مردنی به خشره که ش خانووه که بۆ میراتگره کانی ئەو که سه ده بیت که ماله که ی پی به خشراره وه.

پرگه ی نۆیه م:

ده کریت که سیکی به خشر به یه کیکی تر بلیت: ئەو خانووه م پی به خشیت، که ی تو مردیت، خانووه که بۆ من بگه ریته وه، که منیش پیش تو مردم ئەوه خانووه که بۆ خوٚت بیٚت، به لām مه رجه که به تال ده بیته وه و خانووه که ناگه ریته وه بۆ به خشره که وه ده بیته میرات بۆ میراتگانی پی به خشراره وه.

پرگه ی ده یه م:

ئه گهر که سیك قهرزیکی لای یه کیکی تر بوو، ده توانیٚت له قهرزه که ی پیبه خشیت، به بی ره زامه ندی قهرزداره که ش، چونکه ده کریت ئەم به خشره

پرېك باره ببه خشيتته خاوهن قهرزه كه و پاشان خاوهن قهرزه كه بيټ بره قهرزه كه بداته وه، واته به خشينه كه پيوستى به روزه مندى خاوهن قهرزه كه نيه.

ياسای راسپاردنه كان

ئيمامى ئه بوبه كر، ئيمامى عومهرى راسپارد (رهزای خوايان ليبيت)، دواى خوئى بيټ به خهليفه موسىلمانان، ئيمامى عومهرىش دواى خوئى مهجليسى شوروى راسپارد خهليفه كه بو موسىلمانان دهستنيشان بكن، هاوپرېكانى پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) هه موويان به مه پازى بوون.

پرگه يه كه م:

كه سيك مندالى وردى هه بن، ده توانيت كه سيك راسپيريت دواى مردنى خوئى چاوديرى منداله كانى بكات.

پرگه يه دووه م:

كچيكي هه تيو كه كاتى شوو كردنى هات، ئه و كه سه ي كه له لايه ن باوكيه وه راسپيردراوه بو چاوديرى منداله كانى، ناتوانيت ئه و كچه به شوو بدات، به لكو كچه كه بو خوئى سه ربه سته له شوو كردنه كه يدا.

(ئيبين عومهر گيرايه وه، ده لى: قودامه ي كورى مظعون، كچى عوسمانى كورى مظعونى برى لى ماره كردم، جا قودامه هات بولاى پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) گوتى: من مامى ئه و كچه م و راسپيرراوى باوكيشيم، له عبدالله ي كورى عومهر م ماره كرد، پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) فه رموى: ئه وه هه تيوه به ناره زوى خوئى نه بيټ به شوو نادرىت). (٢٤٨)

پرگه يه سييه م:

راسپارده ي كه سيكى ده وله مه ند له ماله كه يدا دواى مردنى، نابيت له سييه كى ماله كه ي زياتر بيټ، راسپارده ي كه سيكى هه زاريش پيوسته له سييه ك كه متر بيټ.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: سىيەكى مائەكەت زۆرە بىكەى بە
ۋەسىيەت، تۆئەگەر مىراتگرەكانت بە دەۋلەمەندى جىيەيلىت، باشترە لەۋەى بە
ھەژارى جىيانەيلىت، دەست لەبەر خەلكى پان بكنەۋە). (۲۴۹)

پرگەى چوارەم:

پىۋىستە لەسەر كەسيك كە لاي نەخۇشىكە نەھيلىت لە ۋەسىيەت كىرەكەيدا
لە سنوورى خۇى لادات.

پرگەى پىنچەم:

خىرو چاكەكىرەنى پىش مردن، باشترە لە ۋەسىيەت كىرەنى دواى مردن.

پرگەى شەشەم:

ۋەسىيەت كىرەنىك خىزەت بە ئايىنى ئىسلام نەكات، ئىشى پى ناكىرەت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: خۇاى گەۋرە دواى مردنى خۇتان
سىيەكى مائەكەتانى بۇ داناون بۇئەۋەى لە چاكەكانتانى پى زياد بكن). (۲۵۰)

پرگەى ھەوتەم:

ئەۋ سىيەكەى ۋەسىيەت، دادەنرىت بۇ دانەۋەى قەرزەكانى خەلكى كە
بەسەرىيەۋەن، يان بۇدانەۋەى ھەقەكانى خۇا، ۋەكو ھەج و زەكات، يان بۇ ھەر
راىسپاردەيەكى تر كە مردوۋەكە راىسپاردوۋە.

ياساى وهقف كردن

واته به خشينى مالىك له پيئاوى خوادا.

برگه‌ى يه‌كه‌م:

هه‌موو شتيك كه كه‌لكى لى وه‌رگرييت، ده‌توانرييت وهقف بكرىت له پيئاوى خوادا، وهكو: خانوو، ئاژهل، كه‌لوپهل، چه‌ك.

برگه‌ى دووه‌م:

ده‌كرىت پارە ببه‌خشريت له پيئاوى خوادا، بو دروستكردننى مزگه‌وتيك، يان نه‌خوشخانه‌يه‌ك، يان هه‌ر پرورژه‌يك كه خزمه‌ت به كو‌مه‌لگاي ئيسلامى بكات.

برگه‌ى سيبه‌م:

هه‌ر پارە‌يه‌ك وهقف بكرىت، مامه‌له‌كردن پيبه‌وه ده‌وه‌ستينرييت و له‌و پرورژه‌وه كه وهقف كراوه ناكه‌ويته بهر ياساكانى زه‌كاته‌وه.

برگه‌ى چواره‌م:

هه‌رمالىك وهقف بكرىت، وهكو خانوو، نه‌گه‌ر خانوو‌كه‌هى چه‌ند كه‌سيكيش بيت و نه‌توانرييت به‌ش بكرىت، نه‌وا به‌شى يه‌كيك له شه‌ريكه‌كان ده‌توانرييت وهقف بكرىت.

برگه‌ى پينجه‌م:

وهقف كردن به هيج مه‌رجيكه‌وه نابه‌ستريته‌وه.

برگه‌ى شه‌شه‌م:

وهقف كردن نابه‌ستريته‌وه به كاته‌وه.

برگه‌ى هه‌وته‌م:

ده‌توانرييت نه‌ومى دووه‌مى خانوويه‌ك به بى نه‌ومى يه‌كه‌مى وهقف بكرىت، هه‌روه‌ها ده‌توانرييت نه‌ومى يه‌كه‌مى به بى نه‌ومى دووه‌مى وهقف بكرىت.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ده‌بیٚت ئه‌وکه‌سه‌ی که ماله‌که وه‌قف ده‌کات، به‌ده‌م ناوی وه‌قف کردنه‌که بینٚیٚت، ئه‌ویش شه‌ش وٚردی هه‌یه: (وقفت، حبست، سبلت، تصدقت، اٚدت، حرمت)

پرگه‌ی نو‌یه‌م:

مالی وه‌قف کراو له‌لایهن خاوه‌نه‌که‌یه‌وه، نه‌ده‌فرۆشرٚیٚت و نه‌ده‌به‌خشرٚیٚت و نه‌ده‌بیٚت به‌میرات بو‌ میراتگره‌کان.

یاسای ئازادکردنی به‌نده‌کان

(العق)

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ (١١) وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ (١٢) فَكُ رَقَبَةً (١٣) البلد

﴿جا﴾ (ئهو ئاده‌میزاده) تا ئیستا کۆسپه‌ سه‌خته‌که‌ی نه‌پریوه، (ئهی محهمه‌د)، تۆش چوزانیت کۆسپه‌ سه‌خته‌که‌ چیه؟ ئازادکردنی به‌نده‌یه‌که‌ له‌ کۆیلایه‌تی.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئازادکردنی به‌نده‌یه‌ک، چاکه‌یه‌که‌ بو‌ ئازادکهره‌که‌ ده‌گه‌رٚیٚته‌وه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌یه‌تی: هه‌رکه‌سیک به‌نده‌یه‌ک ئازاد بکات، له‌بری ئازادکردنی هه‌ر ئه‌ندامیکی جه‌سته‌ی ئهو به‌نده‌یه، ئه‌وا خوا ئه‌ندامیکی جه‌سته‌ی ئه‌وکه‌سه‌ پرزگار ده‌کات له‌ ئاگر). (٢٥١)

پرگه‌ی دووهم:

که‌سیکی خاوه‌ن مال و سامان، ده‌توانٚیٚت به‌نده‌یه‌ک بکړٚیٚت و ئازادی بکات، به‌مه‌رجیک خوی قه‌رزدار نه‌بیٚت، یان نه‌خۆش نه‌بیٚت پیویستی به‌ مال و سامانه‌که‌ی هه‌بیٚت.

پرگه‌ی سییهم:

ئەو کەسە‌ی کە بەندە‌یه‌کی خۆ‌ی ئازاد دەکات، هەر ئەو‌ه‌نده بەسە پێ‌ی بلیت: من هیچم بەسەر توو‌ه نە‌ماوه، یان بلیت: وازم لێ هینایت، یان بلیت توو سەر‌به‌ستیت، بە‌لام ئە‌گەر کە‌سیک بە کە‌نیزه‌یه‌کی خۆ‌ی بلیت: توو وە‌کو دایکم وای بو‌من، ئە‌وه ئازادی نابیت، تە‌نها له‌کاری جووتبوون قە‌ده‌غه دە‌کریت.

پرگه‌ی چوارهم:

ئە‌گەر کە‌سیک بە بەندە‌یه‌کی خۆ‌ی بلیت: ئە‌وه ئازادم کردیت له‌ به‌ران‌به‌ر ئە‌وه‌ی هە‌زار دینارم بده‌یتی، بە‌نده‌کە‌ش پ‌ه‌زامه‌ندی نیشاندا، ئە‌وه یه‌ک‌سه‌ر هە‌زار دینار‌که ده‌کە‌ویته ئە‌ستۆ‌ی بە‌نده‌کە‌وه، کە پاره‌کە‌ی دا به‌ خاوه‌نه‌کە‌ی، ئازاد دە‌کریت.

پرگه‌ی پینجه‌م:

هەر‌که‌سیک له‌ کۆ‌یله‌کە‌ی ژێ‌ر دە‌سه‌لاتی خۆ‌ی بدات، ئە‌وه بو‌ پاک بو‌نه‌وه له‌و تاوانه، پێ‌ویسته کۆ‌یله‌کە ئازاد بکات.

(پێ‌غه‌م‌به‌ر(صلی الله علیه وسلم) فەر‌مو‌ویه‌تی: هەر‌که‌سیک تە‌ه‌وقتیک له‌ بە‌نده‌کە‌ی بدات، یان لێ‌یداو بیکوتیت، حە‌قی پاک بو‌نه‌وه له‌و تاوانه ئە‌وه‌یه، بە‌نده‌کە ئازاد بکات). (٢٥٢)

پرگه‌ی شه‌شه‌م: ده‌کریت زه‌کات، یان خێ‌ر، بدريت به‌ بنده‌ی موسولمان، بو‌نه‌وه‌ی خۆ‌ی پێ ئازاد بکریت.

وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ..... (٣٣) النور

..... ئە‌وه کۆ‌یلانه‌ش کە له‌به‌رده‌ستی ئێ‌وه‌دان و ده‌یان‌ه‌ویت بو‌ دیاری‌کردنی ماوه‌ی ئازاد‌بوونیان گ‌ری‌به‌ستیتان له‌گه‌‌دا بنووسن، ئە‌وه ئە‌گەر چاکه‌کاریه‌کتان له‌وانه‌وه دیت (که ده‌توانن دوا‌ی ئازاد‌بوونیان خۆ‌یان ب‌ژیه‌نن و خێ‌رو چاکه‌و توانای کار‌کردن و خو ئازاد‌کردنتان لێ دیتن)، گ‌ری‌به‌ستیان

لهگه لدا بنووسن، له و ماله ش که خوا به ئیوهی داوه به شی ئه وانی لی بدهن،
(بۆ ئه وهی به زوویی پزگاریان بیټ له کۆیله یی) ... ❁

ههروه ها کۆیله کان یه کیکن له وه هشت پۆله ی که یاسای زهکات ده یانگریته وه،
خوا له م باره یه وه له سوورته ی (التوبه)، ده فه رمو یټ:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦٠)

❁ به پراستی زهکات بۆ ئه وانه یه که (خه لکی) لات و گه دان، بۆ ئه وانه ش له
کۆکردنه وه ی زهکات کار ده که ن و، بۆ نو ی موسولمانه دل پراگرا وه کان و، بۆ
به نده و (کۆیله و)، بۆ قه رزداره کان و، بۆ (خه رچکردنی) له پریگه ی خواداو، بۆ ئه و
ریبوارانه ش که له پریگادا توویشویان لی ده پریټ و ناگه نه وه جیگه ی خویان،
(زهکات له سه ر په یره وانی ئایینی ئیسلام) له لایه ن په روه ردگار وه
پیویستکرا وه، به پراستی په روه ردگار زانا و شاره زاو کار دروسته ❁.

پریگه ی حه وته م: هه ر که سیئک بیټته خاوه نی کۆیله یه ک، که په یوه ندی روحمی
له گه لدا هه بیټ، ئه و ئه و کۆیله یه ئازاد ده بیټ.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رمو یه تی: هه ر که سیئک بیټته خاوه نی کۆیله یه ک
په یوه ندی روحمی له گه لدا هه بیټ، ئه و ئه و کۆیله یه ئازاد ده بیټ). (٢٥٣)
پریگه ی هه شته م:

له م بارانه ی خواره ودا، له جیاتی حه قی تاوانه کان کۆیله ئازاد ده کری.
یه که م: له حه قه تۆله ی کوشتنی که سیئک به هه له، کۆیله ک ئازاد ده کری.

دووهم: له حه قه تۆله ی ئه و که سه ی که به ژنه که ی ده لیټ، تۆ و بۆ من وه کو دایکم
وا یټ، به نده یه ک ئازاد ده کریټ.

سییه م: له حه قه تۆله ی سو یند خوار دنی به درودا، به نده یه ک ئازاد ده کریټ.

چواره م: پۆژوو شکاندنی مانگی ره مه زان به هو ی جووت بوونه وه، حه قه تۆله که ی
ئازاد کردنی به نده یه که.

ياساكانى لهئەستۆگرتن

(النذر)

پرگەى يەكەم:

لهئەستۆگرتن دروستە بۆ ھەموو موسولمانىكى كاملى ژير.

پرگەى دووھەم:

ھەرکەسىك شتىك لهئەستۆى خوى بگرىت، دەبىت جىبه جىيى بکات.

(عومەر) (پەزى خواى لىبىت) بە پىغەمبەرى (صلى الله عليه وسلم) گوت: لەسەردەمى

نەزانیدا مانەوھى شەوېكم بۆ خواپەرستى لهئەستۆى خۆم گرتووه، ئەویش

فەرمووى: پەیمانەكەت بەجىبىنە. (۲۵۴)

پرگەى سىيەھم:

مندال و شىت بەرپرس نابن لهوھى شتىك لهئەستۆى خويان بگرن.

پرگەى چوارەم:

پىويستە شت له ئەستۆگرتنەكە تەنھا بۆ خوا بىت و بە قسە دانى پىدابىرىت،

بۆنمونه: ئەوكەسە بلىت: ئەوھ مەرىكم خستە ئەستۆى خۆمەوھ له پىناوى

خوادا سەرى بېرم.

پرگەى پىنجەم:

بۆ پاكبونەوھ له ئەستۆگرتنىك كە ئەنجام نەدراىت، دەبىت لەبرىدانىك

بدرىت، وھكو لەبرىدانى سویند خواردن.

(فەرمووھى پىغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) كە فەرموویەتى: خو پاكکردنەوھ له

ئەستۆگرتنىك كە ئەنجام نەدراىت، وھكو لەبرىدانى سویند خواردن (وايه). (۲۵۵)

پرگەى شەشەم:

موسولمانەكان دەتوانن ھەر خوا پەرستىەك بۆ خوا له ئەستۆى خويان بگرن و

جىبه جىيى بکەن، بۆنمونه: كەسىك دەتوانىت بلىت: ئەگەر خوا لەم كارەساتە

رزگارم بکات، ئەوا مانگىك بەرپۆژوو بوون له ئەستۆى خۆم دەگرم، جا پىويستە

هه موو مانگه كه به سه ريه كه وه به پوژوو بيټ و له مانگي ره مه زاندا نه بيټ، نه گهر هات و نه و كه سه له و ماوه يه دا مرد، له نه ستوگرته كه ي نه نجام نه درا، نه وا پيوسته كه س و كاره كه ي بوي نه نجام بدن.

برگه ي حوته م:

نه گهر كه سيك مه پيكي له نه ستوي خوي گرت له مه كه كه سه ري برپيټ له پيناوي خوادا، ده بيټ سه برپينه كه له مه كه بيټ، هر كه سيكيش نويژيكي مزگه وتي كه عبه ي له نه ستوي خوي گرت، نه وا ده بيټ نويژكرته كه له كه عبه بيټ.

برگه ي هه شته م:

نه گهر كه سيك به پوژوو بووني هه موو دوو شه مموه و پينج شه ممي هه كي له نه ستوي خوي گرت، نه وا نه و دوو شه مموه و پينج شه ممانه ي كه ده كه ونه مانگي ره مه زانوه، كيشه ي بو دروست ناكهن و پيوسته به گرته وه ناكهن.

برگه ي نويه م:

نه گهر كه سيك له نه ستوگرته كه ي به هاتني كه سيكي تره وه به سه تيته وه، وه كو نه وه ي بليټ: كه كوره كه م هاته وه، نه وا پوژييك به پوژوو ده بم، نه وا به پوژوو بوونه كه له پوژي دواي هاتني كوره كه ي وه پيوسته ده بيټ له سه ري. به لام كه سيك مانه وه ي پوژيكي له مزگه وت له نه ستوي خوي گرت كه كوره كه ي تييدا ده گه رپته وه، به لام كوره كه به شه و گه رايه وه، نه وا له نه ستوگرته كه پيوسته نابيټ له سه ري، له به رنه وه ي مه رجه كه نه هاتوته دي كه هاتنه وه ي كوره كه يه له پوژييدا، جا نه گهر كوره كه ش له كاتيكي پوژدا هاته وه، نه وا پيوسته نه و ماوه يه ي كه ماوه له پوژه كه، بچيټ له مزگه وت بمينيټه وه.

برگه ي ده يه م:

نه گهر كه سيك چه ج كردي له م سالدا خسته نه ستوي خويه وه، به ئاره زوي خوي چه جه كه ي نه كرد، نه وه ده بيټه قهرز به سه ريه وه، به لام نه گهر له توانايدا نه بوو چه جه كه بكات، نه وا له نه ستوگرته كه ي له سه ر نامينيټ.

ياسای خوډاپوښينی نافرەتان

بنه ما بنه پرته تیه کانی مروڤایه تی، قبول نا که ن ئاده میزاد پروت بیټ، جا هه رکاتیڤ ئاده میزاد ئه و رهوشته ی له ده ستدا، ئه و له سنوره مروییه کان داده به زیته خواره وه، ته نانه ت درخستنی رانی پیاوانیش قه ده غه یه.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا (الاحزاب)

ئهمه شیوازو (داب ونه ریتی) ریبازی خواجه له نیو ئه وانه ی که له پيش نیوه وه تیپه رین، هیچ کاتیکیش گوړانکاریه ک نابینی له شیوازو (داب ونه ریتی خوادا).

برگه ی یه که م:

خوډاپوښین رهوشتیکی مروییه، ته نها تایبه ت نیه به ئیسلامه وه.

ئاهم و هه و کاتیڤ له به هشت له به ری داره که یان خوارد، عه یب و عاره کانیان ده رکه وتن، بویه به په له به هو ی گه لای داره کانی به هه شته وه که وتنه داپوښینی جهسته کانی خو یان، خوا له م باره یه وه له سووره تی (الاعراف) ده فهرمویت:

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ (۲۲)

کاتیڤ له داره که یان چیشته، دامینه کانیان ده رکه وتنو، ده ستیان کرد به پیکه وه نان و پیوه نووساندنی گه لای داره کانی به هه شته به دامینه کانیانه وه.

برگه ی دووه م:

نافره تان ده بیټ هه مو جهسته ی خو یان داپوښن، ته نها ده موچاوو دهسته کانیان نه بیټ هه تا مه چه که کان.

برگه ی سییه م:

داپوښینی قرژی نافرەتان له هه مو ئایینه کاندایو یست کراوه، چونکه ده رکه وتنی قرژی نافرەتان رپگره له هاتنی فریشته کان بو ئه و شوینه. (۲۵۶)

برگه ی چواره م:

هه ر نافرەتیڤ جوانیه که ی خو ی بو خه لکی ده رخات، ئه وه دژایه تی کردنی ویسته کانی خواجه، خوا له م باره یه وه ده فهرمویت:

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ خُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ... (۳۱) النور

﴿...جوانیهه کانی خویشیان دهرنه خه، مهگهر تهنها نه وهندهی که به دهره وهیه، با چارشیهه کانی شیان به سهر کۆلمه کانیاندا بدن، جوانیهه که شیان دهرنه خه، مهگهر تهنها بۆ میرده کانیان، یان بۆ باوانه کانیان، یان بۆ باوانی میرده کانیان، یان بۆ منداللهه کانی خویان.....﴾

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئافره ته‌کان بۆنه وهی نه که ونه بهر سیهری ئاره زوهه کانی خه‌لکی و ئازار نه درین، پیویسته خویان داپۆشن.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۵۹) الاحزاب

﴿ئهی پیغه مبه‌ر، به خیزانه کانت و، کچه کانت و، خیزانی خاوه‌نباوه‌ره‌کان، بلی: با پۆشاکه کانیان به سهر خویان داهن، نه وه گونجاوتره بۆ نه وان، له وهی که بناسرین، جا به هوئی نه وه خوداپۆشینیه‌یان دور ده که ونه وه له وهی (به قسه) ئازار بدرین، خواش لیبوردو خاوه‌ن به زه‌یهه﴾

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ههر ئافره‌تی که له ژبانی پۆژانه‌یدا، له کاروپیشه‌یدا داپۆشراو نه‌بیته له سنووری یاسا‌کانی خوادا، نه وه نه وه ئافره‌ته لادهره له ئیسلام، ههر خواپه‌رسته‌یه که بکات لیی وه‌رناگیریت، چونکه یه‌کی که له مهرجه‌کانی چوونه ناو خوارپه‌رسته‌یه که وه نه وه یه که ئافره‌ته‌که خوی داپۆشیت.

وَمَنْ لَّمْ يَخُكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (۴۴) المائدة

﴿...ههر که سی‌کیش کار به و یاسایانه نه کات که خوا نارده‌وونیه خواره‌وه، نه‌وا نه‌وانه بیباوه‌ره‌ن﴾

یاسای قهدهغه کردنی کوشتن و تاوانه کانی تر

قانون الجنایات

هه رکه سیك تاوانبار بیټ به کیشیه که وه، ده خریته به ندیخانه وه، تا لیکۆلینه وه له رووداوه که ده کریټ:

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) به هووی تۆمه تیکه وه که سیکی خسته زیندانه وه، پاشان به ره لای کرد). (۲۵۷)

پرگه ی یه که م:

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا (۹۳) النساء

هه رکه سیکیش به ویست و ئاره زوو خاوهن باوه ریک بکوژیټ، ئه وه سزای ئه وه که سه به نه مری مانه وه یه تی له جه هه نده مدا، خواش بق و قینی لی داگرتوو وه نه فرینی لیکردوو وه سزایه کی گه وره ی بو سازداوه .

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: کوشتنی خاوهن باوه ریک له لای خوا له وه گه وره تره که هه موو دنیا له ناو بچیت). (۲۵۸)

پرگه ی دووه م:

ته نها له سی حاله تدا پریاری کوشتن ده دریټ:

یه که م: نه گه ر پیاویکی خاوهن ژن، یان ژنیکی خاوهن میرد، داوینپییسی بکات.

دووهم: نه گه ر موسولمانیک له ئایینه که ی هه لگه رابیته وه.

سییه م: نه گه ر که سیك یه کیکی تر بکوژیټ، ئه وا ده بیټ له تۆله ی کوژراوه که دا ئه وه که سه بکوژیټه وه.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: حه لال نیه خوینی مروقیکی موسولمان پرژیټ، ته نها له م سی باره دا نه بیټ: پیاویکی خاوهن ژن داوینپییسی کرد بیټ، یان که سیك له ئایینه که ی هه لگه رابیته وه، یان ئه وه که سه که سیکی تری کوشت بیټ). (۲۵۹)

به لآم نه گهر هاتوو له نیوان تیره و هۆزه کاندایه کییک کوژرا، ئەوا خوا دهنفرمویت:
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى
بِالْأُنثَى.. (١٧٨ البقرة)

﴿ئەهێ ئەوانەهێ باوه پرتان هیناوه، له سه رتان نووسراوه له (ياسای) تۆله ی
کوژراوه کاندایه، که سه ی سه ره به سه ت له جیاتیه که سه یکی سه ره به سه ت ده کوژریته وه،
که سه یکی کوپله شه له جیاتیه که سه یکی کوژراوه ده کوژریته وه، مپینه یه که شه
له جیاتیه مپینه یه که شه کوژراوه ده کوژریته وه....﴾

پرگه ی سه یه م:

مندال و شه ت کوشتنه وه یان له سه ر نه یه.

پرگه ی چواره م:

ئه گهر پیاویک ژنیک بکوژیت، ئەوه پیاوه که ده کوژریته وه.

پرگه ی پینجه م:

باپرو نه نک، یان دایک و باوکیک، ئەگهر کوره که ی یان نه وه که ی خو یان کوشت،
تۆله یان لی ناکریته وه، به مه رجیک دایک و باوکه که موسولمان بن، به لآم ئەگهر
که سه یکی تر یارمه تی دایک و باوکه که یاندا بو کوشتنی کوره که یان، ئەوا
ئه وه که سه ده کوژریته وه.

پرگه ی شه شه م:

ئه گهر کورپیک یا کچیک، دایک و باوکی خو ی بکوژیت، ئەوه ئەوه کوره، یان ئەوه
کچه، ده کوژریته وه.

پرگه ی چه وته م:

ئه گهر سه له مینرا که کۆمه لیک هاوبه شه ن له کوشتنی که سه یدا، ئەوا هه موویان
ده کوژریته وه.

پرگه ی هه شه ته م:

ئەگەر يەككە كەسىكى برينداركردو ئەوكەسە بەھۆى برينەكەيەوہ مرد، جا برينداركردنەكە بەھۆى ھەر شتيكەوہ بيت، ئەوا برينداركەرەكە لەبرى كەسە مردوہكە دەكوژيۋتەوہ، بەلام ئەگەر ھات و مردنى كەسەكە بەھۆى تيگرتنى پينوسىكەوہ يان بەھۆى دەسكەلایەكەوہ بو، ئەوا كەتن كەرەكە ناكوژيۋتەوہو حەقە خوینی مردوہكەى لى وەر دەگيریت، چونكە پینوس يان دەسكەلا، نابنەھۆى مردنى كەسىك.

پرگەى نۆيەم:

ئەگەر كەسىك دەستى خستە سەر دەمى كەسىكى ترو، بەرينەدا ھەتا خنكاندى، يان سەرينىكى خستە سەردەمى و خنكاندى، يان گونەكانى بادان و بەرينەدان ھەتا مرد، ئەوا ئەو كەسە دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى دەيەم:

ئەگەر كەسىك يەككى تر لە شوينىكى بەرز فریداتە خوارەوہو ببیتەھۆى مردنى، يان ھەلیداتە ناو ئاگرەوہو بسووتیت و بمريت، يان ھەلیداتە ناو ئاويكەوہو نەتوانیت دەرباز بيت و بخنكىت، ئەوا ئەوكەسە دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى يازدە:

ئەگەر كەسىك يەككى بەند كرد بۇماوہيەك و ھيچ خواردن و خواردنەوہيەكى نەدايەو بەھۆيەوہ مرد، ئەوا ئەو كەسە دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى دوازدە:

ئەگەر كەسىك كەسىكى ترى دەرمانداو كردو بەھۆيەوہ كەسەكە مرد، ئەوا ئەو كەسە لە تۆلەى مردوہكەدا دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى سيزدە:

ئەگەر كەسىك پارەى دا بە كەسىكى تر، بۇئەوہى يەككى بۇ بكوژيۋت، ئەويش ئيشەكەى نەنجامدا، ئەوہ بكوژەكە دەكوژيۋتەوہو، ھيچ حەقە خوینيكيش ناكەويۋتە ئەستۆى پارەدەرەكە.

ئەگەر دەسەلاتدارىك داواى كوشتنى كەسىكى لە يەككىى تر كرد، ئەوا ئەو كەسەى دووم نايىت بە قسەى دەسەلاتدارەكە بكات.

(پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: نايىت گۆپرايەلى كەسىك بكرىت كە دژى ويستەكانى خوا بىت). (۲۶۰)

ئەگەر دەسەلاتدارىكىش فەرمانى بە مندالىك كرد، يان فەرمانى بە كەسىكى بيانى كرد كە شارەزا نەبوو لەوەى كە نايىت بۆ ئەوشتانە بە قسەى گەرەكەى بكات و، كوشتنەكە ئەنجامدرا، ئەوا تۆلەكردنەوەكە بە كوشتنى دەسەلاتدارەكە دەبىت، بەلام ئەگەر دەسەلاتدارەكە فەرمانى دزى كردنىكى بەسەر كەسىكدا كردو، ئەويش دزىكەى ئەنجامدا، ئەوا سزاکە بەسەر ئەنجامدەرەكەدا دەسەپىت.

بەرگەى چواردە:

ئەگەر دوو كەس شاھىدىاندا بەوەى كەسى سىيەم پىياوكوژەو يەككى تىرى كوشتووەو، بەم ھۆيەو كەسى سىيەم كوژرايەو، پاشان دوو شاھىدەكان لە شاھىدىدانەكەيان پەشىمان بوونەو، ئەوا ئەو دووكەسە كە شاھىدىان داو ھەردووكان دەكوژىنەو.

بەرگەى پازدە:

ئەگەر كەسىك چەند كەسىك بەيەكەو بەكوژىت، ئەو لە تۆلەى كوشتنى ھەر يەككىياندا، سزای كوشتنىكى بەسەردا دەرىت، ئەگەر سزای تۆلەى كوژراوى يەكەم بەسەرىدا سەپىنرا، ئەوا كىشەى كوژرانى كەسى دووم دىتە بەردەم دادگا، لەويش سزای كوشتنى بۆ دادەنرىت، بۆيە لە تۆلەى ھەموو ئەو كوژراوانەى كە بە يەكەو كوشتونى، ئەوئەندە سزای كوشتنەى بەسەردا دەرىت، حەقە خويىنەكانىش لە مىراتەكەى دەرىن.

بەرگەى شانزە:

لەتۆلەى كوشتنى ھەلدا كەخاوەن باوهرىك بەھەلە بەكوژىت، خوا دەفەرموىت:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ
وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا

﴿بۆ هیچ خاوهنباوه پیکیش نه بووه خاوهنباوه پیکى تر بکوژیئت، مه گهر به هه له، جا كه سيك كه خاوهنباوه پیکى به هه له كوشت، ئەوا له سه ری پیویستکراوه بهندهیهکی خاوهن باوه پ ئازاد بکات و، حهقه خوینه که شی دهریته دهست که سوکاره که ی، مه گهر ئازادی بکه ن و خوینی لی وهرنه گرن....﴾

جا ئەگهر هات و خاوهن باوه په کوژراوه که له نیو تیره و هۆزیکدا بوو دوژمنایه تیتان له گه لدا هه بوون:

فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

﴿...جا ئەگهر ئەو که سه کوژراوه خاوهنباوه پ بوو، له هۆزیکى دوژمنى ئیوه بوو، ئەوا ئازادکردنى بهندهیهکی خاوهنباوه پ (پیویستکراوه له سه رتان)....﴾
به لām ئەگهر هات و خاوهنباوه پ به هه له کوژراوه که له تیره و هۆزیک بوو که په یمانتان له گه لدا هه بوون، ئەوا خوا له سوپه تی (النساء) ده فهرمویت:

وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (٩٢)

﴿... ئەگهر ئەو که سه کوژراوه ش له هۆزیک بوو له نیوانتان په یمان و به لاین هه بوو، ئەوا له بریدانیك (پیویسته له سه رتان بیده نه دهست که س و کاری کوژراوه که)، ئازادکردنى بهندهیهکی خاوهنباوه پ ریش له بری خوینه که ی، جا که سیك که نه یبوو بهندهیهکی خاوهنباوه پ ئازاد بکات، ئەوه وه کو لیخوشبوونیك له لایه ن خواوه به پۆژو بوونی دوو مانگتان له سه ریه ک (له سه ر پیویستکراوه)، خواش زاناو کاردرسته﴾

برگه ی حه قده:

ئەگەر كەسبىك سزاي كوشتنى بەسەردادرا، جا بەھۆى گەپرانەھى بىت بو
 بىباوھى، يان بەھۆى داوين پىسى يەوھ بىت، يان بەھۆى تۆلەى كوشتنى
 يەككى ترەوھ، پراكرده ناو مزگەوتى كەعبەوھ بوئەوھى پزگارى بىت، ئەوھ
 پىروى مزگەوتى كەعبە، يان ھەر مزگەوتىكى تر، تاوانبارەكان لە سزاكانيان
 ناپارىزىت، لەنيو مزگەوتەكەدا دەگىرىت و دەكوژىت، ھەرەكو خوا
 دەفەرموئىت:

فَخُدُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ (۸۹) النساء

..... بىانگرن و بىانكوژن لەھەر شوئىنىك كە تووشيان بوون.....

تۆلەى برىن و ئەندامە بردراوھكان

برگەى يەكەم:

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالسِّنَّ
 بِالسِّنِّ

لە تەوراتىشدا لەسەرمان نووسيون (لەسەرمان پىويست كردوون) كە (لە
 تۆلەكردنەوھدا)، كەسبىك لەبرى كەسبىك و، چاو لەبرى چاو و، لووت لەبرى
 لووت و، گوئى لەبرى گوئى و، ددان لەبرى ددان، تۆلە دەكرىنەوھ.....

برگەى دووھم:

وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ..... (۴۵) المائدة

..... برىنەكانىش ھەقە تۆلەيان ھەيە، جا ھەر كەسبىك لەو ھەقە تۆلەيە
 خوئىبىت، ئەوھ (ئەو لىخوئىبوونە) لەلايەن خواوھ لىخوئىبوئىكە لە تاوانەكانى
 ئەو كەسە.....

برگەى سىيەم:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۴۵) المائدة

..... ھەر كەسبىكيش كار بەو ياسايانە نەكات كە خوا ناردوونىە خوارەوھ، ئەوا
 ئەوانە ستەمكارن.....

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گه‌ر تاوانه‌که نه‌بوویته هۆی برینیك، گوشت و پیسته‌که‌ی هه‌تا سهر ئیسقان هه‌لدربیت، ته‌نها شان بیت له ئیسکه‌کانی قول و ده‌ست و مه‌چه‌ک و په‌راسوه‌کان، ئه‌وه تۆله‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی له‌سهر نیه، له‌به‌رئه‌وه‌ی نازانی شكاوه‌که چۆن شكاوه، به‌لام به‌رێکه‌وتنی مائی، تۆله‌که‌ی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینریت.

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌گه‌ر هاتوو تاوانه‌که ببوه هۆی برینیك گه‌یشتبوه سهر ئیسقان، ئه‌وا تۆله‌ له جه‌سته‌ی ده‌ستدرێژکه‌ره‌که ده‌کریته‌وه، به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وبرینه‌ی که له‌سهر جه‌سته‌ی برینداره‌که دروستی کردوه، جا ئه‌و برینه‌ له‌ههر شوینی‌کدا بیت، له سهر، یان پوومه‌ت، یان مل، یان ده‌ست، یان قاچ.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گه‌ر برینیك گه‌یبیته سهر ئیسقان و ئیسکه‌که‌ی ورد بووبیت، یا پارچه‌ی لی هه‌لبووبیت، یان مۆخه‌که‌ی ده‌رکه‌وتبیت، ئه‌وا تۆله‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی له‌سهر نیه، چونکه ناتوانریت به‌هه‌مان شیوه ئه‌و برینه له جه‌سته‌ی تاوانباره‌که بکریته‌وه، بۆیه به‌سزای مائی سزا ده‌دریت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سیك ده‌ست یان قاچ یان گوئی یان لووت یان په‌نجه یان ههر ئه‌ندامی‌کی که‌سیکی تری بری و لی کردوه، ئه‌وا له تۆله‌یدا هه‌مان ئه‌ندامی جه‌سته‌ی ئه‌وه‌که‌سه ده‌بدریت.

پرگه‌ی چه‌وته‌م: ئه‌گه‌ر که‌سیك له کیشه‌یه‌کدا بوو به‌شه‌ری، ده‌ستی که‌سیکی لیکرده‌وه‌و که‌سیکی تریشی گوشت، ئه‌وا ئه‌و که‌سه ده‌گیریت و سه‌ره‌تا تۆله‌ی ده‌سته‌ براره‌که‌ی لی ده‌کریته‌وه‌و هه‌مان ده‌ستی ده‌بدریته‌وه، ئینجا ئاماده ده‌بیت بۆئه‌وه‌ی سزای کوشتنه‌که‌ش بداته‌وه به‌وه‌ی ده‌بیت بکوژیته‌وه.

كهلك وەرگرتن له تۆله وەرگرتنه وه (حهقه خوینهكان)

برگه‌ی یه‌كه‌م:

خو‌ا ده‌فه‌رمو‌یت:

وَلَكُمْ فِي الْفِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (البقرة ۱۷۹)

﴿ئهی خو‌وه‌ن ییرو‌هۆشه‌كان، له‌یاسای تۆله‌کردنه‌وه‌شدا (به‌رده‌وامی و خو‌شی) ژیان‌تان بۆ هه‌یه، (به‌و هیوا‌یهی) به‌لكو له‌خو‌ا ده‌ترسی‌ن و خو‌تان ده‌پاری‌زن (له‌یه‌كتر كوشتن)﴾.

(خو‌ا مه‌به‌ستی له‌وه‌یه كه له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌دا به‌رده‌وامی و خو‌شی ژیان هه‌یه، چونكه پیاو‌كوژه‌كه ئه‌گه‌ر بزانی‌ت له تۆله‌ی ئه‌م كاره‌یدا ده‌كوژیته‌وه، ئه‌وا وازدینی‌ت له ئه‌نجامدانی كاره‌كه‌ی و، ژیان‌ی خو‌ی ده‌كپیته‌وه‌و تووشی ئه‌وه نابی‌ت كه تۆله‌ی لی وهر‌بگیری‌ته‌وه‌و بكوژیته‌وه‌و).

برگه‌ی دو‌وه‌م:

حهقه خو‌ینی كه‌سی‌کی كوژ‌راو، وه‌كو میراته‌كه‌ی وایه، به‌پیی یاسا‌کانی میرات به‌سه‌ر میرات‌گه‌ر‌ه‌كاندا دا‌به‌ش ده‌كری‌ت.

برگه‌ی سی‌یه‌م:

بۆ نه‌بوونی زیاده‌په‌وی له تۆله وەرگرتنه‌وه‌كه‌دا، پێویسته ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌كه ئاماده بی‌ت و، دوو شاهیدی‌ش ئاماده‌ی تۆله وەرگرتنه‌وه‌كه ببن.

برگه‌ی چواره‌م:

له تۆله‌کردنه‌وه‌ی كه‌سی‌کی سته‌م لی‌كرا‌ودا خو‌ا ده‌فه‌رموی:

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا (الاسراء ۳۳)

﴿ئهو ده‌روونه‌ش مه‌كوژن كه خو‌ا قه‌ده‌غه‌ی كردو‌وه، مه‌گه‌ر ما‌فی‌كتان به‌سه‌ریه‌وه هه‌بی‌ت (كه شایسته‌ی ئه‌وه‌بی‌ت بیکوژن)، هه‌ر‌كه‌سی‌کی‌ش سته‌م

لیکراویک بکوژیټ، ئەوا ئیټه به لگه و دهسه لاتیك ده دهین به کهس و کاره که ی
(بۆئه وهی تۆله ی بکاته وه)، جا با له کوشتنه وهی پیاو کوژه که دا زیاده رپه وی
نه کات، به پراستی ئەو که سه ی که تۆله ی کوژرانی سته م لیکراویک ده کاته وه،
له لایه ن خوا وه پشتیوانی لیکراوه .

پرگه ی پینجه م:

نافرته ی زگ پر، ئەگه ر که سیکی کوشت، ئەوا تۆله ی لی ناکریته وه هه تا
منداله که ی ده بیټ، پاشان له تۆله ی کوشتنه که دا ده کوژریته وه.

پرگه ی شه شه م:

کوشتن سی جوړه:

یه که م: به هه له و به بی نیاز، ئەوه کوشتنه وه ی له سه رنیه، وه کو ئەوه ی تیری ک بو
بالنده یه ک به او یټ به که سیکی بکه ویټ و بیکوژیټ، ده بیټ حه قه خوینه که ی
بدریټ و به نده یه کیش له پیناوی خوادا ئازاد بکریټ.

دو وه م: ئەگه ر هات و مه به ستی لی دانه که کوشتنی که سه که نه بوویټ، ئەوا
ده بیټ حه قه خوینه که ی بدریټ و به نده یه کیش له پیناوی خوادا ئازاد بکریټ.

سییه م: ئەگه ر که سیکی: عه مدی که سیکی کوشت، ئەوا یه کسه ر ده کوژریته وه،
له و میراته ش که له دوا ی جیده مینی به نده یه کی پی ئازاد ده کریټ.

پرگه ی حه وته م:

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فره موویه تی: (کوژراویک به هه له، وه کو ئەوه ی به
نیمچه ئەنقه ست کوژرابیټ به قامچی یان به گوچان، خوینه که ی سه د حوشتره،
چل له و حوشترانه ده بیټ ئاوس بن). (۲۶۱)

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بو خه لکی یه مه نی نووسی: (حه قه خوینی
ئاده میزادی ک سه د حوشتره، بو خاوه ن زیړه کانیش هه زار مسقاله و بو خاوه ن

پاره کانیش، دوا زده هه زار دره مه مه). (۲۶۲)

پرگه ی هه شته م:

كوژراويك له په پره وانی ناینی مه سیحی و ناینی جووله که، که به هه له له لایه ن موسولمانیکه وه بکوژرین، سییه کی حقه خوینی که سیکی موسولمانه، ده که ویتته نه ستوی بکوژه که وه.

پرگه ی نویه م:

كوژراويك له بت په رسته كان يان ناگر په رستیک که له نارامیدا بیته له نیو کوهمه لگای نیسلامیدا، به هه له له لایه ن موسولمانیکه وه کوژرابیت، نه وه حقه خوینه که ی دوو له سهر سیی دهیه کی خوینی که سیکی موسولمانه.

پرگه ی دهیه م:

که سیک که نایینی نیسلامی نه گه یه نرابیتی و له لایه ن که سیکی موسولمانه وه به هه له بکوژریت، حقه خوینه که ی وه کو حقه خوینی که سیکی په پره وانی نایینه که ی خو ی وایه، نه گهر حقه خوینی په پره وانی نایینه که ش نه زانرا، نه و حقه خوینی کی وه کو حقه خوینی که سی مه جوسی ده دریتی.

پرگه ی یازده:

حقه خوینی نافرته تیکی موسلمان که به نه زانی له لایه ن موسولمانیکی تره وه کوژرابیت، نیوه ی حقه خوینی پیاویکی موسولمانه که به هه له کوژرابیت.

پرگه ی دوازده:

نه گهر مندالیک له سهر بانیک بوو، به هو ی هاواری که سیکی گه وره وه شله ژاو که وته خواره وه مرد، نه و خوینی نه منداله له سهر نه و که سیه که هاواره که ی کردوه.

پرگه ی سیزده:

نه گهر نافرته تیکی دوو گیانی ش له لایه ن که سیکی ده سه لاتدار به هو ی لیپرسیینه وه وه شله ژا، نه ودهش بوو به هو ی نه وه ی کوړپه که ی له به رچیته، نه و نه و ده سه لاتداره به رپرسه له له ده ستدانی نه و کوړپه یه.

پرگه ی چوارده:

كەسپك بەھۆى گيانەوهرىكى ھەر كەسپكەو، تووشى ھەر كارەساتىك بىيىت، ئەو تۆلەكان دەكەونە ئەستۆى خاۋەن ئازەلەكەو.

بەرگەى پازدە:

ئەگەر (دە) كەس بەردىان بە مەنجهنىق دەھاويشت، لەكاتى ھاويشتنەكەدا بەردىك گەپراپەو و يەككىيانى كوشت، ئەو خويى ئەو كەسە كوژراو دەكرىت بە دە بەشەو بەشيكيان لە ئەستۆى خويداپەو، نو بەشەكەى تىرىش دەكەوتتە ئەستۆى نۆكەسەكەى ترەو.

بەرگەى شازدە:

حەقەخويى كۆرپەيەك لەنيو زگى دايكەكەيدا بمرىت بەھۆى شەپرەدەو، ئازادكردى باشترىن بەندە، يان باشترىن كەنيزەكە.

(دو ئافرەت لە ھۆزى ھوزەيل بەشەپھاتن، يەككىيان بەردىكى ھاويشت بو ئەو خويى تىريان و خويى و كۆرپەكەى ناو زگى كوشت، پىغەمبەرىش(صلى الله عليه وسلم) بپريادا حەقەخويى كۆرپەى ناو زگى ئافرەت، ئازادكردى باشترىن بەندە، يان باشترىن كەنيزەكە). (۲۶۳)

ھەرەھا ئەگەر زەبرىك لە زگى ئافرەتىكى ئاوس درا، ئەو پەپرەوى ئەم خالانەى خوارەو دەكرىت:

يەكەم: ئەگەر ئاوساويەكە نىشتەو و ھىچ پووينەدا، ئەو لەوانەيە باوبژ بوويىت لەنيو زگى ئافرەتەكەدا.

دووم: ئەگەر لەدوای ليدانەكە پارچە گوشتىك لەدامىنى ئافرەتەكەو ھاتە دەرەو، ئەو چوار ئافرەت تەماشاي دەكەن، ئەگەر گوشتەكە شيوەى ئادەمىزادى وەرگرتىيىت، ئەو ئازادكردى باشترىن بەندە يان باشترىن كەنيزەكە پيوست دەبيىت لەسەر ئەوكەسەى كە لە ئافرەتەكەى داو.

سپيەم: ئەگەر لە دوای ليدانەكە سەرىك يان دوو سەرو دوو دەست و چەند قاچىك ھاتنەدەرەو، ئەو تەنھا يەك حوكمىان ھەيە كە دەبيىت ئەوكەسە يەككىك

لە باشترینی كۆيلەكان يان كەنيزەكەكان ئازاد بكات، بەلام ئەگەر دوو كۆرپە دەرپەرپىنە دەرەو، ئەوا حوكمەكە دەبىت بە دووجار، ئەگەر سى كۆرپەش دەرپەرپىنە دەرەو، حوكمەكە دەبىت بە سى جار.

چوارەم: ئەگەر لەگەل لىدانەكەشدا منداڵەكە دەرپەرپىە دەرەو دواى كەمىك مرد، ئەوا ئەوكەسەى لەئافرەتەكەى داو، دەبىت يەككى لەباشترینى كۆيلەكان يان كەنيزەكەكان ئازاد بكات.

پىنجەم: ئەگەر لەگەل لىدانەكەشدا منداڵەكە دەرپەرپىە دەرەو لەنگەرى گرت لە ژيانداو كەسىكى ترهات بۆ يارمەتيدانى شەركەرەكەو كۆرپەكەى كوشت، ئەوا لەم بارەدا كەسى دووم دەبىت تۆلەى كوشتنەكەشى لى بكرىتەو و حەقە خوینەكەش بەتەواووتى بدات.

بەرگەى حەقە:

حەقەخوینى برىنەكانى سەرو دەموچا و بەم شىوہیەى خوارەوہیە:

يەكەم: الموضحة: ئەوبرىنەى كە گەيشتبیته سەر ئیسقان، حەقە خوینەكەى پىنج حوشتەر، بۆ ھەر برىنىك.

دووم: الهاشمه: برىنىك ئیسكەكەى ورد بووبیته، حەقە خوینەكەى دە حوشتەر بۆ ھەر برىنىك.

سىيەم: المنقله: ئەو برىنەى كە وردە ئیسكەكانى بە دەرەوہبن، حەقە خوینەكەى پازدە حوشتەر.

چوارەم: المأمومه ئەو برىنەى كە ئیسك و پىستى سەر دەبریت و دەگاتە بەرگى مېشك، حەقە خوینەكەى سى يەكى حەقە خوینى كەسىكە بە ئەنقەست نەكوژابیت.

پىغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) پریاریدا حەقە خوینى ئەو برىنەى كە گەيشتوتە

بەرگى مېشك، سىيەكى حەقە خوینى كەسىكە بە ھەلە كوژابیت). (۲۶۴)

بەرگەى ھەژدە:

حەقەخوینی برینە سوکەکانی تری لەش، بەم شیۆهییە خوارەوویە:
یەكەم: ئەو برینانەى قولن و نەگەشتونە ناو جەستەى بریندارەكەو، ئەو
دەبیت بریاریان لەسەر بدریت، بەپێى برینەكان حەقەكە دیاری دەكریت.
دووهم: ئەو برینانەى قولن و گەشتونە ناو بۆشایی زگ، یان پشت، یان قورگ،
ئەو حەقە خوینەكەیان سى یەكى حەقە خوینی كەسیكە بە ئەنقەست نەكوژا
بیت.

پرگەى نۆزده:

بۆ لەدەستدانى ھەر چاویك، ھەقە خوینەكەى پەنجا حوشتەر، بەلام ئەگەر
چاویك پێشتر بۆخۆى كویر بووبیت و بەھۆى شەپكەو چاوە كویرەكەى
لەدەستدا، ئەو حەقە خوینەكەى بیست و پینج حوشتەر، بەلام ئەگەر چاویك
بەھۆى شەپكەو خیل بیت یان بسوریت، ئەو دەبیت بریاریان لەسەر بدریت
بۆ دیاریکردنى حەقە خوینەكەیان.

پرگەى بیست:

ئەگەر لە شەپكەدا پیلوی چاویك تیداچوو، ئەوا حەقە خوینەكەى بیست و
پینج حوشتەر، بۆ ھەر پیلویەك.

پرگەى بیست و یەك:

ئەگەر كەسیك لە شەپكەدا برژانگەكانى لەدەستدان، ئەوا بریارەدریت بۆ
دیاریکردنى حەقەخوینی برژانگەكان، بەپێى کاریگەرى نەمانى برژانگەكان
لەسەر دیمەنى ئەوكەسە.

پرگەى بیست و دوو:

حەقە خوینی برین و فەوتانى ھەر گۆچكەيەك، پەنجا حوشتەر.

پرگەى بیست و سى:

ئەگەر كەسیك لە شەپكەدا ھەستى بیستنى لەدەستدا، ئەوا حەقە خوینەكەى
پەنجا حوشتەر، ئەم حەقە سەربەخوێو پەيوەندى بە برینى گۆچكەكانەو

نیه. ئەگەر سستەمی بیستنه‌که‌شی لاواز بوو، ئەوا بە ئەندازە‌ی لاوازی‌بوونە‌که
حەقە‌خوینە‌که‌ دیاری دە‌کری‌ت.

بەرگە‌ی بیست و چوار:

ب‌رینی لووت هە‌قە‌ خوینی تە‌واوی هە‌یه، بە‌لام ئە‌گەر بە‌شیک‌ی نە‌رمایی لووتە‌که
ب‌درایی‌ت، ئە‌وه له‌ حە‌قە‌ خوینە‌که‌دا تە‌نها حە‌قی ئە‌و ئە‌ندازە‌یه‌ی دە‌که‌وی‌ت که
ب‌دراوه، لە‌دە‌ستدانی هە‌ستی بۆ‌ن کرد‌نیش، حە‌قە‌خوینی تە‌واوی هە‌یه، وە‌کو
حە‌قە‌ خوینی کە‌سیک‌ که بە‌ هە‌له‌ کوژرای‌ت، بە‌لام ئە‌گەر هە‌ستی بۆ‌ن کرد‌نە‌که
تە‌نها له‌ کونە‌ لو‌تی‌ک‌دا لە‌دە‌ست درایی‌ت، ئە‌وه نی‌و حە‌قە‌ خوینی هە‌یه.

بەرگە‌ی بیست و پینج:

ئە‌گەر کە‌سیک‌ زە‌ب‌ریکی لە‌سە‌ری کە‌سیکی تر داو، بە‌هۆ‌یه‌وه‌ عە‌ق‌لی تیک‌چوو،
ئە‌وا حە‌قە‌ خوینە‌که‌ی بە‌تە‌واوی دە‌دری‌تی، وە‌کو حە‌قە‌خوینی کە‌سیک‌ که
بە‌هە‌له‌ کوژرای‌ت.

بەرگە‌ی بیست و شە‌ش:

لە‌دە‌ستدانی لی‌وه‌کان، هەر یە‌که‌یان حە‌قە‌ خوینە‌که‌ی نی‌وه‌ی حە‌قە‌خوینی
کە‌سیکە‌ که بە‌هە‌له‌ کوژرای‌ت.

بەرگە‌ی بیست و هە‌وت:

لە‌دە‌ستدانی زمان، ئە‌گەر کە‌سیک‌ زمانە‌که‌ی لە‌دە‌ستداو نە‌یتوانی قسە‌ی پی
ب‌کات، ئە‌وه هە‌قە‌ خوینی تە‌واوی دە‌دری‌تی، وە‌کو حە‌قە‌خوینی کە‌سیکی بە
هە‌له‌ کوژراو، بە‌لام ئە‌گەر هاتوو زمانە‌که‌ هە‌مووی بە‌رنە‌که‌وتبوو، ئە‌وا پە‌پرە‌وی
زمانی قسە‌کردنی ئە‌وه‌کە‌سە‌ دە‌کری‌ت، بە‌وه‌ی حە‌قە‌ خوینە‌که‌ دابە‌شی پیتە‌کان
دە‌کری‌ت و حە‌قی ئە‌و پیتانە‌ی دە‌دری‌تی که زمانە‌که‌ی ناتوانی‌ت دە‌ریان ب‌پ‌ریت،
بۆ‌نم‌وونە‌: زمانی عە‌رە‌بی بیست و هە‌شت پیتە، سە‌د حوشتری حە‌قە‌ خوینی
زمانە‌که‌ دابە‌شی بیست و هە‌شت پیتە‌که‌ دە‌کری‌ت، جا هەر پیتە‌ی چە‌ندی
بە‌رکە‌وت، ئە‌وه حە‌قە‌ خوینی ئە‌و پیتە‌یه، بە‌م پێ‌یه‌ ئە‌وه‌کە‌سە‌ چە‌ند پیتی له‌

دەستداو، حەقى ئەوئەندە پىتەى دەكەوئىت، جا ئەگەر دواى ماوئەك زمانەكە روئەو، ئەو بە هئىچ شئوئەوئەك حەقى زمانەكە رەت ناكەوئەو، بەلام ئەگەر رووانەوئەكە بئىتە هوئى ئەوئەى بتوانئىت هئندئىك لەو پئتانە بئىت كە پئشتر نەئوانئوئە بئانئىت، ئەو هەقى ئەو پئتانەى لئى وەر دەگەوئەو.

بەرگەى بئست و هەشت:

ئەگەر كەسئىك بە هوئى زمان بېرئىئەو هەستى تام كەردنى لە دەستدا، ئەو حەقە خوئىئىكى تەواوئى دەكەوئىت، وەكو حەقە خوئىنى كەسئىكى كوژراو بە هەلە، ئەم حەقەش سەربە خوئەو پەيوئەندى بە حەقى بېرئىنى زمانەو نە.

بەرگەى بئست و نو:

ئەگەر زمانى لائىك بېردرئىت، ئەوا وەكو بېرئىنى زمان حەقى ناكەوئىت، بەلام مادام بئىتە هوئى لە دەستدانى هەستى تام كەردن، ئەوا حەقە خوئىئىكى تەواوئى دەدرئىتى، وەكو حەقە خوئىنى ئەو كەسەى بە هەلە كوژراوئىت.

بەرگەى سئى:

حەقە خوئىنى فەوتانى هەر ددانئىك پئنج سەر حوشترە، ئەگەر هەر سئى و دوو ددانەكەى كەسئىك هەلكئىشەران، ئەوا حەقە خوئىنەكەى دەبئىت بە سەدو شەست حوشتر، بەلام ئەگەر ددانەكە هەلوئەرئىئىت، ئەو حەقەكەى بە ئەندازەى شكانەكەى دەبئىت، ئەگەر بە هوئى لئىدانئىشەو ددانئىك رەش يان سور بئىت، ئەو پئوئىستى بەو هەىە حوكم لەسەر رئزەى حەقە خوئىنەكە بدرئىت، ئەگەر ددانى مندائىكئىش هەلكئىشەرا، ئەو حەقە خوئىنى نە، چونكە پاش سائىك دەروئەو، ئەگەر هات و نەشروئەو، ئەو حەقە خوئىنەكەى دەكەوئىت.

بەرگەى سئى وئەك:

ئەگەر شەوئىلكەكان بە ددانەكانەو هەلكەندران، ئەوا شەوئىلكەكان سەربە خوئىن، حەقە خوئىنى تەواوئى خوئان هەىە، بە هەردووك شەوئىلكەكە حەقە خوئىنى كەسئىكى بە هەلە كوژراوئىان هەىە.

بەرگه‌ی سی و دوو:

حه‌قه‌خوینی برینی هەر ده‌ستیک، په‌نجا سه‌ر حوشره، ده‌ستیکیش که به هۆی شه‌په‌وه توشی ئیفلیجی بوویت، هه‌مان هه‌قه‌خوینی ده‌ستی بره‌راوه‌ی هه‌یه.

بەرگه‌ی سی و سی:

هه‌ر په‌نجه‌یه‌ک هه‌قه‌خوینه‌که‌ی ده‌ حوشره، هه‌ر په‌نجه‌یه‌کیش به‌هۆی لی‌دانیکه‌وه توشی ئیفلیجی بوویت، هه‌قه‌خوینه‌که‌ی وه‌کو هه‌قه‌خوینی په‌نجه‌یه‌کی بره‌راوه وه‌هایه.

بەرگه‌ی سی و چوار:

برینه‌وه‌ی هه‌رقاچیک، یان تووشبوونی به ئیفلیجی به‌هۆی لی‌دانیکه‌وه، ئە‌وا هه‌قه‌خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی سی و پینج:

هه‌قه‌خوینی له‌ده‌ستدانی تۆپه‌ی سمته‌کان، بۆ هه‌ریه‌کیکیان په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی سی و شه‌ش:

حه‌قه‌خوینی شکانی بره‌په‌ی پشت، به‌هۆی شکستی که‌سه‌که‌وه دیاری ده‌کریت، ئە‌گه‌ر به‌ته‌واوی نه‌یتوانی بره‌وات، ئە‌وا هه‌قه‌خوینه‌که‌سه‌د حوشره، وه‌کو هه‌قه‌خوینیکی به‌هه‌له‌کوژاوه.

بەرگه‌ی سی و هه‌وت:

برینی ئە‌ندامی نی‌رینه‌ی نی‌رینه‌یه‌ک، پیر بی‌ت یان گه‌نج، هه‌قه‌خوینه‌که‌ی سه‌د حوشره.

بەرگه‌ی سی و هه‌شت:

برینی یه‌کیک له‌لی‌واره‌کانی عه‌وره‌تی ئافره‌ت، هه‌قه‌خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی سی و نۆ:

برینی هه‌ر مه‌مکیکی ئافره‌ت، هه‌قه‌خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی چل:

بیرینی هەر گونیک یان هه‌لکه‌ندن، هه‌قه خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی چل ویه‌ک:

ئه‌گه‌ر پیاویک به‌هوی کاریکی داوینپیسیه‌وه په‌رده‌ی کچینی میینه‌یه‌کی دراند، ئه‌وه هه‌قه خوینی ئه‌و په‌رده‌ی درانه، سه‌د حوشره، به‌لام ئه‌م په‌رده‌ی دراند له‌نیوان ژن و می‌رددا ناکه‌ویته به‌ر حوکمی ئه‌و یاسایه.

بەرگه‌ی چل و دوو:

ئه‌گه‌ر ئافره‌تیکی کۆیله‌ی دووگیان، به‌هوی لیدانیه‌وه له‌لایه‌ن ئافره‌تیکی کۆیله‌ی تره‌وه، زگه‌که‌ی له‌ ده‌ستدا، ئه‌وا هه‌قه‌خوینی ئه‌و مندا‌له‌ مردوه، ده‌یه‌کی نرخ‌ی دایکیه‌تی.

بەرگه‌ی چل و سی:

ئه‌گه‌ر که‌سیک خوی کوشت، یان خوی ده‌رمانداو کرد، یان له‌شوینیکی به‌رزوه خوی هه‌لدیراند، هه‌چ هه‌قه‌خوینیکی ناکه‌ویت.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (که‌سیک خوی کوشتیبت به‌ پارچه‌ی ئاسنیک، ئه‌وا پارچه‌ی ئاسنه‌که به‌ ده‌ستی‌ه‌یه‌تی له‌ زگی ده‌دریت له‌ ئاگری جه‌ه‌نده‌مدا بۆ هه‌تاه‌تایی به‌نه‌مری تییدا ده‌مینیته‌وه، که‌سیکیش ژه‌هریکی خوارده‌وه خوی کوشت، ئه‌وه ئه‌و که‌سه له‌ ئاگری جه‌ه‌نده‌مدا ئه‌و ژه‌هره‌ی فرده‌کات و به‌ نه‌مری تییدا ده‌مینیته‌وه بۆ هه‌تاه‌تایی، که‌سیکیش له‌ شاخیک خوی هه‌لدیرابی و خوی کوشتیبت، ئه‌وا هه‌لدی‌ریته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه، به‌ نه‌مری تییدا ده‌مینیته‌وه بۆ هه‌تاه‌تایی). (٢٦٥)

خزمه نزيكه كان و ئه و حه قانه ي ده كه ويته سه رشانيان

ئەم ياسايە بۆ ئەو ھەيە خەلكە ژىرەكە بخرىنە نىو رووداۋە كانەو ھە بۆئەو ھەي كىشەيەك كە جاريك پرويدا جاريكى تر پرونە داتەو ھە.

پرگەي يەكەم:

كوشتنى كەسيكى سەربەست بە ھەلە، حەقە خوینەكەي دەكەويته ئەستۆي خزمە نزيكه كانى بكوژەكە، بە مەرجيك لەسەر يەك ئايين بن.

پرگەي دووھەم:

كەسيك بە ھەلە خۇي بكوژيت، حەقە خوینى نىو خزمە كانىشى تىو ھە ناگلين.

پرگەي سىيەم:

ئەگەر كەسيكى جوولەكە خزم و كەسە كانى ھەموو جوولەكە بوون، تىرىكى ھاويشت و بەر كەسيك كەوت و مرد، دواتر كەسە جوولەكەكە ھاتەسەر ئايىنى ئىسلام، ئەو ئەو كەسە ئەو مافەي لەسەر لاناچيت و دەبيت ھەقە خوینەكە بوخۇي بيدات، خزمە جوولەكە كانىشى لەم كىشەيەو ھە ناگلين.

پرگەي چوارەم:

مندال و سەرليشىۋاو و ئافرەت، نايەنە ريزى خزمە نزيكه كانەو ھە بۆ بەخشىنى ھىچ حەقە خوینيك.

پرگەي پىنجەم:

پىاويكى پىر، كە ئەتە پىيىت، يان ئەخۇشيك كە ئەكە وتىبتە ناو جىگاۋە، دەكرىت لە خزمە نزيكه كان دابنرين لەچارەسەرى كىشەي بەخشىنى حەقە خوینيك، لەبەرئەو ھەي ئەوانە بە خەلكانى پشتىوانىكەر دادەنرين بەو رىوشوینە چاكانەي كە دايان دەريژن.

پرگەي شەشەم:

خەلكانى فەقىر ناخرىنە ريزى ئەو خزمە نزيكانەو ھە كە حەقە خوینى كەسيكىان دەكەويته ئەستۆو ھە.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

ئه‌گه‌ر دادوهر ویستی حه‌قه خوینه‌که به‌سه‌ر خزمه‌نزیکه‌کاندا دابه‌ش بکات،
ئه‌وا سه‌ره‌تا له‌ نزیکترینیانه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گه‌ر ئه‌ندامانی به‌ره‌بابی‌ک به‌شی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد هه‌موو حه‌قه خوینه‌که
کوکه‌نه‌وه، ئه‌وه خزمه‌ دووره‌کانی تر دینه‌ناوه‌وه، له‌گه‌ل په‌یره‌وی کردنی
شوینه‌کانیان، ئه‌وانه‌ی شوینیان نزیکتره‌ پیشت‌ ده‌خرینه‌ ناو به‌خشینی هه‌قه
خوینه‌که‌وه.

پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی خراپه‌کاره‌کان

پرگه‌ی یه‌که‌م:

(پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌سیک دژ به‌ ئیمه‌ چه‌ک
هه‌لگریت، ئه‌وه له‌ ئیمه‌ نیه‌). (۲۶۶)

پرگه‌ی دووه‌م:

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَى
فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَقِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (۹) الحجرات

﴿ئه‌گه‌ر دوو ده‌سته‌ش له‌ خاوه‌نباوه‌ره‌کان دژ به‌یه‌کتر به‌ شه‌ر هاتن، ئه‌وا ئیوه
نیوانه‌که‌یان چاک بکه‌نه‌وه، جا ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان (گوئی نه‌دایه‌و) له‌سه‌ر
ده‌ستدریژی کردن بۆسه‌ر ئه‌وه‌ی تریان به‌رده‌وام بوو، ئه‌وا ئیوه‌(له‌گه‌ل
ده‌سته‌که‌ی تردا) دژی ئه‌وه‌یان بجه‌نگن که له‌ ده‌ستدریژی کردن به‌رده‌وامه
هه‌تا بۆلای فه‌رمانی خوا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، جا هه‌رکاتیک گه‌رايه‌وه، ئه‌وا ئیوه به
ریک‌وپیکی ناشتیان بکه‌نه‌وه‌و دادوهری بکه‌ن له‌ نیوانیاندا، به‌راستی خوا
ئه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که په‌یره‌وی دادوهری ده‌که‌ن.﴾

پرگه‌ی سیبیه‌م:

برینداری لایه‌نی دوژمن، سوکایه‌تی پی ناکریت و ناشکوژریت.

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌سیری شهر ناکوژریت و، لیی نادریت و، سوکایه‌تی پی ناکریت.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ژن و مندال و پیره‌کانیان ناکوژرین.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

نابیت به ئاگرو مه‌نجه‌نیک شه‌ریان له‌گه‌لدا بکریت.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

مال و سامانیاں به‌تالان نابریت.

سزای داوینپییسی

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌گهر نیرو مییه‌ک به‌یی په‌یوه‌ندی ژن و میردایه‌تی کاری جووتبونیان کرد،
ئه‌وه ئه‌وکاره پیی ده‌گوتریت: داوینپییسی، دهردیکی کوشنده‌ی ناو
کو‌مه‌لگایه، بویه په‌روه‌ردگار سنوورداری کردووه‌و، له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّثْيَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا (۳۲) الاسراء

﴿نزیکی داوینپییسیش مه‌که‌ونه‌وه، به‌راستی ئه‌و کاره کاریکی ناشیرین و
رېبازیکی خراپه﴾.

پرگه‌ی دووه‌م:

ئه‌گهر نی‌رینه‌یه‌ک بو‌خوی به‌ دهم دانی پیدا نا، که داوینپییسی کردووه، ئه‌وه
حوکه‌که‌ی به‌سه‌ردا دهریت، به‌لام ئه‌گهر میینه‌یه‌ک کاریکی وای کرد
حوکه‌که‌ی دواده‌خریت تا بزانی‌ت دووگیانه یان نا، جا که دووگیان بوو، ئه‌وا
حوکه‌که‌ی دواده‌خریت بو‌ دوا‌ی مندالبوونه‌که، ئه‌گهر که‌سیشی نه‌بوو منداله‌که

به خئو بڪات، ٺهوا حوڪمه ڪه دوا ده خريٽ بو دوو سالي شيرخواردنه ڪه و
پهروه رده ڪردني.

برگه‌ي سببهم:

الرَّائِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِئَةً جَلْدَةً... (٢ النور)

ٺهوانه‌ي ڪاري داوينپيسي ده ڪن له ميبينه ڪان و له نيرينه ڪان، جا ههريه ڪيڪ
له وان سهد شوپرڪيان ليڏهن.

ٺهگهه ٺه و نيرو ميبه‌ي ڪاري داوينپيسيان ٺه ڪامدا، ڪوپو ڪچ بوون و يه ڪم
چار بوو له ته مه نياندا ٺه و جووتبوونه ٺه ڪام بدن، ٺهوا سزاهه ڪيان، پشتيان
پي پروت ده ڪريٽ و، به بهرچاوي خه لڪه وه سهد شوپرڪيان ليڏه دريٽ و ليڪ
دوور ده خرينه وه ههريه ڪه ڪيان بو شوينيڪ، ڪهس و ڪاره ڪه شيان بويان نيه
سنوره ڪاني خوا ببه زين و بيان ڪوڙن، ٺهگهه ڪه چند جاريش داوينپيسي هه ڪه ڪيان
دووباره بيبته وه، ٺهوا سزاهه ڪيان هه سهد شوپرڪه و، سزاي ره جميان به سه ردا
نادرٽ، مادام ڪوپر هه ڪه ٽني نه هينابيت و ڪچه ڪهش شووي نه ڪرد بيت.

برگه‌ي چوارهم:

ٺهگهه ٽنيڪي خاوهن ميڙد، له گهل پياويڪي خاوهن ٽن، داوينپيسيان ٺه ڪامدا،
حوڪمه ڪه ڪيان ره جم ڪردنه هه تا مردن، ده خرينه چاليڪه وه و بهرد باران ده ڪرين،
هه تا مردن، ياساي ره جم ڪردن، يه ڪيڪ له ياسا زگما ڪه ڪان، له بنه ره ته وه
سه پيٽراوه، ته نانه ته ته وه ي مهيمونه ڪانيش په پره وي ده ڪن.

برگه‌ي پينجهم:

ٺهگهه يه ڪيڪ ٽن و پياويڪي بيني به پروتي، ڪاري داوينپيسيان ده ڪرد،
به شيويه ڪه خه نجهه ڪه له نيٽو ڪالانه ڪه دا بوو، ٺه وه ٺه و پياوه بوي نيه لبيان له
هه لادات و خه به ره ڪه بلا و بڪاته وه، هه تا چوار شاهيد نه هينيت، جا ڪه چوار
شاهيده ڪه شاهيد ياندا، ٺهوا حوڪمي ره جم ڪردن به سه رياندا ده سه پيٽريٽ،
به لام پيوسته شاهيده ڪان هه موو ٺه و ورده ڪاريانه روون بڪه نه وه ڪه

په یوه نډیان به نه جامدانی داوینپیسیه که وه هه یه: بونموونه: ده بیټ هه ردوک داوینپیسیه که بناسرین و، پووداوه که به چاوی خوین بیینن که خه نجره که له نیو کالانه که دا بووه، جا که هاتو سى له شاهیده که کان نه و شاهیده یان دا، به لام شاهیدی چوارهم، بیدهنگ بوو له وهی که خه نجره که له کالانه که یدا بوو بیټ، نه و سزادانه که جیبه جى ناکریت، نه گهر شاهیده کانیش باسی نه و رده کاریه نه که ن، نه و پیویسته دادوهره که لیان پیرسیټ و لیکولینه وه یان له گهل بکات، نه گهر یه کیک له و چوار شاهیدانه ش پیش نه م لیکولینه وه و رده کاریانه بمریت، نه و سزادانه که راده گریټ، له م باره دا شاهیده کانی تریش به درو ناهینرینه وه و سزادانیان له سهر نیه، یان نه گهر قسه ی شاهیده کان تیکیان نه کرده وه، یه کیان گوتی: من له و سوچه ی ژوره که دا بینوم و، نه وهی تریان گوتی: من له و سوچه ی ترده بینوم و، نه وهی تریان گوتی: من له سهر ته خته که بینوم و، چواره میان گوتی: من له ناوه راستی ژوره که دا بینوم، نه و سزادانه که جیبه جى ناکریت، نه وهی مه به سته ده بیټ قسه ی شاهیده کان تیک بکاته وه، پیویسته نه وهش پوون بکریته وه له لایه ن شاهیده کانه وه که نافرته که له باریکی وادابووه به زور نه م کاره ی پیکراوه یان خو ی مه یلی لیبووه، چونکه نه گهر نافرته که به مه یلی خو ی نه بوو بیټ و به زوره ملی نه م کاره ی له گهل کرابیټ، نه و له سزادانه که دهرده چیټ و، ته نها پیاو که ده که ویته بهر زه بری سزاکه، ته نانه ت نه گهر سى شاهد شاهیدی بدن که نافرته که به ناره زوی خو ی بووه، شاهیدی چوارهم بلیت من وام بینی نافرته که نارازی بوو به م کاره، نه و سزاکه ناسه پیټریت.

نه گهر چوار شاهیدیش ده ست نه که وت، نه و نه و که سه ی هه و اله که ی بلاو کرده وه، سزای هه شتا شواریک لیده ن، هه روه که په روه ردگار ده فهرمویت:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا

لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٤) النور

﴿ئەو كەسانەش كە ئافرەتە پاكەكان لەكەدار دەكەن، جا چوار شاھید ناھيئن
(بۆ راستى پۈوداۋەكە)، ئەوانە داركارى بكەن بە ليدانى ھەشتا شوارك، بۆ
ھەتاهەتايىش شاھيديان لى قبول مەكەن، (لە راستيشدا) ئەوانە لادەرن لەسەر
بەرنامەى پەرودەگار﴾.

دانانى ئەم چوار شاھيدە، زياتر بۆئەوھىە كارى داوينپيسى نەكەويتە
سەرزارى خەلك و داوينپيسەكان دەستنيشان نەكرين، چونكە دەستنيشان
کردنيان زياتر دەردەكە لەنيو كۆمەلدا بلاۋدەكاتەو، ھەرۋەھا بۆئەوھى
داوينپيسى ئەگەر كراش وا بە ئاشكرا نەكریت بە ئاسانى لە يەككاتدا
چواركەس بتوانن ببينن، لەبەرئەوھى دەردىكى كوشندەيە كۆمەلگا لەبەر يەك
ھەلدەوھەشينييت، بۆيە خوا ئەو فەرمانەى داو، ئەگەر داوينپيسەكە ئەوھندە
بە بەرەلايى كرا، تۆ بتوانيت چوار شاھيد بينى ببينن، ئەوا بۆت ھەيە
ھەوالەكە بلاۋ بكەيتەو، دەنا ھەوالەكە لەلاى خۆت پياريزەو، خواش لە
دوارپۇژدا تۆلەى خۆى لە داوينپيسەكان دەكاتەو، ئەگەر بەبى چوار شاھيديش
ھەوالەكە بلاۋبكەيتەو ئەو توشى سزاي ھەشتا شواركى دەبيت.

پرگەى شەشەم:

خوا مزگينى دەدات بە داوينپيسەكان، و، دلنيايان دەكاتەو كە پياويك
دوايپيسى كردبيت، ئەوا ژنەكەشى ھەر كردوويەتى.

الزَّانِي لَا يَنْكِحْ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (۳) النور

﴿...پياوى داوين پيس مارەيى ژنيك ناپريت، مەگەر ئەو ژنە داوينپيس بيت،
يان بيباوەر بيت بە خوا، ئافرەتى داوينپيسيش شوو ناكات بە پياويك، مەگەر
ئەو پياوەر داوينپيس بيت يان بيباوەر بيت بە خوا، ئەو كەردەوھەش لەسەر
خاوەنباوەرەكان قەدەغە كراوہ﴾.

پرگەى ھەوتەم:

پیاویک ئەگەر بە چاوی خۆی کەسیکی بەسەر ژنەکە یەوێ بێنی، ئەوا ئەگەر ئەو کەسە ی کوشت، هیچ خۆینیکی ناکەوێتە ئەستۆ، بەلام بۆی نیه ئافرهتەکە ی خۆی بکوژیت، جا ئەگەر هاتوو پیاوێکە شکاتی کرد لای گەرە ی موسولمانان کە ژنەکە ی خۆی بە چاوی خۆی بێنیوێ، ئەوا گەرە ی موسولمانان پیاوێکە بەم شیوێه سویند دەدات:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦) النور

﴿ئەوانەش بە کرداری داوینپییسی هاوسەرەکانی خۆیان تاوانبار دەکەن و لەخۆیان زیاتر هیچ شاهیدیکی تریان نیه، جا شایه دیدانی هەر یه کیێک لەوان ئەوێه چوار جار سویند بخوات بە خوا بەوێ کە ئەو لە راستگۆکانه (کە دەلیت ژنەکەم داوینپییسی کردوو و بە چاوی خۆی دیتوو یه تی)﴾.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٧) النور
﴿... سویندی پینجه مێش ئەوێه کە بلیت: نەفرینی خوام لەسەر بییت ئەگەر لە درۆزنەکان بم﴾.

بۆ لابرندی تاوانەکەش لەسەر ژنەکە بەم شیوێه سویند دەدرییت:
وَيَذَرُهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (٨) النور
﴿ئافرهتەکەش سزاکە ی لەسەر لاده درییت، ئەگەر چوار جار سویند بخوات بەوێ کە (میرده کە ی) لە درۆزنەکانه﴾.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٩) النور
﴿... سویندی پینجه مێش ئەوێه کە (ئافرهتە کە) بلیت: پرقوینی خوام لەسەر بی ئەگەر هاتوو (میرده کەم) لە راستگۆکان بییت﴾.
لەم باره دا ژن و پیاوێکە لە یه کتری جیا ده بنه وه، چونکه ناتوانن به یه کە وه بژیهن، سزاکە ی خواش جیگیره لە دواڕۆژدا تاوانبار سزای خۆی وەر ده گرتیته وه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گه‌ر پیاویک به زۆره‌ملی داوینپییسی له‌گه‌ل ژنیک کردو، به‌هۆیه‌وه ژنه‌که دووگیان بوو، پاشان به‌هۆی له‌دایکبوونی منداڵه‌که‌وه، ئافره‌ته‌که گیانی له ده‌ستدا، ئه‌وا حه‌قه‌ خوینی ئه‌و ئافره‌ته‌ ده‌که‌وێته ئه‌ستۆی ئه‌و که‌سه‌ی داوینپییسیه‌که‌ی له‌گه‌لدا کردووه‌و، حه‌قی به‌خپۆکردنی منداڵه‌که‌ش ده‌که‌وێته ئه‌ستۆی هه‌مان ئه‌و که‌سه‌وه که باوکی منداڵه‌که‌یه له پڕی داوینپییسیه‌وه.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی به‌هۆی داوین پیسیه‌وه له دایک ده‌بیته، هه‌یج تاوانیکی له‌سه‌ر نیه‌و، نابیت فڕی بدریت، یان بکوژیت، یان سوکایه‌تی پی بکریت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ئه‌و که‌سه‌ی له کۆمه‌وه جوت بوون له‌گه‌ل نیرینه‌یه‌ک یان مێینه‌یه‌ک بکات، سزاکه‌ی ره‌جم کردنه.

پرگه‌ی یازده:

ئه‌گه‌ر دوو مێینه‌ خه‌ریکی یه‌کتری بوون، ئه‌وه وه‌کو کاری داوین پیسیان ئه‌نجام دابیت وه‌هایه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی کرده‌وه‌که پێداکردن نیه، سزاکه‌ی له‌ژێر شوپارک لێدانه‌وه‌یه، زیاتر سزای ته‌مبی کردنه، گه‌وره‌که‌ی سزایه‌کی ده‌دات بۆئه‌وه‌ی جاریکی تر کاری ئاوه‌ها نه‌کاته‌وه.

پرگه‌ی دوازه:

ئه‌گه‌ر که‌نیزه‌یه‌ک داوینپییسی کرد، ئه‌وا سزاکه‌ی شوپارک لێدانه، چه‌ند دووباره‌ی بکاته‌وه سزاکه‌ی هه‌ر شوپارک لێدانه، له‌به‌رئه‌وه‌ی سزاو مافی کۆیله‌کان نیوه‌ی سزاو مافی که‌سه سه‌ربه‌سته‌کانه، سزای داوینپییسی که‌سیکی سه‌ربه‌ستی خاوه‌ن ژن کوشتنه، که‌واته ده‌بیته سزای داوینپییسی که‌سیکی کۆیله‌ی خاوه‌ن ژن، نیو کوشتن بیت، کوشتنیش به‌ش ناکریت، بۆیه سزاکه له سنووری شوپارک لێداند ده‌مینیته‌وه.

پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: ئەگەر كەنيزەكى يەككە لەئيوە داوئىنپىسى كىردو، دەر كەوت كە داوئىنپىسى كىردو، ئەوا سزاي شوارك لىدانى بەسەردادەن و، لۆمەش ناكىرن لەسەرى، پاشان ئەگەر بۆ دووم جار داوئىنپىسى كىردو، بەهەمان شيوە سزاي شوارك لىدانى بەسەردا دەدرىت و لۆمەش ناكىرن لەسەرى، ئەگەر بۆ جارى سيەمىش داوئىن پىسىيەكەى ئەنجام دايەو، ئەوا بىفرۆشن ئەگەر بە گورىسيكىش يىت لەموو دروستكرايىت). (۲۶۷)

پرگەى سىزدە:

كەسيك كارى داوئىنپىسى لەگەل ئازەللىكدا بكات، كە گوشتەكەى بخورىت، ئەوا ھەردووكيان دەكوژىن، كەسەكە سزاي پەجمى بەسەردا دەدرى و، ئازەلەكەش سەردەبەردىت و گوشتەكەى دەخورىت. بەلام ئەگەر داوئىنپىسىيەكە لەگەل ئازەللىكدا ئەنجام بەردىت كە گوشتەكەى نەخورىت، ئەوا ئەوكەسە ناكوژىت و دەكەويتە بەر ياساي تەمبى كىردن، ئازەلەكەش ناكوژىت.

پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: ھەر كەسيك داوئىنپىسى لەگەل ئازەللىكدا ئەنجامدا، ئەو خۆى و ئازەلەكەش بكوژن). (۲۶۸)

پرگەى چواردە:

واپىويستە لە كاتى ئەنجامدانى سزاكاندا، كۆمەللىك لە خاوەنباوەرەكان ئامادەبن، لەم بارەيەو خاوەنباوەرە مويت:

وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲) النور

﴿با دەستەيەكيش لە خاوەنباوەرەكان ئامادەى سزادانەكەيان ببن...﴾

پرگەى پازدە:

لە سزاي شواركەكاندا، ھەموو جەستەى كەسەكە شوارك لىدان دەكرىت، تەنھا دەموچاوى نەبيت، ئەگەر ھات و ئاووھەواش زۆر سارد يان زۆر گەرم بوو، يان كەسەكە نەخۆش بوو، ئەوا گەورەى موسولمانان دەتوانىت سزادانەكە دوابخات بۆ كاتىكى ديارىكراو.

پرگه‌ی شازده:

ئەگەر هات و سزای شوارك لیدانه‌که به‌سەر که‌سی‌کدا بوو که به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت، ئەوا هەر سەد شوارکه‌که به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستری‌نه‌وه و له‌ جه‌سته‌ی که‌سه‌که ده‌درین.

پرگه‌ی حه‌قده:

ئەوانه‌ی سزای سەد شوارکیان به‌سەردا دەسه‌پیت، گە‌ره‌ی موسولمانان بو‌ی هه‌یه‌ دوای سزادانه‌که‌یان ماوه‌یه‌که‌ دووریان بخاته‌وه له‌و ناوچه‌یه، که له‌ سالی‌ک زیاتر نه‌بی‌ت، بو‌ ئە‌وشو‌ینه‌ی که بو‌ی دە‌ست‌نیشان ده‌کریت، له‌لایه‌ن پێ‌شه‌وای موسولمانانه‌وه، مه‌به‌ستیش له‌م دوورخسته‌وه‌یه سزادانه‌یه‌تی بو‌ئه‌وه‌ی جاریکی تر به‌لای ئە‌م کاره‌دا نه‌چیته‌وه، به‌لام می‌بینه‌ به‌ ته‌نها دوور ناخړیته‌وه، ئە‌گەر که‌سی‌کی نزیک‌ی خو‌ی له‌گه‌لدا نه‌بی‌ت.

پرگه‌ی هه‌ژده:

که‌سی‌کی سه‌ربه‌ست تو‌مه‌ت بو‌یه‌کی‌کی تر هه‌لبه‌ستیت و نه‌توانیت بیسه‌لمینیت، ئە‌وا هه‌شتا شوارکی لی‌ ده‌دریت، به‌لام ئە‌گەر ئە‌و که‌سه کو‌یله‌یه‌که بی‌ت، ئە‌وا چل شوارکی لی‌ ده‌دریت.

پرگه‌ی نو‌زده:

هەر وته‌یه‌که که به‌ دهمدا بی‌ت و تو‌مه‌تبار کردن بی‌ت بو‌ که‌سی به‌رانبه‌ر، وه‌کو ئە‌وه‌ی به‌یه‌کی‌ک بگوت‌ریت: هه‌ی قونده‌ر، یان بگوت‌ریت: هه‌ی داوینپیس، ئە‌وه ئە‌و که‌سه ده‌که‌و‌یته به‌ر سزای شوارك لیدان، مه‌گەر تو‌مه‌تبارکراوه‌که لی‌ی ببوریت و داوای مافه‌که‌ی نه‌کات، به‌لام ئە‌گەر دایکی‌ک له‌ کاتی تو‌رپه‌بووندا به‌ کو‌رپه‌که‌ی بلیت، هه‌ی بی‌ژوو، ئە‌وه ناکه‌و‌یته به‌ر یاسای تو‌مه‌تبارکردن. تو‌مه‌تبارکردنی کو‌مه‌لی‌کیش کاری پی‌ ناکریت، وه‌کو ئە‌وه‌ی بلیی خه‌لکی به‌غدا هه‌موویان داوین پیسن، لی‌ره‌دا قسه‌کردنه‌که ده‌چیته‌ قابلی درو‌ کردنه‌وه، بو‌ سزای درو‌کردنه‌که‌ش په‌یره‌وی سزای ته‌مبی کردن ده‌کریت.

برگه‌ی بیست:

ئه‌گهر كه سِيك به ژنه داوین پاریزه‌كه‌ی بلیت: هه‌ی قه‌حبه‌ی كچی قه‌حبه، ئه‌وه پپوئیسته دووچار بكه‌وئته بهر یاسای شوارك لی‌دان، جارێکیان له‌سه‌ر ژنه‌كه‌ی و، جارێكیش له‌سه‌ر خه‌سوه‌كه‌ی.

برگه‌ی بیست و یه‌ك:

یه‌كێك كه‌ سِيكی نادیار تۆمه‌تبار بكات، وه‌كو ئه‌وه‌ی بگوتریت: جارێکیان پپاوێك داوینپییسی كرد، ئه‌وه‌ سزای له‌سه‌ر نیه‌و نابیت به‌دواداچوونیش بکریت، له‌ باره‌ی ناسینی ئه‌وه‌كه‌سه‌وه‌ كه‌ داوینپییسیه‌كه‌ی كردوه‌، خوا له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ سُؤُكُمْ... (١٠١) المائدة

﴿ئهی ئه‌وانه‌ی كه‌ باوه‌رتان هیناوه‌ پرسیار له‌ شتی وامه‌كهن كه‌ ئه‌گهر پروون بکریته‌وه‌ بوئیه‌ خراپ بی‌ت﴾.

(كه‌ سِيك له‌ پپه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) پرسی: باوكم له‌ كوئییه‌؟ ئه‌ویش فه‌رموی له‌ دۆزه‌خه‌، پپه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) راستیه‌كه‌ی گوت، به‌لام پپاوه‌كه‌ دلگران بوو، كه‌ سِيكی تر له‌دوای پپوئیستكرنی حه‌ج كردن له‌سه‌ر موسولمانان له‌لایه‌ن خواوه‌، پرسیا‌ری كرد، ئایا ئیمه‌ پپوئیسته‌ هه‌موو سالیك حه‌ج بکه‌ین؟ پپه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، پاشان پپیگوت: ئه‌گهر گوتبام به‌لی، ئه‌وه‌ به‌دریژایی ته‌مه‌نتان هه‌موو سالیك جارێك حه‌ج كردننتان به‌سه‌ردا ده‌نووسرا، بویه‌ په‌روه‌ردگار جه‌خت له‌وه‌ ده‌كاتوه‌ كه‌ ئه‌م جوژه‌ پرسیارانه‌ مه‌كهن. (ته‌فسیره‌كانی (الطبری، القرطبی، البیضاوی)).

سزاكانی دزی كردن

برگه‌ی یه‌که‌م:

خوا ده‌فهرمویت:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا... (۳۸) المائدة

﴿پیاوی دزو ژنی دزیش، ده‌ستیان بپرن، وه‌کو په‌ندیك له‌لایه‌ن خواوه، سزای ئه‌وه‌ی كه به‌ده‌ستیان هی‌ناوه،﴾.

برگه‌ی دووه‌م:

یاسای ده‌ست بپرن به‌سه‌ر كه‌سیدا جیبه‌جی ده‌كریت كه موسولمانیكي كاملی خواهن ژیری بیټ مالیک بدزیت، بویه مندال و شیټ و سه‌رخوش، یاساكه نایانگریته‌وه.

برگه‌ی سییهم:

ئه‌وانه‌ی به‌ ئاشكرا هه‌لده‌كوتنه‌ سه‌ر مالیک و به‌زوره‌ملی ده‌یفرینن، ناكه‌ونه به‌ر زه‌بری ئه‌م یاسایه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی بواری گپرانه‌وه‌ی ماله‌كه له‌به‌ر ده‌ست دایه‌وه ده‌توانریت به‌پشتیوانی خه‌لك و هی‌زی ده‌سه‌لآته‌وه ماله‌كه‌یان لئ بستینریته‌وه.

(پیغهمبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: كه‌سیك به‌بی هیچ مافیك به‌زوره‌ملی مالیک له‌ كه‌سیكي تر بستینی، ئه‌وه ده‌ست بپرنی له‌سه‌ر نیه، هه‌ر كه‌سیكیش به‌ زوره‌ملی مالیکي ئاشكرای له‌ كه‌سیكي تر زه‌وت كرد، ئه‌و له‌ئیمه‌ نیه). (۲۶۹)

برگه‌ی چواره‌م:

رپژه‌ی ماله‌ دزراوه‌كه ده‌بیټ بكاته‌ نرخي چاره‌گه مسقالیك زیپر، ئه‌وسا یاساكه ده‌سه‌پینریت، واته‌ ئه‌گه‌ر له‌ پوژي دزی كردنه‌كه‌دا، زیپر مسقالی به‌ (۲۰۰)هه‌زار دینار بوو، ئه‌وا پپووسته‌ نرخي ماله‌ دزراوه‌كه له‌ (۵۰)په‌نجا هه‌زار دینار كه‌متر نه‌بیټ، بوئه‌وه‌ی كار به‌ یاسای ده‌ست بپرن بكریت.

(پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌ستی دزیكي نه‌ده‌بپری، ئه‌گه‌ر نرخي ماله‌ دزراوه‌كه له‌ چاره‌گه مسقالیك، یان زیاتر نه‌بایه). (۲۷۰)

برگه‌ی پینجه‌م:

هەر مائیک له لایه‌ن خاوه‌نه‌که‌یه‌وه قایم کرابییت، بۆئەوه‌ی ده‌ستی خه‌لکی تری نه‌گاتی، ئەوا دزینی ئەوما‌له‌ ده‌که‌و‌یتته‌ باری جیبه‌جی کردنی یاسای ده‌ست برینه‌وه، وه‌کو که‌لوپه‌لی ناوما‌ل که‌ له‌ئێ‌و ماله‌که‌دا پارێزراون، یان وه‌کو که‌لوپه‌لی بازرگانی که‌ له‌ دوکانه‌کانی ناو بازا‌رو عه‌مبارو ده‌رمانخانه‌کان قوفل دراون، ئەوانه‌ خاوه‌نه‌کانیان هۆکاری پاراستنیان بۆ داناون، بردنیان به‌بی‌ ئاگاداری خاوه‌نه‌کانیان ده‌چیته‌ پیزی دزی کردنه‌وه.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

بردنی ده‌رگای مائیک، که‌ بۆ پاراستنی ماله‌که‌ دانه‌وه، یان بردنی ده‌رپه‌یه‌ی دوکانی، که‌ بۆ پاراستنی دوکانه‌که‌ دانه‌وه، یان کۆمه‌له‌داریک له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ریه‌که‌ دانه‌وه و توند به‌ستراون، بردنیان به‌بی‌ ئاگاداری خاوه‌نه‌کانیان ده‌چیته‌ پیزی دزی کردنه‌وه.

برگه‌ی هه‌وته‌م:

ئه‌گه‌ر کفنی مردوویه‌که‌ له‌گۆرستانیکدا بدزیت، ئەوه‌ ده‌ستی دزه‌که‌ ده‌بردیت، له‌به‌رئەوه‌ی مردووه‌که‌ش و کفنه‌که‌ش بۆ پاراستنیان خراونه‌ گۆرپه‌وه.

برگه‌ی هه‌شته‌م:

دزینی فه‌رشیک یان کۆمباریک یان هه‌سیریک یان پارچه‌ قوماشیک که‌ که‌سیکی له‌سه‌ر خه‌وتییت، ده‌که‌و‌یتته‌ به‌ر یاسای ده‌ست برین، له‌به‌رئەوه‌ی بوونی که‌سه‌که‌ له‌سه‌ر پاره‌خه‌که‌ وای له‌ پاره‌خه‌که‌ کردووه‌ که‌ پارێزراو بییت.

برگه‌ی نۆیه‌م:

ئه‌گه‌ر خاوه‌ن پاره‌یه‌که‌ پاره‌کانی له‌به‌ر ده‌ستیدا بوون و یه‌کیکی تر چاوی تیوه‌برین و خاوه‌ن پاره‌که‌ی سه‌رقال کردو پاره‌کانی لی دزی، ئەوا ده‌سته‌که‌ ده‌بردیت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ئه‌گه‌ر كه‌سیك خه‌وت و پاره‌كانی خسته باخه‌له‌كانیه‌وه یان له شوینیکی جه‌سته‌یدا قایمی كردن و، كه‌سیکی تر ده‌ستی بو‌ئو پارانه بردوو دزینی، ئه‌وا ده‌ستی دزه‌كه ده‌بردیت، به‌لام ئه‌گه‌ر پاره‌كان دوور له خو‌یه‌وه دانرابوون له پشتیه‌وه یان له پیشیه‌وه، ئه‌وا ده‌سته‌كه نابردیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ماله‌كه له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌كه‌یه‌وه قایم نه‌كراوه.

پرگه‌ی یازده:

ئه‌گه‌ر ئازهلێك شوانی هه‌بی‌ت و ببردیت، ئه‌وه ده‌كه‌ویته‌هه‌ قالی‌ی ده‌ست برینه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئازه‌له‌كان به‌ره‌لابن و شوانیان نه‌بی‌ت، ئه‌وا ده‌سته‌كه نابردیت.

پرگه‌ی دوازده:

هه‌ر دزی كردنیك له هه‌ر شتی‌كدا بكریت، شته‌كه بو‌مه‌به‌ستی هه‌لگرتن له‌وی‌دا دانرابی‌ت، وه‌كو قاسه بو‌پاره‌و، گۆزه بو‌هه‌لگرتنی خۆراك، ئه‌وه ده‌سته‌كه ده‌بردیت، بو‌نموونه: به‌ده‌ست پێداكردنی و هینانه‌هه‌ره‌وه‌ی برێك له‌وه‌ی كه له شوینی هه‌لگرتنه‌كه‌دایه، حوكمی ده‌ست‌برینه‌كه ده‌سه‌پینی‌ت، ئه‌گه‌ر بره‌كه‌ش نه‌بات و بیخاته‌وه شوینی خۆی.

پرگه‌ی سی‌زده:

ئه‌گه‌ر باخه‌لی كه‌سیك یان به‌رگه‌كه‌ی به‌هۆی شتی‌كه‌وه دابدیری‌ت و له شوینی ئه‌و درانه‌وه پاره‌كه‌ی به‌ربییته‌وه و بكه‌وی‌ت، ئه‌وا ئه‌وه‌ده‌سته‌ی كه‌ درینه‌كه‌ی ئه‌نجامداوه، ده‌بردیت.

پرگه‌ی چواره‌ده:

دزینی ئه‌و شتانه‌ی كه له ئیسلامدا قه‌ده‌غهن ده‌ست برینیان له‌سه‌ر نیه، وه‌كو دزینی شه‌راب و عه‌ره‌ق و به‌راز.

پرگه‌ی پازده:

دزینی پێكها‌ته‌یه‌کی مرگه‌وته‌كان، ده‌ستی دزیکه‌ره‌كه ده‌بردیت.

پرگه‌ی شازده:

دزینی مالی دایک و باوک و باپیرو برا، دهستی دزیکه‌ره‌که ده‌پردریت.

پرگه‌ی حه‌قده:

دزی کردن له‌لایه‌ن کویله‌و که‌نیزه‌که‌وه له مالی خاوه‌نه‌که‌ی‌اندا، ده‌ستی‌ان ناب‌ردریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی کویله‌و که‌نیزه‌ک نیوه‌ی ماف و ئه‌رکی که‌سی سه‌به‌ستی‌ان هه‌یه، به‌لام له دزینی مالی خه‌لکی تر‌دا ده‌ستی‌ان ده‌پردریت.

پرگه‌ی هه‌ژده:

دهستی ژن و می‌رد ناب‌ردریت له‌سه‌ر ده‌ست‌بردن بۆ مالی یه‌کتری.

پرگه‌ی نۆزده:

له‌ ساله‌کانی گرانی‌دا، له‌سه‌ر دزینی خواردن، ده‌سته‌کان ناب‌ردرین.

پرگه‌ی بیست:

ئه‌گه‌ر له‌ خانوویه‌کی به‌کری‌دا، خاوه‌ن خانووه‌که‌ شتیکی له‌ خانووه‌که‌ی شار‌دبووه‌و کریچییه‌که‌ش به‌دوا‌یدا گه‌پراو بو‌خوی برد، ئه‌وه‌ ده‌که‌و‌یتته‌ به‌ر یاسای دزی کردن و ده‌سته‌که‌ ده‌پردریت.

پرگه‌ی بیست و یه‌ک:

که‌سیک دوا‌ی ده‌ست‌گیرکردنی، دانی به‌ دزیکردنه‌که‌دا نا، ئه‌وه‌ ده‌که‌و‌یتته‌ به‌ر یاسای ده‌ست برینه‌وه.

پرگه‌ی بیست و دوو:

ئه‌گه‌ر ده‌ست برینه‌که‌ له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه‌ بریاری له‌سه‌ر درا، ناب‌یت پاشه‌کشی‌ی لی بکریت، پارانه‌وه‌شی تی‌دا ناکریت و، ده‌ست برینه‌که‌ ئه‌نجام ده‌دریت.

(قورپه‌یشیه‌کان (چاره‌سه‌ری) کی‌شیه‌ی ئافره‌تیکی به‌نی مه‌خزومیان زۆر به‌لاوه‌ مه‌به‌ست بوو، که‌ دزی کردبوو، بۆیه‌ له‌نیوان خویاندا گوتیان: کی باشه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) بدو‌یت؟ هه‌ندیکیان گوتیان: ئوسامه‌

خۆشه‌ويستی پيغهمبهره (صلی الله عليه وسلم)، جگه له‌و کي جورئەتی ئەوەی هەيه
بەبەتییکی ئاواي له‌گەڵدا باس بکات، بۆيه ئوسامه له‌م باره‌يه‌وه قسه‌ی له‌گەڵ
پيغهمبهر (صلی الله عليه وسلم) کرد، پيغهمبەريش (صلی الله عليه وسلم)، فەرمووی:

(ئەوه‌تۆ له‌بارەي جيبه‌جي کردنی سزايه‌ک له‌ سزادانه‌کانی خوا، بۆ که‌سيک
ده‌پاربيته‌وه؟) جا هه‌ستايه سه‌رپي و وتاريکی خويندنه‌وه‌و فەرمووی: ئەي
خه‌لکينه، ئەو خه‌لکانه‌ي پيش ئيوه که تووشي له‌ناوچوون بوون، به‌هۆي
ئەوه‌وه‌ بووه که ئەگەر خاوه‌ن ريزيک له‌نيوياندا دزی کردبا، چاوپوشيان لی
ده‌کردو، ئەگەر هه‌زاریکيش له‌نيوياندا دزی کردبا، ده‌ستيان ده‌بەري، سویند
به‌خوا، ئەگەر فاتيمه‌ی کچی محهمەد دزی کردبا، ده‌ستيم ده‌بەري). (٢٧١)

برگه‌ی بيست و سی:

که‌سيک که شاهیدی له‌سه‌ر دزی کردنيکدا، ئەوا پيوسته ده‌که‌و جوړو بەري
ماله‌ دزاراوه‌که ده‌ستنيشان بکات، چونکه ئەم ورده‌کاريا نه‌ کاره‌گه‌رييان هەيه
له‌سه‌ر بپياري ده‌ست بپينه‌که.

برگه‌ی بيست و چوار:

له‌ياسای ده‌ست بپينه‌که‌دا په‌يره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌که‌ين:
خالئ يه‌که‌م: جاري يه‌که‌م ده‌ستی راستی له‌ مه‌جه‌کيه‌وه ده‌بدرییت.
خالئ دووهم: دزکه‌ر له‌سه‌ر سزادانی جاري دووهمی دزی کردنه‌که‌ی، قاچی
چه‌پی له‌ جو‌مگه‌که‌يه‌وه ده‌بدریته‌وه.

خالئ سيبه‌م: دزکه‌ر له‌ سزادانی سيبه‌ميدا له‌سه‌ر دزی کردن، ده‌ستی چه‌پی
له‌ مه‌جه‌کيه‌وه ده‌بدریته‌وه.

خالئ چواره‌م: دزکه‌ر له‌ سزادانی چواره‌ميدا له‌سه‌ر دزی کردن، قاچی راستی
له‌ جو‌مگه‌که‌يه‌وه ده‌بدریته‌وه.

خالئ پينجه‌م: له‌سزای يه‌که‌مدا ئەگەر ئەوه‌که‌سه‌ دواي دزی کردنه‌که‌ ده‌ستی
راستی له‌ده‌ستدا به‌هۆي کاره‌ساتيکه‌وه، ئەوا بپينه‌که جيبه‌جي ناکريیت.

چونکه له کاتی پېویست بوونی حوکمه که دا دسته که پردراوه ته وه، به لآم نه گهر هات و دزه که پیش دزی کردنه که دستي پردراووه، نه و او بو سزادانی یه که می دزیکردن پیی چه پی له جومگه ی قاچیه وه دهردریته وه، بو نه دنامه کانی تریش به هه مان شیوه.

خالی شه شه م: نه گهر دسته کان یان قاچه کان ناته و اویش بن، که که وتنه بهر سزای برینه وه دهردرینه وه، چونکه حوکمی نایه ته که بنپره به برینه وه، ناته و او ی دسته کان کارناکاته سهر حوکمی نایه ته که.

خالی هه وته م: زهیتیک سور دهردرینه وه و نه و به شه ی که به جهسته که یه وه برینداره، دهرینه نه و نه و زهیته وه، بوئه وه ی خوینه که ی بوه ستیت و ره گه کان یه ک بگرنه وه، دسته که بهرز دهردرینه وه و به ملیه وه هه لده و اسریت بو ماوه ی سه عاتیك، حقی برینه که و پاره ی زهیته که ش له (بیت المال) دهردریت.

برگه ی بیست و پینج:

نه م سزادانه نه وانه ناگریته وه پیش نه وه ی ناشکرا بن خویان بین دان به تاوانه که یاندا بنین و، په شیمانی بنوین و، ماله دزراوه که بو خاوه نه که ی بگرینه وه، خوا له م باره یه وه دهره رمویت:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۴) المائدة

﴿نه م سزادانه﴾ نه وانه یان (ناگریته وه) که په شیمان بووبنه وه پیش نه وه ی له لایه نئیوه وه دهره رمویت کرابن، جا بزائن به راستی خوا لیبوردو به به زه ییه .

برگه ی بیست و شه ش:

به هو ی خیا نه تکاریه وه دست نابردریت.

(پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: خائین دست برینی له سهر نیه. (۲۷۲)

برگه ی بیست و هه وت:

دهریت دزکهر و دزی لیکراو ریکه ون له نیوان خوینداو شکاته که نه کریت، چونکه دوا ی شکات کردنه که بریاره که هه لئاوه شیته وه.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)فەرموويه تى: پيش ئەوھى تاوانبارەكان بىنن بۆلای
من، ئەگەر دەتانەوئیت بوخوتان بیان بورن، دەنا كە گەيشتنە لای من، ئەوا
سزادانەكەيان بەسەردا پيويست دەكریئت). (۲۷۳)

پرگەى بیست وههشت:

ئەگەر كەسیك مائیكى له كەسیكى تر وەرگرت و پاشان ئینكاری وەرگرتنى
مالەكەى كرد، ئەوا دواى ليكۆلینەوه ئەگەر پوون ببیتەوه كە ئەو مالەى
وەرگرتووه، ئەوا ئەوكەسە دەستى دەپدریئت.

(ئافره تىكى هۆزى مه خزومى كه لوپه لى له خەلكى وەرده گرت، پاشان ئینكاری
وەرگرتنەكەى دەكرد، پيغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم)فەرمانى كرد دەستى
بپدریئت). (۲۷۴)

پرگەى بیست و نۆ:

گونجاونیه دوعا له كەسیك بكریئت كە دزیه كى لی كریبیت، له بهرئەوهى
دوعاكەى تۆمەتبارى دزی كردنەكە لهسەر دزهكە سووك دەكات.

(عائیشە(رهزای خواى لیبیت)، لیفەكەى لی دزرابوو، بۆیه دوعای لهو كەسە دەكرد
كە دزیویه تى، دوعا كرنەكەى وای له پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) كرد بلیت: (به
دوعا كرنەكەت) تاوانەكەى لهسەر سووك مەكە). (۲۷۵)

پرگەى سى:

(پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)فەرموويه تى: ئەگەر كەسیك شتیكى بزربووى یان
دزراوى خۆى بە دەست كەسیكى تر بینى دەیفروشت، ئەوه هەقى خۆیه تى
مالەكەى لی وەرگریتهوه، ئەو كەسەش كە مالەكەى له یه كىكى تر كریبیت،
ئەوه دەبیت فروشیاره كە حەقەكەى بۆ رەتكاتەوه). (۲۷۶)

پرگەى سى ویهك:

ئەگەر دزهكە ئاشكرابوو كە مائیكى دزیوه، دەستەكەى بپدریئت یان نا، ئەوه
هینانەوهى مالەكەى دەكەوئیتە ئەستۆوه.

سزای چه‌ته و ریگره‌کان

برگه‌ی یه‌که‌م:

پیویسته گه‌وره‌ی موسولمانان به‌رووی ئه‌وانه‌دا بووه‌ستیتته‌وه که له ریگه‌وبانه‌کاندا چه‌ک به‌رووی خه‌لکیدا به‌رز ده‌که‌نه‌وه و ده‌یانکوژن و مال و سامانه‌کیان ده‌بن، چونکه ئه‌وانه ئه‌گه‌ر پشتگوی بخرین، ترس ده‌خه‌نه‌ دلی خه‌لکیه‌وه و خراپه‌کاری ته‌شه‌نه ده‌کات و مال و سامانه‌کان تیدا ده‌چن.

برگه‌ی دووه‌م:

ئه‌وانه ئه‌گه‌ر پیش ئه‌وه‌ی خه‌لک بکوژن و ماله‌کانیان به‌رن، له‌لایه‌ن ده‌سه‌لته‌وه ده‌ستگیرکران، پیویسته ته‌مبێ بکریڻ و بخرینه به‌نده‌وه.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌و چه‌تانه ئه‌گه‌ر که‌سیک بکوژن و ماله‌که‌ی به‌رن، ئه‌وا بو‌ماوه‌ی سی‌ پوژ به‌ هه‌لواسراوی به‌بی‌ نان و ئاو به‌ به‌رچاوی خه‌لکه‌وه ده‌میننه‌وه، پاشان ده‌کوژریڻ، ئه‌گه‌ر هه‌ر خه‌لکه‌که‌ش بکوژن و ماله‌کانیان نه‌بن، ئه‌وا ته‌نها ده‌کوژینه‌وه هه‌لئاواسریڻ، له‌لایه‌ن که‌سوکاری کوژراوه‌کانیشه‌وه، هیچ لیبووردنیك قبول ناکریت بو‌ ئه‌و تاوانبارانه.

برگه‌ی چواره‌م:

ئه‌گه‌ر ته‌نها ماله‌کانیشیان بردو که‌سیان نه‌کوشت، ئه‌وا سزای دزیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینریت و، ده‌ستیان ده‌بردریت و، دوور ده‌خرینه‌وه بو‌ شوینیکی تر.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌وانه ئه‌گه‌ر هه‌لاتن له‌ده‌ست سزاکه‌یان، ئه‌وا پیویسته داوا بکریڻه‌وه و به‌یندرینه‌وه بو‌ سزادانیان.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیک له‌وانه، دوا‌ی ده‌سگیرکردنی داوا‌ی تۆبه‌ی کرد، ئه‌وا تۆبه‌ی لی قبول ناکریت، به‌لام ئه‌گه‌ر پیش ده‌ستگیرکردنی خوی بدات به‌ده‌سته‌وه‌و،

دان به تاوانه کانیدا بنیّت، ئەوا دەکه ویّته بهر یاسای تۆبه کردن، ئەگەر که سیکی نه کوشتبیت ئازاد دهگریّت، ده بیّت مائی خه لکه کهش بگپریته وه که لیی ستاندوون، خوا له م باره یه وه ده فەر مویت:

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۹) المائدة

﴿جا که سیکی که تۆبه ی کرد له دوا ی ئەوسته مه ی که کرد و یه تی و خوی راست و چاک کرده وه، ئەوا خوا لیی خوش ده بیّت، به راستی خوا لیبوره وه به به زه ییه﴾.

یاسای ته مبی کردن

پرگه ی یه که م:

ئهم سزادانه گهره ی موسولمانان پیوه ی هه لده ستیّت.

پرگه ی دووه م:

سزادانه که له ژیر ئەو پرگه یاسایانه وه یه که به سه ر دزو داوینپیس و چه ته کاندایه سه پیئریّت و، هه یچ تۆله وه له بریدانیکی نه یگرتوونه وه، وه کو ئەو که سه ی که دزی کرد وه، به لام دزی کردنه که نه بوته هوی سزادانی، جا به هوی ئەوه وه بیّت که ئەو مال ه ی دزیو یه تی له نرخ ی چاره گه مسقالیکی زیڕ که متر بووه، یان به هه رهوی هه کی تره وه یاسا که ی به سه ردا نه سه پیئراوه، لیرده دا سزای ئەوه وه رده گریّت که کرد و یه تی.

پرگه ی سییه م:

ئهم سزادانه، بو که سی سه ره به ست نابیّت بگاته چل شواریک، بو کویله ش نابیّت بگاته بیست شواریک.

(پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) فەر مو یه تی: هه ر که سیکی سزادانی که سیکی له ئەندازه ی سزادانه که ی بگه یه نیّته سزای تاوانیکی گه وره تر، ئەوه له ده ستدزیژکه ره کانه). (۲۷۷)

(پیغمبهری (صلی الله علیه وسلم) فەر موویه تی: هیچ سزادانیك له دهره وهی سنووری

ئهو سزایانهی خوا دایناون، له (ده) شوارك تینا په رن) (۲۷۸)

پرگه‌ی چواره‌م:

گهره‌ی موسولمانان ده‌توانیټ له تاوانی ئه‌م پۆله تاوانبارانه ببوریټ.

سزاکانی هه‌لویست وەرگرتن

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌گهر ئازهلێك هی‌رشی کرده سه‌ر که‌سیك و، که‌سه‌که تاوانای خۆپاراستنی نه‌بوو، ئه‌وه مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه ئه‌و ئازهله بکوژیټ، هیچ حه‌قه خۆینیشی ناکه‌ویټه ئه‌ستۆ.

پرگه‌ی دووه‌م:

ئه‌گهر که‌سیکی بیگانه له مالی که‌سیکی تردا، له‌ژیره‌وه چاوی ده‌گی‌راو هه‌ولی ته‌ماشاکردنی خیزان و کچی خاوه‌ن ماله‌که‌ی ده‌دا، ئه‌وا خاوه‌ن ماله‌که‌ مافی خۆیه‌تی هه‌ر هه‌لویستیك به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌که‌سه وهر‌بگریټ، وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیکی تی‌بگریټ، به‌لام بۆی نیه‌ بیکوژیټ.

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گهر که‌سیك به‌بی مۆله‌ت چووه مالی که‌سیکی تره‌وه، ئه‌وا مافی خاوه‌ن ماله‌که‌یه هه‌ر هه‌لویستیکی به‌رانبه‌ر وەر‌گریټ.

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌گهر مه‌ر مالاتی که‌سیك چووه ناو کشتوکالی که‌سیکه‌وه هه‌مووی خواردو شیلا، ئه‌وه مافی خاوه‌ن کشتوکاله‌که‌یه، داوای مافی خۆی له خاوه‌ن مه‌رکه‌ بکات، ئه‌گهر چوونه ناوه‌وه‌ی مه‌رکه‌کان به‌شیکی کشتوکاله‌که‌ی خواردبوو، ئه‌وا ئه‌ندازه‌که‌ی دیاری ده‌کریټ و پاره‌که‌ی له خاوه‌نی مه‌رکه‌کان وهر‌ده‌گریټ، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویټ:

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ عَنَمَ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ
(۷۸) الانبياء

داود و سلیمانیش که بریاریان ددا له سهر ئه و کشتوکاله ی که به شه و مه ری گه ل و هوزیک به په لابیوونه ناوی، ئیمهش به بریاره که یان ناماده و ناگادار بووین.

برگه ی پینجه م:

ئه گهر ئازئه لیک، یان بالنده یه ک، شتیکی به هاداری وه کو مورویه ک، یان ئونگوستیله ی که سیکی تری قوتدا، ئه و خاوه ن موروه که بوی هیه داوای نرخی موروه که بکات له خاوه نی ئازئه له که، یان ده بیئت ئازئه له که سه ریپردریت و موروه که ی له زگی دهر به یئیریته وه، ئه گهر له کاتی دهره یئانه وه شدا موروه که عه بیدار ببوو، ئه و پیووسته خاوه ن ئازئه له که حقه ی ئه و عه بیداریه بدات.

سزای ئه وانه ی سویند له ژنه کانیا ن ده خون

(الایلاء)

مه به ست له وه یه پیاو به سویندیک خوی قه دهغه بکات له ژنه که ی بو جووتبوون.
برگه ی یه که م:

سزا دانه که یان ئه وه یه نابیئت چوار مانگ له سه ریبه ک بجیته پال ژنه که ی.
لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة ۲۲۶)
بوئه وانه ی سویندیک ده خون که نه چنه پال ژنه کانیا ن (بوکاری جووت بوون)،
(له و پوژه وه سوینده که یان خواردوه) بو ماوه ی چوار مانگ چاوه ری ده که ن و
(ناچنه پالیان)، جا ئه گهر په شیمان بوونه وه و گه رانه وه له سوینده که یان، (ئه و)
حقه تاوانی سویند خواردنه که یان دده ن و، دواتر بویان هیه بچنه وه پال
ژنه کانیا ن)، جا بزائن به راستی خوا لیبوردو خاوه ن به زه بییه.

برگه ی دووه م:

مندال و شیت و کهسی نوستوو ئەم یاسایە نایانگریتەوه.

پرگە ی سییەم:

هەر سویند خواردنیک وەکو ئەو وایە سویندی بەخو خواردییت، وەکوئەوی بلیت: بە حەقی کەعبە ئەگەر لەگەڵت جووتیم، دەبییت بەندەیک ئازاد بکەم، ئەوا سویند خواردەنەکی دەکەویتە ئەستۆ هەتا بەندەیک ئازاد نەکات بۆی نیه بچیتە پال ژنەکی، یان بلیت: سویند بەخو ئەگەر بیمە پالت، پوژووگرتنی مانگیکم بکەویتە ئەستۆ، ئەوا هەتا مانگەیک بەسەر یەکەو بەپوژوو نەبییت بۆی نیه بچیتەوه پال ژنەکی.

سزای ئەوانی بە ژنەکانیان دەلین: تو وەکو پشتی دایکم وایت بو من

(الظهار)

پرگە ی یەکەم:

ناوەرۆکی یاساکە لەسەر ئەو یە کەسیک بە ژنەکی بلیت: تو بو من وەکو دایکم وایت بو کاری جووت بوون، یان بلیت تو بو من وەکو نەنکم وایت بو کاری جووت بوون.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُم مِّنْ نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ (٢) المجادلة

﴿ئەو کەسانە ی بە هاوسەرەکانیان دەلین: تو بو من وەکو پشتی دایکم وای، ئەو ژنانە دایکی ئەوان نین، بەلکو دایکی ئەوان ئەو ژنانەن کە ئەوانیان لێ بوون، ئەوان لە قسەکردنیشدا قسە یەکی خراب و درۆ دەکەن، بەراستی خواش بەخشەر و لیبوردەیه﴾

پرگە ی دووهم: سزای ئەوانە بەم شیوہیە خوارەویە:

یەکەم: ئەگەر خاوەن مال و سامان بییت، ئەوا دەبییت کۆیلەیک ئازاد بکات، پێش ئەوی بچیتە پال ژنەکی.

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا

﴿ئەو كەسانەى بە ھاوسەرەكانىشىيان دەلىن: تۆ بۆ من وەكو پىشتى دايكم وای، پاشان لەو قەسەى كە كردوویانە پەشىمان دەبنەو، ئەو پىش ئەو (ژنو مێردەكە) دەسكارى يەكتى بكەن (بۆكارى جوت بوون)، ئەوكەسە پىويستە بەندەىك نازاد بكات...﴾.

دووهم: ئەگەر مال و سامانى ئەبوو كۆيلەك نازاد بكات، ئەو دەبیت دوو مانگ بەسەرىەكەو بەرۆژو بیٹ پىش ئەو پىچتە پال ژنەكەى.

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا

﴿كەسىكىش مال و سامانى ئەبوو بەندەىكەى پى نازاد بكات، ئەو دەبیت دوو مانگ بەدوای يەك بەرۆژو بیٹ، پىش ئەو لەگەل ھاوسەرەكەى دەسكارى يەكتى بكەن (بۆكارى جوت بوون)...﴾.

سىيەم: ئەگەر بەهوى نەخۆشەو، يان ھەر ھەرھۆيەكى رېگە پىدراو، نەتوانیت دوو مانگ بەرۆژو بیٹ، ئەو پىويستە خواردى شەست ھەژار بدات، لەو خواردانەى كە كەس و كارەكەى خوى پى نان دەدات.

فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا

﴿ئەگەر كەسىكىش نەيتوانى دوو مانگ بەرۆژو بیٹ، ئەو (پىويستە) نانى شەست ھەژار بدات، پىش ئەو پىچتە پال ھاوسەرەكەى﴾.

بەرگەى سىيەم: ئەم ياسايە ئافرەتان ناگریتەو، ئەگەر بە مێردەكانيان بلىن: تۆ بۆمن وەكو پىشتى باوكم وایت.

بەرگەى چوارەم:

ئەگەر پياويك چوار ژنى ھەبن بەيەكەو بە ھەر چواريان بلىت: ئىو بۆمن وەكو دايكم وان، ئەو دەبیت چوار كۆيلە نازاد بكات، واتە سزاكەى دەبیت بە چوار ئەوئەندە.

ياساى سویندخواردنەكان

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌وانه‌ی که به‌بی مه‌به‌ست سوینده‌کان به ده‌میاندا دیت.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَوْ هَلِيكُمِ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ

﴿خوا به‌وه‌تان له‌گه‌ل ناکات که له سویند خواردنه‌کانتاندا به‌بی مه‌به‌ست به‌ده‌متاندا دیت، به‌لام به‌وه‌تان له‌گه‌ل ده‌کات ئه‌گه‌ر سویند خواردنه‌کانتان به واده‌و په‌یمان‌وه‌ بیټ، جا له‌بریدانی لیخوشبوونی ئه‌م سوینده، ناندانی ده هه‌ژاره له‌و خواردنه مامناوه‌ندانه‌ی که که‌س وکاره‌که‌ی خۆتانی پی نان دده‌ن، یان به‌رگو پۆشاک‌ی ده هه‌ژاره، یان نازادکردنی کۆیله‌یه‌که‌...﴾

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ (٨٩) البقرة

﴿جا که‌سیک نانی ده هه‌ژاری پی نه‌درا، (له‌بریدانه‌که‌ی) سی پۆژ به‌پۆژوو بوونه، ئه‌وه له‌بریدانی لیخوشبوونی سوینده‌کانتانه ئه‌گه‌ر سویندتان خوارد﴾

پرگه‌ی دووه‌م:

ئه‌م یاسایه مندال و شیټ و که‌سی نووستوو ناگریټه‌وه.

پرگه‌ی سییه‌م:

هه‌موو که‌سیک بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی مافیکی خۆی ریگه‌ی پیدراوه سویند بخوات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ... (٨٧ المائدة).

﴿ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌و شته باشانه‌ی که خوا بۆی په‌وا کردوون، ئیوه له‌خۆتانی قه‌ده‌غه مه‌که‌ن﴾

پرگه‌ی چواره‌م:

له‌کیشه‌یه‌که‌دا له‌نیوان دوو که‌س، ئاماده‌کردنی شاهیده‌کان له ئه‌ستوی شکات که‌ره‌که‌دان، بۆ راستی داواکه‌ی، سویند خواردنیش له ئه‌ستوی شکات لیکراوه‌که‌دایه، بۆ دهرباز بوون له‌داوای شکات که‌ره‌که.

(دوو كەس لەسەر كیڤشەیهك هاتن بۆلای پیغەمبەری(صلى الله عليه وسلم)، یه كیكیان داوایهكى لەسەر ئەوێ تریان هەبوو، ئەویش بە شكات كەرەكەى گوت: شاهیدەكانت بینه، شكات كەرەكەش گوتى: شاهیدم نیه، جا بە شكات لیكراو كەى گوت: سویند بخۆ بەو خوایهى كه هیچ پەرستراویكى تر نیه تەنها ئەو نەبیّت، كه هیچ مافیكى شكات كەرەكە بەسەرتۆوه یان لەلای تۆ نیه). (٢٧٩)

پرگەى پینجەم:

هەر كەسیك بۆ زەوتكردى مافی یه كیكى تر سویندى درۆ بخوات، له پۆژى قیامەتدا خوا رقى لی دادەگریت.

(پیغەمبەرى خوا(صلى الله عليه وسلم) فەرموویەتى: كەسیك سویندیكى بە درۆ بخوات، بۆئەوێ شتیک له مالى كەسیكى موسولمان بپچریت، ئەو بە شیوێهێك بە دیدارى خوا دەگات كه خوا رقى لی داگرتوو). (٢٨٠)

پرگەى شەشەم: سویند خواردن لەسەر شتیک بۆ گەرانهوێ مافیك، پیویستە تەنها سویند بە ناوێ پیروزەكانى خواوێ بخوریت، هەر كەسیك سویند بە (الرحمن) و (الرحيم) و (القادر) و (الوهاب) و ناوێ پیروزەكانى ترهوه بخوات، ئەو سویندەكە پیکدیّت، لەبەرئەوێ ئەو ناوانە تاییبەتن بە خواوێ.

پرگەى حەوتەم: كەسیك بۆ رازی كردنى كەسى بەرانبەرى كە دەلیّت: (والله وباللہ وتاللہ، لعمرُ اللہ) ئەگەر مەبەستى سویند خواردن بیّت، ئەوا دەكەونە بەر یاسای سویند خواردنەوێ، لەم بارهوه خوا دەفەرمویت:

وَتَاللّٰهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوْلُوا مُدْبِرِينَ (٥٧) الانبياء

﴿ئىبراهیم گوتى: سویندیش بە خوا، چارهى بتهكانتەن دەكەم دواى ئەوێ كه دەپۆن و بەجیان دەهیئن﴾.

پرگەى هەشتەم:

مروّ سویند بخوات لەسەر ئەجامدانى هەر ئیشیك و، ئیشهكە نەكات، ئەو سویندەكەى دەكەوێتە ئەستۆ.

ياساى دادوهرى كردن

برگه‌ى يه‌كه‌م:

هەر كه‌سيك په‌پره‌وى ياساكانى خوا نه‌كات، كه له قورئاندا بو محمه‌دى
هيئاوه‌ته خواره‌وه، ئه‌وه ئه‌وكه‌سانه له بيباوه‌ره‌كانن، خوا له‌م باره‌يه‌وه
ده‌فه‌رمويٽ:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (٤٤) المائدة

..... هەر كه‌سيكيش كار به‌و ياسايانه نه‌كات كه خوا ناردوونيه خواره‌وه، ئه‌وا
ئه‌وانه بيباوه‌ره‌ن.

برگه‌ى دووه‌م:

ئه‌گه‌ر كه‌سيك شايسته‌بى بيبٽ به دادوهر له‌نيو كو‌مه‌لگاي ئيسلاميدا،
بوخوشى به‌م پله‌يه رازى نه‌بٽ و، كه‌سيكى تريش نه‌بوو بو ئه‌و پوخته، ئه‌وا
له‌لايه‌ن گه‌وره‌ى موسولمانانه‌وه ناچار ده‌كريٽ.

برگه‌ى سيبه‌م:

ئه‌گه‌ر دادوهرىك زور زانا‌بوو، به‌لام ليها‌توو نه‌بوو له كارى دادوهريدا، ئه‌وه
يه‌كيكى تر له جيه‌گه‌ى ئه‌و داده‌نريٽ، بوئه‌وه‌ى خه‌لك كه‌لك له زانسته‌كه‌ى
وه‌ر بگرن و، ئه‌وه‌ى له جيه‌گه‌ى ئه‌و‌يش دانراوه دادوهريه‌كه‌ى به چوستى ئه‌نجام
بدات.

برگه‌ى چواره‌م:

نابٽ ئافره‌ت بيبٽ به دادوهر.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) فه‌رمويه‌تى: نه‌ته‌وه‌يه‌ك سه‌ر‌كه‌وتوو نابن، ئه‌گه‌ر

كاروباره‌كانيان له‌ده‌ست ئافره‌تيك دابٽ). (٢٨١)

برگه‌ى پينجه‌م:

ناكريٽ كه‌سيكى كو‌ير بكريٽ به دادوهر، چونكه ناتوانيٽ دوژمن و
شاهيده‌كان له‌يه‌كترى جيا بكا‌ته‌وه.

برگه‌ی شه‌شەم:

نابیت دادوهر توندو تیز، یان لاوازو رسوابیت.

برگه‌ی حەوتەم:

دەبیت دادوهر شارەزا بیت بەرپرەوی برگه یاساییەکان.

(پێغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: دادوهرەکان سی جوړن، دوو جوړیان لە نیو ئاگر دان و جوړیکیشیان لە بەهەشتن، ئەوەی لە بەهەشتدا یە پیاویکە لە حەق و راستی تێدەگەیشت و دادوهری پی دەکرد، ئەو لە بەهەشتدا یە، بەلام ئەوانە ی نیو ئاگر، ئەوا یەکیکیان لە حەق و راستی تی دەگەیشت، بەلام لە دادوهریە کەیدا لای دەدا لە ریگە راست، ئەو لە ئاگردا یە، یەکیکیشیان، بە ئەزانی دادوهری بو خەلکی دەکرد، ئەویش لە ئاگر دایە). (۲۸۲)

برگه‌ی هەشتەم:

نابیت ریگە بدریت بەرتیل وەر بگیری.

(پێغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: خوا نەفرەتی لەوانە کردوو لە دەسەلاتدا بەرتیل دەدەن و بەرتیل وەر دەگرن). (۲۸۳)

برگه‌ی نۆیەم:

لە دەسەلاتی دەولەتدا دیاری وەر ناگیری.

(پێغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) پیاویکی بەنی ئەسەدی بە کارهینا بو کو کردنەوی زەکات، کاتیکی گەرایەو گوتی: ئەو بەشی ئیوہیەو ئەوہش بە دیاری بو من هاتوو، پێغەمبەری(صلی اللہ علیہ وسلم) چوو سەر مینبەرە کەو فەرمووی: کارگوزاریکی کە ئیمە بو ئەنجامدانی کاریکی ناردومانە، دەبیت لیکدانەوی چی بیت بو ئەو قسە یە کە دەبیت: ئەو بەشی ئیوہیەو ئەوہش بە دیاری بو من هاتوو، نایا ئەو لەمالی دایک و باوکی دانیشتوو هەتا واببینیت کە ئەو دیاریە بو ئەو هاتوو یان نا؟ سویند بەو کەسە ی گیانی منی بە دەستە، هەر کەسیک

شتيک له و ماله بوخوی بهریت، مه گهر پوژی قیامت هر ده بیټ به کولیه وه
بیهیټته وه). (۲۸۴)

برگه ی دهیه م:

دادوهر، یان دهسه لاتی دهولت له ناوچه یه کدا، ده توانن به شدار ی ئه و
ناخوانانه بن که خه لکه که بو یان دهکن، به مهر جیک بو هه موو خه لکه که وه کو
یه کبیټ و، نه بیټه مایه ی کارناسانی کو مه لیک و کیشو گرفت بو کو مه لیک ی تر.

برگه ی یازده:

گه وره ی موسولمانان نابیت بوخوی راسته وخو بیټه ناو مامه له کانی کپین و
فروشتنه وه.

برگه ی دوازده:

دادوهر له هندیک کاتی تایبه تدا نابیت بریار بدات، وه کو کاتی توپه بوون، یان
تینویه تی و برسی بوون، یان له کاتی خو شی و ناخو شی، یان له کاتی
خه وه نوچه کدا، یان له کاتی نه خو شی و دله پراو کی دا.

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: بو دادوهر نه هاتوو له کاتی
توپه بوونیدا دادوهر ی بکات له نیوان دوو که سدا). (۲۸۵)

برگه ی سیزده:

وا چاکه دادوهر له شوینیکی ده رکه وتوو دانیشیټ و، هه موو که سیک بیگاتی و
شوینیکی فراوان بیټ، زوری خه لک و دهنگه دهنگ و دوکه ل و بو ن کاری
تینه که ن.

برگه ی چوارده:

واچاکه دادوهر به ندیخانه یه کی هه بیټ، بو هیشتنه وه ی ئه و تاوانبارانه ی
پیویست به هیشتنه وه دهکن.

برگه ی یازده: پیویسته دادوهر نووسه ری هه بن، قسه ی شاهیدو تاوانبارو
سته م لیکراوو بریاره کان بنووسن.

وا چاکه زانایانی ئایین ئامادهی کوپرو کوپوونه وهکانی بن، بوئه وهی لهسه ر
پرسه گرنه گهکان راویژ به یه کتری بکن، له م بارهیه وه خوا دهفه رمویت:

وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بِنَبِّهِمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (۳۸) الشوری

ئه وانهش که وهلامی داواکاریه که ی پهروه ردگاری خویان دایه وه،
نویره کانیا ن جیبه جی کردن و، چاره سه ری کیشه کانیشیان به راویژ کردنه له
نیوان خویانداو، لهو پزق و بزویوهش ده به خشنه وه که پیمان به خشیون.

یاساکانی شاهیدی دان

پرگه ی یه که م:

پیویسته ئه و که سه ی ناگاداری گریبه ستیکی نیوان دوو که س یان دوو لایه نه،
له کاتی پیویستدا شاهیدی دانه که ی به راستی و دروستی به بی که م و زیاد
بدات، له م بارهیه وه خوا دهفه رمویت:

وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آتَمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (۲۸۳) البقرة

پرستی شایه دی دانه کانیش مه شارنه وه، هه رکه سی راستی شاهیدی
دانه کان بشاریته وه، ئه و ئه و که سه دلئ تاوانباره و، خواش ناگادارو زانیه
به وهی که نیوه ده یکن.

پرگه ی دووه م:

له هه مو مامه له و گریبه ستیکدا، شاهیده کان دوو پیاون، یان پیاویک و دوو
ژن، وه کو خوا دهفه رمویت:

وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ
الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى.. (۲۸۲) البقرة

دوو شاهیدی داری بکن له پیاوه کانتان (بو شاهیدی دان لهسه راستی
ئه م نووسراوه له نیوانتان)، جا ئه گه ر دوو پیاو ده ست نه که وتن، ئه و پیاویک و
دوو ئافه رت بگرن به شاهید له وانیه که په زامه ندیتان لهسه رن له نیوان

شاهیده‌کاندا، (بۆیه‌ش دوو ئافره‌ت)، بۆئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان ناوه‌پوکی نووسراوه‌که‌ی له‌ یاد کرد، ئه‌وه‌ی تریان به‌بیری بێنیتته‌وه... ﴿...﴾
 به‌لام له‌ شاهیدیدانی بینینی کاری داوینپرسی پووسته‌ شاهیده‌کان چوار پیاو بن، بۆئه‌وه‌ی پروداوه‌که‌ بخریته‌ باریکی یاساییه‌وه‌و سزای تاوانباره‌کان بدریت، له‌م باره‌یه‌وه‌ خوا ده‌فه‌رمویت:

وَاللّٰتِي يَأْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاَسْتَشْهَدُوْنَ عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ... (النساء ۱۵)

﴿له‌ ئافره‌ته‌کانیش ئه‌وانه‌ی کاری به‌ دره‌وشتی (داوینپرسی) ده‌که‌ن، ئه‌وا چوار شاهیدی پیاویان له‌خۆتان لی‌ بگرن...﴾

ئه‌گه‌ر چوار شاهیدی پیاو شاهیدیان دا که ئه‌و ئافره‌ته‌ داوینپرسی کردوه، به‌لام داده‌وه‌ر شایه‌دی دانی یه‌کیکیانی ره‌ت کرده‌وه، به‌هۆی هه‌ر هۆیه‌که‌وه بی‌ت، ئه‌وا جیبه‌جی‌ کردنی یاساکه‌ ده‌وستی، وه‌کو ئه‌وه‌ وه‌هایه‌ هه‌ر هیچ پروی نه‌دابیت، مادام ژماره‌ی شاهیده‌کان نه‌گه‌یشتونته‌ چوار که‌س، ئه‌گه‌ر چوار که‌سیش شاهیدیان دا که ئافره‌تی‌ داوینپرسی کردوه‌و، چوار ئافره‌تیش ئافره‌ته‌که‌یان پشکنی و پرون بۆوه‌ که ئه‌و ئافره‌ته‌ په‌رده‌ی کچینی ماوه، ئه‌وه‌ یاساکه‌ به‌سه‌ر ئافره‌ته‌که‌دا ناسه‌پینریت و شاهیده‌کانیش سزا نادرین.

برگه‌ی سییه‌م:

شاهید نابیت بترسیت و گوی‌ به‌ که‌س بدات، ده‌بیت له‌ پیناوی سه‌رکه‌وتنی حه‌ق و راستیدا ته‌واوی شاهیدی دانه‌که‌ بلیت، له‌م باره‌یه‌وه‌ خوا ده‌فه‌رمویت:

وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ اِذَا مَا دُعُوْا... (البقرة ۲۸۲)

﴿...شاهیده‌کانیش ئه‌گه‌ر بانگ کران بۆ شاهیدی دان، با گوی‌ نه‌دنه‌ که‌س و شاهیدی له‌سه‌ر راستیه‌کان بده‌ن...﴾

برگه‌ی چواره‌م:

هیچ پاره‌و کری‌ و پێ‌ به‌خشینی‌ک نادریت له‌ به‌رانبه‌ر شاهیدی داند.

برگه‌ی پینجه‌م:

مندال و شیت و گیل و سه‌رخوش بۆ شایه‌دی دان ناشین.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

که‌سی بیباوه‌ر به‌شاهید وهرناگیریت، کۆیله‌ش به‌پیی ئه‌و ئه‌رکانه‌ی له‌سه‌ر شاننی و ئه‌ومافانه‌ی هه‌نی بۆ شاهیدی دان ناگونجیت.

برگه‌ی چه‌وته‌م:

که‌سی دوو‌پوو به‌شاهید وهرناگیریت و، پیویسته موسولمانه‌کان لیی وریابن له هه‌ر هه‌والیک که‌ بلاوی ده‌کاته‌وه، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ (٦) الحجرات

﴿ئهی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌گه‌ره‌هات و که‌سیکی لادهر له‌ ئایین هه‌والیکی بۆ هینان، ئه‌وه له‌ هه‌واله‌که‌ی بکۆلنه‌وه و (یه‌کسه‌ر باوه‌ری پی مه‌که‌ن)، نه‌وه‌ک به‌ نه‌زانی خه‌لکانیک تووشی سزاو نازار بکه‌ن و، پاشان له‌وه‌ی که‌ کردوتانه په‌شیمانی بنوینن.﴾

برگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گه‌ر شاهیدی که‌ کیشه‌یه‌که‌دا راستیه‌کی شارده‌وه، یان هه‌والیکی به‌ درۆ بلاوکرده‌وه، ئه‌وه جاریکی تر شاهیدی دانی لی قبول ناکریت، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٤) النور

﴿ئهو که‌سانه‌ش که‌ ئافه‌رته‌ پاکه‌کان له‌که‌دار ده‌که‌ن، جا چوار شاهید ناهینن (بۆ راستی رووداوه‌که)، ئه‌وانه‌ دارکاری بکه‌ن به‌ لی‌دانی هه‌شتا شوپک، بۆ هه‌تاه‌تایش شاهیدیان لی قبول مه‌که‌ن، (له‌راستیشدا) ئه‌وانه‌ لادهرن له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی په‌روه‌ردگار.﴾

پرگه‌ی نۆیه‌م:

هەر کهسیک پیاوه‌تی و ههستی مروّقایه‌تی تیدا نه‌بیّت، شیاوی ئه‌وه‌نیه بیّت به شاهیید.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

کهسیک گه‌مه به یاریه‌کانی وه‌کو شه‌تره‌نج و تاو‌له‌و وه‌رق بکات و خویان پیوه بگریّت، شاهییدی دانی لی وه‌رناگریّت.

پرگه‌ی یازده:

کهسیک خه‌ریکی کو‌تربازی و که‌وبازی و له‌و باب‌ه‌تانه بیّت، شاهییدی لی وه‌رناگریّت، چونکه ئه‌م پیشانه له پله مروّبییه‌که‌ی که‌م ده‌که‌نه‌وه‌و سه‌رقالی ده‌که‌ن‌و، ده‌بیّته مایه‌ی له‌بیر‌چونه‌وه‌ی شاهییدی دانه‌کان.

پرگه‌ی دوازده:

کهسیک خه‌ریکی گو‌رانی گو‌تن و مؤسیقاو ده‌گو ره‌قس بیّت، شاهییدانی لی وه‌رناگریّت.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: خوا شه‌راب و قومارو ناوی جوو ته‌پل

لیدان و زورنا ژه‌نینی له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌ی من حه‌رام کردوه‌و). (۲۸۶)

به‌لام بو‌پراگه‌یانندی ماره‌بیرینی نیوان ژن و پیاویک، گونجاوه ده‌فه لی‌بدریّت و خه‌لکه‌که‌ی پی ناگادار بگری‌ته‌وه، هه‌روه‌ها بو لی‌خورینی مه‌رومالاته‌کان گونجاوه گو‌رانی بگری‌تی، خویندنه‌وه‌ی شیعریکی جوانیش له کاتی بی ئیشیدا تامو جیژ ده‌دات و ره‌وایه، شیعەر گونجاوه ئه‌گه‌ر شه‌ره جنیوو پی‌داهه‌لدان نه‌بیّت.

پرگه‌ی سی‌زده:

کهسیک قسه‌ی پ‌رو پوچ بکات ده‌بیّته لادەر له ئایین، بویه شاهییدی دانی لی قبول ناکریّت.

وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ (۳۰) الحج

﴿له قسه‌ی درۆو پرۆپو و چیش خۆتان لادهن﴾.

برگه‌ی چوارده:

شکات که‌رو شکات لی‌کرا و نا‌کرین به‌شاهید له‌کی‌شه‌که‌ی خۆیاندا.

برگه‌ی یازده:

شاهیدی دانی کو‌ر بو‌ باوکی، یان باوکی بو‌ کو‌ره‌که‌ی قبوول نا‌کریت، شاهیدانی ژن و می‌رد بو‌ یه‌کتری قبوول ده‌کرین، به‌لام شاهیدی دان دژ به‌یه‌کتری قبوول نا‌کریت له‌ ژن و می‌رد، وه‌کو له‌ کاتی زینادا.

برگه‌ی شانزده:

شاهیدیدان ئه‌رکیکی زۆر قورسه‌ پی‌ویسته‌ مرو‌قه‌ به‌ وریایی و وشیری و هۆش له‌خۆبوونه‌وه‌ شاهیدی‌که‌ی بدات، خوا له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا
(۳۶) الاسراء

﴿به‌سه‌ر شتی‌کی‌شه‌وه‌ مه‌وه‌ستی و قسه‌ی تیدا مه‌که‌ که‌ هیچ زانیاریه‌کت له‌سه‌ری نه‌بی‌ت، بیستن و بینین و (ناره‌زوی) دل‌ه‌کان، به‌راستی ئه‌وانه‌ هه‌موویان ئاده‌میزاد لی‌پرسراوه‌ به‌رانبه‌ریان﴾.

(ئیب‌ن عه‌باس (ره‌زای خویان لیب‌ت) له‌باره‌ی شاهیدی دانه‌وه‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌ری (صلی الله علیه و سلم) پرسی، ئه‌ویش فه‌رمو‌یه‌تی: پو‌ژ ده‌بینی؟ گوتی: به‌لی، ئه‌ویش فه‌رمو‌یه‌تی: جا که‌ شتی‌کت بینی له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ئه‌و پو‌ژه (پوون و ئاشکرا بوو)، ئه‌وه‌ شاهیدی له‌سه‌ر بده، ده‌نا لی‌ی گه‌ری). (۲۸۷)

برگه‌ی چه‌قده:

ده‌کریت شایه‌دی دانی کو‌یریک و ده‌رگی‌ریت له‌سه‌ر قسه‌یه‌ک که‌ گو‌ییستی بووه، به‌لام شاهیدی‌که‌ی وه‌رنا‌گی‌ریت له‌سه‌ر کوشتنی که‌سیک، یان تاوانبار کردنی به‌ داوین‌پییسی.

برگه‌ی هه‌ژده:

کهسیک شاهید بیټ له ماره‌بریندا، پیویسته ناگاداری ماره‌جکانی ماره‌برینه‌که بیټ، چونکه ماره‌جکان له ماره‌برینیکه‌وه بو ماره‌برینیکی تر جیاوازن، بو شاهیدی دانیش له‌سهر کوشتنی کهسیک پیویسته شاهیده‌که ئه‌وهی که بینویه‌تی و شیوازی کوشتنه‌که بخاته پروو ناشکرای بکات، پیویسته بلّیت: بینیم به شیره‌کهی لییداو به‌هوی لییدانه‌که‌وه پیاوه‌کهی کوشت، هر ئه‌وه‌نده بهس نیه که بلّیت: شیره‌کهی لییداو مرد، له‌وانه‌یه به‌هوی شتیکی تره‌وه مردبیټ، چونکه له‌و شاهیدی دانه‌دا هوکاری لییدانی شیره‌که ناشکرا نه‌کراوه.

برگه‌ی نوژده:

ئه‌گهر شاهیدی له‌لای چه‌ند کهسیک شاهیدی له‌سهر شتیکدا، به مه‌به‌ستی ئه‌وهی ئه‌وانه ناگاداری پرووداوه‌که‌بن، پاشان ئه‌وه‌که‌سه شاهیدی دهره مرد، ئه‌وا ئه‌وانه‌ی که گوئیان له‌قسه‌ی ئه‌و پیاوه بووه، ده‌توانن له‌و کیشه‌یه‌دا له‌لای دادوهر شاهیدی بدن به‌وهی که بهم شیوه‌یه پیش مردنی که‌سه‌که گوئیان لیبوو ئه‌م شاهیدی دا، به مهرجیک له دوو کهس که‌متر نه‌بن، لی‌ره‌دا دادوهر ئه‌گهر باوهری به قسه‌ی ئه‌و دوو که‌سانه نه‌کرد که شایه‌دی دانه‌که‌یان گیراوه‌ته‌وه، ده‌توانیټ سویندیان بدات له‌سهر ئه‌وهی که راست ده‌کن یان نا، له‌م باره‌شدا قسه‌ی ئا‌فره‌تیک وهرناگیریت له‌سهر شاهیدی‌دانی کهسیک له‌سهر پرووداویک که ئه‌وه‌که‌سه دوا‌ی ئه‌و شاهیدی‌دانه مردبیټ.

برگه‌ی بیست:

کهسیک وای راده‌گه‌یاندا که دوو هزار دیناری قهرز له‌لای فلا‌نه که‌سه، کاتی دانه‌وه‌شی تیپه‌ریوه‌و دوو شاهیدی‌شی هه‌یه، ئه‌گهر شاهیدی یه‌که‌م شاهیدی دا به‌وهی که بره‌ پاره‌که ته‌نھا هزار دیناره‌و، شاهیدی دووه‌میش شاهیدی دا به‌وهی بره‌ پاره‌که دوو هزار دیناره، ئه‌وا ته‌نھا بری هزار دینار به‌سهر قه‌زداره‌که‌دا ده‌سه‌پینریټ، له‌سهر بنه‌مای ئه‌وه‌ی ریژهی هزار دینار له شاهیدی‌دانی هه‌ردووک شاهیده‌که‌دا به‌دی ده‌کریټ، جا له‌دوا‌ی ئه‌وه دادوهر

دهتوانیٔ شاهیدی دووم سویند بدات، لهسهر راستی قسهکهی، بهم پییه بهووی سویند خواردنهکهوه ههزار دینارهکهی کهش دسهپینریت بهسهر قهرزدارهکهو، کووی گشتی قهرزهکه دهبیتهوه به دوو ههزار دینار، ههروهها کهسیک وای رادهگیانده که ههزار دیناری قهرز لهلای فلانه کهسهو، کاتی دانهووشی تیپهپریوهو دوو شاهیدیشی ههیه، نهگهر شاهیدی یهکهم شاهیدی دا بهوهی که بره پارهکه تنها ههزار دینارهو، شاهیدی دوومهیش شاهیدی دا بهوهی بره پارهکه دوو ههزار دیناره، نهوا تنها بری ههزار دینار بهسهر قهرزدارهکهدا دسهپینریت، دواي نهوهی که شاهیدی یهکهم لهسهر قسهکانی سویند ددریت، بههووی نهوم سویندهشوه کار به قسهی شاهیدی دووم ناکریت، چونکه بههووی سویندخواردنی شاهیدی یهکهمهوه خاوهن قهرزهکه گهیشتوتهوه به بره پارهکهی خووی که لهبنهپردا ههزار دیناره.

برگهی بیست ویهک: نهگهر دوو شاهد شاهیدیاندا لهسهر دزیک که شتیکی دزیوهو به هوویه دهستی دزهکه بردا، پاشتریش شاهیدهکان پهشیمان بوونهوه له شاهیدی دانهکیان و، کهسیکی تریان توّمهتبار کرد، نهوا گووی له قسهکانیان ناگریت و حهقه خوینی دهسته براوهکهشیان دهکهویته نهستو.

برگهی بیست و دوو: نهگهر کهسیک شاهیدییهکی راستی داو پینش سهپاندنی یاساکه مرد، یان شیٔ بوو، یان هووشی لهخووی نهما، نهوا هیچ شک وگومانیک ناخریته سهر شاهیدی دانهکهی و، دادوهر دوتوانیٔ بههووی نهو شاهیدی دانه برپارهکهی بسهپینیت، بهلام نهگهر دواي شاهیدی دانهکه نهوکهسه له نایین لایدا، نهوا دادوهر بووی ههیه کار به شاهیدی دانهکه نهکات، چونکه لادان له نایین شک وگومان پهیدا دهکات، نهگهر نهو شاهیدی دهرهش دواي شاهیدی دانهکهی کهوته دوزمنایهتیوه لهگهل نهوکهسهی که شاهیدییهکهی لهسهر داوه، نهوا شاهیدیدانهکه ههناوهشیتهوه، لهبهر نهوهی دوزمنایهتییهکه دواي شاهیدانهکه بووه.

پرگه‌ی بیست و سی:

ئەگەر کەسێک شاهییدی دا لەسەر یەکیکی ترو، پاشان دەرکەوت کە شاهییدی دەرکە کۆیلە یان لە بیباوەرەکانە، ئەوا کار بەم شاهییدی دانە پادەگیریت.

پرگه‌ی بیست و چوار:

ئەگەر کەسێک کیشەیه‌کی لە دادگادا بردەو شایستە‌ی ئەو بردنەو یە نەبوو، ئەوا ئەو ماله‌ی کە لەم کیشەیه‌دا دەستی دەکەوێت حەرامە بۆ ئەو کەسە، ئەم دادگایی کردنە تەنها بۆ ئارامی ژیا‌نی دنیان، دەنا پاشتر پەروەردگار لە پوژی دوا‌ییدا بۆخۆ‌ی دادوهری هەموو کیشەکان دەکات و مافەکان بۆ خاوەن حەقەکان دەگیریتە‌ووە سزای تاوانبارەکانیش دەدات.

(پیغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: ئیئوه کیشەکانتان دینن بۆ‌لای من (بۆئەو‌هی دادوهریتان بۆ بکەم)، منیش تەنها وەکو ئیئوه مروؤم، لەوانە‌یه هەندیکتان بە دەم و پلتر بن لە هەندیکی ترتان لە دەرپرینی بە‌لگەکاندا، جا منیش دادوهری بە‌وه دەکەم کە گویبستی دەبم، وادەزانم ئەو کەسە لە قسەکانی راست دەکات، جا ئەگەر بپریم دایبیت بۆ کەسێک لەسەر مافیک کە لەپراستیدا حەقی برا موسوڵمانە‌کە‌ی بە‌رانبەری بووبیت، ئەو وەکو ئەو وایە پارچە‌یه‌کم لە ئاگر بۆ بریبیت، جا ئەو کەسە بۆخۆ‌ی دەزانن ئەگەر مافی خۆ‌یه‌تی با بیبات، دەنا با لیبی بگەریت). (٢٨٨)

پرگه‌ی بیست و پینج:

شاهییدی دانیکی بە درۆ، هاوتای ئەو دەکات کە سی جار هاوبەشی بۆ خوا دابنریت.

(پیغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: شاهییدی دانی بە درۆ بارتایی سی جار هاوبەشی دانان بۆ خوا دەکات). (٢٨٩)

ياساكانى دان پيدانان

(الاقرار)

واته دان پيدانانى تاوانهكان، يان برياردان له سهر كاريك كه بيهويت نهجامى بدات.

پرگه‌ى يه‌كه‌م:

پيويسته كه سى خاوه‌نباوهر خاوه‌نى ئهم هه‌لوئسته بيت كه دان به رو داوه‌كاندا بنيت، نه‌گهر له به‌رژه‌وه‌نديى خوشيدا نه‌بن، له‌م باره‌يه‌وه خوا ده‌فه‌رمويت:

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا... (١٣٥) النساء

﴿ئهى ئه‌وانه‌ى باوه‌رتان هيناوه، به‌رده‌وام بن له‌سهر جيبه‌جى كردنى حه‌ق و راستى و، شاهيدى دانه‌كانتان بو خوا بدن، نه‌گهر له‌سهر خوشتان و باوانه‌كانيشتان و خزمه‌ نزيكه‌كانيشتان بيت، ده‌وله‌م‌ه‌ند بن يان فه‌قير (شايه‌دى دانه‌كه به راستى بدن)﴾.

پرگه‌ى دووهم:

دان پيدانانى كه سيك به تاوانيكدا كه كردويه‌تى، يه‌كسه‌ر سزاكه‌ى به‌سه‌ردا ده‌سه‌پيئرييت.

پرگه‌ى سييه‌م:

دان پيدانان بو كه سيكى كاملى خاوه‌ن ژيرييه، بو‌يه مندال و شيت، ئهم ياسايه نايانگريته‌وه.

پرگه‌ى چوارهم:

نه‌گهر كويله‌يه‌كه داني نا به سزادانى و تو‌له كردنه‌وه ليى، ئه‌وه مافى خو‌يه‌تى پيويستى به پرسى خاوه‌نه‌كه‌ى نيه، چونكه مافيكه به‌سه‌ر خو‌يه‌وه، نه‌كه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌كه‌يه‌وه.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گهر كه‌سیك دانى نا به مافی كه‌سیكى تر به‌سه‌ریه‌وه، یان دانى نا به
حه‌قیكى خوا به‌سه‌ریه‌وه، ئه‌وه په‌شیمان بوونه‌وه دادى نادات و حه‌قه‌كه
ده‌كه‌ویته ئه‌ستویه‌وه.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گهر كه‌سیك دانى نا به‌وه‌ی مندالیک له‌نیو زگی دایکیدا بخاته‌ریزی
میراتگره‌کانیه‌وه، یان بریاریدا به‌وه‌سیه‌تیک دواى مردنى خو، ئه‌وا دان
پیدانانه‌كه‌ی ده‌سه‌پیته، به‌مه‌رجیک دلنیاى هه‌بیته له‌بوونی منداله‌كه.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

ئه‌گهر كه‌سیك دانى نا به‌وه‌ی كه‌ژنه‌كه‌ی خوشکیه‌تی له‌شیر خواردندا، ئه‌وا
گرێبه‌ستی ژن و می‌ردایه‌تیه‌كه‌یان هه‌لده‌وه‌شیته‌وه، به‌لام ئه‌گهر ژنه‌كه‌ دانى
به‌وه‌دانا كه‌می‌رده‌كه‌ی بریاه‌تی له‌شیرخواردندا، ئه‌وه‌ گرێبه‌ستی ماره‌کردنه‌كه
هه‌لناوه‌شیته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی دان پیدانانه‌كه‌ی له‌سه‌ر شتیكه‌ كه‌ مافی
می‌رده‌كه‌یه‌تی.

یاسای كوچکردن

كوچکردن: به‌و مانایه‌ی بو سه‌ربه‌ستی ژیانته، له‌شوینیكه‌وه كوچ بکه‌یت بو
شوینیکی تر.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

خوا ناده‌می‌زاده‌کانی دروستکردوون به‌سه‌ربه‌ستی بژین، جا له‌هه‌ر شوینیکیدا
سه‌ربه‌ستی نه‌بوو، ئه‌وا پیویسته ئه‌وه‌سه‌ شوینه‌كه‌ی جیه‌لیته‌ و بچیت بو
شوینیک تیايدا سه‌ربه‌ست بیته، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمووته:

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَنْك مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

(٩٧) النساء

﴿...﴾ (فریشته‌کان) پئیان ده‌لین: ئەدی زهوی خوا فراوان نه‌بوو؟ خو ده‌تانتوانی تیایدا کوچ بکه‌ن بو شوینیکی تر (بوئه‌وه‌ی سته‌متان لی نه‌کریت)، جا ئەوانه شوینی مانه‌وه‌یان دۆزه‌خه‌و دۆزه‌خیش خراپترین چاره‌نووسه‌﴿.

برگه‌ی دووهم:

نابیت هیچ که‌سیکی موسولمان، له‌ژیر سیبهر و سایه‌ی ده‌سه‌لاتیکدا بزیه‌ت که باوه‌ری به‌ئایینی خوا نه‌بی‌ت و هاوبه‌شی بو دانیت.

(پیغه‌مبهر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: من به‌ریم له‌هه‌موو موسولمانیک له‌گه‌ل هاوبه‌ش دانهریکدا بیت). (٢٩٠)

برگه‌ی سییه‌م:

که‌سیک که توانای کوچکردنی نه‌بی‌ت له‌به‌ر هه‌ژاری و که‌م ده‌رامه‌تی، ئەوه پیویست نابیت له‌سه‌ری کوچ بکات، وه‌کو خوا ده‌فه‌رمویت:

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا
(٩٨) فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا (٩٩) النساء

﴿ته‌نها ئەو بی‌ده‌سه‌لاتانه نه‌بی‌ت له‌پیاوان و ژنان و مندالان، که هیچ فرت و فیلیک نازان و، ریگایه‌ک نادۆزنه‌وه بو ده‌ربازبوون، جا ئەوانه ئومید هه‌یه که خوا لییان ببوریت، به‌راستی خواش به‌خشه‌رو لیبوره‌یه‌﴿.

برگه‌ی چواره‌م:

که‌سیک له‌پیناوی خواو پیغه‌مبهره‌که‌یدا (صلی الله علیه وسلم) کوچ بکات له شوینیکه‌وه بو شوینیکی تر، ئەوا ده‌سه‌که‌وتی چاکی ده‌بی‌ت، ئەگه‌ر له‌و کوچکردنه‌شیدا بمریت، ئەوا پاداشته‌که‌ی له‌لای خواجه، بۆیه ده‌فه‌رمویت:

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

(١٠٠) النساء

﴿ئەو كەسەش كە لە ڕێگەى خوادا كۆچ دەكات، لە زەويدا شوپىنى پەنابردنى زۆرو فراوان بوونى بارى ژيان دەدۆزىتەوه، ھەر كەسىكىش لە مالهەكى خۆى بچىتە دەرەوه بە نيازى كۆچ كردن لە پىناوى خوادا، جا مردنى بگاتى، ئەوه بەراستى ئەوكەسە پاداشتەكەى لەلاى خوايە، خواش لىيوردەو خاوەن بەزەبىيە﴾.

بەرگەى پىنجەم:

ئەگەر كۆچ كردنەكەت لە پىناوى مەبەستىكى تايبەتى خۆتدا بىت، ئەوا ناچىتە رىزى كۆچكردن لە پىناوى خوادا.

(عومەرى كورپى خەتاب (بەزای خۆى لىبىت) لە وتارىكدا دەلى: پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرمووى: ئەى خەلكىنە، ئەنجامدانى كارو كردەوهكان پەيوەستە بە نىيەتى ئەو كەسەوه، ئادەمىزادىش تەنھا پاداشتى ئەو شتەى ھەيە كە نىيەتى لى ھىناوه، جا ھەر كەسىك (نىيەتى وابووبىت)، كۆچكردنەكەى لە پىناوى خواو پىغەمبەردا بىت، ئەوه كۆچكردنەكەى لە پىناوى خواو پىغەمبەر دايە، ھەر كەسىكىش (نىيەتى وابووبىت)، لە كۆچكردنەكەيدا مال و سامانىكى دنىاي دەسكەويت، يان ئافرەتەك بكات بە ھاوسەرى خۆى، ئەوا كۆچكردنەكەى لە پىناوى ئەو شتەدايە كە كۆچى بۆ كردووه). (٢٩١)

ياسای ههلبژاردن (قانون الانتخاب)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

سسته‌می به‌پړیوه‌بردن له‌دوله‌تی ئیسلامیدا سسته‌می کۆمارییه، نابیت کور له‌دوای باوکی، یان برا له‌جیگه‌ی براکه‌ی ده‌سه‌لات بگرته‌ده‌ست.

پرگه‌ی دووه‌م:

ههلبژاردنی گه‌وره‌ی موسولمانه‌کان له‌نیو‌ئه‌وانه‌دا ده‌بیت، که‌باوه‌پریان به‌خواو پیغه‌مبه‌رو ئایینه‌که‌هه‌یه‌و، نو‌یژه‌کانیان به‌پیکوپیک‌ی به‌پړیوه‌ده‌بن‌و، زه‌کاته‌کانیان به‌ته‌واوی ئه‌نجام ده‌دن، له‌م باره‌یه‌وه‌خوا ده‌فه‌رمویت:

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ
(۵۵) المائدة

﴿به‌لکو به‌راستی خواو پیغه‌مبه‌رو ئه‌وانه‌ی باوه‌پریان هیناوه، رابه‌ری ئیوه‌ن، ئه‌وانه‌ی (ئه‌و خاوه‌ن‌باوه‌رانه‌ی) که‌نو‌یژه‌کانیان به‌پړیوه‌ده‌بن‌و زه‌کات ده‌دن و ملکه‌چی ده‌نوینن بو‌په‌روه‌دگاریان﴾.

پرگه‌ی سییه‌م:

ههلبژاردنی گه‌وره‌ی موسولمانان به‌دو شیواز ده‌بیت:

شیوازی یه‌که‌م:

ئه‌و رابه‌ره‌ی که‌له‌ده‌سه‌لات‌دایه، ده‌توانیت که‌سیک ده‌ست‌نیشان بکات له‌دوای خو‌ی ببیت به‌رابه‌ری موسولمانان، به‌مه‌رجیک ئه‌وکه‌سه‌له‌خزمه‌کانی خو‌ی نه‌بیت، ئه‌بوه‌کر (په‌زای خو‌ی لبیت) له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌جینیشین دانرا.

شیوازی دووه‌م:

ههلبژاردنی رابه‌ری موسولمانان، له‌لایه‌ن ئه‌نجومه‌نی راویژه‌وه‌ده‌بیت، عومه‌ر (په‌زای خو‌ی لبیت)، به‌راویژنی ئه‌نجومه‌ن، له‌دوای ئه‌بوه‌کر به‌جینیشین دانرا.

پرگه‌ی چوارهم:

نافرەت پۆستی رابەراییەتی موسولمانانی پی نادریت.

پرگه‌ی پینجهم:

هەلبژاردن سالانە ئەنجام دەدریت، بەلام ئەگەر رابەرێك جیگه‌ی رەزامەندی كۆمەلگا بوو، ئەوا سالانە مانەوه‌كه‌ی له رابەراییەتیەكه‌دا بۆ نوی دەكریتەوه، ئەم نویكردنەوه‌یه له ئیسلامدا بە (البیعه) ناسراوه، هەموو تاكێك راستەوخۆ بەشداری لەم هەلبژاردنەوه‌یه‌دا دەكات.

(عبدالله‌ی كورپی عومەر (رەزای خوای لیبتیت) دەلی: ئیئمه پیغەمبەرمان (صلی الله علیه وسلم) بە رابەری خۆمان هەلدەبژاردەوه، لەسەر بنەمای پابەندبوون و گوێرایەلی فەرمانەکانی، ئەویش دەیفەرموو: (لەو سنوورە‌ی كه بۆتان دەكریت)). (٢٩٢)

پرگه‌ی شەشەم:

دەسەلات و ئەركەکانی رابەری موسولمانان:

یه‌كه‌م: فەرماندە‌ی هەموو هیزه‌کانی سوپا.

دووم: بریاردە‌ری هەموو سزاو بەخشینه‌كانە بە‌پیی یاساكانی ئیسلام.

سییەم: دەسەلاتی ئەوه‌ی دەدریتێ دەولەت بەو كەسانە بسپیریت كە شایستە‌ی ئەنجامدانی ئەو ئەركەن.

چوارهم: دەسەلاتی ئەوه‌ی دەدریتێ كەسەكان دیاری بكات بۆ رابەراییەتی كردنی ولاتە موسولمانەكان.

پینجهم: هەموو هەلسوكەوتیك بە پرسى ئەنجومەنی راولێژکاری دەبی‌ت، لەم بارە‌یه‌وه خوا دەفەرمویت:

....وَأْمُرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ (٣٨) الشورى

﴿چارەسەری كێشه‌كانیشیان بە راولێژ كردنە لەنیوان خۆیاندا،﴾

شەشەم: دەسەلاتی ئەوه‌ی دەدریتێ له كاتی نەهامەتی و تەنگانەو كارەساتەكاندا، فەتوایەك بدات بۆ رۆوبەرۆوبونەوه‌ی كارەساتەكان.

ياسای تیکۆشان له پینا و خوادا

(الجهاد)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

تیکۆشان و جه‌نگان له پیناوی خوادا پیویست کراوه له‌سه‌ر شانی موسولمانه‌کان، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ..... (٢١٦ البقرة)

﴿له یاساکانی ئیسلامدا﴾ به‌شداری کردنی جه‌نگتان له‌سه‌ر نووسراوه، (بو پارێزگاری کردنی ئایینی خوا)، ئیوه‌ش پیتان وایه ئه‌وه کاریکی ناخۆشه....﴿

پرگه‌ی دووه‌م:

نابیت هه‌موو خه‌لکه‌که تیکرا بچیت بو جه‌نگه‌که، چونکه به‌چوونی هه‌ندیکیان ئه‌رکه‌که له‌سه‌ر شانی ئه‌وانی تر لاده‌چیت، بوئه‌وه‌ی هه‌ندیکیشیان بمیننه‌وه ئایینه‌که‌یان فی‌ری خه‌لکی بکه‌ن و کاروباری پۆژانه‌ی خه‌لکه‌که پاپه‌رینن، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ (١٢٢) التوبة

﴿گونجاو نه‌بوو خاوه‌نباوه‌ره‌کان هه‌موو تیکرا ده‌رچووبان بو جه‌نگ، جا ئه‌گه‌ر له‌هر سوپایه‌که ده‌سته‌یه‌که له‌وان مابایه‌وه‌و نه‌برابان بو جه‌نگ، بوئه‌وه‌ی له‌ ئایینه‌که‌یان شاره‌زاین و تیبگه‌ن و میله‌ته‌که‌یان ناگادار بکه‌نه‌وه کاتیکی که ده‌گه‌رینه‌وه بۆلایان، به‌و هیوایه‌ی ناگاداری و ئاماده‌باشی خویان وه‌رگرن.﴾

پرگه‌ی سێیه‌م: پیویسته موسولمانه‌کان به‌سه‌رو مالیانه‌وه له‌ پیناوی خوادا بجه‌نگن، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٤١) التوبة

﴿بهرو جهنگ برؤن به باری سوک و به باری قورسهوه، به خوتان و مال و سامانتانهوه له پیناوی ریبازی خوادا تیکۆشن، ئەوه بوئیوه باشته ئەگەر تییدهگن و دهزانن﴾.

برگه‌ی چوارهم:

ئهو تیکۆشه‌رانه‌ی به مال و سامانه‌کانیانهوه له پیناوی خوادا ده‌جنگن، پله‌یان به‌رزتره له‌وانه‌ی له‌ماله‌کانیادا ده‌مینهوه، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمووت:

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً... (٩٥ النساء)

﴿ئهو تیکۆشه‌رانه‌ی که به خویان و مال و سامانیانهوه تییده‌کۆشن، خوا به پله‌یه‌کی بالا به‌رزی کردوونهوه به‌سه‌ر ئەوانه‌ی له‌ماله‌کانیادا دانیشتون﴾.

برگه‌ی پینجهم:

تیکۆشان له‌پیناوی خوادا هه‌موو بواره‌کانی ژیان ده‌گریته‌وه، هه‌رکس به‌پیی زانسته‌که‌ی خۆی، باشت‌ترین کارو کرده‌وش ئەوه‌یه مروّقه‌ ئه‌وه‌ی ده‌یکات له پیناوی خوادا بی‌ت، ئینجا جهنگان بی‌ت له به‌ره‌کانی جهنگ، یان بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینه‌که‌ی بی‌ت، یان دۆزینه‌وه‌یه‌کی زانستی بی‌ت، ته‌فسیریکی قورئان یان روونکردنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر بی‌ت (صلی الله علیه وسلم)، یان په‌روه‌رده‌کردنی منداله‌که‌ت بی‌ت له‌سه‌ر ریبازی ئیسلام، هه‌موویان تیکۆشانن له پیناوی سه‌قامگیری ئایینی خوادا.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) پرسیری لیکرا: کام کاره له هه‌موو کاره‌کان باشته؟ فه‌رمووی: باوه‌رهیئان به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و، تیکۆشان له پیناوی خوادا). (٢٩٣)

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی: ئەگەر خوا چاکه‌ی که‌سیکی بووت، ئەوا له کاروباری ئاییندا شاره‌زای ده‌کات). (٢٩٣ب)

برگه‌ی شه‌شه‌م: ئەوانه‌ی ئاماده‌نین بچن بو جهنگ له پیناوی خوادا له په‌یره‌وانی کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان، ده‌بی‌ت سالانه‌ سه‌رانه‌ بدن.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا
يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
(٢٩) التوبة

﴿نهى ئەوانەى باوەرپەتەن هێناوە، لەگەڵ ئەوانەدا بچەنگن کە کتیبیان بۆ
هاتوووە، باوەرناهیەن بە خواو بە پۆزى دواى، ئەو شتانەش لەسەر خۆیان
قەدەغە ناکەن کە خواو پیغەمبەر قەدەغەیان کردوون، پەپەرەوى نایینی راست و
دروستیش ناکەن، (لەگەڵیان بچەنگن) هەتا وەها بچووک و بى دەسلەلات
دەکرێنەووە ناچار دەکرین بە دەستى خۆیان سەرمانە بدن﴾.

پرگەى حەوتەم: لەکەس قبوول ناکریت لەجیاتى یەکیكى تر لە پیناوى خوادا
تیبکۆشیت و بچەنگیت.

پرگەى هەشتەم:

خەلکى هەژارو بى تواناو شەل و کوپرو ژن و مندال و کۆیلەو کەنیزەک و شییت،
جەنگ کردنیان لەسەر نیه، لەم بارهیهوه خوا دەفەر مویت:

لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا
نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٩١) التوبة

(هیچ شەرمەزارییەک نیه لەسەر خەلکە هەژارو بى تواناکان و لەسەر
نەخۆشەکان و، نە لەسەر ئەوانەش کە هیچیان نیه ببەخشنەووە، ئەگەر
دلسۆزیان نواند بۆ خواو پیغەمبەر، بۆ چاکەکارەکانیش هیچ رێبازیکی سزادان
نیه، خواش لیبوردهو خاوهن بەزەییە﴾.

پرگەى نۆیەم:

کەسیک قەرزدار بیّت، بەبى پرسى خاوهن قەرزەکە ناتوانیّت بچیت بۆ جەنگ.

پرگەى دەیهەم:

گونجاونیه کەسى موسولمان بەبى پرسى دایک و باوکى بچیت بۆ جەنگ، ئەگەر
دایک و باوکەکەى موسولمان بوون.

برگه‌ی یازده:

گونجاونیه به‌بیّ فرمانی پیشه‌وای موسولمانان له‌خویانه‌وه بچن بو جه‌نگ.

برگه‌ی دوازده:

پیشه‌وای موسولمانانیش ده‌بیّت خوئی بو جه‌نگه‌که ناماده بکات و، سوپاکه‌ی پیکه‌وه‌نیّت و، خه‌لکانی جیگه‌ی باوهریان به‌سهره‌وه دابنیّت و، نه‌گهر پیویستی کرد قه‌لایه‌کی پاریزراو بنیات بنیّت، یان خه‌نده‌کیک لیّدات، نه‌گهر ویستی‌شی بو جه‌نگه‌که بپرواته دهره‌وه، نه‌وه سوپاکه‌ی کوّ ده‌کاته‌وه‌و، ریگه به‌و که‌سانه نادات به‌شداری بکه‌ن که به سوپای دوژمندا هه‌لده‌لین و، ریگه به‌و که‌سانه‌ش نادریت به‌شداری بکه‌ن که (جاسوسن) و نامه‌گورینه‌وه‌یان هه‌یه له‌گه‌ل بیباوهره‌کاندا، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فرمویت:

لَوْ حَرَجُوا فِيكُمْ مَارَادُكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضِعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (٤٧) التوبة

نه‌گهر نه‌وانه له‌گه‌لتان هاتبان بو جه‌نگ هیچیان له‌نیوه زیاد نه‌ده‌کرد، مه‌گهر ته‌نها شیواندن و خراپه‌کاری نه‌بیّت، به‌خیراییش له‌نیوانتان دین و ده‌چن، قسه ئالوگور ده‌که‌ن و مه‌یلی ئازاوه ده‌که‌ن، له‌نیوه نیوه‌شدا خه‌لکانیک هه‌ن گووییان لیده‌گرن و، خواش زانا و ئاگاداره به‌سته‌مکاره‌کان.

برگه‌ی سیزده:

نه‌گهر نه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که هی‌رشیان ده‌کریتته سهر، ئایینی ئیسلامیان نه‌گه‌یشتبویه، نه‌وا یه‌کسهر شه‌ریان له‌گه‌ل ناکریت، به‌لکو ده‌بیّت نوینه‌ریان بو بنی‌ردریت، بو‌ئه‌وه‌ی بی‌نه سهر ئایینی ئیسلام، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فرمویت:

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا (١٥) الاسراء

ئیمه‌ش هیچ کاتی‌ک سزادر نه‌بووین له‌نیوه نه‌ته‌وه‌یه‌کدا، پیش ئه‌وه‌ی نیردراویکیان بو بنی‌رین.

ئەگەر ئەو گەل و نەتەوھەش بېباوەر بوون بە خواو، بېريارباندا سەرانبەدەن، ئەوا لېيان قېوول ناکرېت، ھەتا دان بە تاك و تەنھايى خوادا نەھيئەن، چونكە سەرانبە تەنھا بۆ پەپرەوانى ئاييەنكەنە كە نايەنە ناو ئايىنى ئيسلامەو، لەم بارىەوہ خوا دەفەر مويت:

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
(۲۹) التوبة

﴿ئەھى ئەوانەھى باوەر تان ھيئاوہ، لەگەل ئەوانەدا بھەنگن كە كتيبيان بۆ ھاتووہ و باوەر ناھيئەن بە خواو بە پوژى دوايى، ئەو شتانەش لەسەر خويان قەدەغەناكەن كە خواو پيغەمبەر قەدەغەيان كرددون، پەپرەوى ئايىنى راست و دروستيش ناكەن، (لەگەل يان بھەنگن) ھەتا وھا بچووك و بى دەسلەلات دەكرېنەوہ ناچار دەكرېن بەدەستى خويان سەرانبەدەن﴾.

پرگەھى چوار دە:

پيويستە ئەوانەھى دەچن بۆ جەنگ خوراکر بن، چونكە خوراکرى دەبيتەھوى ئەوھى لەشكرىكى سەد كەسى بەرانبەر لەشكرىكى دوو سەد كەسى بھەنگيت، لەم بارىەوہ خوا دەفەر مويت:

الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۶۶) الانفال

﴿ئيسستا خوا بارەكەھى لەسەر سووك كردن، خواش دەزانى لاوازي و كەنەفتيەك لە نيوتاندايە، جا ئەگەر سەد كەسى خوراکر لەنيو ئيوەدا ھەبيت، سەردەكەون بەسەر دووسەد كەس لەوانو، بە فەرمانى خوا ئەگەر ھەزار كەسى خوراکر لەنيو ئيوەدا ھەبيت، سەردەكەون بەسەر دوو ھەزار كەس لەوان، خواش لەگەل ئەوانەھى كە دان بەخوياندا دەگرن﴾.

پرگه‌ی پازده:

له هیچ کاتیگدا سوپای موسولمانان نابیئت پشت بکاته دوژمن، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فهرمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَنْبَارَ (١٥) وَمَنْ يُؤَلِّمُ
يَوْمُنْذِ ذُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُنْحَرِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ
وَبُنْسَ الْمَصِيرُ (١٦) الانفال

﴿ئهی ئەوانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه، کاتیگ که (له مه‌یدانی جه‌نگدا) تووشی بی‌باوه‌رەکان بوون، (به شیوه‌یه‌ک) که هه‌ردووک لاتان به‌ره‌و یه‌کتري ده‌خشان، پشتیان تی مه‌که‌ن، له‌و پوژه‌شدا (له مه‌یدانی جه‌نگدا) هه‌رکه‌سیگ پشت له بی‌باوه‌رەکان بکات، ئەوه به‌دنیاییه‌وه ئەوه‌که‌سه تووشی رق و قینیگ ده‌بیئت له‌لایه‌ن خواوه، شوینی مانه‌وه‌ی ئەوه‌که‌سه‌ش جه‌ه‌نده‌م و خراپترین چاره‌نووسه، مه‌گه‌ر که‌سیگ که به پاشه‌کشه کردنه‌که‌ی خو‌ی وه‌رچه‌رخینی و له‌لایه‌کی تره‌وه هی‌رش به‌ریئت، یان که‌سیگ بیه‌ویئت بۆ‌لای ده‌سته‌یه‌کی خو‌یان باداته‌وه (بو یارمه‌تیدانیان)﴾.

پرگه‌ی شارده:

باش نیه له‌و شه‌رده‌دا که‌سیگی خۆت بکوژیت که په‌یوه‌ندی روح له نیوانتاندا بوو.

(پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ریگه‌ی به ئەبویه‌کر نه‌دا کوپه‌که‌ی خو‌ی بکوژیت (ره‌زای خو‌ای لیبیئت)). (٢٩٤)

پرگه‌ی حه‌قده:

نابیئت ژن و مندال و نی‌ره‌موکی دووپه‌گه‌و که‌سی پیرو په‌که‌که‌وته بکوژین، زانا ناینه‌کانیشیان ناکوژین ئەگه‌ر له ئەه‌لی کتاب بوون، به‌لام ئەگه‌ر ژن و مندال و ئەوه‌ئە‌سیره موسولمانانه‌ی که لایان، وه‌کو به‌ر به‌ستیگ له به‌رده‌م سوپای ئیسلامدا دایان نابوون، ئەوا ده‌کوژین.

برگه‌ی ههژده:

نێردراوی ئەو گەل و نەتەوێهیه بۆلای موسولمانەکان، کوشتنی لەسەر نیه.

برگه‌ی نۆزده:

گونجاوه هه‌موو گیانه‌وه‌ره‌کانی ئەو گەل و نەتەوێهیه له شه‌ره‌که‌دا بکوژرێن، ئەگەر سه‌رکه‌وتنیش له شه‌ره‌که‌دا وای پێویست ده‌کرد که خانووه‌کانیان بروخینرێن و باخ و بیستانیان بپردرێن، ئەوا ئەو کارانه‌ پ‌ه‌وایه ئەنجام بدرێن.

برگه‌ی بیست:

ئەسیر ناکوژریت له شه‌ردا، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمووت:

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُتَخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٦٧) نُولَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
(٦٨) الانفال

﴿بۆ هه‌یچ پێغه‌مبه‌ریکیش نه‌بووه دیله‌کان بگرت هه‌تا به‌ته‌وای له زه‌ویدا به‌سه‌ریاندا زال ده‌بیته‌ و (لێیان توند ده‌کات)، ئێوه (بۆیه ئەو دیلانه‌تان گرتوون) له‌به‌رئه‌وه‌ی کالۆ و په‌لی ژبانی دنیا‌تان ده‌ووت، خواش دوا‌پوژی ده‌ووت بو‌ئێوه، خواش خاوه‌ن هه‌یزکی بی وینه‌و کاردرسته، ئەگەر بپاریک نه‌بایه له‌لایه‌ن خواوه‌ له (لوح‌ المحفوظ) دا که پێشتر پ‌ریاری له‌سه‌رداوه، (ده‌باره‌ی ئەوانه‌ی به‌شداری شه‌ری به‌در ده‌که‌ن خوا چا‌وپۆشیان لی ده‌کات له‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن)، دهن‌ا به‌هۆی ئەو کاره‌ی که کردتان (به‌ نازادکردنی بیباوه‌په‌کان به‌ له‌بری وه‌رگرتنی مالی دنیا)، ئەوا سزایه‌کی گه‌وره‌و به‌هه‌یزتان به‌رده‌که‌وت. ﴿
بۆیه له‌دوای جه‌نگی به‌دره‌وه ئەسیر ناکوژریت.

برگه‌ی بیست و یه‌ک:

ئەسیر به‌پێی باری که‌سایه‌تیه‌که‌ی به‌ له‌به‌ردانیک نازاد ده‌کرت. یه‌کیک له‌و دیلانه‌ی له شه‌ری به‌دردا گیران، عه‌باسی کو‌ری عبدا‌لمطلب بو‌و (په‌زای خ‌وای لیبیت)، به‌م شی‌وه‌یه‌ی خ‌واره‌وه نازاد کرا:

(یه کیك لهو دیلانه عهباسی کوپی عبدالمطلب بوو) (پهزای خوی نبیت)، که نازادیان کرد دواى شهوى شتيکیان له مالى دنيا لى وهرگرت، پرووی کرده پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) و گوتی: شهی محمهده، وات لیگردم شهوندهی ژیانم ماوه دهستم بو قورپهش پان بکه مهوه، پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: شهی کوا شهو زیړهه که داته (ام فهزل) کاتیک که له مهککه دهردهچووی و پیته گوت: من نازانم تووشی چی دهیم، جا شهگه شتيکم لیهاه شهوا بوخوت و بو... بو... عهباس فهرمووی: کهس بهم شته نازانیت تهنها من و (ام فهزل) نه بیته، تو چون بهم شته دهنانیت؟ پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: پهروه دگاره کهم پیی پراگه یاندم، عهباس گوتی: شایه دی ددهم که تو راستگووی، هیچ پهروه دگاریکیش نیه تهنها خوا نه بیته و توش بهنده و پهوانه کراوی شهوی. (شه پرونکردنه وهیه له تهفسیرهکانی (القرطبی، ابن کثیر، اسباب النزول للسیوطی، الطبری، البیضاوی، البغوی) وهرگیراوه).

پرگه ی بیست ودوو:

شهگه موسولمانیک له شهپه کهدا بیباوه پیکى کوشته، هه موو شتومه که تاییه تیهکانی شهو بیباوه په دهن بهی شهو موسولمانه.

پرگه ی بیست و سی:

هه موو دهسکه و تهکانی جهنگ کو دهکرینه وهو پینچ یه کیکیان لی جیا دهکریته وه بو خه رج کردنی له پپی خواو پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) و کهس و کاری پیغه مبهه وهه تیوو هه ژارو ریباوه رکان، شهوهی دهشمینیته وه بهسه بهشدار بووهکانی شهپه کهدا دابهش دهکریت، خوا لهم بارهیه وه دهفهرمویت:

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَإِنَّ السَّبِيلَ (٤١) الانفال

﴿جا شهگه نیوهش خاوهن باوهرن، شهوا بزنان شهوهی که دهستتان کهوت له شتيك (له کاتی جهنگ)، شهوه بهدلینیا ییه وه پینچ یه کی شهو ماله (دهسکه و توهه)﴾

بۆ خواو پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) و کەس و کاری پیغمبهر و هەتیوو هەژارو
رێبوارەکانە، ﴿﴾.

برگە ی بیست و چوار:

وا باشە دەسکەوتەکانی جەنگ دوای شەرەکە لە مەیدانەکاندا دابەش بکری،
کەسی پیادە حەقە بەشیکی بەردەکەوێت، کەسی ئەسپ سوار سی حەقە بەشی
بەردەکەوێت، حەقە بەشیکی بۆخۆی، دوو حەقە بەشیش بۆ ئەسپەکە، هیچ
کەسیکیش لە ئەسپیکی زیاتر بۆ هەژمار ناکرێت.
دابەشکردنی دەستکەوتەکانی جەنگ لە کۆتایی یاساکانی زەکاتدا پوون
کراوەتەو.

برگە ی بیست و پینج:

گەپان بەدوای هەژارو بیوژندا بۆ یارمەتیدانیان، وەکو جەنگ کردن وایە
لە پیناوی خوادا.

(پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: گەپان بەدوای بیوژن و خەلکی
هەژار بۆ یارمەتی دانیان، وەکو جەنگان وایە لە ریگە ی خوادا، وەکو
ئەو کەسەش وایە کە بە شەو شەو نوێژ دەکات و بەرۆژ بەرۆژو دەبێت). (٢٩٥)

ياساى سەرانه

بىرگەى يەكەم:

سەرانه له كه سىك وەرناگىرىت كه باوهرى به خوا نه بىت.

بىرگەى دووهم:

سەرانه تهنه له په پىرهوانى ئايينه ئاسمانيهكان وهردهگىرىت، كه ئاماده نىن بىنه ناو ئايىنى ئىسلامه وه.

بىرگەى سىيەم:

ئەگەر بت په رستىك وازى له بت په رستى هيناو چووه ناو يەكك له ئايينه ئاسمانيهكانه وه، ئەوا له و پۆژه وه سەرانهى لى وهردهگىرى و ژيانى دابىن دهكرىت له نيو دهولهتى ئىسلاميدا.

بىرگەى چوارهم:

له ئايىنى ئىسلامدا له بهرانبه ر سەرانه دا، سەر و مال و كهرامهتى ئەوكه سه ده پارىزىت كه سەرانه كه ده دات.

بىرگەى پىنجەم:

كه مترین سەرانه، يەك دىناره (يەك مسقال زىر) ه بو خەلكه هه ژاره كانىان، بو مامناوه كانىشىان دوو دىناره (دوو مسقال) ه، بو دهولمه نده كانىشىان چوار دىناره (چوار مسقال) ه.

بىرگەى شه شەم:

ده توارىت سەرانهى مهرو مالات و باجى كشتوكالىشىان لى وهر بگىرىت.

بىرگەى چهوتەم:

كاتى دانى سەرانه كه، كو تاىي سالة كه يه.

بىرگەى هه شتەم:

ده توارىت له گه ل سەرانه، ئەوه شىان به سهردا بسه پىنرىت كه هر موسولمانىك به ناوچه كانى ئەواندا تىپه ر بىت بو ماوهى سى پۆژ خزمهت بكرىت.

(پیغمبر صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: میوانداری سیّ پوژّه). (۲۹۶)

پرگه‌ی نۆیه‌م:

سه‌رانه له ئافره‌ت و مندال و شیّت و کۆیله و کهنیزه‌ک وهرناگیریت.

یاساکانی هیورکردنه‌وه

(الهدنه)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هودنه بریتیه له پاگرتنی شه‌ر له نیوان هه‌ردووک لایه‌نی شه‌رکه‌ردا، بو ماوه‌یه‌کی دیاریکراو، له ماوه‌یه‌دا که‌س ده‌ستدریژی ناکاته سه‌ر لایه‌که‌ی تر.

پرگه‌ی دووهم:

له‌نیو موسولماناندا به‌بی ناگاداری پیشه‌وای موسولمانان، که‌س مافی ئه‌وه‌ی نیه هودنه له‌گه‌ل لایه‌که‌ی تر دا واژۆ بکات.

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گه‌ر هاتوو ده‌سه‌لاتی موسولمانه‌کان به‌سه‌ر بیباوه‌ره‌که‌نه‌وه بوو، ئه‌وا ناییت هودنه‌یان له‌گه‌لدا ببه‌ستریّت، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فرمویت:

فَلَا تَهْنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ (۳۵) محمد

﴿جا خوۆتان به‌بی هیژ نیشان مه‌ده‌ن (له به‌رچاوی دوژمن) و، داوای شه‌ر پاگرتن مه‌که‌ن له‌کاتی‌که‌دا ئیوه (له شه‌رکه‌دا) سه‌رکه‌وتوون، خواش له‌گه‌ل ئیوه‌دایه‌وه هیچ شتی‌کی‌ش له‌ کارو کرده‌وه‌کانتان که‌م ناکاته‌وه، (خواتان له‌گه‌ل دایه‌وه لیۆتان ناگه‌ریّت تا‌ک‌وته‌نهابن له‌ کارو کرده‌وه‌کانتاندا)﴾.

پرگه‌ی چواره‌م:

له نیوان دوازه مانگه‌کانی سالدا، خوا چواریانی داناون شه‌رکردن و پراوکردن تییا‌ندا قه‌ده‌غه‌یه، خواش له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرمویت:

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ (۲) التوبة

﴿ئەي بېباوهرەكان﴾، بۆماوھى چوار مانگان لە زەويدا بەبى ترس گەشت و گوزار بکەن، ﴿﴾.

برگەى پىنجەم:

ھىچ ھودنەھەك ماوھەكەى لە دە سال تىپەر ناکات.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) لە پەيمانى ھودەبىبەدا لەگەل قورەيشدا رىك كەوت لەسەر شەر پراگرتن بۆ ماوھى دە سال). (٢٩٧)

برگەى شەشەم:

دەكرىت ھودنە لەگەل بېباوهرەكاندا بكرىت لە بەرانبەر سامان و سەرۋەتتىكا كە بېباوهرەكان دەيدەنە موسولمانەكان.

برگەى ھەوتەم:

ئەگەر لەو ماوھەھەى ھودنەدا، ئافرەتتىكى خاوەن باوهر، لەنيو بېباوهرەكان ھات بۆ ناو موسولمانەكان، ئەوا ئەو ئافرەتە ناگەرئىترىتەوھ بۆ بېباوهرەكان، لەم بارەھەوھە خوا دەفەر مویت:

فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ... (١٠ الممتحنة)

﴿ئەو ئافرەتە موسولمانانەى كافرەكانيان جىھىشتون و ھاتوون بۆلاى ئىوھ، ئەگەر لىيان تىگەيشتن كە خاوەنباوهرن، مەيانگىرنەوھ بۆلاى بېباوهرەكان، نە ئەو ئافرەتانە بۆ بېباوهرەكان ھەلألن و نە بېباوهرەكانىش بۆ ئەو ئافرەتانە ھەلألن﴾.

برگەى ھەشتەم:

ھەر رىككەوتنىك لەبەر پۆشنای فەرموودەو سوننەتەكانى پىغەمبەردا(صلى الله عليه وسلم) نەبىت، دروست نىھەو ھەلدەوھشىتەوھ، بۆنموونە: ئەگەر ھودنەكە بىيتە كەم كردنەوھى سەرانە، يان رىگەيان پى بدرىت بىنە ناو كەعبەوھ، يان رىگەيان پى بدرىت كەنيسەھەك دروست بکەن، يان رىگەيان پى بدرىت گۆشتى بەرازو مەشرووبات بلأوبكەنەوھ، ئەوھ ئەو ھودنەھە ھەلدەوھشىترىتەوھ.

(پیغمبر(صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: هەر کاریک بکریت فه رمانی ئیمه ی به سه ره وه نه بییت، ئەوه ئەو کاره له ئیسلامدا رەت دەکریته وه). (۲۹۸)

برگه ی نویمه:

هەر لادانیك له ریککه وتنی هودنه که دا ده بیته هه لوه شان وه ی هودنه که، له م باره یه وه خوا ده فره مویت:

...الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا
إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ (٤) التوبة

..... ئەوانه ی په یمانتان له گه لیان هه یه وه به هه یج شیوه یه که په یمانه که ی خویان نه شکاندوو وه، که سیش له وان لیان رانه په ریوه، ئەوانه ما وه ی په یمانه که یان له گه لدا ته واو بکه ن.....

برگه ی ده یه:

ئه گه ر پیشه وای موسولمانان ههستی کرد ئەو بیبا وه رانه له ما وه ی هودنه که دا نیازی خیانه تکارییان هه یه، ئەوه ده توانی ت هودنه که هه لوه شیینیته وه و خویان بو ناماده بکات، له م باره یه وه خوا ده فره مویت:

وَأِمَّا نَحَافِئٌ مِّنْ قَوْمٍ حِيَانَةً فَأَنْزِلْ عَلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ (٥٨) الانفال
ئیان ئەوه تا له خیانه تی نه ته وه یه که یش ده ترسی (که ها وه یمانیان)، ئەوا وه کو چو ن ئەوان په یمانه که ی ئیوه یان شکاند، ئیوه ش په یمانه که ی ئەوان بشکی ن، به راستی خوا خیانه تکاره کانی خو ش ناوی ت.

ياسای داب و نهريته کان

بهشی يه کهم

ياسای داب و نهريته نه ته وه ييه کان

پرگه‌ی يه کهم:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (١٣) الحجرات

☞ نه‌ی خه‌لکينه، ئيوه‌مان له نيورينه و مييينه يه که دروست کردوه و، کردو و مانن به چه‌ندين نه‌ته وه و تيره و هوژ، بوئه وه‌ی يه که تري بناسن، به‌راستی به‌ريز ترينتان له لای خوا نه وه تانه که خوا ده‌په‌رستی، به‌راستی خوا زاناو شاره‌زايه (به وه‌ی که ده يکه‌ن) ☞.

پرگه‌ی دو وه م:

هه‌موو گه‌ل و نه‌ته وه يه که بو‌ی هه يه يادی جه‌ژنه نه‌ته وه يه کانين بکه‌نه وه به مه‌رجيک دژايه‌تی ياساکانی ئيسلاميان تيیدا نه‌کريّت.
(عائيشه (په‌زای خواي ليبيّت) ده‌لی: پوژي جه‌ژن بوو، ئه‌بو به‌که هاته ژووره وه و منيش دوو کيزو له‌ی خزمه‌تکارم لايوون، ئه و گورانiane يان ده‌گوتنه وه که نه‌نساره‌کان له پوژي (بوژانه وه) دا ده‌يانگوتنه وه، ئه‌بو به‌که ريش گوتی: به‌ چوزه‌له‌ی شه‌يتان و له مائی پيغه‌مبه‌ردا نه‌وکاره ده‌کريّت؟ پيغه‌مبه‌ریش (صلى الله عليه وسلم) فه‌رموويه‌تی: نه‌ی نه‌بو به‌که، هه‌موو گه‌ل و نه‌ته وه يه که جه‌ژنيکی خو‌ی هه‌يه، نه‌وه‌ش جه‌ژنی ئيمه‌يه). (٢٩٩)

پرگه‌ی سييه م:

ئه و نه‌ته وانه‌ی له‌سه‌ر ئاييني ئيسلام نين و له په‌يره‌وانی کتیبه ئاسمانيه‌کانن، په‌يره‌وانی مه‌سيح نزیکترين رييازو به‌رنامه‌ن له موسولمانه‌کانه وه، بييا وه‌رو جووله‌که کانيش توندوتيز ترينيانن.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
(۸۲) المائدة

﴿**ئەى محەمد**﴾، جوولەكەو ئەوانەى كە ھاوبەشيان دانا بۆ خوا، دەيانبىنى كە
توندى تىيژتىن خەلكن دژى خاوەنباوەرەكان، ئەوانەش كە گوتيان ئىمە
پەپرەوانى عيساين، دەيانبىنى كە نزيكتىن كەسن بۆ دۆستايەتى كردنى
خاوەنباوەرەكان، (ئەويش) ھۆى ئەويە كە (پەپرەوانى عيسا) خويان بە گەرە
نازانن و زانا و چاودىريكەرى ئايىنيان لەنيودان.﴾

پرگەى چوارەم:

دەتوانىت موسولمانەكان خواردنى پەپرەوانى ئاينە ئاسمانىەكان بخۆن و،
پەپرەوانى ئاينە ئىسلامىەكانىش خواردنى موسولمانەكان بخۆن، بەلام
خواردنى دەستى بىباوەرەكان بە ھىچ شىوہىەك ناخورىت.

الْيَوْمَ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ (۴ المائدة)
﴿ئەمرو ھەموو خواردنە بە لەزەتەكانتەن بۆ رەوا كرا، خواردنى ئەوانەشتان بۆ
رەوايە كە پيشتر كتيبي ئاسمانيان بۆ ھاتوو، خواردنەكانى ئىوہش بۆ ئەوان
رەوايە....﴾

پرگەى پىنجەم:

دەكرىت موسولمانەكان ژن لەو نەتەوانە بخوازن كە لە پەپرەوانى كتيبە
ئاسمانىەكانن، بەلام ژنى موسولمانيان نادريتى.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ
مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ.... (۵ المائدة)

﴿... (ھەرەھا ھاوسەرەيتى) ئەو ئافرەتە ناسك و پاكانەشتان بۆ رەواكراوہ كە
پەپرەوانى ئەو كتيبانەن كە پيش ئىوہ بويان ھاتۆتەخواروہ، ئەگەر مافى
مارەبىيەكەتان بە تەواوى پيدان، (بە شىوہىەك بە مارەكردن بيت و)، دامىنەكان

پیاریزن له کاری ناشیرین و ئه و په یوه نډیه به سهردان و دیده نی نه بیټ، (له ریځه ی دوستایه تی کردنی یه کتريیه وه نه بیټ).... ❁

پرځه ی شه شه م:

له ئیسلامدا قه ده غه یه نه ته وه یه ک گالته به نه ته وه یه کی تر بکات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ.... (۱۱ الحجرات)

❁ نه ی نه وانه ی که باوه پرتان هیناوه، نه ته وه یه کتان گالته به نه ته وه یه کی تر تان نه کات، ئومید هه یه له لای خوا ئه و نه ته وه گالته پی کراوه له وان با شترین، ژنانیش گالته به ژنانی تر نه که ن، ئومید هه یه له لای خوا ئه و ژنه گالته پی کراوه له وان با شترین.... ❁

به شی دووهم

یاسای داب و نه ریتی تاکه کانی کو مه لگای ئیسلامی

پرځه ی یه که م:

تاکه کان سهر به ستن، هیچ که سیك به زوره ملی ناهینریته ناو ئایینی ئیسلامه وه، مروقه کان خاوه ن ژیرین ده توانن چاکه و خراپه ی خو یان بزائن.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ.... (۲۵۶ البقرة)

❁ زور لی کردن و ناچار کردن نیه له ئاییندا (بو هی نانی که سیك بو سه ر ئایین به زوره ملی)، به راستی ژیریش (به کار هی نانی بیرو هوش) دهر که وتوو له نیو گو مرایي و سهر لی شی و اویدا.... ❁

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (۳) الانسان

❁ ئیمه ریگای راستمان نیشانی مروقه داوه، جا یان سوپاس کهر ده بیټ، یان بیباوه ر ده بیټ. ❁

پرځه ی دووهم:

هەر كه سيك گويپرايه لى پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) بکات، ئەوه گويپرايه لى خواى کردووه، هەر گه سيكيش لى ياخى بيئت، ئەوه له خوا ياخى بووه.
(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) فەر موويه تى: هەر كه سيك گويپرايه لى من بکات، ئەوه گويپرايه لى خواى کردووه، هەر كه سيكيش له من ياخى بيئت، ئەوه له خوا ياخى بووه). (٣٠٠)

پرگه ي سييه م:

نابيت نييرينه كان خويان وا دهرخه ن به مييينه كان بچن و نابيت مييينه كانيش خويان وادهرخه ن به نييرينه كان بچن.

(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) له عننه تى له و نافرته تانه کردووه كه خويان وا ليده كه ن وهكو پياوان دهركه ون، له عننه تى له و پياوانه ش کردووه خويان وا ليبكه ن وهكو ژنان دهركه ون). (٣٠١)

پرگه ي چواره م:

دروژنترين كه س له نيو تاكه كانى كومه لگادا، ئاريش كه رو زيپرنگه رن.

(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) فەر موويه تى: دروژنترين كه س له نيو خه لكيدا ئاريش كه رو زيپرنگه رن). (٣٠٢)

پرگه ي پينجه م:

كه سيك كه بانگ بكریت بو نانخواردنى بووك گواستننه وهيهك، دهبيت وهلامى داواكه بداته وهو به شدارى بکات.

(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) فەر موويه تى: ئەگه ر كه سيك له نيوه بانگرا بو نانخواردنى بووك گواستننه وهيهك، با بچيئت و وهلام بداته وه). (٣٠٣)

پرگه ي شه شه م:

پيوسته هه موو تاكيك به شدارى بکات له پاريزگارى نيشتيمان و يروبا وه ره كهيدا.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دہ فہرموی: کہ سیئک پرمیئک بگریتہ دورژمنہ کہی،
رہبہ کہ بگاتہ دورژمنہ کہی، جا ئامانجہ کہی بیئکیت یان نہ بیئکیت، (لہ لای
خوا) هاوتای نازاد کردنی بہندہ یہک دہکات). (۳۰۴)
پرگہی حہوتہم:

مالی کوپ بو باوکہ کہی رہوا یہ.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمویہ تی: خوشترینی ہہ موو ئہ وشتانہی کہ
دہ یانخون، ئہ وانہن کہ بہ توانای خوتان بہدہستیان دینن، مندالہ کانیشتان،
لہ وشتانہن کہ بوخوتان بہ دەستتان ہیناون). (۳۰۵)
پرگہی ہہشتہم:

پیویستہ ہہ موو تاکیک مامہ لہ یہ کی شایستہ لہ گہل کہ سوکارہ کہ یدا بکات.

(لہ پیغهمبەر وہ (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمویہ تی: (باشترینتان ئہ و کہ سہتانہ کہ
بو کہ سوکارہ کہی باشبیئت، منیش لہ ہہ مووتان باشترم بو کہ سوکارہ کہم). (۳۰۶)
پرگہی نویم:

کہ سی موسولمان گونجاونیہ پیریہ کہی خوئی بشاریتہ وہو مووہ سپیہ کان
ہہ لکیئشیت.

(لہ پیغهمبەر وہ (صلی اللہ علیہ وسلم) ریگہی نہ داوہ مووہ سپیہ کانی پیری
ہہ لکیئشیرین و فہرموشیہ تی: ئہ وہ رہوشہ نی پروناکی خاوہ نباوہ رہ). (۳۰۷)
پرگہی دہیم:

نابیئت کہ لوپہ لی زیر بہ کار بہینریت بو خواردن و خواردنہ وہ لہ لایہن نیرو
میپیہ کانہ وہ.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمویہ تی: ئہ وہی لہ قاپیکی زیودا دہ خواتہ وہ،
ئہ وہ ناگری جہ ہندہ می بہناو زگیدا رادہ کیئشیریت). (۳۰۸)
پرگہی یازدہ:

نیرینہ کان بو یان ہہ یہ بہرگی خوری بیوشن، پو شاکی حہریریش، قہدہ غہ یہ.

(پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: لەسەرتانە پۆشاكى خورى بپۆشن،
هەست بە شيرىنى بىروباوهر دەكەن لەنئيو دلەكانتان). (۳۰۹)

(پيغەمبەرى خوا) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: (نيرىنەكان) ئەوھى لەدنيا دا
پۆشاكى حەرىر لەبەر بكات، لەدوارپۆژدا لەبەرى ناكات (لبنى بيبەش دەبىت). (۳۱۰)
بەرگەى دوازده: كەس بوى نيبه بە دزيهوه چاو لە مالى خەلكى بگيريت.
(پيغەمبەر) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: هەر كەسيك چاو بگيريت بە مالىكداء،
بەبى پرسى خەلكەكەى، ئەوھ خواھن مالەكە مافى ئەوھى دەدرىتى چاوى
ئەوكەسە دەرھيئيت). (۳۱۱)

بەرگەى سيزده: ناندان و سەلام كردن باشترين پابەندبوونە بە ئيسلامهوه.
ئەسپ سوار، سلاو لە كەسى پيادە دەكات، پيادەش سلاو لە كەسى دانىشتوو
دەكات، خەلكى كەميش سلاو لە زۆرينە دەكەن).

(پيغەمبەر) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: ئەسپ سوار سەلام لە كەسى پيادە
دەكات، كەسى پيادەش سەلام لە كەسى دانىشتوو دەكات، كەميشەش سلاو لە
زۆرينە دەكەن). (۳۱۲)

(پياويك لە پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) پرسى: لە ئيسلامدا كام رەفتارە
باشترە؟ فەرمووى: ناندان بە خەلكى و سەلام كردن لە كەسيك كە بيناسيت يان
ئەيناسيت). (۳۱۳)

بەرگەى چواردە: مافى موسولمان بەسەر موسولمانەكانەوه، پينچ شتە:
يەكەم: دەبىت وەلامى سەلامەكەى بدريتەوه.

دووم: دەبىت لەكاتى پزئينا دوعاى بۆ بكرىت، پيى بگوتريت: (خوا روحم
پى بكات).

سيهەم: دەبىت وەلامى بانگهيش كردنەكەى بدريتەوه.

چوارەم: لەكاتى نەخوشيدا سەردان بكرىت.

پينجەم: لەكاتى مردندا بەدواى تەرمەكەيهوه بپون بۆ سەرقەبران.

پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: پینج شت ده بیّت موسولمان بهرانبهر
برای موسولمانی نهنجامیان بدات، وهلامی سهلامهکهی بدریته وه، له کاتی
پژمینا دوعای بو بکریّت، له کاتی بانهیّش کردندا ده بیّت وهلامی داوایهکهی
بدریته وه، له کاتی نهخوشیدا سهردانی بکریّت، له کاتی مردندا ده بیّت بهدوای
جه نازه کانیا نه وه برؤن). (۳۱۴)

پرگهی یازده:

سهلام کردن له میرمندان له رهوشته کانی پیغهمبهره(صلی الله علیه وسلم).
پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لای کومه لیک میرمنداندا تیپه ری سهلامی
لیکردن). (۳۱۵)

پرگهی شازده: نابیّت سوکایه تی به رۆژگار بکریّت.

پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده لی: خوا ده فهرموویت: ئاده میزاد نازارم ده دات
کاتی ک سوکایه تی به رۆژگار که ده کات، من رۆژگارم، شه وو رۆژه کان
هه لده گیږمه وه). (۳۱۶)

پرگهی حه قده:

باوه ربوون به خه ون:

پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (خه ون سی جوړه: تیپاندا یه توقاندنه
له شه یثانه وه بو ترساندنی ئاده میزادو، تیپاندا یه ئه وه ی که ئاده میزاد له کاتی
به خه بریدا پییه وه گیږوده یه له کاتی نوستنه که یدا ده بیپینیته وه، تیپاندا یه به
شیکه له چلو شه ش به ش له پیغهمبهرایه تی). (۳۱۷)

پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (خه ونی خاوه نباوهر به شیکه له چلو
شه ش به ش له پیغهمبهرایه تی). (۳۱۸)

پرگهی هه ژده:

هه موو تاکیک مافی ئه وه ی هه یه نه گهر ناوه که ی ناخوش بیّت، بیگوریت به
ناویکی خوشت.

(كچيڭ ناوى (عاصيه) بوو، پيغهمبەر(صلى الله عليه وسلم) ناوهكەى گۆپرى و پيڭگوت: ئەتۆ(جەمىلە)ى). (۳۱۹)

پرگەى نۆزده:

پيويستە ھەموو تاكيڭ ماوه ماوه بەھۆى ئامپىرى حوجامەو ھە خوئىنە پيسەكەى جەستەى فرىداتە دەرەو، كرئى ئەو كەسەش بدات كە خوئىنەكەى بو دەگرئيت. ئەم كردارە لە رەوشتەكانى پيغهمبەر(صلى الله عليه وسلم).

(پيغهمبەر (صلى الله عليه وسلم) حوجامەى كردو ھەقەكەشى دا). (۳۲۰)

پرگەى بىست:

ھەر كەسەيڭ لە خەودا پيغهمبەر(صلى الله عليه وسلم) بىيئيت ئەو بەدنيايەو ئەو ھى كە ديتويەتى پيغهمبەر بوو).

(پيغهمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: كەسەيڭ لە خەونيدا من بىيئيت، ئەو بەدنيايەو منى بىنيو، چونكە شەيتان ناتوانيت خۆى بىيئيتە سەر شيوەى (من). (۳۲۱)

پرگەى بىست ويەك: گونجاونىە كەسەيڭ بەسەر پرويدا بخەويت.

(پيغهمبەر (صلى الله عليه وسلم) بەلای كەسەيڭدا تيبەرى لەنيو مزگەوت بە پرودا خەوى لى كەوتبوو، ئەويش قاچيڭى گەياندى و بەخەبەرى ھيناو فەرمووى: ھەستەو دانىشە، ئەم جوړە خەوتنە جەھەندەميانەيە). (۳۲۲)

پرگەى بىست ودوو: كەسى موسولمان نابيت جوين بە (با) بدات.

(پيغهمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: جوين بە (با) مەدەن، (با) لەپروحي خوايە، رەحمەت و سزای خوا دىنييت، بەلام داوا لەخوا بكن لەخەيرەكەيتان بداتى و، خوش لەپەناى خوادا بگرن لە ويرانكارىەكەى بتانپاريزيت). (۳۲۳)

پرگەى بىست وسى:

كەس رېگەى پى نادريت بە ناوى پيغهمبەر(صلى الله عليه وسلم) قسەيەك ھەلبەستيت.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہر موویہ تی: بہ ناوی منہوہ دروئیہک ہہ لمہ بہستن، چونکہ بہ دلنیاپیہوہ ئہوہی دروئیہک بہ ناوی منہوہ ہہ لبہستیت، ئہوا دہچیتہ ئاگرہوہ). (۳۲۴)

برگہی بیست و چوار: نابیت نیرینہکان ئہنگوستیلہی زیڑ لہ دەست بکہن. پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) رازی نیہ (نیرینہ) ئہنگوستیلہی زیڑ بہکار بیئیت). (۳۲۵)

برگہی بیست و پینج: نہفرینی خوا لہسەر ئہوکہسہیہ کہ شیوہی خوئی دہگوریت و پرچی زیادہ بہ قرئہوہ دہلکینیت و پیستہکشی دہکوتیت. پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لہعنہ تی لہو کہسہ کردوہ کہ قرئی زیادہ بہ سہریہوہ دہلکینیت و لہعنہ تی لہوہش کردوہ ئہو کارہ ئہنجام دہدات و، لہعنہ تیشی لہوکہسہ کردوہ کہ پیستہکشی خوئی دہکوتیت و ئہو کہسہش کہ کوتانہکہ ئہنجام دہدات). (۳۲۶)

برگہی بیست و شہش:

نابیت کہسیک لہسەر پشت دریژ بیت و قاجیکی بخاتہ سہر ئہوہی تریان. پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہر موویہ تی: با کہسیک لہئیوہ لہسەر پشت دریژ نہبیت و قاجیکیشی خستبیتہ سہر قاجہکہی تری). (۳۲۷)

برگہی بیست و حہوت:

وینہکیشہکان لہ سزای دواروژدا، سزاکہیان لہہی ہہمووکہس توندترہ. پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہر موویہ تی: توندترین سزادانی خہلکی لہ پوژی قیامہتدا، بو وینہ کیشہکانہ). (۳۲۸)

برگہی بیست و ہہشت:

ئہگہر یہکیک لہئیوہ سی جار لہ دہرگایہکی داو دہرگای لی نہکرایہوہ، با بگہرپتہوہ، ئہگہر لہ دہرگاشی داو لہ ژوورہوہرا پیی گوترا کییہ؟ با بہ تہواوی ناوی خوئی بلیت و تہنہا ہہر ئہوہندہ نہلیت منم یان خویمان.

(پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرموده‌اند: **نه‌گهر یه‌کیک له‌ئیوه سی جار هه‌ولی** مؤلّهت وه‌رگرتنی داو ریگه‌ی پینه‌درا، با بگه‌ریته‌وه). (۳۲۹)

(جابری کبری عبدالله (ره‌زای خویان نبیت) ده‌لی: له‌ باره‌ی قهرزیکه‌وه که له‌سه‌ر باوکم بوو، هاتم بۆلای پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، له‌ ده‌رگام دا، فرمودی: **کییه؟ منیش گوتم: منم، فرمودی: منم منم، وه‌کوئه‌وه‌ی پازی نه‌بوویت به وه‌لامه‌که‌م.**) (۳۳۰)

پرگه‌ی بیست ونۆ:

له‌ ماله‌کانتاندا یان له‌ باخچه‌و شوینی کارکردندا نابیت سه‌گ رابگریت، یان له‌ گه‌شت کردندا نابیت سه‌گ و توته‌له‌ به‌شداری گه‌شته‌که بکه‌ن، چونکه فریشته‌کانی خوا پروو له‌ شوینیک ناکه‌ن که سه‌گی لیبت.

(پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرموده‌اند: **فریشته‌کان هاو‌رییه‌تی که‌سیک ناکه‌ن که سه‌گ و توته‌له‌ی له‌گه‌لدا بیت.**) (۳۳۱)

پرگه‌ی سی:

قه‌ده‌غیه‌ مرۆڤ پلار له‌ برای موسولمانی بدات و ناوو ناتۆره‌ی بو‌ه‌له‌بسته‌تی و عه‌یب و عاره‌کانی ئاشکرا بکات، له‌ کاتی توپه‌بوونیشدا ده‌بیت پشوو دریت بیت و توپه‌بیه‌که‌ی خو‌ی قوتداته‌وه، نه‌گهر سته‌میشان لی‌کرا، گونجاو‌نیه ئیوه‌ش به‌ سته‌م کردنیک وه‌لامی بده‌نه‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرمودت:

وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) ال عمران

﴿ئه‌وانه‌ش که (له‌ کاتی توپه‌بیدا)، رقه‌کانی خویان ده‌خۆنه‌وه له‌ خه‌لکیش ده‌بوورن، خواش چاکه‌کاره‌کانی خو‌ش ده‌ویت﴾.

(پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) فرموده‌اند: **به‌هیزی (که‌سه‌کان)، به‌وه ناپیوریت له‌ ناست کاردانه‌وه‌ی پروداوه‌کاندا خویان بو‌پانه‌گریت، به‌لکو به‌هیزی (که‌سه‌کان) له‌وه‌دایه، له‌ کاتی توپه‌بووندا خویان بگرنه‌وه‌و دان به‌خویاندا بگرن.**) (۳۳۲)

پرگه‌ی سی ویه‌ک: خاوه‌ن باوه‌رپه‌کان برای یه‌کترین، نه‌گهر کی‌شه‌یه‌ک هه‌بوو له‌نیوانیان ده‌بی‌ت به‌زوت‌ترین کات ناشتیانه چاره‌سهری بکه‌ن و، ناب‌ی‌ت به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ده‌ستدریژی بکه‌نه سهر یه‌کتر، نه‌گهر دوولایه‌نیش کی‌شه‌یه‌کیان هه‌بوو، نه‌وا پی‌ویسته خاوه‌نباوه‌رپه‌کان بکه‌ونه نیوانیان‌ه‌وه، جا نه‌گهر یه‌کی‌ک له‌م دوولایه‌نه ملی نه‌دا بو‌ناشت بوونه‌وه، نه‌وا پشتیوانی له‌لایه‌نه‌که‌ی تر ده‌کری‌ت تا لایه‌نه شه‌رخوازه‌که ده‌هین‌ری‌ته‌وه سهر ریگه‌ی راست.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۰) الحجرات

﴿به‌راستی خاوه‌نباوه‌رپه‌کان برای یه‌کترین، جا چاکه‌کاری و ناشته‌وایی بکه‌ن له‌نیوان براکانتان، له‌خواش بترسین به‌و هیوایه‌ی به‌زه‌یی پی‌تاندا بی‌ته‌وه﴾.
که‌سی موسلمانیش ناب‌ی‌ت رقاوی و حه‌سود و پرو و هرگی‌ر بی‌ت له‌گه‌ل برای موسولمانیداو، گونجاویش نیه له‌سی پوژ زیاتر لی‌ی بتوری‌ت.

(پی‌غه‌مبه‌ر(صلی الله علیه و سلم))، فه‌رموویه‌تی: رق له‌یه‌کتری دامه‌گرن و حه‌سودی به‌یه‌کتری مه‌بن و پرو له‌یه‌کتر و هر مه‌گی‌پن، به‌برایه‌تی به‌ندایه‌تی خوا بکه‌ن، بو‌که‌سی‌کی موسلمان ره‌وانیه له‌سی پوژ زیاتر له‌برای موسلمانی بتوری‌ت). (۳۳۳)
پرگه‌ی سی و دوو: که‌سی موسولمان و خاوه‌نباوه‌ر ناب‌ی‌ت خۆبه‌گه‌وره‌زان و لووت به‌رز بی‌ت، هه‌روه‌ها ناب‌ی‌ت له‌نیو کۆمه‌ل‌دا خۆی وا ده‌رخات که هه‌ر نه‌و شایسته‌ی هه‌موو شتی‌که.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (۲۳) الحديد

﴿خواش هیچ که‌سی‌کی خۆبه‌گه‌وره‌زانی شانازی‌که‌ری خوش ناوی‌ت﴾.

(پی‌غه‌مبه‌ر(صلی الله علیه و سلم)) فه‌رموویه‌تی: نه‌وه‌ی من ده‌یزانم، نه‌گهر نی‌وه زانیباتان، نه‌وا که‌م پی‌ده‌که‌نین و زوری‌ش ده‌گریان). (۳۳۴)
پرگه‌ی سی و سی:

که‌سی موسولمان و خاوه‌نباوه‌ر ناب‌ی‌ت درۆ بکات، درۆ کردن له‌به‌رنامه‌ی خوات دورده‌خاته‌وه.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (۱۰۵) النحل
❖ به‌راستی تهنه‌ها نه‌و که‌سه درو هه‌لده‌به‌ستی که باوه‌ر ناهینیت به به‌لگه‌و
نیشانه‌کانی خوا، به‌راستی نه‌وانه‌ش بو‌خویان دروژنه‌کان. ❖

(پیغه‌مبهر (صلی الله علیه و سلم) فه‌رموویه‌تی: راستگویی چاکه‌کردنه، چاکه‌کردنیش
به‌ره‌و به‌هه‌شتت ده‌بات، به‌نده‌ش هه‌ولده‌دات بو‌ده‌سته‌ینانی راستگویی، تا
ده‌گاته نه‌وه‌ی لای خوا به‌راستگۆ ده‌نوسریت، درو‌کردنیش خراپه‌کارییه،
خراپه‌کاریش به‌ره‌و ئاگرت ده‌بات، به‌نده‌ش هه‌ول ده‌دات بو‌به‌ده‌سته‌ینانی
درو‌کردن، تا ده‌گاته نه‌وه‌ی لای خوا به‌دروژن ده‌نوسریت). (۳۳۵)

برگه‌ی سی و چوار:

قه‌ده‌غیه که‌سی موسولمان و خاوه‌نباوه‌ر خیانه‌تکاری بکات.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا (۱۰۷) النساء

❖ به‌راستی خوا که‌سیکی خو‌ش ناویت که خیانه‌تکاری تاوانکه‌ر بی‌ت. ❖

برگه‌ی سی و پینج:

ده‌رونی ئامیزاد به به‌رده‌وامی هانی ده‌دات بو‌کاری خراپه، بویه پیویسته
خاوه‌نباوه‌ره‌کان به به‌رده‌وامی له سه‌نگه‌ر دابن بو‌روبه‌روبوونه‌وه‌ی ویسته
چه‌وته‌کانی ده‌روونه‌کانیان.

إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ... (۵۳) یوسف

❖ به‌راستی ده‌رونی ئاده‌میزاد فه‌رمانی پی‌ده‌کات به خراپه‌کردن..... ❖

برگه‌ی سی و شه‌ش:

ئافره‌تان نابیت کاریک بکه‌ن سه‌رنجی نیرینه‌کان راکیشن.

وَلَا يَصْرِيحُ بِالْجُرْهُنَّ لِئَلَّا يَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ.... (۳۱) النور

❖..... با نه‌و ئافره‌تانه‌ش (که خرخالیان له‌پیدا‌یه) له کاتی پو‌یشتندا پی‌به
زه‌ویدا نه‌دن، بو‌نه‌وه‌ی به‌هوی ده‌نگی خرخاله‌که‌یه‌وه خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه
به‌وه‌ی که شار‌دوویه‌تییه‌وه له جوانیه‌که‌ی..... ❖

ئەو ئافرەتەنەش (كە خەرخالیان لە پیدایە) لە کاتی پڕۆیشتندا نابیت پێیان بەزەویدا بدەن، ئەوەك ببیتە هۆی زڕینگانەوهی خەرخالەکانیان و سەرئەجی ئەو خەلکانە ی پێ رابکێشیت کە دایان نەخۆشە، ئینجا بەپێ قیاسی خەرخالەکان هەر شتێك ببیتە مایە ی سەرئەج پراکیشان، گونجاونیه ئافرەتەکان بەکاری بێنن، یان پەیرەوی بکەن، لە بەرنامەکانی ئیسلامدا ئافرەت هەر ئەوەندە ی پڕیگە پێدراوه دەموچاوه دەستەکانی بە دەرهوهین، جا ئەگەر ئافرەت بەهۆی جلوبەرگەکیهوه شوینیکی تری بە پروتی بینرا، ئەوا سنووری یاساکی ئیسلامی بەزاندووه، ئەگەر عیبادەتەکانیش بکات، لە ماندوو بوون زیاتر هیچی بۆ نامینیتهوه، چونکە بەم هەلسوکهوتە ی دژایەتی فەرمانیکی خوی کردووه، وەکو ئەوهوایە کەسیک بەبێ دەستنوێژ نوێژەکی بکات.

بەرگە ی سی و حەوت:

گونجاونیه لە سی کاتدا سەردانی یەکتەری بکەن، کاتی پێش نوێژی بەیانی و، کاتی کە پۆشاکە کانتان دادەنێن لە کاتی پشوو نیوه پۆ، لە کاتی دوا ی نوێژی خەوتنان، ئەو کاتانە سی کاتی خۆ پروت کردنەوهن بۆ ئیوه، مافی خۆتانە لەگەل هاسەرە کانتان بن و خۆشیە کانتان لی تیک نەدریت، ئەگەر مندالیکیش دایک و باوکی ببینیت لە کاتی جووتبووندا، ئەوا بەدریژی تەمەنی گریهکی دەرونی تیدا دروست دەبیت کە بەرەو هەلدیری دەبات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصْعُقُونَ نِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ.....(٥٧ النور)

بەرگە ی سی و هەشت:

لە ئیسلامدا مەرقەهەکان بەپێی لەش و لار و سامان و سەرەوت و نەتەوهەکانیان هەلناسەنگینرین، بەلکو بەهۆی خواپەرستیەکیانەوه هەلدەسەنگینرین، هیچ جیاوازییەکی نیه لە نیوان پێست رەش و پێست سپی و پێست سوور و پێست

زهرده كاندا، خوا ته ماشای بیرکرنه وهی ناو دلی مروّقه دهکات و، لهسه ره شه و
بنه مایه لیپرسیینه وهی لهگه لدا دهکات.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: خوا ته ماشای شیوه و مال و
سامانه کانتان ناکات، به لکو ته ماشای دل و دهر و ون و کار و کرده وه کانتان
دهکات). (۳۳۶)

برگهی سی ونو: ده بیّت ریز له گوپرو گوپرستانه کان بگریّت، ئیسک و پروسکی
که سی مردوو وه کو ئیسکانه کانی مردوو که وه هایه به زیندووویه تی، بویه
ده بیّت ریزی لی بگریّت، ههروه ها له رهوشتی پیغهمبهره (صلی الله علیه و سلم)
سهردانی مردوو هکان بگریّت و، خیر و چاکه شیان بو بگریّت.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: (شکاندنی ئیسکی که سیکی مردوو،
وه کو شکاندنی ئیسکه که ی وایه که زیندوو). (۳۳۷)

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) دیده نی خه لکی گوپرستانی (القلیب) ی کردو
فهرمووی: نه وه تان دیته وانی که پهروه دگار هکه تان به راستی واده ی پیدابوون؟
(نه وانه ی لهگه لیدا بوون) گوتیان: بانگی مردوو هکان ده که ی؟ فهرمووی: ئیوه
له وان چاکتر نابییستن، به لام نه وان وه لام ناده نه وه). (۳۳۸)

برگهی چل: که سانی په پره وی ئیسلام، ده بیّت په یوه ندیه پو حیه کانی نیوان
خیزانه که ی بپاریزیّت و زوو زوو سهردانی یه کتری بکه ن.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: که سی که بیه ویّت رزق و پوزیه که ی
زورو فراوان بیّت و، شوینه که شی له نیو که سوکاره که یدا بزر نه بیّت، با
په یوه ندیه کانی روحم به جی بگه یه نیّت). (۳۳۹)

برگهی چل ویه ک:

که سی موسولمان ده بیّت کار ناسانکه ر بیّت، نابیّت کاره کان لهسه ره خه لکی
قورس بکات و، ههروه ها ده بیّت له په و به په و بوونه وهی پرودا وه کانیشدا نارام و
لهسه ره خو بیّت، نابیّت دهر په ریّت و هه لو یستیکی توند وهرگریّت.

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: کارئاسانی بکه ن و تهنگه به ریش مه بن، ئارام بن و به رووی خه لکیشدا درمه په رن). (۳۴۰)

برگه ی چل و دوو:

ئه گهر که سیک باویشکی هاته وه پیویسته زوو کوتایی به باویشکه که ی بینیت. (پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: خوا که یفی به پزمین دیت و رقی له باویشک دان ده بیته وه، جا ئه گهر هاتوو یه کیک له ئیوه پزمی، پاشان سوپاس وستایشی خوی کرد، ئه وه هر موسولمانیک گوئی لی بووبیت، له سه ری پیویست ده بیته وه لامی بداته وه و بلیت: (خوا روحمت پی بکات)، به لام باویشک ئه وه له شهیتانه وه یه، جا ئه گهر یه کیک له ئیوه باویشکی هاته وه، چه نده ی بوی ده کریته با خیرا کوتایی پی بینیت، چونکه ئه وکاته ی که باویشکت پیدا دیت، شهیتان پیت پیده که نیت). (۳۴۱)

برگه ی چل و سی: ئه رکی سه رشان ی هه موو موسولمانیکه به لای که مه وه هه فته ی جاریک خوی بشوات.

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: له سه ر هه موو موسولمانیک پیویسته له هر هه وت پوژدا، پوژیک سه رو له شی بشوات). (۳۴۲)

برگه ی چل و چوار:

ده بیته که سی موسولمان ناگاداری رهفتاره کانی خوی بیته نه وه که بکه ویته ریزی دوو پرووه کانه وه.

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: نیشانه کانی که سی دوو پروو سی نیشانه ن: ئه گهر که وته دووان درو ده کات، ئه گهر ئه مانه تی لاندرا دهستی بوو ده بات، ئه گهر واده شی دا واده که ی خوی جیبه جی ناکات). (۳۴۳)

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: ناژاوه چی ترین که س له نیو خه لکیدا ئه وانن دوو پروویان هه یه، دیته لای ئه وانن به پرویه ک خوی درده خات و، ده چیته لای ئه وانن تریش، به پرویه کی تر خوی درده خات). (۳۴۴)

پرگه‌ی چل و پینج: له ره‌وشته‌کانی پیغهمبهره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که مروّقی موسولمان چووهر سهر جیگه‌که‌ی بخه‌ویت ئه‌م فه‌رمووده‌یه بلیته‌وه:

(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی ده‌چووهر سهر جیگه‌ی نووستنه‌که‌ی ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی په‌روه‌ردگار، من به‌هوی تو‌وه زیندوو ده‌بمه‌وه، به‌هوی تو‌وشه‌وه ده‌مرم، کاتی به‌خه‌به‌ریش ده‌هات، ده‌یفه‌رموو: سوپاس وستایش بو‌ ئه‌و خوایه‌ی که زیندوی کردینه‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که مراندینی، گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بو‌لای ئه‌وه). (۳۴۵)

پرگه‌ی چل و شه‌ش:

پیویسته موسولمان دوا‌ی نان خواردن ئه‌و فه‌رمووده‌یه بلیته‌وه:

(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی له‌نان خواردن ده‌بو‌وه، ده‌یفه‌رموو: سوپاس وستایش بو‌ ئه‌و خوایه‌ی که نان و ئاوی داینی و ئیمه‌ی کرد به‌ موسولمان). (۳۴۶)

پرگه‌ی چل و حه‌وت:

پیویسته که‌سی موسولمان له‌م ده‌ستکه‌وته مه‌زنه‌ خوی بیبه‌ش نه‌کات که له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هاتووهر:

(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: له‌نیو دروستکراوه‌کانی خوادا که‌س پاداشتی و نادریته‌وه وه‌کو پاداشتی ئه‌وه‌که‌سه‌ی که به‌یانیان و ئیواران سه‌د جار بلیت: (سحبان الله العظيم و بجمده)). (۳۴۷)

پرگه‌ی چل و هه‌شت:

پیویسته موسولمان رازی بی‌ت به‌هه‌ژاریه‌که‌ی خوی و، ئافره‌تانیش خویان له‌ سزای دوا‌پوژ لاده‌ن، وه‌کو له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ده‌رده‌که‌ویت:

(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: چاو‌م به‌ناو خه‌لکی به‌هه‌شتدا گی‌را بینیم زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌ی هه‌ژاره‌کانن، چاویشم به‌ ئاگردا گی‌را، بینیم زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ ئافره‌تانن). (۳۴۸)

پرگه‌ی چل ونۆ: مروّقی موسولمان ده‌بیّت له قسه‌کردندا ئاگاداری خو‌ی بیّت بزانیّت چی ده‌لیّت.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک نیوان دوو شه‌ویلکه‌کانی و دوو پانه‌کانیم بو‌ دابین بکات، منیش به‌هه‌شتی بو‌ دابین ده‌که‌م). (٣٤٩)

پرگه‌ی په‌نجا:

پیویسته که‌سی موسولمان بگاته ئه‌و باوه‌په‌ی که‌ ژیا‌نی دنیا ته‌نها له‌زه‌تیکی هه‌لخه‌تیینه‌ره، بو‌یه پیویسته پابه‌ند بیّت به‌ به‌ندایه‌تی کردنه‌که‌ی بو‌ په‌روه‌دگاری، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویّت:

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ (٢٠) الحديد

﴿ژیا‌نی دنیا‌ش له‌ له‌زه‌تیکی فریوده‌ره زیاتر نییه﴾.

(عبدالله‌ ده‌لی: پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له‌سه‌ر هه‌سیریک پالکه‌وتبوو، که‌ هه‌ستا شوینه‌واری هه‌سیره‌که‌ به‌سه‌ر که‌له‌که‌یه‌وه دیاریبوو، گوتمان ئه‌ی پیغهمبهری خوا، ئه‌گه‌ر رایه‌خیکت بو‌ پراخه‌ین، ئه‌ویش فه‌رموی: من و دنیا چیمان به‌سه‌ریه‌که‌وه هه‌یه، من له‌ دنیا‌دا ته‌نها وه‌کو ری‌بواریک وام له‌ژیر سیبه‌ری داریک پشوو بدات و پاشان بپروا و به‌جییه‌لی). (٣٥٠)

پرگه‌ی په‌نجاویه‌ک:

موسولمان له‌ ژیا‌نیدا نابیّت به‌رز بپروانیّت، به‌ به‌رده‌وامی ده‌بیّت ته‌ماشای ژیا‌نی خه‌لکه‌که‌ی ژیر خو‌ی بکات.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ئێوه بیری له‌ که‌سیک ده‌کرده‌وه که‌ له‌ مال و شیوه‌دا به‌رز نرخینه‌راوه، ئه‌وا با ته‌ماشای (باری ژیا‌نی) ئه‌وخه‌لکه‌نه‌ی ژیر خو‌ی بکات). (٣٥١)

پرگه‌ی په‌نجاودوو:

باشترین کارو کاسپی ئه‌وه‌یا‌نه که‌ به‌رده‌وام بیّت له‌سه‌ری.

(عائیشہؓ) (رمزای خوی لبیت) دهلی: باشتین ئیش وکار به لای پیغهمبرهوه (صلی الله علیه وسلم)، ئهوه یان بوو که خاوهنه که ی بهردهوام بیت له سه ری). (۳۵۲)
پرگه ی په نجاوسی:

باشترین خواپه رست، ئه و که سه یه که به سه رو مال له پیناوی خوادا تیگوشیت، یان که سیک له په ناگایه ک خوی خوی بپه رستیت و خه لکی نه گلینیتته ناو کیشه کانی خویه وه.

(پیاویک هات بولای پیغهمبره ر(صلی الله علیه وسلم)، گوتی: له نیو خه لکیدا کامه یان له هه موویان باشته ر؟ فه رموی: (پیاویک به سه رومال له پیناوی خوادا تیگوشیت)، پیاوه که گوتی کی تر؟ فه رموی: (خاوه نباوه ریک له دولیک له دوله کاندا خوی په روه ردگاری خوی بپه رستیت و خه لکی تووشی کیشه نه کات). (۳۵۳)

پرگه ی په نجاو چوار:

مروقی موسولمان و خاوه نباوه ر ده بیت خاوه ن هه لویست بیت به رانبه ر پاراستنی شه ره ف و ناموسی که سوکاره که ی و نابیت گه وادیان پیوه بکات.

(پیغهمبره ر(صلی الله علیه وسلم)، فه رموی هه تی: سی (پول) له روژی دواپییدا خوا پرویان ناداتی، ئه وانه ی دایک و باوکیان نه زیه ت ده دن و، ئه و ئا فره تانه ش که شیوه ی خویان ده هیننه سه ر شیوه ی پیاوان و، ئه وانه ش که گه وادی ده که ن، سی (پولیش) ناچنه به هه شته وه، ئه وانه ی رقیان له دایک و باوکیان ده بیت ه وه، ئه وانه ش که خویان به شه راب خوار دنه وه و گرتووه و، ئه وانه ش که منه ت ده که ن به هو ی ئه و به خشینه ی که به خه لکی ده دن). (۳۵۴)

پرگه ی په نجاو پینج:

مروقی خاوه نباوه ر ده بیت ریز له ناوی خوا بگریت، کاتیک که یه کیک بو داواکاریه ک ناوی خوی به گژدا ده کات.

(پيغهمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فەرموویەتی: كەسێك كە خۆی لە پەنای خوادا گرت، ئیووش پەنای بدەن، كەسێكیش كە ناوی خۆی هینا، بۆئەوێ یارمەتی بدەن، ئیووش بیدەنی، كەسێكیش كە هانای بۆ خوا برد، ئیووش بە هانایەوێ بچن، كەسێكیش كە چاكەیهكێ لەگەڵ كردن، ئیووش پاداشتی بدەنەو، ئەگەر نەشتان بوو پاداشتی بدەنەو، ئەوا ئەوئەندە بۆ بپارێنەو هەتا بۆخۆتان هەست بەو دەكەن گە پاداشتتان داوەتەو). (٣٥٥)

پرگەیی پەنجاو شەش: پێویستە كەسی خاوەنباوەر دەستی راستی بەكاربێنیت بۆ خواردن و خواردنەو.

(پيغهمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فەرموویەتی: ئەگەر یەكێ لەئیووش خواردنیكی خوارد، با بە دەستی راست بێخوات، ئەگەر خواردنەوێهێكیشی خوارد، با بە دەستی راست بێخواتەو، چونكە لەراستیدا شەیتان بە دەستی چەپی دەخوات و دەخواتەو). (٣٥٦)

پرگەیی پەنجاو حەوت:

كەسی خاوەنباوەر پێویستە كە دانیشت بۆ نان خواردن، ناوی خوا بێنیت و بلیت(بسم الله)، بە دەستی راستیش نانەكە بخوات، لەو بەشەیی بەردەمی خۆشی بخوات.

(عەمری كۆری ئەبى سەلمە دەلی: لە ژوورەكەیی پيغهمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نانم دەخوارد، دەستم لەنیو سینیەكەدا دەگیڕا، ئەویش فەرمووی: ئەوێ هەرزەكار، ناوی خوا بێنەو، بە دەستی راست لەوێ بەردەمی خۆت بخۆ). (٣٥٧)

پرگەیی پەنجاو هەشت:

كەسی خاوەنباوەر پێویستە لە كاتی ئاو خواردنەویدا (هەلی نەقولینی)، دۆلكەیی ئاوەكە ئەوئەندە بەرز نەكاتەوێ بێتە هۆی ئەوێ ئاوەكە لەسەرەوێرا بکریتە ناو دەمیەو، هەرەها وەهاش باشە، مەوۆكە لە كاتی نان خواردن و ئاو خواردنەویدا، لەباری دانیشتوویی دابیت.

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، رېگەي نەداوہ دۆلکەي ئاوخواردنەوہکان ئەوہندە بەرز بکریئەوہ سەرەوژیر ئاوەکە لەسەرەوہرا بکریئە ناو دەمەوہ). (۳۵۸)

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، رېگەي نەداوہ کە بە پيۆہ ئاوخوړیتەوہ، قیتادەش لیي پرسىوہ: ئەدی خواردن؟ ئەویش فەرمویەتی: ئەوہیان خراپترە، یان بە کیشەترە). (۳۵۹)

پرگەي پەنجاو نو:

مروژ ئەگەر لە رۆیشتندا هەستی بە ماندوو بوون کرد، واباشە بە نەرمەغار بروت، رۆیشتنەکەي ئاساتر دەبییت.

(جابر دەلی: خەلکی بیزاری خویمان دەربری بو پيغەمبەر(صلى الله عليه و سلم)، لەوہی لە رۆیشتندا بە پیادەیی ماندوو دەبن، ئەویش پیی راگەیانندن و فەرمووی: وچاکە بە نەرمەغار بپوون، ئیمەش نەرمەغارمان دەکرد، وامان هەستکرد ئاساترە بویمان). (۳۶۰)

پرگەي شەست:

لەنیو مال و خیزان و کوپو کۆمەلەکاندا، بو نان خواردن لە یەکتەری جیامەبنەوہو، هەمووتان بەیەکەوہ دانیشن بو نان خواردنەکە، پەرخنەش لە خواردنەکە مەگرن، ئەگەر ئارەزووتان لیبوو بیخوون، ئەگەر ئارەزووشتان لیی نەبوو بیدەنگ بن.

(پیاویک گوتی: ئەي پيغەمبەری خوا، ئیمە هەر دەخوین و تییر نابین، ئەویش فەرمووی: دیارە لە کاتی ناخواردنەکەتان لە یەکتەری جیادەبنەوہو(هەرکەسە نانەکەي بە تەنیا دەخوات)، هەمووتان لەسەر خواردنەکە کۆببنەوہو، ناوی خوای گەوہی لی بیین، پیروزی دەخاتە خواردنەکەتانەوہ). (۳۶۱)

(ئەبوھوړەپرە(رەزای خوای لینییت) دەلییت: هەرگیز پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەبیینوہ پەرخنەي لە خواردنیگ گرتبییت، ئەگەر ئارەزووی لیبايە دەبخواردو ئەگەر ئارەزووشی لی نەبا بیدەنگ دەبوو). (۳۶۲)

پرگه‌ی شه‌ست‌ویه‌ک: نابیت مروّقی خاوه‌ن باوه‌ر نازاری گیانه‌وه‌ره‌کان بدات.
پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ریگه‌ی نه‌داوه‌ گیانه‌وه‌ریک به زیندوویی
به‌سرتیته‌وه‌و ته‌نگی پی هه‌لبجنریت بوئه‌وه‌ی به‌شیویه‌یه‌ک له شیویه‌کانی نیشانه
پیکان بکوژریت). (۳۶۴)

پرگه‌ی شه‌ست‌ودوو:

ریزگرتن له جیرانه‌کان، له ره‌وشته‌کانی پیغهمبهره (صلی الله علیه وسلم).
عائشه (ره‌زای خوی لبیت) گپراویه‌تی‌ه‌وه‌ که گوئی له پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم)
بووه فرموویه‌تی: جبریل نه‌وه‌نده‌ی راسپاردم له‌باره‌ی جیرانه‌وه، هه‌تا وام
لیکدایه‌وه‌ که میرات له یه‌کتری ده‌گرن). (۳۶۴)

پرگه‌ی شه‌ست‌وسی: پیویسته‌که‌سی موسولمان له کاتی کاره‌سات و
ناخوشیه‌کاندا هیوا بر او نه‌بی‌ت و چاوه‌رپی ره‌حمه‌تی خوا بکات، خوا له‌گه‌ل
هه‌موو ناخوشیه‌کی به‌نده‌که‌یدا شتی‌ک له هه‌له‌کانی ده‌سرتیته‌وه.

عائشه (ره‌زای خوی لبیت) ده‌لیت: پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: ئەگەر
خاوه‌ن باوه‌رپیک به‌هوی دپرکیکه‌وه، یان به‌هوی شتیکه‌وه له دپرکیک گه‌وره‌تر،
تووشی پیکان بی‌ت، نه‌وه‌ خوا له جیاتی نه‌وه‌ پیکانه‌ شتی‌ک له هه‌له‌کانی نه‌وه
خاوه‌نباوه‌ره هه‌ر که‌م ده‌کاته‌وه). (۳۶۵)

پرگه‌ی شه‌ست و چوار: پیویسته‌ مروّقی خاوه‌نباوه‌ر بو هه‌موو کارو
پیداویسته‌کانی هانا بو خوا به‌ریت و داوای لی بکات و لیی بپاریته‌وه، له‌م
باره‌یه‌وه خوا ده‌فرمویت:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا
بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (۱۸۶) البقرة

﴿نه‌ی محمه‌د﴾، ئەگەر به‌نده‌کانیشم پرسپاریان لی‌کردی ده‌راره‌ی من، نه‌وه
من نزیکم، وه‌لامی داوای داواکاریک ده‌ده‌مه‌وه کاتی‌ک بانگم بکات، با نه‌وانیش
باوه‌ر به‌من بینن، به‌لکو به‌وه‌ باوه‌ره‌ینانه‌یان ریگه‌ی راستیان نیشان ده‌دریت.

(پیغمبر(صلی الله علیه و سلم) فرموده‌تی: **خوای گه‌وره و به ده‌سه‌لآت ده‌فرمویت: ئاستی تیروانینی به‌نده‌که‌م چۆن بیٚت له‌سه‌ر من، منیش و‌ها ده‌بم بوئی، له‌گه‌لیشی دام کاتیك یادی من ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ ده‌روونی خویدا یادی من بکاته‌وه، منیش له‌ ده‌روونه‌که‌ی خوڤدا یادی ده‌که‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر له‌نیو خه‌لکیشدا یادی من بکاته‌وه، منیش له‌نیو خه‌لکیکی باشتردا یادی ئه‌و ده‌که‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ ئەندازه‌ی بستیکیش لیم نزیك بیٚته‌وه، ئه‌وا من به‌ ئەندازه‌ی بالیک لیی نزیك ده‌که‌ومه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ ئەندازه‌ی بالیکیش لیم نزیك بکه‌ویته‌وه، ئه‌وه من به‌ ئەندازه‌ی هه‌ردووک باله‌کان لیی نزیك ده‌که‌ومه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ پیاده‌ییش بیٚت بۆلام، ئه‌وا من به‌ نهرمه‌غار به‌پیلیه‌وه ده‌جم).** (۳۶۶)

یاسای بیدعه‌و دمبه‌دمانی

بیدعه‌، واته‌: داهینانی شتیکی نوی به‌سه‌ر یاسا بنه‌ره‌ته‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا.

وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاَهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا.... (۲۷) الحديد

﴿به‌دوای ئه‌وانیشدا عیسی کوری مریه‌مان ناردو، ئینجیلیشمان پیدایا، له‌نیو دلی ئه‌وانه‌شدا که په‌په‌رویان (له‌عیسا) ده‌کرد، خوشی و سۆزو به‌زه‌ییمان دانا، (ئه‌وانیش له‌ خوا په‌رستیدا) گۆشه‌گیریان داهینا، ئیمه‌ له‌سه‌ر ئه‌وانمان پیویست نه‌کردبوو (ئه‌و گۆشه‌گیریه‌ بکه‌ن)، ته‌نها ویستی خویان بوو له‌ پیناوی به‌ده‌سته‌ینانی ره‌زانه‌ندی خوادا، که‌چی ئه‌وان پارێزگاریی و چاودییری (ئه‌و خوشی و سۆزو به‌زه‌ییی خویان) نه‌کرد (که‌ پیی دابوون)....﴾

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هەر داهینانیك به‌سه‌ر یاساكانی ئیسلامدا، ده‌بیته مایه‌ی گومرایی داهینه‌ره‌که‌ی، تاوانی هه‌موو ئه‌وانه‌شی ده‌که‌ویته ئه‌ستۆ که په‌یره‌وی ده‌که‌ن. (پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: که‌سیك سوننه‌تیک له سوننه‌ته‌کانی من زیندوو بکاته‌وه‌و خه‌لکی کاری پیبکه‌ن، ئه‌وه پاداشته‌که‌ی وه‌کو پاداشته‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ وایه که کاری پیده‌که‌ن، هیچ شتیکیش له پاداشته‌که‌یان که‌م ناکریته‌وه، هه‌رکه‌سیکیش شتیکی نوی داهینی(به‌ناوی منه‌وه) و خه‌لکی کاری پی بکه‌ن، ئه‌وا قورسایی هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌که‌ویته سه‌رشان که کاری پی ده‌که‌ن و، هیچ شتیکیش له قورسایی سه‌رشانی ئه‌وانه که‌م ناکریته‌وه که کاری پیده‌که‌ن). (۳۶۷)

پرگه‌ی دووه‌م: هه‌ر که‌سیك به‌ ناوی پیغه‌مبه‌ره‌وه(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووده‌یه‌که هه‌لبه‌ستیت ئه‌وه له ریزی درۆزنه‌کان داده‌نریت. (پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌سیك به‌ناوی منه‌وه فه‌رمووده‌یه‌که بگپریته‌وه، بو‌خۆشی بزانیته‌ درۆیه‌و بو‌خۆی هه‌لی به‌ستوه، ئه‌وا ئه‌وه‌که‌سه یه‌کیکه له درۆزنه‌کان). (۳۶۸)

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌و که‌سه‌ی به‌ ئه‌نقه‌ست درۆیه‌که له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌لده‌به‌ستیت سزاکه‌ی ناگری دۆزه‌خه.

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سیك به‌ ئه‌نقه‌ست به‌ناوی منه‌وه درۆیه‌که بکات، ئه‌وه با شوینیك بو‌خۆی ئاماده بکات له‌نیو ئاگرادا). (۳۶۹)

پرگه‌ی چواره‌م: پابه‌ندبوون به‌ ئیسلامه‌وه ته‌نها به‌پیی فه‌رمووده‌کانی خواو ریوشوینی پیغه‌مبه‌رن(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، گونجاو نییه موسولمان په‌یره‌وی شتیك بکات که له کتییی خواو سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هه‌لسوکه‌وتی خه‌لیفه‌کانی راشدین باس نه‌کراییت.

(پيغهمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويەتى: (پړيوشوئنه كان) دوون، فەرموودەكانى خواو، پړيوشوئنه كانى محەمەد، باشتري فەرموودەش فەرموودەكانى خوان، باشتري پړيوشوئنيش، پربازى محەمەدە، ناگادارو وريابن لەو شتە نوئيانهى دەهيئرينە ناو نايينه كە تانەو، چونكە خراپترينى كاروبارەكان ئەوەيانە كە نوئيكارى بەسەر نايينه كە دا بهيئريت، هەموو نوئيكارييه كيش داهيئانه، هەموو داهيئانئيكيش گومرا بوونە). (٣٧٠)

پرگەى پيئنجەم:

ململانى و دمبەدمانى، دەبنەمايەى جياوازى و لەيەك دوركە وتنەو و داهيئانى پربازى نوئى، بۆيە دمبەدمانى و ململانى كردن لەسەر چۆنيەتى جيئەجى كردنى ياساكانى ئيسلام قەدەغەيە.

(پيغهمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويەتى: هيج شتئيك نابيئتە هوئى لادانى ميللەتيك لەسەر ئەو پړيوشوئنه راستەى كە لەسەرى پړويشتون، تەنھا ململانى و دمبەدمانى نەبيئت، پاشان ئەم نايەتەى خوئندەو: (بل هم قوم خصمون)، (سوورەتى الزخرف نايەتى ٥٨)). (٣٧١)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پهراویزه کان

(۱) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ). (صحيح البخاري (۸)، كتاب الايمان).

(۲) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): أكمل المؤمنين ايمانا أحسنهم خلقا). (الحاكم (۱)، كتاب الإيمان).

(۳) (كشف الاسرار المخفية، ص ۱۴۰)

(۴) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ). (صحيح البخاري (۷۳۹۲)، باب إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ اسْمٍ إِلَّا وَاحِدًا). (صحيح مسلم (۲۶۷۷)، باب فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى).

(۵) (الجامع الصغير للسيوطي، حديث رقم ۴۲۵۹).

(۵ب) (عن عائشة قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): خلقت الملائكة من نور وخلق الجان من مارج من نار وخلق آدم مما وصف لكم). (صحيح مسلم (۲۹۹۶)، باب الاحاديث المتفرقة).

(۶) (ان رسول الله صلى الله عليه وسلم) يقول: (لا تدخل الملائكة بيتا فيه كلب ولا تماثيل). (صحيح مسلم (۲۱۰۶)، باب تحريم تصوير صورة الحيوان وتحريم اتخاذ ما فيه صورة غير ممتهنة).

(۷) (أن رسول الله صلى الله عليه وسلم) كان يقول في قوله: (وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ)، قال: (هم الجن). (ابن كثير في تفسير الآية ۶۰ سورة الانفال).

(۷) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) كان يقول في قول الله: (واخرين من دونهم لا تعلمونهم)، قال: (هم الجن). (ابن ابي حاتم في تفسير الآية ۶۰ سورة الانفال).

(۷) (وآخرين من دونهم لا تعلمونهم)، معنى ذلك إن شاء الله: ترهبون بارتباطكم، أيها المؤمنون، الخيل عدو الله وأعداءكم من بني آدم الذين قد علمتم عداوتهم لكم، لكفرهم بالله ورسوله، وترهبون بذلك جنسًا آخر من غير بني آدم، لا تعلمون أماكنهم وأحوالهم، الله يعلمهم دونكم، لأن بني آدم لا يرونهم، وقيل: إن سهيل الخيل يهرب الجن، وأن الجن لا تقرب دارًا فيها فرس). (الطبري في تفسير الآية ۶۰ سورة الانفال).

(٨) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ما منكم من أحد إلا وقد وكل به قرينه من الجن). (صحيح مسلم ٦٩-٢٨١٤)، باب تحريش الشيطان وبعثه سراياه لفتنة الناس وأن مع كل إنسان قرينا).

(٩) (عن أبي سفيان قال: سمعت جابرا يقول: سمعت النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: إن بين الرجل وبين الشرك والكفر ترك الصلاة). (صحيح مسلم ١٣٤-٨٢)، باب بيان إطلاق اسم الكفر على من ترك الصلاة).

(١٠) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أحل الذهب والحريز لإناث أممي وحرم على ذكورها). (البيهقي الكبرى (٥٩٠٧)، باب الرخصة للنساء في لبس الحريز والديباج وافتراشهما والتحلي بالذهب).

(١١) (ثم روون كردنده وويه له ته فسيري (ابن كثير، ٣٣ المائدة) وهرگيراوه).

(١٢) (عن ابن عباس (رضي الله عنه) انه قال: من السنة ان لا يصلي بتييم الا صلاة واحدة، ثم يَتِيَمُ لصلاة اخرى)، (٦٧٠٠/٦ الدارقطني، باب التيمم وانه يفعل لكل صلاة).

(١٣) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: الفطرة عشرة: المضمضة، والاستنشاق، والسواك، وقص الشارب، وتقليم الاظفار، وغسل البراجم، وبتف الابط، والانتضاح بالماء، والختان، والاستحداد). (الامام احمد (٢٦٤/٤)، البيهقي الكبرى (٢٤٥)، باب سنة المضمضة والاستنشاق وانهما غير واجبتين).

(١٤) (عن أنس بن مالك قال: وقت لنا رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قص الشارب وتقليم الأظفار وحلق العانة وبتف الإبط لا يترك أكثر من أربعين يوما). (سنن الترمذي (٢٧٥٩)، باب ١٥ في التوقيت في تقليم الأظفار وأخذ الشارب).

(١٥) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اَحْتَتَنَ إِبرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقُدُومِ). (صحيح البخاري (٣٣٥٦)، باب قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: وَأَخَذَ اللَّهُ إِبرَاهِيمَ خَلِيلًا).

(١٦) (أن امرأة كانت تختن بالمدينة فقال لها النبي (صلى الله عليه وسلم): لا تنهكي (أي لا تبالغي في الخفض يعني ختان النساء)، فإن ذلك أحظى للمرأة، وأحب إلى البعل). (سنن ابوداود (٥٢٧١) ١٧٩ - ت / ١٦٦ ١٦٧ م باب ما جاء في الختان).

(١٧) (عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من قال حين يسمع النداء اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته، إلا حلت له الشفاعة يوم القيامة). (سنن الترمذى (٢١١)، باب ما جاء أن الإمام ضامن والمؤذن مؤتمن).

(١٧ب) (عن أنس بن مالك: عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: الدعاء لا يرد بين الأذان والإقامة). (سنن الترمذى (٣٥٩٥)، باب ١٢٩ في العفو والعافية).
(١٨) (عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قال: (من أتم الوضوء كما أمره الله فالصلاة المكتوبات كفارات لما بينهن). (سنن ابن ماجه (٤٥٩)، باب ماجاء في الوضوء على ما أمر الله تعالى).

(١٩) (عن أبي أمامة: أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهى أن يصلي الرجل وهو حاقن). (سنن ابن ماجه (٦١٧)، باب ما جاء في النهي للحاقن أن يصلي).
(٢٠) (قال النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لا تمس القرآن الا وابت طاهر). (مالك، كتاب القرآن، ص ٤١).

(٢١) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إذا أتيتم الغائط فلا تستقبلوا القبلة ولا تستدبروها). (سنن ابن ماجه، (٣١٣)، باب الاستنجاء بالحجارة والنهي عن الروث والرمة).
(٢٢) (علمنا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أتينا الخلاء أن نتوكأ على اليسار). (البيهقى (٩٦/١)، المذهب في فقه الإمام الشافعي، باب الاستطابة).
(٢٣) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: لا يبولن احدكم في مستحمه، ثم يتوضأ، فأن عامة الوسواس منه). (سنن ابوداود (٧/١)، كتاب الطهارة).

(٢٤) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: تنزهوا من البول، فأن عامة عذاب القبر منه). (الدارقطني (١٢٧/١)، المذهب في فقه الإمام الشافعي، باب ازالة النجاسة).
(٢٥) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قالت لعائشة (رضي الله عنها)، قد سخنت الماء بالشمس: يا حميراء لا تفعلی هذا فانه يورث البرص). (سنن البيهقي الكبرى (١٥)، باب كراهة التطهير بالماء المشمس).

(٢٦) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا اسْتَيْقِظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ). (صحيح البخارى ٧٢/١، كتاب الوضوء).

(٢٧) (ان النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): تَوَضَّأَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: هَذَا الْوُضُوءُ، فَمَنْ زَادَ عَلَى هَذَا أَوْ نَقَصَ، فَقَدْ آسَأَ وَظَلَمَ). (سنن ابوداود، ٣٠/١، كتاب الطهارة).

(٢٨) (عمرو بن عبسة يقول: قلت يا رسول الله كيف الوضوء قال: أما الوضوء فإنك إذا تَوَضَّأْتَ فَغَسَلْتَ كَفَيْكَ فَأَنْقَيْتَهُمَا خَرَجْتَ خَطَايَاكَ مِنْ بَيْنِ أَظْفَارِكَ وَأَنَا مَلِكٌ فَإِذَا مَضَمْتَ قَالَ وَاسْتَنْشَقْتَ مَنْخَرِيكَ وَغَسَلْتَ وَجْهَكَ وَيَدَيْكَ إِلَى الْمَرْفِقَيْنِ وَمَسَحْتَ بِرَأْسِكَ وَغَسَلْتَ رِجْلَيْكَ إِلَى الْكَعْبَيْنِ اغْتَسَلْتَ مِنْ عَامَةِ خَطَايَاكَ فَإِنَّ أُنْتَ وَضَعْتَ وَجْهَكَ لِلَّهِ خَرَجْتَ مِنْ خَطَايَاكَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْكَ أُمُّكَ). (سنن النسائي الكبرى (١٧٧)، ثواب من تَوَضَّأَ ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ فَرَكَعَ فِيهِ رَكْعَتَيْنِ).

(٢٩) (عن عمر بن الخطاب، قال: قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ - فَتَحَتْ لَهُ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ). (سنن الترمذي (٥٥)، باب فيما يقال بعد الوضوء).

(٣٠) (قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَنْ لِلْوُضُوءِ شَيْطَانًا يُقَالُ لَهُ وَلِهَانَ، فَاتَّقُوا وَسْوَاسَ الْمَاءِ). (سنن ابن ماجه (٤٢١)، باب ما جاء في القصر وكراهية التعدي فيه).

(٣١) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة، حدثنا هشيم عن يزيد بن أبي زياد عن عبد الرحمن بن أبي ليلى عن علي، قال: سئل رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ الْمَذْيِ، فَقَالَ: (فِيهِ الْوُضُوءُ، وَفِي الْمَنِيِّ الْغَسْلُ). (سنن ابن ماجه (٥٠٤)، باب الوضوء من المذي).

(٣٢) (قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا وَضُوءَ إِلَّا مِنْ صَوْتٍ أَوْ رِيحٍ. (سنن الترمذي، ٢٤٧/١، كتاب الطهارة).

(٣٣) (قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا مَسَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ. (سنن ابن ماجه (٤٧٩)، باب الوضوء من مس الذكر).

(٣٤) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة، حدثنا سفيان بن عيينة أنه سمع محمد بن المنكدر قال سمعت أميمة بنت رقيقة تقول جئت النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نِسْوَةٍ

نبايعه: فقال لنا (فيما استطعتن وأطقتن، إني لا أصافح النساء). (سنن ابن ماجه(٢٨٧٤)، باب بيعة النساء).

(٣٥) حدثنا أحمد بن عمرو بن السرح المصري، حدثنا عبد الله بن وهب، قال أخبرني يونس عن ابن شهاب، أخبرني عروة بن الزبير أن عائشة زوج النبي (صلى الله عليه وسلم): قالت كانت المؤمنات إذا هاجرن إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يمتحن بقول الله (يا أيها النبي إذا جاءك المؤمنات يبایعنك) الخ الآية، قالت عائشة فمن أقربها من المؤمنات فقد أقر بالمحنة، فكان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أقررن بذلك من قولهن: قال لهن رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (انطلقن، فقد بايعتكن) لا والله ما مست يد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يد امرأة قط، غير أنه يبایعهن بالكلام). (سنن ابن ماجه(٢٨٧٥)، باب بيعة النساء).

(٣٦) (قال النبي(صلى الله عليه وسلم): (إذا أقبلت الحيضة فدعيت الصلاة). (صحيح البخارى ١٢٢/١، كتاب الحيض).

(٣٧) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) امر في قتلى أحد بدفنهم بدمائهم ولم يصلي عليهم ولم يغسلوا)، (صحيح البخارى ٤٥٠/١ ، كتاب الجنائز).

(٣٨) (قال النبي(صلى الله عليه وسلم): (اصنعوا كل شيء الا النكاح). (صحيح مسلم ٢١١/٣، كتاب الحيض).

(٣٩) (قال النبي(صلى الله عليه وسلم): لا يقبلُ اللهُ صلاةً بغير طهور). (صحيح مسلم، ٢٢٤)، باب وجوب الطهارة للصلاة).

(٤٠) (حدثنا معاوية عن الحجاج عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا التقى الختانان وتوارت الحشفة فقد وجب الغسل). (سنن ابن ماجه(٦١١)، باب ما جاء في وجوب الغسل إذا التقى الختانان).

(٤١) (عن أبي سعيد قال: قال رسول الله(صلى الله عليه وسلم): (إذا أتى أحدكم أهله ثم أراد أن يعود فليتوضأ). (٥٨٧ سنن ابن ماجه(١٠٠) باب في الجنب إذا أراد العود توضأ).

(٤٢) (عن عائشة قالت: كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أراد أن يأكل وهو جنب توضأ). (٥٩١ سنن ابن ماجه(١٠٣) باب في الجنب يأكل ويشرب).

(٤٣) (عن حماد بن سلمة عن عطاء الخراساني عن يحيى بن يعمر عن عمار: أن النبي صلى الله عليه وسلم رخص للجنب إذا أراد أن يأكل أو يشرب أو ينام أن يتوضأ وضوءه للصلاة). (سنن الترمذي (٦١٣)، ٤٣٢ - باب في الرخصة للجنب في الأكل والنوم إذا توضأ).

(٤٤) (حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ حَدَّثَنِي مَالِكٌ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِي مِنْ الْحَقِّ فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ غُسْلٌ إِذَا احْتَلَمَتْ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ). (صحيح البخاري (٦١٢١)، باب مَا لَا يُسْتَحْيَا مِنَ الْحَقِّ لِلنَّفْقَةِ فِي الدِّينِ).

(٤٥) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من نام عن صلاة او سهى فليصليها اذا ذكرها)، (صحيح البخاري (٢١٥/١)، كتاب مواقيت الصلاة).

(٤٦) (عن عائشة (رضي الله عنها) قالت: كنا نحيض على عهد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ثم نظهر فيأمرنا بقضاء الصيام ولا يأمرنا بقضاء الصلاة). (سنن الترمذي (٧٨٧)، باب ما جاء في قضاء الحائض الصيام دون الصلاة).

(٤٧) (حدثنا أحمد بن محمد بن حنبل ثنا يحيى عن عبيد الله أخبرني نافع عن ابن عمر قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): اجعلوا في بيوتكم من صلاتكم ولا تتخذوها قبورا). (سنن ابوداود (١٠٤٣)، باب صلاة الرجل التطوع في بيته).

(٤٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (العورة فيما بين سرتي الى ركبتي). (سنن البيهقي الكبرى (٣٠٥٣)، (باب عورة الرجل)).

(٤٩) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (نهى ان يغطي الرجل فاه في الصلاة). (سنن ابوداود (٦٤٣) باب ما جاء في السدل في الصلاة).

(٥٠) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: السواك مطهرة للفم مرضاة للرب). (سنن النسائي (٤) كتاب الطهارة، الترغيب في السواك).

(٥١) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: صلاة بسواك خير من سبعين صلاة بدون سواك). (سنن البيهقي (١٦٠)، (باب تأكيد السواك عند القيام إلى الصلاة)).

(٥٢) (أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: (قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي بِنِصْفَيْنِ، فَنِصْفُهَا لِي وَنِصْفُهَا

لِعَبْدِي، وَ لِعَبْدِي مَا سَأَلَ...). (موطأ الامام مالك (١٨٨)، باب القراءة خلف الإمام فيما لا يجهر فيه بالقراءة).

(٥٣) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (فِي فَاتِحَةِ الْكِتَابِ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ)، (سنن الدارمي (٣٤١٣) باب فضل فاتحة الكتاب).

(٥٤) (عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ). (ابو داود ١٥/١، كتاب الطهارة).

(٥٥) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا قَالَ الْإِمَامُ: ﴿غَيْرِ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ فَقُولُوا: آمِينَ، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)، (موطأ الإمام مالك، رواية محمد بن الحسن (١٣٦) (باب آمين في الصلاة).

(٥٦) (عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، قَالَ: لِاصَّلَاةِ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ). (صحيح البخاري ٧٥٦، كتاب الصلاة، باب وجوب القراءة للإمام والمأموم في الصلوات كلها في الحضر والسفر وما يجهر فيها وما يخافت).

(٥٧) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا افْتَتِحَ الصَّلَاةُ، رَفَعَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكَبَيْهِ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ). (صحيح البخاري ٧٣٨، كتاب الصلاة، باب رَفَعُ الْيَدَيْنِ إِذَا كَبَّرَ وَإِذَا رَفَعَ وَإِذَا رَفَعَ).

(٥٨) (عن وائل بن حجر قال: رأيت النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سَجَدَ وَضَعَ رِجْلَيْهِ قَبْلَ يَدَيْهِ، وَإِذَا نَهَضَ رَفَعَ يَدَيْهِ قَبْلَ رِجْلَيْهِ). (سنن ابوداود ٨٣٨ كتاب الصلاة باب كيف يضع ركبتيه قبل يديه).

(٥٩) (عن جابر قال: قيل للنبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَي الصَّلَاةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ طَوَّلَ الْقَنُوتَ). (سنن الترمذي (٣٨٧) باب ماجاء في طول القيام في الصلاة، ابن ماجه (١٤٢١)).

(٦٠) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَتَعَاقِبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ وَصَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَعْرِجُ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ). (صحيح البخاري (٧٤٨٦)، باب كَلَامِ الرَّبِّ مَعَ جِبْرِيلَ وَنِدَاءِ اللَّهِ الْمَلَائِكَةَ).

(٦١) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَمْنِي جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ بَابِ الْبَيْتِ مَرَّتَيْنِ، فَصَلَّى بِي الظَّهْرَ فِي الْمَرَّةِ الْأُولَى حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْفِيءُ مِثْلُ الشَّرَاكِ،

ثم صلى بي المرة الاخيرة حين كان ظل كل شيء مثله)، (سنن ابوداود ٣٩٣ كتاب الصلاة، باب في المواقيت).

(٦٢) (الدر المنثور/ جزء(١)ص٧٢٦)، (صحيح البخاري(٦٣٩٦)، باب الدعاء على المشركين).

(٦٣) (ان النبي(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: وصلى بي جبريل العصر حين كان ظل كل شيء مثله، ثم صلى بي المرة الاخيرة حين كان ظل كل شيء مثليه). (سنن ابوداود ٣٩٣ كتاب الصلاة، باب في المواقيت).

(٦٤) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَدْرَكَ أَحَدُكُمْ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَلْيُتِمَّ صَلَاتَهُ وَإِذَا أَدْرَكَ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَلْيُتِمَّ صَلَاتَهُ). (البخاري بَاب مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ الْغُرُوبِ ٥٥٦).

(٦٥) (عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ قَالَ كُنَّا مَعَ بَرِيدَةَ فِي غَرُورَةٍ فِي يَوْمٍ ذِي غَيْمٍ فَقَالَ بَكَرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ فَإِنَّ النَّبِيَّ(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ). (صحيح البخاري ٥٥٣، بَاب مَنْ تَرَكَ الْعَصْرَ).

(٦٦) (عن عائشة: أن النبي(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قرأ سورة الأعراف في صلاة المغرب فرقها في ركعتين). (سنن البيهقي الكبرى(٢٨٤٢) باب من لم يضيّق القراءة فيها....).

(٦٧) (عن النبي(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: وقت المغرب ما لم يسقط ثور الشفق). (المسلم ١٧٢-٦١٢) كتاب المساجد، باب اوقات الصلوات الخمس).

(٦٨) (نها رسول الله(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): عن النوم قبلها والحديث بعدها). (صحيح البخاري ٥٦٨) بَاب مَا يُكْرَهُ مِنَ النَّوْمِ قَبْلَ الْعِشَاءِ).

(٦٩) (قال رسول الله(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فعليه الجمعة الا على امرأة او مسافر او عبد او مريض). (المجموع ٢٥٢/٤).

(٧٠) (حدثنا محمد بن كثير أخبرنا إسرائيل ثنا عثمان بن المغيرة عن إياس بن أبي رملة الشامى قال شهدت معاوية بن أبي سفيان وهو يسأل زيد بن أرقم قال: أشهدت مع رسول الله(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عيدين اجتمعا في يوم؟ قال نعم قال فكيف

صنع؟ قال صلى العيد ثم رخص في الجمعة فقال: من شاء أن يصلي فليصل).
(ابوداود (١٠٧٠) باب إذا وافق يوم الجمعة يوم عيد).

(٧١) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ)، (صحيح البخاري ٨٤٤، باب الذكر بعد الصلاة).

(٧٢) (كان سهل بن سعد الساعدي يقدم فتیان قومه يصلون بهم، فقليل له تفعل ولك من القدم مالك؟ قال إني سمعت رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (الإمام ضامن، فإن أحسن فله ولهم، وإن أساء فعليه ولا عليهم). (سنن ابن ماجه (٩٨١) باب ما يجب على الإمام).

(٧٣) (عن ابن عمر أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: صلاة الجماعة أفضل من صلاة الفذ بسبع وعشرين درجة). (صحيح مسلم (٢٤٩) - (٦٥٠)) باب فضل صلاة الجماعة وبيان التشديد في التخلف عنها).

(٧٤) (عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ). (صحيح البخاري ٧٢٣، باب إقامة الصف من تمام الصلاة).
(٧٥) (كان رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يوجز ويتم الصلاة). (سنن ابن ماجه (٩٨٥) باب من أم قوم فليخفف).

(٧٦) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إني لأسمع بكاء الصبي فأتجوز في الصلاة). (سنن ابن ماجه (٩٩٠) باب الإمام يخفف الصلاة إذا حدث أمر).

(٧٧) (قال النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لو تعلمون ما في الصف الاول لكانت قرعة)، (سنن ابن ماجه ٩٩٨ باب فضل الصف المقدم).

(٧٨) (قال النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ان الله وملائكته يصلون على الصف الاول). (سنن ابن ماجه ٩٩٧ باب فضل الصف المقدم).

(٧٩) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (خير صفوف النساء آخرها، وشرها أولها، وخير صفوف الرجال أولها، وشرها آخرها). (ابن ماجه (١٠٠٠) باب صفوف النساء).

(٨٠) (عن موسى بن أنس قال: صلى رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بامرأة من أهله وبي، فأقامني عن يمينه وصلت المرأة خلفنا، (ابن ماجه ٩٧٥، باب الاثنان جماعة).

(٨١) (عن عائشة قالت: كان رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يصلي الضحى أربعاً ويزيد ما شاء الله)، (سنن النسائي الكبرى ٤٧٩ عدد صلاة الضحى في الحضر).

(٨٢) (عن أنس بن مالك قال : قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من صلى الضحى ثنتي عشرة ركعة بنى الله قصراً من ذهب في الجنة). (سنن الترمذي ٤٧٣، باب ما جاء في صلاة الضحى).

(٨٣) (عن أبي هريرة أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: قاتل الله اليهود اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد). (سنن البيهقي (٧٠١٠) باب النهي عن أن يبني على القبر مسجداً، رواه البخاري في الصحيح عن القعنبى وأخرجه مسلم من وجه آخر عن مالك).

(٨٤) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: من غسل ميتاً فليغتسل)، (سنن ابن ماجه ١٤٦٣ باب ما جاء في غسل الميت).

(٨٥) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: ما من مسلم يموت فيصلي عليه ثلاثة صفوف من المسلمين الاَّ وَجِبَتْ)، (سنن ابوداود ٣١٦٦ كتاب الجنائز، باب في الصفوف على الجنازه).

(٨٦) (عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا حَتَّى تُخَلِّفَكُمُ (صحيح البخاري ١٣٠٧ باب القيام للجنازة).

(٨٧) (امرنا رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): بعيادة المريض و اتباع الجنائز). (سنن النسائي الكبرى ٢٠٦٦، كتاب الجنائز وتمني الموت، الأمر باتباع الجنائز).

(٨٨) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من عزى مصاباً فله مثل اجره). (سنن ابن ماجه، ١٦٠٢ باب ما جاء في ثواب من عزى مصاباً).

(٨٩) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إذا قام الإمام في الركعتين فإن ذكر قبل أن يستوي قائماً فليجلس فإن استوى قائماً فلا يجلس ويسجد سجدة السهو). (سنن ابوداود (١٠٣٦)، باب من نسي أن يتشهد وهو جالس).

(٨٩ب) (عن أبي هريرة: أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد فأكثرُوا الدعاء). (صحيح مسلم) (٢١٥ - ٤٨٢)، باب ما يقال في الركوع والسجود).

(٩٠) (عن ابن عباس قال: أقام رسول الله (صلى الله عليه وسلم) تسعة عشر يوماً يصلي ركعتين ركعتين، فنحن إذا أقمنا تسعة عشر يوماً نصلي ركعتين ركعتين، فإذا أقمنا أكثر من ذلك صلينا أربعا). (ابن ماجه (١٠٧٥) باب كم يقصر الصلاة المسافر إذا أقام ببلدة).

(٩١) (كان النبي (صلى الله عليه وسلم): يجمع بين المغرب والعشاء إذا جدَّ به السير). (صحيح البخارى ١١٠٦، باب الْجَمْعُ فِي السَّفَرِ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ).

(٩٢) (صلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) الظهر والعصر، والمغرب والعشاء جمعاً من غير خوفٍ ولا سفر). (صحيح مسلم (٧٠٥)، باب الجمع بين الصلاتين في الحضر).

(٩٣) (عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: مكث المهاجر بمكة بعد قضاء نسكه ثلاثاً). (صحيح مسلم ٤٤٤ - ١٣٥٢) باب جواز الإقامة بمكة للمهاجر منها بعد فراغ الحج والعمرة ثلاثة أيام بلا زيادة).

(٩٤) (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَقَامَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) تِسْعَةَ عَشَرَ يَقْصُرُ فَنَحْنُ إِذَا سَافَرْنَا تِسْعَةَ عَشَرَ قَصَرْنَا وَإِنْ زِدْنَا أَتَمَمْنَا). (صحيح البخاري (١٠٨٠)، باب مَا جَاءَ فِي التَّقْصِيرِ وَكَمْ يُقِيمُ حَتَّى يَقْصُرَ).

(٩٥) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) كان يعتكف العشر الاواخر من رمضان). (صحيح البخاري ٢٠٢٥، باب الاعتكاف في عشر الاواخر).

(٩٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) رفع عن امتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه). (ابن ماجه ٢٠٤٣ كتاب الطلاق، باب طلاق المكره والناسي).

(٩٧) (عن أنس بن مالك: قال كان النبي (صلى الله عليه وسلم) يعتكف في العشر الأواخر من رمضان فلم يعتكف عاماً فلما كان في العام المقبل اعتكف عشرين). (سنن الترمذى (٨٠٣)، الاعتكاف إذا خرج منه).

(٩٨) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ أَوْ خَيْرُ الصَّدَقَةِ عَن ظَهْرِ غِنَى وَالْيَدِ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ. (صحيح مسلم (١٠٣٤)، باب بيان أن اليد العليا خير من اليد السفلى وأن اليد العليا هي).

(٩٩) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَيْسَ الْغِنَى عَن كَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ). (صحيح مسلم (١٠٥١)، باب ليس الغني عن كثرة العرض).

(١٠٠) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَيْسَ عَلَى مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ فِي عِبْدِهِ وَلَا فِي فَرَسِهِ). (صحيح البخاري ١٤٦٤، كتاب الزكاة، باب لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عِبْدِهِ صَدَقَةٌ).

(١٠١) (إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تَقْتَسِمِ وَرَثَتِي دِينَارًا وَلَا دَرَهْمًا، مَا تَرَكَتَهُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي، وَمَوْنَةَ عَامِلِي، فَإِنَّهُ صَدَقَةٌ). (صحيح البخاري ١٠٢١/٣، كتاب الوصايا).

(١٠٢) (عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ). (صحيح البخاري (١٠٥٣) بابُ فَرَضِ صَدَقَةِ الْفِطْرِ وَرَأَى أَبُو الْعَالِيَةِ وَعَطَاءٌ وَابْنُ سِيرِينَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ فَرِيضَةً).

(١٠٣) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ مَكْتُوبًا الصَّدَقَةَ بَعْشَرَ أَمْثَالِهَا وَالْقَرْضَ بِثَمَانِيَةِ عَشْرٍ). (سنن ابن ماجه (٢٤٣١) باب القرض).

(١٠٤) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَصَدَّقْنَ، يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ وَكُو مِنْ حَلِيكُنَّ). (صحيح مسلم (٤٥ - ١٠٠٠) باب فضل النفقة والصدقة على الأقربين والزوج والأولاد والوالدين).

(١٠٥) (قَالَ ابْنُ شَيْبَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ). (صحيح مسلم (٥٢ - ١٠٠٥)، باب بيان أن اسم الصدقة يقع على كل نوع من المعروف).

(١٠٦) (عن عدي بن حاتم قال سمعت النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول: من استطاع منكم أن

يستتر من النار ولو بشق تمره فليفعل). (صحيح مسلم (١٠١٦)، باب الحث على الصدقة ولو بشق تمره أو كلمة طيبة وأنها حجاب من النار).

(١٠٧) (أن رجلا أتى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال يارسول الله إن أمني افتلتت نفسها ولم توص وأظنها لو تكلمت تصدقت أفلها أجر إن تصدقت عنها؟ قال نعم). (صحيح مسلم (١٠٠٤) باب وصول ثواب الصدقة عن الميت إليه).

(١٠٨) (حدثنا عبدالله بن أبي أوفى قال كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أتاه قوم بصدقتهم قال: اللهم صلّ عليهم). (صحيح مسلم (١٠٧٨) باب الدعاء لمن أتى بصدقة).

(١٠٩) (حدثنا أبو موسى محمد بن المثنى حدثنا عثمان بن عمر قال وأخبرنا ابن أبي ذئب عن المقبري عن أبيه عن أبي هريرة: أن النبي (صلى الله عليه وسلم): قال من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة بأن يدع طعامه وشرابه). (سنن الترمذي (٧٠٧) باب ما جاء في التشديد في الغيبة للصائم).

(١١٠) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ فَتُحْتَأَبُ السَّمَاءُ وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ وَسُلْسِلَتِ الشَّيَاطِينُ). (١٨٩٩ صحيح البخارى، كتاب الصوم، بَابُ هَلْ يُقَالُ رَمَضَانٌ أَوْ شَهْرُ رَمَضَانَ).

(١١١) (عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (١٩٠١ صحيح البخارى، كتاب الصيام، بَابُ مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا وَنِيَّةً).

(١١٢) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال (يرفع القلم عن الصغير وعن المجنون وعن النائم). (سنن ابن ماجه ٢٠٤٢ كتاب الطلاق، باب طلاق المعتوه والصغير والنائم).

(١١٣) (قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صُومُوا لِرُؤْيَيْتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْتِهِ فَإِنَّ غَيْبِي عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ). (١٩٠٩ صحيح البخارى، كتاب الصيام، بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا رَأَيْتُمُ الْهَيْلَالَ فَصُومُوا وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَأَفْطِرُوا).

(١١٤) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قَالَ الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ لَيْلَةً فَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ فَإِنَّ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ). (١٩٠٧ صحيح البخارى، كتاب

الصيام، بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا رَأَيْتُمْ الْهَيْلَالَ فَصُومُوا وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَافْطَرُوا).

(١١٥) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، مر برجل في ظل شجرة يرش عليه الماء، فقال: ما بال صاحبكم هذا؟ قالوا صائم يا رسول الله، فقال: ليس من البر الصيام في السفر وعليكم برخصة الله التي رخص لكم فاقبلوها). (سنن النسائي الكبرى ٢٥٦٦ كتاب الصيام، ما يكره من الصيام في السفر).

(١١٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من نسي وهو صائم فأكل أو شرب فليتم صومه فإنما أطعمه الله وسقاه). (صحيح مسلم (١١٥٥)، باب أكل الناسي وشربه وجماعه لا يفتى).

(١١٧) (عن عائشة رضي الله عنها قالت كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقبل إحدى نسائه وهو صائم....). (صحيح مسلم (١١٠٦) باب بيان أن القبلة في الصوم ليست محرمة على من لم تحرك شهوته).

(١١٨) (قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا أفطر أحدكم فليفطر على تمر، فإن لم يجد فليفطر على الماء، فإنه طهور). (سنن ابن ماجه (١٦٩٩) باب ما جاء على ما يستحب الفطر).

(١١٩) (قال النبي (صلى الله عليه وسلم): تسحروا فإن في السحور بركة). (صحيح البخاري ١٩٢٢ كتاب الصيام، بَابُ بَرَكَةِ السَّحُورِ مِنْ غَيْرِ إِجَابٍ).

(١٢٠) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْاَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ). (البخاري ٢٠١٧ كتاب الصوم، باب تحري ليلة القدر).

(١٢١) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ). (صحيح البخاري ١٩٥٢ كتاب الصيام، بَابُ مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صَوْمٌ).

(١٢٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: من صام رمضان واتبعه ستاً من شوال، فكأنما صام الدهر). (سنن النسائي الكبرى ٢٨٦٣ كتاب الصيام، صيام ستة أيام من شوال).

(١٢٣) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): صوم عاشوراء كفارة سنة....). (سنن النسائي الكبرى ٢٨٠٥ كتاب الصيام، صوم يوم عرفة والفضل في ذلك).

(١٢٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لأن بيقيت الى قابل، (يعنى يوم عاشوراء)، لأصومن التاسع). (سنن ابن ماجه ١٧٣٦ كتاب الصيام، باب صيام يوم عاشوراء).

(١٢٥) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) كان يصوم يو الاثنين والخميس، وسئل عن ذلك فقال: ان أعمال العباد تعرض يوم الاثنين ويوم الخميس). (سنن ابوداود ٢٤٣٦ ، كتاب الصيام، باب في صوم الاثنين والخميس).

(١٢٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): صوم يوم عرفة كفارة سنتين، سنة قبله وسنة بعده). (سنن النسائي الكبرى ٢٨٠٠ كتاب الصيام، صوم يوم عرفة والفضل في ذلك).

(١٢٧) (ابو هريرة رضي الله عنه) قال: اوصانى خليلي (صلى الله عليه وسلم) بِثَلَاثِ صِيَامٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ وَرَكَعَتَيِ الضُّحَى وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ). (صحيح البخاري ١٩٨١ كتاب الصوم، بَابُ صِيَامِ أَيَّامِ الْبَيْضِ).

(١٢٨) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: لَا يَصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ). (صحيح البخاري ١٩٨٥، كتاب الصوم، بَابُ صَوْمِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ).

(١٢٩) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن صومين يوم الفطر ويوم الأضحى). (صحيح مسلم (١١٤٠) باب النهي عن صوم يوم الفطر ويوم الأضحى).

(١٣٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا نهارها، فإن الله ينزل فيها لغروب الشمس إلى سماء الدنيا. فيقول ألا من مستغفر لي فأغفر له ألا من مستترق فأرزقه ألا من مبتلى فأعافيه ألا كذا ألا كذا حتى يطلع الفجر). (ابن ماجه (١٣٨٨)، باب ما جاء في ليلة النصف من شعبان).

(١٣١) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا تصوم المرأة وزوجها شاهد يوما من غير شهر رمضان إلا بإذنه). (ابن ماجه (١٧٦١) باب في المرأة تصوم بغير إذن زوجها).

(١٣٢) (الاقرع بن ثابت سأل رسول الله (صلى الله عليه وسلم): الحج كل عام؟ قال: لا، بل حجة واحدة). (سنن ابوداود ٤٠٠/١ ، كتاب المناسك).

(١٣٣) (عن أبي هريرة أن النبي (صلى الله عليه وسلم): قال (لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر أن تسافر مسيرة يوم واحد ليس لها ذو حرمة). (سنن ابن ماجه ٢٨٩٩، باب المرأة تحج بغير ولي).

(١٣٤) (ان النبي صلى الله عليه وسلم): (صلى في ذى الحليفة ركعتين ثم احرم). (سنن ابوداود ٤٣٩/١ كتاب المناسك).

(١٣٥) (ان النبي صلى الله عليه وسلم): (اغتسل لاحرامه). (سنن الترمذي ٥٦٧/٢ كتاب الحج).

(١٣٦) (ان النبي صلى الله عليه وسلم): (ليحرم احدكم في ازار ورداء ونعلين). (صحيح البخاري ٥٦٠/٢)، كتاب الحج، المذهب في فقه الإمام الشافعي، باب الإحرام وما يحرم فيه، فصل فيما يفعله المحرم).

(١٣٧) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): (خير ثيابكم البياض، فالبسوها وكفنوا فيها موتاكم). (سنن ابن ماجه ٣٥٦٦) باب البياض من الثياب).

(١٣٨) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): (جاءني جبريل فقال يا محمد مر أصحابك فليرفعوا أصواتهم بالتلبية، فإنها من شعار الحج) (سنن ابن ماجه ٢٩٢٣) باب رفع الصوت بالتلبية).

(١٣٩) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) (سُئِلَ عن العمرة اهي واجبة؟ قال: لا، وان تعتمر خير لك). (سنن ابن ماجه ٩٦٨/٢ كتاب المناسك).

(١٤٠) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (عُمرة في رمضان تعدل حجة). (سنن ابوداود ٤٦٠/١، كتاب المناسك).

(١٤١) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (الحج عرفات، فمن ادرك العرفة قبل ان يطلع الفجر، فقد ادرك الحج). (سنن ابوداود ٤٥١/١ كتاب المناسك).

(١٤٢) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (من زار قبري وجبت له شفاعتي). (سنن الدارقطني ٢٧٨/٢، سنن البيهقي ٢٤٥/٥).

(١٤٣) (جاءت امرأة إلى النبي صلى الله عليه وسلم) فقالت: إن أمي ماتت ولم تحج فأحج عنها؟ قال نعم حجي عنها). (سنن الترمذي ٩٢٩، باب ما جاء في الحج عن الشيخ الكبير والميت).

(١٤٤) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (كل مسكر خمر، وكل خمر حرام). (صحيح مسلم ٧٥-٢٠٠٣)، كتاب الاشربة، باب بيان أن كل مسكر خمر وأن كل خمر حرام).

(١٤٥) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: ان من التمر لخمراً، وان من البر لخمراً،

وان من الشعير لخمراً، وان من العسل لخمراً). (سنن ابوداود ٢/٢٩٣، كتاب الاشربة).

(١٤٦) (حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي عَمْرُو أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ غَزَوْنَا جَيْشَ الْخَبِطِ وَأَمَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ فَجَعْنَا جَوْعًا شَدِيدًا فَأَلْقَى الْبَحْرَ حَوْتًا مِثْلًا لَمْ يَرِ مِثْلُهُ يُقَالُ لَهُ الْعَنْبَرُ فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ عَظْمًا مِنْ عِظَامِهِ فَمَرَّ الرَّكِبُ تَحْتَهُ). (صحيح البخاري (٥٤٩٣) بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى { أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ } وَقَالَ عَمْرٌ صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ { وَطَعَامُهُ } مَا رَمَى بِهِ وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الطَّافِي حَنَالٌ وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ { طَعَامُهُ } مِثْلُهُ إِلَّا مَا قَدَرْتِ مِنْهَا وَالْجَرِيُّ لَأَ تَأْكُلُهُ الْيَهُودُ وَنَحْنُ نَأْكُلُهُ وَقَالَ شَرِيحٌ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُلُّ شَيْءٍ فِي الْبَحْرِ مَذْبُوحٌ وَقَالَ عَطَاءٌ أَمَا الطَّيْرُ فَأَرَى أَنْ يَذْبَحَهُ وَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ قُلْتُ لِعَطَاءٍ صَيْدُ الْأَنْهَارِ وَقِلَاتِ السَّيْلِ أَصِيدُ بَحْرٍ هُوَ قَالَ نَعَمْ ثُمَّ تَلَا { هَذَا عَذْبٌ فَرَاتٌ سَانِعٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا } وَرَكِبَ الْحَسَنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى سَرَجٍ مِنْ جُلُودِ كِلَابِ الْمَاءِ وَقَالَ الشَّعْبِيُّ لَوْ أَنَّ أَهْلِي أَكَلُوا الضَّفَادِعَ لَأَطَعَمْتُهُمْ وَلَمْ يَرَ الْحَسَنُ بِالسُّلْحَفَةِ بَأْسًا وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ كُلُّ مَنْ صَيْدَ الْبَحْرَ نَصْرَانِيٌّ أَوْ يَهُودِيٌّ أَوْ مَجُوسِيٌّ وَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ فِي الْمُرِي ذَبِحَ الْخَمْرَ النَّيْنَانَ وَالشَّمْسُ).

(١٤٧) (عن عبد الله بن بريدة عن أبيه قال: خطب أبو بكر وعمر (رضي الله عنهما)

فاطمة فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إنها صغيرة فخطبها علي فزوجها منه).

(سنن النسائي الكبرى (٥٣٢٩)، تزوج المرأة مثلها من الرجال في السن).

(١٤٨) (عن أبي هريرة قال: كنت عند النبي (صلى الله عليه وسلم) فأتاه رجل فأخبره

أنه تزوج امرأة من الأنصار فقال له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أنظرت إليها؟ قال:

لا، قال: فاذهب فانظر إليها فإن في أعين الأنصار شيئاً). (صحيح مسلم ٧٤ -

١٤٢٤)، باب نذب النظر إلى وجه المرأة وكفيها لمن يريد تزوجها).

(١٤٩) (أن عمر بن الخطاب رضي الله عنه حدثنا قال: حين تأيمت حفصة بنت

عمر من خنيس بن حذافة السهمي وكان من أصحاب رسول الله صلى الله عليه و

سلم فتوفي بالمدينة فقال عمر فاتيت عثمان بن عفان (رضي الله عنه) فعرضت عليه

حفصة بنت عمر قال قلت إن شئت أنكحتك حفصة قال سأنظر في أمري فلبثت

ليالي ثم لقيني فقال قد بدا لي أن لا أتزوج يومي هذا قال عمر فلقيت أبا بكر

الصديق (رضي الله عنه) فقلت إن شئت زوجتك حفصة بنت عمر فصمت أبو بكر فلم يرجع إلي شيئاً فكنت عليه أوجد مني على عثمان فلبثت ليالي ثم خطبها رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فأنكحتها أياه فلقيني أبو بكر فقال لعلك وجدت علي حين عرضت علي حفصة فلم أرجع إليك شيئاً قال عمر قلت نعم قال فإنه لم يمنعني أن أرجع إليك شيئاً فيما عرضت علي إلا أنني قد كنت علمت أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قد ذكرها فلم أكن لأفشي سر رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ولو تركها رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قبلتها). (سنن النسائي الكبرى (٥٣٦٤)، انكاح الرجل ابنته الكبيرة). (١٥٠) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا تنكح المرأة على عمتها ولا على خالتها). (سنن ابن ماجه ١٩٢٩ باب لا تنكح المرأة على عمتها ولا على خالتها). (١٥١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا نكاح إلا بولي). (ابن ماجه ١٨٨١، باب لا نكاح إلا بولي).

(١٥٢) (حدثني عبيدالله بن عمر بن ميسرة القواريري حدثنا خالد بن الحارث حدثنا هشام عن يحيى بن أبي كثير حدثنا أبو سلمة حدثنا أبو هريرة أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: لا تنكح الأيم حتى تستأمر ولا تنكح البكر حتى تستأذن قالوا يا رسول الله وكيف إذن؟ قال أن تسكت). (صحيح مسلم - ٦٤ - ١٤١٩) باب استئذان الثيب في النكاح بالنطق والبكر بالسكوت).

(١٥٣) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن الشغار والشغار أن يقول الرجل للرجل زوجني ابنتك أو أختك على أن أزوجك ابنتي أو أختي، وليس بينهما صداق). (سنن ابن ماجه ١٨٨٣ - باب النهي عن الشغار).

(١٥٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا تزوج المرأة المرأة، ولا تزوج المرأة نفسها، فإن الزانية هي التي تزوج نفسها). (سنن ابن ماجه ١٨٨٢، باب لا نكاح إلا بولي).

(١٥٥) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) مر ببعض المدينة . فإذا هو بجوار يضربن بدفهن ويتغنين ويقلن: نحن جوار من بني النجار، يا حبذا محمد من جار، فقال

النبي (صلى الله عليه وسلم): (الله يعلم إنني لأحبكن). (سنن ابن ماجه ١٨٩٩، باب الغناء والدف).

(١٥٦) (عن ابن عباس قال: أنكحت عائشة ذات قرابة لها من الأنصار، فجاء رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فقال: (أهديتم الفتاة؟) قالوا نعم، قال: (أرسلتم معها من يغني؟) قالت: لا، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن الأنصار قوم فيهم غزل، فلو بعثتم معها من يقول أتيناكم أتيناكم فحيانا وحياكم). (سنن ابن ماجه ١٩٠٠، باب الغناء والدف).

(١٥٧) (حدثنا سويد بن سعيد، حدثنا عبد العزيز بن محمد الدراوردي عن سهيل بن أبي صالح عن أبيه عن أبي هريرة: أن النبي (صلى الله عليه وسلم) كان إذا رفاً قال (بارك الله لكم، وبارك عليكم، وجمع بينكما في خير). (سنن ابن ماجه ١٩٠٥ - باب تهنئة النكاح).

(١٥٨) (عن أنس بن مالك قال: ما رأيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أولم على شيء من نسائه ما أولم على زينب، فإنه ذبح شاة. (سنن ابن ماجه ١٩٠٨، باب الوليمة).

(١٥٩) (عن ابن عمر: أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال (إذا دعى أحدكم إلى وليمة عرس فليجب). (سنن ابن ماجه ١٩١٤ - باب إجابة الداعي).

(١٦٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن للثيب ثلاثا وللبكر سبعا). (سنن ابن ماجه ١٩١٦، باب الإقامة على البكر والثيب).

(١٦١) ((لاخرج على الزوجين في التجرد من الثياب)، وقد سبق بيان هذا في (احكام النظر)، وانه لا حد للعودة بين الزوجين). (صحيح فقه السنة وادلته وتوضيح مذاهب الائمة، ج ٣، ص ١٨٨).

(١٦٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا أتى أحدكم أهله فليستتر ولا يتجرد تجرد العيرين). (سنن ابن ماجه ١٩٢١ - باب الستر عند الجماع).

(١٦٣) (ثايه تي ٢٤ سوورده تي النساء، تفسير القرطبي)).

(١٦٤) (عن عبدالله بن عمرو أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: الدنيا متاع وخير متاع الدنيا المرأة الصالحة). (صحيح مسلم) (٦٤ - (١٤٦٧)) ، ١٧ - باب خير متاع الدنيا المرأة الصالحة).

(١٦٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) في الذي يعتق جاريته ثم يتزوجها له أجران). (صحيح مسلم (٨٦ - ١٥٤) باب فضيلة إعتاق أمة ثم يتزوجها).

(١٦٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): والذي نفس محمد بيده لا تؤدي المرأة حق ربها حتى تؤدي حق زوجها). (سنن ابن ماجه (١٨٥٣) باب حق الزوج على المرأة).

(١٦٧) (عن أبي هريرة عن النبي (صلى الله عليه وسلم)، قال: إذا باتت المرأة هاجرة فراش زوجها، لعنتها الملائكة حتى تصبح). (صحيح مسلم (١٢٠ - (١٤٣٦))، باب تحريم امتناعها من فراش زوجها).

(١٦٨) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ملعون من أتى امرأته في دبرها). (سنن ابوداود (٢١٦٢)، باب في جامع النكاح).

(١٦٩) (عن عائشة قالت: جاءت سهلة بنت سهيل إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقالت: يا رسول الله إنني أرى في وجه أبي حذيفة الكراهية من دخول سالم علي، فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) (أرضعيه) قالت كيف أرضعه وهو رجل كبير؟ فتبسم رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وقال (قد علمت أنه رجل كبير)، ففعلت، فأتت النبي (صلى الله عليه وسلم) فقالت: ما رأيت في وجه أبي حذيفة شيئاً أكرهه بعد، وكان شهد بدرا). (سنن ابن ماجه (١٩٤٣) باب رضاع الكبير، صحيح مسلم (١٤٥٣) باب رضاعة الكبير).

(١٧٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ماء الرجل غليظ أبيض وماء المرأة رقيق أصفر فأيهما سبق كان الشبه). (سنن النسائي الكبرى ٢٠٦ باب الفصل بين ماء الرجل وماء المرأة).

(١٧٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ستر ما بين الجن وعورات بني آدم إذا دخل الكنيف أن يقول: بسم الله). (سنن ابن ماجه ٣١٣، باب ما يقول الرجل إذا دخل بيت الخلاء). (١٧٢) (عن عبدالله قال: حدثنا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وهو الصادق المصدوق إن أحدكم يجمع خلقه في بطن أمه أربعين يوماً ثم يكون في ذلك علقة مثل ذلك ثم

يكون في ذلك مضغة مثل ذلك ثم يرسل الملك فينفخ فيه الروح ويؤمر بأربع كلمات يكتب رزقه وأجله وعمله وشقي أو سعيد فوالذي لا إله غيره إن أحدكم ليعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها وإن أحدكم ليعمل بعمل أهل النار حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل الجنة فيدخلها). (صحيح مسلم، ١ - ٢٦٤٣) كتاب القدر، باب كيفية الخلق الأدمي في بطن أمه وكتابة رزقه وأجله وعمله وشقاوته وسعادته).

(١٧٣) (أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ مَا مِنْ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ إِلَّا وَالشَّيْطَانُ يَمَسُّهُ حِينَ يُوَلَّدُ فَيَسْتَهْلُ صَارِحًا مِنْ مَسِّ الشَّيْطَانِ إِيَّاهُ إِلَّا مَرِيَمَ وَأَبْنَاهَا). (فتح الباري بشرح صحيح البخاري (٤٣٧٨) الحديث الشريف، صحيح مسلم (١٤٦ - م - (٢٣٦٦))، باب فضائل عيسى عليه السلام).

(١٧٤) (أن أبا هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ما من مولود إلا يولد على الفطرة ثم يقول اقرؤا { فطرة الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم } ﴿٣٠ / الروم﴾ (صحيح مسلم ٢٢ - م ٢ - (٢٦٥٨) باب معنى كل مولود يولد على الفطرة وحكم موت أطفال الكفار وأطفال المسلمين).

(١٧٥) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) كان يؤتى بالصبيان فيبرك عليهم ويحنكهم). (صحيح مسلم (٢١٤٧) باب استحباب تحنك المولود عند ولادته وحمله إلى صالح يحنكه). (١٧٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إنكم تدعون يوم القيامة بأسمائكم وأسماء آبائكم فأحسنوا أسماءكم). (ابن قيم الجوزية في شرح سنن أبي داود (٤٩٤٠)).

(١٧٧) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): تسموا بأسماء الأنبياء وأحب الأسماء إلى الله عبد الله وعبد الرحمن وأصدقها حارث وهمام وأقبحها حرب ومرة). (سنن أبو داود (٤٩٥٠)، باب في تغيير الأسماء).

(١٧٨) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ). (سنن ابن ماجه ١٩٣٧، باب يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب).

(١٧٩) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال (لا تحرم الرضعة ولا الرضعتان أو المصاة والمصتان). (سنن ابن ماجه ١٩٤٠، باب لا تحرم المصاة ولا المصتان).

(١٨٠) (عن ابن عباسٍ قال: تنتظرُ النساءُ أربعين يوماً أو نحوها). (سنن الدرامي (٩٩٤)، باب وقت النساء وما قيل فيه).

(١٨١) (أخبرنا): عَمِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ شَافِعٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ السَّائِبِ عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ يَزِيدَ: أَنَّ رُكَّانَةَ بْنَ عَبْدِ يَزِيدَ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ سُهَيْمَةَ الْمَرْزُوقَةَ الْبَيْتَةَ ثُمَّ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنِّي طَلَّقْتُ امْرَأَتِي سُهَيْمَةَ الْبَيْتَةَ وَاللَّهِ مَا أُرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً فَرَدَّهَا إِلَيَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَلَّقَهَا الثَّانِيَةَ فِي زَمَانِ عُمَرَ وَالثَّلَاثَةَ فِي زَمَانِ عَثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، (مسند الشافعي (١١٨)، الباب الأول فيما جاء في أحكام الطلاق).

(١٨٢) (وحدثنا محمد بن المثني حدثنا حفص بن غياث حدثنا هشام عن أبيه عن فاطمة بنت قيس قالت قلت يا رسول الله زوجي طلقني ثلاثاً وأخاف أن يقتحم علي قال فأمرها فتحولت). (صحيح مسلم ٥٣ - (١٤٨٢) باب المطلقة ثلاثاً لانفقة لها).

(١٨٣) (عن زينب بنت أبي سلمة قالت: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول على المنبر: لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر تحد على ميت فوق ثلاث إلا على زوج أربعة أشهر وعشراً). (صحيح مسلم (٥٨ - (١٤٨٦))، باب وجوب الإحداد في عدة الوفاة وتحريمه في غير ذلك إلا ثلاثة أيام).

(١٨٤) (عن سعيد بن المسيب: أن عمر وعثمان (رضي الله عنهما) قالوا امرأة المفقود تريض أربع سنين ثم تعتد أربعة أشهر وعشراً ثم تنكح). (سنن البيهقي الكبرى (١٥٣٤٤)، باب من قال تنتظر أربع سنين ثم أربعة أشهر وعشراً ثم تحل).

(١٨٥) (لعن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) المحلل والمحلل له). (ابن ماجه ١٩٣٤، باب المحلل والمحلل له).

(١٨٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن الله تجاوز لأمتي عما حدثت به أنفسها، ما لم تعمل به أو تكلم به). (سنن ابن ماجه (٢٠٤٠)، باب من طلق في نفسه ولم يتكلم به).

(١٨٧) (عن محمد بن عبيد بن أبي صالح الذي كان يسكن إيليا قال خرجت مع عدي بن عدي الكندي حتى قدمنا مكة فبعثني إلى صفية بنت شيبة وكانت قد حفظت

من عائشة قالت سمعت عائشة تقول: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (لا طلاق ولا عتاق في غلاق). (سنن ابوداود (٢١٩٣)، باب في الطلاق على الغلط. قال أبو داود الغلاق أظنه في الغضب).

(١٨٨) (أَنَّ رُكَاةَ بْنَ عَبْدِ يَزِيدٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثُمَّ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وقال: إني طَلَّقْتُ امْرَأَتِي الْبَيْتَةَ (البِتَّةُ القاطعة وهي تحتل ثلاثاً ويؤخذ بقوله في النية بالنسبة للعدد) وَاللَّهِ مَا أُرِدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (وَاللَّهِ مَا أُرِدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً؟ فَقَالَ رُكَاةٌ: وَاللَّهِ مَا أُرِدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً فَرَدَّهَا إِلَيْهِ). (مسند الشافعي (١١٧) الباب الأول فيما جاء في أحكام الطلاق).

(١٨٩) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): (أبغض الحلال إلى الله الطلاق)). (سنن ابن ماجه (٢٠١٨)، باب الطلاق).

(١٩٠) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): أيما امرأة سألت زوجها طلاقاً في غير ما بأس فحرام عليها رائحة الجنة). (سنن ابوداود (٢٢٢٦)، باب في الخلع).

(١٩١) (حدثنا أحمد بن عمرو بن السرح ثنا ابن وهب عن عياض بن عبد الله الفهري وغيره عن ابن شهاب عن سهل بن سعد في هذا الخبر قال: فطلقها ثلاث تطليقات عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فأنفذه رسول الله صلى الله عليه وسلم وكان ما صنع عند النبي صلى الله عليه وسلم سنة قال سهل حضرت هذا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فمضت السنة بعد في المتلاعنين أن يفرق بينهما ثم لا يجتمعان أبداً). (سنن ابوداود (٢٢٥٠)، باب في اللعان).

(١٩٢) (عن ابن عمر: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم فرَّقَ بين المتلاعنين والحَقَّ الولدَ بالمرأة فكان يُدعى إليها). (مسند الشافعي (١٥٤)، الباب الثالث في اللعان (اللعان: لغة

المباعدة: وشرعا كلمات معلومة).

(١٩٣) (حدثنا محمود بن خالد وموسى بن عامر قالوا ثنا الوليد أخبرنا ابن جابر ثنا مكحول قال: جعل رسول الله صلى الله عليه وسلم ميراث ابن الملاعنة لأمه ولورثتها من بعدها). (سنن ابوداود (٢٩٠٧)، باب ميراث ابن الملاعنة).

(١٩٤) (أخبرنا): سفيان عن أيوب عن سعيد بن جبير قال: سمعت ابن عمر يقول فرَّقَ رسول الله صلى الله عليه وسلم بين أخوي بني العجلان وقال: هكذا ياصبغيه المسبحة والوسطى ففرَّقهما الوسطى والتي تليها يعني المسبحة وقال: (الله يعلم

أَنْ أَحَدَكُمَا كَاذِبٌ فَهَلْ مِنْكُمَا تَائِبٌ)). (مسند الشافعي (١٥٥)، الباب الثالث في اللعان، اللعان: لغة المباعدة: وشرعا كلمات معلومة).

(١٩٥) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (خيركم خيركم لأهله، وأنا خيركم لأهلي). (سنن ابن ماجه ١٩٧٧ - باب حسن معاشره النساء).

(١٩٦) (ان امرأة قالت: يارسول الله، ان ابني هذا، كان بطني له وعاء، وثديي له سقاء، وحجري له حواء، وان اباه طلقني، واراد ان ينزعه مني، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (انت احق به مالم تنكحي). (سنن ابوداود ٥٢٩/١ كتاب الطلاق، باب من احق بالولد).

(١٩٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قضى في بنت حمزة لخالتها، وقال: الخالة بمنزلة الأم))، (صحيح البخارى (٢٦٩٩)، مَا جَاءَ فِي الْإِصْلَاحِ بَيْنَ النَّاسِ، بَابُ كَيْفَ يُكْتَبُ هَذَا مَا صَلَحَ فَلَانَ بِنِ فُلَانٍ).

(١٩٨) (حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ حَدَّثَنَا أَبُو قَيْسٍ سَمِعْتُ هُرَيْلَ بْنَ شَرْحِبِيلَ قَالَ سَأَلَ أَبُو مُوسَى عَنْ بِنْتٍ وَأَبْنَةٍ ابْنٍ وَأُخْتٍ فَقَالَ لِلْبِنْتِ النَّصْفُ وَلِلْأُخْتِ النَّصْفُ وَأْتِ ابْنَ مَسْعُودٍ فَسَيِّئًا بَعْنِي فَسَأَلَ ابْنَ مَسْعُودٍ وَأُخْبِرَ بِقَوْلِ أَبِي مُوسَى فَقَالَ لَقَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَقْضِي فِيهَا بِمَا قَضَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْأَبْنَةِ النَّصْفَ وَالْأَبْنَةَ ابْنَ السُّدُسِ تَكْمَلَةَ الثَّلَاثِينَ وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ فَآتَيْنَا أَبَا مُوسَى فَأَخْبَرَنَا بِقَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ لَنَا تَسْأَلُونِي مَا دَامَ هَذَا الْحَبْرُ فِيكُمْ). (صحيح البخاري (٦٧٣٦)، باب ميراث ابنة الابن مع بنت).

(١٩٨ب) (فكان رجل يخدم النبي (صلى الله عليه وسلم)، ومات على شيء، ولم يكن له وارث، فأمر النبي (صلى الله عليه وسلم) باعطائه لأبن بلده صدقة عليه فقط، والا فأهل العلم على ان مال هذا ونحوه لبيت مال المسلمين). (غاية المأمول شرح تاج الأصول، ج ٢/ص ٢٣٩، توريث ذوي الارحام).

(١٩٩) (عن عائشة (رضي الله عنها): أن مولى للنبي (صلى الله عليه وسلم) مات وترك شيئاً ولم يدع ولدا ولا حميماً، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): أعطوا ميراثه رجلاً من أهل قريته). (سنن ابو داود (٢٩٠٢)، باب في ميراث ذوي الأرحام).

(٢٠٠) عن أسامة بن زيد: أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يرث المسلم الكافر ولا يرث الكافر المسلم). (صحيح مسلم (١ - ١٦١٤)) كتاب الفرائض).

(٢٠١) عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ليس للقاتل من الميراث شيء. (سنن النسائي الكبرى (٦٣٦٧)، باب توريث القاتل).

(٢٠٢) عن جابر بن عبد الله قال: خرجنا مع رسول الله (صلى الله عليه وسلم) حتى جئنا امرأة من الأنصار في الأسواف (هو اسم لحرم المدينة الذي حرمه رسول الله صلى الله عليه وسلم) فجاءت المرأة بابتنتين لها فقالت يارسول الله هاتان بنتا ثابت بن قيس قتل معك يوم أحد وقد استفتاء عمهما مالهما وميراثهما كله ولم يدع لهما مالا إلا أخذهما فما ترى يارسول الله؟ فوالله لا تنكحان أبدا إلا ولهما مال فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "يقضي الله في ذلك" قال ونزلت سورة النساء {يوصيكم الله في أولادكم} الآية فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "ادعوا لي المرأة وصاحبها" فقال لعمهما "أعطهما الثلثين وأعط أمهما الثمن وما بقي فلك" (سنن ابوداود (٢٨٩١)، باب ما جاء في ميراث الصلب).

(٢٠٣) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يبيع بعضكم على بيع بعض). (سنن ابن ماجه (٢١٧١) باب لا يبيع الرجل على بيع أخيه ولا يسوم على سومه).

(٢٠٤) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يبيع حاضر لباد دعوا الناس يرزق الله بعضهم من بعض). (سنن ابن ماجه ٢١٧٦ - باب النهي أن لا يبيع حاضر لباد).

(٢٠٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (الجالب مرزوق والمحتكر ملعون). (ابن ماجه ٢١٥٢ - باب الحكرة والجلب).

(٢٠٦) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم): نهى عن النجش). (سنن ابن ماجه (٢١٧٣) باب ماجاء في النهي عن النجش).

(٢٠٧) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن تلقى الجلب)، (سنن ابن ماجه ٢١٧٩، باب النهي عن تلقى الجلب).

(٢٠٨) (عن أبي هريرة قال: نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيعتين في بيعة). (سنن النسائي الكبرى (٦٢٢٨)، النهي عن بيعتين في بيعة وهو أن يقول أبيعك هذه السلعة بمائة درهم نقدا وبمائتي درهم نسيئة).

(٢٠٨ب) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيعتين عن الملامسة والمناذرة). (سنن ابن ماجه (٢١٦٩) باب ماجاء في النهي عن المناذرة واللامسة).
(٢٠٩) (ان النبي (صلى الله على وسلم)، قال: (انما البيع عن تراض). (سنن البيهقي ١٧/٦، المجموع ١٦٧/٩).

(٢١٠) (عن ابن عمر: أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: من اشترى طعاما فلا يبعه حتى يستوفيه). (صحيح مسلم (١٥٢٦)، باب بطلان بيع المبيع قبل القبض).
(٢١١) (عن فضالة بن عبيد صاحب النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه قال: كل قرض جر منفعة فهو وجه من وجوه الربا). (سنن البيهقي الكبرى (١٠٧١٥)، باب كل قرض جر منفعة فهو ربا).

(٢١٢) (تفسيرى القرطبي سوورهتى البقرة / ثايهتى ٢٧٩).

(٢١٣) (لعن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اكل الربا وموكله وشاهده وكاتبه)، (سنن ابو داود ٢ / ٢١٩ كتاب البيوع، باب اكل الربا وموكله).

(٢١٤) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله: يأتي على الناس زمان يأكلون الربا فمن لم يأكله أصابه من غباره). (٦٠٢٤ سنن النسائي الكبرى ، ١ باب اجتناب الشبهات في الكسب).

(٢١٥) حَدَّثَنَا صَدَقَةُ أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي نَجِيحٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَثِيرٍ عَنْ أَبِي الْمُنْهَالِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِفُونَ بِالْتَّمْرِ السَّنَتَيْنِ وَالثَّلَاثَ فَقَالَ مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَفِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ حَدَّثَنَا عَلِيُّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي نَجِيحٍ وَقَالَ فَلْيُسَلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ. (صحيح البخاري ٢٢٤٠ / باب السلم في وزن معلوم).

(٢١٦) (قال النبي (صلى الله عليه وسلم): من كُشِفَ عن مُسْلِمٍ كُرْبَةٌ مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، كُشِفَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةٌ مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ). (صحيح مسلم، ٢١/١٧، كتاب الذكر والدعاء).

(٢١٧) (حدثنا هشام بن عمار والحسن بن عرفة قالوا ثنا إسماعيل بن عياش . حدثني شرحبيل بن مسلم الخولاني . قال سمعت أبا أمامة الباهلي يقول: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: (الزعيم غارم والدين مقتضي) (٢٤٠٥ سنن ابن ماجه، باب الكفالة).

(٢١٨) (عن أبي هريرة قال قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من يسر على معسر يسر الله عليه في الدنيا والآخرة). (٢٤١٧ سنن ابن ماجه، باب إنظار المعسر).

(٢١٩) (تهفسيرى (ابن كثير) ٢٨٣ البقره). (عن ابن عباس قال: توفي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ودرعه مرهونة عند يهودي بثلاثين صاعا من شعير لأهله). (سنن النسائي الكبرى (٦٢٤٧) مبايعة أهل الكتاب).

(٢٢٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كل شرط ليس في كتاب الله تعالى فهو باطل، ولو كان مائة شرط). (رواه احمد ١٨٣/٦).

(٢٢١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا يخلون احدكم بامرأة ليست له بمحرم، فان ثالثهما الشيطان). (متفق عليه ٣٢٥/١).

(٢٢٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من وجد متاعه بعينه عند رجل قد أفلس فهو أحق به من غيره). (سنن ابن ماجه (٢٣٥٨) باب من وجد متاعه بعينه عند رجل قد أفلس).

(٢٢٣) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من ولي يتيما، وله مال فليتجر له بماله، ولا يتركه حتى تاكله الصدقة). (المجموع ٣٤٧/١٣).

(٢٢٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (المسلمون على شروطهم، والصلح جائز بين المسلمين). (سنن ابو داود ٢٧٣/٢، كتاب الاقضية، باب الصلح).

(٢٢٥) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة، ثنا خالد بن مخلد، حدثنا كثير بن عبد الله بن عمرو بن عوف عن أبيه عن جده قال سمعت رسول الله يقول: (الصلح جائز بين المسلمين، إلا صلحا حرم حلالا أو أحل حراما). (سنن ابن ماجه (٢٣٥٣) باب الصلح).

(٢٢٦) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ وَمَنْ أَتْبَعَ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ). (صحيح البخاري (٢٢٨٨) باب إذا أحال على ملىٍّ فَلَيْسَ لَهُ رَدٌّ).

(٢٢٧) (عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي عليه السلام قال " إن الله عز وجل يقول: أنا ثالث الشريكين ما لم يخن أحدهما صاحبه فإذا خانه خرجت من بينهما "). (رواه أبو داود (٣٣٨٣)، باب في الشركة).

(٢٢٨) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كل شرط ليس في كتاب الله تعالى فهو باطل،). (صحيح البخاري ١/١٧٤، كتاب المساجد).

(٢٢٩) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (وكل عمرو بن أمية الضمري في نكاح ام حبيبة). (سنن ابوداود ١/٤٨١ كتاب النكاح).

(٢٣٠) (قال النبي (صلى الله عليه وسلم): مَنْ كَتَفَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ). (صحيح البخاري ٢/٨٦٢، كتاب المظالم).

(٢٣١) (حدثنا عبید الله بن الجهم الأنماطي، ثنا أيوب بن سويد عن المثني عن عمرو ابن شعيب عن أبيه عن جده قال قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من أودع وديعة فلا ضمان عليه). (٢٤٠١ سنن ابن ماجه (٦) باب الوديعة).

(٢٣٢) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): استعار من ابي طلحة فرساً فركبه). (صحيح البخاري ٢/٩٢٦، كتاب الهبة).

(٢٣٣) (عن صفوان ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (استعار منه درعاً يوم حنين، فقال اغصباً يا محمد؟ قال: بل عارية مضمونة). (سنن ابوداود ٢/٢٦٥، كتاب البيوع).

(٢٣٤) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (حُرْمَةُ مَالِ الْمُؤْمِنِ كَحُرْمَةِ دَمِهِ). (الفتح الكبير ٢/٧١).

(٢٣٥) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم): قال: لا يحل لأمرئٍ ان يأخذ مال أخيه بغير طيب نفسٍ منه). (رواه احمد ٥/٤٢٥).

(٢٣٦) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): قال : لا يأخذ احدكم متاع أخيه، لاعباً او جاداً، فأذا أخذ احدكم عصا أخيه فليردها). (سنن ابوداود ٢/٥٩٧).

(٢٣٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): قال: لاشفعة الا في ربعة او الحائط). (صحيح مسلم ٤٧/١١، كتاب المساقات).

(٢٣٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): عامل اهل خيبر على شطر ما يخرج منها من ثمر وزرع). (صحيح البخاري ٧٩٨/٢ كتاب الاجارة).

(٢٣٩) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة ثنا عمر بن أيوب عن جعفر بن برقان عن ثابت بن الحجاج عن زيد بن ثابت قال: نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن المخابرة، قلت وما المخابرة؟ قال أن تأخذ الأرض بنصف أو ثلث أو ربع). (سنن ابوداود ٣٤٠٧) باب في المخابرة).

(٢٤٠) (قال: رسول الله (صلى الله عليه وسلم) من كان له ارض فليزرعها، ولا يُكرها بثلث ولا بربع ولا بطعام مسمى). (صحيح البخاري ٨١٩/٢ كتاب المزارعة).

(٢٤١) (حدثنا محمد بن بشار أخبرنا عبد الوهاب الثقفي أخبرنا أيوب عن هشام بن عروة عن أبيه عن سعيد بن زيد: عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال من أحيا أرضا ميتا فهي له وليس لعرق ظالم حق). (سنن الترمذي ١٣٧٨/باب ما ذكر في إحياء أرض الموات).

(٢٤٢) (عن رافع بن خديج قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من زرع في أرض قوم بغير إذنهم فليس له من الزرع شيء وله نفقته). (سنن ابوداود ٣٤٠٣)، باب في زرع الأرض بغير إذن صاحبها).

(٢٤٣) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (احتجم واعطى الحجام اجره). (صحيح البخاري ٧٩٦/٢ كتاب الاجارة).

(٢٤٤) (ان علياً (كرم الله وجهه) كان يسقي الماء لامرأة يهودية، كل دلو بتمرة). (سنن ابن ماجه ٨١٨/٢ كتاب الرهون).

(٢٤٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): الراحمون يرحمهم الله، ارحموا من في الارض يرحمكم من في السماء، الرحم شُجنة من الرحمن، من وصلها وصله الله، ومن قطعها قطعته الله). (سنن الترمذي ٥١/٦ كتاب البر).

(٢٤٦) (عن النعمان بن بشير قال: تصدق علي أبي ببعض ماله فقالت أمي عمرة بنت رواحة لا أرضى حتى تشهد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فانطلق أبي إلى النبي (صلى الله عليه وسلم)

ليشهده على صدقتي، فقال له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) (أفعلت بولدك هذا كلهم؟) قال: لا، قال: (اتقوا الله واعدلوا في أولادكم)، فرجع أبي فرد تلك الصدقة). (صحيح مسلم ١٣-١٦٢٢)، باب كراهة تفضيل بعض الأولاد في الهبة).

(٢٤٧) (ان النبي(صلى الله عليه وسلم) قال: لايلح لرجل ان يعطي العطية، فيرجع فيها، الا الوالد فيما اعطى لولده). (سنن الترمذي ٥١/٦ كتاب البر).

(٢٤٨) (روي ابن عمر قال: زوجني قدامة بن مظعون ابنة اخيها عثمان بن مظعون، فاتي قدامة رسول الله(صلى الله عليه وسلم) فقال: انا عمها ووصي ابيها، وقد زوجها من عبدالله بن عمر، فقال (صلى الله عليه وسلم): انها يتيمة لاتنكح الا بأذنها). (سنن الدارقطني ٣/٢٣٠).

(٢٤٩) (قال(صلى الله عليه وسلم): الثلث كثير، انك ان تركت ورثتك اغنياء خير من ان تركتهم عالة، يكتففون الناس)، (صحيح البخارى ١٠٠٦/٣ كتاب الوصايا).

(٢٥٠) (ان النبي(صلى الله عليه وسلم) قال: ان الله تعالى اعطاكم ثلث اموالكم، في اخر اجالكم زيادة في حسناتكم). (سنن الدارقطني ٤/١٥٠).

(٢٥١)(ان النبي(صلى الله عليه وسلم) قال: من اعتق رقبة، اعتق الله بكل عضو منها عضو منه من النار)، (صحيح البخارى ٨٩١/٢ كتاب العتق).

(٢٥٢)(حدثني أبو كامل فضيل بن حسين الجحدري حدثنا أبو عوانة عن فراس عن ذكوان أبي صالح عن زاذان أبي عمر قال: أتيت ابن عمر وقد أعتق مملوكا قال فأخذ من الأرض عودا أو شيئا فقال ما فيه من الإجر ما يسوى هذا إلا أنني سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: (من لطم مملوكه أو ضربه فكفارته أن يعتقه). (صحيح مسلم ٢٩ - (١٦٥٧))، باب صحبة المماليك وكفارة من لطم عبده).

(٢٥٣)(حدثنا راشد بن سعيد الرملي وعبيد الله بن الجهم الأنماطي قالا ثنا ضمرة ابن ربيعة عن سفيان عن عبد الله بن دينار عن ابن عمر قال قال رسول الله صلى الله عليه و سلم : (من ملك ذا رحم محرم فهو حر)، (سنن ابن ماجه(٢٥٢٥) باب من ملك ذا رحم محرم فهو حر).

﴿ ش - (محرم) بالجز على الجوار، لأنه صفة ذا رحم، وضمير فهو لذا رحم لا لمن. وعلى هذا فمن شرطية مبتدأ خبره الجملة الشرطية لا الجملة الجزائية . ﴿

(٢٥٤) (روى ان عمر رضي الله عنه) قال لرسول الله (صلى الله عليه وسلم): اني نذرت ان اعتكف ليلة في الجاهلية، قال له رسول الله (صلى الله عليه وسلم): اوف بعهدك، (صحيح البخارى ٢٤٦٤/٦ كتاب الايمان والنذور).

(٢٥٥) (قوله صلى الله عليه وسلم): كفارة نذر كفارة يمين، (صحيح مسلم ١٠٤/١١ كتاب النذر، باب كفارة النذر).

(٢٥٦) السيره النبويه، عن ابن اسحاق (ص ٦٧).

(٢٥٧) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) حبس رجلا في تهمة ثم خلى سبيله). (سنن ابوداود ٧٣٦٢، باب الحبس في التهمة).

(٢٥٨) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لقتل مؤمن اعظم عند الله من زوال الدنيا). (سنن النسائي ٧٦/٧ كتاب التحريم).

(٢٥٩) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لا يحل دم امرئ مسلم الا باحدى ثلاث: الزاني المحسن، والمرتد عن دينه، وقاتل النفس). (سنن ابوداود ٤٧٩/٢، كتاب الديات).

(٢٦٠) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق). (احمد ٦٦/٥).

(٢٦١) (عن النبي صلى الله عليه وسلم) قال: قتيل الخطأ شبه العمد بالسوط أو العصا مائة من الإبل أربعون منها في بطونها أولادها). (سنن النسائي الكبرى ٦٩٩٤)، باب من قتل بجحر أو سوط).

(٢٦٢) (ان رسول الله صلى الله عليه وسلم) كتب الى اهل اليمن: في النفس مائة ابل، وعلى اهل الذهب الف مثقال، وعلى اهل الورق اثنا عشر الف درهم). (المالك/ الموطأ ص ٥٣٠، ٥٤٤، كتاب العقول، باب ذكر العقول، وباب القصاص في القتل).

(٢٦٤) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قضى في المامومة بثلاث الدية). (سنن البيهقي ٨٢/٨).

(٢٦٣) (اقتلت امرأتان من هذيل ، فرمت احدهما الاخرى بحجر، فقتلتها، وما في بطنها، فقضى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ان دية جنينها غرة عبد او امة). (النظم ١٩٧/٢).

(٢٦٥) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) من قتل نفسه بحديدة فحديده في يده يتوجأ بها في بطنه في نار جهنم خالدًا مخلداً فيها أبداً ومن شرب سما فقتل نفسه فهو يتحساه في نار جهنم خالدًا مخلداً فيها أبداً ومن تردى من جبل فقتل نفسه فهو يتردى في نار جهنم خالدًا مخلداً فيها أبداً). (صحيح مسلم ١٧٥) - (١٠٩) باب غلظ تحريم قتل الإنسان نفسه وإن من قتل نفسه بشيء عذب به في النار).

(٢٦٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من حمل علينا السلاح لیس منا). (صحيح مسلم ١٠٨/١ كتاب الايمان).

(٢٦٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: اذا زنت امة احدكم فتيين زناها فليجلدها الحد، ولا يثرب عليها، ثم اذا زنت فليجلدها الحد، ولا يثرب عليها، ثم اذا زنت الثالثة فتيين زناها، فليبيعها ولو بجبلٍ من الشعر). (صحيح البخارى ٧٥٦/٢ كتاب البيوع).

(٢٦٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من اتى بهيمة، فاقتلوه واقتلوهام معه). (رواه بهذا اللفظ الدارقطني عن ابن عباس (١٢٧/٣)).

(٢٦٩) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ليس على المنتهب قطع ومن انتهب نهبه مشهورة فليس منا). (سنن ابوداود ٤٣٩١ باب القطع في الخلسة والخيانة).

(٢٧٠) (كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لا يقطع يد السارق الا في ريع الدينار فصاعداً). (صحيح البخاري ٢٤٩٢/٦ كتاب الحدود).

(٢٧١) (عن عائشة: أن قريشا أهمهم شأن المرأة المخزومية التي سرقت فقالوا من يكلم فيها رسول الله (صلى الله عليه وسلم)؟ فقالوا ومن يجترئ عليه إلا أسامة حب رسول الله (صلى الله عليه وسلم)؟ فكلمه أسامة فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (أتشفع في حد من حدود الله؟)، ثم قام فاخطب فقال: (أيها الناس إنما أهلك الذين قبلكم أنهم كانوا إذا سرق فيهم الشريف تركوه وإذا سرق فيهم الضعيف أقاموا

عليه الحد وايم الله لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها). (٨ - (١٦٨٨)
صحيح مسلم ٢ - باب قطع السارق الشريف وغيره والنهي عن الشفاعة في الحدود).

(٢٧٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ليس على الخائن قطع). (سنن ابوداود
٤٣٩٢ باب القطع في الخلسة والخيانة).

(٢٧٣) (عن عبد الله بن عمرو أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: تعافوا الحدود
فيما بينكم فما بلغني من حد فقد وجب). (سنن النسائي الكبرى ٧٣٧٣ - كتاب قطع
السارق).

(٢٧٤) (عن ابن عمر (رضي الله عنهما): أن امرأة مخزومية كانت تستعير المتاع فتجده
فأمر النبي (صلى الله عليه وسلم) بقطع يدها). (سنن النسائي ٧٣٧٤ كتاب قطع السارق).

(٢٧٥) (عن عائشة: سرقت ملحفة لها فجعلت تدعو على من سرقها فجعل النبي
(صلى الله عليه وسلم) يقول: لا تسبخي عنه). (سنن النسائي ٧٣٥٩ باب الدعاء على السارق).

(٢٧٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إذا ضاع للرجل متاع أو سرق له متاع
فوجده في يد رجل يبيعه فهو أحق به، ويرجع المشتري على البائع بالثمن). (سنن
ابن ماجه (٢٣٣١) باب من سرق له شئ فوجده في يد رجل اشتراه).

(٢٧٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من بلغ حدا بما ليس بحد، فهو من
المعتدين). (سنن البيهقي الكبرى ٣٢٧/٨).

(٢٧٨) (حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا فَضِيلُ بْنُ سُلَيْمَانَ حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ
حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جَابِرٍ عَمَّنْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا عُقُوبَةَ فَوْقَ
عَشْرِ ضَرْبَاتٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ). (صحيح البخاري (٦٨٤٩) باب كم التعزير
والأدب).

(٢٧٩) (عن ابن عباس قال: جاء خصمان إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) فادعى أحدهما
على الآخر فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) للمدعي أقم بينتك قال يا رسول الله ليس
لي بينة فقال للأخر احلف بالله الذي لا إله إلا هو ما له عليك أو عندك شيء).
(٦٠٠٧ سنن النسائي الكبرى ، كيف اليمين وذكر اختلاف ألفاظ الناقلين للخبر فيه).

(٢٨٠) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): من حلف على يمين، وهو فاجر، ليقطع بها مال امرئ مسلم، لقي الله عزوجل وهو عليه غضبان). (صحيح البخاري ٨٣١/٢ كتاب المساقاة(الشرب)).

(٢٨١) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لن يفلح قوم ولوا أمرهم امرأة). (سنن النسائي الكبرى ٥٩٣٧، كتاب القضاء، ترك استعمال النساء على الحكم).

(٢٨٢) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: القضاة ثلاثة، قاضيان في النار وقاضٍ في الجنة، اما الذي في الجنة فرجل عرف الحق فحكم به وهو في الجنة، اما اللذان في النار: فرجل عرف الحق وجار في حكمه وهو في النار، ورجل قضى للناس على جهل فهو في النار). (سنن ابوداود ٢٦٨/٢ كتاب الاقضية).

(٢٨٣) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لعن الله الراشي والمرتشي في الحكم). (سنن ابوداود ٢٧٠/٢ كتاب الاقضية).

(٢٨٤) (استعمل رسول الله صلى الله عليه وسلم) رجلاً من بني اسد، يسمى ابن التبيية، على الصدقة، فلما قدم قال: هذا لكم وهذا اهدي الي، فقام النبي صلى الله عليه وسلم على المنبر، فقال: ما بال العامل نبعثه على بعض اعمالنا، فيقول هذا لكم وهذا اهدي الي، الا جلس في بيت ابيه وامه، فينظر اهدي اليه ام لا؟ والذي نفسي بيده، لا ياخذ احد منها شيئاً، الا جاء يوم القيامة يحمله على رقبتة). (صحيح البخاري ٦ / ٢٦٢٤ كتاب الاحكام).

(٢٨٥) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لا ينبغي للقاضي ان يحكم بين اثنين وهو غضبان). (سنن ابوداود ٢٧٠/٢ كتاب الاقضية).

(٢٨٦) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: ان الله حرم على امتي: الخمر، والميسر، والمزر، والكوبة، والقنين). (سنن ابوداود ٢٩٥/٢ كتاب الاشربة).

(٢٨٧) (ابن عباس رضي الله عنه) سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الشهادة؟ فقال: هل ترى الشمس؟ قال: نعم، قال: فعلى مثلها فاشهد او دع). (سنن البيهقي ١٥٦/١٠).

(٢٨٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: انكم تختصمون اليّ، وانما انا بشرٌ، ولعلّ ان يكون بعضكم الحنّ بحجته من بعض، فاقضي له بما اسمع، وأضنه صادقاً، فمن قضيت بشيءٍ من حق اخيه، فانما اقطع له قطعة من النار، فليأخذها، او ليدعها). (صحيح البخاري ٨٦٨/٢ كتاب المظالم).

(٢٨٩) (عن حسب بن النعمان الأسدي عن خريم بن فاتك الإسدي قال: صلى النبي الصبح، فلما انصرف قام قائماً، فقال: (عدلت شهادة الزور بالإشراك بالله ثلاث مرات). (سنن ابن ماجه ٢٣٧٢)، باب شهادة الزور).

(٢٩٠) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: انا بريءٌ من كل مسلمٍ مع مشرك). (سنن ابوداود ٤٣/٢ كتاب الجهاد).

(٢٩١) (حدثنا أبو النعمان حدثنا حمادُ بنُ زيدٍ عن يحيى بن سعيدٍ عن محمد بن إبراهيم عن علقمة بن وقاصٍ قال سمعتُ عمر بن الخطاب رضي الله عنه يخطبُ قال سمعتُ النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول: يا أيها الناسُ إنّما الأعمالُ بالنيةِ وإنّما لأمري ما نوى فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله ومن هاجر إلى دنيا يصيبها أو امرأة يتروجهها فهجرته إلى ما هاجر إليّ). (صحيح البخاري ٦٩٥٣)، باب في ترك الحيل وأن لكل امرئ ما نوى في الأيمان وغيرها).

(٢٩٢) (حدثنا يحيى بن أيوب وقتيبة وابن حجر (واللفظ لابن أيوب) قالوا حدثنا إسماعيل (وهو ابن جعفر) أخبرني عبد الله بن دينار أنه سمع عبد الله بن عمر يقول: كنا نبايع رسول الله (صلى الله عليه وسلم) على السمع والطاعة يقول لنا (فيما استطعت). (صحيح مسلم ٩٠ - ١٨٦٧) باب البيعة على السمع والطاعة فيما استطاعت).

(٢٩٣) (سئل النبي (صلى الله عليه وسلم) أي الأعمال أفضل؟ قال: الإيمان بالله ورسوله، وجهاد في سبيل الله). (سنن الترمذي ٢٢٣/٦ كتاب البر والصلة، الباب ٢).

(٢٩٣ب) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين). (سنن ابن ماجه ٢٢٠)، باب فضل العلماء والحث على طلب العلم).

(٢٩٤) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، منع ابابكر (رضى الله عنه) من قتل ابنه). (المجموع ٨٣/١٨).

(٢٩٥) (عن أبي هريرة: أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (الساعي على الأرملة والمسكين كالمجاهد في سبيل الله وكالذي يقوم الليل ويصوم النهار). (سنن ابن ماجه (٢١٤٠)، باب الحث على المكاسب).

(٢٩٦) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: الضيافة ثلاثة ايام). (صحيح البخاري ٢٢٤١/٥، كتاب الادب).

(٢٩٧) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) هادن قريشاً في الحديبية عشر سنين). (صحيح البخاري ٩٧٤/٢، كتاب الشروط).

(٢٩٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد). (٢٦١/٤ المنهاج ومغني المحتاج ، المجموع ٣٠٥/١٨).

(٢٩٩) (عن عائشة قالت: دخل علي أبو بكر وعندي جاريتان من جوارى الأنصار

تغنيان بما تقاولت به الأنصار يوم بعثت قالت وليستا بمغنيتين فقال أبو بكر

أبزمور الشيطان في بيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم)؟ وذلك في يوم عيد فقال

رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، يا أبا بكر إن لكل قوم عيداً وهذا عيدنا). (صحيح

مسلم ١٦ - ٨٩٢) باب الرخصة في اللعب الذي لامعية فيه في أيام العيد).

(٣٠٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من أطاعني فقد أطاع الله ومن عصاني

فقد عصى الله). (سنن ابن ماجه (٣)، باب اتباع سنة رسول الله (صلى الله عليه وسلم)).

(٣٣٠) (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُكَدَّرِ قَالَ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ

أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي دَيْنٍ كَانَ عَلَى أَبِي فَدَقَّقْتُ الْبَابَ فَقَالَ مَنْ ذَا فَقُلْتُ

أَنَا فَقَالَ أَنَا أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَهَا). (صحيح البخاري (٦٢٥٠)، باب إذا قال من ذا فقال أنا).

(٣٠١) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لعن المرأة تتشبه بالرجال والرجل يتشبه

بالنساء). (سنن ابن ماجه ١٩٠٣ - باب في المخنثين).

ابن ماجه (٢١٥٢).

(٣٠٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (أكذب الناس الصباغون والصواغون). (سنن

(٣٠٣) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (إذا دعي أحدكم إلى وليمة عرس

فليجب). (سنن ابن ماجه (١٩١٤) باب إجابة الداعي).

(٣٠٤) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: (من رمى العدو بسهم فبلغ سهمه العدو أصاب أو أخطأ فيعدل رقبة). (سنن ابن ماجه (٢٨١٢) باب الرمي في سبيل الله).

(٣٠٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن أطيب ما أكلتم من كسبكم، وإن أولادكم من كسبكم). (سنن ابن ماجه (٢٢٩٠) باب مال الرجل من مال ولده).

(٣٠٦) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (خيركم خيركم لأهله، وأنا خيركم لأهلي). (سنن ابن ماجه (١٩٧٧)، باب حسن معاشره النساء).

(٣٠٧) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن نتف الشيب، وقال (هو نور المؤمن). (سنن ابن ماجه (٣٧٢١) باب نتف الشيب).

(٣٠٨) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (الذي يشرب في آنية الفضة إنما يجرجر في بطنه نار جهنم). (صحيح المسلم (٢٠٦٥) كتاب اللباس والزينة باب تحريم استعمال أواني الذهب والفضة).

(٣٠٩) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): عليكم بلباس الصوف، تجدون حلاوة الإيمان في قلوبكم). (٧٧ الحاكم، كتاب الايمان).

(٣١٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من لبس الحرير في الدنيا لم يلبسه في الآخرة). ((٢٠٦٩) صحيح مسلم).

(٣١١) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (من اطلع في بيت قوم بغير إذنهم فقد حل لهم أن يفقوا عينه). (صحيح مسلم (٢١٥٨) باب تحريم النظر في بيت غيره).

(٣١٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): يسلم الراكب على الماشي والماشي على القاعد والقليل على الكثير). (صحيح مسلم (٢١٦٠) باب يسلم الراكب على الماشي والقليل على الكثير).

(٣١٣) ((أَنْ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ تَطْعَمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَعَلَى مَنْ لَمْ تَعْرِفْ. (صحيح البخاري (٦٢٣٦)، باب السَّلَامَ لِلْمَعْرِفَةِ وَغَيْرِ الْمَعْرِفَةِ).

(٣١٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) خمس تجب للمسلم على أخيه رد السلام وتشميت العاطس وإجابة الدعوة وعبادة المريض واتباع الجنائز). (صحيح مسلم (٢١٦٢)، باب من حق المسلم للمسلم رد السلام).

(٣١٥) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) مر على غلمان فسلم عليهم). (صحيح مسلم (٢١٦٨) باب استحباب السلام على الصبيان).

(٣١٦) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: قال الله عز وجل يؤذيني ابن آدم يسب الدهر وأنا الدهر أقلب الليل والنهار). (صحيح مسلم (٢٢٤٦) باب النهي عن سب الدهر).

(٣١٧) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): الرؤيا ثلاث: منها أهويل من الشيطان ليحزن بها ابن آدم، ومنها ما يهّم به الرجل في يقظته، فيراه في منامه، ومنها جزء من ستة وأربعين جزءاً من النبوة). (سنن ابن ماجه (٣٩٠٧)، باب الرؤيا ثلاث).

(٣١٨) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: رؤيا المؤمن جزء من ستة وأربعين جزءاً من النبوة). (صحيح مسلم (٦ - م - ٢٢٦٣)، كتاب الرؤيا).

(٣١٩) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) غير اسم عاصية وقال: (أنت جميلة). (صحيح مسلم (٢١٣٩)، باب استحباب تغيير الاسم القبيح إلى حسن وتغيير اسم برة إلى زينب).

(٣٢٠) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) احتجم وأعطاه أجره). (سنن ابن ماجه (٢١٦٢) باب كسب الحجام).

(٣٢١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من رأي في المنام فقد رأي فإن الشيطان لا يتمثل بي). (صحيح مسلم (٢٢٦٦) كتاب الرؤيا).

(٣٢٢) (مر النبي (صلى الله عليه وسلم) على رجل نائم في المسجد منبطح على وجهه فضربه برجله وقال: (قم واقعد، فإنها نومة جهنمية). (سنن ابن ماجه ٣٧٢٥ باب النهي عن الاضطجاع على الوجه).

(٢٢٣) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا تسبوا الرياح، فإنها من روح الله تأتي بالرحمة والعذاب، ولكن سلوا الله من خيرها وتعوذوا بالله من شرها). (سنن ابن ماجه (٣٧٢٧) باب النهي عن سب الرياح).

(٢٢٤) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لا تكذبوا علي فإنه من يكذب علي يلج النار). (صحيح مسلم (١) باب تغليظ الكذب على رسول الله (صلى الله عليه وسلم)).

(٢٢٥) (عن أبي هريرة عن النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه نهى عن خاتم الذهب). (صحيح مسلم (٢٠٨٩)، باب تحريم خاتم الذهب على الرجال ونسخ ما كان من إباحته في أول الإسلام).

(٢٢٦) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه لعن الواصلة والمستوصلة والواشمة والمستوشمة). (سنن ابن ماجه (١٩٨٧) باب الواصلة والواشمة).

(٢٢٧) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يستلقين أحدكم ثم يضع إحدى رجليه على الأخرى). (صحيح مسلم (٢٠٩٩)، باب في منع الاستلقاء على الظهر ووضع إحدى الرجلين على الأخرى).

(٢٢٨) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن أشد الناس عذابا يوم القيامة المصورون). (صحيح مسلم (٢١٠٩) باب تحريم تصوير صورة الحيوان).

(٢٢٩) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا استأذن أحدكم ثلاثا فلم يؤذن له فليرجع) (صحيح مسلم (٢١٥٣) باب الاستئذان).

(٣٣٠) (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُكَدَّرِ قَالَ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي دَيْنٍ كَانَ عَلَيَّ أَبِي فَدَقَّقْتُ الْبَابَ فَقَالَ مَنْ ذَا فَقُلْتُ أَنَا فَقَالَ أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَهَا). (صحيح البخاري (٦٢٥٠)، باب إذا قال من ذَا فقال أنا).

(٣٣١) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: لا تصحب الملائكة رفقة فيها كلب ولا جرو). (صحيح مسلم (٢١١٣) باب كراهة الكلب والجرو في السفر).

(٣٣٢) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ). (صحيح مسلم (٦١١٤) باب الحذر من الغضب).

(٣٣٣) (عن أنس بن مالك: أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: لا تباغضوا ولا تحاسدوا ولا تدابروا وكونوا عباد الله إخوانا ولا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث). (٢٣ - ٢٥٥٨) صحيح مسلم، باب تحريم التحاسد والتباغض والتدابير.

(٣٣٤) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا). (صحيح البخاري (٦٤٨٥) بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا).

(٣٣٥) (عن عبدالله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الصدق بر وإن البر يهدي إلى الجنة وإن العبد ليتحرى الصدق حتى يكتب عند الله صديقا وإن الكذب فجور وإن الفجور يهدي إلى النار وإن العبد ليتحرى الكذب حتى يكتب كذابا). (١٠٤ - ٢٦٠٧) صحيح مسلم، باب قبح الكذب وحسن الصدق وفضله).

(٣٣٦) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إن الله لا ينظر إلى صوركم وأموالكم ولكن ينظر إلى قلوبكم وأعمالكم). (٣٤ - ٢٥٦٤) صحيح مسلم، باب تحريم ظلم المسلم وخذله واحتقاره ودمه وعرضه وماله).

(٣٣٧) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كسر عظم الميت ككسره حيا). (مسند الامام احمد ٢٤٢٧٨ الحديث الشريف).

(٣٣٨) (اطَّلَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى أَهْلِ الْقَلْبِيبِ فَقَالَ: وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا فَقِيلَ لَهُ تَدْعُو أَمْوَاتًا فَقَالَ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَا يُجِيبُونَ). (فتح الباري بشرح صحيح البخاري ١٣٤٣ الحديث الشريف).

(٣٣٩) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ). (صحيح البخاري (٥٩٨٥) بَابُ مَنْ بَسِطَ لَهُ فِي الرِّزْقِ بِصِلَةِ الرَّحِمِ).

(٣٤٠) (حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ أَبِي الثَّيَّاحِ قَالَ سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَسَكَنُوا وَلَا تُنْفَرُوا). (صحيح البخاري (٦١٢٥) بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَكَانَ يُحِبُّ التَّخْفِيفَ وَالْيُسْرَ عَلَى النَّاسِ).

(٣٤١) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّنَائُبَ فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَأَمَّا التَّنَائُبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ). (صحيح البخاري (٦٢٢٦) باب إذا تَنَاءَبَ فَلْيَضَعْ يَدَهُ عَلَى فِيهِ).

(٣٤٢) (عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمٌ يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ). (صحيح البخاري (٣٤٨٧)).

(٣٤٣) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا أُوْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ). (صحيح البخاري (٢٦٨٢)).

(٣٤٤) (أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ شَرَّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهِينَ الَّذِي يَأْتِي هَوْلَاءَ بُوْجِهٍ وَهَوْلَاءَ بُوْجِهٍ). (سنن ابوداود (٤٨٧٢) ٣٩ - ت / ٣٤ م باب في ذي الوجهين).

(٣٤٥) (أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ قَالَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَبِاسْمِكَ أَمُوتَ وَإِذَا اسْتَيْقِظَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ). (صحيح مسلم (٥٩) - (٢٧١١)) باب ما يقول عند النوم وأخذ المضجع).

(٣٤٦) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا فَرَّغَ مِنْ طَعَامِهِ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ). (سنن ابوداود (٣٨٥٠) باب ما يقول الرجل إذا طعم).

(٣٤٧) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): " مَنْ قَالَ حِينَ يَصْبِحُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ وَإِذَا أَمْسَى كَذَلِكَ لَمْ يُوَافِ أَحَدٌ مِنَ الْخَلَائِقِ بِمِثْلِ مَا وَافَى "). (سنن ابوداود (٥٠٩١)، باب ما يقول إذا أصبح).

(٣٤٨) (قَالَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَطْلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ وَأَطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). (صحيح مسلم (٩٤) - (٢٧٣٧)) ٢٦ - باب أكثر أهل الجنة الفقراء وأكثر أهل النار النساء وبيان الفتنة بالنساء).

(٣٤٩) (عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ يَضْمَنَ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ). (صحيح البخاري (٦٤٧٤)، باب مَا يَكْرَهُ مِنْ قِيلٍ وَقَالَ).

(٣٥٠) (عن عبد الله قال: نام رسول الله (صلى الله عليه وسلم) على حصير، فقام وقد أثر في جنبه، فقلنا: يا رسول الله لو اتخذنا لك وطاء فقال: ما لي وما للدنيا ما أنا في الدنيا إلا كراكب استظل تحت شجرة ثم راح وتركها). (سنن الترمذي (٢٣٧٧) باب ٤٤).

(٣٥١) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِذَا نَظَرَ أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ). (صحيح البخاري (٦٤٩٠) باب لِيَنْظُرُ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ وَلَا يَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ). (نظر في النجوم: فُكِّرْ فِي أَمْرِ يَنْظُرُ كَيْفَ يُدَبِّرُهُ. وَالنَّظَرُ: الْفِكْرُ فِي الشَّيْءِ تُقَدَّرُهُ وَتَقْيِسُهُ مِنْكَ، لِسَانَ الْعَرَبِ/نَظَرَ).

(٣٥٢) (عَنْ عَائِشَةَ أَهَّهَا قَالَتْ كَانَ أَحَبُّ الْعَمَلِ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّذِي يَدُومُ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ). (صحيح البخاري (٦٤٦٢) باب الْقَصْدِ وَالْمُدَاوَمَةِ عَلَى الْعَمَلِ).

(٣٥٣) (عن أبي سعيد الخدري: أن رجلا أتى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال: أي الناس أفضل؟ فقال (رجل يجاهد في سبيل الله بماله ونفسه)، قال ثم من؟ قال (مؤمن في شعب من الشعاب يعبد الله ربه ويدع الناس من شره) (ش(شعب) الشعب ما انفرج بين جبلين وليس المراد نفس الشعب خصوصا بل المراد الانفراد والاعتزال وذكر الشعب مثلا لأنه خال عن الناس غالبا). (صحيح مسلم (١٢٢) - (١٨٨٨) ٣٤ - باب فضل الجهاد والرباط). (صحيح البخاري (٦٤٩٤) باب الْعُرْزَةُ رَاحَةٌ مِنْ خُلَاطِ السُّوءِ).

(٣٥٤) (عن سالم بن عبد الله عن أبيه قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ثلاثة لا ينظر الله إليهم يوم القيامة: العاق لوالديه والمرأة المترجلة والديوث، وثلاثة لا يدخلون الجنة العاق لوالديه والمدمن من الخمر والمنان بما أعطى). (٢٣٤٣ سنن النسائي الكبرى ٧١ المنان بما أعطى).

(٣٥٥) (عن ابن عمر قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من استعاذ بالله فأعيذوه ومن سألكم بالله فأعطوه ومن استجار بالله فأجروه ومن أتى إليكم معروفا فكافئوه فإن لم تجدوا فادعوا له حتى تعلموا أن قد كافأتموه). (٢٣٤٨ سنن النسائي الكبرى ٧٤ من سأل بالله).

(٣٥٦) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (إذا أكل أحدكم فليأكل بيمينه وإذا شرب فليشرب بيمينه فإن الشيطان يأكل بشماله ويشرب بشماله). (١٠٥) - (٢٠٢٠) صحيح مسلم ١٣ - باب آداب الطعام والشراب وأحكامهما).

(٣٥٧) (عمر بن أبي سلمة قال: كنت في حجر رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وكانت يدي تطيش في الصحيفة فقال لي: (يا غلام سم الله وكل بيمينك وكل مما يليك). (١٠٨ - ٢٠٢٢) صحيح مسلم ١٣ - باب آداب الطعام والشراب وأحكامهما).

(٣٥٨) (عن أبي سعيد قال: نهى النبي (صلى الله عليه وسلم) عن اختناث الأسقية). (١١٠ - ٢٠٢٣) صحيح مسلم ١٣ - باب آداب الطعام والشراب وأحكامهما).

(٣٥٩) (عن أنس: عن النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه نهى أن يشرب الرجل قائماً، قال قتادة فقلنا فالأكل؟ فقال ذاك أشر أو أخبث). (١١٣ - ٢٠٢٤) صحيح مسلم ١٤ - باب كراهية الشرب قائماً).

(٣٦٠) (عن جابر قال: شكا ناس إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) المشي فدعا بهم فقال عليكم بالنسلان فنسلنا فوجدناه أخف علينا). (١٠١٢٦ سنن البيهقي الكبرى ٣٧٦ باب كيفية المشي إذا عيي).

(٣٦١) (أن رجلاً قال: يا رسول الله إنا نأكل وما نشبع، قال: فلعلكم تفترون عن طعامكم، اجتمعوا عليه واذكروا اسم الله تعالى يبارك لكم). (١٠١٣٩ سنن البيهقي الكبرى ٣٨٢ باب المناهدة).

(٣٦٢) (عن أبي هريرة قال: ما رأيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عاب طعاماً قط، كان إذا اشتهاه أكله وإن لم يشتهه سكت). (صحيح مسلم ١٨٨ - ٢٠٦٤)، باب لا يعيب الطعام).

(٣٦٣) (حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة قال سمعت هشام ابن زيد بن أنس بن مالك قال دخلت مع جدي أنس بن مالك دار الحكم بن أيوب فإذا قوم قد نصبوا دجاجة يرمونها قال فقال أنس: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن تصبر البهائم). (صحيح مسلم ٥٨ - ١٩٥٦)، باب النهي عن صبر البهائم. (ش الصبر) قال العلماء صبر البهائم أن تحبس وهي حية لتقتل بالرمي ونحوه).

(٣٦٤) (عائشة تقول: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: ما زال جبريل يوصيني بالجار حتى ظننت أنه ليورثنه). (١٤٠ - ٢٦٢٤) صحيح مسلم، باب الوصية بالجار والإحسان إليه).

(٣٦٥) (عن عائشة قالت: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لا تصيب المؤمن شوكة فما فوقها إلا قص الله بها من خطيئته). (٤٨ - (٢٥٧٢) صحيح مسلم، ١٤ - باب ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض أو حزن أو نحو ذلك حتى الشوكة يشاكها).

(٣٦٦) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول الله عز وجل أنا عند ظن عبدي بي وأنا معه حين يذكرني إن ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي وإن ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ هم خير منهم وإن تقرب مني شبرا تقربت إليه ذرعا وإن تقرب إلي ذرعا تقربت منه باعا وإن أتاني يمشي أتيته هرولة). (٢ - (٢٦٧٥) صحيح مسلم، كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب الحث على ذكر الله تعالى).

(٣٦٧) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (من أحيا سنة من سنتي فعمل بها الناس كان له مثل أجر من عمل بها لا ينقص من أجورهم شيئا، ومن ابتدع بدعة فعمل بها كان عليه أوزار من عمل بها لا ينقص من أوزار من عمل بها شيئا). (سنن ابن ماجه (٢٠٩) باب من أحيا سنة قد أميتت).

(٣٦٨) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (من حدث عني حديثا وهو يرى أنه كذب فهو أحد الكاذبين). (سنن ابن ماجه (٣٨) باب من حدث عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) حديثا وهو يرى أنه كذب).

(٣٦٩) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار). (سنن ابن ماجه (٣٧) باب التغليظ في تعمد الكذب على رسول الله (صلى الله عليه وسلم)). (٣٧٠) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (إنما هما اثنتان، الكلام، الهدى، فأحسن الكلام كلام الله، وأحسن الهدى هدى محمد، ألا وإياكم ومحدثات الأمور، فإن شر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة). (سنن ابن ماجه (٤٦) باب اجتناب البدع والجدل).

(٣٧١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه إلا أوتوا الجدل) ثم تلا هذه الآية: (بل هم قوم خصمون). (٤٣/ سورة الزخرف/ الآية ٥٨). (سنن ابن ماجه (٤٨) باب اجتناب البدع والجدل).

سه رچاوه كان

- ١- قورئانى پيرؤز.
- ٢- فهرمووده كانى پيغهمبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(صحيح البخاري، صحيح مسلم، سنن ابن ماجه، سنن ابوداود، سنن الترمذي، سنن النسائي الكبرى، مسند الشافعى، مسند الامام احمد، الموطأ بروايتين، مسند الطيالسي، سنن الدارمي، سنن الدارقطني، سنن البيهقي الكبرى، المستدرک على الصحيحين/ الحاكم).
٣- تهفسيره كانى: (ابن كثير، الطبري، القرطبي، الجالين، الواحدي، زاد المسير، ابن ابي حاتم، في الضلال، الخازن، تفسير مجاهد، السعدى).
٤- فهرهنگه عهريه بيه كان: (لسان العرب، مختار الصحاح).
٥- شهريعتى ئيسلام: مامؤستا عبدالكريمى موده پريس.
٦- المهذب في فقه الامام الشافعي.
بقلم: الدكتور محمد الزحيلي/ الاستاذ بجامعة دمشق، كلية الشريعة.
دار القلم دمشق، دار الشامية بيروت.
٧- تحفة المحتاج الى ادلة المنهاج/ ابن الملتن
تحقيق ودراسة: عبدالله بن سعاف الحياتي. الطبعة الاولى/ دار حراء/ مكة المكرمة.
٨- مغني المحتاج إلى معرفة أفاظ المنهاج على متن منهاج الطالبين
شمس الدين بن محمد الشرييني، محمد خليل الحياتي، دار المعرفة بيروت ١٩٩٧.
٩- مختصر المزني في فروع الشافعية.
الامام ابي ابراهيم اسماعيل بن يحيى بن اسماعيل المصري المزني.
وضع حواشيه: محمد عبدالقادر شاهين، دار الكتب العلمية بيروت ١٩٩٨.
١٠- فتح الوهاب بشرح منهج الطلاب
تأليف: شيخ الاسلام ابي يحيى زكريا الانصاري (٨٢٥-٩٢٥)، مصطفى الذهبي الشافعي.
١١- زاد المحتاج بشرح المنهاج، العلامة الشيخ عبدالله بن شيخ حسن ال كوهجي
عبدالله ابراهيم الانصاري / دولة القطر
١٢- الفقه المنجي على مذهب الامام الشافعي
الكتولا مصطفى الخن، الدكتور مصطفى البغا، علي الشرجي، دار القلم ديمشق ١٩٩٢
١٣- المجموع شرح المهذب.
الامام العلامة الفقيه الحافظ ابي زكريا محيي الدين بن شرف النووي.

- ١٤- روضة الطالبين وعمدة المفتين. الامام النووي.
اشراف: زهير الشاويش، بيروت ١٩٩١ الطبعة الثالثة.
- ١٥- فتح الجواد بشرح الارشاد
شيخ الاسلام ابي العباس شهاب الدين احمد بن محمد.
- ضبطه وصححه: عبد اللطيف حسن عبدالرحمن. دار الكتب العلمية بيروت/٢٠٠٥
- ١٦- شرح المقدمة الحضرمية. العالم الفقيه سعيد بن محمد باعلي باعشن الدوعني الحضرمي الشافعي. دار النهاج بيروت/ ٢٠٠٤ الطبعة الاولى
- ١٧- الوجيز في فقه الامام الشافعي، حجة الاسلام ابي حامد محمد بن محمد الغزالي
قدم له وضبطه: طارق فتحي السيد. دار الكتب العلمية بيروت/٢٠٠٤
- ١٨- غاية البيان، شمس الدين بن محمد الرملي الانصاري الشافعي الصغير.
مراجعة وضبط: احمد عبدالسلام شاهين. دار الكتب العلمية بيروت/١٩٩٤
- ١٩- فتح القريب المجيب في شرح الفاظ التقريب
ابي عبدالله شمس الادين محمد بن قاسم بن محمد العزي (المعروف بابن الغرابيلي).
بعناية: بسام عبدالوهاب الجابي. دار ابن حزم للطباعة والنشر بيروت ٢٠٠٥
- ٢٠- كفاية الاخيار في حل غاية الاختصار
الامام تقي الدين ابي بكر محمد الحصني الحيني الديمشقي.
حقيقه وخرج احاديثه: عبدالقادر الارناؤوط، دار البشائر / دمشق ٢٠٠١
- ٢١- البيان في مذهب الامام الشافعي. تأليف: الشيخ الجليل الفقيه العلامة امام عصره وفريد
دهره ابي الحسن يحيى بن ابي الخير بن سالم العمراني الشافعي اليمني.
اعتنى به: قاسم محمد النوري. دار المنهاج، بيروت، ٢٠٠٠م.
- ٢٢- منهاج الطالبين وعمدة المفتين، محي البن ابي زكريا يحيى بن شرف النووي.
عني به: محمد محمد طاهر شعبان، دار المنهاج، بيروت، ٢٠٠٥م.
- ٢٣- بحر المذهب في فروع مذهب الامام الشافعي، الشيخ الامام ابي المحاسن عبد الواحد بن
اسماعيل الروياني.
- حقيقه وعلق عليه: احمد عزو عناية دمشقي. دار احياء التراث العربي بيروت، ٢٠٠٢م.
- ٢٤- المعايير الشرعية/ عبدالرحمن النجدي، هيئة المحاسبة و المراجعة للمؤسسات المالية
الاسلامية ٢٠١٠م، المنامة البحرين ص ب ١١٧٦.
- ٢٥- كتاب المبسوط لشمس الدين السرخسي. ٣٠ مجلد. (فقه الحنفية)

دار المعرفة، بيروت، لبنان.

٢٦- اعلاء السنن، ظفر احمد العثماني. ٢٢مجلد

منشورات ادارة القران والمنشورات الاسلامية ، باكستان. ١٤١٨ هجري.

٢٧- الاكليل شرح مختصر خليل، الشيخ محمد الامير الكبير. صاحب المجموع وغيره في فقه المالكية، مكتبة القاهرة، ميدان الازهر.

٢٨- المقنع في شرح مختصر الخرقى، العلامة ابى الحسن بن احمد بن عبدالله بن البنا.

مكتبة الرشد، الرياض، الطبعة الاولى، ١٩٩٣.

٢٩- رد المختار، محمد امين الشهير بابن عابدين.

دار عالم الكتب، الرياض، طبعة خاصة ٢٠٠٣.

٣٠- الدرّة اليتيمة والمجة المستقيمة، العلامة الاديب جمال الدين ابى زكريا. (فقه الحنبليّة).

دار ابن حزم، بيروت، ٢٠٠٣

٣١- شهريعه تى ئيسلام، مهلا عبدالكريمى مودهريس.

٣٢- رابهرى بهنده كان (ارشاد العباد)، وهركيپرانى: خوالىخوشبوو(مهلا عبداللهى مهلا عبدالرحمنى كهناوى، ئيمامى مزكهوتى ميرزايروسته، چاپخانهى كامهرانى، سليمانى ١٩٦٥.

٣٣- السيره النبويه، محمد بن اسحاق، ص ١٠٤

٣٤- احكام الميراث والوصية في الفقه الاسلامي المقارن والقانون.

تأليف: الدكتور مصطفى ابراهيم الزلمى، حقوق الطبع محفوظة للمؤلف.

٣٥- مدى سلطان الارادة في الطلاق في شريعة السماء وقانون الارض خلال اربعة الاف سنة.

الكاتور مصطفى ابراهيم الزلمى، الاستاذ المساعد في كلية القانون والسياسة/ جامعة بغداد.

الجزء الاول، الطبعة الاولى، ١٤٠٤ هجري- ١٩٨٤ ميلادي، مطبعة العانى/بغداد.

٣٦- أحكام الميراث في الشريعة الإسلامية

تأليف: سرحان بن غزاي العتيبي

ریزبه‌ندیه‌کان

۵ یاسا‌کانی خواپه‌رستی
۵ بابه‌تی یه‌که‌م باوه‌پره‌ینان
۶ باوه‌پره‌ینان به‌خوا
۷ ناوه‌پیروژه‌کانی خوا
۱۰ باوه‌پره‌ینان به‌فریشته‌کانی خوا
۱۵ باوه‌پره‌ینان به‌کتیبه‌کانی خوا
۱۸ باوه‌پره‌ینان به‌پیغهمبه‌ره‌کانی خوا
۲۰ باوه‌پره‌ینان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر
۲۲ باوه‌پره‌ینان به‌مردن و به‌زیندوو‌بوونه‌وه
 بابه‌تی دوهم
۲۳ نویژ
۲۳ ئەو شتانه‌ی ره‌وان و ئەوانه‌ش که‌قه‌ده‌غهن
۲۴ شوینه‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان
۲۴ شته‌پیسه‌کان
۲۷ ئاو
۲۸ خۆل
۲۹ پابه‌ندبوون به‌دابوونه‌ریته‌زگماکیه‌کانه‌وه (الفطرة)
۳۰ بانگدان
۳۴ نویژکردن
۳۶ ده‌ستنویژ
۴۱ هۆیه‌کانی نه‌مانی ده‌ستنویژ
۴۳ خوش‌ردن
۴۷ پیکه‌اته‌و جیبه‌جی‌کردنی نویژ

۵۸ نوپژى به يانى
۶۰ نوپژى نيوهړو
۶۰ نوپژى عه سر
۶۱ نوپژى شيوان (مه غريب)
۶۲ نوپژى خه وتنان (العشاء)
۶۵ نوپژى هه ينى
۷۰ ئيمامهت و نوپژى به كومهل
۷۴ هه و كاتانه ي كه دروست نيه نوپژيان تيدابكرت
۷۵ نوپژى سوننهت
۷۶ نوپژى وه تر
۷۶ سوننه تي ئيشراق
۷۶ سوننه تي چيشته نكا
۷۷ سوننه تي (الوايين)
۷۷ سوننه تي (صلاه التسبيح)
۷۷ شه و نوپژ
۷۷ سوننه تي ته و به كردن
۷۸ نوپژى گه شت كردن (صلاة السفر)
۷۸ نوپژى گه رانه وه له سه فهر (صلاة القدوم)
۷۸ (صلاة الاستخاره)
۷۹ سوننه تي زاوايه تي
۷۹ سوننه تي ئي حرام
۷۹ سوننه تي سورانه وه به دورى كه عبه دا
۷۹ سوننه تي ده ستنويز
۷۹ تحيه المسجد

۸۰ نوپژى ته راويح.
۸۱ نوپژى جه ژنه كان.
۸۳ نوپژى مانگ و پوژ گيران.
۸۴ نوپژى باران بارين.
۸۶ نوپژى مردوو.
۹۵ نوپژى فېرز له كاتى ترسيكدا.
۹۷ نوپژى كه سيك كه نه خوښ بيت.
۹۷ سوچه دى سه هوو.
سوچه بردن له كاتى خويندنه وهى نه و نايه ته قورنانيه	
۱۰۰ كه باسى سوچه بردن ده كهن.
۱۰۴ سوچه دى شوكرانه.
۱۰۵ كورت كردنه وهى نوپژ.
۱۰۸ كورت كردنه وهى كو كردنه وهى نوپژ.
۱۱۲ مانه وه له مزگه و ته كان بو خواپه رستى (الاعتكاف).
۱۱۶ بابه تى سيبه م زه كات.
۱۱۷ نه وانه دى كه زه كاتيان پيدهدريټ.
مه رجه كانى زه كاتدرو زه كات و هرگرو نه و مالله دى ددريټ به زه كات.	
۱۲۲ نه و كه سه دى كه زه كات ددات.
۱۲۴ مه رجه كانى زه كات و هرگر.
۱۲۶ مه رجه كانى نه و مالله دى كه ددريټ به زه كات.
۱۲۷ نه و سامان و سه روه تانه دى كه زه كاتيان لى و هرده گيريټ.
۱۳۳ زه كاتى ئالتوون و زيوى شاراوه دى دپرين.
۱۳۵ زه كاتى كانگه كان.
۱۳۶ زه كاتى حوشت.

- ۱۳۹ زهکاتی ره شه و ولاخ.
- ۱۴۲ زهکاتی مه پرو بزَن.
- ۱۴۴ زهکاتی میوه و دانه ویله.
- ۱۴۸ زهکاتی مالی ها و بهش.
- ۱۵۱ زهکاتی مالی تالانکراو.
- ۱۵۱ یاسای ئەو مالانەهی بهی شهر دهکەونه دەست موسولمانهکان.....
- ۱۵۲ زهکاتی مالی به بارمته داندراو (رههن کراو).
- ۱۵۵ سه ر فتره و خیر و خیرات و دهست کهوتی موسولمانان.....
- ۱۵۵ سه ر فتره.....
- ۱۵۹ خیر و چاکه کردن.....
- ۱۶۶ بابەتی چوارەم بە پوژوو بوون.....
- ۱۷۴ پوژوو ه سووننه تهکان.....
- ۱۷۷ بابەتی پینجەم هج کردن.....
- ۱۷۷ مەرجهکانی هج کردن یان سەردانی مالی خوا، پینج مەرجن.....
- ئەو شتانهی لهکاتی پابه ندبوونی هج و عومره دا
- ۱۸۰ قەدەغە دەکرین لە سەر ئەو کەسە ی هج یان عومره که دهکات.....
- ئەو شوینانە ی دهکەونه سنووری پاپابه ندبوون
- ۱۸۱ بە رپوره سمهکانی هجه وه (المواقیت).....
- ۱۸۲ گەشتنه شاری مهککه.....
- ئەو رپوره سمه سووننه تانهی په یوه ندیان بهکاتی هجه وه
- ۱۹۳ ههیه بوئه وانە ی له هج کردن نین و له ولاتهکانی خویانن.....
- ۱۹۶ یاسای خواردن و خواردنه وهکان.....
- ۱۹۶ خواردنه وهکان.....
- ۱۹۹ یاسای خواردنهکان.....

۲۰۳ یاسای باری که سایه‌تی د‌رووازه‌ی یه‌که‌م هاوسه‌رگیری
۲۰۵ ئەم ئافره‌تانه‌ی له‌پیاو ماره‌ ناکرین
۲۱۵ د‌رووازه‌ی دووهم
۲۱۵ مندال بوون
۲۱۹ یاسای دیاریکردنی ماوه‌ی زگی‌ری
۲۱۹ یاسای شیر پیدانی کۆرپه
۲۲۰ ماوه‌ی زه‌یستانی
۲۲۱ د‌رووازه‌ی سینیهم
۲۲۱ ته‌لاقدان
۲۳۳ یاسای لیك دامالین (الخلع)
۲۳۵ یاسای د‌رکردنی ژنان له‌لایه‌ن می‌رده‌کانیا‌نه‌وه (اللعان)
۲۳۷ د‌رووازه‌ی چواره‌م
۲۳۷ بژیوی که‌س و کار
۲۳۹ یاسای له‌خوگرتن (الحضانه)
۲۴۲ د‌رووازه‌ی پینجه‌م
۲۴۲ یاسای میرات
۲۷۲ د‌رووازه‌ی شه‌شه‌م
۲۷۲ یاسای مامه‌له‌کردن
۲۷۸ یاسای قازانجی پاره‌ی به‌قه‌رز دراو (الربا)
۲۸۰ یاسای سه‌له‌م
۲۸۲ یاسای قه‌رز
۲۸۴ یاسای مالی به‌بارمه‌ دانراو (الره‌ن)
۲۸۷ یاسای مفلیس بوون
۲۸۹ یاسا‌کانی قه‌ده‌غه‌کردن له‌سه‌ر شتیك (الحجر)

۲۹۲	ياساكانى ئاشتكردنه وه
۲۹۳	ياساكانى حه والّه
۲۹۵	ياساى دابىنكردى مافه كان (الضمان)
۲۹۶	ياساى مالى شهراكت
۲۹۹	ياساكانى وه كالهت
۳۰۰	ياساكانى مالىكى جيهيشتراو (الوديعة)
۳۰۳	ياساكانى مالى خوازراوه
۳۰۴	ياساى مالى دوزراوه
۳۰۵	ياساى مندالى فريدر او
۳۰۶	ياساكانى قورغ كردن (الغصب)
۳۰۸	ياساى (شفعه)
۳۱۰	ياساى پارهدان به كه سىك به مه به ستى كاسپى كردن پيوه
۳۱۲	ياساى باخه وانى
۳۱۳	ياساى جووتيارى كردن
۳۱۴	ياساى حه قى كار كردن
۳۱۷	ياساى به خشينه كان (الهبات)
۳۱۹	ياساى پاسپاردنه كان
۳۲۱	ياساى وه قف كردن
۳۲۲	ياساى نازاد كردنى به نده كان (العق)
۳۲۵	ياساكانى له نه سستوگرتن (النذر)
۳۲۷	ياساى خوداپوشىنى ئافره تان
۳۲۹	ياساى قه ده غه كردنى كوشتن (قانون الجنایات)
۳۳۴	تۆله ي برين و نه ندامه بپردراوه كان
۳۳۶	كه لك وه رگرتن له تۆله وه رگرتنه وه

۳۳۶	حه قه خوینه کان
۳۴۶	خزمه نزیکه کان و نهو حه قانه ی ده که ویتنه سه رشانیان
۳۴۷	رووبه پروو بوونه وهی خراپه کاره کان
۳۴۸	سزای داوینپسی
۳۵۷	سزاکانی دزیکردن
۳۶۴	سزای چه ته و ریگره کان
۳۶۵	یاسای ته مبی کردن
۳۶۶	سزاکانی هه لوئیست و هرگرتن
۳۶۷	سزای نه وانه ی سویند له ژنه کانیان ده خون (الایلاء)
		سزای نه وانه ی به ژنه کانیان ده لئین
۳۶۸	تو وه کو پشتی دایکم وایت (الظهار)
۳۷۰	یاسای سوینده کان
۳۷۱	یاسای داد و هر یکردن
۳۷۵	یاساکانی شاهیدیدان
۳۸۳	یاساکانی دان پیدانان (الاقران)
۳۸۴	یاسای کوچ کردن
۳۸۷	یاساکانی هه لبرژاردن
۳۹۰	یاسای تیکویشان له پیناو خوادا (الجهاد)
۳۹۹	یاسای سه رانه
۴۰۰	یاساکانی هیورکردنه وه (الهدنه)
۴۰۳	یاسای داب و نه ریتنه کان
۴۰۳	به شی یه که م: یاسای داب و نه ریتنه ته وه بییه کان
۴۰۵	به شی دووهم: یاسای داب و نه ریتی تاکه کان ی کومه لگای ئیسلامی
۴۲۴	یاسای بیدعه و ده مبه دمانی

